
UNIV. OF
TORONTO
LIBRARY

Handwörterbuch

der

arabischen und deutschen Sprache

von

Dr. Adolf Wahrmund,
Docent der k. k. Universität Wien.

Band II:

Deutsch-neuarabischer Theil.

Giessen.

J. Ricker'sche Buchhandlung.

1870.

كـتـاب الـلّـغـتـيـن
النّمساويّة والعربيّة

Handwörterbuch

der

deutschen und neu-arabischen Sprache

von

Dr. Adolf Wahrmund,
Docent der k. k. Universität Wien.

Giessen.
J. Ricker'sche Buchhandlung.
1870.

Vorwort.

Dies deutsch-arabische Wörterbuch will zunächst den Zwecken des erweiterten und gesteigerten Verkehrs zwischen dem Orient und den deutschen und österreichischen Ländern dienen. Dasselbe ist nicht nur mit steter Rücksicht auf die Bedürfnisse des Touristen, Kaufmanns und Industriellen (mit Beachtung der Rechtssprache), des Arztes und Militärs abgefafst, sondern hält namentlich auch die Lehr- und Unterrichtszwecke im Auge, indem es überall diejenigen Behelfe zu geben sucht, welche die Uebertragung unseres Denkinhalts in die arabische Form zu vermitteln geeignet scheinen.

Der Verfasser hat, aufser den Ergebnissen seiner eigenen Lectüre neu-arabischer Bücher und Schriften, die Werke folgender Autoren benützt: in erster Linie Bocthor, — in zweiter: Tantawi, Lane, P. Cuche, P. Henri, Berggren, Marcel, Catafago; dazu Reisebeschreibungen und Anderes.

Die mit Angabe des Accents und der Quantität durchgeführte Transscription wird den Gebrauch des

Buches bedeutend erleichtern, wenn nicht erst ermöglichen. Zahlreiche Phrasen und Sätze geben Anleitung zur Satzbildung, und die ausführlichere Behandlung der Conjunctionen dient demselben Zwecke. Dafs meist so zahlreiche arabische Ausdrücke für Eine deutsche Bedeutung geboten sind, soll nicht nur eine Vorstellung von dem Reichthum der arabischen Sprache geben, sondern war wegen der Vieldeutigkeit der meisten arabischen Wörter geradezu nothwendig. Hier bestimmt ein Wort den Sinn des anderen. Die besonderen Umstände, unter welchen ein solches Buch zur praktischen Verwendung kommen kann, bedingten es, dafs eine verhältnifsmäfsig grofse Zahl von Fremdwörtern im deutschen Alphabet erscheint. Einige Collectiv-Artikel (wie Armee, Bad, Brief, Flinte, Gott, Haus, Kameel, Kleid, Mafs, Gewicht, Münze, Musik, Pferd, Schmuck u. a.) enthalten Vieles auf den Gegenstand Bezügliche vereint.

Möge sich das Buch durch Brauchbarkeit Freunde gewinnen können, um zur Förderung des materiellen und geistigen Verkehrs zwischen Deutschland-Oesterreich und dem arabisch redenden Osten sein Scherflein beizutragen.

Wien, im August 1869.

Der Verfasser.

Ueber die Transscription.

Die in diesem Bande gebrauchte Transscription nimmt, gemäſs dem besonderen Zweck desselben, weder Rücksicht darauf, daſs je Ein arab. Lautzeichen durch je Ein deutsches wiedergegeben, noch auch darauf, daſs ein und dasselbe arab. Zeichen immer auf dieselbe Weise transscribirt werde; sie ist vielmehr so gewählt, daſs sich dem deutschen oder dem des Deutschen kundigen Benutzer durch Herablesen der Umschreibung nach deutscher Aussprache die arabische ergibt. Das rückwärts stehende Alphabet gibt die Uebersicht. — Den Zeitwörtern sind die Aoriste in Transscription beigeschrieben, bei den häufigst gebrauchten auch die Imperative. — ئ ist der vorherrschenden modernen Aussprache und Schreibweise gemäſs in der Regel durch j transscribirt; also قايل qâjil für قائل, جزاير dschezâjir für جزائر; dagegen مشئوم mesch'ûm. — يّ der abgeleiteten Nomina und Participien ist durch ij wiedergegeben; dagegen ى für ـِ durch ī; also شرعى schár'ij, مرمى mármij, كرسى kúrsij, fem. شرعية schar'îjje; aber آتى âtī, مسلى musállī, fem. آتية âtije. — Die Vokalisirung sucht, möglichst von der Schriftsprache ausgehend, die dialektischen Abweichungen zu erklären: بيت beit, bejt, bêt; غير ghair, ghêr; موت maut, mawt, môt, mût; خوف chauf, chôf; نفس nafs, nefs; حرف ḥíraf, ḥúraf; نصف niſsf, nuſsf, nuſsſs (نصّ);

مدفع mídfaʿ, médfaʿ; حبر ḥibr, ḥebr; موضع máudhiʿ, máudhaʿ; عند ʿínda, ʿand; زبدة zúbde, zíbde; يجهل jaḥúll, jaḥíll. Selbstverständlich sind nicht jedes Mal sämmtliche Formen angegeben. Im Allgemeinen merke man, dafs die Aussprache der kurzen Vokale eine sehr schwankende und trübe ist (a, bei emphatischen und Kehllauten meist bleibend, sonst in Uebergängen zu ae und e; i einerseits zu e [bei Kehllauten und emphatischen zu a], anderseits zu dumpfem y und u; u zu y und i, anderseits zu o und oe), — dafs aber die Konsonanten mit grofser Kraftanwendung gesprochen werden. Das Arabische ist Konsonantensprache. — Das kleinere a in عيد aʿîd, بعض báʿadh, رجوع rudschûʿa, سريع serîʿa soll an die rauhere Aussprache des ع erinnern (im Auslaut nur hie und da angewendet); in عهد ʿáhad, زهر záhar zeigt es an, dafs die Schriftsprache hier keinen Vokal hat: ʿa'hd, za'hr; in له, لنا la-hú, la-nâ soll es den schwachen Vokal bezeichnen (fast wie l'hu, l'nâ); ebenso das kleinere u in فيه, عليه fîhu, ʿalêhu (fast wie fî'h, ʿalê'h). — Das betonte é vor خ ch ist wie éa zu sprechen; يخرج jéachrudsch, يخلط jéachluth. — Oefter ist zur Erinnerung an den Genitiv u. Akkusativ der Schriftsprache die Umschreibung لاحد li-áḥadin, شىء schéi'in, schéjin, احدا áḥadan, شيئا schéi'an, schéjan angewendet (welche Endungen in der vulgären Aussprache wegfallen), oder اليه [iléjhi] neben ilêhu in Klammern gesetzt.

Die Längen sind fast durchaus angegeben: ̄ bezeichnet die unbetonte Länge, ^ die betonte Länge, ̲ die betonte Kürze. In der Pluralform فعاليل, wie مكاتيب mekātíb, صناديق ßanādîq habe ich den Accent, nach meinem Gehör, auf die letzte Sylbe gesetzt, während Andere ihn der vorletzten zuweisen (: mekâtīb, ßanâdīq). Es ist immer رجل râdschol (ägypt. râgol, râgl) geschrieben; desgleichen, um der vorherrschenden Aussprache näher zu kommen, für ابو abû, ebû in den Zusammensetzungen âbū, âbu'l (verkürzt wegen ال),

z. B. ابو شنب âbū schéneb, ابو الفضل âbu'l-fádhl, ابو الزوج âbu'z-zôdsch; dagegen bei vorrückendem Accent ابوك abûk, ابونا abûnā. In den Formen: وفاء schriftgemäfs wafâ', vulgär wáfā, هواء hawâ, vulg. háwā, háwa, háua sind oft beide Accente angezeigt, desgleichen hie und da der Schriftaccent in نمو numúww, رديّ radîjj, قويّ qawîjj, neben vulg. númuw, númu, rádij, qáwij od. qáuij. In religiösen Redensarten ist die schriftgemäfse Vokalisirung und Accentuation öfter beibehalten.

Die eingeklammerten arab. Wörter sollen dem Verständnifs der Araber zu Hilfe kommen: z. B. unter *Venus* زهرة (كوكب) ist كوكب *Gestirn* beigesetzt, weil زهرة auch *eine Blume* bedeuten kann. ضدّ dhidd (vulg. dhudd) bedeutet den Gegensatz.

Abkürzungen.

A. od. Adj. = Adjectivum, Beiwort.
Aeg. = Aegypten.
Adv. = Adverbium, Umstandswort.
Aor. = Aorist (Imperfect, Futurum).
Comp. = Comparativ.
Conj. = Conjunction, Bindewort.
f. = femininum, od. = für.
Interj. = Interjection, Ausrufungswort.
Intr. bei e. Hauptwort stehend, bedeutet, dafs dasselbe im passiven Sinne zu nehmen ist, z. B. *Belohnung* intr. ist das Belohntwerden (ich werde belohnt); dagegen trans. das Ertheilen einer Belohnung (ich belohne ihn).
Maghr. = Maghreb, Nordwestafrika.
Nom. act. = Nomen actionis, das transitive Zeitw. in der Form des Hauptworts: das Tödten, die Tödtung.
Num. = Numerale, Zahlwort.
Pass. = Passivum od. passiv, leidende Form.
Pl. = Pluralis, Mehrzahl.
Praep. = Praeposition, Vorwort.
Pron. = Pronomen, Fürwort.
S. m. = Substantivum masculinum, Hauptw. männl. Geschlechts.
S. f. = Substantivum femininum, Hauptw. weibl. Geschlechts.
S. n. = Substantivum neutrum, Hauptw. sächl. Geschlechts.
Syr. = Syrien.
tr. od. trans. = transitivum, siehe intr.
u. = und.
v. od. vulg. = vulgär.
V. a. = Verbum activum, thätiges Zeitwort.
V. n. = Verbum neutrum, Zeitwort, das einen Zustand bezeichnet.
V. tr. = Verbum transitivum, thätig übergehendes Zeitwort.
الخ = und so weiter, et caetera (Abkürz. von الى آخره).

†

Das arabische

Name	Allein-stehend	Im Anfang	In der Mitte	Am Ende	Trans-scription
الف élif	ا	—	—	ـا	—
باء bâ, bê	ب	بـ	ـبـ	ـب	b
تاء tê	ت	تـ	ـتـ	ـت	t
ثاء çê	ث	ثـ	ـثـ	ـث	ç, ṭ, t*)
جيم dschîm	ج	جـ	ـجـ	ـج	dsch
حاء ḥâ	ح	حـ	ـحـ	ـح	ḥ*)
خاء châ	خ	خـ	ـخـ	ـخ	ch*)
دال dâl	د	—	—	ـد	d
ذال dsâl	ذ	—	—	ـذ	ds, ḍ, d*)
راء rê	ر	—	—	ـر	r
زاء zê	ز	—	—	ـز	z
سين sîn	س	سـ	ـسـ	ـس	s*)
شين schîn	ش	شـ	ـشـ	ـش	sch
صاد ßâd	ص	صـ	ـصـ	ـص	ß*)
ضاد dhâd	ض	ضـ	ـضـ	ـض	dh, z*)

Persisch-türkische Zeichen : پ p, چ tsch, ژ das franz. j in

---

*) ث, ç wie im französ. garçon, ça; ṭ ist t mit ganz schwacher
in der Mitte stehend, schwächer als dieses, stärker (mehr aus der Kehle
jéchdum wie jéachdum. — ذ ḍ mit leichter Aspiration wie neugriech. δ.
Laut (d. h. mit stärkerer Anstrengung der Sprachwerkzeuge gesprochen u.
— ط emphatisches t. — ظ emphatisches ç od. z, zuweilen wie ض dh.
geben : عيد a'îd, نعنعة néanéa, قلوع qulû'a. — غ gh ein Kehllaut, der
r u. ch in der Mitte stehend. — ق q ein mit Kraft tief aus der Kehle

Vokalzeichen : Fatha ـَ ă, ĕ; Kesre ـِ ĭ; Dhamma ـُ ŭ, ŏ.

en; ـٍ in; ـٌ un, on. — Diphthonge : ـَو au, ô, aw, ew; ـَى ai, ei, ej, ê.

حِبًّا hibban; النّور en-nûr. *Hamza* (*Stofs*) ـٔ, ein schwaches ع : سأل sâ'al

Dschezm (Abschnitt) ـْ, über einem Konsonanten stehend, zeigt an, dafs

ـٱ, über dem ا des Artikels ال, zeigt an, dafs dies mit dem Schlufsvokal

بِسْمِ ٱللّٰهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ bismi'llâhi 'r-raḥmâni 'r-raḥîmi.

Alphabet.

Name		Allein-stehend	Im Anfang	In der Mitte	Am Ende	Trans-scription
طاء	thâ	ط	ط	ط	ط	th *)
ظاء	żâ	ظ	ظ	ظ	ظ	ç, ż (dh) *)
عين	'ain	ع	عـ	ـعـ	ـع	' *)
غين	ghain	غ	غـ	ـغـ	ـغ	gh *)
فاء	fè	ف	فـ	ـفـ	ـف	f
قاف	qâf	ق	قـ	ـقـ	ـق	q *)
كاف	kâf	ك ك	كـ	ـكـ	ـك	k
لام	lâm	ل	لـ	ـلـ	ـل	l
ميم	mîm	م	مـ	ـمـ	ـم ـم	m
نون	nûn	ن	نـ	ـنـ	ـن	n
هاء	hê	ه (ة)	هـ	ـهـ	ـه (ـة)	h (t)
واو	wâv	و	—	—	ـو	w, v
ياء	jê	ى	يـ	ـيـ	ـى	j
لام الف	lâm élif	لا, لا	—	—	ـلا	lâ

journal; گ g.

Aspiration, wie oft das engl. th in the. — ح ḥ, zwischen unserem h u. ch geholt) als jenes. — خ ch wie in *Ach*, *Nacht;* nie wie in *ich*, *ächt;* also — س scharfes s. — ص ß wie in *Maſs*, *Muſs*, etwas tönend; emphatischer das a verdunkelnd zu å). — ض dh emphatisches d, selten wie z. — — ع ' ein rauher Kehlstofs, am besten durch ein schwaches a wiederzu- dem aus der Kehle geholten r (r grasseyé) fast gleichkommt, etwa zwischen geholtes k.

— Lange Vokale: ـا od. ـٰ od. آ â; ـِى î; ـُو û. — Nasale, *Tanwîn* : ـً an,

— Andere Lesezeichen : Teschdid ـّ, Z. der Verdoppelung : رَبّ rabb; (nicht sâl), يسأل od. يسئل jés'al, رؤس rú'us, رؤوس ru'ûs (nicht rûs). derselbe ohne Vokal zu sprechen ist: أَرْسَلْنَا arsálnā. *Wefsla* (Verbindung) des vorhergehenden Wortes zu sprechen ist : ابو ٱلحسن âbu'l-ḥusn,

A

A *erster Buchstabe des Alphabets* اول حرف من الألف باء áwwal harf min el-élif bâ'; *wer A sagt, mufs auch B sagen* الالف تجر الباء! el-élif tedschúrr el-bâ.

Aal *s. m.* سمك حية sámak hájje; *Syr.* انكيلة ankíle, سمك عنكليس sámak 'ankilis; *Maghr.* صنار الحوت (*u.* سنار) ṣannâr-el-hût نون nûn.

Aar *s. m. Vogel* نسر nesr, *vulg.* nisr *pl.* نسور nusûr.

Aaron *s. m. Pflanze, Arum* آرون ārûn; رجل البقرة ridschl el báqare; اذان الفيل adaân el-fil; *Arum arisarum* صواخة ṣawâche; سبط sábath; *Syr.* لوف lûf.

Aas *s. n.* رمة rímme *pl.* رمم rímam; جيفة dschîfe *pl.* جيف dschíjaf *u.* اجياف edschjâf; لاشة lâsche; — Aasgeier *s m.* عقاب 'uqâb *pl.* اعقب á'qub *u.* عقبان 'iqbân; — Aasgrube *s. f.* مزبلة mézbale *pl.* مزابل mezâbil; — Aashaft, Aasig *a.* جيفي dschifij.

Aaskäfer *s. m. Scarabäus* جعل dschú'al *pl.* جعلان dschi lân; *vulg.* ابو جعران (abû *v.*) âbū dschi rân, ابو زبل âbū zibl; خنفسة chúnfuṣe *pl.* خنافس chanâfis.

Ab *adv. u. praep. kurz ab* من غير لف min ghèr laff; *ab Wien* من ويانة min wijâne; *zehn Piaster auf oder ab* عشرة قروش زايد ناقص 'áschare qurûsch zâjid nâqiṣ; *auf- und abgehen* عاد فات 'âd fât, ja'ûd jefût; *ab und zu, zuweilen* بعض اوقات bá'dh auqât.

Abändern *v. t.* غيّر ghájjar, jugháijir; — Abänderung *s. f.* تغيير taghjîr.

Abart *s. f. Varietät* نوع nau' *pl.* انواع anwâ; تنوع tenáwwu'; تشكيل teschkîl.

Abbeifsen *v. t.* قطع بالاسنان qátha' (jáqtha') bi'l-esnân; عض 'adhdh, ja'ádhdh.

Abberufen *v. t.* امره بالرجوع ámar-(já'mur- *od.* jâmur-)hu bi'r-rudschû'a; — Abberufung *s. f.* استعادة isti'âde; رجوع rudschû'a.

Abbestellen *v. t.* ابطل الامر ábthal (jubthil) el-ámr.

Abbezahlen *v. t.* وفى الدين بالكلية wáfa (*aor.* يفى jáfī, *vulg.* يوفى jûfi) ed-dên bi'l-kullîjje; قضى دين qádha (jáqdhī) dên.

Abbild *s. n.* صورة ßûra *pl.* صور ßúwar; — Abbilden *v. t.* صوّر ßáwwar, jußáwwir; — Abbildung *s. f. nom. act.* تصوير taßwir.

Abbinden *v. t. losbinden* فكّ fakk, jefúkk; فكك fákkak, jufákkik; حل hall, jahíll *od.* jahúll; — *ein Kalb etc.* فطم fátham, jéfthim.

Abbitte *s. f.* استغفار istighfâr; استعفاء isti'fâ'; *öffentliche A.* استغفار عام istighfâr 'âmm; — Abbitten *v. t.* استغفر istághfar, jestághfir; استعفى istá'fa, jestá'fī; *ich bitte Gott meine Sünden ab* استغفر الله astághfir allâh.

Abblassen *v. n. die Farbe blaſst in der Sonne ab* كلح اللون من الشمس kálah (jéklah) el-lôn min esch-schĕms; انفسخ infásach, jenfásich.

Abblühen *v. n.* سقط او يبس زهره sáqath (jésquth) *od.* jábis (jéjbas) zá'hr'hu.

Abbrechen *v. t.* كسر kásar, jéksir; kássar, jukássir; *ein Blatt* قطف ورقة qáthaf (jáqthif) wáraqe; *ein Haus* هدم بيت hádam (já'hdim) bejt, خرب chárab, jéchrib; *das Lager* رحل ráhal, járhal; *das Gespräch* قطع الكلام qátha' (jáqtha') el-kalâm; *am Sold etc.* نقص او قطع شى من náqqaß (junáqqiß) *od.* qátha' (jáqtha') schê min; *sich abbrechen am Schlafe etc.* قطع من نومه qátha' min náum'hu.

Abbrennen *v. n.* انحرق inhárag, jenhárig; احترق ihtáraq, jahtáriq; اشتعل ischtá'al, jeschtá'il; — *v. t.* حرق háraq, jáhriq *od.* jáhruq.

Abbringen *v. t. abschaffen* بطل báththal, jubáththil; ابطل ábthal, júbthil; نسخ násach, jéusach; *Einen von etwas* ابعد عن áb'ad (júb'id) 'an; صرف عن ßáraf (jáßrif) 'an.

Abbruch *s. m. eines Hauses* هدم hedm; *Schaden act.* تنقيص tanqîß, تقليل taqlîl; *pass.* نقص naqß; *sich Abbruch thun am Schlafe* قطع من نومه qátha' (jáqtha') min náum'hu.

Abbrühen *v. t. ein Schwein* سمط (خنزيرا) sámath, jésmuth.

Abbürsten *v. t.* مسح او نظّف بالفرشة másah (jémsah) *od.* náççaf (junáççif) bi'l-fúrsche; برشم bárscham, jubárschim.

Abbüſsen *v. t.* كفّر عن káffar (jukáffir) 'an; استغفر من istághfar (jestághfir) min; — Abbüſsung *s. f.* كفّارة keffâre; تكفير tekfîr; استغفار ástighfâr.

Abc, *das* الالف باء el-élif bâ'; *siehe Alphabet; Anfangsgründe* بدو bádw, bédu; -buch كتاب الف باء kitâb élif-bâ'.

Abdachung *s. f. eines Berges* وهدة جبل wá'hdet dschébel; نزلة nézle.

Abdanken *v. t. einen Beamten* عزل 'ázal, já'zil; عزّل 'ázzal, ju'ázzil; *einen Diener* دشّر او اصرف الخدمتكار dáschschar (judáschschir) *od.* áßraf (júßrif) el-chidmetkâr; *Soldaten* اطلق عساكر áthlaq (júthliq) 'asâkir; — *v. n. eine Würde niederlegen* تنازل عن tenâzal 'an, تعزّل ta'ázzal, jeta'ázzal; اعتزل i'tázal, ja'tázil.

Abdankung *s. f. intr.* تنازل عن tenâzul 'an, تعزّل ta'ázzul, اعتزال i'tizâl; *trans.* تعزيل ta'zîl, عزل 'azl.

Abdecken *v. t.* كشف káschaf, jékschif; *den Tisch* شال الطعام من السفرة schâl (jeschîl) eth-tha'âm min es-súfra.

Abdecker *s. m. Schinder* سلّاخ sallâch *pl.* în.

Abdorren *v. n.* نشف náschif, jénschaf; تيبّس tejábbas, jetejábbas.

Abdruck *s. m. Eindruck, Spur* اثر áçar *pl.* اثار āçâr, علامة 'alâme; *eines Buches* طبع thab'a, *Siegels* ختم chatm *pl.* ختوم chutûm.

Abdrucken *v. t. ein Buch* طبع thába', játhba'; *durch Calk copiren* نقل رسما náqal (jánqul) résmān.

Abend *s. m. Zeit von 4 Uhr bis Sonnenuntergang* مساء mesâ', mésā *(die Zeit von Mittag bis 4 Uhr heifst* العصر el-'áßr); *die Zeit nach Sonnenuntergang* العشاء el-'ischâ', عشيّة 'aschîjje, مغربيّة maghribîjje; *siehe Tag; — guten Abend!* مسا الخير mésā el-chêr *od.* مساكم بالخير mesâkum bi'l-chêr, *Antwort:* يا مسا الخير jâ mésā el-chêr *od.* اسعد الله مساكم ás'ad allâh mesâkum *od.* الله يمسيكم بالخير allâh jumassîkum bi'l-chêr; *Einem guten Abend wünschen* مسّى على فلان mássa (jumássī) 'ála fulân; *des Abends* وقت المسا waqt el-mésā.

Abenddämmerung *s. f.* شفق schâfaq (عند غروب الشمس).

Abendgesellschaft *s. f* ليلة láile, léjle.

Abendland *s. n.* البلاد الغربيّة el-bilâd el-gharbíjje, الغرب el-gharb, المغرب el-mághreb, el-mághrib; *Europa* بلاد الافرنج bilâd el-afrándsch; — Abendländer *s. m.* غربي ghárbij; *Europäer* افرنجي afrándschij *pl.* افرنج afrándsch.

Abendmahl *s. n. das heilige* القربان المقدّس el-qorbân el-muqáddas; *das A. nehmen* تناول او تقرّب القربان المقدّس tenâwal (jetenâwal) *od.* taqárrab el-qorbân el-muqáddas; *das A. reichen* قرّب او ناول القربان qárrab (juqárrib) *od.* nâwal (junâwil) el-qorbân; *das letzte A. Christi* العشاء السرّي el-'aschâ es-sírrij, العشاء الربّاني el-'aschâ er-rabbânij; — Abendmahlzeit *s. f.* عشاء 'aschâ *pl.* اعشية á'schije, *vulg.* عشاوات 'aschāwât; *die A. nehmen* تعشّى ta'áschscha, jeta'áschscha.

Abendröthe *s. f.* الشفق الاحمر

esch-schâfaq el-áhmar (عند غروب الشمس).

Abendstern *s. m.* زهرة zú'hra (كوكب).

Abenteuer *s. n.* عارض 'âridh *pl.* عوارض 'awâridh; *gefährliches A.* خطر cháthar *pl.* خطار chithâr *u.* اخطار achthâr; مخاطرة muchâthare *pl.* مخاطر machâthir; *als Erzählung* قصة qíßßa *pl.* قصص qíßaß; *es ist ihm ein A. begegnet* حكمه عارض hákam'-hu (jáhkum'hu) 'âridh; — Abenteurer *s. m.* طفشوني thafschûnij *pl.* طفاشنة thafâschine; *pl.* اوباش aubâsch.

Aber *conj.* لكن lâkin, ولكن walâkin (*nimmt Affixe an:* لكنّي lākínnī *aber ich,* لكنّك lākínnak *aber du u. s. w.*); امّا ámmā, وامّا wa-ámmā: *aber, mein Freund, daran thun Sie Unrecht* لكن يا حبيبي تعمل ردي lâkin jâ habîbī tá'mal rádij; *ich schlafe gern auf dem Dache, aber ich fürchte die Feuchtigkeit der Nacht* احب انام في السطوح ولكني اخاف من رطوبة الليل ahúbb anâm fi's-suthûh, wa lākínnī achâf min ruthûbet el-lêl; *der Kapitän ist Grieche, aber er fährt unter türkischer Flagge* الرئيس من الروم ولكنه يسافر تحت راية الترك er-rajîs (reis) min er-rûm, wa-lākínna'hu jusâfir taht râjet et-turk; *was aber deinen Bruder betrifft, so frage nur nicht nach ihm* واما اخوك فلا تسال عنه wa-ámmā achûk, fa-lâ tés'al 'ánhu.

Aberglaube *s. m.* ايمان باطل îmân bâthil, ظن فاسد çann fâsid, وسوسة wáswase *pl.* وساوس wasâwis: — Abergläubisch *a.* موسوس muwáswas.

Abermals *adv.* ثاني مرة tânī márre, ثانيةً tânijetan, من جديد min dschedîd.

Housing: Abernten *v. t.* حصد háßad, jáhßid.

Abfahren *v. n.* راح او سافر في عربة râh (jerûh) *od.* sâfar (jusâfir) fi 'áraba; *zur See* سافر او سار في البحر sâfar *od.* sâr (jesîr) fi'l-bahr; *das Schiff fährt ab* اقلع المركب áqla' (júqli') el-márkeb.

Abfahrt *s. f.* سفر sáfar, séfer; رحيل rahîl.

Abfall *s. m. eines Berges* وهدة جبل wá'hdet dschébel; *von der Religion* ارتداد عن الدين irtidâd 'an ed-dîn; *politischer* — عصيان 'ißjân, خروج churûdsch; *die Abfälle* سقط sáqath *pl.* اسقاط asqâth, عفشة 'áfsche.

Abfallen *v. n. herabfallen* وقع wáqa' (*aor.* يقع jáqa'); سقط sáqath, jésquth; *Blätter vom Baume* انتثر intáçar, jentáçir; طاح thâh, jathîh; *von der Religion* ارتد عن الدين irtádd (*VIII v.* radd; *aor.* jertádd) 'an ed-dîn; *politisch* عصي 'áßa, já'ßī (*mit* على); *körperlich schwach werden* ضعف dhá'af *od.* dhá'uf, *aor.* jádh'af *od.* jádh'uf; *vom Cours* انحرف inháraf, jenhárif (مركب).

Abfärben *v. n.* فسخ اللون fásich (jéfsach) el-lôn; انفسخ infásach, jenfásich; *ich fürchte, das Tuch färbt ab* اخاف من فسخ لون الجوخ achâf min fas'ch lôn el-dschûch; *es färbt beim Waschen ab* انفسخ او برش اللون فى الغسيل infásach *od.* bárasch (jébrusch) el-lôn fi'l-ghasîl.

Abfeilen *v. t.* برد bárad, jébrud.

Abfertigen *v. t. Einen schnell* نجز náddschaz, junáddschizz; انجز ándschaz, júndschiz; خلص chállaß, juchállíß; *absenden* ارسل ársal, júrsil.

Abfeuern *v. t. ein Gewehr* طلق thálaq, játhluq; اطلق áthlaq, júthliq; ضرب البندقية dhárab (jádhrib) el-benduqîjje; فرغ أو قوس البارودة fárragh (jufárrigh) *od.* qáwwas (juqáwwis) el-bārûde.

Abfliefsen *v. n.* سال sál, jesîl; جرى dschára, jédschrī *od.* jédschra.

Abflufs *s. m.* سيلان sejelân; جريان dscharajân.

Abfordern *v. t.* طلب منه thálab (játhlub) mínhu.

Abfressen *v. t.* اكل ákal, já'kul *od.* jâkul; قرض qáradh, jáqridh; رتع ráta', járta'.

Abführen *v. t. transportiren* نقل náqal, jánqul; شال schâl, jeschîl; — *v. n. er führt ab (laxirt)* تسهل بطنه tesáhhal (*V.*) báthn'hu; صاير له لين ßâjir la-hú lajn; — Abführend *a.* Abführmittel *s. n. Purgativ* مسهل múshil, ملين muláijin; دواء مسهل dáwā' múshil.

Abfüttern *v. t.* اطعم البهايم áth'am (júth'im) el-behâjim; علف 'állaf, ju'állif.

Abgabe *s. f. Taxe* مال الميرى mâl el-mirij; رسم resm *pl.* رسوم rusûm; مكس maks, meks *pl.* مكوس mukûs; تكليف teklîf *pl.* تكاليف tekālîf; جزية dschízje *pl.* جزى dschíza; *siehe Steuer, Taxe, Tribut, Zoll.*

Abgang *s. m. Abreise* رحيل rahîl; *Mangel* عدم 'ádam.

Abgeben *v. t. übergeben* سلّم ل sállam (jusállim) li.

Abgehen *v. n. weggehen* راح râh, jerûh; مضى mádha, jémdhī; ذهب dsáhab, jédshab; *abreisen* سفر sâfar, jusâfir; *mit Tod* مات mât, jemût; *vom rechten Weg* تاه عن الطريق tâh (jetûh) 'an eth-tharîq; ضل dhall, jadhíll; *auf- und abgehen* عاد فات 'âd fât, ja'ûd jefût.

Abgelebt *a.* هرم hárim.

Abgelegen *a.* بعيد ba'îd; قاصى (*für* قاص) qâßī; قصى (qaßîjj) qáßij.

Abgeneigt *a. einem abg. sein* نفر منه náfar (jénfur) mínhu; *er ist mir abg.* قلبه نافر منى qálb'hu nâfir mínnī.

Abgenützt *a.* بالى bâlī *u.* بلى (balijj) bálij; دايب dâjib.

Abgeordneter *s. m.* نايب nâjib *pl.* نواب nuwwâb; رسول rasûl *pl.* رسل rúsul; وكيل wakil *pl.* وكلاء wúkalā.

Abgesandter *s. m. siehe Abgeordneter, Gesandter*

Abgeschliffen *a. polirt* مصقول maßqûl; *von Lebensart* اديب adîb; مؤدّب mu'áddab; متمدن mutemáddin *(städtisch)*.

Abgewöhnen *v. t. Einem etwas* ابطله العادة ábthal-(júbthil-)hu el-ʻâde; تركه العادة tárrak-(jutárrik-)hu el-ʻâde; — *sich v. r.* بطّل العادة báththal (jubáththil) el-ʻâde; ترك العادة tárak (jétruk) el-ʻâde.

Abgezehrt *a.* شخت scháchit; ممصوص mamßûß (من المرض).

Abgleiten *v. n.* زلق zálaq, jézlaq; زحل záhal, jézhal; زحلق záhlaq, juzáhliq.

Abgott *s. m. Götze* صنم ßánam *pl.* اصنام aßnâm; وثن wáçan *pl.* auçân; — Abgötterei *s. f.* عبادة الاصنام ʻibâdet el-aßnâm; — Abgöttisch *a.* عابد الاصنام ʻâbid el-aßnâm.

Abgrund *s. m.* عمق ʻumq *pl.* اعماق aʻmâq; هوة húwwe, هواية huwwâje; قعر qáʻar *pl.* قعور quʻûr; *des Meeres* لجة lúddsche *pl.* لجج lúdschadsch; *der Hölle* هاوية hâwije; *des Lasters* هاوية الشرور hâwijet esch-schurûr.

Abgufs *s. m. Model in Gyps* قالب qâlib *pl.* قوالب qawâlib.

Abhalten *v. t. zurückhalten von etwas* ابعد عن ábʻad (júbʻid) ʻan; بعّد عن báʻʻad (jubáʻʻid) ʻan; حرّف عن hárraf (juhárrif) ʻan; *verhindern* منع عن mánaʻ (jémnaʻ) ʻan; *was hat euch abgehalten zu kommen* اى شى منعكم ان تجوا êsch mánaʻkum ann tédschū? ايش عاقكم عن المجى êsch ʻâq'kum ʻan el-médschi; عاق ʻâq (jaʻûq) ʻan; — Abhaltung *s. f. Verhinderung* مانع mâniʻ *pl.* موانع mawâniʻ; عايق ʻâjiq *pl.* عوايق ʻawâjiq; *ich hatte eine Abhaltung und konnte nicht kommen* كان حصل لى عايق عن المجى kân háßal lī ʻâjiq ʻan el-médschi.

Abhandlung *s. f.* رسالة risâle *pl.* رسايل resâjil.

Abhang *s. m. eines Berges* وهدة جبل wá'hdet dschébel; نزلة nézle; *jäher* حدور hadûr; تحديرة tahdîre.

Abhangen *v. n. sich nach unten neigen* انحنى inhána, jenhánī; *das hängt von euch ab* هذا موقوف على ارادتكم hâdsa mauqûf ʻála irâdetkum; *das hängt nicht von mir ab* هذا ما هو فى يدى hâdsa mâ húa fi jáddī; ما هو تحت حكمى mâ húa taht húkmī; ليس ذلك فى مقدارتنا láisa dsâlik fi miqdâretnā; ما لنا يد فى ذلك mâ la-nâ jád fi dsâlik.

Abhängig *a. abschüssig* مايل mâjil; هابط hâbith; *er ist von mir abhängig* هو تحت يدى húa taht jáddī, تحت حكمى taht húkmī; — Abhängigkeit *s. f.* تعلّق taʻálluq; انتساب intisâb; كون احد تحت حكم غيره kaun áhad taht hukm ghêr'hu.

Abhärten *v. t. kräftigen* قوى qáwwa, juqáwwī; *gegen etwas* عود على ʻáwwad (juʻáwwid) ʻála; *die Gefühle* قسى qássa, juqássī; اقسى áqsa, júqsī; *sich gegen etwas* تعود على taʻáwwad (jetaʻáwwad) ʻála.

Abhauen *v. t.* قطع qáthaʿ, jáqthaʿ; *er hat ihm den Kopf abgehauen* قطع راسه qáthaʿ râs'hu; ضرب عنقه dhárab (jádhrib) ʿúnq'hu.

Abhelfen *v. a. einer Sache* داوى الامر dâwa (judâwī) el-ámr; *dem Schaden* استدرك الضرر istádrak (jestádrik) edh-dhárar.

Abhilfe *s. f.* دواء dawâ, *vulg.* dáwā; علاج ʿilâdsch; معالجة muʿâladsche.

Abholen *v. t.* راح جاب râḥ dschâb (jerûḥ jedschib); — *lassen* ارسل من يجيب ársal (júrsil) men jedschîb.

Abkauf *s. m.* شراء schirâ; شراية schirâje; شروة schérwe; — Abkaufen *v. t. Einem etwas* اشترى منه ischtára (jeschtárī) mín'hu.

Abkommen *v. n. vom Weg* انحرف عن الطريق inḥáraf (jenḥárif) ʿan eth-tharîq; ضل dhall, jadhíll; *außer Gebrauch kommen* انتسى intása, jentásī; انفسخ infásach, jenfásich.

Abkommen *s. n. ein gütliches* مصالحة mußâlaḥe; سهولة suhûle.

Abkühlen *v. n. kühl werden* برد bárad, jébrud; *sich* تبرد tebárrad, jetebárrad; — Abkühlung *s. f.* تبريد tebrid; تبرد tebárrud.

Abkunft *s. f.* اصل aßl; نسب násab, néseb; *von hoher A.* من بيت اكابر min bêt (béjt) akâbir, شريف الاصل scherîf el-aßl; *von niederer A.* دنى الاصل dánij el-aßl.

Abkürzen *v. t.* قصر qáßßar, juqáßßir; اختصر ichtáßar, jachtáßir; — Abkürzung *s. f.* اقتصار iqtißâr; اختصار ichtißâr.

Abladen *v. t. einen Wagen, Lastthier* حل ḥall, jaḥúll; *die Last* نزل الحمل názzal (junázzil) el-ḥáml; رفع ráfaʿ, járfaʿ; *er hat das Maulthier abgeladen* رفع او حط او نزل الحمل عن البغلة ráfaʿ *od.* haṭhth (jaḥúthth) *od.* názzal el-ḥáml ʿan el-bághle.

Ablaß *s. m. der Sünden* غفران ghufrân.

Ablaufen *s. vom Wasser* سال sâl, jesîl; جرى dschára, jédschrī *od.* jédschra.

Abläugnen *v. t.* نكر nákir, jénkar; انكر ánkar, júnkir; جحد dscháḥad, jédschḥad; — Abläugnung *s. f.* انكار inkâr.

Ableben *s. n. Tod* وفاة wafât.

Ablegen *v. t. eine Last* حط الحمل ḥaṭhth (jaḥúthth) el-ḥáml.

Ableiten *v. t. einen Bach* (مجرى) حرف ḥárraf, juḥárrif; حول ḥáwwal, juḥáwwil; *ein Wort* (كلمة) اشتق ischtáqq, jeschtáqq; Ableitung *s. f. des Wassers* تحويل المياه taḥwîl el-mijâh; *Kanal* مجرى médschra *pl.* مجارى medschârī; *eines Wortes* اشتقاق ischtiqâq.

Ablenken *v. t. eine andere Richtung geben* حرف عن ḥárraf (juḥárrif) ʿan; صرف عن ßáraf (jáßrif) ʿan; — *v. n. vom Wege* انحرف عن الطريق inḥáraf (jenḥárif) ʿan eth-tharîq.

Abliefern *v. t. Einem etwas* — سلم له شى sállam (jusállim) la-hú schê; — Ablieferung *s. f.* تسليم teslîm.

Ablösen *v. t. losmachen* حل ḥall,

jahúll u. jahíll; فك fakk, jefúkk; فكك fákkak, jufákkik; *ein Glied* قطع عضواً qátha' 'ádhwan; *die Wache* غير الغفر (الخفر) او الخفير ghájjar (jugháijir) el-gháfar (*statt* el-cháfar) *od.* el-chafîr; اقام الغفر aqâm (juqîm) el-gháfar; *abgelöst werden* انقام من الغفر inqâm (jenqâm) min el-gháfar; — Ablösung *s. f. das Loslösen* حل hall; *Amputation* قطع qath'a; *von der Wache pass.* الانقيام من الغفر el-inqijâm min el-gháfar.

Abmachen *v. t. ein Geschäft* قضى شغل qádha (jáqdhī) schughl; *er hat die Sache kurz und gut abgemacht* انجز الامر ándschaz (júndschiz) el-ámr; *abgemacht! (d. h. es gilt!)* رضينا radhînā, *od.* سلمنا sallámnā *(wir haben eingewilligt), od.* تم الاتفاق بيننا tamm el-ittifâq bên'nā [bejnanā] *(vollendet ist die Uebereinkunft zwischen uns).*

Abmähen *v. t.* حصد háßad, jáhßad *od.* jáhßid; حش hasch, jahúschsch; قصل qáßal, jáqßil.

Abmahnen *v. t. er hat ihn davon abgemahnt* شار عليه بان لا يعمل الشي schâr (jeschûr) 'alêhu biánn lâ já'mal esch-schê; رجع عن ráddscha' (juráddschi') 'an.

Abmarsch *s. m.* رواح rawâh, ارتحال irtihâl: ذهاب dsahâb; — Abmarschiren *v. n.* راح râh, jerûh; رحل ráhal, járhal; مشى máscha, jémschī.

Abmodeln *v. t. eine Figur in Gyps* عمل صورة من جبس 'ámal (já'mal) ßûra min dschibs.

Abnahme *s. f. Verfall* نقص naqß; انحطاط inhithâth; زوال zawâl; *Abkauf* شراء schirâ.

Abnehmen *v. t. Einem etwas* اخذ منه áchads, *vulg.* áchad (*Aor.* já'chuds *od.* jâchuds, *vulg.* jâchud) mínhu; خطف cháthaf, jéchthif; سلب sálab, jéslub; — *v. n. weniger, schwächer werden* نقص náqaß, jánquß; انتقص intáqaß, jentáqiß; ضعف dhá'af, jádh'af; *er hat abgenommen, ist magerer geworden* رمى لحمه ráma (jármī) láhm'hu; *Einem das Bein* قطع ساقه qátha' (jáqtha') sâq'hu.

Abnehmer *s. m. Käufer* مشترى muschtárī; زبون zebûn *pl.* زبونات zebūnât *u.* زباين zebâjin

Abneigung *s. f.* كراهة karâhe; نفرة néfre; *ich habe eine A. gegen ihn* قلبى نافر منه qálbī nâfir mínhu.

Abnützen *v. t. etwas durch den Gebrauch* دوب dáwwab, judáwwib; عطل 'áththal, ju'áththil.

Abonniren *v. t.* استاجر istá'dschar, jestá'dschir; — Abonnement *s. n.* ايجار îdschâr; استيجار istīdschâr.

Abortiren *v. n.* طرح thárah, játhrah; *künstl.* اسقط ásqath, júsqith; — Abortus *s. m.* طرح thir'h; *künstl.* اسقاط الجنين isqâth el-dschenîn.

Abpflücken *v. t.* قطف qáthaf, jáqthif.

Abprallen *v. n. von etwas auf etwas* اندفع من — الى indáfa' (jendáfi') min — íla.

Abrathen *v. a. siehe Abmahnen.*

Abräumen *v. t. siehe Abdecken.*

Abrechnen *v. n. mit Einem* فضّ الحساب fadhdh (jefúdhdh) el-ḥisâb; تحاسب مع taḥâsab (jetaḥâsab) máʿa; — *v. t. siehe Abziehen.*

Abrechnung *s. f.* خلاص الحساب chalâß el-ḥisâb.

Abreiben *v. t.* دعك dáʿak, jédʿak; فرك fárak, jéfruk; *abputzen* مسح másaḥ, jémsaḥ; *im Bad* دلك dállak, judáilik; كيّس kájjas, jukájjis; *siehe Bad.*

Abreise *s. f.* رحيل raḥîl; سفر séfer; مسافرة musâfare; ذهاب dsahâb; طلوع thulûʿa.

Abreisen *v. n.* سافر sâfar, jusâfir; راح râḥ, jerûḥ; ذهب dsáhab, jédshab; رحل ráḥal, járḥal; *wann werdet ihr abreisen* أي متى تسافروا émte tusâfirū; *wir werden morgen abr.* نسافر بكرة nusâfir búkra.

Abrichten *v. t. einen Hund* علّم ʿállam, juʿállim; *e. Pferd* جرّد الفرس dschárrad (judschárrid) el-fáras; *abgerichtet* مجرّد mudschárrad; — **Abrichtung** *s. f.* تعليم taʿlîm; تجريد tedschrîd.

Abriſs *s. m. Planzeichnung* رسم resm; تصوير taßwîr.

Abrunden *v. t.* دوّر dáwwar, judáwwir; صيّر الشي مستديرًا ßájjar (jußájjir) esch-schê mustedîran.

Abrundung *s. f. tr.* تدوير tedwîr.

Absägen *v. t.* نشر náschar, jénschur (بالمنشار bi'l-minschâr).

Absatteln *v. t.* شال السرج schâl (jeschîl) es-sardsch; عرّى الفرس ʿárra (juʿárrī) el-fáras.

Absatz *s. m. des Schuh's* كعب káʿab *pl.* أكعاب akʿâb *u.* kiʿâb; عقب ʿáqib *pl.* أعقاب aʿqâb; *Pause* مقاطعة muqâthaʿe; انقطاع inqithâʿ; *Verkauf* بيع beiʿ, bêʿ; *guten Absatz haben* نفق náfaq, jénfuq; راج râdsch, jerûdsch; *das Tuch hat guten Absatz* الجوخ ينباع مليح el-dschûch jenbâʿ melîḥ; الجوخ نافق el-dschûch nâfiq; *schlechten Absatz haben* كسد kásad, jéksud *od.* jéksad; *diese Waare hat schlechten Absatz* التجارة دى كاسدة et-tidschâre di kâside *od.* كساد صاير على التجارة دى kesâd ßâjir ʿala't-tidschâre di.

Absceſs *s. m. Geschwür* حبّة ḥábbe *pl.* حبّات ḥabbât; دملة dúmmale *pl.* دمامل demâmil *u.* دماميل demāmîl.

Abschaben *v. t.* قشط qáschath, jáqschith.

Abschaffen *v. t. einen Gebrauch* بطّل báththal, jubáththil; ابطل ábthal, júbthil; نسخ násach, jénsach; — **Abschaffung** *s. f.* ابطال ibthâl.

Abschätzen *v. t. taxiren* سعّر sáʿʿar, jusáʿʿir; ثمّن çámman, juçámmin; اثمن áçman, júçmin.

Abschaum *s. m. Hefe des Volks* ارازل الناس arâdsil (*pl. v.* ارذل

árdsal, *Comparativ v.* رذيل radsîl *niedrig*) en-nâs; اسافل asâfil.

Abschäumen *v. t. beim Kochen* قشط او قش الرغوة qáschath (jáqschith) *od.* qaschsch (jaqúschsch) er-rághwe.

Abscheiden *v. n. sterben* مات mât, jemût; *er ist abgeschieden* توفى tuwúffija.

Abscheu *s. m.* كراهية karāhîjje; قباحة qabâhe; بغضة búghdha; *A. vor Einem haben* كره احدًا kárih (jékrah) áhad$_{an}$.

Abscheulich *a.* كريه karih; مكروه makrûh; شنيع schenî'; ممقوت memqût; مقيت maqît.

Abschicken *v. t.* ارسل ársal, júrsil; بعث bá'aç, jéb'aç; ودى wádda, juwáddī; *wir haben einen Boten an N. N. abgeschickt* ارسلنا او ودينا ساعى الى فلان arsálnā *od.* waddênā sâ'ī íla fulân.

Abschied *s. m. Lebewohl* وداع wadâ'; *von Jemanden A. nehmen* ودع احدًا wádda' (juwáddi') áhad$_{an}$; اخذ خاطره áchads (jâchuds) châthir'hu. *Die sich verabschiedende Person sagt:* خاطركم châthirkum! *od.* خاطركم علينا châthirkum 'alênā (*Euer Sinn sei bei uns*)! حفظكم الله háfiç'kum allâh (*behüte Euch Gott!*); *od.* وصيناكم بالله waßßainâkum bi'llâh (*wir haben Euch Gott befohlen*), *od.* تموا فى حراسة الله támmū fi hirâset allâh (*bleibet im Schutze Gottes*), *od.* تموا على خير támmū 'ála chêr (*bleibet gesund*)! *od.* اودعناكم بالخير auda'nâkum bi'l-chêr (*wir haben Euch im Guten verabschiedet*). — *Antworten:* بالامان bi'l-amân; فى امان الله fi amân allâh; مع السلامة ma'a 's-salâme; لا تواخذونا lâ tuwāchidsûnā (*Nichts für ungut!*); استروا على ما قابلتم منا ústurū 'ála mâ qābíltum mínnā (*decket einen Schleier über das, was Ihr [Unangenehmes] von uns befahren habt*)! *od.* مواصلة اعلام المسرة muwâßalat i'lâm el-mesárre (*Ankunft der Benachrichtigung der Freude! d. i. wir wünschen gute Nachrichten von Euch*). *Bei einem Besuche fügt der Wirth hinzu:* آنستنا ānástnā (*du hast uns durch deine Gesellschaft erfreut*), *od.* شرفتنا scharráftnā (*du hast uns beehrt*), *worauf der Gast antwortet:* الله يانسك [يؤنسك] allâh ju'ânisak *od.* jûnisak, *od.* انت مشرف énte muschárrif (*du bist der beehrende*); — *er ist ohne Abschied fortgegangen* راح من غير توديع râh min ghêr tawdi'; *sie sind ohne Abschied auseinander gegangen* تفارقوا من غير تودع tefâraqū min ghêr tawáddu'; — *Abschied, Entlassung siehe* *Abdanken, Abdankung*.

Abschießen *v. t. einen Pfeil* نشب náschschab, junáschschib; رمى ráma, jármī; *siehe Abfeuern.*

Abschiffen *v. n.* سافر او سار في البحر sâfar (jusâfir) *od.* sâr (jesir) fi'l-bahr.

Abschlag *s. m.* نقص ثمن naqß çáman: *auf A. von* من اصل min aßl.

Abschlagen *v. t. verweigern* عزّ على 'azz, ja'ízz; *es ist ihm abgeschlagen worden* اندفع indáfa', jendáfi' *od.* رجع بالخيبة rádscha' (járdscha') bi'l-chébe; *sein Wasser* — بال bâl, jebûl; *v. n. die Waare hat abgeschlagen* نقص ثمن التجارة náqaß (jánquß) çáman et-tidschâre.

Abschlägig *adj.* — *er Bescheid* اندفاع indifâ'; امتناع imtinâ'.

Abschliefsen *v. t. eine Sache beendigen* فض الامر fadhdh (jefúdhdh) el-amr; قضى الامر qádha (jáqdhi) el-amr; *die Rechnung* — فض الحساب fadhdh el-hisâb; *siehe Abmachen.*

Abschlufs *s. m. Ende* تمام temâm; فراغ farâgh; *Rechnungs-Liquidation* تصحيح الحساب taßhîh el-hisâb.

Abschneiden *v. t.* قطع qátha', jáqtha'; *die Kehle* — ذبح dsábah, jédsbah; *mit der Scheere* — قص qaßß, jaqúßß; *die Lebensmittel* — قطع وصول الزاد qátha' wußûl ez-zâd; *dem Feind den Rückzug* — سد على العدو طريق النجاء sadd (jesúdd) 'ála 'l-'adúww thariq en-nedschâ'; *man hat uns alle Wege abgeschnitten* اخذوا علينا الطرقات والمذاهب áchadsu 'alêna eth-thurqât wa'l-medsâhib; *die Ehre* — ثلم الصيت çálam (jáçlim) eß-ßît; *man hat ihm die Ehre abgeschnitten* انثلم صيته inçálam ßît'hu.

Abschnitt *s. m. Schnitt* قطع qátha'; *abgeschnittenes Stück* قطعة qíth'a; *Abtheilung* قسم qesm *pl.* اقسام aqsâm; فصل faßl *pl.* فصول fußûl; جزء dschuz' *pl.* اجزاء edschzâ'.

Abschöpfen *v. t. das Fett* — زول الدهن záwwal (juzáwwil) ed-du'hn; *den Rahm* — اخذ قشطة اللبن áchads (jâchuds) qíschthat el-lában; *den Schaum* — قشط الرغوة qáschath (jáqschith) er-rághwe.

Abschrecken *v. t.* خوف cháwwaf, jucháwwif; زهق záhhaq, juzáhhiq; اخجل áchdschal, júchdschil; *er hat sich abschrecken lassen* انكسر قلبه inkásar qálb'hu; بردت همته háradet hímmet'hu.

Abschreiben *v. t.* نسخ násach, jénsach; نقل náqal, jénqul.

Abschreiber *s. m.* ناسخ nâsich *pl.* نساخ nussâch; كاتب kâtib *pl.* كتاب kuttâb.

Abschrift *s. f.* نسخة nús'che *pl.* نسخ núsach.

Abschüssig *a.* نازل nâzil; مايل mâjil.

Abschwören *v. t.* رفض ráfadh, járfudh; جحد dscháhad, jédsch'hud; نكر nákir, jénkar; انكر ánkar, júnkir; -ung جحود dschuhûd; انكار inkâr; ارتداد irtidâd.

Absegeln *v. n. das Schiff ist abgesegelt* اقلع المركب áqla' (júqli')

el-márkeb; *er ist abgesegelt* سافر في البحر sâfar (jusâfir) fi'l-bahr.

Absehen *v. n. etwas bezwecken* قصد الى qáßad (jáqßud) íla; *worauf ist das abgesehen* ايش المقصود بهذا êsch el-maqßûd bi-hâdsa?

Abseits على جنب 'ála dschanb, dschamb; على ناحية 'ála nâhije; *er ist abseits gegangen* تفرد بنفسه tefárrad (jetefárrad) bi-náfs'hu.

Absenden *v. t. siehe* *Abschicken.*

Absenker *s. m. Rebe* غرسة الكرم الطمورة ghúrsat (*pl.* غراس ghirâs) el-kérm el-mathmûre.

Absetzen *v. t. des Amtes entsetzen* عزل 'ázal, já'zil *od.* 'ázzal, ju'ázzil; رفع من المنصب ráfa' (járfa') min el-mánßab; *Waaren —* باع bâ', jebi'; روج ráwwadsch, juráwwidsch, *siehe* *Absatz; ein Kind entwöhnen* فطم fátham, jéfthim.

Absetzung *s. f. Amtsentsetzung* عزل 'azl.

Absicht *s. f.* نية nîjje *pl.* نيات nijjât; قصد qaßd; مراد murâd; عزم 'azm *pl.* عزوم 'uzûm; مقصد máqßad *pl.* مقاصد maqâßid; مقصود maqßûd *pl.* مقاصيد maqâßîd; *mit Absicht* بالقصد bi'l-qáßd; قصدًا qáßdan; عمدًا 'ámdan; باختيارٍ bi-ichtiâr[in]; بالعانى bi'l-'âni *(Maghr.)*; *ohne Absicht* بلا قصد bi-lâ qaßd; من غير قصد min ghêr qaßd; *was ist deine Absicht damit* ايش المقصود بهذا êsch el-maqßûd bi-hâdsa? *was ist deine Absicht in dieser Sache* ايش مقصودك على هذا الشى êsch maqßûdak 'ála hâdsa esch-sché? *meine A. war, morgen abzureisen* كان في نيتى اسافر بكرة kân fi nîjjeti usâfir búkra; *er hat die A. hier wohnen zu bleiben* فى خاطره يسكن هنا fi châthir'hu jéskun hénne; *er trägt sich mit der A.* نوا في باله náwa (jénwi) fi bâl'hu; اعتمد على ان i'támad (ja'támid) 'ála ánn —; *er hat seine A. erreicht* لحق مراده láhiq (jélhaq) murâd'hu.

Absichtlich *siehe* *Absicht.*

Absitzen *v. n. vom Pferde* نزل او ترجل عن الفرس názal (jénzil) *od.* taráddschal (jetaráddschal) 'an el-fáras; نزل من على الحصان názal min 'ála'l-hißân.

Absondern *v. t.* فرق fáraq, jéfruq; فصل fáßal, jéfßil; *er hat sich von uns abgesondert* فارقنا fâraqna.

Absonderung *s. f. act.* فصل faßl; *pass.* انفصال infißâl; افتراق iftirâq.

Abstammen *v. n. von Jemanden* انتسب الى intásab (jentásib) íla; خرج من cháradsch (jéchrudsch) min; *er stammt von N. N. ab* هو من اولاد فلان húa min aulâd fulân *od.* من ذرية فلان min dsurrîjje fulân.

Abstammung *s. f. siehe* *Abkunft.*

Abstand *s. m. Entfernung* بعد bu'ad; مسافة masâfe; *der A. zwischen diesem Baume und*

unserem Zelte beträgt zehn Schritt بعد هذه الشجرة عن خيمتنا عشر خطوات bu'ad hâdsi esch-schádschare 'an chêmetna 'áschar chathwât.

Abstecken *v. t. traciren* اقّر áççar, ju'áççir.

Absteigen *v. t.* نزل názal, jénzil *siehe Absitzen.*

Abstumpfen *v. t. die Schneide* — غلّط الحد ghállaç (jughâiliç) el-hadd; *das Messer hat sich abgestumpft* اعدم السكينة حدها á'dam (jú'dim) es-sikkîne hádd'ha.

Abstutzen *v. t. einem Pferd den Schweif* قصّر ذيل الفرس qáßßar (juqáßßir) dsêl el-fáras; *einem Hunde die Ohren* — قصّر اذنين الكلب qáßßar udsnên el-kelb.

Absud *s. m. Pflanzendekokt* طبيخ النبت thabîch en-nebât; ماء نبات mâ' nebât.

Abt *s. m.* ريس او رييس الدير rájjis *od.* rajîs (pl. روساء rūasá) ed-dêr; رييس الرهبان rajîs er-ru'hbân; *Aebtissin* او ريسة رييسة الدير او الراهبات rájjiset *od.* rajîset-ed-dêr *od.* er-râhibât.

Abtakeln *v. t. ein Schiff* شال من المركب الالات schâl (jeschîl) min el-márkeb el-ālât.

Abtei *s. f.* دير deir, dêr *pl.* ديورة dujûre.

Abtheilen *v. t.* قسم qásam, jáqsim; qássam, juqássim; *das Buch ist in fünf Abschnitte getheilt* الكتاب مقسوم الى خمسة فصول el-kitâb maqsûm íla chámse fußûl.

Abtheilung *s. f.* قسم qesm *pl.* اقسام aqsâm; جزء dschuz' *pl.* اجزاء edschzâ'; فصل faßl *pl.* فصول fußûl; *act.* تقسيم taqsîm; *eine Heeres-Abtheilung* فرقة عسكر firqat (*pl.* فرق fíraq) 'áskar.

Abtödten *v. t. das Fleisch durch Askese* قهر او قمع نفسه qáhar (jáqhar) *od.* qáma' (jáqma') náfs'hu.

Abtreiben *v. t. ein Pferd abhetzen* هزّل او اسقم الحصان házzal (juházzil) *od.* ásqam (júsqim) el-hißân; *die Leibesfrucht* — اسقط الجنين ásqath (júsqith) el-dschenîn; **-ung** اسقاط isqâth.

Abtreten *v. t. Einem etwas* — ترك او خلى او فات شيا لاحد tárak (jétruk) *od.* chálla (juchálli) *od.* fât (jefût) [schéian] schê li-áhad; تنازل لاحد عن شى tenâzal li-áhad 'an schê; *ich habe Euch mein Recht abgetreten* سلمت لكم حقى sallámt la-kúm háqqi.

Abtretung *s. f. Cession* ترك او فوات الحق tark *od.* fawât el-haqq.

Abtritt *s. m. Abort* مستراح musta-ráh; *öffentlicher Abort* كنيف kenîf; شيشمة schíschme.

Abtrocknen *v. t.* نشف násch-schaf, junáschschif; مسح másah, jémsah.

Abtrünnig *a. rebellirend* عاصى 'âßī *pl.* عصاة 'ußât; *vom Glauben* — تارك الدين târik ed-dîn; كافر kâfir *pl.* كفار kuffâr *u.* كفرة káfare; مرتد murtádd.

Abwägen *v. t.* وزن wázan *aor.* يوزن jûzin (*vulg. für* يزن jázin); *mit der Schwerwage* قبن qábban, juqábbin.

Abwandeln *v. a. das Zeitwort conjugiren* صرف الفعل ßárraf (jußárrif) el-fi'l.

Abwandelung *s. f. Conjugation* تصريف الفعل taßrîf el-fi'l.

Abwarten *v. n. Geduld haben* صبر ßábar, jáßbur; *v. t. etwas* — انتظر intáçar, jentáçir; أستنى istánna (استأنى), يستنى jestánna; *ein Kind* —, *pflegen* دارى الولد dâra (judâri) el-wálad.

Abwärts *adv.* لتحت li-táht; الى تحت íla táht.

Abwaschen *v. t.* غسل ghásal, jághsil; ghással, jughássil; *sich* — *vor dem Gebete* توضى tawádhdha, jetawádhdha; *mit Sand etc.* تيمم tejémmem, jetejémmem.

Abwaschung *s. f.* غسل ghasl, ghusl; شطفة scháthfe; *vor dem Gebete* — وضوء wadhû'; *mit Sand etc.* تيمم tejémmum.

Abwechseln *v. n.* تغير tagháijar, jetagháijar; *der Wind wechselt ab* يتغير الريح jetagháijar er-rîh; *bei einer Arbeit abwechseln (von mehreren Personen)* عمل بالدور 'ámal (já'mal) bi'd-dawr; تعاقب ta'âqab, jeta'âqab.

Abwechselnd *adv.* بالدور bi'd-dawr; بالمعاقبة bi'l-mu'âqabe.

Abwechselung *s. f. Veränderung* تغيير taghjîr; اختلاف ichtilâf; — *zwischen Personen* معاقبة mu'âqabe; تعاقب ta'âqub.

Abweg *s. m.* لفة láffe; عوجة 'áwadsche, 'íwadsche; *wir sind auf einen bedeutenden Abweg gerathen* لفينا لفة كبيرة laffêna láffe kebîre.

Abwehren *v. t. feindlichen Angriff* دفع dáfa', jédfa'; طرد thárad, játhrud; رد radd, jerúdd; *von sich* — دافع او مانع عن نفسه dâfa' (judâfi') *od.* mâna' (jumâni') 'an náfs'hu.

Abweichen *v. n. vom rechten Weg* انحرف او زاغ او حاد عن الطريق المستقيم inhâraf (jenhárif) *od.* zâgh (jezúgh, jezîgh) *od.* hâd (jahâd, jahîd) 'an eth-tharîq el-mustaqîm; *vom Recht* — عدل عن الحق 'ádal (já'dil) 'an el-haqq.

Abweichen *s. n. siehe* Durchfall.

Abweichung *s. f.* انحراف inhirâf; احادة ihâde; حيد, حيدة haid, hêde; *Declination der Gestirne* انحراف او ابتعاد الكواكب inhirâf *od.* ibti'âd el-kawâkib.

Abweiden *v. a. das Gras (vom Thier)* رتع او قرض الحشيش ráta' (járta') *od.* qáradh (jáqridh) el-haschisch; *vom Hirten* — رعى حشيش rá'a (jár'a) el-haschîsch.

Abweisen *v. a. Einen* — طرد thárad, játhrud; رد radd, jerúdd; *wir haben seine Bitte abgewiesen* رفضنا طلبه rafádhna' (járfudh, járfidh) thálab'hu.

Abwenden *v. a.* ابعد او حرف او صرف عن áb'ad (júb'id) *od.* hárraf

(juḥárrif) *od.* ßáraf (jáßrif) ʻan; *möge Gott die Gefahr abwenden!* الله لا يقدر بعيد عنا baʻíd ʻánnā! allâh lâ juqáddir!

Abwerfen *v. t. den Reiter* قلب الفارس عن السرج qálab (jáqlib) el-fâris ʻan es-sárdsch; كركب الخيال الى الارض kárkab (jukárkib) el-chajjâl íla ʼl-ardh; *die Kleider* خلع ثيابه chálaʻ (jéchlaʻ) çijâbʼhu; *der Handel wirft ihm etwas ab* يستفيد من التجارة jestefîd min et-tidschâre; *was hat uns das Geschäft abgeworfen?* ايش استفدنا من الامر êsch istefádnā min el-ámr? *das wirft uns Nichts ab* هذا ما يخلصنا hâdsa mâ juchállißnā.

Abwesend *a.* غايب ghâjib *pl.* غايبين ghājibin *u.* غياب ghujjâb; غير حاضر ghêr ḥâdhir; *geistesabwesend* غايب العقل ghâjib el-ʻaql.

Abwesenheit *s. f.* غيبة ghaibe, ghêbe; غياب ghijâb; *Geistesabwesenheit* غياب العقل ghijâb el-ʻaql.

Abwischen *v. t.* مسح másaḥ, jémsaḥ; نشف náschschaf, junáschschif.

Abzäumen *v. t. ein Pferd* فكّ او شال اللجام fakk (jefúkk) *od.* schâl (jeschîl) el-lidschâm.

Abzehren *v. n.* رمى لحمه ráma (jármī) láhmʼhu; انتحل intáḥal, jentáḥil *VIII;* ضعف dháʻaf, jádhʻuf; *du zehrst ab* ترمى لحمك tármī láḥmak.

Abzehrung *s. f.* سقم saqam, suqm; نشفان neschfân; *Schwindsucht* سل sill; داء السل dâʻ es-sill; *er hat die A.* هو مسلول húa meslûl.

Abzeichnen *v. t.* رسم rásam, jársum; صور ßáwwar, jußáwwir.

Abziehen *v. n. sich entfernen* راح râḥ, jerûḥ; ذهب dsáhab, jédshab; *die Armee ist abgezogen* ارتحل الجيش irtáḥal el-dschêsch; *von der Wache* انقام من الغفر inqâm (jenqâm) min el-gháfar; — *v. t. etwas wegziehen* شال schâl, jeschîl; *Wein* صفى الخمر ßáffa (jußáffī) el-chamr; *ein Messer* سن sann, jesúnn; *die Haut* سلخ sálach, jéslach; *abdrucken* طبع thábaʻ, játhbaʻ; *destilliren* استخرج istáchradsch, jestáchridsch; *subtrahiren* حسم او خسم او خصم ḥásam, chásam *od.* cháßam, jéchßum; اسقط ásqath, júsqith; طرح tháraḥ, játhraḥ.

Abzug *s. m. Rückzug* رواح rawâḥ; ذهاب dsahâb; *nach Abzug der Kosten* بعد حسم (خصم) المصروف báʻad ḥasm (chaßm) el-maßrûf.

Acacie *s. f.* شجر فتنة schádschar fítne; صنط, سنط ßánath, sánath; زنزلخت zenzelácht; *die Frucht* قرظ, قرط qarath, qáraç; *Saft derselben* رب القرظ rubb el-qarath.

Academie *s. f.* ديوان علماء dīwân ʻúlamāʻ; *Schule* مدرسة médrese.

Accise *s. f.* رسم resm; تكليف teklif; *siehe Zoll.*

Accord *s. m. musikalischer* اتفاق

الاصوات ittifâq el-aßwât; *Vertrag* اتفاق ittifâq; عهد ʻáhd, ʻáhad *pl.* عهود ʻuhûd.

Accusativ *s. m. 4te Endung* المفعول به el-mefʻûl b'hu (bi-hi); *ein Wort im A.* اسم منصوب ism manßûb.

Achat *s. m. Stein* عقيق ʻaqîq; عقيق يمانى ʻaqîq jemânij.

Achsel *s. f.* ابط ibth *pl.* اباط âbâth; باط bâth *pl.* باطات bâthât, *Dual* باطين bâthên; *er trägt auf beiden Achseln* مسك الحبل من الطرفين másak el-hebl min eth-tharafên *(er faſst den Strick an beiden Enden).*

Achselader *s. f.* العرق الابطى el-ʻirq el-íbthij.

Achselgrube *s. f.* نقرة الابط núqrat el-ibth.

Acht *num.* ثمانية temânije, *fem.* ثمانى temânî; *acht Tage* ثمان، ثمانية ايام temânijet ajjâm.

Acht, Achtung *s. f. A. auf etwas geben* اعطى باله لشى áʻtha (júʻthî) bâl'hu li-schéjin; ادار باله على شى adâr (judîr) bâl'hu ʻála schéjin *(vulg.* دار dâr, jedîr); *gib Acht!* رد بالك rudd bâlak!

Aecht *a.* صحيح ßahîh, شرعى schárʻij.

Achtbar *a.* مستحق الاعتبار mustahíqq el-iʻtibâr; *er ist ein achtbarer Mann* هو رجل خير, رجل صالح húa râdschol chêr, râdschol ßâlih; *sie sind achtbare Leute* هم ناس ملاح hum nâs milâh.

Achte *num. ord.* ثامن tâmin; *der achte Tag* اليوم الثامن el-jôm et-tâmin.

Achteck *s. n. Achteckig a.* مثمن mutámman; ذو ثمانى زوايا dsû temânî zawâjâ.

Achtel *s. n. der 8te Theil* ثمن tumn *pl.* اثمان atmân.

Achten *v. a. ehren* اعز aʻázz, juʻízz; اعتبر iʻtábar, jaʻtábir; اكرم ákram, júkrim; *ich achte dich sehr* لك عندى اعتبار lak ʻándî iʻtibâr; لك قيمه عندى lak qîme ʻándî; *Einen gering achten* استحقر istáhqar, jestáhqir; *auf etwas siehe* Acht.

Achtens *adv. num.* ثامنًا tâminan.

Achtfach *adv. num.* قدره ثمانى مرات qádar'hu temânî marrât.

Achtflach *s. n. Octaëder* ذو ثمانى قواعد dsû temânî qawâʻid.

Aechtheit *s. f.* صحة ßíhhe, *v.* ßáhhe.

Achtsam *a.* حريص harîs; معتنى بشى muʻtánî bi-schê; متقيد فى شى mutaqájjid fi schê; *sei achtsam* رد بالك rudd bâlak! دير بالك *(für* ادر *ádir 4.)* dîr bâlak!

Achtsamkeit *s. f.* اعتناء iʻtinâʻ; تقييد taqjîd; تقيد taqájjud *m.* ب.

Achtung *s. f. Werthschätzung* اعتبار iʻtibâr; اكرام ikrâm; حساب hisâb; *aus Achtung für Sie* اكرامًا لخاطركم ikrâman li-châthirkum; لاجل خاطرك li-ádschl châthirak.

Achtzehn *num.* ثمانية عشر temânijet ʻáschar, *vulg.* t'mantâsch.

Achtzig *num.* ثمانين temânîn; *achtzigjährig* ابن ثمانين سنة ibn temânîn séne.

Aechzen *v. n.* ناح nâh, jenûh; نحب náhab, jénhab; أنّ ann,

ja'ínn; *das* — نواح nuwâḥ; نحيب naḥîb; انتحاب intiḥâb; انين anîn.

Acker *s. m. Saatland* مزرعة mézra'e *pl.* مزارع mezâri'; *ein abgegrenztes Stück Feld* حقل ḥaql *pl.* حقول ḥuqûl; حقلة ḥáqle *pl.* حقلات ḥaqlât; غيط ghaith, ghêth *pl.* غيطان ghīthân; *als Feldmafs* فدان feddân *pl.* فدادين fedādîn.

Ackerbau *s. m.* فلاحة felâḥe; تفليح الارض teflîḥ el-ardh; حراثة ḥarâçe; زراعة zarâ'e; *als Wissenschaft* علم الفلاحة 'ilm el-felâḥe.

Ackern *v. t.* فلح الارض fálaḥ (jéflaḥ) *od.* fállaḥ (jufálliḥ) el-ardh; حرث ḥáraç, jáḥraç u. jáḥruç.

Ackersmann *s. m.* فلاح fellâḥ, *pl.* فلاحين fellāḥîn; حراث ḥarrâç; حارث ḥâriç; زارع zâri'.

Act, Acten *s. m. eines Prozesses* حجة ḥúddsche *pl.* حجج ḥúdschadsch; *ein gerichtlich gestempelter* — سجل sidschíll *pl.* سجلات sidschillât; *der geschlechtliche Act* النكاح en-nikâḥ.

Actie *s. f.* حصة ḥiβßa *pl.* حصص ḥiβaβ.

Actionär *s. m.* شريك scharîk *pl.* شركاء schúrakā.

Activ *s. n. in der Grammatik* صيغة المعلوم βighat el-ma'lûm; الفاعل el-fâ'il.

Addiren *v. t.* جمع dschâma', jédschma'; تم tamm, jetímm; *dazu* — ضم الى dhamm (jadhúmm) íla.

Addresse *s. f. Briefaufschrift* علوان او عنوان المكتوب 'ulwân *od.* 'unwân el-maktûb; *Beispiele von Addressen* يسلم الى الجناب العالى الاعز الاكرم الشيخ فلان بن فلان سلمه الله تعالى امين فى بندر مسقط jusállam íla 'l-dschenâb el-'âlī el-a'ázz el-ákram esch-schêch fulân ben fulân — sállam'hu allâh ta'âla! amîn! fi bénder másqath; *es möge übergeben werden (dieser Brief) an die Person des erhabenen, des theuersten, des geehrtesten, des Schech N., Sohnes des N., — bewahre ihn Gott, der gepriesen sei! Amen! im Hafen Maskat;* — *oder* يصل الى جناب محبنا الامثل فلان بن فلان حرسه الله تعالى امين بندر كلكتة bénder kalkútta; jáβil íla dschenâb muḥíbbna el-amçal fulân ben fulân, ḥáras'hu allâh ta'âla! amîn! *(im) Hafen Kalkutta. Es möge gelangen (dieser Brief) an die Person unseres Freundes, des trefflichsten N., Sohnes des N.; behüte ihn Gott, der gepriesen sei! Amen!* — *Ein Brief mit meiner A.* مكتوب باسمى maktûb biísmi; *ich habe deinen Brief an seine Adresse geschickt* بعثت مكتوبك الى صاحبه ba'áçt maktûbak íla βâḥib'hu; — *Wohnungsaddresse* تعريف البيت ta'rîf el-bêt; بيان المطرح bejân el-

máthraḥ. *Gib mir deine Addresse* عرفني مطرحك او بيتك 'árrifni máthrahak *od.* bêtak; — *Petition* عرض حال 'ardh ḥâl; *eine A. überreichen* قدم عرض حال qáddam (juqáddim) 'ardh ḥâl.

Adel *s. m.* شرف scháraf; *Gesammtheit der Adelichen* الشرفاء esch-schúrafā; *er ist von Adel* هو من الاشراف húa min el-eschrâf; *von hohem —* من الاكابر min el-akâbir.

Adelich *a.* شريف scherif *pl.* شرفاء schúrafā *u.* اشراف eschrâf.

Adeln *v. t.* شرّف schárraf, ju-schárrif.

Ader *s. f. Arterie* شريان scharjân *pl.* شرايين scharājin; رافز râfiz *pl.* روافز rawâfiz; *Pulsader* ضارب dhârib *pl.* ضوارب dhawârib; *Vene* عرق 'irq *pl.* عروق 'urûq; *Einem zur Ader lassen act.* فصد fáßad, jéfßid *u.* jéfßud; اخذ دم من âchads dám min; *pass. (vom Kranken)* انفصد infáßad, jen-fáßid; *du mufst zur Ader lassen* لازم تنفصد lâzim tenfáßid *od.* بدك تاخذ دم bíddak tâchuds dám; *er hat zur Ader gelassen* هو فصيد او مفصود húa faßîd *od.* mefßûd; *goldene Ader* باسور (باصور) bāsûr (bāßûr) *pl.* بواسير bawāsîr.

Aderlafs *s. m.* فصادة faßâde; *-schnepper, Lancette* نشتر násch-tar (*Maghr.* نشتان nischtân); ريشة فصادة rîschet faßâde; *siehe* Ader.

Adjectiv *s. n. Wortart* وصف waßf; صفة ßifa *pl.* صفات ßifât; نعت ná'at *pl.* نعوت nu'ût.

Adjutant *s. m.* نقيب naqîb *pl.* نقباء núqabā; نايب nâjib *pl.* نواب nuwwâb.

Adler *s. m.* نسر nisr *pl.* نسور nusûr.

Admiral *s. m.* امير البحر amîr el-baḥr; ريس او رييس البحر rájjis *od.* rajîs el-baḥr; قبطان باشا qabthân hâscha.

Admiralität *s. f.* اميرية او امارة البحر amīrîjjet *od.* imâret el-baḥr.

Advent *s. m. Zeit vor Weihnachten* صيام الميلاد ßijâm el-mīlâd; مجيء المسيح medschî' el-mesîḥ.

Adverbium *s. n.* حرف ḥarf *pl.* حروف ḥurûf.

Advocat *s. m.* وكيل الدعوى wakîl (*pl.* وكلاء wúkalā) ed-dá'wa; مناضل munâdhil; فقيه faqîh *pl.* فقهاء fúqahā.

Affe *s. m.* قرد qird *pl.* قرود qurûd; ميمون meimûn; سعدان sa'dân *pl.* سعادين sa'ādîn; — *Berb.* شادي schâdī *pl.* شوادي scha-wâdī; نسناس nesnâs; — *Aeffin* قردة qírde *pl.* قرد qírad; *Aeffchen* قريدة quráide.

After *s. m. Anus* مقعدة máq'ade; عين الطيز 'ain eth-thîz; *unperforirter After* مقعدة غير متقوبة او غير منقوبة máq'ade ghêr maççûbe *od.* ghêr manqûbe; *Afterdarm, Rectum* سرم surm; المعى المستقيم el-mi'â el-musta-qîm.

Agende *s. f. kirchl. Ceremonien-*

Buch كتاب الطقس kitâb eth-thaqs.

Agent *s. m.* وكيل wakîl *pl.* وكلاء wúkalā.

Agentschaft *s. f.* وكالة wakâle.

Agley *s. f. Pflanze* اخيليا achilîja.

Ah! *interj.* اه âh; اخ ach.

Ahle *s. f. Pfriemen* مخراز michrâz *u.* míchraz *pl.* mecharîz *u.* mechâriz.

Ahn *s. m.* جد dschedd *pl.* جدود dschudûd *u.* اجداد edschdâd; *die Ahnen* الاسلاف el-eslâf; الاوايل el-awâjil.

Ahnentafel *s. f. Stammbaum* نسب násab, néseb; نسبة nísbe.

Aehnlich *a.* مشابه muschâbih; شبيه schebîh; مثل miçl, mitl *pl.* امثال emçâl; مثيل meçîl; مماثل mumâçil; نظير naçîr; *ähnliche Figuren (Geometrie)* اشكال متشابهة eschkâl muteschâbihe.

Aehnlichkeit *s. f.* مشابهة muschâbahe; شبه schábah, schib'h; مماثلة mumâçale.

Ahorn *s. m. Baum* شاجر العرب schádschar el-'árab; شاجر الاسفندان schádschar el-esfindân.

Aehre *s. f* سبل sébel (*coll.*); سبلة sébele; سنبلة súnbule *pl.* سنابل senâbil; *Aehren lesen* صيف ßájjaf, jußájjif; غمر ghámmar, jughámmir; لقط láqqath, juláqqith; لم القش lamm (jelúmm) el-qaschsch; *Aehrenleser* لقاط laqqâth; لمام القش lammâm el-qaschsch; صياف ßajjâf.

Alabaster *s. m.* مرمر ابيض már-mar ábjadh; رخام ruchâm; بنور bannûr.

Alant *s. m. Pflanze* راسن او راسان râsan, râsān; جاسيم dschāsîm; جناح dschenâh; زنجبيل شامى zendschebîl schâmij.

Alaun *s. m. Alumen* شبّ schebb; شبة schébbe; حجر الشب hádschar esch-schebb; شب يمانى schebb jemânij; حجر الشبت hádschar esch-schêt; *weisser* — شب ابيض schebb ábjadh; *alumen plumeum* شب طايع schebb thâji'.

Alcali *s. n.* قلى qáli; ملح القلى milh el-qáli; اشنان uschnân.

Alchymie *s. f.* علم الكيميا 'ilm el-kīmîja.

Alchymist *s. m.* صانع كيميا ßâni' kīmîja.

Alcohol *s. m.* روح العرق rûh el-'áraq.

Alge *s. f. Wasserpflanze, Seetang* قش البحر qaschsch el-bahr.

Algebra *s. f.* علم الجبر والمقابلة 'ilm el-dschebr wa'l-muqâbale.

All *adj. num.* كل kull; جميع dschemí'; *alle Menschen* كل الناس kull en-nâs *od.* جميع الناس dschemî' en-nâs *od.* الناس كلهم en-nâs kúllhum (كل انسان kull insân, *jeder Mensch*); *alle Waaren* البضايع جميعها el-badhâji' dschemî'hā; *wir Alle* كلنا kúll-na; *ihr Alle* كلكم kúll-kum; *sie Alle* كلهم kúll-hum; *wir werden sie Alle schlagen* نضربهم جميعهم nádhrib'hum dschemî'-hum; *Alle zusammen* جميعًا

dschemî'an; *Alle ohne Ausnahme* كلهم قاطبةً kúll hum qâthibatan; *alle Tage* كل يوم kull jôm; *alle zwei, drei Tage* كل يومين ثلاثة kull jōmên telâte; *von allen Seiten* من كل جانب min kull dschânib; *vor allen Dingen* قبل كل شى qabl kull schê; *Alles was da ist* كل ما هنك kull mâ honâk; *Alles was wir haben* جميع ما عندنا dschemî mâ 'ándnā; *habt ihr Alles verstanden, was ich euch gesagt habe?* فهمتوا شى كل ما قلته لكم fahimtû'sch kull mâ qúlt'hu la-kúm? *Wir haben Alles verstanden* فهمنا كله fahímnā kúll'hu.

Allee *s. f.* شجرية schadscharîjje; سلوك الاشجار sulûk el-eschdschâr; مسارة masâre.

Allegorie *s. f.* كناية kinâje; تمثيل temçîl; رمز ramz *pl.* رموز merumûz; اشارة ischâre; مجاز medschâz.

Allegorisch *a.* رمزى rámzij; مجازى medschâzij; *adv.* بالكناية bi'l-kinâje; بالرمز bi'r-rámz; مجازاً medschâzan.

Allein *a.* واحد uwâḥid; *ich war allein* انا كنت واحدى ána kunt uwâḥidi; *warst du allein?* كنت شى واحدك kunt'sch uwâḥidak? *wir fanden ihn allein* لقيناه واحده laqînâhu uwâḥid'hu; *lafst ihn allein* دعوه واحده da'ûhu wâḥid'hu; *nur Einer allein* فرد واحد fard uwâḥid; فريد farîd; مفرد múfrad; *ich ganz allein* انا بمفردى ána bi-múfradi; *du* — انت بمفردك énte bi-múfradak *etc.*; منفرد munfárid; وحد wáḥad; وحيد waḥîd. — *Allein conj. siehe* A b e r.

Allgegenwart *s. f. Gottes* حضور الله فى كل مكان ḥudhûr allâh fi kull mekân.

Allgemein *a.* عامّ 'âmm; عمومى 'umûmij; *adv.* عموماً 'umûman; على وجه العموم 'ála wadsch'h el-'umûm.

Allgemeinheit *s. f.* كلية kullîjje; عمومية 'umūmîjje.

Allianz *s. f.* عهد 'áhad *pl.* عهود 'uhûd; معاهدة mu'âhade; اتفاق ittifâq; اتحاد ittiḥâd.

Alliiren *v. r. sich mit Einem* — تعهد ta'áhhad, jeta'áhhad; اتحد مع ittáḥad (jettáḥid) má'a; اتفق مع ittáfaq (jettáfiq) má'a.

Alliirter *s. m.* معاهد mu'âhad; متفق muttáfiq; متحد muttáḥid; حليف ḥalîf *pl.* حلفاء ḥúlafā.

Allmacht *s. f.* قدرة كلية qúdre kullîjje.

Allmächtig *a.* قادر على كل شى qâdir 'ála kull schê.

Allmälig *adv.* قليلا قليلا qalîlan qalîlan; شوية شوية schuwájje schuwájje; بشوية bi-schuwájje; *vulg.* بشويش bi-schuwáisch.

Allwissenheit *s. f. Gottes* معرفة الله الكلية má'rifat allâh el-kullîjje; *Gott weifs Alles am Besten* الله اعلم allâh á'lam.

Allzu, Allzuviel, Allzusehr

adv. بالزيادة bi'z-zijâde; زايد zâjid; كثير keṭîr; *siehe Zu.*

Almanach *s. m.* تقويم taqwîm *pl.* تقاويم taqāwîm; روزنامه rūznāmé; فهرست الاعياد fi'hríst el-a'jâd.

Almosen *s. n.* صدقة ßádaqe; حسنة ḥásane; *das gesetzliche —* زكاة zekâṭ; زكوة zékwe; *Almosen geben* تصدق على taßáddaq (jetaßáddaq) 'ála.

Almosenier *s. m.* وكيل الصدقات wakîl eß-ßadaqât.

Aloë *s. f. Baum* شجرة العود schádscharet el-'aûd; عود الند 'aûd en-nedd; عود قمارى او خمارى 'aûd qumâri *od.* chumâri; *Aloësaft* صبر ßabr; صبرة ßábra; صبر ايوب ßabr ajjûb.

Alp *s. m. Alpdrücken* كابوس kābûs.

Alphabet *s. n.* الالف باء el-élif bâ; هجاء hedschâ; حروف المعجم ḥurûf el-mú'dscham.

Alphabetisch *a. u. adv. in alphabetischer Ordnung* على ترتيب حروف المعجم 'ála tartîb ḥurûf el-mú'dscham.

Alraun *s. m. Mandragora* لفاح luffâḥ; ابوروح او ابروح âbu-rûḥ *od.* ābrûḥ; يبروح jebrûḥ; تفاح يبروح tuffâḥ jebrûḥ; *M. auctumnalis im Libanon* خوخ الدب chôch ed-dubb; تفاح الجنة tuffâḥ el-dschínne.

Als *conj. von der Zeit* لمّا lámma; *als wir ankamen, seid ihr abgereist* لما وصلنا سافرتوا lámma waßálna sāfártu; عند ما 'ánd-mā ('índa-mâ); وقت ما wáqt-mā *od.* وقت الذى waqt-elládsi; *als er herauskam, sagte er zu mir* عند ما او وقت ما خرج قال لى 'ánd mā *od.* wáqt mā cháradsch qâl lî; *als wir heraustraten, sagte er uns* وقت الذى خرجنا قال لنا waqt elládsi charádschna qâl l'nâ; *ebenso* حين ما ḥîn-mā; ساعة ما sâ'e mā; *oder umschreibend durch* عند 'and ('índa) *bei od.* حال ḥâl *Zustand:* عند خروجنا 'and churûdsch'nā; حال خروجنا ḥal churûdsch'nā *im Augenblick unseres Heraustretens; auch umschrieben durch* و wa, we *und:* شفته وانا خارج schúft'hu wa ána chāridsch *ich sah ihn, und ich war eben heraustretend, d. h. als ich heraustrat;* مات وعمره خمسين سنة mât wa 'úmr'hu chamsîn séne *er starb, als er fünfzig Jahre alt war.* — *Als der Vergleichung: als wenn, als ob* كأن ka-ánn: *gleich als ob er ein König wäre* كأنه ملك من الملوك ka-ánu hu mélik min el-mulûk; *als ob du einer der Vornehmsten wärest* كأنك من الاكابر ka-ánnak min el-akâbir; — *Als nach dem Komparativ* من min: *Gold ist schwerer als Blei* الذهب اثقل من الرصاص ed-ḍáhab áqqal min er-raßâß; *du bist gröfser als ich* انت اطول منى énte áṭhwal mínni; — *als*

dafs من ان min ánn *(nach dem arab. Kompar.): der Mann ist zu geizig, als dafs er den Armen etwas schenken sollte* الرجل ابخل من ان يحسن الى الفقراء er-râdschol ábchal min ann júhsin íla'l-fúqarā; *dein Geiz ist zu grofs, als dafs du u. s. w.* بخلك ازيد من انك تحسن búchlak ázjad min ánnak túhsin etc.

Also *conj. folglich* على موجب ذلك 'ála mûdschib dsâlik; لاجل ذلك li-ádschl dsâlik.

Alt, *alterthümlich u.* قديم qadîm *pl.* قدماء qúdamā; *in alter Zeit* في قديم الزمان fi qadîm ez-zemân; *die Alten* القدماء el-qúdamā, المتقدمين el-mutaqáddimîn, الاوايل el-awâjil, الاسلاف el-eslâf; *die Alten und die Modernen* المتقدمين والمتاخرين el-mutaqáddimîn wa'l-muta'áchchirîn; الاولين والاخرين el-áwwalîn wa'l-āchirîn. — عتيق 'atîq *pl.* عتق 'itâq *(alt und gut) u.* عتقاء 'útaqā; *ein alter Freund* محب عتيق muhíbb 'atîq; *Sprüchw.* احفظ عتيقك الجديد ما يدوم لك íhfaç 'atîqak, el-dschedîd mâ jedûm lak *bewahre dein Altes, das Neue dauert nicht*; *ein altes Kleid* لبس عتيق او بالى libâs 'atîq *od.* bâlī. — *bejahrt* اختيار ichtijâr *pl.* ichtijārîjje; عجوز 'adschûz; طاعن في السن thâ'in fi's-sinn; كبير او متقدم في العمر kebîr *od.* mutaqáddim fi'l-'úmr; *alter Mann* شيخ scheich, schêch *pl.* شيوخ schujûch *u.* مشايخ meschâjich; *der älteste Scheich* شيخ البكر scheich el-bekr; *altes Weib* عجوز 'adschûz *od.* عجوزة 'adschûze *pl.* عجايز 'adschâjiz. — *Wie alt bist du?* ايش قدر عمرك êsch qádar 'úmrak? كم سنة عمرك kâm séne 'úmrak? عمرك في ايش 'úmrak fi êsch? كم سنك kâm sínnak? ابن كم سنة انت ibn kâm séne énte? *Ich bin 40 Jahre alt* عمري اربعين سنة 'úmri arba'în séne; *Deine Schwester ist 30 Jahre alt* اختك عمرها ثلاثين سنة úchtak 'úmr'ha telātîn séne; *er ist 3 Jahre alt* هو ابن ثلاث سنين húa ibn telât sinîn; *ich bin älter als du* انا اكبر منك في العمر ána ákbar mínnak fi'l-'úmr; *du bist jünger als ich* انت اصغر في العمر مني énte áßghar fi'l-'úmr mínni; *ich bin nicht so alt wie er* ما انيش قده في العمر mā anîsch qádd'hu fi'l-'úmr; *wir beide sind gleich alt* انا واياك فرد عمر ána wa'jjâk fard 'umr; *der Aelteste, Erstgeborene* بكر bikr, bekr *pl.* ابكار ebkâr; *der alte (-der frühere) König* الملك السابق el-mélik es-sâbiq.

Altar *s. m.* مذبح médsbah *pl.* مذابح medsâbih; هيكل háikal *pl.* هياكل hajâkil; *entsprechende Stelle in der Moschee für den Imam* محراب mihrâb *pl.* محاريب mahārîb; *Altarstein* تبليط teb-lîth; *Altartuch* صمدة ßámde.

Alter *s. n.* عمر 'umr; سن sinn;

von gleichem Alter فرد عمر fard ʿumr; *siehe Alt.* — *Kindesalter* صغر ṣughr; سن الطفولية sinn eth-thufulîjje; *Jugendalter* شباب schebâb; شبيبية schebībîjje; *Alter der Mannbarkeit* البلوغ el-bulûgh; *reifes Alter* كمال السن kemâl es-sinn; *Greisenalter* الشيخوخة esch-scheichûche; — *vor Alters* قديما qadîman.

Altern *v. n. alt werden* تقدم في العمر taqáddam (jetaqáddam) fi'l-ʿúmr; تعتق taʿáttaq; شاخ schâch, jeschîch; عجز ʿádschiz, jáʿdschaz.

Altersgenosse *s. m.* ترب tirb *pl.* اتراب etrâb; قرن qirn *pl.* اقران aqrân.

Alterthum *s. n. die alten Zeiten* الاجيال الخالية el-edschjâl el-châlije; الاجيال الماضية el-edschjâl el-mâdhije; القرون الخالية el-qurûn el-châlije; *die Alterthümer, Antiquitäten* الاثار القديمة el-âçâr el-qadîme; *heidnische* — اثار الجاهلية âçâr el-dschāhilîjje.

Alterthumsforscher *s. m. Antiquar* عالم بالاثار القديمة ʿâlim bi'l-âçâr el-qadîme.

Amaranth *s. m. Pflanze* قطيفة qathîfe *pl.* قطايف qathâjif; سالف العروس sâlif el-ʿarûs; طنتور الجندي thantûr el-dschíndij.

Amarelle *s. f. spanische Kirsche* وشنة wíschne.

Ambos *s. m.* سندان sendân *pl.* سنادين senādîn; *vulg.* سدان seddân; سندال sendâl; *Maghr.* زبرة zébra; زبريرة zubráire; بوقرنية buqórnije; — — *mit scharfer Schneide* مقرض míqradh.

Ambra *s. f.* عنبر ʿámbar; ند nedd; *grauer* — عنبر خام ʿámbar châm; *gelber* — كهرمان ká'hre-mân; كهربا ká'hraba; كاربة kârabe; كارب kârab; كربان kerbân; — *mit A. parfümirt* معنبر muʿámbar.

Ameise *s. f.* نملة námle *coll.* نمل náml *pl.* نمال nimâl; *rothe* — سمسمة símsime *pl.* سماسم semâsim; *Ameisengewimmel* تنميل tenmîl; *Ameisenhaufe* بيت نمل bêt (beit, *pl.* بيوت bujût) naml; عش نمل ʿuschsch (*pl.* عشاش ʿischâsch *u.* اعشاش aʿschâsch) naml; وكر نمل wakr (*pl.* اوكار aukâr) naml.

Amen *interj.* امين amîn!

Amethyst *s. m. Edelstein* كركهان kerkehân; كركهند kerkehénd; جبلقوم dschabállaqum.

Amme *s. f.* مرضعة múrdhiʿe *pl.* مراضع marâdhiʿ; رضاعة radh-dhâʿe; مربية murábbije; داية dâja.

Ammoniac *s. n. Salz* ملح النشادر milḥ en-nuschâdir; نوشادر nū-schâdir; *flüssiges* — روح النشادر rûḥ en-nuschâdir; *-Gummi* اشق áschaq; وشق wáschaq.

Ampfer *s. m. Pflanze* حماض ḥummâdh; حميض ḥummáidh.

Amsel *s. f. Vogel* شحرور schaḥrûr *pl.* شحارير schaḥārîr; سرسور sarsûr; *Maghr.* جحمومة dschaḥ-mûme.

Amt *s. m.* خدمة chídme; وظيفة

waçîfe *pl.* وظايف waçâjif; منصب mánßab *pl.* مناصب manâßib; وكالة wakâle; عمل ʿámal.

Aemtlich *a.* معتمد muʿtámad; منادى به من الحكم munâda b'hu min el-hukm; *in ämtlicher Weise* معتمدًا muʿtámadan; من قبل الحكم min qabl el-hukm.

Amulet *s. n. Talisman* تميمة temîme *pl.* تمايم temâjim; حرز hurz, hirz *pl.* حروزة hurûze; حمايل hamâjil; علاقة ʿalâqe; حجاب hidschâb *pl.* حجب húdschub.

An *präp. an der Seite, bei* جنب dschanb, dschamb; بجانب bidschânib; عند ʿand (ʿínda); *am Flusse* عند النهر ʿand en-náhar; *nahe bei* — بالقرب من bi'l-qurb min; قريب ل qarîb l'; *von Stund an* فى الحال fi'l-hâl; حالاً hâlan; من ذا الوقت min da'l-wáqt; *es liegt nur an dir* الامر فى يدك el-amr fi jáddak; *himmelan* الى السماء íla's-sámā; *bergan (aufsteigend)* طالع thâliʿ; صاعد ßâʿid; *am Tag* نهارًا nehâran; *am Abend* عند المساء ʿand el-mésa.

Analog *a.* مناسب munâsib; متناسب mutenâsib; مشابه muschâbih; موافق muwâfiq; — *Analogie* مناسبة munâsabe; تناسب tenâsub; موافقة muwâfaqe.

Analyse *s. f. chemische* — حل hall; تفصيل tefßîl; — *grammatische* اعراب الكلمات iʿrâb el-kalimât; — *einer Rede* استخراج الكلام istichrâdsch el-kalâm; — *analysiren* حل hall, jahúll *u.* jahíll; فصل fáßßal, jufáßßil; اعرب áʿrab, júʿrib; — *analytisch adj.* حلى hállij; تفصيلى tefßîlij.

Ananas *s. f Frucht* قشطة qáschthe; عين الناس ʿain en-nâs.

Anarchie *s. f.* عدم الحكم ʿádam el-hukm; تشويش teschwîsch; *anarchisch* عديم الحكم ʿadîm el-hukm.

Anathema *s. n.* حرم hirm, hurm *pl.* حرم húrum; حروم hurûm; لعنة láʿane; *mit dem — belegen* حرم háram, jáhrim; لعن láʿan, jálʿan; *damit belegt* محروم mahrûm; ملعون malʿûn.

Anatomie *s. f.* علم التشريح ʿilm et-teschrîh; *Anatom* مشرح muschárrih; *anatomisch* تشريحى teschrîhij.

Anbau *s. m. erster — eines Landes* عزق الارض ʿazd el-ardh; تعمير الارض taʿmîr el-ardh; كسر الارض kesr el-ardh.

Anbauen *v. t. urbar machen* عزق ʿázaq, jáʿziq *od.* عمر الارض ʿámar (jáʿmur) el-ardh; كسر الارض kásar (jéksir) el-ardh.

Anbauer *s. m.* عمار الارض ʿammâr el-ardh.

Anbeißen *v. a.* عض ʿadhdh, jaʿádhdh; *er hat angebissen (sich täuschen lassen)* انغر inghárr, jenghárr.

Anbellen *v. t.* نبح nábah, jénbah; *den Mond* — نبح فى الهوا nábah fi'l-háwa; عوى ʿáwwa, juʿáwwi *m.* على

Anbeten *v. t. Gott* عبد الله ʻábad (jáʻbud) allâh; سجد ل sádschad, jésdschud l'.

Anbetung *s. f.* عبادة ʻibâde; سجدة sédschde; سجود sudschûd; *anbetungswürdig* معبود maʻbûd.

Anbei *adv.* مع هذا máʻa hâdsa; معه máʻahu; *die Preise der Leinwand haben sich in diesen Tagen verändert, und anbei werden dieselben Ew. Wohlgeb. spezifizirt* اسعار البز قد تحركت في هذه الايام وهي مفصلة لجنابكم esʻâr el-bazz qad teḥárraket fi hâdsi el-ajjâm, wa hîje mufáßßale li-dschenâbkum *(folgt der Tarif).*

Anbieten *v. t.* قدّم ل qáddam (juqáddim) l'; عرض ل او على ʻáradh (jáʻrudh) l' *od.* ʻála; *wir haben ihnen ein Geschenk angeboten* قدمنا لهم هدية qaddámna la-húm hadîjje; *er hat sich zu unserer Bedienung angeboten* قدم ذاته او اعرض حاله لخدمتنا qáddam dsât'hu *od.* áʻradh (júʻridh) ḥâl'hu li-chídmetna; *wir bieten Euch unser Zeugnifs an* قدمنا لكم شهادتنا qaddámna la-kúm schahâdetna.

Anbinden *v. t. festbinden* ربط الى ráhath (járbuth) íla; شد على او الى schadd (jeschúdd) ʻála *od.* íla; *binde das Pferd an den Baum* شد الحصان الى الشجرة schudd el-ḥiçân íla'sch-schádschare! *von herabhängenden Dingen* علق ʻállaq, juʻálliq: *der Strick ist am Wasserrad angebunden* الحبل معلق في البكرة el-ḥebl muʻállaq fi'l-búkre; *der Eimer ist an den Strick gebunden* الدلو متعلق في الحبل ed-delw mutaʻálliq fi'l-ḥebl.

Anblick *s. m.* نظرة náçre; طلة thálle; *auf den ersten —* من اول طلة min áwwal thálle.

Anblicken *v. t. seinen Blick auf etwas richten* نظر الى شي náçar (jánçur) íla sehê; تطلع الى tathállaʻ (jetathállaʻ) íla schê.

Anbrechen *v. n. der Tag bricht an* شق الفجر schaqq (jeschúqq) el-fadschr.

Anbruch *s. m. des Tages* طلعة النهار tháľat en-nehâr; طلوع الضوء thulûʻ edh-dhûʻ شق الفجر schaqq el-fadschr; وجه الصبح wadschh eß-ßubḥ; *mit Tages —* عند شق الفجر ʻand schaqq el-fadschr.

Andacht *s. f.* عبادة ʻibâde; تعبد taʻábbud; ديانة dijâne; نسك nesk; *vollkommene —* عبودية ʻubūdîjje.

Andächtig *adj.* عابد ʻâbid; متعبد mutaʻábbid; دين dájjin; ناسك nâsik.

Andenken *s. n.* ذكر dsikr; ذكرة dsíkre; فكر fikr *pl.* افكار efkâr; بال bâl; خاطر châthir; *mein Vater seligen Andenkens* المرحوم ابي el-marḥûm âbî *(wird nur von Muslims gesagt); gesegneten Andenkens* سعيد الذكرة saʻid ed-dsíkre; *verfluchten Andenkens* شنيع الذكرة scheniʻ ed-dsíkre; *ich habe ihn noch im Andenken*

هو فى بالى húa fi bâlī; *behalten Sie uns in gutem Andenken* خاطركم علينا châthirkum ʿalêna; — *Erinnerungszeichen* تذكرة téfkire; تذكار tedskâr.

Ander *a. der, die, das Andere* اخر âchar, âcher *fem.* اخرى úchrā *pl.* اخرين ācherîn *od.* اخر úchar *od.* اخارى uchârā *(als Gegensatz gegen der, die, das Eine), z. B. Einer nach dem Andern* الواحد بعد الاخر el-uwâhid báʿad el-âcher; *Einer wie der Andere* الواحد والاخر el-uwâhid wa'l-âcher *od.* اثنين هم etnên hum; *ein anderes (zweites) Mal* مرة اخرى márret úchrā; — غير ghêr (ghair): - واحد غيرى - غيرك - غيره uwâhid ghêri, ghêrak, ghêr'hu *ein Anderer als ich, du, er;* غير ناس ghêr nâs *ein A.*; غير مرة ghêr márre *ein anderes Mal;* دعه لغيرك dáʿhu li-ghêrak *lafs es einem Andern;* لا تبيعه لغيرى lâ tebîʿhu li-ghêri *verkaufe es keinem Andern als mir!* نترك الدعوى الى غير يوم nétruk ed-dáʿwa íla ghêr jôm *lassen wir die Sache auf einen anderen Tag;* نريد كتاب غيره nurîd kitâb ghêr'hu *wir wollen ein anderes Buch;* فى شى طريق غير هذا fi'sch tharîq ghêr hâdsa *gibt es noch einen anderen Weg?* — *in demselben Sinn:* خلاف chilâf, بدال bidâl *u.* دون dûn; — *dieEinen dieAndern* بعض - بعض: بعضهم غنيين بعضهم فقراء báʿadh'hum ghanijîn, báʿadh'hum fúqarā *die Einen von ihnen sind reich, die Anderen arm;* — *Einer den Andern* بعضهم بعض báʿadh'hum báʿadh: يشتموا بعضهم بعض jéschtumū báʿadh'hum báʿadh *od.* يتشاتموا jeteschâtamū *sie schimpfen Einer den Andern;* — *die Andern, die Uebrigen* الباقيين el-bāqijîn (*vulg.* البواقى el-bawâqī); باقية الناس bâqijet en-nâs.

Aendern *v. t.* غير ghájjar, jugháijir; *sich* — *v. r.* تغير tagháijar, jetagháijar; يتغير الريح jetagháijar er-rîh *der Wind ändert sich;* — *sich bessern* تصلح taßállah, jetaßállah; قوم سيرته qáwwam (juqáwwim) sîret'hu; Aenderung *s. f. trans.* تغيير taghjîr; *pass.* تغير tagháijur.

Anders, Anderswie *adv. auf andere Weise* غير شكل ghêr (ghair) schikl; بغير وجه bi-ghêr wadschh; بشقه báschqa (*türk.*); *wie könnte es anders sein, da* — كيف ولا و kêf wa-lâ, wa —? *anderswo* فى غير موضع fi ghêr máudhaʿ (*Sch.* máudhiʿ) *od.* فى موضع اخر fi máudhaʿ âcher (âchar) *od.* فى غير مطرح fi ghêr máthrah; *anderswohin* الى غير موضع íla ghêr máudhaʿ; *anderswoher* من غير مطرح min ghêr máthrah *od.* من موضع اخر min máudhaʿ âcher.

Anderthalb *num.* احد و نصف áhad wa nußf (*vulg. abbrev.* نص nußß); *anderthalb Stunden* ساعة ونصف sâʿa wa nußf (*Sch.* nißf).

Andorn *s. m. Pflanze, Marrubium, Prassium, weifser* — فراسيون ابيض firâsiūn ábjadh; حشيشة الكلب haschîschet el-kelb.

Andrang *s. m. der Säfte* جمع او مجموع اخلاط dschem' *od.* medschmû'a achlâth; — *siehe Gedränge.*

Aneignen *v. t. sich etwas* استملك istámlak, jestámlik; استولى istáwla, jestáwli; تملك temállak, jetemállak *mit* على 'âla; **Aneignung** *s. f.* استملاك istimlâk.

Anemone *s. f.* شقيق نعماني schaqîq nu'mânij *pl.* شقايق schaqâjiq; شقايق النعمان schaqâjiq en-nu'mân; ارغاموني arghāmûnij.

Anerkennen *v. t.* اقرّ aqárr, juqírr; عرف 'áraf, já'rif; قبل qábil, jáqbal; *er wurde als Sultan anerkannt* بايعوا له بالسلطنة bâja'ū la-hú bi's-sálthane; **Anerkennung** *s. f.* اقرار iqrâr; معرفة má'rife; مبايعة mubâja'a.

Anerkannt *a.* مقرّ muqárr; معروف ma'rûf; محقق muḥáqqaq; مقبول maqbûl; *nicht* — منكر múnkar, منكور menkûr.

Anfall *s. m. des Fiebers* نوبة او دور السخونة nûbe (naube, náwbe) *od.* dûr (daur, dawr) es-suchûne; ضرب الحمى dharb el-húmma, *vulg.* حمية hummîje; *ich habe einen Fieber-Anfall gehabt* اصابتني الحمية aßâbet-ni el-hummîje; زارتني الحمى zâret-ni el-húmma; *er hat heute vier Anfälle gehabt* تواصلت النهار دا السخونة اربع مرات tawâßalet en-nehâr-da es-suchûne árba' marrât; *heute ist der Tag, wo ich meinen Anfall habe* اليوم دور السخونة el-jôm dûr es-suchûne; *siehe Angriff.*

Anfallen *v. t. siehe Angreifen.*

Anfang *s. m.* بدو budw, badw, *vulg.* bédu; بدى bédi; بداية bedâje; ابتداء ibtidâ'; مبدا mébdā; افتتاح iftitâḥ; اول áwwal; راس râs; *im Anfang* في الابتداء fi'l-ibtidâ'; في البدو fi'l-badw; في الاول fi'l-áwwal; *von Anfang bis zu Ende* من الاول الى الاخر min el-áwwal íla'l-âchir; *im Anfang des Buchs* في صدر او في وجه الكتاب fi ßadr *od.* fi wadschh el-kitâb; *die Furcht Gottes ist der Weisheit Anfang* راس الحكمة مخافة الله râs el-híkme machâfet allâh; *Anfang des Jahres* راس او بدو السنة râs *od.* badw es-séne; *Anfang des Monats* الغرة el-ghúrra; — *erste Ursache* مبدا mébdā *pl.* مبادى mebâdī; اصل aßl *pl.* اصول ußûl; الله مبدا ومنتها كل شي allâh mébdā wa muntáhā kull schê.

Anfangen *v. n. den Anfang machen* بدى báda, jébda; *anfangen etwas zu thun* جعل dschá'al, jédsch'al; صار ßâr, jaßîr; اخذ áchads, jâchuds: اخذ بالكتب áchads bi'l-katb *od.* صار يكتب ßâr jéktub *er fing an zu schreiben;* جعلوا يبكوا dschá'alu

jebku *sie jingen an zu weinen; etwas zum ersten Mal thun* بدى báda, jébda; ابتدا ibtáda, jebtádi: الولد يبدى او يبتدى يكتب el-wálad jébda *od.* jebtádi jéktub *das Kind fängt schon an zu schreiben; mit etwas den Anfang machen* بدح báda, jébda: يبدى بالاخر jébda bi'l-âchir *er fängt mit dem Ende an; — v. t. etwas beginnen* بدا báda, jébdu; بدى báda, jébda; ابتدا في ibtáda (jebtádi) fî; شرع في schára' (jéschra') fî; يبتدى في التجارة jebtádi fi't-tidschâre *er fängt ein Handelsgeschäft an.*

Anfänger *s. m.* مبتدى mubtádi *pl.* mubtadijîn.

Anfangs *adv.* في الاول fi'l-áwwal; في اول الامر fi áwwal el-amr; اولا áwwalan; اول نوبة áwwal nûbe (nawbe).

Anfangsgründe *s. m. pl.* بدو badw, bédu; مبادى mebâdi (*pl. v.* مبدا mébdā); اصول uβûl (*pl. v.* اصل aβl).

Anfassen *v. t. berühren* لمس lámas, jálmas; مس mass, jemáss; سطح sátha', jéstha'; *Einen ergreifen* مسك másak, jémsik; دق في daqq (jedúqq) fî; *fass' ihn am Arm!* امسكه من دراعه ímsik'hu min dirâ'hu!

Anfechtung *s. f. geistl.* تجربة tédschribe *pl.* تجارب tedschârib; تجريب tedschrîb *pl.* tedschrîbât; غواية ghawâje; اغواء ighwâ'.

Anflehen *v. t.* تضرع الى احد tadhárra' (jetadhárra') îla áhad; *um Beistand* استنجد istándschad, jestándschid; *um Vermittelung* استشفع istáschfa', jestáschfi'; *wir flehen dich an* احنا في دخلك او في عرضك éhna fi dáchlak *od.* fi 'árdhak.

Anfrage *s. f.* سوال suwâl *pl.* suwâlât; مسئلة més'ile *pl.* مسائل mesâjil; استفهام istifhâm.

Anfragen *v. a. bei Einem um etwas* استفهم او استخبر من احد عن شى istáfham (jestáfhim) *od.* istáchbar (jestáchbir) min áhad 'an schê; سال احد عن sá'al (jés'al) áhad 'an.

Anfühlen *v. t.* جس dscháss, jedschúss; جسس dschássas, judschássis; مس mass, jemáss; لمس lámas, jálmas; *den Puls —* جس النبض dschass (*Imp.* dschuss) en-nábadh.

Anführen *v. t.* قاد qâd, jaqûd; دبر dábbar, judábbir; *ein Heer* قاد الجيش او العسكر qâd el-dschêsch (dscheisch) *od.* el-'áskar; *wer wird uns anführen!* من هو المقدم علينا mîn húa el-muqáddim 'alêna? *citiren* ذكر dsákar, jédskur.

Anführer *s. m.* امير amîr *pl.* امراء úmarā'; مقدم muqáddim; قايد qâjid; *einer Armee* صارى عسكر βâri 'áskar *v.* سرعسكر seri'ásker; *einer Karawane* شيخ او معلم القفل schêch (scheich) *od.* mu'állim el-qafl.

Anführung *s. f.* امر amr; حكم hukm; *einer Armee* حكم او قيادة الجيش hukm *od.* qijâdet

el-dschêsch (dscheisch); *Citirung einer Stelle* ذكر dsikr; *einer Autorität* ايراد شاهد îrâd schâhid.

Anfüllen *v. t.* ملا mála, jémla; ملى málla, jumálli; املا ámla, júmli; عبى 'ábba, ju'ábbi; *fülle den Krug mit Wasser an* املا الابريق موية émla el-ibrîq môje! *sich* — تملى temálla, jetemálla; امتلا imtála, jemtáli; تعبى ta'ábba, jeta'ábba.

Angabe *s. f. Behauptung* اقرار iqrâr; *nach seiner A.* على قوله 'ála qôl'hu; حسب زعمه hasb zá'am'hu; *siehe Drangabe.*

Angeben *v. t. behaupten* قال qâl, jaqûl; اقر aqárr, juqírr; *Einen anzeigen* تعاون على احد ta'âwan (jeta'âwan) 'ála áhad; سعى ب عند sá'a (jés'a) bi — 'and; وشى ب الى wáschscha (juwáschschi) bi — íla.

Angeber *s. m. Denunziant* عوانى 'awânij *pl.* în; مبلغ mubálligh *pl.* în; غماز ghammâz *pl.* în; واشى wâschî *pl.* وشاة wuschât.

Angeboren *a.* طبيعى thabî'aij; غريزى gharîzij; *das angeb. Wesen eines Menschen* طبع الانسان thab'a' l-insân.

Angebot *s. n. eines Preises* مساومة musâwame; تقدمة táqdime; *Verkauf nach dem höchsten A.* بيع بالمزاد bê' (bei') bi'l-mezâd.

Angehänge *s. n. Pendeloque* قرط qurth *pl.* اقراط aqrâth; *siehe Amulet.*

Angehen *v. n. es geht an (ist nicht grade schlecht)* على قده 'ála qádd'hu; ما هو شى ردى mâ hu'sch rádi; *siehe Anfangen, Betreffen.*

Angehören *v. n. eigenthümlich sein* خص ل chaßß (jachúßß) l'-; انتسب intásab, jentásib; *meist umschrieben durch* ل li, l', la *od. durch die Worte für Besitz:* متاع metâ' *fem.* متاعة metâ'e (*Aeg.* بتاع betâ' *pl.* بتوع butû', *Alg.* امتاع emtâ', entâ'), مال mâl, حق haqq, شى schê (schei), تبع táb' (táb'a), *z. B.: dies gehört mir* هذا لى hâdsa lî; هذا متاعى او شيى او حقى hâdsa metâ'i (*Aeg.* betâ'i) *od.* schéiji *od.* háqqi; *wem gehört dies Haus?* لمن هذا البيت li-mîn (li-mén) hâdsa 'l-bêt (beit)? *dies Haus gehört uns* هذا البيت لنا hâdsa 'l-bêt la-nâ *od.* هذا البيت متاعنا hâdsa 'l-bêt metâ'na; *dieser Garten gehört uns Aegypt.* الجنينة دى بتاعتنا el-dscheníne di betâ'etna; *die Häuser, welche euch gehören Aeg.* البيوت بتوعكم el-bujût butû'kum; *das Buch, welches dem Schüler gehört* الكتاب مال التلميذ el-kitâb mâl et-talmîd; *der Koffer, der dem Reisenden gehört* الصندوق حق المسافر eß-ßandûq haqq el-musâfir; تبع مين البغلة دى tab' mîn el-bághle di? *wem gehört dies Maulthier?* تبعنا táb'nā *es gehört uns; auch umschrieben durch Wiederholung des Hauptworts,*

z. B. الكرم كرمك el-kérm kérmak *der Weinberg gehört dir.* — *In Alg. sagt man auch statt* لمن هذا li-mîn (li-mén) hâdsa : دى من هذا di mén hâdsa *wem gehört dies?* [دى, ذا, دا di, de *ist die roman. Genitiv-Partikel*] *und desgleichen* الكتاب دا البنت el-kitâb de'l-bint *das Buch, welches dem Mädchen gehört; statt* لى lî, لك lak, له la-hú, لها la-hâ, لنا la-nâ, لكم la-kúm, لهم la-húm *sagen die Maghrebiner auch* ليلى lîlî *mir,* ليلك lîlák *dir,* ليله lil'hú *ihm,* ليلها lil'hâ *ihr,* ليلنا lil'nâ *uns,* ليلكم lil'kúm *euch,* ليلهم lil'húm *ihnen* : هذا ليلى hâdsa lîlî *dies gehört mir;* هذا البيت ليلهم hâdsa 'l-bêt lil'húm *dies Haus gehört ihnen.*

Angel *s. f. für Fische* صنارة ßinnâre *od.* سنارة sennâre *pl.* ât *u.* صنانير ßanānîr; بالوع bālû'a *pl.* بواليع bawālî'; *Thürangel* جارور او عقب الباب dschārûr *od.* 'áqib el-bâb *pl.* جوارير dschawārîr *u.* اعقاب a'qâb; رزة rázze *pl.* razzât *od.* رزز rúzaz.

Angelegen *a. sich etwas — sein lassen* عمل همة فى الامر 'ámal (já'mal) hímme fi'l-amr; *angelegentlich adv.* باعتنى bi-i'tinâ.

Angelika *s. f. Pflanze* انجاليكا andschalika; حشيشة الملاك haschîschet el-melâk; *deren Saft (Opopanax)* جواشير dschuwāschîr; جاوشير dschauschîr.

Angemessen *a. entsprechend* موافق muwâfiq; مناسب munâsib; لايق lâjiq; *auf a. Weise* موافقاً muwâfiqan; بوجه مناسب bi-wadschh munâsib; *für a. erachten* استلاق istalâq, jestalîq; استحسن istáhsan, jestáhsin; *ich finde das a.* دا لايق عندى da lâjiq 'ándi.

Angenehm *a. von Personen* مقبول maqbûl; حسن hásan; لطيف lathîf; حميد hamîd; *von Sachen* شهى schahîjj, scháhij; لذيذ ledsîds; *ein a. Mann* رجل لطيف râdschol lathîf; *er ist mir angenehm* هو مقبول عندى húa maqbûl 'ándi.

Angesehen *a.* معتبر mu'tábar; محترم muhtáram; صاحب عزة ßâhib 'ízze; محسوب mahsûb; محتسب muhtásab; *er ist sehr a. beim Minister* له عند الوزير قدر وقيمة la-hú 'and el-wezîr qadr wa qîme.

Angesicht *s. n.* وجه wadschh *pl.* وجوه wudschûh.

Angesteckt *a.* منعدى mun'ádi; مفسود mefsûd; *von der Pest* مطعون math'ûn; منطعن munthá'in.

Angewöhnen *v. t. Einem etwas* عود على شى 'áwwad (ju'áwwid) 'âla schê; *sich —* تعود على ta'áwwad (jeta'áwwad) 'âla; اعتاد على او ب i'tâd (ja'tâd) 'âla *od.* b'.

Angewohnheit *s. f.* عادة 'âde *pl.* 'ādât *u.* عوايد 'awâjid; ملكة málake *pl.* ât.

Angreifen *v. t. feindlich* هجم او

حمل على hádscham (jé'hdschum) *od.* ḥámal (jáḥmil) ʿála; *Maghr.* زدم zádam, jézdum; *Feindesland* — غار ghâr, jaghûr *od.* اغار ب aghar (jughîr) b'; *siehe Anfassen, Anfühlen.*

Angreifer *s. m.* هاجم hâdschim; متعدى mutaʿáddī; معتدى muʿtádī; *Maghr.* زادم zâdim; *er war der A. (hat begonnen)* هو البادى بالشر húa el-bâdī bi'sch-schárr.

Angrenzen *v. n.* اتصل ب ittáβal, jettáβil b'; تاخم tâcham, jutâchim; قارب qârab, juqârib.

Angrenzend *a.* متصل بالحدود muttáβil bi'l-ḥudûd; ملاصق ل mulâβiq l'; طرفانى tharafânij.

Angrenzung *s. f.* اتصال ittiβâl; ملاصقة mulâβaqe.

Angriff *s. m.* هجوم hudschûm; هجمة hédschme; حملة ḥámle; *Maghr.* زدمة zédme.

Angst *s. f.* هم شديد hamm schedîd; شديدة schedîde *pl.* شدايد schedâjid; غمر ghamm; كرب kárb; ضيقة dhîqe; قلق شديد qálaq schedîd; اضطراب او انقباض الخاطر idhthirâb *od.* inqibâd el-châthir.

Aengstigen *v. t.* عذب ʿáddsab, juʿáddsib; عنف ʿánnaf, juʿánnif; اقلق áqlaq, júqliq; *sich* — تعذب taʿáddsab, jetaʿáddsab; تعنف taʿánnaf, jetaʿánnaf; اضطرب idhthárab, jadhthárib.

Aengstlich *a.* خواف chawwâf; قلقان qalqân; مشغول الفكر meschghûl el-fikr; مضطرب الخاطر mudhthárib el-châthir; مكدر mukáddar; *sei deshalb nicht ä.* لا يكون لك فكرة lâ jekûn lak fíkre.

Aengstlichkeit *s. f.* شغل البال schughl el-bâl; اشغال الفكر eschghâl el-fikr; بلبال balbâl; اضطراب idhthirâb; تشويش teschwîsch; تكدير tekdîr; *siehe Angst.*

Anhalten *v. t. zum Stehen bringen* وقف wáqqaf, juwáqqif; اوقف áuqaf, jûqif; *arretiren* قبض على qábadh (jáqbudh) ʿála; مسك másak, jémsik; *halte den Mann an!* امسك الرجل ímsik er-râdschol; *sich an etwas* — تعلق ب taʿállaq (jetaʿállaq) b'; التصق iltáβaq, jaltáβiq; *v. n. fortdauern* دام dâm, jedûm; ما انقطع mâ inqátha', jenqáthi'; ما زال mâ zâl, jezâl *(nicht aufhören)*; *irgendwo* — وقف wáqaf, jáqif (*vulg. aor.* يوقف jûqaf); توقف tawáqqaf, jetawáqqaf; اقام aqâm, juqîm.

Anhaltend *a.* دايم dâjim; متواصل mutawâβil; *adv.* دايما dâjiman; من غير انقطاع min ghêr inqithâʿ; بتواصل bi-tawâβul.

Anhang *s. m. Supplement* ذيل dsêl (dseil) *pl.* ذيول dsujûl *u.* اذيال edsjâl; *Partei* عصبة ʿáβbe; حزب ḥizb, ḥazb; — *anhangen, Anhänger: er gehört zum Anhang des N. N.* هو متعصب مع فلان او من حزب فلان húa mutaʿáββib máʿa fulân *od.* min

hazb fulân; *er hängt jener Meinung an* هو تابع ذلك الراى húa tâbi' dsâlik er-râï; *er ist ein Anhänger jener Schule* هو من توابع تلك الجماعة húa min tawâbi' tilk el-dschemâ'e.

Anhänglich *a.* مخلص múchliß; -keit اتحاد ittiḥâd; محبة maḥábbe, *vulg.* muḥábbe; مودة mawádde.

Anheften *v. t.* علّق 'állaq, ju'álliq; لصق láßßaq, juláßßiq.

Anhöhe *s. f.* علوّة 'ulúwwe *pl.* علاوى 'alâwij; تل tell *pl.* تلال tilâl *u.* تلول tulûl.

Anhören *v. t.* سمع sáma', jésma'; استمع istám'a, jestám'i; *höre mich an!* اسمع ísma'! تنصت لى tenáßßat lì.

Anis *s. m.* يانسون jānisûn, jānsûn; انيسون ānīsûn; *Maghr.* حبة حلاوة ḥábbet ḥalâwe; *Anisette* عرق يانسون 'áraqi jānisûn; ابو يانسونة âbu jānisûne; عنبرى 'ámberij.

Ankauf *s. m.* شروة schérwe; شراية schirâje; شراء schirâ; مشترى meschtárā; *Ankaufen siehe Kaufen.*

Anker *s. m.* مرساة mirsât *od.* مرساية mirsâje *pl.* مراسى marâsī; هلب helb *pl.* هلوب hulûb *u.* اهلاب a'hlâb; *Maghr.* خطاف chuththâf *pl.* خطاطيف chathāthīf *u.* مخطاف michthâf; *vierzahniger A.* مربعة murábba'a; *A. werfen* ربط rábath, járbuth; ارسى ársa, júrsi; القى او رمى المرساية álqa (júlqi) *od.* ráma (jármi) el-mirsâje; ارخى الهلب ár cha (júrchi) el-helb; *werft den A. aus* ارموا المرساية írmū el-mirsâje; *vor A. liegen* رسا rása, júrsi; *das Schiff liegt vor A.* المركب راسى el-márkeb râsī; *die A. lichten* حل ḥall, jaḥúll; قلع المرساية qála' (jáqla') el-mirsâje; *Ankergeld* حق المرسى ḥaqq el-mérsā; *Ankergrund, Ankerplatz* مرسى mérsā *pl.* مراسى marâsī.

Anketten *v. t.* قيد بالزنجير او بالسلسلة qájjad (juqájjid) bi'z-zendschîr *od.* bi's-sílsile; زنجر zándschar, juzándschir; جنزر dschánzar, judschánzir.

Anklage *s. f.* تهمة tú'hme *pl.* تهم túham; شكاية schikâje; شكاوة schekâwe; شكوى schékwā; *verläumderische A.* غمزة ghámze.

Anklagen *v. t.* تهم ب táham (jét'him) b'; اشتكى عليه ب ischtáka (jeschtáki) 'alêhu b'; *der Angeklagte* المتهوم el-met'hûm; المشتكى عليه el-muschtáka 'alêhu.

Ankläger *s. m.* تاهم tâhim; مشتكى múschtákī.

Ankleben *v. t. an die Wand* لصق او غلق للحايط بالغراء láßßaq (juláßßiq) *od.* ghállaq (jughálliq) li'l-ḥâjith bi'l ghirâ'; *v. n.* التصق iltáßaq, jaltáßiq; *anklebend* ملتصق multáßiq.

Ankleiden *v. t. Einen* — لبس lábbas, julábbis; البس álbas,

júlbis; *kleide mich an!* لبسنى lábbisni; *sich* — لبس lábas, jálbis; تلبس telábbas, jetelábbas; اكتسى iktása, jektási; *kleide dich an!* البس ثيابك ílbis çijâbak!

Anklopfen *v. a. an die Thüre* دق او طرق الباب daqq (jedúqq) *od.* tháraq (játhruq) el-bâb; دقدق فى الباب dáqdaq (judáqdiq) fi'l-bâb; *klopfe an!* دق الباب duqq el-bâb; *man hat angeklopft* يدقوا الباب jedúqqu el-bâb *od.* الباب يندق el-bâb jendáqq.

Anklopfer *s. m. Ring an der Thüre* حلقة الباب ḥálqat el-bâb.

Anknüpfen *v. t.* عقد ʿáqad, jáʿqid *od.* jáʿqud.

Ankommen *v. n.* وصل الى wáßal (*aor.* يصل jáßil *vulg.* يوصل jûßal) íla; بلغ bálagh, jéblugh; اقبل áqbal, júqbil; ورد wárad, *Aor.* يرد járid; وفد wáfad, *Aor.* يفد jáfid; *sämmtlich mit* الى íla *des Orts*; لحق láḥiq, jálḥaq *mit* ل l'; جاء dschâ, *Aor.* يجىء jédschi; *wann wirst du in Alexandrien ankommen?* اى متى تصل الى اسكندرية émte táßil íla iskenderijje? *hoffentlich werden wir nach drei Tagen in Kairo ankommen* ان شاء الله نصل الى مصر بعد ثلاثة ايام in scha'llâh náßil íla maßr báʿad telâtet ajjâm; *seid ihr mit der Eisenbahn angekommen* وصلتوا فى طريق الحديد waßaltû'sch fi tharîq el-ḥadîd? *wir sind mit dem Dampfboot angekommen* وصلنا فى مركب نار waßálna fi márkeb nâr; *es ist ein Schiff hier angekommen* لحق لهاهنا مركب láḥiq li-hahónna márkeb; *er ist, wir sind rechtzeitig angekommen* جاء فى وقته dschâ fi wáqt'hu; جينا فى وقتنا dschînā fi wáqtna; *Gott lasse Sie gesund ankommen!* الله يوصلكم بالسلامة allâh juwáßßilkum bi's-salâme!

Ankündigen *v. t. etwas* اخبر áchbar, júchbir; خبر chábbar, juchábbir; اعلم áʿlam, júʿlim; علم ʿállam, juʿállim, *sämmtlich mit* ب b' *der Sache*; *ein frohes Ereignifs* — بشر ب báschschar, (jubáschschir) b'; *Einem Krieg* — اشهر الحرب áschhar (júschhir) el-ḥarb; صرح بالحرب ßárraḥ (jußárriḥ) bi'l-ḥarb; نادى بالحرب nâda (junâdi) bi'l-ḥarb, *sämmtlich mit* على ʿála *der Person*; —**-ung** اخبار ichbâr; تخبير tachbîr; تعليم taʿlîm; اعلام iʿlâm; اشهار ischhâr.

Ankunft *s. f.* وصول wußûl; ورود wurûd; قدوم qudûm; مجىء medschî; *gesegnet sei Ihre Ankunft (hier)!* قدوم مبارك qudûm mubârak! حلت البركة ḥállet el-bárake!

Anlage *s. f. natürl. Geschicklichkeit* قريحة qarîḥe *pl.* قرايح qarâjiḥ; معرفة máʿrife *pl.* معارف maʿârif; قابلية qābilijje; ادراك idrâk; *gute A.* فضيلة fadhîle *pl.* فضايل fadhâjil; *er hat A.* هو

صاحب معارف húa ßâḥib ma'ârif; — *Plan* رسم rasm, *pl.* rusûm.

Anlegen *v. t. Kleider* لبس ثيابه lábas (jálbis) çijâb'hu; *Feuer* — حرق háraq, jáḥriq; *Hand an Einen legen* مسك másak, jémsik; *an die Kette* — قيد qájjad, juqájjid; زنجر zándschar, juzándschir; *das Gewehr auf Einen* — حرر على hárrar (juḥárrir) 'ála.

Anlehen *s. n. Anleihe s. f.* سلفة sálafe, sélefe; قرضة qárdhe; *ein A. machen* استسلف istáslaf, jestáslif; استقرض istáqradh, jestáqridh; تدين tedájjan, jetedájjan; اخذ بالدين áchads (jâchuds) bi'd-dên (dein), *sämmtlich mit* من min *der Person.*

(Anlehnen *v. t. den Rücken an die Wand* اسند ظهره الى الحايط ásnad (júsnid) ḍá'hr'hu íla'l-ḥâjith; *sich* — استند الى istánad (jestánid) íla.

Anleimen *v. t.* لصق بالغراء láßßaq (juláßßiq) bi'l-ghirâ'.

Anleiten *v. t. Anleitung geben* هدى háda, já'hdi; دل dall, jedúll; ارشد árschad, júrschid; — -ung هداية hidâje; هدى húdā; دلالة dalâle *pl.* دلايل dalâjil, ارشاد irschâd.

Anliegen *v. n. eng* — لصق láßiq, jálßaq; التصق iltáßaq, jaltáßiq; *anliegend* ملاصق mulâßiq; متصل muttáßil.

Anliegen *s. n. Bitte* رجاء radschâ; عرض 'ardh; التماس iltimâs; رغب raghb; *ich habe ein A. an Sie* لي عندك رجا lî 'ándak radschâ.

Anlocken *v. t.* جذب dschádsab, jédschdsub; طمع thámma', juthámmi'; علل 'állal, ju'állil; *Vögel durch Pfeifen* — صفر للعصافير ßáfar (jáßfir) li'l-'aßâfîr; *verführen* غر gharr, jaghúrr.

Anlockung *s. f.* تعطيمة ta'thîme; جاذبية dschâdsibîjje; *das Anlockende* جاذب dschâdsib *pl.* جواذب dschawâdsib; *Verführung* خديعة chadî'e; غواية ghawâje.

Anlöthen *v. t.* لحم láḥam, jálḥum u. jálḥam; *angelöthet* ملحوم malḥûm.

Anlöthung *s. f.* لحام liḥâm.

Anmaſsen, *sich v. r.* ادّعى شي على احد iddá'a (jeddá'i) schê 'ála áḥad; اخذ ظلما áchads (jâchuds) çúlman; *anmaſsend* متكبر mutekábbir; متجبر muteschábbir; متعجرف muta'ádschrif; *anmaſsend sein* تكبر tekábbar, jetekábbar; تجبر tedschábbar, jetedschábbar; تعجرف ta'ádschraf, jeta'ádschraf.

Anmaſsung *s. f.* تكبر tekábbur; كبريا kibrijâ; تجبر tedschábbur; تعجرف ta'ádschruf; *anmaſsender Anspruch* ادعاء iddi'â.

Anmerkung *s. f. gelehrte* حاشية hâschije *pl.* حواشي hawâschī; تعليقة ta'lîqe *pl.* تعاليق ta'âlîq.

Anmessen *v. t. anpassen, Kleider,* قاس qâs, jaqîs

Anmuth *s. f.* ظرافة çarâfe; ظرف

çarf; جمال dschemâl; لطافة lathâfe; حسن husn.

Anmuthig *a.* ظريف çarîf; لطيف lathîf; جميل dschemîl; *anmuthiger Gang* تمايل temâjul — *adv.* بظرافة bi-çarâfe; *sie bewegt sich* — تتمايل tetemâjal.

Annageln *v. t.* سمر sámmar, jusámmir.

Annähern, *sich v. refl.* قرب qárib, jáqrab; تقرب taqárrab, jetaqárrab; اقترب iqtárab, jaqtárib; *mit* من min *od.* الى íla; دنا من dána (jédnu) min; تقدم على taqáddam (jetaqáddam) ʻála; *annähernd a.* تقريبي taqribij; *adv.* بالتقريب bi't-taqrib; تقريبًا taqrîban; — *Annäherung v.* قرب qurb; تقرب taqárruh; اقتراب iqtirâb; تقدم taqáddum.

Annahme *s. f.* قبول qabûl; *siehe Einwilligung; Hypothese* قياس qijâs *pl.* ât *u.* اقيسة áqjise; فرض fardh; فرضية fardhijje; افتراض iftirâdh; تقدير taqdir; *gemäfs dieser A.* على هذا القياس ʻála hádsa el-qijâs; *A. an Kindes Statt* تبني tebénnī; تبنية tébnije; بنوة الذخيرة bunúwwet ed-dsachîre.

Annehmen *v. t.* قبل qábil, jáqbal; تقبل taqábbal, jetaqábbal; *einen Wechsel* — قبل بوليصة qábil bōliße; *einwilligen* رضي ب rádhia (járdha) b'; *eine Meinung* — تبع مذهب tába' (jétba') méds'hab; *schlechte Gewohnheiten* تخلق باخلاق ردية tachállaq (jetachállaq) bi-achlâq radijje; *einen Diener* — استاجر خادما istá'dschar (jestá'dschir) châdim[an]; *an Kindes Statt* — تبنى tebánna, jetebánna; *er hat ihn an Sohnes Statt angenommen* اتخذه ابنا ittáchads'hu íbn[an]; *siehe Kind; supponiren* فرض fáradh, jéfradh; قدر qáddar, juqáddir; عمل قياس ʻámal (já'mal) qijâs; *nehmen wir an, dafs* فرضنا ان farádhna ánn —; *sich einer Person annehmen* تردد عليه teráddad (jeteráddad) ʻalêhu; دار باله عليه dâr (jedîr) bâl'hu ʻalêhu; *einer Sache* — تعاطى ب ta'âtha (jeta'âtha) b'; تداخل في شي tedâchal (jetedâchal) fi schê; *nimm dich um Nichts an* لا تتعاطى بشي lâ teta'âtha bi-schê!

Annehmlich *a.* مقبول maqbûl; مناسب munásib.

Annehmlichkeit *s. f.* لذة léddse, *pl.* ât *u.* لذايذ ledsâjids; خير chair, chêr *pl.* chērâth.

Annieten *v. t.* سمر sámmar, jusámmir.

Anordnen *v. t. ordnen* رتب ráttab, juráttib; نظم náççam, junáççim; *Anordnung* ترتيب tartîb; نظام niçâm; تنظيم tançîm.

Anrede *s. f.* خطبة chúthbe *pl.* خطب chúthab; خطاب chithâb; كلام kalâm; *eine A. halten* خطب châthab, juchâthib; خطب châthab, jéchthub.

Anreden *v. t.* خاطب châthab,

juchâthib; اقبل عليه الكلام áqbal (júqbil) ʿalêhu el-kalâm.

Anreizen *v. t. Einen wozu* حرك او حمل احدا على hárrak (juhárrik) *od.* hámal (jáhmil) áhad[an] ʿála; *siehe Reizen.* — Anreizung تحريك tahrik.

Anrichten *v. t. zum Speisen* رصّ او حضر الطعام ráßß (jerúßß) *od.* hádhdhar (juhádhdhir) eththaʿâm; *siehe Anstiften.*

Anrufen *v. t. Einem zurufen* ندى nádah, jéndah; دعا dáʿa, jédʿu; صرخ ßárach, jáßruch; عيط ل ʿájjath (juʿájjith) l'; *um Hilfe* — استغاث istaghâç (jestaghîç); *zum Zeugen* — شهد scháhhad, juscháhhid; اشهد áschhad, júschhid: *die Dämonen* — عزم على الشياطين ʿázam (jáʿzim) ʿála'sch-sçhajāthîn.

Anrühren *v. t. siehe Anfühlen, Angreifen.*

Ansäſsig *a.* ساكن sâkin; متوطن mutawáththin; قاطن qâthin.

Anschauen *v. t. etwas* نظر الى náçar (jánçur) íla; تطلع tathállaʿ (jetathállaʿ) íla.

Anschauung *s. f. geistige Contemplation* مطالعة على muthâlaʿa ʿála; نظر او تامل فى náçar *od.* taʾámmul fi; *innerliche Intuition* مكاشفة mukâschafe; النظر العقلى en-náçar el-ʿáqlij; النظرة الاولى en-náçret el-áwla; *A. Gottes* معاينة الله muʿâjanet allâh.

Anschein *s. m. äuſserer Schein* ظاهر çâhir; بيان bejân; صورة ßûra; *dem A. nach* فى الظاهر fiʿç-çâhir; فى الصورة fi'ß-ßûra; على البيان ʿála'l-bejân; مثل ما يبان miçl mâ jebân; على وجه الباين ʿála wadsch'h el-bâjin; *dem A. nach ist er ein braver Mann* هو فى الظاهر ناس ملاح húa fiʿç-çâhir nâs melâh; *der A. ist gut* الرويه لطيفة er-rûje lathîfe; — *Wahrscheinlichkeit* احتمال ihtimâl; وجه wadsch'h; *es hat nicht den A., als ob das geschehen würde* ما يحتمل ان يكون هذا mâ jahtámil ánu jekûn hâdsa; هذا ما له وجه hâdsa mâ l'hu wadsch'h; ما له علامة mâ l'hu ʿalâme; *es hat den A.* هذا شى قريب للعقل hâdsa schê qarîb li'l-ʿaql; فيه قابل fîh qâbil; الظاهر ان eççâhir ánn —; الباين ان el-bâjin ánn —.

Anschicken, *sich v. refl., zu etwas bereit machen* حضر نفسه او حاله hádhdhar (juhádhdhir) náfs'hu *od.* hâl'hu; تحضر tahádhdhar, jetahádhdhar; تهيا tehájja, jetehájja; تجهز tedscháhhaz, jetedscháhhaz; استعد istaʿádd, jestaʿídd; *mit* ل l'; *im Kesruan* ولف حاله wállaf (juwállif) hâl'hu.

Anschirren *v. t. Pferde, Ochsen an den Wagen* علق او كدن الخيل او الدواب فى العربانة ʿállaq (juʿálliq) *od.* káddan (jukáddin) el-chêl [chail] *od.* eddawâb fi'l-ʿarabâne; *auch* قرن qáran, jáqrun; *Maulthiere od.*

Kameele paarweise zusammenkoppeln قطر qáthar, jáqthur.

Anschlag *s. m. öffentl. Anschlagzettel* كتابة معلقة او ملصقة على الحيطان kitâbe mu'állaqe *od.* muláßßaqe 'ála 'l-hīthân; *der A. am Gewehr (Theil desselben)* كرنيفة karnîfe; قندق qándaq; *A. einer Glocke* طنين thanîn; *Plan* نية nîjje; قصد qaßd, تدبير tedbîr; *Anschläge machen* قصد qáßad, jáqßid; نوى نيات náwa (jénwi) nijjât; *listiger A.* حيلة hîle *pl.* حيل híjal; خديعة chadî'e; *er ist voll listiger Anschläge* هو خداع او مكار húa chaddâ' *od.* makkâr; *Eines Anschläge zu Nichte machen* عكس تدبيره 'ákas (já'kis) tedbîr'hu.

Anschlagen *v. t. an etwas schlagen* ضرب dhárab, jádhrib; دق daqq, jedúqq; دقدق dáqdaq, judáqdiq; *schlag an die Thüre* دق الباب او دقدق في الباب duqq el-bâb *od.* dáqdiq fi'l-bâb! *die Glocke anschlagen lassen* اطن athánn, juthínn; *schlag an die Glocke* دق الجرس duqq el-dscháras! *Feuer* — قدح qádah, jáqdah; *das Gewehr auf Einen* — حرر عليه hárrar (juhárrir) 'alêhu; ارشد البندقية اليه árschad (júrschid) el-benduqîjje ilêhu; *öffentlich anschlagen* علق او لصق كتابة على الحيطان 'állaq (ju'álliq) *od.* láßßaq (juláßßiq) kitâbe 'ála'l-hīthân; — *v. n. die Glocke schlägt an* طن الناقوس thánn (jathinn *od.* jathánn) ennāqûs; *möge es Ihnen gut anschlagen (wohl bekommen)!* نعيمًا na'îman! *Antw.* الله ينعم عليك allâh jún'im 'alêk ('aléik)!

Anschliefsen, *sich v. refl. an Jemanden* انضاف الى indhâf (jendhâf) íla; *von Mehreren:* اتحد ittáhad, jettáhid *od.* اجتمع مع idschtáma' (jedschtámi') má'a; — *v. t. siehe* *A n k e t t e n.*

Anschmieden *v. t.* لحم (بصناعة الحداد) láham, jálhum *od.* jálham (bi-ßinâ'at el-haddâd).

Anschnallen *v. t.* شبك الابزيم schábak (jéschbuk) el-ibzîm (*pl.* الابازيم el-abāzîm).

Anschneiden *v. t.* حز hazz, jaházz *u.* jahúzz; شق schaqq, jeschúqq; فرض fáradh, jéfridh.

Anschnitt *s. m.* حزة házze; شق schaqq *pl.* شقوق schuqûq; فرض fardh *pl.* فروض furûdh.

Anschnüren *v. t.* عقد 'áqad, já'qid *u.* já'qud.

Anschrauben *v. t.* ضبط ببرغي او ببرمة او بلولب zábath (jézbith *u.* jézbuth) bi-bárghi (*pl.* barâghī) *od.* bi-bármc *od.* bi-láulab (*pl.* lawâlib).

Anschwellen *v. n. Tumor* انتفخ intáfach, jentáfich; ورم wáram, járim; تورم tawárram, jetawárram; *vom Wasser* — علا 'ála, já'lu *u.* já'li; ازداد ezdâd (*8 v.* زاد), jezdâd; *a n g e s c h w o l l e n (Tumor)* ورمان warmân; وارم wârim; مورم muwárram.

Anschwellung *s. f. Tumor* ورم

wáram *pl.* اوراما awrâm; *des Wassers* زيادة zijâde; أزدياد izdijâd; *die höchste A. des Nils* وفاء النيل wafâ' en-nîl.

Anschwemmung *s. f. trans.* جرف dscharf; *angeschwemmtes Land* جرف dschurf *pl.* اجراف edschrâf *u.* جروف dschurûf.

Ansehen *v. t. siehe Anschauen. Einem etwas an den Augen* — عرف من عينيه ما في ضميره 'áraf (já'rif) min 'ainêhu mâ fi dhamîr'hu; *man sieht dir's am Gesicht an* هذا باين من وجهك hâdsa bâjin min wádsch'hak; *wir sehen dir an, dafs du ein braver Mann bist* فهمنا من الهيئة انك رجل مليح fahímna min el-hi'je ánnak râdschol melîh; *Einen mit unverwandten Augen* — فنجر عيونه فيه fándschar (jufándschir) 'ujûn'hu fihu; *Einen von oben bis unten* — قاس احدا بالنظر qâs (jaqîs) áhad[an] bi'n-náçar; قاس طوله qâs thûl'hu; *ich habe ihn für deinen Bruder angesehen* حسبته اخوك hasábt'hu (jaḥsib) achûk; ظننت انه اخوك çanánt (jaçúnn) ánn'hu achûk; *angesehen dafs* — بناء على ان binâ'an 'âla ánn; نظرا ل náçaran l' *od.* íla.

Ansehen *s. n. äufseres* — *er hat das A. eines gescheiten Menschen* الظاهر او الباين انه صاحب معرفة eç-çâhir *od.* el-bâjin ánn'hu ßâhib má'rife; *siehe Anschein;* — *ein Mann von Ansehen* رجل ثقيل râdschol çaqîl; صاحب مقام ßâhib maqâm; *siehe Achtung, angesehen; er gibt sich ein grofses A.* نفش روحه náfasch (jénfusch) rûh'hu; *ohne A. der Person* بغير محاباة bi-ghêr muhâbât.

Ansehnlich *a. siehe Angesehen;* — *von Figur* له صورة la-hú ßûra.

Ansehung *s. f. in A., dafs* — بناء على ان binâ'an 'âla ánn; *in A. deiner* من شان خاطرك min schân châthirak; *in A. seiner treuen Dienste* نظرا الى حسن خدمته náçaran íla husn chídmet'hu.

Ansicht *s. f. Meinung* راى râji *pl.* اراء arâ'; ظن çann *pl.* ظنون çunûn; *meiner A. nach* على ظنى 'âla çánni; حسب رايي hasb râjî; *wir sind hierin auch deiner A.* نوافق رايك في هذا nuwâfiq râjak fi hâdsa; *er hält an seiner A. fest* هو متمسك برايه húa mutemássik bi-râji'hu.

Ansiedeln, *sich v. refl.* توطن tawáththan, jetawáththan; استمكن istámkan, jestámkin; Ansiedelung, *Colonie* جماعة حاجة dschemâ'at hâddsche; Ansiedler, *s. m. Colonist* حاجج hâdschidsch.

Anspannen *v. t. ein Seil* شد schadd, jeschídd; قنب qánnab, juqánnib; *Tücher etc.* — مد madd, jemúdd; بسط básath, jébsuth; *seine Kräfte.* — عمل كل جهده 'ámal (já'mal) kull dsché'hd'hu; *siehe Anschirren.*

Anspielen *v. a. auf etwas* —

اشار الى شى aschâr (juschîr) íla schê; اعنا شيا á'na (jú'ni) schê [scheian]; Anspielung رمز ramz *pl.* رموز rumûz; كناية kinâje.

Anspornen *v. t. ein Pferd* همز hámmaz, juhámmiz; غمز ghámmaz, jugháınmiz; دكز dákaz, jédkiz; ضرب الحصان بالمهماز او بالركاب dhárab (jádhrib) el-hiβân bi'l-mi'hmâz (*Sporn od.* بالشوكة bi'sch-schôke) *od.* bi'r-rikâb (*Steigbügel*); -ung تهميز te'hmîz; — *figürl. Einen wozu* — حمل او حرك على شى hámal (jáhmil) *od.* hárrak (juhárrik) 'ála schê; حرض على hárradh (juhárridh) 'ála; -ung تحريك tahrîk.

Ansprache *s. f.*; *Ansprechen v. t. siehe* A n r e d e, A n r e d e n.

Anspruch *s. m.* ادعاء iddi'â; مداعاة mudā'ât; زعم zá'am; امل ámal; *der angesprochene Gegenstand* المطلوب el-mathlûb; *ein Mensch voller Ansprüche* صاحب زعم βâhib zá'am; مدعى muddá'ī; *anspruchslos* بغير دعوى bi-ghér dá'wa; *A. auf etwas machen* ادعى على iddá'a (jeddá'ī) 'ála; عمل دعوى على 'ámal (já'mal) dá'wa 'ála; طلب thálab, játhlub; امل ámmal, ju'ámmil; *du hast keinen A. mehr zu machen* ما بقى لك حق ما تدعى mâ báqa lak haqq mâ teddá'i; ما لك شى تامل فيه mâ lak schê tu'ámmil fîhu

Anstalt *s. f. Etablissement* اقامة iqâme *pl.* ât; وضع wadh' *pl.* اوضاع awdhâ'; نظام niçâm *pl.* ât; ترتيب tartîb *pl.* ât; *Anstalten, Vorbereitung* استعداد isti'dâd *pl.* ât; جهاز dschihâz *u.* dschehâz *pl.* اجهزة édsch'hize; تجهيز tedsch'hîz; *seine A. machen* تجهز tedschéhhez, jetedschéhhez; *siehe* A n s c h i c k e n, s i c h.

Anstand *s. m. gutes Benehmen* ادب ádab, édeb; واجب wâdschib; الوجوب el-wudschûb; لياقة lijâqe; حشمة hischme; مناسبة munâsabe; *der A. verlangt es* من لوازم الادب min lawâzim el-ádab; *den äufseren A. wahren* حفظ الناموس الظاهر háfiç (jáhfaç) en-nāmûs eç-çâhir; — *Schwierigkeit: die Sache hat keinen A.* ما فى شى مانع عن هذا mâ fi'sch mâni' 'an hâdsa; *er macht Anstände* امتنع عن imtánua', jemtáni' 'an; *ohne A.* بلا شك bi-lâ schakk; — *auf der Jagd* مرصد márβad *pl.* مراصد marâβid; *auf dem A. stehen* ترصد taráββad, jetaráββad.

Anständig *a.* لايق lâjiq; مناسب munâsib; حشمى híschmij; موافق للادب والحشمة muwâfiq li'l-ádab wa'l-hischme; *dies wäre a. für dich, deine Pflicht* دا واجب عليك da wâdschib 'alêk; *dies ist nicht a. für dich* هذا ما يليق بك hâdsa mâ jelîq bak; — *adv.* بادب bi-ádab; باحتشام bi-ihtischâm; كما يليق ka-mâ jelîq; *er benimmt sich a.* قعد فى ادبه qá'ad (jáq'ud) fi ádab'hu; *siehe* A n s t e h e n.

Anstatt *praep.* عوض عن (عوضًا عن) ʿíwadhan, ʿíwadha, ʿíwadh (*vulg.* ʿáwadh) ʿan; بدلا, بدل bádlan, bádil *od.* bádal; — *er ist mir an Vaters Statt* هو عوض ابوى húa ʿíwadh abûja; *anstatt seiner* عوض عنه ʿíwadh ʿán'hu *od.* عوضه ʿíwadh'hu; *anstatt ihrer kam ihre Schwester* عوضها جاءت اختها ʿíwadh'ha dschâ'at úcht'ha; *anstatt Geld gab er mir schöne Worte* عوض الفلوس اوعدنى مواعيد كويسة ʿíwadh el-fulûs ʿáuʿad'ni mawāʿîd kwajjíse; — *anstatt dafs* — بدل ان bádal ánn; عوض ما ان ʿíwadh mā ánn; اذا ídsa; *du spielst anstatt zu arbeiten* تلعب عوض ما ان تشتغل tálʿab ʿíwadh mā ánn teschtághil; *ihr denkt nur an's Spielen, anstatt dafs (während) ihr arbeiten solltet* ما تفتكروا الا فى اللعب اذا كان يجب عليكم الشغل mâ teftákirū ílla fi'l-léʿab, ídsa kân jádschib ʿalêkum esch-schughl.

Anstecken *v. t. den Schlüssel* ركب المفتاح فى القفل rákkab (jurákkib) el-miftâḥ fi'l-qufl; *an den Bratspiefs* — شك فى السيخ schakk (jeschúkk) fi's-sîch; *ein Licht* — شعل او اشعل او قاد الشمعة schá'al (jéschʿal u. jéschʿul) *od.* áschʿal (júschʿil) *od.* qâd (jaqîd) esch-schámʿae; *siehe Anzünden*; *von Krankheiten* عدا ʿáda, jáʿdu *od.* jáʿdi; سرى sára, jésri; *die Krankheit ist ansteckend* المرض يعدى الى الناس el-máradh jáʿdi íla en-nâs; المرض سارى او معدى el-máradh sârī *od.* múʿdī; *er hat uns angesteckt* اعدانا من المرض áʿdāna min el-máradh; *er ist von euch angesteckt worden* انعدى من مرضكم inʿáda min máradhkum; *angesteckt* منعدى munʿádi; *von der Pest a.* مطعون mathʿûn; *die Luft ist a.* الهوا فاسد el-háua fâsid *od.* مفسد múfsad *od.* مفسود mefsûd.

Ansteckung *s. f. Contagion* عدوى, عدوة ʿádwā, ʿádwe; وباء wabâʿ; سراية sarâje; اصابة ißâbe.

Anstehen *v. n. gefallen;* اعجب áʿdschab, júʿdschib (*vulg.* jáʿdscheb); *dies steht mir an* هذا يعجبنى hâdsa júʿdschibni (*vulg.* (jáʿdschebni); قطع عقلى qátha' (jáqthaʿ) ʿáqli; طلع على خاطرى thálaʿ (játhlaʿ) ʿála châthiri; *wenn es Ihnen ansteht* ان كان لك خاطر in kân lak châthir; ان كان يعجبك in kân jáʿdschebak; *du bist ihm nicht anständig, gefällst ihm nicht* ما تصلح له mâ táßlaḥ la-hú; *wohl anstehen, sich geziemen* لاق ب lâq (jelîq) b'; انبغى ل inbágha (jenbághi) l'; كان مناسبا ل kân (jekûn) munâsib[an] l'; *es stünde dir wohl an, so zu handeln* ينبغى لك ان تعمل كذا jenbághi lak ann táʿmal kádsa; *solche Worte stehen euch schlecht an* ما يصلح لكم هذا الكلام mâ jáßlaḥ la-kúm hâdsa el-kalâm; ما يحق لكم هذا القول mâ jahíqq la-kúm hâdsa el-qôl (qaul); *von Kleidern*

لبق ل lábaq (jálbaq) l'; *das Kleid steht dir gut* اللباس يلبق لك el-libâs jálbaq lak, — *schlecht* ما يلبق لك mâ jálbaq lak; — *anstehen lassen, aufschieben* اخر áchchar, ju'áchchir; *ohne Anstand, sofort* بلا تاخير bi-lâ ta'chîr.

Anstellen *v. t. Einen beschäftigen* شغل schághghal, juschághghil; *ein Amt geben* اعطاه منصب او وظيفة á'thā'hu (jú'thī'hu) mánβab *od.* waçîfe; *sich anstellen, als ob* — عمل روحه 'ámal rûḥ'hu; جعل نفسه dschá'al (jédsch'al) náfs'hu; *er stellte sich an, als ob er hinausginge* عمل روحه خارج 'ámal rûḥ'hu chāridsch; *er stellte sich krank* عمل حاله مريض 'ámal ḥâl'hu marîdh; — *als sterbe er* جعل نفسه يريد يموت dschá'al náfs'hu jurîd jemût; — *du hast dich angestellt, als ob du mich nicht sähest* عملت حالك ما انتاش شايفني 'amált ḥâlak mâ 'ntâ'sch (*vulg.*) schâjif'ni.

Anstellig *a. geschickt* شاطر schâthir; ماهر mâhir; *flink* سريع sari'.

Anstellung *s. f. Amt* منصب mánβab *pl.* مناصب manâβib; وظيفة waçîfe *pl.* وظايف waçâjif; خدمة chídme *pl.* خدم chídam; *Arbeit* شغل schughl; عمل 'ámal; *siehe* A n s t e l l e n.

Anstiften *v. t. verursachen* سبب sábbab, jusábbib; علل 'állal, ju'állil; *Böses* — حرك الى الشر ḥárrak (juḥárriq) íla esch-scharr; اضمر السوء ádhmar es-sû'; *Verrath* — دبر او اضمر خيانة dábbar (judábbir) *od.* ádhmar (júdhmir) chijâne.

Anstifter *s. m. Urheber* سبب sábab, sébeb; اصل aβl; صانع βâni'; *zum Bösen* المحرك او الداعى الى الشر el-muḥárrik *od.* ed-dâ'ī íla esch-scharr; صانع الدسايس βâni' ed-desâjis.

Anstimmen *v. t. den Gesang* بدى يغني báda (jébda) jughánni.

Anstöfsig *a.* مشكك muschákkik; عيب 'aib, 'êb; *dies ist ihm a.* هذا ثقيل على خاطره hâdsa çaqîl 'ála châthir'hu *od.* يكدر خاطره jukáddir châthir'hu *od.* يغيظه jughîç'hu.

Anstofs *s. m. Stofs gegen* — صدمة βádme; اصطدام iβthidâm; لطمة láthme; *mit dem Fufs* تعثير ta'çîr; *A. geben* اعطى شك á'tha (jú'thi) schakk; اغاظ aghâç, jughîç; *A. nehmen* تشكك teschákkak, jeteschákkak; اغتاظ من ightâç min; اخذ على خاطره áchads (jâchuds) 'ála châthir'hu; *nimm daran keinen A.* لا تاخذ هذا على خاطرك lâ tâchuds hâdsa 'ála châthirak; *Stein des Anstofses* حجر عثرة hádschar 'áçre.

Anstofsen *v. n. gegen etwas* لطم في شي látham (jálthum) fi schê; اصطدم iβthádam, jaβthádim; خبط في chábath (jéchbith) fi; انطرق في intháraq (jentháriq) fi; *mit dem Fufs* عثر 'áçar, já'çur; تعثر ta'áççar (*vulg.* تعتر ta'áttar *u.* اتعتر atta'áttar), jeta'áççar;

ich habe mich mit dem Fufs an diesen Stein gestofsen عثرت رجلى فى هذه الحجرة ʻáçaret rídschli fi hâdsi el-ḥádschare *od.* انا تعثرت فى الخ ána taʻaççárt fi *etc.*; *er hat sich mit dem Kopf an einen Baum gestofsen* انطرق راسه فى شجرة intháraq râs'hu fi schádschare; — *siehe Anstofs.*

Anstreichen *v. t. mit Farbe* دهن dáhan, jéd'hun; dáhhan, judáhhin; *angestrichen* مدهون med'hûn; مدهن mudáhhan; *Anstreicher* دهان dahhân.

Anstrengen, *sich v. refl.* اجتهد فى شى idschtáhad (jedschtáhid) fi schê; بذل جهده فى bádsal (jébdsil) dsché'hd'hu fi; عمل همة فى ʻámal (jáʻmal) hímme fi; سعى فى sáʻa (jésʻa) fi; جد dschadd, jedschídd.

Anstrengung *s. f.* جهد dsché'hd; اجتهاد idschtihâd; همة hímme; سعى sáʻi; جد dschidd; *er macht die gröfsten Anstrengungen* عمل كل جهده ʻámal (jáʻmal) kull dsché'hd'hu; *du spielst, während du mit aller A. Kenntnisse erwerben solltest* تلعب اذا كان يجب عليك الاجتهاد الكلى فى تحصيل المعارف tálʻab ídsa kân jádschib ʻalék el-idschtihâd el-kúllij fi taḥβîl el-maʻârif.

Anstrich *s. m. mit Farbe* دهنة dá'hne.

Antheil *s. m.* نصيب naβîb *pl.* انصبة ánβibe; قسم qism, *vulg.* qesm *pl.* اقسام aqsâm; حصة ḥíββa *pl.* حصص ḥíβaβ; *auf deinen A. kommen neun Piaster* خص لك تسعة قروش chaββ (jachúββ) lak tísʻa qurûsch; *jeder erhielt auf seinen A. 1000 Beutel* طلع لكل واحد الف كيس thálaʻ (játhlaʻ) li-kúll uwâḥid alf kîs; *er hat mir meinen A. vom Vermögen unseres Vaters herausgegeben* اعطانى نصيبى من مال ابونا áʻthanī naβîbi min mâl abûna; — *Antheil an einem Geschäft* مشاركة muschârake; اشتراك ischtirâk; *er hat A. an meinen Geschäften* شاركنى schârak'ni, juschârik'ni *od.* اشترك معى ischtárak (jeschtárik) maʻâi; *er hat seinem Bruder A. am Geschäfte gegeben* اشرك اخوه áschrak (júschrik) achûhu *sämmtlich mit* فى fi *der Sache*; *er läfst ihm A. am Gewinn* يشركه فى المكسب juschrik'hu fi'l-máksab; — *A. nehmen, sich interessiren für* — غار ghâr, jaghâr *u.* jaghîr *mit* على ʻála *od.* الى íla; رغب فى ràghib (járghab) fi; *aus A. für Sie* من شان خاطرك, من شانكم min schân cháthirak, min schân'kum.

Antichrist *s. m.* المسيح الدجال el-mesîḥ ed-deddschâl; الجدال el-dscheddâl.

Antik *a.* عتيق ʻatiq; قديم qadîm; *Antiquar, Antiquitäten; siehe Alt, Alterthum, Alterthumsforscher.*

Antilope *s. f.* رشا rischâ *pl.* ارشا arschâ; *weifse* — ريم raim, rêm *pl.* ارام arâm.

Antimon *s. n.* كُحل kóhl; كحل اصفهاني kóhl ißfahânij; اثمد ítmid, útmud; حجر الراسخت hádschar er-rāsúcht.

Antipathie *s. f. siehe* *A b n e i g u n g.*

Antlitz *s. n.* وجه wadsch'h *pl.* وجوه wudschûh.

Antrag *s. m.* اعراض i'râdh; عروض 'urûdh; *Einem einen A. machen* عرض له او عليه الشي 'áradh (já'ridh *u.* já'rudh) la-hú *od.* 'alêhu esch schê: *in einer Versammlung einen A. stellen* اشار على الجماعة بشي aschâr (juschîr) 'ála'l-dschemâ'e bi-schê; عرض عليهم ان 'áradh 'alêhum ánn —

Antreffen *v. t.* لقي láqia, jálqa; لاقى lâqa, julâqi; صادف ßâdaf, jußâdif· وجد wádschad *aor.* يجد jádschid; *ich habe ihn nicht angetroffen* ما لقيته شي mâ laqithū'sch.

Antreiben *v. t. siehe* *A n s p o r n e n.*

Antrieb *s. m.* تحريك الى شي tahrîk íla schê; حث على haçç 'ála; *Motiv* سبب sábab *pl.* اسباب esbâb; داعي dâ'ī.

Antwort *s. f.* جواب dschawâb *pl.* ât *u.* اجوبة édschwibe; مجاوبة mudschâwabe; *warum habt ihr uns keine A. geschrieben* ليه ما تكتبتوا شي لنا جواب lêh mâ katábtū'sch l'ná dschawâb? — *A. geben* رد جواب radd (jerúdd) dschawâb; *wir haben ihm A. gegeben* ردينا له جواب raddêna la-hú dschawâb; محبكم جعل لكم كتاب الى بندر مدراس وما رجع منكم جواب والعمدة القلوب muhibbkum dschá'al la-kúm kitâb[an] íla bénder Madrâs, wa mâ rádscha' mínkum dschawâb, wa'l-umde el qulûb *Euer Freund (der Schreiber) hat ein Schreiben an Euch aufgegeben nach dem Hafen Madras, aber nicht ist von Euch eine A. zurückgekommen, und die Stütze sind die Herzen (d. i. ich bin trotzdem Eurer Freundschaft sicher): eine grade und treffende A.* جواب صواب dschawâb ßawâb; تعجب من ذلك الجواب الصواب ta'áddschab min dsâlik el-dschawâb eß-ßawâb *er verwunderte sich über die treffende A. — bestimmte, deutliche A.* جواب شافي dschawâb schâfī; عجلوا بالجواب الشافي والذي نعتمد عليه 'áddschilu bi'l-dschawâb esch-schâfī, wa elládsi na'támid 'alêhu *beeilt Euch mit einer bestimmten A., auf die wir uns stützen (berufen) können; — die A. auf meinen Brief* ج مكتوبي او عن مكتوبي dschawâb maktûbi *od.* 'an maktûbi.

Antworten *v. a.* جاوب dschawab, judschâwib *Imp.* dschâwib; اجاب adschâb, *Aor.* يجيب judschîb, *Imp.* اجب ádschib; *beide mit 4. End. der Pers. u.* عن 'an *od.* على 'álá *der Sache*; رد له او عليه radd (jerudd, *Imp.* rudd) la-hú *od.* 'alêhu; رد جواب radd dschawâb; *antwortet mir darauf* جاوبوني عن هذا الامر dschāwibûni 'an hâdsa el-amr; ردوا لي جواب ráddū lî dschawâb; *ihr*

habt unseren Brief noch nicht beantwortet لسا ما ردينوا جواب مكتوبنا líssa mā raddêtū dschawâb maktûbna; *wir werden euch bald antworten* نجاوبكم بالعجل nudschâwibkum bi'l-'ádschal.

Anvertrauen *v. t. Einem eine Sache als Depositum* اودع عنده وديعة áwda' (jûdi') 'ánd'hu wadî'e; استودعه امانة istáwda'-(jestáwdi'-)hu amâne; وضع عنده شى بحسب الامانة wádha' (*Aor.* يضع jádha' *hinterlegen*) 'ánd'hu schê bi-hasb el-amâne; حط الشى امانة عنده haththth (jahúthth) esch-schê amâne 'ánd'hu; سلم الشى له sállam (jusállim) esch-schê la-hú; *vertraue dein Geld dem N. N. an* حط دراهمك امانة عند فلان huthth derâhimak amâne 'and fulân! — *ein Geschäft* — فوض اليه الامر fáwwadh (jufáwwidh) ilêhu el-amr; وكله بالامر wákkal-(juwákkil-)hu bi'l-amr; *seine Geheimnisse* امنه او اطلعه على اسراره ámin-(jáman-)hu *od.* áthla'-(júthli'-)hu 'ála esrâr'hu; *sich Einem* — امن او استامن احدا ámin *od.* istá'man (jestá'min) áhad[an]; استوثق به istáuçaq (jestáuçiq) b'hú; *anvertrautes Gut* امانة amâne *pl.* ât; وداعة wadâ'e; وديعة wadî'e *pl.* ودايع wadâji'.

Anwachs *s. m. Vermehrung* زيادة zijâde; ازدياد izdijâd; نمو numúww; علو 'ulúww.

Anwachsen *v. n.* زاد zâd, jezîd; ازداد izdâd, jezdâd; نمى náma, jénmi; كبر kábir, jékbar; كثر káṭir, jékṭar.

Anwalt *s. m.* وكيل wakîl *pl.* وكلاء wúkalā; *Einen zu seinem A. nehmen* اقامه وكيلا aqâm-(juqîm-, *Imp.* اقم áqim-)hu wakîl[an]; وكل احدا wákkal (juwákkil) áhad[an] *in einer Sache* على شى 'ála schê; *siehe* *Advokat*; — *Anwaltschaft s. f.* وكالة wakâle.

Anweisen *v. t. Einem Anweisung geben* ارشد árschad (júrschid *Imp.* árschid); اعلم او عرف بشى á'lam (jú'lim, á'lim) *od.* 'árraf (ju'árrif, 'árrif) bi-schê; *Einem Geld durch Wechsel anweisen* اعطاه ورقة حوالة á'thā'hu (jú'thī'hu) wáraqe hawâle; *auf Einen anweisen* حوله او احاله بشى على فلان háwwal-(juháwwil-, *Imp.* háwwil-)hu *od.* ahâl-(juhîl-, áhil-)hu bi-schê 'ála fulân *od.* حول له شى على فلان háwwal la-hú schê 'ála fulân; *ich bin zu dem Mann gegangen, bei dem Sie mir 5000 Piaster angewiesen haben, aber er hat den Wechsel nicht angenommen, sondern hat gesagt, er wüfste nicht, dafs er Ihnen etwas schuldig sei* الرجل الذى حولتوا لنا عليه خمسة الاف قرش ذهبنا اليه فما قبل الحوالة وقال انه لا يعلم لكم شيا عنده er-râdschol, elládsi hawwáltu l'nâ 'alêhu chámset alâf qirsch, dsahábna ilêhu, fa-mâ qábil el-hawâle wa

qâl, ánn'hu lâ já'lam la-kúm schê[schei'an] 'ánd'hu; — *an E. addressiren* ارسل او بعث الى ársal (júrsil, ársil) *od.* bá'aç (jéb'aç, íb'aç) íla.

Anweisung *s. f. Belehrung* ارشاد irschâd; اعلام i'lâm; تعريف ta'rîf; *Wechsel* حوالة ḥawâle; *siehe Wechsel, Anweisen*; *geben Sie mir eine A. auf N. N. zu 1000 Thalern* اعطني ورقة على فلان بحوالة الف ريال á'thini wáraqe 'ála fulân bi-ḥawâlet alf rijâl; *od.* حولني على فلان بالف ريال ḥáwwil'ni 'ála fulân bi-álf rijâl; *od.* حول لي على فلان الف ريال ḥáwwil lî 'ála fulân alf rijâl; *behördliche A. an Zahlungs Statt* ورق من الحكم عوض المعاملة wáraq min el-ḥukm 'íwadh el-mu'âmale.

Anwenden *v. t. ein Gesetz etc.* طبق thábbaq (juthábbiq); *sich a. lassen* طابق thâbaq (juthâbiq); *das läſst sich auf dich a.* هذا يطابق لك hâdsa juthâbiq lak; anwendbar مطابق muthâbik; Anwendung مطابقة muthâbaqe; *siehe Gebrauch, gebrauchen, brauchbar.*

Anwerben *v. t. Soldaten* شبك في العسكرية schábaq (jéschbuq) fi'l-'askarîjje; *durch List* ولف العسكر wállaf (juwállif) el-'áskar; *sich a. lassen* دخل في العسكرية dáchal (jédchul) fi'l-'askarîjje; -ung *act.* تكتيب العسكر tektîb el-'áskar; تولیف tawlîf; *pass.* انشباك او دخول في العسكرية inschibâk *od.* duchûl fi'l 'askarîjje.

Anwesend *a.* حاضر ḥâdhir *pl.* حضار ḥudhdhâr *u.* حاضرين ḥādhirîn; موجود maudschûd; *die Anwesenden* الحاضرين el-ḥādhirîn; الجالسين el-dschālisîn; *bei einer Sache anw. sein* حضر الامر او على الامر ḥádhir (jáḥdhar) el-amr *od.* 'ála'l-amr.

Anwesenheit *s. f.* حضور ḥudhûr; حضرة ḥádhre; *in meiner, deiner, seiner, unserer A.* بحضوري bi-ḥudhûri; بحضرتك bi-ḥádhre-tak; قدامه quddâm'hu; امامنا amâm'na.

Anzahl *s. f. siehe Zahl.*

Anzeige *s. f.* اشارة ischâre; اخبار ichbâr; اعلام i'lâm; *gerichtliche* تبليغ الحاكم teblîgh el-ḥâkim.

Anzeigen *v. t.* اشار aschâr, juschîr, *Imp.* áschir; اعلم ب á'lam (jú'lim, *Imp.* á'lim) bi'-schê; اخبر عن áchbar (júchbir, áchbir) 'an schê; *gerichtlich* بلغ الحاكم شيا bállagh (jubálligh, bálligh) el-ḥâkim [scheian] schê; اعلم الحاكم ب á'lam el-ḥ. b'; اخبر الحاكم عن áchbar el-ḥ. 'an; — *der Anzeiger* المبلغ el-mubálligh; *siehe Angeben, Angeber.*

Anziehen *v. t. seine Kleider* لبس ثيابه lábis (jálbas) çijáb'hu; *siehe Ankleiden.*

Anzug *s. m. Kleider* ثياب çijâb, (*pl. v.* ثوب çaub, çôb); *siehe Annäherung.*

Anzünden *v. t. Feuer* شعل schá'al (jésch'al, *Imp.* ísch'al) *od.* اشعل ásch'al (júsch'il, ásch'il) *od.* ولع wáila' (juwálli', wálli') *od.* اوقد áuqad (jûqid, áuqid) *od.* قاد النار qâd (jaqîd, qîd) en-nâr; *ein Licht* شعل الشمعة schá'al esch schám'ae; نور náwwar (junáwwir, náwwir); *ein Haus etc.* حرق hárak (jáhriq, *Imp.* íhriq); ضرب النار في dhárab (jádhrib, ídhrib) en-nâr fi.

Apfel *s. m.* تفاح tuffâh *coll.; ein A.* تفاحة tuffâhe; *Apfelbaum s. m.* شجرة تفاح schádschare tuffâh; تفاحة tuffâhe; *Apfelmost s. m.* شراب التفاح scharâb et-tuffâh; خمر ماء التفاح chamr mâ et-tuffâh; *apfelrund a.* ملفوف malfûf; مكبب mukábbab.

Apokalypse *s. f.* رويا مار يوحنا الرسول rûjā mār jôhanā er-rasûl; كتاب ابوكلبسيس kitâb ābu-kalíbsīs.

Apokryph *a.* منكر múnkar.

Apoplexie *s. f.* سكتة sékte; *einseitige* فالج fâlidsch; *von A. betroffen werden* فلج fúlidsch (*Pass.*), *Aor.* júfladsch; انفلج infáladsch, jenfálidsch; *von A. betroffen* مبتلى بالسكتة mubtála bi's-sékte; مفلوج meflûdsch *pl.* mefālîdsch

Apostat *s. m.* تارك الدين târik ed-dîn; مرتد murtádd; *Apostasie s. f. siehe Abfall, Abfallen.*

Apostel *s. m.* حواري hawârij *pl.* الحواريون el-hawārijjûn; رسول rasûl *pl.* رسل rúsul; سليح sallîh *pl.* sallîhûn: Apostolat *s. n.* رسالة rasâle; رسولية rasûlijje; *apostolisch* رسولي rasûlij.

Apotheke *s. f.* دكان الادوية dukkân (*pl.* دكاكين dekākîn) el-ádwije; — Apotheker *s. m.* بياع الادوية bajjâ' el-ádwije (*Medicin-Verkäufer*); صانع الادوية ßâni' el-ádwije; طباخ الادوية thabbâch el-ádwije (*Med.-Kocher*); اجزاجي edschzâdschi; عطار 'aththâr *pl.* în; صيدلاني ßaidalânij *pl.* صيادلة ßajâdile; معجونجي ma'dschûndschi *Quacksalber;* Apothekerkunst صناعة الصيادلة ßanâ'et eß-ßajâdile; صناعة تركيب الادوية ßinâ'e tarkîb el-ádwije.

Appellation *s. f.* نقل او رفع دعوته الى حاكم اعلى naql *od.* raf' dá'wat'hu íla hâkim á'la; -sgericht محكمة حاكم اكبر الذي يرفع له دعوة máhkeme hâkim ákbar, elládsi júrfa' (*Pass.*) la-hú dá'wa; *ein eigentl. Appellat. findet nach muslim. Recht nicht Statt, sondern nur ein Gnadengesuch an den Souverän od. Statthalter; dies heifst* استغاثة istighâçe.

Appelliren *v. a.* نقل او رفع دعوته الى حاكم اكبر náqal (jánqul) *od.* ráfa (járfa', *Imp.* irfa'). dá'wat'hu íla hâkim ákbar; *ich nehme dein Urtheil nicht an, sondern appellire an den Pascha* ما رضيت بحكمك فارفع دعوتي الى الباشا mâ radhît bi-húkmak, fa-árfa dá'wati íla'l-bâschā; —

an die Gnade (siehe Appellation) غوث ghâwwaç (jughâwwiç, *Imp.* ghâwwiç); استغاث istaghâç (jestaghîç, *Imp.* istâghiç); *der Appellirende* المستغيث el-mustaghîç.

Appetit *s. m.* قابلية للاكل qâbilijje li'l-akl; اشتهاء ischtihâ; شهوة schá'hwe; نفس nafs, nefs; *A. haben* اشتها ischtáhā, jeschtáhī; قبل qábil, jáqbal; *ich habe A.* انا اشتهي ان اكل ána aschtihī ann âkul; نفسي قابلة néfsī qâbile; *ich habe keinen A.* ما لي قابلية للاكل mâ li qâbilijje li'l-akl; ما لي نفس اكل mâ li nefs âkul (*Acr.*); نفسي ما تقبل شي néfsī mâ táqbal'sch; *ich habe keinen A. mehr* ما بقا شي فيه القابلية mâ báqā'sch fih el-qābilijje.

Appetitlich *a.* مجلب الشهوة mudschállib esch-schá'hwe; محرك القابلية muhárrik el-qābilijje; يفتح القابلية jéftah el-qābilîjje.

Aprikose *s. f.* مشمش múschmusch, míschmisch (*coll.*); *eine A.* مشمشة míschmische; *Maghr.* مشماش muschmásch; نيش nîsch; *mit süfsem Kern* mischmisch lôzij (láuzij لوزي), *mit bitterem Kern m.* kulâbij *od.* kuláibij (كلابي *od.* كليبي); *Baum* شجر المشمش schádschar el-mischmisch; مشمشة mísehmische.

April *s. m. Monat* نيسان nīsân. *Fällt der Muharrem auf den Januar, so entspricht dem A. der* ربيع الاخر rebî' el-âchir.

Aquavit *s. m.* عرقي 'áraqij.

Aequator *s. m.* خط الاستواء chathth el-istiwâ; معدل النهار mu'áddil en-nehâr.

Aequinoctium *s. n.* اعتدال i'tidâl; معدل النهار والليل mu'áddil en-nehâr wa'l-lejl; *des Frühlings* اعتدال الربيع i'tidâl er-rebî'a; *des Herbstes* اع الخريف i. el-charîf; *aequinoctial* اعتدالي i'tidâlij.

Araber *s. m. die A.* العرب el-'árab; *die A. von reinem Blut* العرب العرباء el-'árab el-'arbâ'; *ein Einzelner* عربي 'árabij *pl.* عرب 'árab, 'urb *u.* عربان 'urbân; *dies Wort bezeichnet nur die freien Beduinen-Stämme der Wüste* (بدو bedw, بادية bâdije, مبدو mébdaw; *in der Wüste wohnen* تبدى tebádda); *ein Einzelner von diesen heifst auch* بدوي bédwij *u.* bédawij, *auch* بداوي bedâwij *pl.* بدوية bedawîjje *od.* بداوي bedâwī, *od.* اعرابي a'râbij *pl.* اعراب a'râb; *die unfreien A. in den Städten heifsen* اولاد العرب aulâd el-'árab; *ein ansässiger, ackerbauender heifst* عرب حضري 'árab hádhrij *od.* hádharij *od.* فلاح fellâh *pl.* în *od.* مستوطن mustáwthin; *sich ansässig machen* تحضر tahâddhar, jotahâddhar; *das Land der Ansässigen* حضر hadhr, hádhar *od.* حاضرة hâdhire *pl.* حواضر hawâdhir. *Ein Beduine sagt zum Städter spottweise:* يا قطعة حضرية jâ qíth'a hadhrijje! *(ansässiger Splitter)! zum Bedui-*

nen sagt man يا اخا العرب jâ ácha el-ʿárab! *Bruder der Araber! allgemein: ein A., d. i. von arab. Abstammung* ابن عرب íbn ʿárab; من العرب min el-ʿárab; *bist du ein A. od. Türke* انت ابن عرب والا تركى énte ibn-ʿárab wá'llā túrkij? *die Arabisirten fremdes Stammes heifsen* العرب المستعربة el-ʿárab el-mustáʿribe; *sich arabisiren* استعرب istáʿrab (jestáʿrib).

Arabien *s. n.* بلاد العرب bilâd el-ʿárab; *die Halbinsel* جزيرة العرب dschezîret el-ʿárab.

Arabisch *a.* عربى ʿárabij *fem.* عربية ʿarabijje; *die a. Sprache* اللسان العربى el-lisân el-ʿárabij; اللغة العربية el-lóghat el-ʿarabîjje; العربى el-ʿárabij: *die a. Schriftspr.* اللسان النحوى el-lisân en-náhwij; العربى الكتبى el-ʿárabij el-kútubij; *die Vulgärspr.* اللسان الدارج el-lisân ed-dâridsch; الكلام العامى el-kalâm el-ʿâmmij; *die gemeine Spr.* الكلام الزقاق el-kalâm ez-zuqâqij; *das arab. Sprechen* الحكى الع el-háki el-ʿárabij; *verstehen Sie arabisch?* تعرف عربى او الع táʿrif ʿárabij *od.* el-ʿárabij? *er spricht ar., als wäre er ein A.* يتكلم بالعربى كانه عرب jetekállam bi'l-ʿárabij, ka'ánn'hu ʿárab; — *nach arab. Manier* على زى العرب ʿála zajj el-ʿárab; على شكل الع ʿála schikl el-árab; *arab. (rothes) Meer* بحر قلزوم bahr qulzûm *od.* qelzûm; بحر قصير bahr qoßáir; بحر سويس bahr suwáis.

Arbeit *s. f.* شغل schughl *pl.* اشغال eschghâl; *Einem A. geben* شغل احدا schághal (jéschghal) *od.* schághghal (juschághghil) áhad..; *Plage* تعب táʿab *pl.* اتعاب atʿâb.

Arbeiten *v. t. etwas* اشتغل فى شى او بشى ischtághal (jeschtághil, *Imp.* ischtághil) fi-schê *od.* bi-schê; *sorgfältig a.* اعتنى ب iʿtána (jaʿtánī, *Imp.* iʿtáni) bi; *gut gearbeitet* مشغول meschghûl; *auf etwas hin a.* سعى فى sáʿa (jésʿa) fi; *du mufst sehr fleifsig a.* واجب عليك الشغل بالاجتهاد الكلى wâdschib ʿalêk esch-schughl bi'l-idschtihâd el-kúllij.

Arbeiter *s. m.* صانع ßâniʿ *pl.* صناع ßunnâʿ; صاحب صنعة او صناعة ßâhib ßánʿa *od.* ßanâʿe; *tüchtiger A.* شغال schaghghâl *pl.* în; شغيل schighghîl; *Arbeiterin* شغالة schaghghâle; *beschäftigungsloser A.* عطال ʿaththâl.

Arbeitslohn *s. m.* كرا kirâ, kírā; كرا الشغل kirâ esch-schúghl; كرة اليد kírat el-jád.

Archiv *s. n.* خزانة القراطيس chizânet el-qarāthîs; خزنة الدفاتر cháznet ed-defatir; دفترخانة defterchâne.

Arg *a. siehe Schlimm.*

Aerger *s. m.* غيظ ghaiç, ghêç, ghêdh; كيد keid, kêd; نكاية nikâje.

Aergern *v. t.* اغاظ aghâç, aghâdh (jughîç); نكى náka (jénkī); كاد kâd (jekîd); — *sich v. r.* اغتاظ ightâç (jaghtâç); انكاد inkâd (jenkâd).

Arglist *s. f.* مكر makr; حيلة hîle *pl.* حيل híjal; شطارة schathâre;

غش ghischsch; *arglistig* مكار makkâr.

Arglos *a.* حليم الطبع halim eth-thab'.

Argwohn *s. m.* شك schakk; تهمة tú'hame; ارتياب irtijâb; *A. gegen Jemand haben, argwöhnen* اتهم او تهم احدا بشي át'ham (jút'him) *od.* táham (jét'hum) áhad[an] bi-schê; شك فى احد schakk (jeschúkk) fi áhad[in]; ارتب فى irtâb (jartâb) fi; ظن فى çann (jaçúnn) fi; *argwöhnisch a.* ظنان çannân.

Aristokrat *s. m.* احد الكبار áhad el-kibâr; واحد من الاكابر uwâhid min el-akâbir; متعصب بالشرفا الحكام muta'áßßib bi'sch-schúrafā el-hukkâm; *Aristokratie* تحكم او تسلط الاكابر tahákkum *od.* tesálluth el-akâbir; *die Aristokraten* جمهور الاكابر dschemhûr el-akâbir; *aristokratisch* جمهورى dschemhûrij.

Arithmetik *s. f.* علم الحساب 'ilm el-hisâb; علم الرقم 'ilm er-raqm (الرشم er-raschm *Maghr.*); *Arithmetiker* عارف بعلم الحساب 'ârif bi-'ilm el-hisâb; محاسب muhâsib; رقام raqqâm; *Maghr.* رشام raschschâm; *arithmetisch adv.* بموجب علم الحساب bi-mûdschib 'ilm el-hisâb.

Arm *s. m.* ذراع, *vulg.* دراع dirâ' *pl.* اذرع ádru'; ساعد sâ'id *pl.* سواعد sawâ'id; عضد 'ádhad *u.* 'ádhud *pl.* اعضاد a'dhâd; زند zend *pl.* زنود zunûd; *Vorderarm* الزند الاسفل ez-zend el-ásfal; *Oberarm* الزند الاعلى ez-zend el-á'la; *Arm in Arm* متحضنين mutahádhdhinîn; *mit offenen Armen empfangen* استقبل بالحضن istáqbal (jestáqbil) bi'l-hidhn; — *Flufsarm* شعبة schú'abe *pl.* شعب schú'ab *u.* شعاب schi'âb; *der Flufs spaltet sich in vier Arme* النهر يتشعب ارباع شعب en-náhar jetoschá''ab arbâ' schi'âb; *Meeresarm* خليج chalîdsch *pl.* خلجان childschân; بوغاز boghâz; لسان البحر lisân el-bahr; *Arm eines Sessels* يد كرسى jadd kúrsij.

Arm *a.* فقير faqîr *pl.* فقراء fúqarā; مسكين miskîn *pl.* مساكين mesākîn; محتاج muhtâdsch; مفلس múflis *pl.* مفاليس mefālis; صعلوك ßa'lûk *pl.* صعاليك ßa'ā-lîk; *o der Arme!* يا مسكين jâ miskîn! *arm sein* فقر fáqur (jéfqur); *arm werden* صار فقيرا ßâr (jaßîr) faqîr[an]; *arm machen* افقر áfqar, júfqir.

Armband *s. n.* سوار siwâr *u.* suwâr *pl.* اسورة áswire *u.* اساور asâwir; *grofses A. für den Oberarm* دملج dúmlidsch, dímlidsch *pl.* دمالج demâlidsch.

Armbinde *s. f.* علاقة 'alâqe.

Armbruch *s. m.* كسر الذراع kesr ed-dirâ'.

Armbrust *s. f.* قوس qaus (qôs, qûs) *pl.* قسى qusijj *u.* aqwâs; قوس البندق qaus el-búnduk.

Armee *s. f.* جيش dscheisch, dschêsch *pl.* جيوش dschujûsch;

عسكر ʻáskar *vulg.* ʻásker *pl.* عساكر ʻasâkir; جند dschund *v.* dschend *pl.* جنود dschunûd *u.* اجناد edschnâd; *eine A. sammeln* جيش dschájjasch, judschájjisch; جند dschánnad, judschánnid; لم lamm (jelúmm) ʻáskar; جمع العسكر dscháma‘ (jédschma‘) el-ʻáskar; *die A. sammelt sich* تجيش tedschájjasch, jetedschájjasch; *eine A. organisiren* جهز العسكر dscháhhaz (judscháhhiz) el-ʻáskar; *eine A. kommandiren* قاد الع qâd (jaqûd) el-ʻa.; *eine A. in Bewegung setzen* وجه الع wáddschah (juwáddschih) el-ʻa. *mit* الى íla *der Richtung; die A. schnell gegen den Feind führen* جمز بالع على العدو dschámaz (jédschmaz) bi'l-ʻa. ʻála'l-ʻadúww; *die A. marschirt* مشى máscha, jémschi; سار sâr, jesîr; *macht forcirte Märsche* جد في السير dschadd (jedschúdd) fi's-seir (sêr); *bleibt stehen* وقف wáqaf, *Aor.* يقف jáqif *vulg.* يوقف jûqaf; وقف wáqqaf, juwáqqif; *schlägt einLager* نصب عرضى náßab (jánßub) ʻórdha; *lagert* نزل názal, jénzil; حط haṭṭh, jaḥúṭṭh; *verschanzt sich* تحصن taḥáßßan, jetaḥáßßan; عمل متاريس حول العرضى ʻámal (já‘mal) metârîs ḥaul el-ʻórdha; *rückt vor* تقدم taqáddam, jetaqáddam; — *vorwärts* لقدام li-quddâm; *wendet sich gegen den Feind* توجه الى العدو tawáddschah (jetawáddschah) íla'l-ʻadúww; *greift den Feind an* هجم او حمل على العدو hádscham (jé'hdschum) *od.* ḥámal (jáḥmil) ʻála'l-ʻadúww; *von der Front* من وجهه min wádschh'hu; من قدام min quddâm; *im Rücken* من وراء min warâ; *liefert ein Gefecht* قاتل qâtal, juqâtil; *schlägt sich mit dem Feind* تقاتل مع العدو taqâtal (jetaqâtal) má‘al-ʻadúww; *besiegt die Feinde* كسر الاعداء kásar (jéksir) el-a‘dâ; غلبهم ghálab-(jághlib-) hum; *verfolgt* لحق láḥiq, jálḥaq; تبع tába‘, jétba‘; طرد thárad, játhrud; *erreicht ihn* لاحقه lâḥaq-(julâḥiq-) hu; *vernichtet ihn* اعاده a‘âd-(ju‘îd-) hu li'l-ʻádam; للعدم بطل báththal, jubáththil; افنى áfna, júfni; *wird geschlagen* انكسر inkásar, jenkásir; خسر chásir, jéchsar; *zieht sich zurück* انجر الى ورا indschárr (jendschárr) íla warâ; تاخر او استاخر لورا ta'áchchar (jeta'áchchar) *od.* istá'char (jestá'chir) li-warâ; *flieht* هرب hárab, jé'hrub; انهزم inházam, jenházim; — *Theile einer A.: Vorhut* طليعة العسكر thalî‘et el-ʻáskar *pl.* طلايع thalâji‘; مقدمة muqáddime; اصحاب حراسة قدام aßḥâb ḥirâse quddâm; *Maghr.* المحلة الاولية el-maḥálle el-awwalijje; *Armeecorps* فرقة عساكر fírqat ʻasâkir *pl.* فرق fíraq; *Maghr.* محلة maḥálle *pl.* ât; *Centrum* قلب او وسط العسكر qalb *od.* wasth *u.* wásath el-ʻáskar; *Flügel* جنب

dschanb *v.* dschamb, dschemb *pl.* اجناب edschnâb; *der rechte Fl.* الميمنة el-méimane; *der linke Fl.* الميسرة el-méisare; *Nachhut* اخرة العسكر âchiret el-'áskar; اواخر الع awâchir el-a.; ذنب الع dánab, déneb (*v.* demb, dumb) el-'a.; *Vorposten* مقدمة muqáddime; *Maghr.* راس المحلة râs el-mahálle; *Posten* عساسين 'assäsin; *die Nachzügler* المستاخرين el-mustá'chirîn; *siehe Soldat.*

Aermel *s. m.* كم kumm *pl.* اكمام ekmâm; *ein Kleid mit A.* لباس له اكمام libâs la-hú ekmâm; *ohne A.* ما له اكمام mâ la-hú ekmâm.

Armselig *a.* حقير haqír; دني danîjj, dánij; ذليل dselîl, delil.

Armsessel *s. m.* كرسي ذو يدين kúrsij (*pl.* كراسي karâsij) dsû jaddên.

Armspange *s. f. siehe Armband.*

Armuth *s. f.* فقر faqr, fuqr; صعلقة ßá'laqe; مسكنة méskene; الفقر فخري el-faqr fáchri *die A. ist mein Stolz, muslim. Sprüchw.*

Arrest *s. m. auf ein Vermögen* ضبط اموال zabth amwâl; *auf ein Schiff* تحريج على خروج المركب من المينا tahrîdsch 'ála churûdsch el-márkeb min el-mîna; *A. auf ein Vermögen legen* ضبط اموال zábath (jézbuth) amwâl; *auf ein Schiff* حرج على خروج المركب hárradsch (juhárridsch) 'ála churûdsch el-márkeb *od.* منع المركب عن الخروج من المينا mána' (jémna') el-márkeb 'an el-churûdsch min el-mîna; — *Arretirung einer Person* مسك mask, mesk; قبض qabdh, qabz; توقيف tauqîf; حوشة hausche; *er ist im A.* هو مقبوض, هو ممسوك húa memsûk; húa maqbûdh; *siehe Gefängnifs.*

Arretiren *v. t. Einen* مسك másak, jémsik, *Imp.* ímsik; امسك ámsak, júmsik, ámsik; قبض عليه qábadh (qábaz), jáqbidh. *Imp.* íqbidh 'alêhu; *siehe Arrest.*

Arsch *s. m. siehe Hintere.*

Arsenal *s. n.* ترسخانة ters'châne *vulg.* ترسانة tersâne; خزانة السلاح chizânet es-silâh; دار السلاح dâr es-silâh; *Artillerie-A.* طوبخانة thopchâne.

Arsenik *s. m.* زرنيخ zarnich; سليماني suleimânij; *weifser A.* رهج ابيض rá'hdsch ábjadh; *als Rattenpulver* سم الفار samm el-fâr; طعم الفار thá'am el-fâr; *gelber A.* رهج الاصفر ra'hdsch el-áßfar; *arsenikhaltig* زرنيخي zarnîchij.

Art *s. f. Gattung* جنس dschins *pl.* اجناس edschnâs *u.* جنوس dschunûs; صنف ßanf *pl.* اصناف aßnâf; نوع nau' *pl.* انواع anwâ'; شكل schikl *pl.* اشكال eschkâl; *von allen Arten* اشكال اشكال eschkâl eschkâl; *Art und Weise* شكل schikl; نوع nau'; وجه wadsch'h *pl.* وجوه wudschû'h; زي zajj; *nach türkischer, persischer A.* على زي الترك 'ála zajj et-turk; مثل الترك mitl (miçl)

et-turk; على شكل العجم 'ála schikl el-'ádschem; *Jeder nach seiner A.* كل واحد على هواه kull uwâhid 'ála hawâ'hu; *das ist nicht meine A.* ما هذه عادتى mâ hâdsi âdeti; *siehe A b a r t e n.*

Arterie *s. f. siehe A d e r.*

Arthritis *s. f.* داء المفاصل dâ el-mefâßil; نقرس níqris; *Syr.* مخلع muchálli'.

Artikel *s. m. Grammat.* حرف التعريف harf et-ta'rîf; اداة التعريف adât et-ta'rîf; *Glaubens-A.* قانون الايمان qānûn (*pl.* قوانين qawānîn) el-îmân; *Punkt eines Vertrages* شرط scharth *pl.* شروط schurûth; مادة mâdde *pl.* مواد mawâdd; *als Waare* صنف البضاعة ßanf (*pl.* اصناف aßnâf) el-badhâ'e; *welche A. haben Sie auf dem Lager* اى شى عندك اصناف بضاعة êsch 'ándak aßnâf badhâ'e; *dieser A. geht gut ab* البضاعة دى نافقة el-badh. di nâfiqe, *schlecht* كاسدة kâside.

Artikulation *s. f. der Knochen* مفصل méfßil *pl.* مفاصل mefâßil; *der Finger* عقدة الاصبع 'úqdet (*pl.* عقد 'úqad) el-aßâbi'.

Artillerie *s. f. die Truppe* طوبجية thópdschije; *ein Artillerist* طوبجى thópdschij; *die Wissenschaft* فن الطوبجية fenn eth-thópdschije; *Geschütz* المدافع el-medâfi'.

Artischoke *s. f.* جنارة dschinâre; *Aeg.* خرشوف charschûf *pl.* خرشف chúrschaf; *Maghr.* قنارية qannārîjje.

Arzenei *s. f.* دواء dawâ *pl.* ادوية ádwije; *Trank* شربة schérbe *pl.* شرب schírab; *A. nehmen* اخذ ادوية áchads (jâchuds) ádwije; *A. geben* داوى dâwa, judâwi; عالج 'âladsch, ju'âlidsch; *flüssige A.* سقى احدا ادوية sáqa (jésqi) áhad[an] ádwije; *A. verschreiben* وصف وصفة wáßaf (*Aor.* يصف jáßif *v.* يوصف jûßaf) wáßfe.

Arzneikunde *s. f.* حكمة híkme; طب thibb, thubb; علم الطب 'ilm eth-thibb; *medicinal* طبى thíbbij.

Arzt *s. m.* حكيم hakîm *pl.* حكماء húkamā; طبيب thabîb *pl.* اطباء 'athíbbā; *als A. wirken, behandeln* حكم hákkam, juhákkim; طبب thábbab, juthábbib.

Asche *s. f.* رماد ramâd; صفيية ßafîjje; صفوة ßáfwe; *heiße A.* ملة mélle; ملى málla; *glühende Tabaksasche* زرزورة zerzûre; *in A. verwandeln* رمد rámmad, jurámmid; *zu A. geworden* مرمد murámmad; *kalihaltige A.* اشنان uschnân; *Todtenasche* تراب الاموات turâb el-amwât; *aschfarbig* رمادى ramâdij; سنجابى sindschâbij; *Aschengrube* محل الرماد mahäll er-ramâd; *Aschenkasten im Herd* مرمد الكانون mírmad el-kānûn.

Asper *s. m. kleinste türk. Münze, 3 auf 1 Para, 120 auf einen türk. Piaster;* عثمانية 'osmānîjje, فلس fils *pl.* فلوس fulûs; اقچه aqtsché *türk.*

Asperula *s. f. Pflanze* كوكب الوعر káukab el-wá'ar; جفصة dscháfiße.

Asphalt *s. m.* حمر hómar, حمير homáir; قفر اليهود qafr el-jehûd; *A.-Quellen* بيار الحمر bijâr el-l ómar.

Asphyxie *s. f.* غشيان ghaschajân; غشوة gháschwe; *von A. befallen* غشيان ghaschjân.

Aspis *s. f. Schlange* افعى áfʿa *pl.* افاعى afâʿi; حية سوداء hájje sûdā; ملك الحيات mélik el-hajjât.

Assa *s. f. Medicinalpflanze* حلتيت hálteit *od.* حنتيت hánteit *od.* خنتيت chánteit; *Assa foetida* حلتيت منتن hálteit múntin.

Assecuranz *s. f. Versicherung gegen Schaden* ضمان او تضمين الخسارة dhamân *od.* tadhmîn el-chasâre; سكورتا sicurtá; **assecuriren** *v. t.* ضمن الخسارة dhámman (judhámmin) el-chasâre; سوكر sáwgar, jusáwgir; عمل سكورتا ʿámal (jáʿmal) sicurtá.

Ast *s. m.* غصن ghußn *pl.* اغصان aghßân *u.* غصون ghußûn; فرع fárʿa *pl.* فروع furûʿa.

Asthma *s. n.* ضيق النفس dhîq en-néfes; ربو ráhw, rábu; *Syr.* كرب karb; لهثة láʾhçe; *asthmatisch* ضيق النفس dhájjiq en-néfes; مبتلى بضيق النفس mubtála bi-dhîq en-néfes.

Astringens *s. n. Medic.* دواء قابض dawâ qâbidh.

Astrolabium *s. n.* اصطرلاب aßthrolâb, aßthorlâb.

Astrolog *s. m. Sterndeuter* منجم munáddschim; *Sprüchw.* كذبوا المنجمين وصدق رب العالمين kádsibu el-munáddschimîn wa-ßádaq rabb el-ʿālamîn *es lügen die Sterndeuter, aber wahrhaftig ist der Herr der Welten*: **Astrologie** *s. f.* علم التنجيم ʿilm et-tendschîm.

Astronom *s. m.* عارف بعلم الفلك والنجوم ʿârif bi-ʿilm el-fálak wa'n-nudschûm; خبير بالفلك chabîr bi'l-fálak; **Astronomie** *s. f.* علم الفلك والنجوم ʿilm el-fálak wa'n-nudschûm; *astronomisch* فلكى fálakij; *astronomische Tafeln* جدول dschádwal *pl.* جداول dschedâwil; زيج zîdsch.

Asyl *s. n.* ملجاء máldschā.

Atheismus *s. m.* انكار وجود الله inkâr wudschûd allâh; نكران الله nukrân allâh; كفر kufr; **Atheist** *s. m.* ناكر وجود الله nâkir wudschûd allâh; كافر kâfir *pl.* كفار kuffâr.

Athem *s. m.* نفس náfas, néfes *pl.* انفاس enfâs; *Athem holen, athmen* تنفس tenéffes, jetenéffes; *das Athmen* التنفس et-tenéffus; *A. schöpfen, ruhen* اخذ نفس áchads (jâchuds) néfes; *der Rauch hindert das Athmen* البخار يقطع النفس el-buchâr jáqthaʿ en-néfes; *ich bin außer Athem* انقطع نفسى inqáthaʿ néfesi; *ein Pferd in A. setzen* جرد الحصان dschárrad (judschárrid) el-hißân; *das Pferd ist in A. gesetzt* الحصان مجرود el-hißân medschrûd; *übelriechender A.* بخار buchâr; *siehe Asthma.*

Aether *s. m.* هواء háwā, háua; فلك الاثير fálak el-atir; *Geist* روح rûh; *aetherartig* هوايى hawâji.

Athlet *s. m.* پهلوان pe'hluwân *pl.* بهلوين pehālawîn; مصارع mußâri'.

Atlas *s. m. geograph. Karten* مجموع رسوم البلدان medschmûa rusûm el-buldân; كتاب القرطاس kitâb el-qirthâs; *Stoff* اطلس âthlas.

Atmosphäre *s. f.* الجوّ el-dscháww; الهواء el háwā, háua; دايرة الهواء dâjiret el-háwa; الهواء المحيط بالارض el-háwa el-muhîth bi'l-ardh; *die atmosphärische Kugel* الكرة الزمهريرية el-kórat ez-zemharīrîjje.

Atom *s. n.* ذرة dsárre *pl.* ât; *coll.* ذر dsarr; هباء hebâ *pl.* اهباء e'hbâ.

Attractionskraft *s. f.* القوة الجاذبة el-qúwwat el-dschâdsibe.

Attribut *s. n. Eigenschaft* خاصّة châßße; خاصية châßßijje *pl.* خواص chawâßß; خصيصة chaßîße *pl.* خصايص chaßâjiß; *die Attribute Gottes* صفات الله تعالى ßifât allâh ta'âlā; اسماء الله الحسنة esmâ allâh el-hásane; *als Beiwort* صفة ßife *pl.* ßifât; *Attribut und Subject* المسند و المسند اليه el-músnad wa'l músnad ilêhu.

Aetzen *v. t.* كوى káwa, jékwi; *mit Scheidewasser (Graveur)* نقش بماء الحل náqasch (jánqusch) bi-mâ el-hall; *ätzend* اكال akkâl;
Aetzmittel *s. n.* محرق múhriq.

Auch *conj.* ايضًا áidhan; كمانًا kemânan كمان kemân; كذلك ka-dsâlik.

Auction *s. f.* حراج harâdsch.

Audienz *s. f.* مقابلة muqâbale; ملاقاة mulāqât; مواجهة muwâdschahe; *Einem A. gewähren* اذن له بالمقابلة ádsin (jádsan) la-hú bi'l-muqâbale; *in A. empfangen* قبل او لاقى احدا qábil (jáqbal) *od.* lâqa (julâqī) áhad[an]; *um A. bitten* استاذن فى المقابلة istá'dsan (jestá'dsin) fi'l-muqâbale; *kann ich heute A. beim Vezir haben* ايمكنى اليوم الملاقاة مع الوزير a-jumkínni el-jôm el-mulāqât má'a el-wezîr?

Auf *praep.* على 'ála (علىّ 'alájja *auf mir*; عليك 'aléika, 'alêk *auf dir m.*, عليكى 'alêkī *f.*; عليه 'aléihu, 'alêhu, 'alêh *auf ihm*; عليها 'aléihā, 'alêhā *auf ihr*; علينا 'aléinā, 'alênā *auf uns*; عليكم 'aléikum, 'alêkum *auf euch*; عليهم 'aléihum, 'alêhum *m.*, عليهن 'aléihun, 'alêhun *f. auf ihnen*; *das Buch liegt auf dem Tisch* الكتاب على السفرة el-kitâb 'ála's-súfra; *sie sitzt auf dem Stuhl* هى جالسة على الكرسى hîje dschâlise 'ála'l-kúrsij; *stelle den Stuhl auf seinen Platz* حط الكرسى على مكانه huthth el-kúrsij 'ála mekân'hu; *ein Stein ist mir auf den Kopf gefallen* وقعت على راسى حجرة wáqa'at 'ála râsī hádschare; *auf wie lange?* على قد ايش من الزمان 'ála qadd êsch min ez-zemân?

auf Einmal, plötzlich على غفلة 'ála gháfle; *auf alle Fälle* على كل حال 'ála kull hâl; *auf jeden Fall* على الاطلاق 'ála'l-ithlâq; *auf meine Ehre und Gewissen* على ذمتي وديني 'ála dsímmeti wa dìni; — فوق fauq, fôq; *auf dem Dach* فوق السطوح fôq es-suthûh; *gehe auf das Dach* اطلع فوق السطوح íthla' fôq es-suthûh; — في fì, fi *das Lager ist auf einer Anhöhe* العرضى في موضع عالي el-'órdha fi máudha' 'âlî; *stelle jedes Ding auf seinen Platz* رتب كل شي في موضعه ráttib kull schê fi máudha'hu; *das Pferd ist auf dem Rücken wund* الحصان معقور في ظهره el-hiʃân ma'qûr fi dhá'hr'hu; *auf der Stelle* في الحال fi'l-hâl; — *auf's Neue* من جديد min dschedîd; *auf's Höchste* بالكثير bi'l-ketîr; اكثر ما يكون áktar mâ jekûn; *Maghr.* بالحرى bi'l-hára; *auf jeden Kopf* على راس كل واحد 'ála râs kull uwâhid; *auf oder ab (ungefähr)* زايد ناقص zâjid nâqiʃ; مقارب muqârib; — *Auf! Auf!* قم *vulg.* قوم qúm! qûm! *pl.* قوموا qûmū! — *Auf daſs siehe* d a m i t; — *siehe* a b.

Aufbewahren *v. t.* حفظ háfiç, jáhfaç, *Imp.* íhfaç; خلى chálla, juchálli, chálli; خبى chábba, juchábbi, chábbi; *für ein ander Mal* ابقى الى غير وقت ábqa (júbqi, ábqi) íla ghêr waqt.

Aufbinden *v. t. lösen* فك fakk, jefúkk, *Imp.* fukk; حل hall, jahúll, hull *u.* jahíll, hill.

Aufbrechen *v. t. öffnen* كسر kásar, jéksir; فتح fátah, jéftah; *eine Thüre* خلع باب chála' (jéchla') bâb; *ein Siegel* فض او فتح الختم fadhdh (jefúdhdh) *od.* fátah el-chatm; *v. n. sich öffnen* انفتح infátah, jenfátih; انشق inscháqq, jenscháqq; *von Blumen* فتح fáttah, jufáttih; *weiterziehen* رحل ráhal, járhal.

Aufbruch *s. m. siehe* A b m a r s c h, A b r e i s e.

Aufdecken *v. t. siehe* A b d e c k e n, A n r i c h t e n.

Aufenthalt *s. m. Zeit des Verbleibens* اقامة iqâme; قعود qu'ûd; *Ort* محل اقامة maháll iqâme; *Verzögerung* عاقة 'âqe; تاخير ta'chîr.

Auferlegen *v. t. Einem eine Zahlung, Contribution* — فرض فريضة او غرامة على احد fáradh (jéfridh) farîdhe *od.* gharâme 'ála áhad[in]; القى او رمى تكاليف على álqa (júlqi) *od.* ráma (jármi) tekālîf 'ála; *etwas Schweres, Lästiges* كلفه بشي kállaf-(jukállif-)hu bi-schê; *eine Strafe* قضى او حكم عليه بمقاصصة qádha (jáqdhi) *od.* hákam (jáhkum) 'alêhu bi-muqâʃaʃe.

Auferstehen *v. n. von den Todten* قام من بين الاموات qâm (jaqûm) min bên (bein) el-amwât; انبعث inbá'aç, jenbá'iç; Auferstehung *s. f.* قيامة qijâme; بعث bá'aç;

انبعاث inbiʿâç; *die A. Christi* الباعوث el-bāʿûç.

Auferwecken *v. t. von den Todten* اقام من الموت او من بين الاموات aqâm (juqîm) min el-maut (*vulg.* mût) *od.* min bên el-amwât; احيى áhja, júhji.

Auferziehen *v. t. Kinder* انشا ánscha', júnschi'; ربى rábba, jurábbi.

Auffallend *a.* عجيب ʿadschîb; غريب gharîb; *etwas Auffallendes* عجيبة ʿadschîbe *pl.* عجايب ʿadschâjib; غريبة gharîbe *pl.* غرايب gharâjib; *es war mir auffallend* اخذ عقلى ácbads ʿáqlī; ادهشنى ád'hasch'ni.

Auffangen *v. t. einen Boten, Brief* حاش hâsch, jahûsch; قطع qátha', jáqtha'; قبض على qábadh (jáqbidh) ʿála.

Auffassen *v. t. verstehen* ادرك ádrak, júdrik; فهم fáhim, jéfham; Auffassung *s. f.* ادراك idrâk; فهم fa'hm, fáham; *er fafst leicht auf, hat eine gute A.* فهمه مفتوح fáhamhu meftûh.

Auffordern *v. t. Einen zu etwas* حرك او دعى احدا الى hárrak (juhárrik) *od.* dáʿa (jédʿi) áhad[an] íla; *ich habe ihn aufgefordert sein Wort zu halten* امرته بانجاز الوعد amárt'hu bi-indschâz el-wáʿad; Aufforderung *s. f.* تحريك tahrîk; دعاء duʿâ.

Auffressen *v. t.* اكل ákal, jâkul; ابتلع ibtálaʿ, jebtáliʿ; بلع bálaʿ, jéblaʿ.

Aufführen *v. t. ein Gebäude* بنى bána, jébni; عمر ʿámmar, juʿámmir; *eine Komödie etc.* لعب تقليد (láʿib) láʿab (jálʿab) taqlîd; قلد qállad, juqállid; لعب كومدية láʿab komedîjje; *sich — siehe Betragen;* Aufführung *s. f. eines Gebäudes* بناء binâ; تعمير taʿmîr; عمارة ʿimâre; *theatralische* لعب كومدية láʿab komedîjje; لعب تقليد láʿab taqlîd.

Aufgabe *s. f.* شغل schughl *pl.* اشغال eschghâl; مقاولة muqâwale; *Schulaufgabe* موضوعة maudhûʿe; درس dars; *vorgelegte Frage* مسئلة más'ale *pl.* مسائل mesâjil.

Aufgang *s. m. der Sonne, der Sterne* طلوع او اشراق الشمس او الكواكب thulûʿa *od.* ischrâq esch-schems *od.* el-kawâkib; *siehe Osten; das Hinaufgehen* طلعة thálʿa; طلوع thulûʿa.

Aufgeben *v. t. Einem eine Arbeit* — امر احدا بشغل ámar (jâmur, *Imp.* múr) áhad[an] bi-schúghl, *die Hoffnung* — قطع الامل qáthaʿ (jáqthaʿ) el-ámal; *den Geist* مات mât, jemût; قضى نحبه qádha (jáqdhi) náhb'hu.

Aufgeblasen *a.* منفوخ menfûch; ورمان warmân; *hochmüthig* مورم muwárram; ملان كبرياء mel'ân kibrijâ.

Aufgehen *v. n. am Horizont* طلع thálaʿ, játhlaʿ; *die Sonne ist aufgegangen* طلعت الشمس thálaʿat esch-schéms; *der Mond* طلع القمر thálaʿ el-qámar; شرق schâraq, jéschruq *od.* اشرق áschraq,

júschriq (*Sonne*); *der Knoten geht auf* انحل inhȧll, jenhȧll; انفكّ infákk, jenfákk: انحلت العقدة inhȧllet el-ʻúqde; *das Geschwür ist aufgegangen* فقع fáqaʻ, jéfqaʻ; انفزر infázar, jenfázir: الدمل فقع ed-dúmmal fáqaʻ; *die Naht* — الخياطة انفتحت el-chijâthe infátaḥat; *siehe Aufbrechen.*

Aufgeklärt *a.* فهامة fahhâme; صاحب فهم ßâḥib fáham.

Aufgeld *s. n. Agio* مرابحة murâbaḥe; *beim Wechsler* فرط المعاملة farth el-muʻâmale.

Aufgelegt *a. er ist gut* — له كيف la-hú kêf (keif); هو في كيفه húa fi kêf'hu; متكيف mutekájjif; *schlecht aufgelegt* ما له كيف mâ la-hú kêf; فقسان faqsân.

Aufgeräumt *a. heiter* بشوش beschûsch; مبسوط mebsûth; بحبوح baḥbûḥ; -heit بشاشة beschâsche; بهجة bá'hdsche; انبساط inbisâth.

Aufgeweckt *a. lebhaft* نبيه nebîh; فايق fâjiq.

Aufgiefsen *v. t.* صب ßabb, jaßúbb; سكب sákab, jéskub; *giefse mir Wasser auf die Hände* صب موية على يدى ßubb môje ʻála jaddêjja; — *auf organische Stoffe etc.* نقع náqaʻ, jánqaʻ; نقع náqqaʻ, junáqqiʻ (*Infusion*).

Aufgraben *v. t. die Erde* حفر ḥáfar, jáḥfir *od.* jáḥfur, *Imp.* íḥfir *od.* úḥfur; نبش nábasch, jénbusch, *Imp.* únbusch; فخت fáchat, jéfchat, ífchat; فتح الارض fátaḥ (jéftaḥ, íftaḥ) el-árdh.

Aufgufs *s. m. Infusion nom. act.* نقع náqʻa; *das Be- u. Aufgegossene* نقوع naqûʻa; نقيع naqîʻa.

Aufhacken *v. t. die Erde* فتح او عزق او قلب الارض بالمر fátaḥ (jéftaḥ, *Imp.* íftaḥ) *od.* ʻázaq (jáʻziq, íʻziq) *od.* qállab (juqállib, qállib) el-árdh bi'l-márr.

Aufhalten *v. t. hindern* حاش ḥâsch, jaḥûsch; وقف wáqqaf, juwáqqif; عوق ʻáwwaq, juʻáwwiq; *aufgehalten werden* انعاق inʻâq, jenʻâq; *die Hand* —, *betteln* مد يده للشحادة madd (jemúdd) jádd'hu li'sch-schaḥâde; *sich* — *v. r. wohnen, verweilen* قعد qáʻad, jáqʻud; استقام istaqâm, jestaqîm; اقام aqâm, juqîm; *wir haben uns zwei Stunden bei ihm aufgehalten* قعدنا او اقمنا عنده ساعتين qaʻádna *od.* aqámna ʻánd'hu săʻatên.

Aufhängen *v. t. etwas* علّق ʻállaq, juʻálliq, *mit* في fi; *Einen an dem Galgen* — شنق schánaq, jéschnuq; *sich aufhängen* شنق روحه schánaq rûḥ'hu.

Aufhäufen *v. t. anwachsen lassen* جمع dschámaʻ, jédschmaʻ; لم lamm, jelúmm; *in Haufen* كوم káwwam, jukáwwim; كردس *od.* كردش kárdas(sch), jukárdis(sch); *sich* — *v. r.* اجتمع idschtámaʻ, jedschtámiʻ; التم iltámm, jaltámm; تكوم tekáwwam, jetekáwwam; Aufhäufung *s. f.* جمع dschamʻ; تكويم tekwîm.

Aufheben *v. t. wieder aufrichten was gefallen ist* قوم qáwwam,

juqáwwim, *Imp.* qáwwim; اقام aqâm, juqîm, *Imp.* áqim; *überhaupt: von der Erde a.* شال او رفع من الارض schâl (jeschil, schîl) *od.* ráfa' (járfa', írfa') min el-árdh; لقط láqath, jálqath; *siehe Abschaffen; Aufbewahren.*

Aufhissen *v. t. Mar.* رفع ráfa, járfa', *Imp.* írfa'.

Aufhören *v. n.* انقطع inqátha', jenqáthi'; كف kaff, jeküff; عدل 'ádal, já'dil, *alle mit* عن 'an; فتر fátar, jéftur, *trans.* أفتر áftar, júftir *u.* فرغ fáragh (jéfrugh) *mit* من min; بطل báthal, jébthul, *trans.* báththal, jubáththil *u.* زال zâl, jezâl *mit folgendem Aor.*; قطع qátha', jáqtha' *mit 4. End.*; *das Fieber hat heute aufgehört* انقطعت اليوم السخونة inqátha'at el-jôm es-suchûne; *warum habt ihr aufgehört zu arbeiten* ليه قطعتوا شغلكم lêh qathá'tu schúghlkum? *höre auf uns zu quälen* كف عنا شرك kuff (*trans.*) 'ánna schárrak! *wenn ihr nicht aufhört, uns zu plagen* اذا ما تكفوا عن ظلمكم فينا ídsa mā tekúffu (*intr.*) 'an çúlm'kum fînā; *wir haben aufgehört ihn zu besuchen* عدلنا عن الرواح الى عنده 'adálna 'an er-rawâh íla 'ánd'hu; *als er aufhörte zu reden* لما فرغ من كلامه lámma fáragh min kalâm'hu; *höre auf mit diesen Reden* دع عنك هذا الكلام da' (*Imp. v.* ودع wáda', jáda' *lassen*) 'ánnak hâdsa 'l-kalâm! *od.* خلى عنك هذا الكلام chálli 'ánnak hâdsa el-kalâm! — ما زال mâ zâl (*abgekürzter Aor.* لم يزل lam jezál) *nicht aufhören: er hörte nicht auf zu weinen* ما زال او لم يزل يبكى (او باكيا) mâ zâl *od.* lám jezál jébki (*od.* bâkī[an] *Partic.*); *du hast nicht aufgehört zu schreien* ما زلت او لم تزل صايحا (او تصيح) mâ zult *od.* lám tezál ßâjih[an] (*od.* taßîh); — *aufhören machen* بطل báththal, jubáththil; قطع qátha', jáqtha'; ازال azâl, juzîl; *o Arzt, mache dafs das Fieber aufhört* يا حكيم اقطع السخونة jâ hakim, íqtha' es-suchûne! — *ohne Aufhören* بلا فتور bi-lâ futûr; بلا انقطاع bi-lâ inqithâ'.

Aufklären *v. t. ein Verhältnifs* بين bájjan, jubájjin; اوضح áudhah, jûdhih; وضح wádhdhah, juwádhdhih; صرح ßárrah, jußárrih; فسر fássar, jufássir; نور náwwar, junáwwir; *kläre mir diese Sache auf* بين لى هذا الامر bájjin lî hâdsa 'l-amr! *Einen aufklären* بين الحقيقة لاحد bájjan el-haqîqe li-áhad[in]; *sich über etwas aufklären lassen* استفهم شيا istáfham (jestáfhim) schê (schéi'an); *die Sache ist aufgeklärt* الامر منور او متنير el-amr munáwwar *od.* mutenájjir; *siehe Aufgeklärt.* Aufklärung *s. f.* بيان bejân; تصريح taßrih; تفسير tefsîr.

Aufknöpfen *v. t.* فك او ارخى الازرار fakk (jefúkk, *Imp.* fukk) *od.* árcha (júrchi, árchi) el-ezrâr.

Aufknüpfen *v. t. einen Knoten* حل ḥall, jaḥúll; فك fakk, jefúkk; *siehe Aufhängen.*

Aufkünden *v. t. einem Diener* دشر الخدمتكار dáschschar (judáschschir) el-chidmetkâr.

Aufladen *v. t.* حمّل ḥámmal, juḥámmil; وضع او شد الاحمال على wádha' (jádha') *od.* schadd (jeschidd *od.* jeschúdd) el-aḥmâl 'âla; *lade dem Esel einen Sack Reis auf* حمل الحمار فرد رز ḥámmil el-ḥimâr fard rúzz!

Auflage *s. f. eines Buchs* طبعة tháb'a; *zweite A.* طبعة ثانية tháb'a çânije; *siehe Abgabe. Auferlegen.*

Auflauern *v. a. Einem* رصد ráßad, járßud; ترصد taráßßad, jetaráßßad; كمن kámin, jékmin; كاد kâd, jekîd; *mit* ل l'.

Auflauf *s. m.* اجتماع الناس idschtimâ' en-nâs; قومة qáume; *der Zinsen etc.* متاخر muta'áchchir.

Auflegen *v. t. siehe Auferlegen.*

Auflösen *v. t. Festes in einer Flüssigkeit* حل ḥall, jaḥúll; ذوب dsáwwab, judsáwwib; *einen Knoten* حل ḥall; فك fakk, jefúkk; *eine Gesellschaft* ابطل الشركة ábthal (júbthil) esch-schírke *od.* بطّل báththal, jubáththil; *eine Ehe* فسخ زيجة fásach (jéfsach) zîdsche; *ein Räthsel* فسر اللغز fássar (jufássir) el-laghz; *demnach : sich auflösen* انحل inḥáll, jenḥáll; ذاب dsâb, jedsûb; بطل báthal, jébthul; انفسخ infásach, jenfásich; *und :* Auflösung *s. f. : trans.* حل ḥall; تبطيل tebthîl; ابطال ibthâl; فسخ fas'ch; تفسيخ tefsîch; تفسير tefsîr; — *pass.* انحلال inḥilâl; انفساخ infisâch; auflösend (*chemisch*) محلل muḥállil; مذوب mudsáwwib; *medic., abführend* مسهل mús'hil *u.* musáhhil.

Aufmachen *v. t. öffnen* فتح fátaḥ (jéftaḥ, *Imp.* íftaḥ); *mache die Fenster auf* افتح الشبابيك íftaḥ esch-schebābîk; *siehe Aufschliefsen.*

Aufmerken *v. n. auf etwas* اعطى باله لشى á'tha (jú'thi *vulg.* já'thi) bâl'hu li-schê; ادار باله على adâr bâl'hu 'âla (*vulg.* دار); حط او رد باله ḥathth (jaḥúthth) *od.* radd (jerúdd) bâl'hu; وعى على wá'a (*Aor.* يعى já'a *vulg.* يوعى jû'a) 'âla; *merk auf!* ادير بالك adîr bâlak (*vulg.* dîr b.); رد بالك rudd bâlak! اوعى íw'a! *vulg.* áw'a! *merk auf deine Arbeit* حط بالك على شغلك ḥuthth bâlak 'âla schúghlak! اعتنى بشغلك i'táni bi-schúghlak!

Aufmerksam *a.* واعى على wâ'î 'âla; معتنى ب mu'táni b'; مقيد او متقيد فى muqájjad *od.* mutaqájjid fî; *a. sein* اعتنى i'tána, ja'táni; تقيد taqájjad, jetaqájjad; *siehe Aufmerken;* Aufmerksamkeit *s. f.* اعتنا i'tinâ; ديران بال dajarân bâl;

وعى wá'ī; تقيد او تقييد ta-qájjud *od.* taqjîd.

Aufnahme *s. f. Empfang* استقبال istiqbâl; قبول qabûl; ملاقاة mulāqât; *freundliche A.* حسن الملاقاة husn el-mulāqât; *siehe* :

Aufnehmen *v. t.* استقبل istáqbal, jestáqbil; قبل qábil, jáqbal; لاقى lâqa, julâqi; ضيف dhájjaf, judhájjif; *Einen freundlich* — اكرم احدا ákram (júkrim) áhad[an]; اكرم قدومه ákram qudûm'hu; *er hat uns auf's Beste aufgenommen u. bewirthet* ضيفنا بالاكرام والانعام dhájjaf'na bi'l-ikrâm wa'l-in'âm; *Dein Geschenk ist vom Vezier wohl aufgenommen worden* هديتك صارت مقبولة عند الوزير hadîjjetak ßâret maq-bûle 'and el-wezîr; *Einen kalt* — بارد احدا bârad (jubârid) áhad[an].

Aufopfern, *sich v. r. für Einen* اهلك نفسه اكراما لاحد á'hlak (jú'hlik) náfs'hu ikrâman li-áhad[in]; فدى احدا بنفسه fáda (jéfdi) áhad[an] bi-náfs'hu.

Aufpflanzen *v. t. eine Fahne* نصب او ركز البيرق او السنجاق náßab (jánßub) *od.* rákaz (járkuz) el-báirak *od.* es-sandschâq; دعونى احمل البيرق فلا اركزه الا فى متاريس الاعداء da'ûni áhmil el-báiraq, fa-lâ árkuz'hu ílla fi metārîs el-a'dâ *laſst mich die Fahne tragen! Ich werde sie nur auf den Schanzen der Feinde aufpflanzen; Kanonen* — قوم او صوب المدافع qáwwam (ju-qáwwim) *od.* ßáwwab (jußáwwib) el-medâfi'.

Aufräumen *v. t. ein Zimmer etc.* رتب ráttab, juráttib, *Imp.* ráttib; نظم náççam, junáççim, náççim; *räume Alles auf* ركن كل شى فى موضعه rákkin kull schê fi máu-dha'hu!

Aufrecht *a. grade stehend* واقف wâqif; قايم qâjim; على حيله 'ála (hail-) hêl'hu; مستقيم mustaqîm; *stehe aufrecht* قوم واقف qûm wâqif! قف على حيلك qif 'ála hêlak!

Aufregen *v. t. die Nerven, das Gemüth* هيج hajjádsch, juhájjidsch; اوغر áwghar, jûghir; *aufreizen gegen* حرك على hárrak (juhárrik) 'ála; *das Volk gegen* — قوم الناس على qáwwam (juqáwwim) en-nâs 'ála; *das Wasser* — خض الماء chadhdh (jachúdhdh) el-mâ; *aufregend* مهيج muhájjidsch; محرك muhárrik; *aufgeregt, zornig* غضبان ghadhbân; مغضوب maghdhûb; Aufregung *s. f. Zustand* هيجان heje-dschân; حركة hárake; *Zorn* غضب ghádhab; *nom. act.* تحريك tahrîk.

Aufrichten *v. t.* اقام aqâm, juqîm, *Imp.* áqim; نصب náßab, jánßub, únßub; *ein Zelt* نصب خيمة náßab chême (cháime); *sich* — *v. r. siehe* *Aufstehen*.

Aufrichtig *a.* صادق ßâdiq; مخلص múchliß; خالص châliß; سليم القلب salîm el-qalb; *a. Herz* قلب طاهر qalb thâhir; — *adv.*

خالصا châlißan; بكل اخلاص bi-kúll ichlâß.

Aufrichtigkeit *s. f.* صداقة ßadâqe; صدق ßidq; اخلاص ichlâß; خلوص النية chulûß en-nîjje.

Aufrifs *s. m. eines Gebäudes etc.* رسم rasm *pl.* رسوم rusûm.

Aufrufen *v. t. Jeden bei Namen* دعا كل واحد باسمه dá'a (jéd'i) kull uwâhid bi-ísm'hu; *Aufruf s. m.* دعاء du'â.

Aufruhr *s. m. Aufstand* فتنة fítne *pl.* فتن fítan; قومة qaume *vulg.* qûme; عصيان 'ißjân *vulg.* 'ußjân; عصاوة 'aßâwe; خروج churûdsch; تمرد temárrud.

Aufrührer *s. m. Aufrührerisch a.* عاصى 'âßî *pl.* عصاة 'ußât; خارجى châridschij *pl.* خوارج chawâridsch; فتان fattân; صاحب فتنة ßâhib fítne; مفسد múfsid.

Aufsagen *v. t. siehe* *Aufkünden.*

Aufsatz *s. m. Kopfputz* زينة راس zînet râs; *schriftlicher A.* بيان bejân; رسالة risâle *pl.* رسايل resâjil.

Aufschauen *v. a.* رفع عينيه ráfa' (járfa') 'ainêhu; *aufgeschaut!* بالك bâlak! راسك râsak! ظهرك dhú'hrak! اياك ijjâk!

Aufschichten *v. t.* رص raßß, jarúßß; كوم káwwam, jukáwwim; كردس kárdas(sch), jukárdis(sch).

Aufschieben *v. t.* اخر áchchar, ju'áchchir, *Imp.* áchchir; ترك tárak, jétruk, útruk; ابقى ábqa, júbqi, ábqi; *schieb es nicht auf ein ander Mal* لاتاخر او لا تبقى الشى الى غير وقت lâ tu'áchchir *od.* lâ túbqi esch-schê íla ghêr waqt! *du mufst dies Geschäft noch aufschieben* هذه الشغلة بدها تاخير hâdsi esch-schúghle bídd'hā ta'chîr; *schieben wir es bis Morgen auf* نبقى الامر لغدا núbqi el-amr li-gháda! تم لغدا tamm li-gháda!

Aufschlag *s. m. am Aermel etc.* حافية hâfije; ثنية çánje; *Vertheuerung* ازداد الاسعار izdâd el-es'âr; *siehe:*

Aufschlagen *v. t. die Aermel* شمر الاكمام schámmar (juschámmir) el-ekmâm; *die Augen* رفع عينيه ráfa' (járfa') 'ainêhu; *v. n. theurer werden* غلى ghála, jághli; ازداد سعره ezdâd (jezdâd) sí'r'hu; *das Fleisch ist um drei Groschen das Pfund aufgeschlagen* غلى اللحم بثلاثة غروش الرطل ghála el-lahm bi-telâte ghurûsch er-rathl; *der Kaffee wird um mehr als 7% aufschlagen* يغلى البن اكثر من سبعة فى المية jághli el-bunn áktar min sáb'a fi'l-mîje; *od.* البن يزداد سعره الخ el-bunn jezdâd sí'r'hu *u. s. w.*; *v. t. theurer verkaufen* زاد او زود الاسعار zâd (jezîd) *od.* záwwad (juzáwwid) el-es'âr; *der Fleischer hat aufgeschlagen* القصاب زود اسعاره el-qaßßâb záwwad es'âr'hu.

Aufschliefsen *v. t. eine Thüre, einen Koffer* فتح قفل الباب او الصندوق — fátah (jéftah, *Imp.* íftah) qufl el-bâb *od.* eß-ßandûq.

Aufschlufs *s. m. siehe Aufklärung.*

Aufschnallen *v. t. losschnallen* فك الابزيم fakk (jefúkk) el-ibzîm; *siehe Anschnallen.*

Aufschreiben *v. t. etwas* قيد qájjad, juqájjid (بالكتابة bi'l-ketâbe).

Aufschrift *s. f. Titel* اسم ism; عنوان 'unwân; *siehe Adresse.*

Aufschub *s. m.* عاقة 'âqe; تاخير ta'chîr; *einer Strafe etc.* مهلة mú'hle; *um A. bitten* استمهل istámhal, jestámhil; *Einem A. gewähren* امهل احدا ámhal (júmhil) áhad[an]; *gewähre mir A.* امهلني ámhilnî! *od.* اعطيني مهلة á'thinî mú'hle! *der König hat ihm noch drei Tage Aufschub gewährt* قد امهله الملك ثلاثة ايام qad ámhal'hu el-mélik telâtet ajjâm.

Aufschwellen *v. n. u. t. siehe Anschwellen.*

Aufschwingen, *sich v. r.* انطلق inthálaq, jenthálik; اخذ في العلو áchads (jâchuds, *Imp.* chuds) fi'l-ulúww.

Aufschwung *s. m.* انطلاق inthilâq; ارتقاء irtiqâ.

Aufseher *s. m.* ناظر nâçir *pl.* نظار nuççâr; مناظر munáçir; مباشر mubâschir; *z. B. Bergwerksaufseher* ناظر المعدن nâçir el-má'din; *über die Leinwand* ناظر القماش nâçir el-qumâsch; *bei der Duane* كشاف keschschâf; *über Kinder etc.* حارس hâris *pl.* حراس hurrâs; مراقب murâqib; *auf dem Markt* محتسب muhtásib; *einer Moschee* متولي mutawállî.

Aufsein *v. n. nicht mehr im Bette sein* قام من النوم qâm (jaqûm) min en-nûm (nawm, naum); قام من الفرشة qâm min el-fársche; *er ist noch nicht auf, schläft noch* ما زال ينام mâ zâl jenâm; لم يزل نايم lam jezál nâjim; *er ist wohl auf, befindet sich wohl* هو طيب او مبسوط húa thájjib *od.* mebsûth.

Aufsicht *s. f.* نظر náçar; نظارة naçâre; مناظرة munâçare; مباشرة mubâschare; *über Kinder etc.* حرس hars; حراسة hirâse; حفظ من المهالك hifç min el-mehâlik; *siehe Aufseher.*

Aufsitzen *v. n. zu Pferd steigen* ركب حصان او على حصان rákib (járkab, *Imp.* írkab) hißân *od.* 'ála hißân; *im Bett* — قعد قعده qá'ad (jáq'ud) qá'ad'hu; قام على حيله qâm (jaqûm) 'ála hêl'hu (hail'hu); *sitz auf!* اقعد قعدك úq'ud qá'adak; قم على حيلك (v. قوم) qûm 'ála hêlak.

Aufsperren *v. t. siehe Aufschliefsen; Maul und Nase aufsperren* فتح حنكه وبهت fátah (jéftah) hának'hu wa báhit (jébhat); انبهل inbáhal, jenbáhil; *die Augen aufsperren* بحلق عينيه báhlaq (jubáhliq) 'ainêhu.

Aufspiefsen *v. t. an die Gabel* شك في السيخ schakk (jeschúkk) fi's-sîch; *an den Pfahl* خوزق cháuzaq, jucháuziq.

Aufsprengen *v. t. eine Thüre* كسر او خلع الباب kásar (jéksir, *Imp.* íksir) *od.* chála' (jéchla', íchla') el-bâb.

Aufspringen *v. n. von der Erde* قفز qáfaz, jáqfiz; نط naṭhṭh, jenúṭhṭh; رقص ráqaß, járquß; *die Thüre springt plötzlich auf* انفتح الباب على غفلة infátaḥ (jenfátiḥ) el-bâb 'ála ghâfle; *der Wasserschlauch ist aufgesprungen* القربة تفتقت او انفتقت او تفزرت el-qírbe tefáttaqat *od.* infátaqat *od.* tefázzaret.

Aufstand *s. m. siehe* *Aufruhr.*

Aufstapeln *v. t.* رص raßß, jerúßß; جمع dschámaʻ, jédschmaʻ; كوم káwwam, jukáwwim.

Aufstehen *v. n.* قام qâm, jaqûm, *Imp.* قم qum *vulg.* قوم qûm; *aus dem Bett* قام من الفرشة qâm min el-fársche; *vom Schlaf* قام من النوم qâm min en-nûm (nawm, naum); *ich muss morgen früh aufstehen* بدى اقوم بكرة بكير bíddi aqûm búkra bekkîr; *stehe auf! wir wollen gehen!* قوم تا نروح qûm tâ nerûḥ! *steht auf!* قوموا qûmū! *das Volk steht auf gegen die Regierung* قام او عصي الشعب على الحكم qâm *od.* 'áßa (já'ßi) esch-schá'ab 'ála'l-ḥukm.

Aufsteigen *v. n.* طلع ṭhála', jáṭhla', *Imp.* íṭhla'; صعد ßá'id, jáß'ad, íß'ad; تصاعد taßâ'ad, jetaßâ'ad; ارتفع irtáfa, jartáfi'; *steige auf's Dach* اطلع فوق السطوح íṭhla' fôq (fauq, fawq) es-suṭhûḥ; — *auf den Baum* الى الشجرة íla esch-schádschare; *steig' hinauf!* اطلع الى فوق íṭhla' íla fôq! *er ist auf den Berg gestiegen* صعد على الجبل ßá'id 'ála'l-dschébel; *der Rauch steigt auf* تصاعد الدخان taßâ'ad ed-duchchân; *auf's Pferd steigen* ركب الحصان او على الحصان rákib (járkab, írkab) el-ḥißân *od.* 'ála'l-ḥißân; — *steigt auf! aufgestiegen!* اركبوا írkabū! — *das* Aufsteigen *s. n.* طلوع ṭhulû'a; صعود ßu'ûd; ارتفاع irtifâ'; — *aufsteigend* طالع ṭhâli'; صاعد ßâ'id.

Aufstellen *v. t.* اقام aqâm, juqîm, *Imp.* áqim; نصب náßab, jánßub, únßub; *Kanonen* — نصب مدافع náßab medâfi'; *Wachtposten* اقام الغفر aqâm el-gháfar; نطر náṭhar, junáṭhṭhir; *Soldaten in Linie aufstellen* صف العسكر ßaff (jaßúff) el-'áskar; رتب العسكر صفوفا ráttab (juráttib) el-'áskar ßufûfan; — Aufstellung *s. f. nom. act.* ايقام îqâm; نصب naßb; *Ort* مقام maqâm; موضع máudha' (*Sch.* máudhi'); *militärische Position* محطة maḥáṭhṭhe; مركز márkaz *pl.* مراكز merâkiz.

Aufsuchen *v. t.* طلب ṭhálab, jáṭhlub, úṭhlub; جد في طلب dschadd (jedschúdd, jedschídd) fi ṭhálab.

Auftakeln *v. t. ein Schiff* جهز المركب بالالات dscháhhaz (judscháhhiz) el-márkeb bi'l-ālât.

Aufthauen *v. n. der Schnee thaut auf* ساح الثلج sâḥ (jesîḥ)

et-taldsch; *das Eis, das Gefrorne* تحلل او انحل الجليد tahállal (jetahállal) *od.* inhál (jenhál) el-dschelid.

Auftischen *v. t. die Speisen* حط الطعام على السفرة haththh (jahúthth, *Imp.* huthth) eth-tha'âm 'ála es-súfra.

Auftrag *s. m. Commission* وصية waßîjje *pl.* وصايا waßâjâ; توصية táwßije; خدمة chídme *pl.* خدم chídam; وكالة wakâle, wekâle; *Einem einen Auftrag besorgen* قضى ل qádha (jáqdhi) l'; — *A. geben* وصى احدا على شى wáßßa (juwáßßi) áhad[an] 'ála schê [schéi'in]; وكل احدا على شى او لاجل wákkal (juwákkil) áhad 'ála schê *od.* li-ádschl; *z. B. willst du mir nicht einen A. besorgen* لا تقضى شى لى حاجة lâ taqdhî'sch lî hâdsche? *Unser Commis in Suez hat mir Auftrag gegeben wegen Mekkaner Balsam* وكيل سويس وكلنى لاجل البلسم المكاوى wakîl suwáis wákkal'ni li-ádschl el-bálsam el-mekkâwij.

Auftragen *v. t. die Speisen* حط الطعام على السفرة haththh (jahúthth, huthth) eth-tha'âm 'ála es-súfra; *laſs' auftragen* خلى يسكبوا chálli jéskubu! *Es wird sogleich aufgetragen werden; geben Sie uns die Ehre dazubleiben und mitzuspeisen!* غدانا يكون على المائدة عن قريب فابق عندنا لتشاركنا ghidâna jekûn 'ála 'l-mâjide 'an qarîb, fa-íbqi 'ánd'na li-tuschârikna! — *Einen beauftragen* امر احدا بان ámar (jâmur) áhad[an] bi-ánn; وصى احدا على ان wáßßa (juwáßßi) áhad 'ála ánn; *ich habe ihm aufgetragen, das Zimmer zu kehren und die Kohlenpfanne anzuzünden* امرته بان يكنس الاوضة ويشعل منقل النار amárt'hu bi-ánn jukánnis el-ôdha wa-jésch'al mánqal en-nâr; *ich habe die Sache meinem Bruder aufgetragen* وكلت اخوى على الشغل wakkált achûja 'ála esch-schúghl; *siehe* Auftrag.

Auftreiben *v. t. suchen und finden* صاب ßâb, jaßîb, *Imp.* ßîb; *wir wollen Hühner kaufen, kannst du uns welche für Geld auftreiben?* نحب نشرى دجاج تقدر شى تصيب لنا بالفلوس nahúbb néschri didschâdsch, táqdir'sch taßîb l'nâ bi'l-fulûs? *Maghr.*

Auftrennen *v. t. eine Naht* فتق fátaq, jéftuq; *sich* — انفتق infátaq, jenfátiq; *die Naht hat sich aufgetrennt* النباتة انفتقت en-nebâte infátaqat.

Aufwachen *v. n. vom Schlaf* انتبه من النوم intábah (jentábih, intábih) min en-nûm (nawm, naum); فاق fâq, jefîq, *Imp.* fiq *vulg.* fîq; استيقظ istáiqaç, jestáiqiç, istáiqiç; صحى ßáha, jáßha, íßha; *er ist schon aufgewacht* هو فايق húa fâjiq; *das* Aufwachen *s. n.* ايقاظ îqâç; اشتيقاظ istîqâç; انتباه من النوم intibâh min en-nûm.

Aufwallen *v. n. von Flüssigkeiten*

غلى ghála, jághli; بقبق báqbaq, jubáqbiq; فار fâr, jefûr; *aufwallen lassen* غلّى ghálla, jughálli; اغلى ághla, júghli; Aufwallung *s. f.* غليان ghalajân; غلية ghálje; بقبقة báqbaqe; فوران fawarân; *A. des Blutes* غليان الدم ghalajân ed-dám; *A. der Leidenschaft* هيجان النفس hejedschân en-nafs.

Aufwand *s. m. aufgewendetes Geld* مصروف maßrûf *pl.* مصاريف maßārif; خرج chardsch; *der tägliche A.* النفقة en-náfaqe; الخرجية el-chardschîjje; *der häusliche A.* خرج البيت chardsch el-bêt; *hundert Piaster des Monats genügen für den häusl. A. seiner Familie* مائة قرش الشهر تكفى عياله خرج البيت mîje qirsch esch-schahar tékfî ʿijâl'hu chardsch el-bêt; *ich kann diesen A. nicht machen* ما هو خرجى mâ húa chárdschi; *großer A.* زهو zá'hw; *in der Kleidung* افراط فى فخر الملابس ifrâth fi fáchr el-melâbis.

Aufwärmen *v. t.* سخّن sáchchan, jusáchchin, sáchchin; *aufgewärmte Speisen* طبيخ بايت thabîch bâjit.

Aufwarten *v. a. Einem a., ihn bedienen* خدم احدا chádam (jéchdum) áḥad[an]; *Einem bei Tisch mit einer Speise aufwarten* قدّم طعام ل qáddam (juqáddim, qáddim) thaʿâm l'; Aufwartung *s. f. Besuch* زيارة zijâre; *Einem seine A. machen* زار احدا zâr (jezûr, zur) áḥad[an]

Aufwärter *s. m.* خدّام chaddâm *pl.* ین în; اجير adschîr *pl.* اجراء údscharā; Aufwärterin *s. f.* خدّامة chaddâme; جارية dschârije *pl.* جوارى dschawâri; اجيرة adschîre.

Aufwärts *adv.* الى فوق íla fôq (fawq, fauq); *aufwärts steigend* صاعد ßâʿid; طالع thâliʿ; *Strom aufwärts fahren* صعد الى منبع النهر ßáʿid íla mánbaʿ en-náhar.

Aufwaschen *v. t. in der Küche* جلى, جلا dschála, jédschlu *od.* jédschli; *aufreiben* دعك dáʿak, jédʿak; *die Aufwäscherin des Geschirrs* مجلية الصحون mudschállijet eß-ßuḥûn.

Aufwecken *v. t. vom Schlafe* نبّه من النوم nábbah (junábbih, nábbih) min en-nûm (nawm, naum); فيّق fájjaq, jufájjiq, fájjiq; ايقظ áiqaẓ, jûqiẓ, áiqiẓ; صحّى ßáḥḥa, jußáḥḥi, ßáḥḥi; *du mußt uns um 4 Uhr aufwecken, Bursche, wir wollen morgen früh abreisen* يا ولد بدك تفيقنا الساعة فى الاربعة بدنا نسافر بكرة بكير jâ wálad! biddak tufájjiqna es-sâʿe fi'l-árbaʿe, híddna nusâfir búkra bekkîr.

Aufweichen *v. t. etwas durch eine Flüssigkeit* نقع náqqaʿ, junáqqiʿ; حلّ hall, jahúll, jaḥíll; *v. n. sich erweichen (maceriren)* انتقع intáqaʿ, jentáqiʿ; انحلّ inḥáll, jenḥáll.

Aufwenden *v. t. Geld* صرف ßáraf, jáßrif; تكلّف tekállaf, jetekállaf;

أخرج áchradsch, júchridsch; أنفق ánfaq, júnfiq; *ich kann nicht so viel aufwenden* ما هو خرجى mâ húe chárdschi; *alle Mühe aufwenden* عمل كل جهده 'ámal kull dsché'hd'hu.

Aufwerfen *v. t. einen Damm* عمل جسر 'ámal (já'mal) dschisr; *Schanzen* عمل متاريس 'ámal metâris; حصن háßßan, juháßßin.

Aufwickeln *v. t. auf die Rolle* كب kabb, jekúbb *od.* برم báram, jébrum *od.* لف على المكب laff (jelúff) 'ála 'l-mikább; *wickele den Faden auf die Rolle* كب الخيط *od.* لف الخيط على المكب kubb el-chêth (chaith) *od.* luff el-chêth 'ála 'l-mikább! *auseinander wickeln* نشر náschar, jénschur; بسط básath, jébsuth; مد madd, jemúdd; فرد fárad, jéfrud.

Aufwiegeln *v. t. das Volk gegen die Regierung* قوم الشعب على الحكم qáwwam (juqáwwim) esch-schá'ab 'ála 'l-hukm.

Aufwiegler *s. m.* ضراب فتن dharrâb fatin; ساعى بالفساد sâ'ī bi'l-fesâd.

Aufwischen *v. t. Feuchtigkeit* مسح másah, jémsah; نشف náschschaf, junáschschif.

Aufwühlen *v. t. die Erde* نكش او قلب الارض nákasch (jénkusch) *od.* qállab (juqállib) el-ardh; *das Wasser* حرك او خض الماء hárrak (juhárrik) *od.* chadhdh (jachúdhdh) el-mâ; *etwas durchwühlen um zu suchen* نبش nábasch, jénbusch; *wühle meine Sachen nicht auf* لا تنبش حوايجنا lá ténbusch hawâjidschna!

Aufzählen *v. t.* عد 'ádd, ja'ídd; حصى háßa, jáhßi; Aufzählung *s. f.* تعديد ta'did; احصاء ihßâ.

Aufzäumen *v. t. ein Pferd* لجم او الجم الحصان láddscham (juláddschim) *od.* áldscham (júldschim) el-hißân.

Aufzehren *v. t. aufessen* اكل ákal, jâkul; *aufbrauchen* اهلك á'hlak, jú'hlik; فرغ من شى fáragh (jéfragh) min schê; *er hat sein ganzes Vermögen aufgezehrt* اكل او اهلك ماله ákal *od.* á'hlak mâl'hu.

Aufzeichnen *v. t. etwas schriftlich anmerken* قيد بالكتابة qájjad (juqájjid) bi'l-ketâbe; Aufzeichnung *s. f.* تفكرة téfkire.

Aufzeigen *v. t. Einem etwas vorweisen* اورى áura (áwra), *Aor.* jûri, *Imp.* áuri (áwri), *od.* اروى árwa, júrwi, árwi *mit* 4. *End. der Person u. der Sache: zeige (mir) das Actenstück auf* اورنى الحجة áurinī el-húddsche! قدم ل qáddam (juqáddim) l'; عرض ل, على 'áradh (já'rudh, já'ridh) l' *od.* 'ála.

Aufziehen *v. t. in die Höhe ziehen* رفع ráfa', járfa'; على 'álla, ju'álli; *die Uhr* دور الساعة dáwwar (judáwwir) es-sâ'e; *Saiten auf ein Instrument* جهز الالة بالوتر

dschábhaz (judschábhiz) el-âle bi'l-autâr; *den Hahn der Flinte* اوقف او قعد الديك او جقمق áuqaf (jûqif, áuqif) *od.* qá''ad (juqá''id, qá''id) ed-dîk *od.* el-tscháqmaq; *Wasser aus dem Brunnen* سحب ماء من البير sáḥab (jésḥab, ísḥab) mâ min el-bîr; *gelindere Saiten aufziehen* اخذ في النعم áchads (jâchuds) fi'n-nâ'im; *Kinder* — ربى rábba, jurábbi; انشا ánscha', júnschi'; *Einen aufziehen, zum Besten halten* تضحك او تمسخر على tadháḥḥak (jetadháḥḥak) *od.* temás'char (jetemás'char) 'âla; — *v. n. einen Aufzug halten* عمل دورة او زفة 'ámal (já'mal) dáure [dáwre, *vulg.* dûre] *od.* záffe.

Aufzug *s. m. Maschine zum Aufziehen der Steine u. s. w.* آلة لرفع الاحجار الخ âle li-ráf' al-aḥdschâr *etc.? beim Weben* سدى sádi; قيامة qijâme; لحمة lúḥme; *Procession* دورة dáure (dáwre *vulg.* dûre); زفة záffe; *Act eines Drama's* جزء لعب تقليد dschúz' (*pl.* اجزاء edschzâ) lá'ab taqlid.

Augapfel *s. m.* بوبوء العين bû'bû' el-'ain; حدقة العين ḥádaqet (*pl.* حدق ḥádaq *u.* احداق aḥdâq) el-'ain; حبة او بلوطة العين ḥábbet *od.* ballûthet el-'ain; نيني او ننى العين nini *od.* néni el-'ain; انسان العين insân el-'ain; *Maghr.* نونو او مومو العين nûnu *od.* mûmu el-'ain.

Auge *s. n.* عين 'ain, 'ên *pl.* عيون 'ujûn *u.* اعين á'jun; *Dual* عينين 'ainên; *das Schwarze im A.* سواد او اسود العين sawâd *od.* áswad el-'ain; *das Weifse im A.* بياض العين bajâdh el-'ain; *der Winkel des Auges* طرف العين tháraf el-'ain; *Auge um Auge* عين بدل العين 'ain bádal el-'ain; *mit eigenen Augen* عيانا 'ijânan; *die Augen aufschlagen* رفع عينيه ráfa' (járfa') 'ainêhu; *die A. schliefsen* غمض عينيه ghámadh (jághmudh) *od.* ghámmadh (jughámmidh) 'ainêhu; *Einem mit den A. winken* غمز احدا ghámaz (jághmiz) *u.* ghámmaz (jughámmiz) áḥad[an]; *die A. auf Einen werfen* القى نظره على احد álqa (júlqi) náçar'hu 'âla áḥad[in]; — *die Sehkraft* بصر báßar; *soweit das Auge reicht* قدر مد البصر qádar madd el-báßar; قدر مدى البصر qádar máda el-báßar; مدى العين máda el-'ain; — *Knospe:* زر zirr, zurr *pl.* ازرار esrâr; عين 'ain *pl.* عيون 'ujûn.

Augenarzt *s. m.* كحال kaḥḥâl.

Augenblick *s. m. das Blicken des Auges u. der Moment:* لحظة عين láḥçet 'ain; رمشة rámschet 'ain; غمزة ghámzet 'ain; طرفة tháriet 'ain; رفة ráffet 'ain; لمحة بصر lámḥet báßar; *in einem A.* في طرفة عين fi thárfet 'ain *u. s. w.*; في لمحة بصر fi lámḥet báßar; في لحظة fi láḥçe; برفة عين bi-ráffet 'ain; *in weniger als einem A.*

اسرع من اللمح ásra' min el-lámh; *im ersten A.* من اول طلة min áwwal thálle; *jeden A.* كل ساعة kull sâ'e; *in dem A. als* في ساعة ان fi sâ'e ánn; وقت الذى waqt ellá*d*si; — *der jetzige Moment: im (jetzigen) A.* في الساعة fi's-sâ'e; في الحال fi'l-hâl; حالا hâlan; هل وقت hal wáqt; ذا الوقت دا da'l wáqt dá; الان el-ân; *er ist den A. weggegangen* خرج من ساعته cháradsch min sâet'hu *od.* من وقته min wáqt'hu; *den A. war er noch hier* الساعة كان هنا es-sâ'e kân héne; *Syr.* توا كان هون táwa kân hôn; *von diesem A. an* من الان min el-ân; من ذا الوقت min da'l wáqt; *der A. ist jetzt gekommen* حل الوقت وحان الحين hall el-wáqt wa hân el-hîn; *dies ist nicht der rechte A. dazu* ما هذا وقت الامر mâ hâdsa wáqt el-ámr; — *ein kurzer Zeitabschnitt* دقيقة daqîqe; برهة bárhe, búrhe; درجة dárdsche.

Augenblicklich *adv. eben jetzt* في الحال fi'l-hâl; في ساعة الحال fi sâ'et el-hâl *siehe* Augenblick; *sofort! ohne Verzug!* بلا توانى bi-lâ tuwâni! بلا توقف bi-lâ tawáqquf; *augenblicklich (werde ich es thun)* كمان شوية kemân schuwájje; شوية اخرى schuwájje úchra; — *adj. jetzig* حالى hâlij; *rasch vorübergehend* وقتى wáqtij.

Augenbogen *s.m. Iris* داير البوبوء dâjir el-bû'bū'.

Augenbraue *s.f.* حاجب hâdschib *pl.* حواجب hawâdschib; *die Haare daran* هدب hudb, húdub; *die A. zusammenziehen* عرقص حواجبه 'árqaß (ju'árqiß) hawâdschib'hu.

Augenbutter *s. f.* عماص 'umâß; *Einer der die Augen voll Butter hat* اعمص á'maß; معمص mu'ámmaß.

Augenentzündung *s. f.* نارية العيون nârijet el-'ujûn.

Augenfell *s. n. Häutchen, das sich auf dem Auge bildet* غشاوة في العين ghischâwe fi'l-'ain; غطاطة ghithâthe; بياضة العين bajâdhet el-'ain.

Augenfleck *s. m.* نقطة او غشاوة في العين núqthe *od.* ghischâwe fi'l-'ain.

Augenglas *s. n.* نظارة naççâre *pl.* ât; *Brillen* عيون 'ujûn; عوينات 'uwainât; كوزلك güzlük *türk.*

Augenhöhle *s. f. Orbita* بيت العين bêt (beit) el-'ain; وقب العين wáqab el-'ain.

Augenkrankheit *s. f. Ophthalmie* رمد rámad; رمدة rámade; *er hat die A.* رمد rámid, jármad; *Einer der die A. hat* رمد ràmid; ارمد ármad; رمدان ramdân; *Mittel gegen die A.* نافع للرمد nâfi' li'r-rámad.

Augenlicht *s. n.* البصر el-báßar; النظر en-náçar; *o du Licht meiner Augen* يا قرة عينى jâ qúrrat (*Erfrischung*) 'áini!

Augenlied *s. n.* جفن dschefn *pl.* جفون dschufûn *u.* اجفان

edschfân; قبة العين qúbbet (*pl.* قبب qúbab) el-ʿain; *Maghr.* شفر العين schufr *od.* schéfer el-ʿain.

Augenmerk *s. n.* مقصود maqβûd; غاية المراد ghâjet el-murâd; *siehe* *A b s i c h t.*

Augensalbe *s. f.* كحل kohl (*Antimon*) *pl.* اكحال akhâl; توتيا tûtîja; سورمه súrma; *der Pinsel zum Aufstreichen* مكحل míkhal; *sich die A. auflegen* تكحل tekáhhal, jetekáhhal.

Augenschein *s. m. Evidenz* وضوح wudhûh; ايضاح îdhâh; *etwas in A. nehmen* نظر الى náçar (jánçur) íla; كشف على káschaf (jékschif) ʿála; عاين شيا ʿâjan (juʿâjin) schê [schéiʾan]; *das in A. Nehmen* عيان ʿijân; معاينة muʿâjane; *Nichts geht über den eigenen A.* ليس كالمعاينة láisa ka'l-muʿâjane; *siehe* *A n s c h e i n.*

Augenscheinlich *adv.* واضحا wâdhihan; ظاهرا çâhiran.

Augenstaar *s. m. weifser* بياضة في العين bajâdhe fi'l-ʿain.

Augenstern *s. m. siehe* *A u g a p f e l.*

Augenwimper *s. f.* هدب العين hudb *od.* húdub el-ʿain; شعر الجفن scháʿar el-dschéfn; *Einer der, Eine die lange A. hat* اهدب áʾhdab *fem.* هدباء hádbā.

Augenzeuge *s. m.* عيانى ʿijânij; شاهد schâhid *pl.* شهود schuhûd; شاهد الحال schâhid el-hâl.

August *s. m. Monat* اب âb; *fällt der Jänner auf den Muhárrem,* *so entspricht dem A. der* رجب rédscheb.

Aurikel *s. f. Blume* اذان الدب âdsân ed-dúbb.

Auripigment *s. n.* زرنيخ zarnich; *siehe* *A r s e n i k.*

Aus *praep.* من min *aus dem Zimmer* من الاوضة min el-ôdha; *der Kadi kam aus dem Gerichtshaus* خرج القاضى من المحكمة cháradsch el-qâdhī min el-máhkeme; *er ist aus Syrien zurückgekehrt* رجع من الشام rádschaʿ min esch-schâm; *aus dem Innern des Hauses* من داخل البيت min dâchil el-bêt; *nimm es aus dem Koffer* خذه من جوا الصندوق chúds'hu min dschúwwa' β-βandûq! *aus der Nähe* من قريب min qarîb; — *eine Thüre aus Holz* باب خشب bâb cháschab *od.* باب من خشب bâb min cháschab; *aus Furcht* خوفا cháufan, chôfan; *er hat es aus Furcht gethan* عمل ذلك من خوفه ʿámal dsâlik min cháuf'hu; *aus Hafs* كراهة karâhatan; *aus Freundschaft für Sie* كرما لك káraman lak; من شان خاطرك min schân châtbirak; *aus welcher Ursache* باى سبب bi-ê sábab? لاى سبب li-ê sábab? — *aus Mangel* من عدم min ʿádam; لعدم li-ʿádam; *aus Mangel an Geld* لعدم الفلوس li-ʿádam el-fulûs; لقلة الفلوس li-qíllat el-fulûs; *Jahr aus Jahr ein* كل سنة kull séne; *es ist aus* (*wir*

sind fertig) خلص chálaß; خلصنا chaláßna; *es ist aus mit ihm, er ist verloren* هلك hálak.

Ausarbeiten *v. t. etwas gut* — كمّل kámmal, jukámmil; *ausgearbeitet* كامل kâmil; مكمل mukámmal; مشغول meschghûl.

Ausarten *v. n.* تلف tálif, jétlaf; تغيّر عن طبيعة اصله taghájjar (jetaghájjar) an thîbet áßl'hu: انفسد infásad, jenfásid; Ausartung *s. f.* تلف tálaf; انفساد infisâd.

Ausathmen *v. n. sterben : er hat ausgeathmet* خرجت روحه cháradschet rûh'hu; قضى نحبه qádha náhb'hu, *siehe* Ausdünsten.

Ausbedingen *v. t. zur Bedingung machen* شرط schárath, jéschruth; *sich etwas a., reserviren* ابقى ábqa (júbqi); ابقى لنفسه ábqa lináfs'hu; *ich bedinge mir aus, dafs ich das Haus, welches du von mir gemiethet hast, zu jeder Zeit verkaufen kann* انا ابقى ابيع في وقته وتحله الدار التى استاجرتها منى ána úbqi abî' fi wáqt'hu wa mahăll'hu ed-dâr, elláti ista'dschárt'hā mínni; *dies ist im schriftlichen Vertrag ausbedungen* هذا شرط الحجة hâdsa scharth (*pl.* شروط schurûth) elhúddsche.

Ausbessern *v. t.* صلّح ßállah, jußállih, ßállih; رم ramm, jerúmm; *die Kleider a.* صلح او رقع الثياب ßállah *od.* ráqqa' (juráqqi') eç-çijâb; رفاء الثياب ráfa (járfa) eç-çijâb; *ein Schiff* قلفط qálfath, juqálfith; Ausbesserung *s. f.* تصليح taßlîh; ترقيع tarqî'; رفى ráfi; *eines Schiffes* تقلفط taqálfuth.

Ausbeute *s. f. Gewinn* محصول mahßûl; وارد wârid; صافى ßâfī.

Ausbreiten *v. t. ein Tuch* نشر náschar, jénschur; بسط básath, jébsuth; فرد fárad, jéfrid; *verbreiten, in's Publikum bringen* نشر náschar; اشاع aschâ', juschî'; شيع schájja', juschájji'; اذاع adsâ', judsî'; اعلن á'lan, jú'lin; *sich ausbreiten* انتشر intáschar, jentáschir; شاع schâ', jeschî'; ذاع dsâ', jedsî'; علن 'álin, já'lan. — Ausbreitung *s. f. nom. act.* نشر neschr; اشاع ischâ'; اذاع idsâ'; اعلان i'lân; *pass.* انتشار intischâr; شاعة ischâ'e; شيعوعة schai'û'a.

Ausbruch *s. m. der Leidenschaft* ثوران او هيجان النفس çawarân *od.* hejedschân en-nafs; *eines Vulkans* هيجان او ثوران جبل نار hejedschân *od.* çawarân dschébel nâr; *einer Krankheit* خروج المرض churûdsch elmáradh.

Ausbrüten *v. t. Junge* فقّس (فقص) fáqqas, jufáqqis; *ausgebrütet* مفقس mufáqqas; *ausgebrütet sein, eben das Ei durchbrechen* فقس fáqas, jéfqis; *siehe* Brüten.

Ausbügeln *v. t. ein Kleid* كوى káwa, jékwi; *eine Naht* سرج sarradsch, jusárridsch.

Ausbürsten *v. t. ein Kleid* نظّف بالبرشيمة náççaf (junáççif) bi'l-l-arschîme; مسح بالفرشة másah (jémsah) bi'l-fúrsche.

Ausdauer *s. f.* مداومة mudâwame; ادمان 'idmân; مواظبة muwâçabe; *im Leiden* صبر ßabr; احتمال ihtimâl.

Ausdauern *v. n. im Handeln* داوم او واظب على شى dâwam (judâwim) *od.* wâçab (juwâçib) 'ála schê; ادمن ádman, júdmin; *im Leiden* صبر على ßábar (jáßbur) 'ála; احتمل ihtámal, jahtámil.

Ausdehnbar *a.* ما يفرش او ينبسط او يمتد mâ jéfrusch *od.* jenbásith *od.* jemtádd (*wörtl.: was sich ausdehnt).*

Ausdehnbarkeit *s. f.* فرش farsch; انبساط inbisâth; امتداد imtidâd; *die A. des Zinns ist geringer als die des Eisens* امتداد القصدير اقل من امتداد الحديد imtidâd el-qaßdir aqáll min imtidâd el-hadid.

Ausdehnen *v. t.* مد madd, jemúdd; مط mathth, jemúthth; بسط básath, jébsuth, *od.* bassath, jubássith; فرش fárrasch, jufárrisch; *in die Länge* طول tháwwal, juthàwwil; *in die Breite* وسع wássa', juwássi'; *v. r. sich ausdehnen* فرش fárasch, jéfrusch; انبسط inbásath, jenbásith; امتد imtádd, jemtádd; *einige Metalle lassen sich leicht ausdehnen, bis sie zu Blättern und Drähten werden* بعض المعادن سريع الامتداد حتى تصير صفايح وشرايط bá'adh el-ma'âdin sarî' el-imtidâd, hátta taßîr ßafâjih wa scherâjith.

Ausdehnung *s. f. nom. act. das Ausdehnen* تمديد temdid; تبسيط tebsith; *in die Länge* تطويل tathwil; *in die Breite* توصيع taußi'; *pass. das Sich-Ausdehnen od. Ausgedehntwerden* تمدد temáddud; تبسط tebássuth; تفرش tefárrusch; تطول tathàwwul; *siehe* A u s d e h n b a r k e i t, *U m f a n g.*

Ausdruck *s. m. Redensart* لفظ lafç; لفظة láfçe *pl.* الفاظ alfâç; تلفظ teláffuç; عبارة 'ibâre; *Gesichtsausdruck* هيئة (هيئة) hî'je; بيان ما في النفس bejân mâ fi'n-náfs; *Ausdruck u. Gedanken* لفظ ومعنى lafç wa má'na; *Kraft der Sprache* قوة الكلام qúwwat el-kalâm; *Kraft der Sprache und der Gedanken* شدة التعبير وكثرة المعنى schíddet et-ta'bîr wa kátret el-má'na; *das Ausdrucksvolle einer Schilderung, eines Gemäldes* اتصاف ittißâf; قوة الوصف qúwwat el-waßf.

Ausdrücken *v. t. auspressen* عصر 'áßar, já'ßir; *durch Worte bezeichnen* لفظ ب láfaç (jálfiç) b'; بين bájjan, jubájjin; شرح schárah, jéschrah; عبر 'ábbar, ju'ábbir; رقم ráqam, járqum; نطق náthaq, jánthuq; *deutlich a.* اوضح áudhah, jûdhih; *gut ausgedrückt* لطيف البيان وظريف الالفاظ lathîf el-bejân

wa çarîf el-alfâç; *sich ausdrücken, sprechen* تكلم tekállam, jetekállam; *seine Gedanken drücken sich auf seinem Gesicht aus* يبان من وجهه ما فى ضميره او فى نفسه jebân min wádschh'hu mâ fi dhamîr'hu *od.* fi náfs'hu.

Ausdrücklich *adj. (z. B. a. Befehl)* واضح wâdhih; معين mu'ájjan; صريح ßarîh; *adv. mit a. Worten* بكلام واضح bi-kalâm wâdhih; صريحًا ßarîhan; لفظا láfçan; *auf's Bestimmteste* بتا ختما báttan chátman; *absichtlich* قصدا qáßdan; عمدا 'ámdan.

Ausdrucksvoll *adj. a. Rede* شديد التعبير schedid et-ta'bîr; وصفى wáßfij; *siehe Ausdruck.*

Ausdunsten *v. n. verdunsten* تصعد taßá''ad, jetaßá''ad (*aufsteigen in Dunstform* بخارًا buchâran);

Ausdünsten *v. n.* تصاعد منه بخار taßâ'ad (jetaßâ'ad) mínhu buchâr; طلع منه روايح thála' (játhla') mínhu rawâjih; *vom Menschen* نفذ او تصاعد من المسامات بخار náfads (jénfids) *od.* taßâ'ad min el-mesāmmât (*aus den Poren*) buchâr.

Ausdünstung *s. f.* بخار buchâr *pl.* ât; تصاعد taßâ'ud; *vom Menschen* نفاذ الاخلاط من المسامات nefâds el-achlâth min el-mesāmmât.

Auseinandergehen *v. n. sich trennen (von Menschen)* تفرق tefárraq, jetefárraq; انفض infádhdh, jenfádhdh; *die Versammlung ging auseinander* انفض المجلس infádhdh el-médschlis; *wir gingen auseinander* تفارقنا tefārâqnā; *sich in Theile auflösen* انفصل infáßal, jenfáßil; افترق iftáraq, jeftáriq; *zerbrechen* انكسر inkásar, jenkásir.

Auseinandersetzen *v. t. siehe Erklären*

Auserkoren *a.* مختار muchtâr; منتخب muntáchab; مصطفى mußtháfa.

Auserwählen *v. t.* اختار ichtâr, jechtâr; انتخب intáchab, jentáchib; اصطفى ißtháfa, jaßthâfi; *auserwählt: siehe Auserkoren. viele sind berufen, aber wenige sind auserwählt* المدعوين كثير فاما المختارين قليل el-med'ū'în ketîr, fa-ámma el-muchtārîn qalîl.

Auserwählung *s. f.* انتخاب intichâb; اختيار ichtijâr.

Ausfall *s. m. A. der Belagerten* خروج churûdsch; خرجة chárdsche; *die Belagerten machten einen A. gegen die Belagerer* المحصورين خرجوا وحملوا (او هجموا) على المحاصرين el-mahßūrîn cháradschu wa hámilu (*od.* hádschamu) 'ála'l-muhāßirîn; *sie machten einen A. gegen die Feinde wie Verzweifelte* خرجوا وحملوا على الاعداء حملة من ايس من النجاة cháradschu wa hámilu 'ála'l-a'dâ hámlet men ájas min en-nedschât; *her zu mir. lafst uns ausfallen gegen die Feinde* هلموا بنا لنخرج على الاعداء

halúmmu bi-nâ, li-néchrudsch ʿála'l-aʿdâ!

Ausfallen *v. a. einen Ausfall machen, siehe Ausfall; v. n. gut ausfallen, gelingen* صح ل ßaḥḥ (jaßáḥḥ) l'; نجح في الامر nádschaḥ (jéndschaḥ) fi'l-ámr [*von der Person gesagt*]; *z. Beisp.: das ist mir nicht gut ausgefallen* ما صح لي الامر mâ ßáḥḥ lī el-ámr; ما نجحت في الامر mâ nadscháḥt fi'l-ámr; *die Sache wird hoffentlich gut ausfallen* الشغل يخرج بخير ان شاء الله es-schúghl jéchrudsch bi-chêr in scha 'llâh; *die Aernte ist gut ausgefallen* الغلة جيدة el-ghálla dschájjide; *er hat sich den Arm ausgefallen* وقع وخلع [خلوع] او فك ذراعه wáqaʿ wa-chállaʿ (jucháḷliʿ) [*u.* chálwa, juchálwi] *od.* fakk (jefúkk) ḍirâʿhu; تخلعت او انفكت ذراعه tachállaʿat *od.* infákket ḍirâʿhu; ذراعه مخلعة ḍirâʿhu muchállaʿe; *das Ausfallen der Haare (Krankheit)* داء الثعلب dâ' et-ṭaʿlab; *die Haare, Federn fallen [dem Thiere in der Mauser] aus* نسل násal, jénsal.

Ausfasern *v. t. ein Gewebe* نسل násal, jénsul; مشق máschaq, jémschuq; *sich a., v. r.* نسل násal, jénsal.

Ausfertigen *v. t.* خلص chállaß, juchálliß; كمل kámmal, jukámmil; *schnell* سهل sáhhal, jusáhhil; عجل ʿáddschal, juʿáddschil; اسرع في شي ásraʿ (júsriʿ) fi sché [schéi'in]; *die* Ausfertigung *nom. act.* تخليص tachlíß; تكميل tekmîl; *Abschrift eines Actenstücks* صورة حجة ßûrat húddsche; Ausfertiger, *Schreiber* كاتب kâtib.

Ausfliegen *v. a. davonfliegen* طار thâr, jathîr; *die Jungen des Vogels sind ausgeflogen* طارت افراخ الطير من العش thâret efrâch eth-thêr min el-ʿuschsch.

Ausflucht *s. f. List um zu entkommen* حيلة hîle *pl.* حيل ḥújal; حجة ḥúddsche *pl.* حجج ḥúdschadsch; باب للخلاص bâb li'l-chalâß; *siehe Ausrede.*

Ausforschen *v. t. Einen auszuforschen suchen* عس ʿass, jaʿúss *u.* jaʿíss; سبر sábar, jésbur.

Ausfragen *v. t. Einen über etwas* سال احدا عن شي sá'al (jés'al, *Imp.* ís'al) áḥad ʿan schê.

Ausfransen *v. t. u. refl. siehe Ausfasern.*

Ausfuhr *s. f. Waaren-Export* سفر البضايع الى بلاد برا séfer el-badhâjiʿ íla bilâd bárra; اخراج الاموال الى البلاد الاجنبية ichrâdsch el-amwâl íla'l-bilâd el-edschnebîjje.

Ausführbar *a. möglich* يعمل júʿmal; يصنع júßnaʿ; يصير jaßîr; ممكن múmkin; *nicht a.* غير ممكن ghêr (ghair) múmkin; محال muḥâl.

Ausführen *v. t. Waaren, Güter* اخرج او نقل البضايع او الاموال الى بلاد برا áchradsch (júchridsch) *od.* náqal (jánqul) el-badhâjiʿ *od.*

el-amwâl íla bilâd bárra; *einen Befehl* انفذ الامر ánfads (júnfids) el-ámr; *ein Versprechen etc.* كمل او تمم او انجز وعده káummal (jukámmil) *od.* támmam (jutámmim) *od.* ándschaz (júndschiz) wá'ad'hu.

Ausführlich *a.* مفصّل mufáßßal; *adv.* بالتفصيل bi't-tefßîl; تفصيلاً tefßîlan; شرحا مفصلا schárhan mufáßßalan; *ausführlich erzählen* فصل كلامه fáßßal (jufáßßil) kalâm'hu; حكى او وصف بالتفصيل háka (jáhki) *od.* wáßaf (*Aor.* يصف jáßif) bi't-tefßîl; — Ausführlichkeit *s. f.* تفصيل tefßîl.

Ausfüttern *v. t. ein Kleid* بطّن báththan (jubáththin); *mit Pelz ausgefüttert* مبطن بفروة mubáththan bi-férwe.

Ausgabe *s. f.* خرج chardsch; مصروف maßrûf *pl.* مصاريف maßârîf; *die tägliche A.* النفقة en-náfaqe; الخرجية el-chardschîjje; *siehe Aufwand; A. eines Buches* طبع كتاب tháb'a kitâb.

Ausgang *s. m. das Ausgehen* خروج churûdsch; طلوع الى برا thulû'a íla bárra; *Thüre* باب bâb *pl.* ابواب abwâb; مخرج máchradsch; *Ende* عاقبة 'âqibe; اخرة âchire; نهاية nihâje; *siehe Ausgehen.*

Ausgeben *v. t. Geld* صرف ßáraf, jáßrif *u.* jáßruf *od.* ßárraf, jußárrif; اخرج áchradsch, júchridsch; تكلف tekállaf, jetekállaf; انفق ánfaq, júnfiq; *er kann täglich 100 Piaster ausgeben* يقدر يصرف مية قرش اليوم jáqdir jáßrif mîje qirsch el-jôm; *siehe Aufwenden; sich a. v., refl. er gibt sich für einen Fürsten aus* تكنى او سمى نفسه بامير tekánna (jetekánna) *od.* sámma (jusámmi) náfs'hu bi-amîr.

Ausgedient *a.* عتيق 'atîq *pl.* عتقاء 'útaqā; متقاعد mutaqâ'id.

Ausgehen *v. a. hinausgehen, das Haus verlassen* خرج cháradsch, jéchrudsch; طلع الى برا thála' (játhla') íla bárra; *v. n. ein Ende nehmen* خرج cháradsch; انتهى intáha, jentáhi; انقضى inqádha, jenqádhi; *wie wird das ausgehen* الى اى شى ينتهى الامر íla êsch jentáhi el-ámr? كيف تكون العاقبة kêf tekûn el-'âqibe? *das wird nicht gut ausgehen* الشغل لا يخرج بخير esch-schúghl lâ jéchrudsch bi-chêr; *erzähle mir, wie die Sache ausgegangen ist* قل لى كيف جرى الامر qúl li kêf dschára el-ámr; *die Farbe geht aus* انفسخ اللون infásach (jenfásich) el-lôn; *dies Tuch ist fein im Faden, aber ich fürchte, die Farbe geht aus* هذا الجوخ جيد النسج ولكنى اخاف من فسخ لونه hâdsa el-dschûch dschájjid en-nes'dsch, wa-lākínni achâf min fas'ch lôn'hu; *das Geld ist mir ausgegangen* قلت فلوسى qállat (*es ist wenig geworden*) fulûsi; ناقصنى فلوس nâqas-(junâqis-)ni fulûs; *der Athem geht ihm aus* انقطع نفسه

inqátha' néfes'hu; *die Geduld ist mir ausgegangen* ضيعت الصبر dhajjá't eß-ßabr; *bei Jemanden ein und ausgehen* عاشر احدا 'âschar (ju'âschir) aḥad[an]; *siehe Absehen, Ausfallen.*

Ausgenommen *adv.* غير ghair, ghêr; الا ílla *etc.*; *siehe Ausschliefslich, Aufser.*

Ausgewandert *a.* هاجج hâdschidsch; هاجج الوطن hâdschidsch el-wáthan; هاجر hâdschir.

Ausgezackt *a.* مسنن musánnan.

Ausgezeichnet *a.* فاضل fâdhil; شريف scherif; مشهور meschhûr; مشتهر muschtáhir; عظيم 'açîm; *ein im Krieg ausgezeichneter Mann* رجل مشهور بالحرب râdschol meschhûr bi'l-ḥarb; *a. Kaffee* قهوة عظيمة qá'hwe 'açîme.

Ausgiefsen *v. t. eine Flüssigkeit* صب ßabb, jaßúbb; سكب sákab, jéskub; كب kabb, jekúbb.

Ausgleichen *v. t. gleich machen* ساوى sâwa, jusâwi; سوى sáwwa, jusáwwi; *ebnen, glätten* سهل sáhhal, jusáhhil; مهد máhhad, jumáhhid; *eine Differenz zwischen zwei Personen* ساوى بينهم sâwa bên'hum; صرف بينهم ßáraf (jáßrif) bên'hum; اصلحهم áßlaḥ- (júßliḥ)-hum; *sich mit Einem ausgleichen* تصاوى معه taßâwa (jetaßâwa) má'ahu; Ausgleichung *s. f. Versöhnung* مصالحة mußâlahe; سهولة suhûle.

Ausgleiten *v. n.* زلق zálaq, jézlaq; زحلق záḥlaq, juzáḥliq; *ich bin mit dem Fufse ausgeglitten* زلقت رجلى zálaqat rídschli; *das* Ausgleiten زلقة zálqe.

Ausgraben *v. t eine Oeffnung in der Erde* حفر ḥáfar, jáḥfir; فخت fáchat, jéfchat; *etwas aus der Erde* نبش nábasch, jénbusch; اخرج من الارض áchradsch (júchridsch) min el-árdh.

Ausgräten *v. t. einen Fisch* نزع حسك السمك náza' (jénza') hásak es-sámak.

Aushalten *v. t. erdulden* صبر على شى ßábar (jáßbur) 'ála schê; احتمل iḥtámal, jaḥtámil; طاق (اطاق) thâq, jathîq; *ich kann es nicht aushalten* ما اطيقه mâ athîq'hu.

Aushängen *v. t. eine Waare* فرش بضاعة fárasch (jéfrusch) badhâ'e.

Aushängeschild *s. n.* علامة 'alâme.

Ausharren *v. n. in einer Sache* واظب او داوم على شى wâçab (juwâçib) *od.* dâwam (judâwim) 'ála schê [schéi'in]; ادمن ádman, júdmin; *das* Ausharren مداومة mudâwame; مواظبة muwâçabe; ادمان idmân.

Aushauchen *v. t.* طلع منه روايح thála' (játhla') min'hu rawâjiḥ; *er hat seine Seele ausgehaucht* خرجت روحه cháradschet rûḥ'hu; *die Blumen hauchen angenehmen Duft aus* فاحت الزهور بروايح طيبة fâḥat (jafûḥ) ez-zuhûr bi-rawâjiḥ thájjibe.

Ausheben *v. t. Truppen* جمع او لم عساكر dschámma' (judschámmi') *od.* lamm (jelúmm) 'asâkir; Aushebung *s. f.* لمة عساكر lámmet 'asâkir.

Aushöhlen *v. t. die Erde* حفر الارض háfar (jáhfir) el-árdh; فخت fáchat, jéfchat; نبش nábasch, jénbusch; Aushöhlung *s. f.* فخت fácht.

Auskehren *v. t.* كنس kánnas, jukánnis, *Imp.* kánnis; قش qaschsch, jaqúschsch, qúschsch; *kehre das Zimmer gut aus!* كنس الاوضة طيب kánnis tháijib el-ôdha! — Auskehricht *s. m.* كناسة kenâse; زبالة zebâle.

Auskleiden *v. t. Einen* شلح احدا ثيابه schállah (juschállih) áhad[an] çijâb'hu; *sich auskleiden v. refl.* شلح ثيابه schálah (jéschlah) çijâb'hu.

Auskommen *v. n. man kann gut mit ihm auskommen* هو سهل المعاملة húa sáhil el-mu'âmale; *es ist schwer mit ihm a.* هو رجل صعب húa râdschol ßá'ib; *das* Auskommen *s. n. er hat sein A.* له اللوازم la-hú el-lawâzim.

Auskörnen *v. t.* فرك الحب fárak (jéfruq) el-hább.

Auskriechen *v. a. aus dem Ei* فقس fáqas, jéfqis.

Auskundschaften *v. t.* تجسس tedschássass, jetedschássas.

Auskunft *s. f. Aufklärung* بيان bejân; تفسير tefsîr; اعلام i'lâm; Auskunftsmittel طريقة tharîqe; باب للخلاص bâb li'l-chalâß.

Auslachen *v. t. Einen* — ضحك dháhik, jádh'hak; تضحك tadháhhak, jetadháhhak; اضحك idhdháhak, jadhdháhik, *sämmtl. mit* على 'ála; *du hast mich auslachen wollen und wirst nun selber ausgelacht* اردت ان تضحك على فوقع الضحك عليك arádt ánn tádh'hak 'alájja, fa-wáqa' edh-dha'hk 'alêk.

Ausladen *v. t. Güter von einem Schiff* طلع او اخرج الاموال من المركب thálla' (juthálli') *od.* áchradsch (júchridsch) el-amwâl min el-márkeb; *den Balast* فرغ تصبيرة المركب fárragh (jufárrigh) taßbîret el-márkeb; *das* Ausladen *nom. act.* اخراج الاموال ichrâdsch el-amwâl; تفريغ التصبيرة tefrîgh et-taßbîre.

Auslage *s. f. ausgelegtes Geld* مصروف maßrûf *pl.* مصاريف maßārîf; فلوس مدفوعة fulûs medfû'e; *die Auslagen erstatten* رجع المصاريف ráddscha' (juráddschi') el-maßārîf.

Ausland *s. n.* البلاد الاجنبية el-bilâd el-edschnebîjje; بلاد برا bilâd bárrā; برا bárrā; البلدان البرانية el-boldân el-barrānîjje.

Ausländer *s. m.* Ausländerin *s. f. u.* Ausländisch غريب gharîb, *f.* غريبة gharîbe *pl.* اغراب aghrâb *u.* غرباء ghúrabā; اجنبي édschnebij *f.* edschnebîjje; براني barrânij *f.* barrānîjje; — *die ausländischen Angelegenheiten* الامور

الامور البرانية el-umûr el-barrānîjje; *er hat a. Manieren* هو مستغرب húa mustághrib; *das sind a. Manieren* ذا خلاف عادتنا da chilâf ʿâdet'nā; *a. (eingeführte) Waaren* بضايع مجلوبة badhâjiʿ medschlûbe.

Auslassen *v. t. aus Versehen weglassen* نسى nása, jénsa; غفل عن gháfal (jághful) ʿan; *absichtlich* ترك tárak, jétruk; *schmelzen: Talg* سيح او ذوب الشحم sájjah (jusájjih) *od.* dsáwwab (judsáwwib) esch-schahm; *Butter a.* سلا السمن sála (jésla) es-sem'n: *ausgelassene Butter* سمن مسلى sem'n mésla; *seinen Zorn gegen Einen auslassen* فش خلقه او صب غضبه على احد faschsch (jefúschsch) chúlq'hu *od.* ßabb (jaßúbb) ghádhab'hu ʿála áhad[in].

Ausleeren *v. t. ein Gefäfs* فرغ farragh, jufárrigh; فضى fádhdha, jufádhdhi; *siehe Trinken.*

Ausleerung *s. f. medic. des Leibes* براز berâz; استفراغ البطن istifrâgh el-báthn; *die natürlichen Ausleerungen, welche nach muslim. Gesetz verunreinigen* بول وغايط bôl wa ghâjith.

Auslegen *v. t. Waaren* فرش بضايع fárasch (jéfrusch) badhâjiʿ; عرض ʿáradh, jáʿrudh, jáʿridh; *Geld auslegen* دفع من كيسه dáfaʿ (jédfaʿ) min kîs'hu; *erklären, Stellen, Träume* فسر fássar, jufássir; *etwas mit Gold auslegen* سقط بالذهب sáqqath (jusáqqith) bi'd-dáhab; *Stahl mit Silber ausgelegt* بولاد مسقط بالفضة būlâd musáqqath bi'l-fídhdha.

Ausleger *s. m. Interpret, Commentator* شارح schârih *pl.* شراح schurrâh; مفسر mufássir;

Auslegung *s. f.* تفسير tefsîr; تاويل ta'wîl; *boshafte* تأول ta'áwwul; *Commentar* شرح schar h.

Ausleihen *v. t. Geld* سلف sálaf, jéslif *od.* sállaf, jusállif; اقرض áqradh, júqridh; اعار aʿâr, juʿîr; *sich ausleihen v. refl.* استسلف istáslaf, jestáslif; استقرض istáqradh, jestáqridh; استعار istaʿâr, jestaʿîr; *siehe leihen.*

Ausleiher *s. m.* سلاف sallâf; قراض qarrâdh; مقرض múqridh.

Auslesen *v. t. ein Buch* فرغ من قراية الكتاب او من الكتاب fáragh (jéfragh) min qirâjet el-kitâb *od.* min el-kitâb; *ich habe das Buch ausgelesen, welches ich von dir habe, und bitte dich, mir den zweiten Band zu schicken* قد فرغنا من الكتاب الذى عندنا ونريد من فضلك ان تبعث لنا الجزء الثانى منه qad farághna min el-kitâb, elládsi ʿánd'na, wa-nurîd min fádhlak, ánn tébʿaç la-nâ el-dschuz et-tânī mínhu; *siehe Auswählen.*

Ausliefern *v. t. Einem etwas* سلم له الشى sállam (jusállim) la-hú esch-schê.

Auslieferung *s. f.* تسليم teslîm; *Auslieferungsvertrag* اتفاق على تسليم المذنبين ittifâq ʿála teslîm el-mudsnibîn.

Auslöschen *v. t. ein Licht* طفى

tháfa, játhfi, *Imp.* íthfi; *Feuer* خمّد chámmad, juchámmid, chámmid; اخمد áchmad, júchmid, áchmid; *etwas verwischen* محى máḥa, jémḥi; طمّس thámmas, juthámmis; طلس thálas, játhlis *u.* thállas, juthállis; — *v. n. verlöschen, vom Licht* انطفى intháfa, jentháfi.

Auslösen *v. t. einen Gefangenen* فدى اسيرا fáda (jéfdi) asîr[an]; خلّص chállaß, juchálliß; *ein Pfand* فكّ الرهن fakk (jefúkk) er-ra'hn; استخلص istáchlaß, jestáchliß; *dein Pfand ist für das Geld auslösbar* يمكنك تستخلص الرهن بالدراهم jumkínnak testáchliß er-ra'hn bi'd-derâhim; *die* Auslösung *eines Gefangenen* فداء, فدى féda, fidâ; خلاص chalâß; *eines Pfandes* استخلاص istichlâß.

Auslüften *v. t.* هوّى háwwa, juháwwi; *sich* — تهوّى teháwwa, jetcháwwa.

Ausmachen *v. t. etwas unter einander vereinbaren* تشارط teschârath, jeteschârath; تعاهد ta'âhad, jeta'âhad, *beide mit* على 'ála *der Sache*; اتفق مع احد على شى ittáfaq (jettáfiq) má'a áhad 'ála schê; ربط مع rábath (járbuth) má'a; *wir hatten ausgemacht, dafs* صار الشرط بيننا ان ßâr esch-scharth bên'nā (béinanā) ánn; كنّا رابطين ان kúnna rābithîn, ánn — تمّ الاتفاق بيننا على ان tamm el-ittifâq bên'nā 'ála ánn —; *einen Preis ausmachen* تشارط على الثمن teschârath 'ála eç-çáman; قطع الثمن qátha' (jáqtha') eç-çáman; *wir zahlen dir den ausgemachten Preis* ندفع لك الثمن الذى تشارطنا معك عليه nédfa' lak eç-çáman, elládsi teschârathna má'ak 'alêhu, *od.* الذى قطعناه elládsi qatha'nâhu; — *eine Summe ausmachen* بلغ bálagh, jéblagh; صار مبلغ ßâr (jaßîr) méblagh; *wieviel Piaster macht das aus?* كم قرش تبلغ kâm qirsch téblagh? *Alles zusammen macht 84 P. aus* الجملة تبلغ اربعة وثمانين قرش el-dschúmle téblagh árba' wa ṭemānîn qírsch; — *er ist ein ausgemachter Narr* هو مجنون خالص húa medschnûn châliß; *siehe* A b m a c h e n.

Ausmessen *v. t. siehe* M e s s e n.

Ausnahme *s. f.* استثناء istiçnâ; *ohne A.* بلا استثناء bi-lâ istiçnâ; *Alle ohne A.* كلهم قاطبة kúll'hum qâthibatan.

Ausnehmen *v. t.* استثنى istáçna, jestáçni; *ausgenommen* مستثنى mustáçna, *siehe* A u f s e r; *einen Fisch ausnehmen (ausweiden)* شقّ بطن السمك schaqq (jeschúqq) bathn es-sámak; *sich gut ausnehmen* صار له صورة ßâr (jaßîr) la-hú ßûra.

Auspacken *v. t. einen Koffer* فتح الصندوق واخرج منه الحوايج fátaḥ (jeftáḥ, *Imp.* íftaḥ) eß-ßandûq wa áchradsch (júchridsch, áchridsch) mínhu el-ḥawâjidsch.

Auspfänden *v. t. siehe* P f ä n d e n.

Auspichen *v. t.* زفّت; záffat, juzáffit; قيّر qájjar, juqájjir; *ausgepicht* مزفّت muzáffat; مقيّر muqájjar.

Ausplaudern *v. t. Anvertrautes* افشى áfscha, júfschi; اشاع aschâ', júschî'; اعاد a'âd, ju'îd.

Ausplündern *v. t.* نهب náhab, jénhab; *die Häuser der Stadt wurden ausgeplündert* انتهبت بيوت المدينة intáhabet bujût el-medîne.

Auspressen *v. t. den Saft* عصر 'áßar, já'ßir.

Auspumpen *v. t.* سحب بالطرمبة sáhab (jéshab) bi't-torómbe; *einen Brunnen* نزح بير názah (jénzah) bir.

Ausräuchern *v. t.* بخّر báchchar, jubáchchir; Ausräucherung *s. f.* تبخير tebchîr.

Ausraufen *v. t. siehe* Ausreifsen.

Ausräumen *v. t. ein Zimmer* عرّى الاوضة من الحوايج والاثاث 'árra (ju'árri) el-ôdha min el-hawâjidsch wa'l-açâç; *sich die Ohren* — نكش اذانه nákasch (jénkusch) ădsân'hu; *einen Brunnen* نزح بير názah (jénzah) bir; Ausräumer *s. m.* نزّاح nazzâh.

Ausrechnen *v. t.* حسب hásab, jáhsib; *die* Ausrechnung الحساب el-hisâb.

Ausrede *s. f.* حجّة húddsche *pl.* حجج húdschadsch; تعلّل ta'állul; *schlechte A.* حجّة باردة húddsche bâride; بطالة baththâle.

Ausreden *v. a. aufhören zu reden* فرغ من كلامه fáragh (jéfragh) min kalâm'hu; *Einem etwas* — رجّع او رد عن ráddscha' (juráddschi') *od.* radd (jerúdd) 'an; *sich a., v. refl. Ausflüchte gebrauchen* تعلّل ta'állal, jeta'állal; احتجّ على شي ihtáddsch (jahtáddsch) 'ála schê.

Ausreifsen *v. t. mit Gewalt herausziehen* قلع qála', jáqla'; خطف cháthaf, jéchthif; *einen Zahn* — قلع سن qála' sínn; نتش nátasch, jéntisch (*Haare*); *mit der Wurzel* قلع من الجذر qála' min el-dschidr; *v. n. davongehen* هرب hárab, jé'hrub; *desertiren* هرب من العسكرية hárab min el-'askarîjje; Ausreifser *s. m. Deserteur* هارب من العسكرية hârib min el-'askarîjje.

Ausreiten *v. a.* خرج راكبا chárasch (jéchrudsch) râkiban.

Ausrenken *v. t. sich den Arm* خلع او خلوع ذراعه chála' (jéchla') *od.* chálwa (juchálwi) dirâ'hu.

Ausrheden *v. t. ein Schiff* جهّز المركب بالآلات dscháhhaz (judscháhhiz) el-márkeb bi'l-ālât.

Ausrichten *v. t. einen Auftrag* قضى وصية qádha (jáqdhi) waßîjje; *durchsetzen* تمّم támmam, jutámmim; كمّل kámmal, jukámmil; *er hat Nichts ausgerichtet* ما صحّ له má ßahh (jaßáhh) la-hú.

Ausrinnen *v. a.* سال sâl, jesîl, ساح sâh, jesîh; *der Wein rinnt*

aus dem Faſs النبيذ يسيل من البتية en-nebîd jesîl min el-battîjje.

Ausrotten *v. t. vertilgen* دمر dámmar, judámmir; اباد abâd, jubîd; Ausrottung *s. f.* تدمير tedmîr; اباده ihâde.

Ausruf *s. m.* صرخة ßárche; صراخ ßurâch; زعقة zá'aqe; صياح ßijâh; *A. des Erstaunens* شهقة scháhaqe.

Ausrufen *v. t.* صرخ ßárach, jáßruch; زعق zá'aq, jéz'aq; صاح ßâh, jaßîh.

Ausrufer *s. m.* منادى munâdi; *der Moschee* المؤذن el-mu'éddsin.

Ausrufung *s. f. siehe Ausruf;* Ausrufungswort *s. n. grammat. Interjection* صوت ßaut, ßôt *pl.* اصوات aßwât.

Ausruhen, *sich v. refl.* استراح istarâh, jestarîh, *Imp.* istárih, *vulg.* استريح istarájjah, jestarájjih, *Imp.* istarájjih.

Ausrüsten *v. t. mit Waffen* سلح sállah, jusállih; *ein Schiff* عمر مركب 'ámmar (ju'ámmir) márkeb; جهز المركب بالالات dscháhhaz (judscháhhiz) el-márkeb bi'l-ālāt; *zum Kriege* جهزه للحرب dscháhhaz-hu li'l-harb.

Ausrüstung *s. f. eines Soldaten* عدة عسكر 'úddet 'áskar; عدة حرب 'úddet harb; *einer Armee* تجهيز عسكر tedsch'hîz 'áskar; *eines Schiffes* تعمير او تجهيز مركب ta'mîr *od.* tedsch'hîz márkeb.

Aussaat *s. f. das Ausgesäete* بذار bidsár *u.* بذور budsûr (*pl. v.* بذر bedsr *Saame*); *das* Aussäen بذر bedsr.

Aussäen *v. t.* بذر bádsar, jébdsur; زرع zára', jézru'.

Aussage *s. f.* قول qaul, qôl; اقرار iqrâr; *Zeugniſs* شهادة schehâde; *nach seiner A.* حسب زعمه hasb zá'am'hu; على قوله 'âla qôl'hu.

Aussagen *v. t.* قال qâl, jaqûl; اقر aqárr, juqírr; *als Zeuge* شهد ان او بشي scháhid (jésch'had) ánn *od.* bi-schê (schéi'in).

Aussatz *s. m.* برص báraß; بلاء belâ; *Elephanthiasis* الجذام el-dschudâm; داء الفيل dâ el-fîl; *den A. haben* برص báriß, jébraß.

Aussätzig *a.* ابرص ábraß, *fem.* برصاء bárßā *pl.* برص burß; مجذوم medschdûm; مجذم mudscháddam; *Spital für Aussätzige* بيمارستان المجذمين bîmāristân el-mudscháddamîn.

Aussaugen *v. t.* مص maßß, jemúßß; تمصص temáßßaß, jetemáßßaß; مصمص máßmaß, jumáßmiß; *Eines Kräfte erschöpfen* نشف náschschaf, junáschschif; اضنى ádhna, júdhni; *der Boden ist von der Hitze ausgesogen* الارض ناشفة el-ardh nâschife.

Ausscheiden *v. t. bei Seite legen etc.* افرد من áfrad (júfrid) min; ميز من májjaz (jumájjiz) min; عزل عن 'ázal (já'zil) 'an; *v. n. er ist aus der Gesellschaft ausgeschieden* انفصل او اعتزل عن الجماعة infáßal (jenfáßil) *od.* i'tázal (ja'tázil) 'an el-dschemâ'e; Aus-

scheidung *s. f. nom. act.* افراد ifrâd; تمييز temjîz; *intr.* انفصال infißâl; اعتزال iʿtizâl.

Ausschiffen *v. t.* طلّع من المركب thállaʿ (juthálliʿ) min el-márkeb; *sich v. refl.* طلع من المركب thálaʿ (játhlaʿ) min el-márkeb; Ausschiffung *s. f. nom. act.* تطليع من المركب thathlîʿ min el-márkeb; *intr.* طلوع من المركب thulûʿa min el-márkeb.

Ausschirren *v. t. ein Pferd* شال عدّة الفرس schâl (jeschîl) ʿúddet el-fáras.

Ausschlag *s. m. auf der Haut* بثر báçr *pl.* بثور buçûr; جرب dschárab; *den A. geben, entscheiden* قطع qáthaʿ; جزم dscházam; *das gibt den A.* هذا يقطع او يجزم الامر hâdsa jáqthaʿ *od.* jédschzim el-ámr.

Ausschlagen *v. t. Einem ein Auge* قلع عينه qálaʿ (jáqlaʿ) ʿáin'hu; *dem Faſs den Boden* (فخت) فحت البرميل fáhat (jéfhat) el-barmîl; *etwas zurückweisen* ابى ába, já'ba, *vulg.* jâba; *er hat das Geschenk ausgeschlagen* ابى ان يقبل الهديّة ába ann jáqbal el-hedîjje; — *v. n. von den Bäumen* نبت nábat, jénbut; طلع thálaʿ, játhlaʿ; *von Pferden* رفس (*u.* رفص) ráfas, járfus; لبط lábath, jálbuth; *Maghr.* صكّ ßakk *od.* زكّ zakk, jezúkk.

Ausschlieſsen *v. t. Einen nicht zulassen* منع mánaʿ, jémnaʿ; *aus einer Gesellschaft ausstoſsen* ابعد او نفى من الجماعة ábʿad (júbʿid) *od.* náfa (jénfî) min el-dschemâʿe; *aus der kirchlichen Gemeinschaft, excommuniciren* حرم háram, jáhrim; ausgeschlossen ممنوع memnûʿa; *excommunicirt* محروم mahrûm.

Ausschlieſslich *adv. mit Ausschluſs* دون غيره dûn ghêr'hu (gháiri-bi); *ausschlieſslich ich allein* انا واحدى دون غيرى ána uwâhidî dûn ghêrî; *a. du allein* انت واحدك دون غيرك énte uwâhidak dûn ghêrak; — *nicht eingeschlossen* غير محسوب ghêr mahsûb; خارج عن chârìdsch ʿan; *z. B. die Kaufleute, ausschlieſslich der Banquiers* التجار غير محسوب الصرافين et-tuddschâr ghêr mahsûb eß-ßarrâfîn; — *adj. nur Einem zukömmlich* مخصص muchάßßaß.

Ausschlieſsung *s. f.* منع menʿ, menʿa; *Excommunication* حرم hirm; حروم hurûm.

Ausschlüpfen *v. a. aus dem Ei* (نقص) فقس fáqas, jéfqis; طلع من البيضة thálaʿ (játhlaʿ) min el-bêdhe [báidha].

Ausschlürfen *v. t.* شرب قطرة بقطرة schárib (jéschrab) qáthre bi-qáthre.

Ausschluſs *s. m. siehe* Ausschlieſsung, Ausschlieſslich.

Ausschmücken *v. t.* زيّن zájjan, juzájjin; Ausschmückung *s. f.* تزيين tezjîn.

Ausschöpfen *v. t. Wasser* غرف ماء من ghάraf (jághruf) mâ min;

einen Brunnen نزح بير názah (jénzah *u.* jénzih) bîr.

Ausschreiben *v. t. eine Versammlung* امر بالاجتماع ámar (jâmur) bi'l-idschtimâ'; *Steuern* امر بدفع الميرى ámar bi-déf'a el-mîrij; *das* Ausschreiben *s. n. königliches* امر الملك amr (*pl.* اوامر awâmir) el-mélik; فرمان fermân.

Ausschuſs *s. m. Ausschuſswaare* بواز bawâz; عفش الحاصل 'afasch el-hâßil; نفاوة nufâwe; نفاية nufâje; — *Comité* جمعية dschem'îjje.

Ausschütten *v. t. Flüssigkeit* سكب sákab, jéskub; صب ßabb, jaßúbb; كب kabb, jekúbb; *er hat den Becher ausgeschüttet* كب او فرغ القدح kabb *od.* fárragh (jufárrigh) el-qadah; *sein Herz* فتح قلبه fátah (jéftah) qálb'hu; *seinen Kummer* بث همه وغمه baçç (jebúçç) hámm'hu wa ghámm'hu.

Ausschweifen *v. t. in Bogenlinien construiren* قور qáwwar, juqáwwir; *ausgeschweift* مقور muqáwwar; — *v. n. die Grenzen überschreiten* خرج عن الحد cháradsch (jéchrudsch) 'an el-hádd; *lüderlich sein* انهمك فى اللذات او فى المحارم inhámak (jenhámik) fi'l-leddsât *one* fi'l-mahârim; فسد فى fásad (jéfsud) fi.

Ausschweifend *adj. lüderlich* منهمك munhámik; فاسق fâsiq; فاسد fâsid; مفسود السيرة mefsûd es-sîre; *die Grenzen überschreitend* زايد zâjid; خارج عن الحد châridsch 'an el-hádd; — *adv. in einer das Maſs überschreitenden Weise* بالزواد bi'z-zawâd; للغاية li'l-ghâje.

Ausschweifung *s. f. Construction in der Bogenlinie* تقوير taqwîr; — *Lüderlichkeit* انهماك (فى اللذات او فى المحارم) inhimâk (fi'l-leddsât *od.* fi'l-mahârim); فساد fesâd; فسق fisq; فسوق fusûq; شهوة schá'hwe; *Uebermaſs* افراط ifrâth.

Ausschwenken *v. t. siehe Ausspülen.*

Ausschwitzen *v. n. von der Flüssigkeit* نز nazz, jenízz; رشح ráschah, járschah; ترشح teráschschah, jeteráschschah; *vom Soliden* عرق 'áriq, já'raq; *das* Ausschwitzen *s. n.* نز nazz; رشيح reschîh; عرق 'áraq.

Aussehen *v. n. den Anschein haben, siehe Anschein; er sieht freundlich aus* هو ظريف المنظر húa çarîf el-mánçar; *sie sieht bös aus* هى قبيحة المنظر hîje qabîhet el-mánçar; *die Sache sieht schlimm aus* هى دعوة مشكلة hîje dá'wa múschkile; *mit seiner Gesundheit sieht's schlecht aus* حاله ردى hâl'hu rádij; — *weit aussehend* طويل thawîl; — *das* Aussehen *s. n. die Miene* روية rú'ja, *vulg.* rûja; وجه wadsch'h; منظر mánçar.

Aussein *v. n. zu Ende sein; siehe Aus.*

Aussenden *v. t. siehe Ausschicken.*

Aussetzen *v. t. ein Kind* رمى او ترك طفل فى السكة ráma (jármî)

od. tárak (jétruk) thifl fi's-sikke; *der Gefahr aussetzen* عرض للخطر 'áradh (já'ridh *u.* já'rudh) li'l-cháthar; *sich der Gefahr* — خاطر بنفسه châthar (juchâthir) bi-náfs'hu; عرض نفسه للخطر 'áradh náfs'hu li'l-cháthar; *einen Preis* — اخرج سبقا áchradsch (júchridsch) — sábaqan: *er setzte einen Preis von 1000 Dirhems für den Sieger aus* اخرج الف درهم سبقا لمن تقدم منهم واحسن áchradsch alf dírhem sábaqan li-mén taqáddam mínhum wa-áhsan; *Einem im Testament 3000 Thaler aussetzen* وصى له بثلاثة الاف ريال wáßßa (juwáßßi) la-hú bi-telâtet alâf rijâl; *die Arbeit aussetzen* انقطع عن الشغل inqátha' (jenqáthi') 'an esch-schúghl; *ohne auszusetzen* بلا انقطاع bi-lâ inqithâ'; — *es ist Nichts auszusetzen* ما فيه كلام mâ fíhu kalâm; *er findet Manches auszusetzen* وجد فيه عيب wádschad (*Aor.* يجد jádschid) fíhu 'íjab.

Aussicht *s. f.* نظرة náçre; نظر náçar; طلة thálle; *eine weite A.* نظرة بعيدة náçre ba'îde; *die A. wohin haben* طل thall, jathúll; اطل athâll, juthíll; كشف káschaf, jékschif; رمى ráma, jármi; *von Oben herab* اشرف áschraf, júschrif; *sämmtlich mit* على 'âla; *mein Fenster hat die A. auf den Garten* شباكي مطل او كاشف على البستان schubbâki muthill *od.* kâschif 'âla'l-bustân; *vom Dach hat man die A. auf die Stadt* السطوح مشرفة على المدينة es-suthûh múschrife 'âla'l-medîne; *das hindert die A.* هذا يمنع النظر hâdsa jémna' en-náçar; *Platz, von dem man eine schöne A. hat* منظرة mánçare *pl.* مناظر manâçir; — *Hoffnung* امل ámal *pl.* امال āmâl; *er hat A. auf Begnadigung* يرجو السماح járdschu es-samâh, *was hast du für Aussichten* اي شي قدامك êsch quddâmak? *er hat keine andere A. als den Untergang* ما قدامه الا الهلاك mâ quddâm'hu ílla 'l-halâk.

Aussöhnen *v. t. Zwei unter einander* صالح بينهم ßâlah (jußâlih) bên'hum; اصلحهم áßlah-(júßlil-)hum; — *v. n. sich mit Einem* — اصطلح او تصالح معه ißthâlah (jaßthâlih) *od.* taßâlah (jetaßâlah) má'a'hu; — Aussöhnung *s. f.* صلحة ßúlha; مصالحة mußâlahe.

Ausspähen *v. t.* رصد ráßad, járßud; ترصد teráßßad, jeteráßßad; راقب râqab, jurâqib; تجسس tedschássas, jetedschássas.

Ausspannen *v. t. die Pferde* حل الخيل hall (jahúll *u.* jahíll) el-chêl [chail]; *Netze* نصب شرك náßab (jánßub) schúruk.

Ausspeien *v. t.* بزق bázaq jébzuq; تفل táfal, jétful: تفّ tafl, jetúfl; *er speit Blut aus* يبزق دم jébzuq dam; *oft* — تفتف táftaf, jutáftif; *Einer der viel ausspeit* بزاق bazzâq.

Ausspioniren *v. t. siehe* *Ausspähen.*

Aussprache *s. f.* لفظ lafç; *deutliche* — تلفظ teláffuç; *er hat eine fliefsende A.* لسانه طلق lisân'hu tháliq; *er hat eine schwere A.* لسانه ثقيل lisân'hu çaqîl.

Aussprechen *v. t.* لفظ láfaç, jálfiç; *deutlich* — بين اللفظ bájjan (jubájjin) el-láfç; *er spricht das R schlecht aus* لثغ بحرف الراء láçagh, ládagh (jálçagh) biharf er-rê; *er spricht seine Meinung deutlich aus* بين نفسه bájjan náfs'hu; *ich spreche Ihnen meinen Dank aus* نشكر فضلك وجميلك néschkur fádhlak wa dschemîlak.

Ausspritzen *v. t. Wunden mit reinem Wasser* بخ او بل الجروح بماء القراح bachch (jebúchch) *od.* báll (jebúll) el-dschurûh bimâ el-qarâh; *eine Vene mit Wachs* ادخل شمع في العرق ádchal scham'a fi'l-'irq; Ausspritzung *s. f.* بخة báchche; — *v. n. herausspritzen (von der Flüssigkeit)* نبط nábath, jénbith; نط naththjenúthth; نفر náfar, jénfur.

Ausspruch *s. m. des Richters* حكم hukm *pl.* احكام ahkâm; قضاء qadhâ *pl.* اقضية áqdhije; امر amr *pl* اوامر awâmir; *ich unterwerfe mich deinem A.* انا رضيت بحكمك ána radhît bi-húkmak; — *ausgesprochene Meinung, Spruch* قول qôl (qaul) *pl.* اقوال aqwâl; كلام kalâm.

Ausspucken *v. t. siehe Ausspeien.*

Ausspülen *v. t. ein Gefäfs* شطف scháthaf, jéschthuf *u.* scháththaf, juscháththif; *sich den Mund* — مضمض او مخمض فمه mádhmadh (jumádhmidh) *od.* máchmadh (jumáchmidh) fám'hu; *Maghr.* شلل schállal, juschállil).

Ausstand *s. m. active Schuld* دين له dên (*pl.* ديون dujûn) la-hú; مطلوب له mathlûb la-hú; *ich habe noch Ausstände unter den Kaufleuten* لي ديون على التجار lî dujûn 'ála et-tuddschâr; — لي مطلوبات منهم lî mathlūbât mínhum.

Ausstatten *v. t. eine Braut* مهر máhar, jémhur; امهر ámhar, júmhir; رتب لها ráttab (juráttib) la-hâ; Ausstattung *s. f. nom. act.* تمهير temhîr; ترتيب رواتب tartîb rawâtib; *die Gegenstände der A.* الرواتب er-rawâtib.

Ausstehen *v. t. siehe Leiden;* — *v. n. er hat Geld ausstehen : siehe Ausstand.*

Aussteigen *v. a. aus dem Schiff* خرج او طلع من المركب cháradsch (jéchrudsch) *od.* thála' (játhla') min el-márkeb; *das* Aussteigen *s. n.* خروج churûdsch; طلوع thulû'a.

Ausstellen *v. t. zum Beschauen* اورى áura (áwra), *Aor.* يوري jûri; عرض للنظر 'áradh (já'rudh *u.* já'ridh) li'n-náçar; *eine Waare zum Verkauf* فرش البضاعة fárasch (jéfrusch) el-badhâ'e; *Einem eine*

Quittung اعطاه ورقة خلاص á'thā-(jú'thī-)hu wáraqat chalâß; *einen Wechsel auf Einen* سحب بوليصة على احد sáhab (jóshab) bōliße 'ála áhad[in]; — *tadeln: siehe Aussetzen.*

Ausstellung *s. f.* عرض 'ardh; اعراض i'râdh; *Waaren-A.* فرش البضايع farsch el-badhâji'; — *Ausstellungen machen, tadeln: siehe Aussetzen.*

Aussterben *v. n.* انقرض inqáradh, jenqáridh; انطفى inthá fa, jenthâfi; انقطع inqátha', jenqáthi'; *das* Aussterben *s. n. einer Race* انطفاء سلالة inthifâ sulâle; انقراض inqirâdh; انقطاع inqithâ'.

Aussteuer *s. f. der Frau* مال الامراة mâl el-imrât; *Gegenstände der A.* جهاز dschihâz; لوازم lawâzim; *siehe Ausstattung, Mitgift.*

Aussteuern *v. t. siehe Ausstatten.*

Ausstopfen *v. t.* حشى háscha, jáhschi; *ausgestopft* محشى máhschij *u.* محشو máhschuw; *das* Ausstopfen *s. n.* حشو háschw.

Ausstofsen *v. t.* طرد thárad, játhrud; *ausgestofsen* مطرود mathrûd; طريد tharîd; *ausgestofsen werden* اطرد iththárad, jaththárid; *siehe Ausschliefsen; Einem ein Auge* قلع او بخص عينه qála' (jáqla') *od.* báchaß (jébchaß) 'áin'hu; *einen Schrei* صاح صيحة ßâh (jaßîh) ßihe; صرخ صرخة ßárach (jáßruch) ßárche; *Verwünschungen gegen Einen* لعن احدا lá'an (jál'an) áhad[an]; دعا عليه dá'a (jéd'u *u.* jéd'i) 'alêh; — Ausstofsung *s. f.* طرد thard; *siehe Ausschliefsung.*

Ausstrahlen *v. t. Licht* شعشع schá'scha', juschá'schi'; اضاء adhâ, judhî; *das natürliche Licht wird von der Sonne ausgestrahlt* النور الطبيعى يحصل لنا (او يخرج) من الشمس en-nûr eth-thabî'ij jáhßal la-nâ (*od.* jéchrudsch) min esch-schéms; — Ausstrahlung *s. f.* تشعشع teschá'schu'.

Ausstrecken *v. t. die Hand, den Fufs* مد اليد او الرجل madd (jemúdd) el-jádd *od.* er-rídschl.

Ausstreuen *v. t. Samen* بذر bádsar, jébdsur; *Geld* بذر او نثر المال bádsar *od.* náçar (jánçur) el-mâl; *ein Gerücht* نشر او اشاع خبرا náschar (jénschur) *od.* aschâ' (juschî') chábar[an]; *den Samen der Zwietracht* القى الشقاق álqa (júlqi) esch-schiqâq.

Ausströmen *v. n. mit Gewalt* سال بشدة sâl (jesîl) bi-schídde.

Aussuchen *v. t.* اختار ichtâr, jachtâr; انتخب intáchab, jentáchib; اتخذ ittáchads, jettáchids; *das Beste* نقى náqqa, junáqqi; اصطفى ißtháfa, jaßtháfi.

Aufsen *adv.* برا bárra; خارج châridsch; *von aufsen* من برا min bárra; من خارج min châridsch; *nach aufsen* الى برا íla bárra; الى خارج íla châridsch.

Aufsenschein *s. m.* ظاهر çâhir.

Aufsenseite *s. f.* خارج châridsch;

برانى barrânij; *äufsere Oberfläche* سطح sáth'h; وجه wadsch'h.

Aufsenwerk *s. n. die äufseren Befestigungen* (القلعة) سياج sijâdsch *pl.* ât (el-qíl'a).

Aufser *adv. örtlich* خارج châridsch; برا bárra; *aufser dem Hause* خرج البيت châridsch el-bêt; *aufser der Stadt* برا من المدينة bárra min el-medîne; — *er ist aufser sich* هو غايب العقل húa ghâjib el-'aql; *aufser Zweifel* من غير شك min ghêr schákk; بلا شك bi-lâ schákk; — *ausgenommen* خلاف chilâf; غير ghair, ghêr; الا ílla; سوا, سوى sáwā; دون dûn; من غير min ghêr; *Keiner aufser mir* لا احد غيرى lâ áhad ghêri; *ich verkaufe es Niemanden aufser dir* لا ابيعه لغيرك lâ abî'hu li-ghêrak; *ich habe Nichts aufser diesem* ما عندى غير هذا mâ 'ándi ghêr hâdsa; *gibt es noch einen anderen Weg aufser diesem* فيه شى طريق من غير هذا fî'sch tharîq min ghêr hâdsa; *gar Niemand aufser mir allein* لا احد الا انا بمفردى lâ áhad ílla ána bi-múfradi; — *aufser dafs* الا ان ílla ánn: *da gibt s kein anderes Mittel, aufser dafs wir die gerichtliche Anzeige machen* ما له دوا الا ان نخبر الحاكم عن الامر mâ la-hú dáwa ílla ánn núchbir el-hâkim 'an el-ámr.

Aufserdem *adv.*, غير ghair, ghêr; زيادة على ذلك zijâde 'ála dsâlik; غير ذلك ghêr dsâlik; خلاف ذلك chilâf dsâlik; غير شى ghêr schē; *was habt ihr aufserdem noch gehabt* اى شى كان لكم غير شى ê'sch kân la-kúm ghêr schē? *Was brauchen Sie aufserdem* ايش بدك غيره êsch bíddak ghêr'hu?

Aeufserlich *a.* خرج châridsch; برانى barrânij; *das äufserliche Ansehen* ظاهر çâhir; *siehe Anschein;* — *adv.* فى الخارج fi'l-châridsch; من خارج min châridsch; من برا min bárra; فى الظاهر fi'ç-çâhir

Aeufsern *v. t.* اظهر áç'har, júç'hir; بين bájjan, jubájjin; *seine Freude* اظهر السرور áçhar es-surur; — *sich äufsern v. r. sich zeigen* ظهر çáhir, jáçhar; بان bân, jebân; *seine Meinung sagen* اظهر ظنه áç'har çánn'hu; بين رايه bájjan râï'hu.

Aufserordentlich *a. ungewöhnlich* غير معتاد ghêr (ghair) mu'tâd; غير اعتيادى ghêr i'tijâdij; خارج عن العادة châridsch 'an el-'âde; *erstaunlich* غريب gharîb; عجيب 'adschîb, — *adv.* خارجا عن العادة châridschan 'an el-'âde; بنوع غريب bi-nau' gharîb.

Aeufserst *adv.* جدا dschíddan; قوى جدا qáui (qawîjjan) dschíddan; للغاية li'l-ghâje; خارجا عن الحد châridschan 'an el-hádd; *der Preis ist äufserst billig* الثمن فى غاية الانصاف eç-çáman fî ghâjet el-inçâf.

Aeufserste *adj.* زايد zâjid; خارج عن الحدّ chârídsch ʿan el-hádd; *wiederzugeben durch die Subst.* غاية ghâje *od.* عزّ ʿizz *das Aeufserste: die Stadt ist in der äufsersten Noth* المدينة في عز الضيق el-medîne fi ʿízz edh-dhîq; *in der äufsersten Freude* في غاية الفرح والسرور fi ghâjet el-farḥ wa's-surûr; *die äufserste Hitze* حر شديد للغاية ḥarr schedîd li'l-ghâje; — *in der äufsersten Kälte* في اشد البرد fi aschádd el-bárd; *der äufserste Grad* اخر درجة âchir dárdsche; *zum äufsersten Preis* بارخص ثمن bi-árchaß çáman; — *es ist mit ihm auf's Aeufserste gekommen* هو في عز الضيقة húa fi ʿízz edh-dhîqe; *er hat sein Aeufserstes gethan* عمل كل جهده ʿámal kull dsché'hd'hu.

Aeufserung *s. f. Ausspruch* قول qaul, qôl; اظهار رايه iç'hâr râï'hu.

Austäfeln *v. t mit Holz* خشّب cháschschab, jucháschschib; *ausgetäfelt* مخشّب mucháschschab; *das* **Austäfeln** *s. n.* تخشيب táchschib.

Austapezieren *v. t.* فرش fárasch, jéfrusch.

Austausch *s. m.* بدل bádal; مبادلة mubâdale; تبديل tebdîl; معاوضة muʿâwadhe; *ich habe die zwei Maulthiere im Austausch gegen ein Pferd erhalten* اخذت البغلتين بدال فرس achádst el-baghlatên bedâl fáras.

Austauschen *v. t. eine Sache gegen die andere* بدل شيا بشي bádal (jébdil) schê [schéi'an] bi-schê [schéi'in]; قاوض qâwadh, juqâwidh.

Auster *s. f.* استريديا istridîjja, stridîjja; صدف ßádaf (*coll.*); *eine A.* صدفة ßádafe *pl.* اصداف aßdâf; محارة maḥâre *coll.* محار maḥâr; بادلان bādlân; بطلينس bathlinus; **Austerschale** *s. f.* صفيحة الاستريديا ßafîḥet el-istridîjja.

Austheilen *v. t. unter Mehrere* قسم على او بين qásam (jáqsim) *od.* qássam (juqássim) ʿála *od.* bên [bein]; فرق على fárraq (jufárriq) ʿála; — *das h. Abendmahl* ناول او قرب القربان náwal (junâwil) *od.* qárrab (juqárrib) el-qorbân; — **Austheiler** *s. m.* مفرق mufárriq; **Austheilung** *s. f.* تفريق tefrìq; تقسيم taqsîm.

Austilgen *v. t.* دمّر dámmar, judámmir; اباد ābâd, jūbîd; اطفا áthfa, júthfi; *mit der Wurzel* استاصل istáʾßal, jestáʾßil; — **Austilgung** *s. f. nom. act.* تدمير tedmîr; ابادة ībâde; اطفا ithfâ.

Austreiben *v. t.* طرد thárad, játhrud; *das Uebel* دفع المرض dáfaʿ (jédfaʿ) el-máradh.

Austreten *v. t. einen Schuh* ثنى كعب الصرمة çána (jáçni) káʿab eß-ßárme; *v. n. aus dem Dienst* خرج من الخدمة chárадsch (jéchrudsch) min el-chídme; *der Flufs tritt aus* فاض fâdh, jefîdh;

طاف thâf, jathûf; *das* Austreten *s. n. aus dem Dienste* خروج من الخدمة churûdsch min el-chídme; *eines Flusses* فيضان fajadhân; طوفان thawafân.

Austrinken *v. t. ein Glas* شرب قدح schárib (jéschrab) qad'h.

Austritt *s. m. siehe* *Austreten.*

Austrocknen *v. t.* نشف násch-schaf, junáschschif; نزح názah, jénzah; — *v. n.* نشف náschif, jénschaf; *der Flufs trocknet jedes Jahr aus* ماء النهر ينشف كل سنة mâ en-náhar jénschaf kull séne; — *von Organismen v. t.* يبس jábbas, jujábbis; جفف dscháffaf, judscháffif; *v. n.* يبس jábis, jéibas; تيبس tejábbas, jetejábbas; تجفف tedscháffaf, jetedscháffaf; — austrocknend *a.* منشف munáschschif; ميبس mujábbis; مجفف mudscháffif; — Austrocknung *s. f. nom. act.* تنشيف tenschîf; تجفيف tedschfîf; تجفاف tedschfâf.

Ausüben *v. t.* عمل ['ámil] 'ámal, já'mal; استعمل istá'mal, jestá'mil; جرب dschárrab, judschárrib; *eine Kunst* عمل كار 'ámal kâr; مارس صناعة mâras (jumâris) ßanâ'e; *er übt die Medicin aus* يعمل حكيم já'mal hakîm; *an Einem Rache ausüben* اخذ منه ثاره áchads (jâchuds) mín'hu çâr'hu; *ausübender Arzt* حكيم عملي hakîm 'ámlij; — Ausübung *s. f.* عمل 'aml; ممارسة mumârase.

Auswahl *s. f. nom. act.* اختيار ichtijâr; انتخاب intichâb; تنقية tánqije; *Sie haben die A.* انت بالمختار énte bi'l-muchtâr.

Auswählen *v. t. siehe* *Aussuchen.*

Auswanderer *s. m.* طافش thâfisch; — Auswanderung *s. f.* طفشان thafaschân; *siehe* *Ausgewandert.*

Auswärtig *a.* برّاني barrânij; اجنبي édschnebij; *die auswärtigen Angelegenheiten* الامور البرانية el-umûr el-barrānîjje.

Auswärts *adv. in der Fremde* برا bárra; خارج chârîdsch; *von auswärts kommen lassen* جلب من برا dschálab (jédschlub) min bárra; *siehe* *Aufsen.*

Auswechseln *v. t.* بادل bâdal, jubâdil; *siehe* *Austauschen, Wechseln.*

Auswechselung *s. f.* مبادلة mubâdale; *Auswechselungsvertrag über Kriegsgefangene* اتفاق على مبادلة اليسراء ittifâq 'ála mubâdalet el-júsarā.

Ausweg *s. m. Aushilfsmittel und Weg zum Entkommen* منفذ mánfids *pl.* منافذ menâfids; مخرج máchradsch; طريقة tharîqe *pl.* طرايق tharâjiq.

Ausweichen *v. a. Einem Platz machen* وسع له wássa' (juwássi') la-hú: *weich uns aus!* وسع لنا طريق wássi' la-nâ tharîq! — *einem Schlag* زاغ عن الضربة zâgh (jezûgh u. jezîgh) 'an edh-dhárbe; زوغ عن záwwagh (juzáwwigh) 'an; حاول عن hâwal

(juhâwil) ʿan; *ausweichende Antwort* جواب محاولة dschawâb muhâwale.

Ausweiden *v. t. die Eingeweide herausnehmen* شق البطن schaqq (jeschúqq) el-báthn.

Ausweis *s. m. Legitimirung* تحقيق tahqîq; تصحيح taßhîh; *Schriftstück* كتابة تحقيق kitâbe tahqîq; تذكرة tédskire.

Ausweisen *v. t. einen aus dem Land weisen* طرد احدا من البلد thárad (játhrud) áhad min el-bálad; *bestätigen* اثبت áçbat, júçbit; ثبت çábbat, juçábbit; حقق háqqaq, juháqqiq; *sich — v. r. als wahr, ächt* تحقق taháqqaq, jetaháqqaq; *sich zeigen* ظهر çáhar, jáç'har; — Ausweisung *s. f. aus dem Lande* طرد thárad.

Ausweifsen *v. t.* بيض bájjadh, jubájjidh; *das* Ausweifsen *s. n.* تبييض tebjîdh.

Ausweiten *v. t.* وسع wássaʿ, juwássiʿ: *das* Ausweiten *s. n.* توسيع tawsîʿ.

Auswendig *adj. u. adv.*, *siehe Aufsen, Aeufserlich; auswendig lernen* تعلم على الغايب taʿállam (jetaʿállam) ʿála'l-ghâjib *od.* على ظهر قلبه ʿála dhú'hr qálb'hu; *auswendig wissen* حفظ háfiç, jáhfaç.

Auswerfen *v. t. Blut* بزق دم bázaq (jébzuq) dam; *den Anker* رمى او القى المرساة ráma (jármi) *od.* álqa (júlqi) el-mirsâje.

Auswinden *v. t. die Wäsche* عصر القماش ʿáßar (jáʿßir) el-qumâsch.

Auswurf *s. m. Speichel etc.* بزاق buzâq; *ein einzelner* بزقة bázqe; *katarrhalischer* تنخع tenáchchuʿ; *denselben auswerfen* تنخع tenáchchaʿ, jetenáchchaʿ; *Einer der ihn hat* متنخع mutenáchchiʿ; — *verworfene Menschen* اراذل الناس arâdsil en-nâs.

Auszacken *v. t.* سنن sánnan, jusánnin; *ausgezackt* مسنن musánnan.

Auszahlen *v. t.* وفى wáfa (*Aor.* يوفى jûfî, *Imp.* ûfî); دفع dáfaʿ, jédfaʿ; *Maghr.* خلص chállaß, juchálliß; *ich habe ihm 1000 Thlr. ausbezahlt* دفعت له الف ريال dafáʿt la-hú alf rijâl; *er hat mir die Summe in klingender Münze ausgezahlt* دفع لى المبلغ دراهم نقد dáfaʿ lî el-méblagh derâhim naqd; *zahle mir mein Guthaben aus* اوفى الدين الذى لى عندك ûfî ed-dên elládsi lî ʿándak! اعطنى الذى لى عندك áʿthinî elládsi lî ʿándak! *fürchtet euch nicht, wir werden euch richtig ausbezahlen* ما تخافوش نخلصكم مليح mâ techâfû'sch, nuchálliß'kum melîh! — Ausbezahlung *s. f.* دفع dáfʿa, دفعة dáfʿe.

Auszehren *v. n. siehe Abzehren, Abzehrung.*

Auszeichnen *v. t. unterscheiden* ميز májjaz, jumájjiz; *vor Andern* — فضل على fádhdhal (jufádhdhil) ʿála; *mit Auszeichnung be-*

handeln اكرم ákram, júkrim; — *sich v. r.* تبين tebájjan, jetebájjan; تميز temájjaz, jetemájjaz; امتاز imtâz, jemtâz; اشتهر ischtáhar, jeschtáhir; *ausgezeichnet* ممتاز mumtâz; مشهور meschhûr; *Auszeichnung s. f. nom. act.* تمييز temjîz; تفضيل tefdhîl.

Ausziehen *v. t.* قلع qála', jáqla', *Imp.* íqla'; *einen Zahn* قلع سن qála sinn; *Einem die Kleider* قشطه او شلحه ثيابه qáschschath-(juqáschschith-)hu *od.* schállah-(juschállih-)hu çijâb'hu; *den Stiefel* قلع جزمته qála' dschízmet'hu; *Stellen aus einem Buch* نقل من كتاب náqal (jánqul) min kitâb: *ich habe die Rechnung aus dem Hauptbuch ausgezogen* نقلت الحساب من الحاوى الكبير naqált el-hisâb min el-hâwī el-kebîr; *die Wurzel aus einer Zahl* استخرج جذر عدد istáchradsch (jestáchridsch) dschedr 'áded; — *v. n. aus einem Haus* خرج من البيت cháradsch (jéchrudsch) min el-bêt; انتقل intáqal, jentáqil; — *sich v. r.* خلع او شلح ثيابه chála' (jechla') *od.* schálah (jéschlah) çijâb'hu; — *das* Ausziehen *s. n. aus einem Hause in's andere* انتقال من بيت الى بيت intiqâl min bêt íla bêt: رحيل rahîl.

Auszieren *v. t. siehe* *Ausschmücken.*

Auszug *s. m. aus einem Lande* خروج churûdsch; رحيل rahîl; *aus einem Buch, Abkürzung desselben* مختصر muchtáßar, *nom. act.* اختصار ichtißâr; *einen solchen A. machen* اختصر ichtáßar, jachtáßir; *ausgezogene Stellen* منقول من كتاب manqûl min kitâb; auszugsweise *adv.* بالاختصار bi'l-ichtißâr; اختصارا ichtißâran; *siehe Ausziehen.*

Authenticität *s. f.* صحة ßíhhe, *vulg.* ßáhhe; حقانية haqqānîjje.

Authentisch *a.* صحيح ßahîh; شرعى schár'ij; — *adv.* بصحة bi-ßáhhe; شرعيا schar'îjjan; شرعا schár'an.

Autor *s. m. Verfasser* مؤلف mu'állif; مصنف mußánnif.

Autorisiren *v. t. Einen wozu* — قدر احدا على شى qáddar (juqáddir) áhad[an] 'ála schê [schéi'in]; فوض الامر الى احد fáwwadh (jufáwwidh) el-ámr íla áhad[in]; *gesetzlich* اعطى احدا اقراره الشرعى بشى á'tha (jú'thi) áhad iqrâr'hu esch-schár'ij bi-schê.

Autorität *s. f. Macht* سلطة súltha; سلطان sulthân; امر ونهى amr wa náhi; *Ansehen* اعتبار i'tibâr; *Ansicht eines Anderen, auf die man sich beruft* اسناد isnâd; *sich auf e. A. berufen* استند الى فلان istánad (jestánid) íla fulân; *mit Berufung auf die A. des N. N.* استنادا الى فلان istinâdan íla fulân.

Au weh! *interj.* اف uf; اخ ach.

Aventurinstein *s. m.* حجرة البرق hádscharet el-barq.

Avis-Brief *s. m.* Aviso *s. n.* اشارة ischâre; تنبيه ténbije.

Axe *s. f.* مدار medâr; قطب qathb, qúthub; *Erdaxe* مدار الارض medâr el-árdh; *einer Rolle* محور míhwar.

Axiom *s. n.* قاعدة qâ'ide *pl.* قواعد qawâ'id.

Axt *s. f.* فاس fâs *pl.* فؤوس fu'ûs; فراعة farrâ'e *pl.* ât; بلطة báltha *pl.* بلط búluth; قدوم qaddûm *pl.* قداديم qadādîm; *kleine* طبر thábar *pl.* اطبار athbâr; *Maghr.* شاكور, شكور schākûr *pl.* شواكر schawâkir.

Azimut *s. m. Astron.* السمت es-sémt, es-símt.

Azung *s. f.* اكل akl.

Azur *s. m. blaue Farbe* لون سماوي lôn (laun) semâwij; لون ازرق lôn ázraq; لازوردي lāzwárdij, lādschwérdij; azurblau *a.* سماوي semâwij; ازرق ázraq *fem.* زرقاء zúrqa; لازوردي lāzwárdij.

B

B الحرف الثاني من الالف باء el-hárf et-tânî min el-élif bâ; باء bâ, bê.

Bach *s. m.* ساقية sâqije *pl.* سواقي sawâqi; مجرى médschra *pl.* مجاري medschâri; جدول dschádwal *pl.* جداول dschedâwil; *Maghr.* وادي wâdi; واد wâd; شعبة schá'abe.

Bache *s. f. Wildsau* خنزيرة برية chinzîre barrîjje.

Bachstelze *s. f.* ذعرة dsá'ire; هزاز الذنب hazzáz ed-déneb.

Backbord *s. m. linke Schiffsseite* جانب اليسار (او الشمال) من المركب dschânib el-jesâr (*od.* esch-schemâl) min el-márkeb; *Maghr.* كريدور متاع اليسار (او الشمال) korridôr metâ' el-jesâr (*od.* esch-schemâl); — السقالة es-saqâle, *türk.* اسكلة ískele.

Backe *s. m.* خد chadd *pl.* خدود chudûd.

Backen *v. t. Brot* خبز chábbaz, juchábbiz; خبز chábaz, jéchbiz; *im Backofen gebacken* فرني fúrnij; — *in der Pfanne (Fische etc.)* قلى qála, jáqli *u.* qálla, juqálli; *gebacken* مقلي máqlij *u.* muqálla; *Gebackenes* قلية qalijje *pl.* قلايا qalâjā; — *in heißer Asche* مل mall, jemúll; *gebacken* مملول memlûl; — *gebackene Eier* عجة 'úddsche.

Backengrübchen *s. n.* غمازة ghammáze.

Backenstreich *s. m.* كف kaff *pl.* كفوف kufûf; *Einem einen B. geben* صفقه كف ßáfaq- (jáßfiq-)hu káff.

Backenzahn *s. m.* ضرس dhirs *pl.* اضراس adhrâs *u.* ضروس dhurûs.

Bäcker *s. m.* خباز chabbâz *pl.* chabbāzîn; فران farrân; *gib dein Brot dem B. zu backen, und*

wenn er auch die Hälfte davon äſse اعطى خبزك للخباز ولو اكله نصفه á'thi chúbzak li'l-chabbâz, wa lau ákal'hu níßf'hu;
Bäckerbursche *s. m.* صبى خباز ßábij chabbâz; — Bäckerei *s. f. Gewerbe* صناعة الخباز ßanâ'et el-chabbâz; *Backhaus* مخبز máchbaz.

Backofen *s. m.* فرن furn *pl.* افران efrân; *in den B. schieben* حط فى الفرن haththth (jahúththth) fi'l-fúrn.

Backpfanne *s. f.* مقلاية miqlâje.

Backstein *s. m.* طوب thûb, thôb *coll.*, *ein B.* طوبة thûbe; قرميد qarmîd *pl.* قراميد qarāmîd (*gebacken od. nicht gebacken* مطبوخ او غير مطبوخ mathbûch au ghêr mathbûch); *an der Sonne getrocknet* لبن libn, líban *coll.*; *ein B.* لبنة líbne; *Maghr.* جبير dschîr; ياجور jädschûr; لاجور lādschûr; اجرة âdschire; — Backsteinfabrikant *s. m.* طواب thawwâb; *B. machen* لبن lábban, julábbin; *mit B. belegen (pflastern)* قرمد qármad, juqármid; *damit belegt sein* تقرمد taqármad, jetaqármad; *damit belegt* مقرمد muqármad.

Backwerk *s. n.* فطير fathîr; فطيرة fathîre *pl.* ât; مبسوس mebsûs *pl.* ât; محليات muhlijât; غريبية ghuraibîjje; خمير chamîr, chamûr; Backwerkhändler *s. m.* فطاطرى fathâthirij *pl.* fathāthirîjje; حلوانى halwânij; حلواتى halwâtij; خامرجى chamírdschi. *In Aeg. ruft der Backwerkhändler:* شغل الثور يا بنات schughl et-tôr, jâ banât! *die Arbeit des Ochsen, o ihr Mädchen!*

Bad *s. n. das Wasser zum Baden* ماء للتغسل mâ li't-taghássul; *Badhaus* حمام hammâm *pl.* حمامات hammāmât; *ein B. nehmen* استحم istahámm, jestahímm; *Gebräuche der Badehäuser* رسوم الحمام rusûm el-hammâm; *in der Vorhalle übergibt man Uhr, Börse etc. dem Badeigenthümer od. Inspektor* (صاحب الحمام ßâhib el-hammâm; حمامى hammâmij; معلم mu'állim). *Das erste Zimmer* (مشلح méschlah, قبة qúbbe) *hat in der Mitte ein Kaltwasser-Bassin* (بركة bírke) *mit Fontaine* (فسقية fisqîjje) *und ringsum Estraden* (مصطبة máßthabe *pl.* مصاطب maßâthib, *od.* ليوان lîwân), *auf welchen man sich mit Hilfe der Badediener* (مشلح muschállih *pl.* în *Auskleider*, ناطور nâthûr *Garderobier*) *entkleidet und Holzsandalen* (قبقاب qabqâb) *erhält. Die Kleider werden in ein Handtuch geschlagen. Bei kaltem Wetter findet das Entkleiden in einem kleinen inneren Gemache* (بيت اول bêt áwwal) *Statt. An Badewäsche erhält man vom Diener* (ليوانجى lîwândschi, lawíndschi) *mehrere Leintücher* (محزم míhzam *pl.* محازم mahâzim *od.* منشفة mínschafe *pl.* مناشف menâschif), *mit denen man sich die Hüften umgürtet,*

den Kopf umwickelt, Brust und Rücken bedeckt. Muslims treten dann in ein Kabinet (خلوة chálwe), *wo sie die behaarten Theile mit einer (Quecksilber-) Salbe* (دواء dawâ) *bestreichen. Durch einen Gang* (وسطانة wasthâne), *an dessen Seite die Abtritte* (بيت الادب bêt el-édeb; كنيف kenîf) *sind, tritt man nun in den eigentlichen Baderaum* (بيت النار bêt en-nâr; حرارة ḥarâre) *welcher durch Oefen im Souterrain geheizt ist. Derselbe ist meist achteckig (vier grofse, vier kleine Seiten) mit vier grofsen ausspringenden Marmor-Estraden (Liwan's), so dafs das Ganze Kreuzform hat. In den vier schmalen Seiten befinden sich die Zugänge zum Bêt el-áwwal, zu den warmen Wasserbehältern* (مغطس míghthas *pl.* مغاطس maghâthis), *und zu einem Zimmer mit Zapfenröhren für kaltes und warmes Wasser* (حنفية ḥanafîjje; *die Röhren* مسلك méslak *pl.* مسالك mesâlik). *In der Mitte der Harâre befindet sich ein heifses Bassin mit Fontaine. Der hier in Schweifs Gerathende legt sich auf einen der Liwan's und erleidet zuerst das Knacken der Gelenke* (طقطقة tháqthaqe) *durch den Badediener* (مكيس mukéjjis; مكيساتي mukejjisâtij, *auch* دلاك dallâk), *danach das Reiben der Fufssohlen mit einer Art Raspel von Thon* (حجر الحمام ḥádschar el-ḥammâm) *und das Kneten und Reiben des Fleisches* (تكييس tekjîs) *vermittels eines kleinen grobwollenen, handschuhartigen Sackes* (كيس الحمام kîs el-ḥammâm; كيس التفريك kîs et-tefrîk). *Darnach taucht der Badende in den Behälter in einem der Míghthas, wird dann zu einer Hanafîjje geführt und hier mit einer Art Schwamm aus Palmfasern* (ليف lîf) *und Seife* (صابون ßābûn) *eingeseift, dann mit Wasser aus der Hanafîjje abgewaschen, unter der Armhöhle rasirt und wie früher mit Leintüchern bedeckt. In das erste Zimmer zurückgekehrt ruht der Gebadete auf einer Estrade aus, wobei er raucht und Kaffee nimmt (der hier zu haben ist), während der Lawindschi seine Fufssohlen reibt und seine Glieder knetet. Nach halbstündiger und längerer Ruhe wird der Gebadete angekleidet und geht dann in die Vorhalle, wo ihm der Aufseher über die Wäsche* (حارس ḥâris) *Kamm* (مشط mischth) *und Spiegel* (مراية mirâje) *reicht, wobei Uhr, Börse etc. zurückgegeben werden und das Trinkgeld* (بخشيش bachschîsch; حق القهوة ḥaqq el-qá'hwe), *3—4 Piaster, und 1 Piaster Badegeld auf den Spiegel gelegt wird. — Einem, der aus dem Bade kommt, sagt man :* نعيما naʿîman *wohl bekomm's! Antw.* الله ينعم عليك

allâh júnʻim ʻalêk *Gott sei dir gnädig!*

Baden *v. t. ein Kind* حمى الطفل ḥámma (juḥámmi) eth-thífl; *die Füfse* غسل الارجال ghással (jughássil) el-ardschâl; *sich — v. r. im öffentl. Bad* استحم istaḥámm, jestaḥímm; تحمم taḥámmam, jetaḥámmam; *im Meer* سبح sábaḥ, jésbaḥ; *sich abwaschen* اغتسل ightásal, jaghtásil; تغسل tagháss al, jetaghással.

Badewanne *s. f.* حوض ḥaudh *pl.* احواض aḥwâdh; Badeort *s. m.*, Badezimmer *s. n.* مغطس mighthas *pl.* مغاطس maghâthis, *siehe Bad.*

Bagage *s. f. Gepäck* لبش lábasch; لبشات labaschât; حوايج ḥawâjidsch *pl.*; احمال aḥmâl *pl.*; اثقال açqâl *pl.*; اسباب esbâb; *Maghr.* قش qaschsch; *Aufseher der Bagage bei einer Karawane* عكام ʻakkâm; *Chef der Bagage* عكام باشي ʻakkâm báschi.

Bähen *v. t. medic.* حبل ḥábbal, juḥábbil; كمد kámmad, jukámmid; *das* Bähen *s. n.*, *die* Bähung *s. f.* تهبيل te'hbîl; كماد kemâd.

Bahn *s. f.* سكة síkke *pl.* سكك síkak; *die Bahn brechen*, *den Weg bahnen* فتح سكة fátaḥ (jéftaḥ) síkke; *siehe Weg.*

Bahnhof *s. m. der Eisenbahn* قاعة درب الحديد qâʻe darb el-ḥadîd; Bahnlinie *s. f.* خط الحديد chaṭṭh el-ḥadîd.

Bahre *s. f. Tragbahre* نعش náʻasch *pl.* نعوش nuʻûsch; *Todtenbahre* تابوت tâbût *pl.* توابيت tawābît.

Bai *s. f. Bucht* جون dschûn; جونة dschûne; مورده (máwride) mûrade: ثغر çaghr; خليج chalîdsch.

Bajazzo *s. m.* خلبوس chalbûs; بهلول bu'hlûl.

Bajonnet *s. n.* حربة ḥárbe *pl.* ât; زغاية zaghâje (*türk.* سونكى sünghü: *Aeg.* سيوكة sijûghe); *Maghr.* بنيار benjâr.

Balanciren *v. n. sich im Gleichgewicht halten* اهتز i'htázz, je'htázz; ارتج irtáddsch, jertáddsch; — *das* Balanciren *s. n.* اهتزاز i'htizâz; ارتجاج irtidschâdsch.

Balcon *s. m.* شهنشين schahnischîn; منظر الطاقة mánçar (*pl.* menâçir) eth-thâqe; *vergitterter B.* روشان rauschân, rōschân; مشربية meschrebîjje; *siehe Haus.*

Bald *adv.* عن قريب ʻan qarîb; عن قليل ʻan qalîl; بعد قليل báʻad qalîl; شوية اخرى schuwájje úchra; بعد شوية báʻad schuwájje; *Maghr.* من هنا شوية min hóna schuwájje; *antworte mir bald* رد لى جوابى عن قريب rúdd lî dschawâbi ʻan qarîb! *er wird bald kommen* يجى شوية اخرى jédschi schuwájje úchra; — *bald* — *bald* ساعة — ساعة sâʻe — sâʻe; مرة — مرة márre — márre; تارة — تارة târe — târe; شى — شى schê — schê; *bald ja bald nein* ساعة نعم ساعة لا sâʻe náʻam sâʻe lâ; *bald weint er bald lacht er* شى يبكى شى يضحك

schê jébki schê jádh'hak; — *sobald als conj.* ساعة ما sâ'e mâ; حال ما hâl mâ; اول ما áwwal mâ; وقت ما wáqt mâ; *so bald als ich nach Haus gekommen war, schrieb ich Dir ein Billet* حال ما كنت رجعت الى محلى كتبت لك ورقة hâl mā kúnt radschá't íla mahálli katábt lak wáraqe; — *so bald als möglich* بأسرع وقت bi-ásra' wáqt; *umschrieben:* نرجو عدم العايق في ارسال الدراهم على كل حال لا تحمل السهل في ذلك الامر nárdschu 'ádam el-'âjiq fi irsâl ed-derâhim; 'ála kull hâl lâ táhmil es-sa'hl fi dsâlik el-ámr! *wörtl.: wir erbitten das Fernsein einer Verzögerung im Absenden des Geldes; auf jeden Fall trage keine Vernachlässigung in diese Sache!*

Baldrian *s. m. Valeriana* فوّ fúww, فوه fûh; *V. celtica* سنبيل sembîl.

Balg *s. m. siehe Haut.*

Balken *s. m.* خشبة cháschabe *pl.* ât; جسر خشب dschisr (*pl.* جسور dschusûr) cháschab; شوحيبة schūhîjje *pl.* شواحى schawâhi; رومية rūmîjje.

Ball *s. m. zum Spielen* كرة kóra, kórra; كورة kôra *pl.* ât; طابة thâbe *pl.* thābât *u.* طوب thúwab; *Ball spielen* لعب بالكورة او بالطابة lá'ab (jál'ab) bi'l-kôra *od.* bi'th-thâbe; *Tanz* رقص raqß; *er wird einen Ball geben* يصير عنده مجلس ورقص jaßîr 'ánd'hu médschlis wa ráqß.

Ballade *s. f. Lied* غناء ghinâ; غنية ghannîjje *pl.* غنانى ghanânij.

Ballast *s. m. eines Schiffes* تصبيرة taßbîre; صبورة ßabûre.

Ballen *s. m. der Hand* راحة râhe; راحة الكف râhet el-káff; *Waarenballen* فردة fárde *pl.* فرادى ferâdi *u.* افراد efrâd; شدة schídde *pl.* ât; شوال schawâl *pl.* ât; بالوط bālûth *pl.* بوالط bawâlith; ربطة rábthe *pl.* ât; طرد thard *pl.* طرود thurûd; *ein B. Tuch* بالوط جوخ bālûth dschûch; *e. B. feinste Leinwand* ربطة من البز الاعلى rábthe min el-bázz el á'la; *e. B. Baumwolle* شوال قطن schăwâl qóthon; *e. B. Papier* خيشة ورق chêsche wáraq; *e. Kaffeeballen* سنصان sinßân.

Ballen *v. t. die Faust* طبق يده thábaq (játhbuq) jádd'hu.

Ballon *s. m.* طابة منفوخة thâbe menfûche; Luftballon قبة هوا qúbbet háwa.

Balsam *s. m.* بلسم bálsam *pl.* بلاسم balâsim; بلسان balsân, balasân; دهن du'hn; *Mekkanischer* بلسم مكى او مكاوى bálsam mekkîjj *od.* mekkâwij; *jüdischer (Jericho)* بلسان اسرائيل balsân israjîl (*gewonnen von Elaeagnus angustifolia, arab.* زقوم zaqqûm); *Peruanischer* بلسم هندى bálsam híndij; *Kopaiva* بلسم التعقيبة bálsam et-ta'qîbe; *mit B. beträufeln* بلسم bálsam, jubálsim; — *Salbe* مرهم márham *pl.* مراهم merâhim; balsamisch *a.* بلسمى bálsamijj; — Balsam-

baum *s. m.* شجر البلسم schá-dschar el-bálsam.

Balustrade *s. f.* درابزين derābzîn; درابزون derābezûn.

Banane *s. f. Frucht* موز mawz, mauz *coll.*; *eine B.* موزة máwze, máuze.

Band *s. n. von Seide etc.* شريط scharîth *pl.* اشرطة áschrithe; *europ. Waare* ربانة ribâne; — *Haarband* عصابة ʻiβâbe *pl.* عصب ʻúβab; *Verbindung* رباط ribâth *pl.* رباطات ribāthât *u.* ربط rúbuth; حبل ḥebl *pl.* حبال ḥibâl *u.* حبايل ḥebâjil; *die Bande der Liebe u. Freundschaft* حبايل المودة والمحبة ḥebâjil el-mawádde wa'l-maḥábbe; *Ketten u. Bande* زناجير zenādschîr (*pl. v.* زنجير zendschîr); — *s. m. Theil eines Buches* جزء, جزو dschuz *pl.* اجزاء edschzâ; *eingebundenes Buch* مجلد mudschállad.

Bandage *s. f.* حفاظ ḥufâç *pl.* حفاظات ḥufāçât; رباط ribâth *pl.* ربط rúbuth; عصابة ʻaβâbe *pl.* عصايب ʻaβâjib; *zum Umwickeln* لفافة lafâfe *pl.* لفايف lafâjif; Bandagist *s. m.* صانع الحفاظات βâniʻ el-ḥufāçât.

Bande *s. f. Trupp* جماعة dschemâʻe; جوقة dscháuqa, dschôqa *pl.* اجواق edschwâq; حزمة ḥúzme *pl.* حزم ḥúzam; زمرة zúmre *pl* زمر zúmar; سربة súrbe; *Räuberbande* جماعة حرامية dschemâʻet ḥarāmîje; سربة حرامية súrbet ḥarāmîjje; حزمة القطعية ḥúzmet el-qathʻaîjje.

Bandelier *s. n. von Leder* سير جلد seir (*pl.* سيور sujûr) dschild; محزمة máḥzime *pl.* محازم maḥâzim.

Bändigen *v. t. unterjochen, bezwingen* قهر qáhar, jáqhar; قمع qámaʻ, jáqmaʻ; *seinen Zorn* كظم الغيظ káçam (jékçim) el-ghaiç; *wilde Thiere* طبع thábbaʻ, juthábbiʻ.

Bandit *s. m.* حرامي ḥarâmij *pl.* ḥarāmîjje; قطعي qáthʻaij *pl.* qathʻaîjje *u.* قطاع quththâʻ.

Bangen *v. n. er bangt, ihm ist bange* فزع fázaʻ, jéfzaʻ; جفل dscháfal, jédschfil; *Einem bange machen* فزع او جفل احدا fázzaʻ (jufázziʻ) *od.* dscháffal (judscháffil) áhad[an]; — Bangigkeit *s. f.* قلق qálaq; اضطراب البال idhthirâb el-bâl.

Bank *s. f. zum Sitzen* مقعد máqʻad *pl.* مقاعد maqâʻid; تخت tacht *pl.* تخوت tuchût; صفة βúffe *pl.* صفف βúfaf; *von Stein* مصطبة máβthabe *pl.* مصاطب maβâthib; *siehe Haus; eines Banquiers* صيرفية βairafîjje; *öffentliche* صندوق الصيارف βandûq eβ-βajârif.

Bankerott *s. m. mit Verlust für die Gläubiger* انكسار inkisâr; كسرة késre; *betrügerischer B.* انكسار كاذب inkisâr kâdsib; *nicht betrügerischer* كسرة تاجر késre tâdschir; *ohne Verlust für die Gläubiger* افلاس iflâs; — *adj. er ist bankerott* مكسور maksûr; مفلس múflis; *Bankerott machen*

انكسر inkásar, jenkásir; افلس áflas, júflis: *er hat mit 100,000 P. Bankerott gemacht* انكسر عن (او تحت) مية الف قرش inkásar ʻan (*od.* taht) mîjet alf qirsch.

Banket *s. n.* وليمة walîme *pl.* ولايم walâjim.

Banknote *s. f.* ورقة معاملة wáraqet muʻâmale.

Bann *s. m. Bannfluch s. m.* حرم hirm; *siehe Anathema.*

Bar *a. bares Geld* نقد naqd *pl.* نقود nuqûd; دراهم نقدية او معدودة derâhim naqdîjje *od.* maʻdûde; دراهم معدن derâhim máʻadin; *gegen bar einkaufen* اشترى بالنقد ischtára (jeschtári) bi'n-náqd; *verkaufe nur gegen bar* لا تبيع الا بالنقد lâ tebiʻ ílla bi'n-náqd!

Bär *s. m.* دب dubb, díbb; *f. Bärin* دبة dúbbe *pl.* ادباب edbâb *u.* دبب dúbab; *der grofse Bär (Sternbild)* الدب الاكبر ed-dúbb el-ákbar; بنات النعش الكبرى banât en-náʻasch [*die Tragbahre*] el-kúbra; *der kleine Bär* الدب الاصغر ed-dúbb el-áßghar; بنات النعش الصغرى banât en-náʻasch eß-ßúghra.

Barbarismus *s. m. in der Sprache* عجمة ʻúdschme; لحن láhan *pl.* الحان alhân.

Barbe *s. f. Fisch* بوري bûrî; سمك بابوج sámak bābûdsch.

Barbier *s. m.* حلاق hallâq *pl.* în; مزين muzájjin *pl.* în; حفاف haffâf *pl.* în; حسان hassân *pl.* în.

Barbieren *v. t. siehe Rasiren.*

Barfufs *a.* حافي الرجلين hâfî er-ridschlên; حفيان hafjân.

Barhäuptig *a.* مكشوف الراس mekschûf er-râs.

Barke *s. f.* قارب qârib *pl.* قوارب qawârib; شختورة schachtûre *pl.* شختاتير schachâtîr; صندل ßándal *pl.* صنادل ßanâdil; زورق záuraq *pl.* زوارق zawâriq.

Barmherzig *a.* رحيم rahîm; رحوم rahûm; شفوق schafûq; *von Gott* رحمن, رحمان rahmân.

Barmherzigkeit *s. f.* رحمة ráhme; *Gottes B. und Segen* رحمة الله وبركاته ráhmet allâh wa barakât'-hu; المراحم الربية el-marâhim er-rabbîjje.

Barometer *s. n.* ميزان الهوا والطقس mīzân el-háua wa'th-tháqs.

Bart *s. m.* لحية líhje *pl.* لحى líha; ذقن dáqan, daqn *pl.* ذقون duqûn; *jeder Bart findet seinen Kamm* كل ذقن لها مشط kull dáqan la-hâ muschth; *bei meinem, deinem Barte* وذقني, وذقنك wa dáqani! wa dáqanak! bärtig *a.* ذو لحية dsū líhje; ابو ذقن âbu dáqan; *mit schwachem Bart* كوسج káusedsch; كوسه kûsa; bartlos *a.* امرد ámrad; *sich den Bart machen* حلق ذقنه hálaq (jáhliq) dáqan'hu; تزين tezájjan, jetezájjan.

Base *s. f.* خالة châle; بنت خالة bint châle; بنت عم bint ʻamm.

Basilisk *s. m. Schlange* افعة âfe; سلطان الحيات sulthân el-hajjât; صل ßill *pl.* اصلال aßlâl.

Basis *s. f. Unterlage* اساس asâs; مسند mísnad; *einer Säule* قاعدة qâʿide *pl.* قواعد qawâʿid; *figürl.* اصل aßl *pl.* اصول ußûl.

Bastard *s. m.* ابن الحرام ibn el-ḥarâm (*Gegensatz*: ابن الحلال ibn el-ḥalâl); ولد زناء wálad zinâ; *Syr* بندوق bandûq *pl.* بناديق banādîq.

Bastei *s. f.* برج burdsch *pl.* ابراج ebrâdsch; طابية thabîja *türk.*

Bataillon *s. n.* ارطة, اورتة órtha *pl.* ارط órath; طابور thābûr; *Bataillonschef s. m.* بينباشى bimbaschi *türk.*

Batterie *s. f.* صف المدافع ßaff el-medâfiʿ; الاى مدافع alây (*türk.*) medâfiʿ; طابية thabîja (*türk.*).

Bau *s. m.* بناء binâ, bína; تعمير taʿmîr; *eines Thieres* تركيب tarkîb; *der Rede* تركيب الكلام tarkîb el-kalâm; *Fuchsbau* جحر الثعلب dschuḥr et-táʿlab; *siehe Gebäude.*

Bauch *s. m.* بطن bathn *pl.* بطون buthûn; كرش kirsch *pl.* كروش kurûsch; *der einen grofsen Bauch hat* ابو كرش âbū kirsch.

Bauchfell *s. n.* ترب الصفاق çarb eß-ßafâq.

Bauchgrimmen *s. n.* مغص maghß; مغيص maghîß; مغاص maghâß; قولنج qáulendsch, qûlendsch; وجع البطن wádschaʿ el-bathn; *ich habe B.* انا ممغوص ána mamghûß; صاير لى مغاص ßâjir lī maghâß.

Bauchwassersucht *s. f.* استسقاء بطنى istisqâ báthnij.

Bauchzwang *s. m.* انقباض البطن inqibâdh el-bathn.

Bauen *v. t.* بنى bána, jébni; عمر ʿámmar, juʿámmir; *ein Schiff* مد madd, jemúdd; انشى áuscha, júnschi; *vom Bergbau* عالج المعدن ʿâladsch (juʿâlidsch) el-máʿdin; *das Land* فلح الارض fállaḥ (jufálliḥ) el-árdh; *auf Einen bauen, sich auf ihn verlassen* اتكل او اعتمد على احد ittákal (jettákil) *od.* iʿtámad (jaʿtámid) ʿála áḥad[in].

Bauer *s. m. Landmann* فلاح fellâḥ *pl.* în; *im Schach* بيدق báidaq *pl.* بيادق bajâdiq; *s. n. siehe Käfig.*

Bäurisch *a.* فلاحى fellâḥij; خشن cháschin; *adv.* مثل الفلاحين miçl el-fellāḥîn; *bäurisches Wesen* خشانة chaschâne, chaschûne; غلاظة ghilâçe.

Baufällig *a.* مشرف على الخراب múschrif ʿála'l-charâb; هرم hárim.

Baugerüst *s. n.* صقالات ßaqālât.

Bauholz *s. n.* خشب cháschab.

Baukunst *s.* علم البناء ʿilm el-binâ; العمارة el-ʿimâre; *Baukünstler, Architekt s. m.* معمار miʿmâr; بنا bánnā; مهندس muhéndis.

Baum *s. m.* شجر schádschar *coll.* (*vulg.* سجر sádschar); *ein B.* شجرة schádschare *pl.* اشجار aschdschâr; *Bäumchen s. n.* شجيرة schudscháire.

Baumeister *s. m. siehe Baukünstler.*

Baumwolle *s. f.* قطن qóthon; *gereinigte* نديف nedîf; *gesponnene* غزل ghazl; *Stoff* قطنية qothonîjje; خام châm; *mit Wolle versetzt* قطن محلول qóthon maḥlûl; Baumwollstaude *s. f.* شجر القطن schádschar el-qóthon.

Beabsichtigen *v. t.* قصد qáßad, jáqßid; تقصد taqáßßad, jetaqáßßad; اراد arâd, jurîd; *siehe Absicht.*

Beachten *v. t.* نظر الى náçar (jánçur) íla; تنبه على tenábbah, jetenábbah, ʿála.

Beachtenswerth *a.* مستحق الاعتبار mustaḥáqq el-iʿtibâr; مستوجب الملاحظة mustáudschib el-mulâḥaçe.

Beamter *s. m.* صاحب وظيفة ßâḥib waçîfe *pl.* اصحاب وظايف aßḥâb waçâjif; صاحب مناصبة ßâḥib munâßabe; منصبدار manßabdâr.

Beaufsichtigen *v. t.* حرس háras, jáḥris; راقب râqab, jurâqib; Beaufsichtigung *s. f.* حراسة ḥarâse; *siehe Aufsicht.*

Beauftragen *v. t. siehe Auftragen.*

Beben *v. n. von der Erde* تزلزل tezálzal, jetezálzal; ارتج irtáddsch, jertáddsch; *siehe Zittern.*

Becher *s. m.* قدح qádaḥ *pl.* اقداح aqdâḥ; كاس kâs *pl.* كاسات kāsât *u.* كووس ku'ûs.

Becken *s. n. zum Waschen* طشت thischt *pl.* طشوط thuschûth; لكن léken (*türk.* lejen) *pl.* الكان alkân; *von Stein* حوض ḥaudh *pl.* احواض ahwâdh; *Bassin eines Springbrunnens* بركة bírke *pl.* برك bírak; *Cymbal* صنج ßandsch *pl.* صنوج ßunûdsch; *anatom.* الحوضة el-ḥáudhe; غور الجوف الاسفل ghôr el-dschauf el-ásfal.

Bedanken, *sich v. r.* شكر schákar, jéschkur; *sich bei Einem wofür* شكره على شي schákar'hu ála schê.

Bedarf *s. m.* اللازم el-lâzim *pl.* اللوازم el-lawâzim; مقدار الحاجة miqdâr el-ḥâdsche.

Bedecken *v. t.* غطى gháththa, jugháththi; *mit einem Schleier etc.* ستر sátar, jéstur; *seine Blöſse* ستر عورته sátar ʿáwret'hu; *mit Erde, Wasser* طم thamm, jathúmm; *sich bedecken, bekleiden* اكتسى iktása, jektási.

Bedenken *v. t. etwas* تفكر او تامل في شي tefákkar (jetefákkar) *od.* ta'ámmal (jeta'ámmal) fi schê; *etwas reiflich* امعن النظر في شي ámʿan (júmʿin) en-náçar fi schê; *sich bedenken, zögern* تشكك teschákkak, jeteschákkak; احتار iḥtâr, jaḥtâr; *ohne sich zu bedenken* بلا توقف bi-lâ tawáqquf.

Bedeuten *v. n.* اعنى áʿna, júʿni; عنى ʿána, jáʿni; *was bedeutet das* اى شى معناه يعنى اى jáʿni ê'? ê'sch maʿnâhu? — *Das hat Nichts zu bedeuten, macht Nichts* ما فيه باس mā fihu bās.

Bedeutung *s. f.* معنى máʿna *pl.* معانى maʿâni; *ich verstehe die*

Bedeutung nicht ما انيش فاهم معناه mā anîsch fâhim ma'nâhu; *ein Mann von Bedeutung* رجل ثقيل râdschol çaqîl; *Sache von B.* أمر ثقيل amr çaqîl; شى مهم schê muhímm; *Sache ohne B.* شى ما تحت خبر schê mā taht chábar.

Bedienen *v. t. Einen* خدم احدا chádam (jéchdum) áhad[an]; *Einen bei Tisch* قدم طعام له qáddam (juqáddim) tha'âm la-hú; *sich von Einem bedienen lassen* استخدمه istáchdam-(jestách-dim-)hu; *sich einer Sache bedienen* استعمل الشى istá'mal (jestá'mil) esch-schê.

Bediente *s. m.* خدام chaddâm *pl.* în; خادم châdim *pl.* خدام chuddâm; خدمتكار chidmetkâr.

Bedienung *s. f.* خدمة chídme; خدامة chidâme.

Bedingen *v. t. zur Bedingung machen* شرط schárath, jéschruth; *siehe Ausbedingen.*

Bedingung *s. f.* شرط scharth *pl.* شروط schurûth; *unter der B. dafs* بشرط ان bi-schárth ann; bedingungsweise *adv.* بشرط bi-schárth; *adj.* شرطى schárthij.

Bedrängen *v. t.* عذّب 'áddsab, ju'áddsib; عنف 'ánnaf, ju'ánnif; Bedrängnifs *s. f.* عذاب 'adsâb.

Bedrücken *v. t. Einen* ظلم احدا çálam (jáçlim) áhad[an]; Bedrücker *s. m.* ظلمى çúlmij; Bedrückung *s. f.* ظلم çulm.

Beduine *s. m.* بدوى bédawij *pl.* بدوية bedawîjje *u.* بداوى bedâwī; *siehe Araber.*

Bedürfen *v. n. einer Sache* عاز شيا 'âz (ja'ûz) schê; اعتاز شيا i'tâz (ja'tâz) schê; احتاج الى شى ihtâdsch (jahtâdsch) íla schê; *er hat Alles was er bedarf* له كل ما يعوزه la-hú kull mā ja'ûz'hu; *ich bedarf Deiner nicht* ما انيش عاوزك (او عايزك) mâ anîsch 'âwizak (*od.* 'âjizak); *hast du Alles bei dir, was wir bedürfen* عندك شى كل ما نحتاج اليه 'ándak'sch kull mā nahtâdsch ilêhu? *Alles, was wir bedürfen* جميع لوازمنا dschemî' lawâzim'-nā; *wir bedürfen weiter Nichts* ما بقى يلزمنا شى mâ báqa jálzam'nā schê.

Bedürfnifs *s. n.* لازم lâzim; *die Bedürfnisse* اللوازم el-lawâzim; الاحتياجات el-ihtijādschât; *körperliches B. (Entleerung)* ضرورة dharûre.

Beehren *v. t. Einen womit* شرف احدا بشى schárraf (juschárrif) áhad[an] bi schê [schéi'in]; تفضل عليه بشى tefádhdhal (jetefádh-dhal) 'alêhu bi-schê; *beehren Sie uns mit Ihrem Besuche* شرف محلنا schárrif mahâll'nā *od.* شرفنا schárrif'nā! *Antw.:* انت مشرف énte muschárrif! *beehren Sie uns mit Ihrer angenehmen Gesellschaft heute Abend* تفضلوا عندنا انسونا هذه الليلة tefádhdhalu 'ánd'na, ānisûna hâdsi el-lêle! *Antw.:* الله يبقيكم allâh jubqîkum!

Beeidigen *v. t. Einen* حلف احدا hállaf (juhállif) áhad[an]; كلفه الى اليمين kállaf-(jukállif-)hu íla'l-jemîn; *beeidigt* حالف hâlif.

Beerdigen *v. t.* دفن dáfan, jédfin.

Beerdigung *s. f.* جنازة dschenâze.

Beere *s. f.* حبّ habb *coll.; eine B.* حبة hábbe *pl.* حبوب hubûb.

Beet *s. n. Blumenbeet* روضة ráudha, rúdha *pl.* رياض rijâdh; *Gemüse- od. Gurkenbeet* مقثاة maqçât.

Befehl *s. m.* امر amr *pl.* اوامر awâmir; حكم hukm *pl.* احكام ahkâm; *ihr alle steht unter meinem B.* كلكم تحت حكمي kúllkum taht húkmi.

Befehlen *v. t. Einem etwas* امر احدا بشي ámar (jâmur) áhad[an] bi-schê [schéi'in]; *wer hat dir befohlen ihn zu schlagen* من امرك بضربه mîn ámarak bi-dhárb'hu? *Was befehlen Sie* ايش تريد êsch turîd? *wenn Sie befehlen* ان كنت تريد in kunt turîd? *wie Sie befehlen* على كيفك 'ála kêfak!

Befehlshaber *s. m.* حاكم hâkim *pl.* حكام hukkâm; *einer Armee* قايد الجيش qâjid el-dschêsch.

Befestigen *v. t. durch Schanzen etc.* حصن háßßan, juháßßin; *fest machen* ثبت çábbat, juçábbit; اثبت áçbat, júçbit; مكن mákkan, jumákkin; *siehe* *A n b i n d e n.*

Befestigung *s. f. militär.* تحصين tahßîn *das Festmachen* تثبيت taçbît; اثبات içbât; تمكين temkîn.

Befeuchten *v. t.* رطب ráththab, juráththib; ندى nádda, junáddi.

Befinden, *sich v. r.* وجد حاله wádschad (*Aor.* يجد jádschid) hâl'hu; حس حاله hass (jaháss) hâl'hu; *wie befinden Sie sich* كيف حالك ايش حالك êsch hâlak? كيف حالكم kêf hâlkum? ازى حالك او ازايك azájj hâlak? *od.* azâjjak? كيف تحس حالك kêf tahás̱s hâlak? *Befinden Sie sich wohl* انتم طيبين éntum thajjibîn? *Antw.* طيبين الحمد لله thajjibîn el-hamd lillâh *od.* الحمد لله بكل خير el-hamd lillâh bi-kull chêr; *wie befindet sich Herr N. N.* كيف حال سيدنا فلان kêf hâl sîdna fulân? *er befindet sich heute besser* يلاقى حاله احسن اليوم julâqi hâl'hu áhsan el-jôm; — *das* **Befinden** *s. n.* مزاج mizâdsch; خاطر châthir; *wie steht ihr geehrtes Befinden* كيف خاطركم kêf châthir'kum? كيف مزاجكم الشريف kêf mizâdsch'kum esch-scherîf?

Beflecken *v. t. beschmutzen* لوّث láwwaç, juláwwiç; وسخ wássach, juwássich; نجس náddschas, junáddschis; **Befleckung** *s. f.* نجاسة nedschâse.

Befolgen *v. t. Vorschriften* حفظ háfiç, jáhfaç; *siehe* *A u s f ü h r e n.*

Befreien *v. t. Einem die Freiheit geben* اطلق áthlaq, júthliq; عتق 'átaq, já'tiq; اعتق á'taq, jú'tiq; حرر hárrar, juhárrir; *Maghr.* سرح sárrah, jusárrih; *von einem Uebel* خلص chállaß,

juchállìß; نجّى náddscha, junád-dschi; Befreier. *s. m.* مخلّص muchálliß; معتق mú'tiq;
Befreiung *s. f.* اطلاق ithlâq; اعتاق i'tâq; عتق 'átaq; *siehe Freilassen.*

Befriedigen *v. t. Einen zufrieden-stellen* ارضى árdha, júrdhi; رضّى ráddha, juráddhi; صبّره مبسوط ßájjar-(jußájjir-)hu mebsûth; طيّب خاطره tháijab châthir'hu; اخذ بخاطره áchads (jâchuds) bi-châthir'hu; *seine Wünsche* قضى مراده qádha (jáqdhi) murâd'hu; *Erwartungen* وافق الامل wâfaq (juwâfiq) el-ámal.

Befruchten *v. t.* لقّح láqqah, juláqqih; اخصب áchßab, júchßib.
Befühlen *v. t. siehe Anfühlen.*
Befürchtung *s. f.* خشية cháschje; *siehe Furcht, Fürchten.*

Begatten *v. t.* عشّر 'áschschar, ju'áschschir; *sich v. r.* تعشّر ta'áschschar, jeta'áschschar; *vom Menschen* جامع dschâma', ju-dschâmi'; نكح nákah, jénkah;
Begattung *s. f.* تعشير ta'schîr; تعشّر ta'áschschur; *vom Menschen* مجامعة mudschâma'e; نكاح nikâh; نيك nîk.

Begegnen *v. n. Einem* صادف احدا ßâdaf (jußâdif) áhad[an]; لقى láqia, jálqa; لاقى lâqa, julâqi; *sich — v. r.* التقى مع iltáqa (jaltáqi) má'a; *es ist ihm ein großes Unglück begegnet* اصابته مصيبة عظيمة aßâbet'hu maßîbe 'açîme; *was ist dir begegnet* ايش جرى عليك êsch dschára 'alêk?
Begegnung *s. f.* مصادفة mu-ßâdafe; التقاء iltiqâ.

Begehen *v. t. einen Fehler, Sünde* ارتكب خطية irtákab (jertá-kib) cháthije; اخطى áchtha júchthi.

Begeisterung *s. f.* هيجان النفس hejedschân en-néfs; حماسة hamâse; حمية hamîjje.

Begierde *s. f.* شهوة schá'hwe; طمع tháma'; طماعة thamâ'e; حرص hirß; *sinnliche Begierden* شهوات النفس scha'hwât en-néfs.

Begierig *a.* مشتهى muschtáhi; طماع فى شى thammâ' fi schê (schéi'in); حريص على harîß 'ála; *nach Speise u. Trank* شرهان scharhân; شره على schári'h 'ála; *zu wissen* راغب râghib; *wir sind sehr begierig, etwas von Euch zu hören* نحن متلهفين الى اخباركم náhnu muteláhhifîn íla achbârkum.

Begießen *v. t.* سقى sáqa, jésqi; *den Staub* رشّ raschsch, jerúschsch.

Beginn *s. m. siehe Anfang.*

Beglaubigen *v. t.* حقّق háqqaq, juháqqiq; شهد بشى scháhid, jéschhad, bi-schê; beglaubigt *a.* محقّق muháqqaq; Beglaubi-gung *s. f.* تحقيق tahqîq; شهادة schahâde.

Begleiten *v. t.* صاحب ßâhab, ju-ßâhib; رافق râfaq, jurâfiq; شايع schâja', juschâji'; *begleite mich* صاحبنى ßâhibnî! رافقنى râfiqnî! *er hat sein Schreiben mit*

einer Summe begleitet اضاف دراهم الى مكتوبه adhâf (judhîf) derâhim ila maktûb'hu; *musikal.* تبع tába', jétba'; — Begleiter *s. m.* رفيق rafîq *pl.* ارفاق arfâq *u.* رفقاء rúfaqā; صاحب ßâhib *pl.* اصحاب aßhâb; الجار قبل الدار والرفيق قبل الطريق el-dschâr qabl ed-dâr, wa'r-rafîq qabl eth-tharîq; *zuerst frage nach dem Nachbar, dann nach dem Haus; zuerst nach dem Begleiter, dann nach dem Wege!* — Begleitung *s. f.* مرافقة murâfaqe; مصاحبة mußâhabe; مشايعة muschâja'e.

Begnadigen *v. t. Einen* عفى عنه 'áfa (já'fi) 'ánhu; Begnadigung *s. f.* عفو 'afw; سماح samâh.

Begnügen, *sich v. r. mit etwas* قنع او اقتنع او اكتفى بشى qána' (jáqna') *od.* iqtána' (jaqtáni') *od.* iktáfa (jektáfi) bi-schê; *begnüge dich mit dem, was du hast* اقنع (اقتنع) بما عندك íqna' (*od.* iqtáni') bi-mâ 'ándak!

Begraben *v. t. siehe Beerdigen.*

Begreifen *v. t. verstehen* فهم fáhim, jéfham; ادرك ádrak, júdrik; *ich begreife nicht* ما انيش فاهم mâ anîsch fâhim.

Begrenzen *v. t.* حدد háddad, juháddid; *begrenzt* محدود mahdûd; Begrenzung *s. f.* تحديد tahdîd.

Begriff *s. m. log.* معرفة ma'rife *pl.* معارف ma'ârif; فكر fikr *pl.* افكار efkâr; مراى العقل már'ā el-'aql; *richtiger B.* معرفة صحيحة má'rife ßahîhe; *ich war im Begriffe auszugehen* كنت رايح اطلع kunt râjih áthla'; *als du im B. warst auszugehen* وقت اللذى كنت رايح تطلع waqt elládsi kunt râjih táthla'.

Begriffsbestimmung *s. f.* تعريف ta'rîf.

Begründen *v. t. ein Reich etc.* اقام aqâm, juqîm; اوقف áuqaf, jûqif; اسس ássas, juássis; وضع wádha', *Aor.* يضع jádha'; (*logisch*) *durch etwas* بنى او اسند على bána (jébni) *od.* ásnad (júsnid) 'ála; Begründer *s. m.* واضع wâdhi'; مؤسس mu'ássis; Begründung *s. f.* تأسيس ta'sîs; ايقام îqâm.

Begrüfsen *v. t. Einen* سلم عليه sállam (jusállim) 'alêhu; *Einen als König* حيى بالملك hájja (juhájji) bi'l-mélik; Begrüfsung *s. f.* تسليم teslîm; سلام salâm; تحية tahîjje.

Behaart *a.* معشر mú'schir; ازب azább.

Behalten *v. t. Etwas* حاش hâsch, jahûsch; ابقى ábqa, júbqi; *ich habe ihn in meinem Dienste behalten* حشته للخدمة húscht'hu li'l-chídme; *behalte das für dich* ابقه معك ábqi'hu má'ak! *im Gedächtnifs* حفظ háfiç, jáhfaç.

Behälter *s. m. für Wasser* حوض haudh: Behältnifs *s. n.* مخزن máchzin *pl.* مخازن machâzin; حاصل hâßil *pl.* حواصل hawâßil.

Behandeln *v. t.* عامل 'âmal, ju'âmil; *Einen auf's Beste* عامله بالاحسن

'âmal'hu bi'l-áhsan; *er hat mich rücksichtslos behandelt* عاملني بغير وقر 'âmal'ni bi-ghêr wáqar; *Einen ehrenvoll* — اكرمه ákram-(júkrim-)hu; *hart* — قهر qáhar, jáq'har; *e. Sache, Geschäft* باشر bâschar, jubâschir; دبر dábbar, judábbir; *e. Kranken* داوى dâwa, judâwi; عالج 'âladsch, ju'âlidsch; Behandlung *s. f.* معاملة mu-'âmale; *ehrenvolle* اكرام ikrâm; *ärztliche* مداواة mudāwât; علاج 'ilâdsch.

Beharren *v. n. siehe Ausdauern.*

Beharrlich *a.* مداوم mudâwim; مواظب muwâçib; Beharrlichkeit *s. f. siehe Ausdauer.*

Behauen *v. n. Steine* نحت الحجار náhat (jénhat) ahdschâr.

Behaupten *v. t. versichern* اكد ákkad, ju'ákkid; ثبت çábbat, juçábbit; *eine Festung etc.* دافع dâfa', judâfi'; مانع mâna', jumâni'; *sich behaupten* استقام istaqâm, jestaqîm; دام على حاله dâm (jedûm) 'ála hâl'hu; Behauptung *s. f.* زعم zá'am; تاكيد ta'kîd; اثبات içbât.

Beherbergen *v. t.* سكن sákkan, jusákkin; انزل ánzal, júnzil.

Beherrschen *v. t.* حكم على hákam (jáhkum) 'ála; تسلط tesállath (jetesállath) 'ála; ضبط żábath, jéżbith.

Behörde *s. f. der Richter etc.* القاضي el-qâdhī; الحاكم el-hâkim; الوالي el-wâlī; *die Behörden* الحكام el-hukkâm; الولاة el-wulát.

Behüten *v. t.* حرس háras, jáhris; حمى háma, jáhmi; حفظ háfiç, jáhaç; صان ßân, jaßûn; *behüte dich Gott vor allem Uebel* صانك الله وحفظك من كل سوء ßânak allâh wa háfiçak min kull sû! في حراسة الله fi harâset allâh! رعاكم الله ra'âkum allâh! *Davor behüte uns Gott* بعيد عنا ba'îd 'ánnā! الله لا يقدر allâh lā juqáddir! *Gott behüte* حاشا وكلا hâschā wa kállā! استغفر الله istághfar allâh!

Bei *praep.* عند 'and ('índa); *dient zur Umschreibung des deutschen Haben: bei mir od. ich habe* عندي 'ándi; *bei dir, du hast* عندك 'ándak, *fem.* 'ándaki; *bei ihm, er hat* عنده 'ánd'hu; *bei ihr, sie hat* عندها 'ánd'hā; *bei uns, wir haben* عندنا 'ándnā; *bei euch, ihr habt* عندكم 'ánd-kum; *bei ihnen, sie haben* عندهم 'ándhum; *ich war gestern bei ihm* كنت عنده امبارح kunt 'ánd'hu embârih; *als du bei uns warst* وقت الذي كنت عندنا waqt elládsi kunt 'ánd'na; — لدى láda; *bei mir u. s. w. Sing.* 1. لدي ladájja; 2. لديك ladêk; 3. لديه ladêhu, لديها ladêha; *Plur.* 1. لدينا ladêna; 2. لديكم ladêkum; 3. لديهم ladêhum; — مع má'a (*mit*): *bei mir u. ich habe bei mir:* معي ma'ái, má'ak, má'ahu *u. s. w. hast du Geld bei dir* معك شي فلوس má'ak'sch fulûs? *ich habe 20 P. bei mir* معي عشرين قرش ma'ái 'aschirîn

qirsch; — *nahe bei* قريب من qarîb min; *das Kastell ist nahe bei der Stadt* القلعة قريبة من المدينة el-qîl'a qaribe min el-medîne; *bei einander* معًا má'an; سوا sáwa; — *bei Tag* بالنهار bi'n-nehâr; نهارًا nehâran; *bei seinem Herausgehen* عند خروجه 'and churûdsch'hu; حال خروجه hâl churûdsch'hu; — ب bi, b': *bei Todesstrafe* بوبال الراس bi-wabâl er-râs; *bei Gott* بالله bi'llâhi! تالله ta'llâhi! والله wa'llâhi; *bei meinem, deinem Leben* وحياتي wa-hajâti! وحياتك wa-hajâtak!

Beichte *s. f.* اعتراف i'tirâf; Beichtiger, Beichtvater *s. m.* ابو اعتراف âbu i'tirâf; معلم اعتراف mu'állim i'tirâf; معرف mu'árrif; مرشد múrschid; Beichtstuhl *s. m.* بيت او كرسي الاعتراف bét *od.* kursij el-i'tirâf; beichten *v. t. seine Sünden* اعترف بذنوبه i'táraf (ja'tárif) bi-dsunûb'hu; استعرف istá'raf, jestá'rif; *Beichte hören* سمع الاعتراف sáma' (jésma') el-i'tirâf; عرف 'árraf, ju'árrif; — *wer ist dein Beichtvater* من هو معلم اعترافك min húa mu'állim i'tirâfak? عند من تعترف 'and min ta'tárif; *er ist mein Beichtkind* هو ابني في الاعتراف húa ibni fi'l-i'tirâf.

Beide *a. num.* الاثنين el-etnên; *alle beide, Einer wie der Andere* اثنين هم سوا etnên hum sáwa; الواحد والاخر el-uwâhid wa'l-âchar; *beide Männer* الرجلين er-rädscholên (*Dual*).

Beiderseitig *a.*, Beiderseits *adv.* من الجهتين min el-dschihatên.

Beifall *s. m. Zustimmung* رضاء ridhâ; قبول qabûl: *seinen B. geben* رضي بشي rádhia (járdha) bi-schê; قبل qábil, jáqbal; *die Sache hat meinen B.* رضيت radhît! رضينا radhîna! قبلت qabílt! qabílna! *Gutheifsung* تحسين tahsîn; استحسان istihsân; *alle Welt schenkte ihm B.* استحسن كل الناس فعله istáhsan kull en-nâs fi'l'hu; — *Beifallklatschen s. n.* تصفيق taßfîq; تهليل ta'hlîl; *Einem B. klatschen* صفق له ßáffaq (jußáffiq) la-hú; هلل hállal, juhállil.

Beil *s. n. siehe Axt.*

Beimessen *v. t. Einem eine Schuld* نسب الشي الى احد násab (jénsub) esch-schê íla áhad, تهم táham (jét'him) احدا بشي áhad[an] bi-schê; *Einem Glauben* صدقه ßáddaq-(jußáddiq-)hu.

Bein *s. n.* ساق sâq *pl.* ساقات sāqât *u.* سيقان sîqân; *von Thieren* قايمة qâjime *pl.* قوايم qawâjim; *eines Tisches, Stuhls* رجل ridschl *pl.* ارجل árdschul; *siehe Knochen.*

Beinahe *adv.* الا قليل ílla qalîl; *er hätte mich beinahe geschlagen* لو لا قليل كان ضربني lau lā qalîl kân dhárab'ni.

Beiname *s. m.* لقب láqab *pl.* القاب alqâb; كنية kínje.

Beinbruch *s. m. siehe Bruch.*

Beinfraſs *s. m.* رمّ ramm, rímme.

Beingeschwulst *s. f.* زايدة عظمية zâjide ʻaçmîjje.

Beinkleider *s. n. plur. siehe Hosen.*

Beipflichten *v. a. siehe Beifall.*

Beischlaf *s. m. siehe Begattung.*

Beischläferin *s. f.* سرّيّة surrîjje *pl.* سراري serârī; محظية máḥçije *pl.* محاظي maḥâçī.

Beischlieſsen *v. t.* اضاف الى adhâf (judhîf) íla; ضمّ الى dhamm (jadhúmm) íla; beigeschlossen طيّه thájj'hu; ضمنه dhám'n'hu; مع هذا máʻa hâdsa; *beigeschlossen folgt ein Brief für N. N.* واصل طيّه كتاب باسم فلان wâßil thájj'hu kitâb bi-ísm fulân; *die Ihrem Schreiben beigeschlossenen Briefe haben wir an ihre Addressen befördert* الكتب التي كانت بجوف مكتوبكم اطلقناها على من هي لهم el-kútub, elláti kânet bi-dschauf (*im Bauche*) maktûbkum, athlaqnâ'hā ʻála mén hìje la-húm.

Beispiel *s. n.* مثل máçal, máṭal *pl.* امثال amçâl; مثال miçâl *pl.* امثلة émçile; *zum Beispiel* مثلاً máçalan; كنحو ka-náḥw; *B. im Guten* قدوة qídwe; *B. zum Vermeiden* عبرة ʻíbra *pl.* ʻíbar.

Beiſsen *v. t.* عضّ ʻadhdh, jaʻádhdh; *die Zähne zusammenbeiſsen* كزّ على اسنانه kazz (jekúzz) ʻála isnân'hu; *der Pfeffer beiſst* غزغز الفلفل gházghaz (jugházghiz) el-fílfil.

Beistand *s. m.* Beistehen *v. a. siehe Hilfe, Helfen.*

Beistimmen *v. a. siehe Beifall.*

Beiwort *s. n.* صفة ßífa *pl.* صفات ßifât; نعت náʻat *pl.* نعوت nuʻût; وصف waßf.

Bejahen *v. t.* صدّق ßáddaq, jußáddiq; حقّق ḥáqqaq, juḥáqqiq; اكّد ákkad, ju'ákkid; *bejahend, affirmativ a.* تصديقي taßdîqij; تحقيقي taḥqîqij; ايجابي īdschâbij; *adv.* بالتحقيق bi't-taḥqîq; بالتصديق bi't-taßdîq; ايجابا īdschâban; — Bejahung *s. f. Affirmation* تصديق taßdîq; تحقيق taḥqîq; ايجاب īdschâb.

Bejahrt *a. siehe Alt.*

Bekämpfen *v. t.* قاتل qátal, juqâtil; دافع dâfaʻ, judâfiʻ.

Bekannt *a.* ظاهر çâhir; مشهور meschhûr; *bekannt unter dem Namen* معروف ب maʻrûf b'; — *bekannt machen* اظهر áç'har, júç'hir; اشهر áschhar, júschhir; *öffentlich ausrufen* نادى nâḍa, junâdi.

Bekannte *s. m.* معرفة máʻrife *pl.* معارف maʻârif; *wir waren Bekannte* كنّا معارف kúnna maʻârif; *er gehört nicht zu meinen B.* ما هو من معارفي mâ húa min maʻârifi; *mache mich mit ihm bekannt* عرّفني معه ʻárrif'ni máʻa'hu!

Bekanntmachung *s. f.* اشهار isch'hâr; اظهار iç'hâr; *öffentliche*

B. مناداة بشى munādât bi-schê; مناديّة munâdije; اعلام i'lâm.

Bekanntschaft *s. f.* معرفة má'rife: معارفة mu'ârafe; *B. mit Einem machen* تعارف مع احد ta'âraf (jeta'âraf) má'a áhad[in]; تخالط معه tachâlath (jetachâlath) má'a'hu.

Bekehren *v. t. Einen zur wahren Religion* رد او رجع احدا الى الايمان او الى الدين الحقيقى radd (jerúdd) *od.* ráddscha' (juráddschi') áhadan íla'l-īmân *od.* íla ed-dîn el-haqîqij; جذبه الى الايمان dschâb-(jedschîb-)hu íla'l-īmân; — *sich bekehren* رجع او ارتد الى الايمان rádscha' (járdscha') *od.* irtádd (jertádd) íla'l-īmân; *er hat sich zum Christenthum bekehrt* تنصر tenáßßar (jetenáßßar); *zum Islam* اسلم áslam, júslim; *ich glaube nicht stark an seine Bekehrung zum Chr.; zum Isl.* انا ما اصدق كثيرا تنصره او اسلامه ana mā ußáddiq ketîr[an] tenáßßur'hu *od.* islâm'hu; Bekehrung *s f.* رد او رجوع الى الايمان radd *od.* rudschû' íla'l-īmân; Bekehrter *s. m.* راجع الى الايمان râdschi íla'l īmân; مرتد murtádd; داخل فى الايمان dâchil fi'l-īmân; *Neubekehrter* حديث فى الايمان hadîc fi'l-īmân; غرس ghirs *pl.* اغراس aghrâs.

Bekennen *v. t.* اعترف بشى i'táraf (ja'tárif) bi-schê; اقر ب aqárr (juqírr) b'; *siehe Beichten; sich zu e. Religion* تبع دين tába' (jétba') dîn. — Bekenner *s. m. Märtyrer* شهيد schahîd *pl.* شهداء schúhadā; *der muhammed. Tradition* سنى súnnij.

Bekenntnifs *s. n.* اعتراف i'tirâf; اقرار iqrâr; *siehe Beichte.*

Beklagen *v. t. Einen, etwas* شفق او حزن او بكى على scháfaq (jéschfiq) *od.* házin (jáhzan) *od.* báka (jébki) 'ála; *sich v. r.* تحسر tahássar, jetahássar; ان ann, ja'ínn; اشتكى ischtáka, jeschtáki.

Bekleiden *v. t. siehe Ankleiden;* — *e. Amt* تولى وظيفة tawálla (jetawálla) waçîfe.

Beklemmung *s. f.* قبض qabdh; انقباض inqibâdh; *der Brust* ضيق النفس dhîq en-néfes.

Bekommen *v. t. eine Krankheit* مرض máridh, jémradh; *ein Kind (von der Frau)* ولدت wáladet *Aor.* تلد tálid; *vom Mann*: ولد له wúlid (*pass.*) la-hú; *siehe Empfangen, Erhalten.*

Beköstigen *v. t. Einen* قات qât, jaqût; اطعم áth'am, júth'im; Beköstigung *s. f.* قوت qût (qaut) *pl.* اقوات aqwât; معاش ma'âsch; *nom. act.* اقاتة iqâte; اطعام ith'âm.

Bekümmern, *sich v. r. sich in etwas mischen* تعاطى ta'âtha, jeta'âtha; *ich bekümmere mich darum nicht* انا ما اتعاطى هذه الدعوة ána mâ ata âtha hâdsi ed-dá'wa; حشر حاله فى شى háschar hâl'hu fi schê; انحشر او احتشى فى inháschar (jenháschir) *od.* ihtáscha

(jahtáschi) fi : *was dich Nichts angeht, darum bekümmere dich nicht* لا تحشر حالك فيما لا يعنيك lâ táhschur hâlak fîmā lâ ja'nîk; — *siehe Betrüben.*

Beladen *v. t. Thiere* حمل hámmal, juhámmil; شد الاحمال على schadd (jeschídd) el-ahmâl 'ála : *beladet die Kameele mit Korn u. Mais* حملوا الجمال قمح وذره hámmilu el-dschimâl qamh wa dúra! *ein Schiff* وسق wásaq, jásiq; اوسق áusaq, jûsiq; *belade dein Schiff mit Waizen* اوسق مركبك حنطة áusiq márkebak híntha; — *beladen (part. pass.)* حامل hâmil; محمل muhámmal; — موسق mûsaq; موسوق mausûq; — *das* Beladen *nom. act.* تحميل tahmîl; ايساق īsâq.

Belagerer *s. m.* محاصر muhâßir *pl.* în.

Belagern *v. t.* حاصر hâßar, juhâßir; *belagert werden* تحاصر tahâßar, jetahâßar; *die Belagerten* المتحاصرين el-mutahāßirîn; المحصورين el-mahßūrîn; — Belagerung *s. f.* محاصرة muhâßare; حصار hißâr; *die B. einer Festung aufheben* رفع الحصار عن القلعة ráfa' (járfa') el-hißâr 'an el-qil'a.

Belasten *v. t. siehe Beladen.*

Belästigen *v. t. Einen* ثقل على احد çáqqal (juçáqqil) 'ála áhad[in]; ازعج áz'adsch, júz'idsch; شوش على schâwwasch (juscháwwisch) 'ála; *wir wollen Sie nicht belästigen* ما نريد نثقل عليكم mâ nurîd nuçáqqil 'alêkum; *wir haben Sie belästigt, bemüht* كلفنا خاطرك kalláfna châthirak; *Antw.* : واجب على wâdschib 'alájja (*es war nur meine Pflicht*); — Belästigung *s. f.* ثقلة çáqle; تعب tá'ab; تشويش teschwîsch.

Belaubt *a.* مورق muwárraq; *dicht b.* كثير الاوراق ketîr el-aurâq.

Belaufen, *sich v. r.* بلغ bálagh, jéblagh : *das Ganze beläuft sich auf 1000 P.* الجملة تبلغ الف قرش el-dschúmle téblagh alf qirsch; *die Summe beläuft sich auf mehr als 100 Thlr.* المبلغ يزيد على مية ريال el-méblagh jezîd 'ála mîje rijâl.

Belehren *v. t.* علم 'állam, ju'állim; *Einen eines Besseren belehren* نبه احدا على حقيقة الشي nábbah (junábbih) áhad[an] 'ála haqîqet esch-schê; اصحى من الغلط áßha (júßhi) min el-ghálath; — belehrend *a.* مفيد mufîd; — Belehrung *s. f.* تعليم ta'lîm.

Beleibt *a.* شحم scháhim; جسيم dschesîm; — Beleibtheit *s. f.* شحم scha'hm.

Beleidigen *v. t.* تعدى على ta'ádda (jeta'ádda) 'ála; اذى ádsa, jâdsi *u.* áddsa, ju'áddsi *u.* اذى âdsa, jûdsi (*IV*); *mit Worten* سب sabb, jesúbb; *der* Beleidiger *s. m.* متعدى muta'áddi; *der* Beleidigte متعدى عليه muta'ádda 'alêhu; —

Beleidigung *s. f.* تعدّى ta'áddi; اذيّة adsîje; نقص فى حق احد naqß fi haqq áhad[in].

Beleuchten *v. t.* اضاء adhâ, judhî'; نوّر náwwar, junáwwir; *illuminiren* اوقد áuqad, jûqid; — Beleuchtung *s. f.* اضاءة idhâ'e; ضياء dhijâ; تنوير tenwîr; *Illumination* وقدة wáqde; وقيد waqîd.

Belieben *v. n. wie es Ihnen beliebt* على كيفك 'ála kêfak; *wenn es Ihnen beliebt* ان كان لك خاطر in kân lak châthir; *was beliebt Ihnen?* ايش تريد ê'sch turid? اى شى عايز (عاوز) انت ê'sch 'âjiz ('âwiz) énte?

Beliebt *a. Waare* مطلوب mathlûb; مبغى múbgha; mubtágha.

Belladonna *s. f.* حشيشة الحمرة haschîschet el-húmra.

Beloben *v. t. siehe Loben.*

Belohnen *v. t.* جازى او كافى احدا بالخير dschâza (judschâzi) *od.* kâfa (jukâfi) áhad bi'l-chêr; عمل له مكافاة او مجازاة 'ámal (já'mal) la-hú mukāfât *od.* mudschāzât; *wiedervergelten* عوّض 'áwwadh, ju'áwwidh; — *belohnt* مجازى mudschâza; مكافى mukâfa; — *belohnt werden* تكافى tekâfa, jetekâfa; تجازى tedschâza, jetedschâza; — Belohnung *s. f.* مكافاة mukāfât; مجازاة mudschāzât; *Vergeltung* عوض 'íwadh.

Belügen *v. t.* كذب على kádsab (jékdsib) 'ála.

Belustigen, *sich v. r.* انبسط inbásath, jenbásith; تبحبح tebáhbah, jetebáhbah; — Belustigung *s. f.* انبساط inbisâth; بحبحة báhbahe; *ich thue das zu meiner B.* اعمل هذا للانبساط á'mal hâdsa li'l-inbisâth.

Bemächtigen, *sich v. r.* تملّك temállak, jetemállak; استولى على istáwla (jestáwli) ála; مسك másak, jémsik; اخذ áchads, jâchuds; *der Zorn bemächtigte sich meiner* استولى على الغضب istáwla 'alájja el-ghádhab.

Bemerken *v. t. etwas* لاحظ lâhaç, julâhiç; اشتلق على ischtálaq, (jeschtáliq) 'ála; تنبه ب tenábbah (jetenábbah) b'; شعر ب schá'ar (jésch'ur) b'; *ich habe bemerkt, dafs* نظرت او رايت ان naçárt (jánçur) *od.* ra'áit [راى rá'a, *Aor.* يرى jára] án; *bemerken Sie wohl diesen Ausdruck* انظر الى هذه اللفظة únçur íla hâdsi el-láfçe! ادير بالك لهذه اللفظة adîr bâlak li-h. el-l.!

Bemerkenswerth *a.* معتبر mu'tábar; مستحق الاعتبار mustaháqq el-i'tibâr.

Bemerkung *s. f.* تنبيهة tenbîhe.

Bemühen *v. t. Einen* اتعب át'ab, jút'ib; *siehe Belästigen;* — *sich v. r.* تعب tá'ab, jét'ab; اتعب نفسه át'ab (jút'ib) náfs'hu; *bemühen Sie sich nicht* لا تتعب lâ tét'ab; لا تكلف خاطرك lâ tekállaf châthirak! *sich in einer Sache b.* اجتهد فى شى idschtáhad (jedschtáhid) fi schê; — Bemühung *s. f. siehe Mühe.*

Benachbart *a.* مجاور mudschâwir; قريب qarîb.

Benachrichtigen *v. t. Einen wovon* علم او اعلم احدا بشى ʿállam (juʿállim) *od.* áʿlam (júʿlim) áhad bi-schê; خبر او اخبر ب، عن chábbar (juchábbir) *od.* áchbar (júchbir) bi- *od.* ʿan schê; عرف ب. عن ʿárraf (juʿárrif) bi- *od.* ʿan schê; Benachrichtigung *s. f.* اخبار ichbâr; تعليم taʿlîm; اشارة ischâre; *siehe Nachricht.*

Benagen *v. t.* قرض qáradh, jáqridh; قرمط qármath, juqármith; *benagt* مقرمط muqármath.

Benehmen *v. t. Einem den Schlaf* حرمه النوم háram-(jáhrim-)hu en-nûm; *die Aussicht* منع النظر mánaʿ (jémnaʿ) en-náçar; *den Athem* قطع النفس qáthaʿ (jáqthaʿ) en-néfes; *sich — v. r. siehe Betragen.*

Beneiden *v. t. Einen wegen etwas* حسد احدا على شى hásad (jáhsid) áhad ʿála schê.

Benennen *v. t.* سمى sámma, jusámmi; *wie benennt Ihr das* كيف تسموا هذا kêf tusámmu hâdsa? ايش تقولوا لهذا ê'sch taqûlu li-hâdsa? — Benennung *s. f.* تسمية tésmije.

Benöthigen *v. t. siehe Bedürfen.*

Benutzen *v. t. Nutzen ziehen aus etwas* استفاد من شى istafâd (jestafîd) min schê; انتفع ب intáfaʿ (jentáfiʿ) b'; *die Gelegenheit* اكتسب الفرصة iktásab (jektásib) el-fúrßa; *sich einer S. bedienen* استعمل الشى istáʿmal (jestáʿmil) esch-schê; — Benutzung *s. f.* استعمال istiʿmâl.

Benzoë *s. n.* بخور جورى bachûr dscháuri; جورى dscháuri.

Beobachten *v. t. Gesetze* حفظ القوانين háfiç (jáhfaç) el-qawānîn; *die Gestirne* رقب النجوم ráqab (járqub) en-nudschûm; *etwas aufmerksam* امعن النظر فى ámʿan (júmʿin) en-náçar fi; — Beobachter *s. m.* صاحب النظر ßâhib en-náçar; — Beobachtung *s. f. der Gesetze* حفظ القوانين hifç el-qawānîn; *Betrachtung* نظر náçar; بحث bahç; *der Gestirne* رقوب النجوم ruqûb en-nudschûm.

Bequem *a.* سهل sáhil; مريح murîh; مرتاح murtâh; هين hájjin; مناسب munâsib; *machen Sie sich's bequem bei uns* اهلاً وسهلاً á'hlan wa sá'hlan! — *adv.* بسهولة bi-suhûle; براحة bi-râhe; — Bequemlichkeit *s. f.* سهولة suhûle; راحة râhe; هينة hîne; مناسبة munâsabe; *mit aller B.* بكل مناسبة bi-kúll munâsabe; بكل تسلى bi-kúll tesálli; *nach Ihrer B.* على مهلك ʿála máhalak! على هينتك ʿála hînetak!

Berathen, Berathschlagen, *sich v. r. mit Einem* تشاور مع احد فى شى teschâwar (jeteschâwar) máʿa áhad[in] fi schê [schéi'in]; — Berathung, Berathschlagung *s. f.* مشاورة muschâware.

Berauben *v. t. Einen ausplündern* شلّح schállah, juschállih; عرّى ʿárra, juʿárri; *Einen einer Sache* — حرم احدا الشى او من الشى háram (jáhrim) áhad esch-schê *od.* min esch-schê; — *v. r. sich einer Sache* حرم نفسه من الشى háram náfs'hu min esch-schê.

Beräuchern *v. t.* بخّر báchchar; jubáchchir; *einen Kranken* هبّل hábbal, juhábbil; — Beräucherung *s. f.* تبخير tebchîr; تهبيل te'hbîl.

Berauschen *v. t.* اسكر áskar, júskir; — *sich v. r.* سكر sákir, jéskar; — *berauschend* مسكر múskir; *berauscht a.* سكران sakrân *pl.* سكارى sakâra.

Berechnen *v. t.* حسب hásab, jáhsub; *sich mit Einem* تحاسب مع احد tahâsab (jetahâsab) máʿa áhad; — Berechnung *s. f.* حساب hisâb.

Bereden *v. t. siehe Ueberreden.*

Beredt, Beredtsam *a.* فصيح faßîh *pl.* فصحا fúßahā; بليغ balîgh *pl.* بلغا búlaghā; *sehr b.* افصح áfßah; ابلغ áblagh; — Beredtsamkeit *s. f.* فصاحة faßâhe; بلاغة balâghe.

Bereit *a.* حاضر hâdhir *pl.* în; مستحضر mustáhdhar; مستعد mustaʿídd; *ich bin bereit ihn zu empfangen, auszugehen* انا مستعد للقبول, للطلوع ána mustaʿídd li'l-qabûl, li'th-thulûʿ; متهيى mutehájja; تهيى hájjī.

Bereiten *v. t.* حضر hádhdhar, juhádhdhir; جهز dscháhhaz, judscháhhiz; هيا hájja, juhájji; *Arzneien* دبر ادوية dábbar (judábbir) ádwije; — *v. r. sich wozu bereit machen* حضر حاله hádhdhar hâl'hu; تحضر tahádhdhar, jetahádhdhar; تهيا tehájja, jetehájja; استعد istaʿádd, jestaʿídd; *alle mit* ل l'; — *ein Pferd bereiten* علم الحصان ʿállam (juʿállim) el-hißân.

Bereits *adv.* قد qad; لقد la-qád; *die Tage sind bereits sehr kurz* النهارات قد قصيرة جدا en-nehārât qad qaßîre dschíddan; *in der nächsten Woche werden es bereits 3 Jahre sein* في الجمعة الاتية يكون قد مضى ثلاث سنين fi'l-dschúmʿa el-âtije jekûn qad mádha telât senîn; *wir haben Ihnen bereits vor einiger Zeit mitgetheilt, dafs* قد عرفناكم سابقا بان qad ʿarrafnâkum sâbiqan bi'ánn; *siehe Schon.*

Bereitung *s. f.* تجهيز tedsch'hîz; تكميل tekmîl; *von Arzneien* تدبير او تركيب الادوية tedbîr *od.* tarkîb el-ádwije.

Bereitwillig *a.* راضى râdhī.

Bereuen *v. t. etwas* ندم على شى nádim (jéndam) ʿála schê.

Berg *s. m.* جبل dschébel *pl.* جبال dschibâl; *niedriger* تل tall, tell *pl.* تلال tilâl; *die Haare stehen mir zu Berg* قب شعر راسى qabb (jaqúbb) scháʿar râsi; *hinter dem Berg halten* كتم ما في ضميره kátam (jéktum) mâ fi

dhamîr'hu; — *bergab adv.* نازلاً nâzilan; هابطاً hâbithan; — *bergauf* طالعاً thâli'an; صاعداً ßâ'idan.

Bergbau *s. m.* معالجة المعدن mu'âladschet el-má'din; تعدين ta'dîn.

Bergig *a.* كثير الجبال ketîr el-dschibâl.

Bergkrystall *s. m.* حجر البلور hádschar el-bellûr.

Bergmann *s. m.* معدّن mu'áddin *pl.* în; *als B. arbeiten* عدن 'áddan, ju'áddin.

Bergwerk *s. n.* معدن má'din *pl.* معادن ma'âdin.

Bergwesen *s. n.* صنعة استخراج المعادن وشغلها ßána'at istich-râdsch el-ma'âdin wa schúghl'ha; *siehe Bergbau.*

Bericht *s. m.* بيان bejân; نقل naql; عرض 'ardh; تقرير taqrîr; *Einem B. erstatten* عرض عليه الدعوة 'áradh (já'ridh, já'rudh) 'alèhu ed-dá'wa; — *berichten v. t. siehe benachrichtigen;* Berichterstatter *s. m.* مبلغ mubálligh; عارض الدعوة 'âridh ed-dá'wa.

Berichtigen *v. t.* صحّح ßáhhah, jußáhhih; اصلح áßlah, júßlih; *eine Rechnung* غلّق ghállaq, jughálliq; — Berichtigung *s. f.* تصحيح taßhîh; اصلاح ißlâh; — غلاقة ghalâqe.

Beritten *a.* راكب râkib *pl.* în.

Bernstein *s. m.* كهرمان ká'hremân; كهربا ká'hraba (كهربا ke'hrubâ *pers.*); *siehe Amber;* — *Bernsteinspitze s. f.* بز كهربا bizz ká'hrabā.

Bersten *v. n.* انفزر infázar, jenfázir; تفزر tefázzar, jetefázzar; *vor Lachen* فقع من الضحك fáqa' (jéfqa') min edh-dháhak.

Beruf *s. m. innere Bestimmung* هداية hidâje; الهام ilhâm; لهمة lá'hme; *göttlicher B.* دعوة الله تعالى dá'wat allâh ta'âla; *siehe Amt.*

Berufen *v. t. Einen kommen lassen* ارسل احضره ársal áhdhar-hu, *Aor.* júrsil júhdhir'hu; *eine Versammlung* امر بالاجتماع ámar (jâmur) bi'l-idschtimâ'; *sich v. r. er beruft sich (appellirt) auf den König* سلم امره للملك sállam (jusállim) ámr'hu li'l-mélik; *siehe Autorität; Beziehen.*

Beruhigen *v. t.* طمن thámman, juthámmin; ريح rájjah, jurájjih; *beruhige dich wegen dieser Sache* طمن خاطرك على هذا thámmin châthirak 'ála hâdsa! ريح بالك من طرف هذا rájjih bâlak min tháraf hâdsa! — *beruhigendes Mittel* دواء مسكن dawâ musákkin; — *sich v. r.* ارتاح قلبه او فكره irtâh (jertâh) qálb'hu *od.* fikr'hu (*wegen* على 'ála); *das Meer hat sich beruhigt* ركن البحر rákun (járkun) el-bahr; — Beruhigung *s. f. nom. act.* تطمين tathmîn; *Gemüthszustand* راحة البال râhet el-bâl; طمانينة الخاطر thumānînet el-châthir.

Berühmt *a.* مشهور mesch'hûr;

مشتهر muschtáhir; جليل dschelîl; شهير schehîr; ممدوح memdûḥ; Berühmtheit s. f. اشتهار ischtihâr.

Berühren v. t. لمس lámas, jálmas; سطع sátha', jéstha'; مس mass, jemáss; Berührung s. f. لمس lams; ملامسة mulâmase; مس mass.

Beryll s. m. حجر الازرق ḥádschar el-ázraq.

Besäen v. t. زرع zára', jézra'.

Besänftigen v. t. سكن sákkan, jusákkin; اهدى á'hda, jú'hdi; *siehe Beruhigen.*

Besatz s. m. *Garnitur* حاشية ḥâschije *pl.* حواشى ḥawâschi; سجاف sedschâf *pl.* سجوف sudschûf; ملفقة málfaqe *pl.* ملافق melâfiq; كشكش késchkesch; داير dâjir.

Besatzung s. f. *milit.* المحافظين el-muḥâfiçin; *einer Festung* اهل القلعة a'hl el-qál'a.

Besaufen, *sich v. r. siehe Berauschen.*

Beschädigen v. t. ضر dharr, jadhúrr; خسر chássar, juchássir; عمل ضرر ل 'ámal (já'mal) dhárar l'; *beschädigt werden* انضر indhárr, jendhárr; *beschädigt* مضرور madhrûr; منضر mundhárr; — Beschädigung s. f. ضرر dhárar; خسارة chasâre.

Beschaffenheit s. f. كيفية keifijje, kēfijje; وصف waßf; حالة ḥâle; *eigenthümliche* خاصية chāßßijje *pl.* خصايص chaßâjiß; خاصة châßße *pl.* خواص chawâßß.

Beschäftigen v. t. *Einen* شغل schághghal, juschághghil; *sich v. r.* اشتغل بشى ischtághal (jeschtághil) bi-schê, — *beschäftigt* مشغول فى meschghûl fi-schê; — Beschäftigung s. f. شغل schughl *pl.* اشغال eschghâl.

Beschälen v. t. *eine Stute* قفز qáfaz, jáqfiz; علا 'âla, já'lu u. já'li; عشر 'áschschar, ju'áschschir; طاح thâḥ, jathîḥ; *eine Stute beschälen lassen* قفز او اعلى الفرس qáffaz (juqáffiz) *od.* á'la (jú'li) el-fáras; طيح الفرس للحصان thájjaḥ (juthájjiḥ) el-fáras li'l-ḥißân; — Beschäler s. m. فحل fa'l l *pl.* فحول fuḥûl; — Beschälzeit s. f. وقت التعشير waqt et-ta'schîr; اوان الطيح awân eth-thaiḥ.

Beschämen v. t. خجل cháddschal, jucháddschil; خزى cháza, jéchzi; *beschämt* خزيان chazjân; خجلان chadschlân; مخجول machdschûl; Beschämung s. f. خجل chádschal; خجالة chidschâle; خزى chízi.

Bescheiden a. مؤدب mu'áddab; متواضع mutawâdhi'; متضع muttádhi'; — *adv.* بادب bi-ádab; باتضاع bi-ittidhâ'; — Bescheidenheit s. f. ادب ádab, édeb; تواضع tawâdhu'; اتضاع ittidhâ'.

Bescheinigen v. t. *Etwas* حقق الشى او شهد بشى [بالكتابة]

ḥáqqaq (juḥáqqiq) esch-sché *od.* scháhid (jéschhad) bi-schê [bi'l-ketâbe]; — Bescheinigung *s. f.* ورقة شهادة wáraqet sche-hâde.

Beschenken *v. t. Einen womit* اتحف احدا بشي át'ḥaf (jút'-ḥif) áḥad bi-schê; اهدى الشي له á'hda (jú'hdi) esch-schê la-hú.

Beschiefsen *v. t. die Festung mit Kanonen od. Bomben* ضرب المدافع او القنابر على القلعة dhárab (jádhrib) el-medâfi' *od.* el-qanâbir 'ála'l-qál'a.

Beschimpfen *v. t.* بهدل bá'hdal, jubá'hdil; *mit Worten* شتم schátam, jéschtum; سب sabb, jesúbb; — Beschimpfung *s. f.* بهدلة bá'hdale; شتيمة schetîme *pl.* شتايم schetâjim; مسبة mesábbe.

Beschlag *s. m.* Beschläge *s. n. von Eisen* تلبيس حديد talbîs ḥadîd; — *in B. nehmen, siehe Arrest.*

Beschlagen *v. t. mit Eisen* لبس حديد lábbas (julábbis) ḥadîd; *ein Pferd* نعل ná'al, jén'al; بيطر báithar, jubáithir; صفح ßáfaḥ, jáßfaḥ; حذى ḥádsa, jáḥdsi; *Hufschmied, beschlage mein Pferd* يا بيطار انعل او احذى او اصفح حصانى jâ baithâr! ín'al (*od.* íḥdsi *od.* íßfaḥ) ḥißâni! *das Pferd ist beschlagen* الحصان منعل el-ḥißân muná''al, *nicht b.* حفيان ḥafjân.

Beschleunigen *v. t.* عجل 'ád-dschal, ju'áddschil; — Beschleunigung *s. f.* تعجيل ta'dschîl.

Beschliefsen *v. t.* قصد qáßad, jáqßid; عزم على 'ázam (já'zim) 'ála; اعتمد على i'támad (ja'tá-mid) 'ála; *wir haben beschlossen auszugehen* اعتمدنا نطلع i'ta-mádna náthla' *od.* على الطلوع 'ála eth-thulû'a; *sie haben einstimmig beschlossen* اتفق رايهم على ittáfaq (jettáfiq, *8 v.* وفق) râï'hum 'ála.

Beschliefser *s. m.* خزان chazzân; -in *s. f.* خزانة chazzâne.

Beschlufs *s. m. beschlossene Absicht* قصد qaßd; نية nîjje; *einer Versammlung* حكم جمعية ḥukm (*pl.* aḥkâm) dschem'îjje; *den B. fassen, dafs* اعتمد على ان i'támad (ja'támid) 'ála an; — *Ende* نهاية nihâje; ختام chatâm.

Beschmutzen *v. t. siehe Beflecken.*

Beschneiden *v. t.* قرض qáradh, jáqridh; قص qaßß, jaqúßß; *Bäume* قلم اشجار qállam (ju-qállim) aschdschâr; *die Nägel* قلم او قص الاظفار qállam *od.* qaßß el-açfâr; *Münzen* قرط qár-rath, juqárrith; *ein Kind* طاهر thâhar, juthâhir; طهر tháhhar, juthál̇hir; ختن chátan, jéchtun; *in Kairo rufen die Zigeunerinnen:* ندق ونطاهر nedúqq wa nuthâ-hir *wir tätowiren und beschneiden!* — *beschnitten werden* تطهر tatháhhar, jetatháhhar; اختتن ichtátan, jachtátin; *beschnitten* مطاهر muthâhar; مطهر muthâh-

har; طهور thahûr: مختون machtûn; — *beschnittene Goldmünze* ذهب مقرّط dáhab muqárrath; — Beschneidung *s. f. der Kinder* ختان chitân, chitâne; تطهير tath'hîr; طهارة thahâre.

Beschreiben *v. t. schildern* وصف wáßaf, *Aor.* يصف jáßif; *beschreibend* وصفى wáßfij; Beschreibung *s. f.* وصف waßf.

Beschuldigen *v. t. Einen einer Sache* تهم ب táham (jét'him) bi-schê; اشتكى على احد ب ischtáka (jeschtáki) 'ála áhad bi-schê; Beschuldigung *s. f.* تهمة tú'hame *pl.* تهم túham; شكاية schikâje.

Beschützen *v. t. Einen gegen etwas* حمى من háma (jáhmi) min; حامى عن hâma (juhâmi) 'an; Beschützer *s. m.* حامى hâmī; Beschützung *s. f.* حماية himâje; عون 'aun; *Gott beschütze dich* حفظك الله háfiçak allâh! بعون الله bi-'áun allâh!

Beschwerde *s. f. Mühe* تعب tá'ab; كدّ kadd; *Klage* شكاية schikâje, schekâwe.

Beschwerlich *a.* متعب mút'ib; ثقيل çaqîl; صعب ßá'ib; *Einem beschwerlich fallen* ثقّل عليه çáqqal (juçáqqil) 'alêhu.

Beschwören *v. t. Einen (bitten)* اقسم عليه بالله áqsam (júqsim) 'alêhu billâhi; *Dämonen* عزم على العفاريت 'ázzam (ju'ázzim) 'ála'l-'afârît; *durch Eid bekräftigen* حلف يمين على شى hálaf (jáhlif) jemîn 'ála schê; Beschwörer *s. m. (von Schlangen, Dämonen etc.)* عزّام 'azzâm; معزّم mu'ázzim; Beschwörung *s. f.* عزيمة 'azîme *pl.* عزايم 'azâjim; تعزيم ta'zîm.

Besen *s. m.* مكنسة míknese *pl.* مكانس mekânis; مقشّة muqáschsche; *Maghr.* شطابة schithâbe; مساحة musâmihe.

Besessen *a.* Besessener *s. m.* مسكون meskûn; مصاب mußâb; مجنون medschnûn; ملبوس malbûs.

Besetzen *v. t. eine Stadt* اخذ áchads, jâchuds; ملك málak, jémlik; *ein Kleid* سجف sád-dschaf, jusáddschif.

Besiegen *v. t. den Feind* غلب العدو ghálab (jághlib) el-'adúww; فاق fâq, jefûq; *Hindernisse* ظفر على çáfar (jáçfir) 'ála; besiegt *a.* مغلوب maghlûb; *besiegt werden* انغلب in'ghálab, jen'ghálib; انكسر inkásar, jenkásir.

Besinnung *s. f.* رشد ruschd; *du bist nicht bei B.* ما انتاش واعى على نفسك mā'ntâsch wâ'ī 'ála náfsak!

Besitz *s. m.* ملك milk *pl.* املاك emlâk; متاع metâ'; *eine Sache in B. nehmen* تمكن من شى temákkan (jetemákkan) min schê.

Besitzen *v. t.* ملك málak, jémlik; تملّك temállak, jetemállak; حوى háwa, jáhwi; Besitzer *s. m.* مالك mâlik; صاحب ßâhib *pl.* اصحاب aßhâb.

Besohlen *v. t. Schuhe* نعل náʻal, jénʻal; náʻʻal, junáʻʻil.

Besoldung *s. f.* جامكية dschāmekîjje *pl.* جوامك dschawâmik; علوفة ʻulûfe *pl.* علايف ʻalâjif; *eines Dieners* اجرة údschre; كراء kirâ, kíra; ماهية māhîjje.

Besonder *a.* مخصوص ل machβûβ l'; مختص ب muchtáββ b'.

Besonders *adv.* خصوصاً chuβûβan; خاصةً châββatan; بالاخص bi'l-acháββ.

Besorgen *v. t. ein Geschäft* قضى qádha, jáqdhi; *willst du mir das besorgen* تقضى شى لى الشغل táqdhi'sch lī esch-schúghl? — *Es ist Nichts zu besorgen (fürchten)* ما فيه شى خوف mâ fîsch chôf; *siehe Fürchten*; — Besorgniſs *s. f. siehe Furcht.*

Bespannen *v. t. den Wagen* علّق الخيل فى العربانة ʻállaq (juʻálliq) el-chêl fi'l-ʻarabâne; *siehe Anschirren.*

Besprengen *v. t.* رش raschsch, jerúschsch; bespritzen طرش thárasch, játhrusch.

Besser *adj. comp. u. adv.* احسن áhsan; افضل áfdhal; خير chair, chêr; اخير áchjar; اطيب áthjab; *dies ist besser als jenes* هذا احسن من هذاك hâdsa áhsan min hadsâk; *etwas Besseres gibt es nicht* ما فيه شى احسن منه mā fî'sch áhsan mínhu; *meinem Vater geht's heute besser* ابوى احسن اليوم abûja áhsan el-jôm; *besser als ich dachte* احسن مما حسبت áhsan mimmâ hasíbt; *viel besser* احسن واحسن áhsan wa áhsan.

Bessern *v. t. besser machen* اصلح áβlah, júβlih; صلح βállah, juβállih; حسن hássan, juhássin; *die Menschen* نظم سيرة الناس náççam (junáççim) sîret en-nâs; — *sich v. r. von Menschen* تصلح taβállah, jetaβállah; قوم سيرته qáwwam (juqáwwim) sîret'hu; نظم حاله náççam (junáççim) hâl'hu; *sein Zustand bessert sich* يصير احسن jaβîr áhsan; *das Wetter bessert sich* اعتدل الهوا iʻtádal (jaʻtádil) el-háwa.

Besserung *s. f.* تصلّح taβálluh.

Bestätigen *v. t. als wahr* اكد ákkad, ju'ákkid; اثبت áçbat, júçbit; حقق háqqaq, juháqqiq; *gerichtlich* قرر شرعا qárrar (juqárrir) schárʻan; Bestätigung *s. f.* تاكيد ta'kîd; اثبات içbât; تحقيق tahqîq; تقرير taqrîr.

Beste, *der, die, das a. superl.* الاحسن el-áhsan; الافضل el-áfdhal; الاطيب el-áthjab; — *adv. auf's Beste, so gut als möglich* على قدر الامكان ʻála qádar el-imkân.

Bestechen *v. t. einen Richter etc.* برطل bárthal, jubárthil; دهن dáhan, jéd'hun; رشا rásch a, járschu *u.* járschi; *sich bestechen lassen* تبرطل tebárthal, jetebárthal; ارتشى irtáscha, jartáschi; — Bestechung *s. f.*

برطلة bárthale; *Geschenk* برطيل birthîl *pl.* براطيل berâthîl; رشوة ráschwe *pl.* رشى rúscha.

Bestechlich *a.* Bestochen *a.* مبرطل mubárthal; مرتشى murtáschi.

Bestehen *v. n. dauern* استقام istaqâm, jestaqîm; دام dâm, jedûm; *in etwas:* وقف على wáqaf (jáqif) 'ála; *die Tugend besteht darin, dafs* الفضيلة هي ان el-fadhîle hîje án; *aus etwas zusammengesetzt sein* تركب من terákkab (jeterákkab) min; كان من kân (jekûn) min: *das Glockenmetall besteht aus 78 Theilen Kupfer gemischt mit 28 Theilen Zinn* توج الناقوس مركب (او كاين) من ثمانية وسبعين جزء من النحاس منسبكة مع ثمانية وعشرين جزء من القصدير tûdsch en-nāqûs murákkab (*od.* kâjin) min temânije wa saba'în dschuz' min en-nuhâs munsábike má'a temânije wa 'aschirîn dschuz' min el-qaßdîr; — *auf etwas fest bestehen* ثبت في çábbat (juçábbit) fi schê.

Bestehlen *v. t. Einen* سرق منه شي sáraq (jésriq) mín'hu schê.

Besteigen *v. t. einen Berg etc.* طلع الى thála' (játhla') íla; صعد على ßá'id (jáß'ad) ála; *ein Schiff* نزل في مركب názal (jénzil) fi márkeb; *ein Pferd* ركب حصان rákib (járkab) hißân.

Bestellen *v. t. eine Arbeit bei Einem b.* وصى احدا على شغل wáßßa (juwáßßi) áhad 'ála schughl: *ich habe Stiefeln beim Schuster b.* وصيت الاسكافى على جزمات waßßêt el-iskâfij 'ála dschizmât; *siehe Auftrag;* — *einen Brief* سلم المكتوب لصاحبه sállam (jusállim) el-maktûb li-ßâhib'hu; اطلق áthlaq, júthliq; — *Einen irgendwohin bestellen* اوعد احدا في الموضع الفلانى áu'ad (jû'id) áhad fi'l-máudha el-fulânij.

Besteller *s. m.* موصى muwáßßi; موكل muwákkil.

Bestellung *s. f.* وصية waßîjje; وكالة wakâle; *siehe Auftrag.*

Bestimmen *v. t. Etwas wozu* اعدّ او خصص ل a'ádd (ju'ídd) *od.* cháßßaß (jucháßßiß) l'; *Zeit, Ort* قرر qárrar, juqárrir; عين 'ájjan, ju'ájjin; حدد háddad, juháddid.

Bestimmt *a. zu etwas* معدّ mu'ádd: مخصص mucháßßaß; *festgesetzt* مقرر muqárrar; محدد muháddad; معين mu'ájjan; محكم muhákkam; *am bestimmten Tag* اليوم المعين el-jôm el-mu'ájjan; في اليوم المعهود fi'l-jôm el-ma'hûd; *genau* صريح ßarîh; مضبوط mażbûth; *bestimmte Antwort* جواب شافى dschawâb schâfî; — *adv. ganz gewifs* اكيدا akîdan; بتاكيد bi-ta'kîd; بلا شك bi-lâ schakk; من كل بد min kull búdd; — Bestimmtheit *s. f.* تاكيد ta'kîd.

Bestimmung *s. f. besondere B. einer Sache* اختصاص ichtißâß; تعيين ta'jîn; *siehe Schicksal.*

Bestrafen *v. t.* قاصص qâßaß, juqâßiß; عاقب ʿâqab, juʿâqib; عذب ʿáddsab, juʿáddsib; *mit dem Tode* قاصص بالموت qâßaß bi'l-maut; Bestrafung *s. f.* قصاص qißâß; مقاصصة muqâßaße; عقاب ʿiqâb; عقوبة ʿuqûbe; عذاب ʿadsâb.

Bestreuen *v. t.*; *z. B. etwas mit Zucker* رش عليه السكر raschsch (jerúschsch) ʿalêhu es-súkkar; *mit Sand* رمل rámmal, jurámmil.

Bestürzt *a.* مدهوش med'hûsch; حاير hâjir; حاير باير hâjir bâjir; حيران hairân; *b. sein* اندهش indáhasch, jendáhisch; تحير taháijar, jetaháijar; *b. machen* ادهش ád'hasch, júd'hisch; حير háijar, juháijir; Bestürzung *s. f.* دهشة dáhasche; اندهاش indihâsch; حيرة hîra.

Besuch *s. m.* زيارة zijâre; شقة scháqqe; *schenken Sie uns die Ehre Ihres Besuches* شرفوا محلنا schárrifū mahállʼnā! *Antw.*: انت مشرف énte muschárrif! *dem Besuchenden sagt man zum Willkomm*: اهلا وسهلا á'hlan wa sá'hlan; *Antw.*: فيكم fîkum! *od.* بكم bi-kum! — مرحبا بك márhaban bák! *Antw.*: مرحبتين marhabatên! — حلت البركة بقدومك hállat el-bárake biqudûmak! *od.* زارتنا البركة zâretʼnā el-bárake! *Antw.*: الله يبارك فيك allâh jubârik fîk! — مية سلامة mîje salâme! *Antw.*: الله يسلمك allâh jusállimak! — *seltener Besuch mehrt die Freundschaft* زر غبا تزد حبا zur ghíbban, tezíd híbban!

Besuchen *v. t. Einen* زار احدا zâr (jezûr) áhad[an]; شق عليه schaqq (jeschúqq) ʿalêhu; *einen Kranken* عاد المريض ʿâd (jaʿûd) el-marîdh: *besuche mich* زرني zúr'ni! شق علينا schuqq ʿalêna! شرف لعندنا schárrif li-ʿándna! *siehe* *Besuch*; *der Besuchende ist in der Hand des Besuchten* الزاير في قبض المزور ez-zâjir fi qabdh el-mazûr; *Einen häufig b.* تردد الى عنده teráddad (jeteráddad) íla ʿánd'hu; *einen Ort* زار zâr; لفى لموضع láfa (jálfi) limáudha.

Betasten *v. t. siehe* *Anfühlen.*

Betäuben *v. t. den Kopf* دوخ dáwwach, judáwwich; *die Ohren* طوش tháwwasch, jutháwwisch; خبل chábbal; *betäubt sein* داخ dâch, jedûch; تخبل tachábbal, jetachábbal; *mein Kopf ist betäubt von der Stärke des Schlages* انا دخت او راسي دايخ من شدة الضربة ána dúcht *od.* râsi dâjich min schíddet edh-dhárbe; Betäubung *s. f.* دوخة dáuche, dûche; تخبل tachábbul.

Betel *s. m. Pflanze* تنبول, طمبول tambûl; بطر bethr, bithr.

Beten *v. a.* صلى ßálla, jußálli; *für Einen* دعي لاحد dáʿa (jédʿi) li-áhad[in]; *wir beten zu Gott, dafs* نطلب من الله ان náthlub min allâh án.

Betheiligen, *sich v. r. an etwas*

تداخل في شي tedâchal (jetodáchal) fi schê; *er ist dabei betheiligt* له علاقة في الامر la-hú ʿalâqe fi'l-ámr; *siehe Antheil.*

Betracht *s. m. in Betracht, daſs* نظرا الى ان náçaran íla án; *in diesem B.* من قبل ذلك min qábl dsâlik.

Betrachten *v. t. Etwas* نظر الى náçar (jánçur) íla; تطلع الى tathállaʿ (jetathállaʿ) íla.

Beträchtlich *a.* عظيم ʿaçîm; *b. Summe* مبلغ عظيم méblagh ʿaçîm; — *adv.* بالزيادة bi'z-zijâde.

Betrachtung *s. f. geist.* مطالعة muthálaʿe; تأمل ta'ámmul.

Betrag *s. m. Summe* جملة dschúmle; مبلغ méblagh.

Betragen *v. t. eine Summe ausmachen* بلغ bálagh, jéblagh; *wie viel P. beträgt das* كم قرش تبلغ kâm qirsch téblagh? *der Werth des Ganzen beträgt 70 P.* بلغ ثمن الجميع قدر سبعين قرش bálagh çáman el-dschemîʿ qádar sabaʿîn qirsch; — *sich betragen v. r.* سلك مع الناس sálak (jésluk) máʿa en-nâs; *sich gut* قعد في ادبه qáʿad (jáqʿud) fi ádab'hu; *sich schlecht* اساء الادب asâ' (jusî') el-ádab; اساء سلوكه مع الناس asâ' sulûk'hu máʿa en-nâs; — *das* Betragen *s. n.* سلوك sulûk; مسلك máslak; سيرة sîre.

Betreff *s. m. in Betreff dieser Sache, was diese Sache betrifft* بخصوص هذا الامر bi-chuβûβ hâdsa el-ámr; وما يخص هذه المادة wa-mâ jachúββ hâdsi el-mâdde; من قبل ذلك min qábl dsâlik; *in Betreff meiner, deiner od. was mich, dich betrifft* في حقي, في حقك fi ḥáqqi, fi ḥáqqak; ومن خصوصي wa-min chuβûβi; من جهتي min dschíhati.

Betreffen *v. t. angehen* خص chaββ, jachúββ; *betreffend* بالخصوص bi-chuβûβ; فيما يخص fî-mâ jachúββ; *siehe Betreff; treffen* اصاب aβâb, juβîb; *ein groſses Unglück hat ihn betroffen* اصابته مصيبة عظيمة aβâbet'hu muβîbe ʿaçîme.

Betreiben *v. t. ein Geschäft* عمل كار ʿámal (jáʿmal) kâr; مارس صناعة mâras (jumâris) βanâʿe; *eine Sache eifrig* اجتهد في تحصيل الشي idschtáhad (jedschtáhid) fi taḥβîl esch-schê.

Betrinken, *sich v. r. siehe Berauschen.*

Betroffen *a.* حيران ḥairân; مخبل muchábbal; مدهوش med'hûsch.

Betrüben *v. t.* اغم aghámm, jughímm; احزن áḥzan, júḥzin; كسر الخاطر kásar (jéksir) el-châthir; — *sich v. r., betrübt sein* انغم inghámm, jenghámm; حزن ḥázin, jáḥzan; betrübt *a.* حزين ḥazîn *pl.* ḥúzanâ; حزنان ḥaznân; مكسور الخاطر meksûr el-châthir; مغتم mughtámm; betrübend *a.* مغم mughímm; مكدر mukáddir; *betrübende Nachrichten* اخبار مكدرة achbâr mukáddire.

Betrübnifs *s. f.* غم ghamm; حزن ḥuzn, ḥázan.

Betrug *s. m.* غش ghischsch; خيانة chijâne; خون chaun, chôn; cháwan; مكر mákar; *im Spiel* مغالطة mughâlathe; زغل zághal.

Betrügen *v. t.* غش ghaschsch, jaghúschsch; خان chân, jachûn; خون cháwwan, jucháwwin; خدع cháda', jéchda'; *Maghr.* زبلح záblaḥ, juzábliḥ; zálbaḥ, juzálbiḥ; — *im Spiel* غالط ghâlath, jughâlith; زوغل záughal, juzáughil; تزاغل tezâghal, jetezâghal.

Betrüger *s. m.* غشاش ghaschschâsch; غاش ghâschsch; خداع chaddâ'; خاين châjin; *im Spiel* مغالط mughâlith; مزوغل muzáughil.

Betrunken *a.* *siehe* *Berauscht.*

Bett *s. n.* *Bettgestell* تخت tacht *pl.* تخوت tuchût; سرير serîr *pl.* اسرة asírre *u.* سراير serâjir; *Bettzeug* فرشة fársche; فرش farsch; فراش firâsch *pl.* فروش furûsch; *Schlafort im Allgemeinen* مرقد márqad; *Syr.* عرزال 'irzâl; *Maghr.* مطرح máthraḥ; — *das Bett hüten* لزم الفراش lázim (jálzam) el-firâsch; *das B. machen* فرش fárrasch, jufárrisch; *Flufsbett* مجرى النهر médschra en-náhar.

Bettdecke *s. f.* لحف láḥaf; لحاف liḥâf *pl.* لحف lúḥuf; *man mufs sich nach der Decke strecken* على قدر لحافك مد رجليك 'ála qádar liḥâfak mudd ridschlêk! *dünne wollene* حرام ḥirâm.

Bettelei *s. f.* شحادة schaḥâde; تسول tesáwwul.

Betteln *v. t.* شحد (شحد) scháḥad, jéschḥad; سال حسنة لله sá'al (jés'al) ḥásane l'illâh; تسول tesáwwal, jetesáwwal; طلب الصدقة thálab (játhlub) eßßádaqe.

Bettlägerig *a.* طريح الفراش tharîḥ el-firâsch.

Bettler *s. m.* شحاد schaḥḥâd; سايل sâjil; متسول mutesáwwil.

Bettpfühl *s. m.* *Kissen* وسادة wisâde *pl.* وسايد wasâjid; مخدة machádde; *Matratze* طراحة thurrâhe.

Bettpisser *s. m.* شخاخ في فرشته schachchâch fi fárschet'hu.

Betttuch *s. n.* ملاية milâje *pl.* ât; شرشف schárschef *pl.* شراشف scherâschif; *Maghr.* ازار izâr; ازر izr *pl.* úzur; *an die Bettdecke genäht* ملحفة málḥafe *pl.* ملاحف melâḥif.

Bettvorhang *s. m.* ناموسية nāmūsîjje; باشخانة bāsch'châne.

Beugen *v. t.* حنى ḥána, jáḥni; ثنى çána, jáçni; *die Kniee* برك bárak, jébruk; *sich v. r.* انحنى inḥána, jenḥáni; انثنى inçána, jençáni; *sich vor Einem demüthigen* تذلل او تخضع له tedsállal (jetedsállal) *od.* tachádhdha' (jetachádhdha') la-hú; — Beugung *s. f.* انحناء inḥinâ; انثناء inçinâ; *der Nomina* تصريف الاسماء taßrîf el-asmâ.

Beule *s. f.* بقبوقة baqbûqe; baqbiqe; faqîqe; ورم wáram *pl.* أورام awrâm, aurâm.

Beurlauben *v. t. Einen* أذن له بالانصراف ádsan (jâdsun) la-hú bi'l-inßirâf; اذنه الانصراف *4.* âdsan-(jûdsin-)hu el-inßirâf; *sich v. r.* ودّع wádda', juwáddi'.

Beurtheilen *v. t. Einen günstig od. ungünstig* ظنّ فيه الخير او السوء çann (jaçúnn) fî-hu el-chêr *od.* es-sû.

Beute *s. f.* غنيمة ghanîme *pl.* غنائم ghanâjim; نهبة nú'hbe; *Jagdb.* صيدة ßáide; *B. machen* غنم ghánim, jághnam; اغتنم ightánam, jaghtánim; نهب náhab, jénhab.

Beutel *s. m.* كيس kîs *pl.* اكياس ekjâs, *bedeutet auch eine Summe von 500 Piaster; Mühlbeutel* منخل minchal *pl.* مناخل menâchil; beuteln *v. t. das Mehl* نخل الدقيق náchal (jénchul) ed-daqîq.

Bevölkern *v. t. eine Stadt* عمّر 'ámmar, ju'ámmir; bevölkert *a.* معمور ma'mûr; Bevölkerung *s. f.* اهل a'hl *pl.* اهالى ahâlî; سكّان sukkân; *die B. Aegyptens, Kairo ausgenommen, beträgt 2,900,000 Seelen* اهل بر مصر غير القاهرة مليونين وتسعمية الف a'hl barr maßr ghêr el-qâhira miljûnên wa tis'mîje alf.

Bevollmächtigen *v. t. siehe Autorisiren.*

Bevollmächtigte *s. m.* وكيل wakîl; مفوّض mufáwwadh.

Bevor *conj. ehe* قبل ما qabl mâ; قبل أن qabl an.

Bewachen *v. t.* حرس háras, jáhris *u.* jáhras; — Bewachung *s. f.* حراسة hirâse; حرس hars.

Bewaffnen *v. t.* سلّح sállah, jusállih; *sich v. r.* تسلّح tesállah, jetesállah; — Bewaffnung *s. f. nom. act.* تسليح teslîh; *Waffen* اسلحة áslihe; *s. Ausrüstung.*

Bewässern *v. t.* سقى sáqa, jésqi; اسقى ásqa, júsqi; Bewässerung *s. f.* سقى sáqi; اسقاء isqâ; Bewässerungsmaschine *s. f.* ساقية sâqije *pl.* سواقى sawâqî.

Bewegen *v. t.* حرّك hárrak, juhárrik; هزّ hazz, jehúzz; تعتع tá'ta', jutá'ti'; تقدر شى تحرك هذه الحجرة táqdir'sch tuhárrik hâdsi el-hádschare *kannst du diesen Stein bewegen? — bewegende Kraft* قوة محركة qúwwe muhárrike; — *sich v. r.* تحرّك tahárrak, jetahárrak; انتقل intáqal, jentáqil: الكواكب تنتقل عن مواضعها el-kawâkib tentáqil 'an mawâdhi'-hā *die Planeten bewegen sich von der Stelle; — Einen wozu bewegen* حمل احدا على hámal (jáhmil) áhad[an] 'ála; ميّله الى májjal-(jumájjil-)hu íla.

Beweglich *a.* متحرّك mutahárrik; قلاب qallâb; *leicht beweglich* خفيف الحركة chafîf el-hárake; — Beweglichkeit *s. f.* خفة حركة chíffet háraqe.

Bewegung *s. f.* حركة hárake;

schnelle سرعة الحركة súr'at el-hárakc.

Beweinen *v. t.* بكى او حزن على báka (jébki) *od.* házin (jáhzan) 'ála.

Beweis *s. m.* شاهد schâhid *pl.* شواهد schawâhid; دليل dalîl *pl.* دلايل dalâjil; بينة bájjine; *Beweis dafür ist* والدليل او الشاهد على ذلك هو ان wa ed-dalîl *od.* esch-schâhid 'âla dsâlik húa an.

Beweisen *v. t.* بين bájjan, jubájjin; اثبت áçbat, júçbit; دل على dall (jedúll) 'ála; *dies beweist, dafs du ein Verräther bist* هذا يدل على انك خاين hâdsa jadúll 'ála ánnak châjin *od.* على خيانتك 'ála chijânetak; *dies beweist, dafs deine Worte nicht aufrichtig sind* هذا الشى يبين انك غير صادق فى كلامك hâdsa esch-schê jubájjin ánnak ghêr βâdiq fi kalâmak.

Bewerben, *sich v. r. eifrig um Etwas* اجتهد فى طلب الشى idschtáhad (jedschtáhid) fi thálab esch-schê; *um ein Mädchen* رغب فى بنت rághib (járghab) fi bint.

Bewilligen *v. t. Einem etwas* اجاب احدا الى ما طلب adschâb (judschib) áhad[an] íla mā thálab; قبل سواله qábil (jáqbal) suwâl'-hu; *der König hat ihm ein Monatgeld bewilligt* اكرم او انعم عليه الملك بمشاهرة ákram (júkrim) *od.* án'am (jún'im) 'alêhu el-mélik bi-muschâhare.

Bewirthen *v. t.* ضيف dhájjaf, judhájjif; اضاف adhâf, judhîf; *sie haben uns auf's Beste bewirthet* ضيفونا بالاكرام والانعام dhajjafûna bi'l-ikrâm wa'l-in'âm; — Bewirthung *s. m.* ضيافة dhijâfe; *Gasterei* وليمة walîme.

Bewohnbar *a.* ينسكن jensákin; مناسب للسكنة munâsib li's-sákane.

Bewohnen *v. t.* سكن فى sákan (jéskun) fi; قطن qáthan, jáqthan, jáqthun; استوطن istáuthan, jestáuthin.

Bewohner *s. m.* ساكن sâkin *pl.* سكان sukkân; قاطن qâthin *pl.* قطان quththân; *die B. der Stadt* اهل المدينة a'hl el-medîne.

Bewohnt *a.* مسكون meskûn; معمور ma'mûr; معمر mu'ámmar; عامر 'âmir; *die bewohnte Erde* البر المعمور el-bárr el-ma'mûr; الارض العامرة el-árdh el-'âmire; *ist dies Dorf bewohnt* فيش سكان فى هذه القرية fî'sch sukkân fi hâdsi el-qárje?

Bewölkt *a.* مغيم mughájjam; الدنيا مغيمة ed-dúnja mughájjame.

Bewundern *v. t. Etwas* تعجب من شى ta'áddschab (jeta'áddschab) min schê; — Bewunderung *s. f.* تعجب ta'áddschub; استعجاب isti'dschâb; *bewundernswürdig a.* عجيب 'adschîb.

Bewufst *a. bekannt* معلوم ma'lûm; *die bewufste Summe* المبلغ المعلوم el-méblagh el-ma'lûm.

Bewufstlos *a.* من غشى عليه men ghúschia (*pass.*) ʻalêhu.

Bewufstsein *s. n.* رشد ruschd; وعى wáʻi; *er ist bei B.* هو واعى على نفسه húa wâʻi ʻála náfsʻhu; *das B. verlieren* عدم الرشد والحواس ʻádim (jáʻdam) er-rúschd wa'l-hawâss; غشى عليه ghúschia ʻalêhu; *wieder zu B. kommen* استفاق من غشوته istafâq (jestafîq) min gháschwet'hu; *siehe Gewissen.*

Bezahlen *v. t.* وفى wáfa, *Aor.* يفى jáfi *vulg.* يوفى jûfi, *Imp.* اوفى ûfi; دفع dáfaʻ, jédfaʻ, *Imp.* ادفع ídfaʻ; قضى qádha, jáqdhi, íqdhi; *Einen bezahlen* اوفاه حقه aufâ'hu (jûfî'hu) háqq'hu; *ich bin noch nicht bezahlt* ما قبضت حقى mâ qabádh't háqqi; *du bist schon bezahlt* انت خالص حقك énte châliß háqqak; *das Geld werde ich dir morgen bezahlen* بكرة ندفع لك المبلغ búkra nédfaʻ lak el-méblagh; *wir bezahlen, was ihr verlangt* ندفع اللى تطلبوه nédfaʻ ílli tathlubûhu; *wie viel hast du für die Uhr bezahlt* كم وفيت ثمن الساعة kâm wafît çáman es-sâʻe? *bezahle was du mir schuldig bist* اوفى الدين الذى لى عندك áufi (4.) ed-dên elládsi lî ʻándak! *Maghr.* خلص chállaß, juchálliß: *wir bezahlen euch für Alles gut und auf der Stelle* نخلصكم مليح وبالحاضر على كل حاجة nuchállißkum melîh wa bi'l-hâdhir ʻála kull hâdsche; *siehe Auszahlen.*

Bezahler *s. m.* دفّاع daffâʻ.

Bezahlung *s. f.* دفع dáfʻa; ايفاء îfâ; *wir nehmen Nichts ohne B.* ما ناخذ شى من غير فلوس mâ nâchuds schê min ghêr fulûs.

Bezaubern *v. t. behexen* سحر sáhar, jéshur; Bezauberer *s. m.* سحار sahhâr; Bezauberung سحر sihr.

Bezeichnen *v. t. Etwas mit einem Zeichen versehen* علم على شى ʻállam (juʻállim) ʻála schê; حط علامة على hathth (jahúthth) ʻalâme ʻála; — *anzeigen* بين bájjan, jubájjin; اشار الى aschâr (juschîr) íla; — Bezeichnung *s. f.* علامة ʻalâme; اشارة ischâre.

Bezeigen *v. t.* اظهر áç'har, júç'hir; بين bájjan, jubájjin; *Freude bezeigen* اظهر السرور áç'har es-surûr.

Bezeugen *v. t. Etwas als Zeuge* شهد ب , على scháhid (jéschhad) bi- *od.* ʻála schê; *es bezeugt dies durch Namensunterschrift N., Sohn des N.* شهد بذلك ووضع اسمه فيه فلان بن فلان scháhid bi-dsâlik wa-wádhaʻ ísm'hu fîhu fulân ben fulân.

Beziehen *v. t. Waaren vom Ausland* جلب بضايع من برا dschálab (jédschlub) badhâjiʻ min bárra; *ein Saiteninstrument* جهز الآلة بالاوتار dschéhhaz (judschéhhiz) el-âle bi'l-autâr; — *v. r. sich auf etwas* رجع الى rádschaʻ (járdschaʻ) íla; *ich beziehe mich deswegen auf*

mein letztes Schreiben المرجع فى ذلك الى اخر مكتوبنا el-márdscha' fi dsâlik íla âchir maktûb'nā; — Beziehung *s. f. auf Etwas* علاقة ب 'alâqe b'; مرجع الى márdscha' íla; *mit B. auf* بالنسبة الى bi'n-nísbe íla; نظرا الى náçaran íla; *Beziehungen zu Personen* معاشرة mu'âschare; مخالطة muchâlathe.

Bezug *s. m. siehe Beziehung.*

Bibel *s. f.* الكتاب المقدس el-kitâb el-muqáddas.

Biber *s. m.* كلب الماء kelb el-mâ; حيوان جند بادستر haiwân dschend bādástar; Bibergeil *s. n.* جند بادستر dschend bādástar.

Bibliothek *s. f.* خزنة كتب cháznet kútub; خزانة كتب chizânet kútub; مكتبة méktebe; كتبية kutubîjje; كتابخانه kitābchâne; — Bibliothekar *s. f.* ناظر خزنة الكتب nâçir cháznet el-kútub; حافظ الكتب hâfiç el-kútub.

Biegen *v. t.* حنى hána, jáhni; ثنى çána, jáçni; عوج 'áwwadsch, ju'áwwidsch; *sich v. r.* انحنى inhána, jenhâni; انثنى inçána, jençáni; انعوج in'áwadsch, jen'áwidsch.

Biegsam *a.* لين lájjin; ينثنى jençáni; ينحنى jenhâni; سهل العطوفة sáhil el-'athûfe; — Biegsamkeit *s. f.* ليانة lijâne.

Biegung *s. f.* انحناء inhinâ; انثناء inçinâ; انعواج in'iwâdsch.

Biene *s. f.* نحل na'hl *coll.; eine B.* نحلة ná'hle *pl.* ât; Bienenkorb *s. m.* خلية او خلاية نحل chalîjjet *od.* chalâjet na'hl (*pl.* خلايا chalâjā); كوارة نحل kuwâret na'hl (*pl.* كوابر kawâjir); — Bienenschwarm *s. m.* ثول او طردة او سربة نحل çaul (*u.* çáwal) *od.* thárde *od.* súrbe na'hl; نحيل nahîl; — Bienenzelle *s. f.* بيت نحل bêt (beit) na'hl.

Bier *s. n.* بيرة bîra; فقاع fuqâ'; *Weifsbier* بوزة bûza.

Bieten *v. t. auf eine Waare* عرض او اعترض على 'áradh (já'ridh, já'rudh) *od.* á'radh (jú'ridh) 'ála; *was bieten Sie für diesen Ring* ايش تعطى فى هذه الحلقة êsch tá'thi fi hâdsi el-hálqe? *zu wenig b.* تمكسر temáksar, jetemáksar.

Bigamie *s. f.* الزيجة بامراتين ez-zîdsche bi-imrātên.

Bilanz *s. f. Rechnungsausgleich* معدل الحساب mí'dal el-hisâb; حساب التاجر ما له وما عليه hisâb et-tâdschir mâ la-hú wa mâ 'alêhu.

Bild *s. n. Abbildung, Gemälde* صورة ßûra *pl.* صور ßúwar; تصوير taßwîr *pl.* تصاوير taßāwîr; نقش niqsch *pl.* نقوش nuqûsch; *figürl.* اشارة ischâre.

Bilden *v. t. schaffen* كون káwwan, jukáwwin; صنع ßána', jáßna'; *formen* صور ßáwwar, jußáwwir; *den Geist* علم 'állam, ju'állim; *sich v. r. entstehen* تكون tekáwwan, jetekáwwan; تصور taßáwwar, jetaßáwwar; *geistig* تعلم ta'állam, jeta'állam.

Bildhauer *s. m.* حفار haffâr *u.* فحار fahhâr; نقاش naqqâsch; Bildhauerei *s. f.* حفر hafr *u.* فحر fahr; نقش naqsch; نقاشة niqâsche.

Bildlich *a. im Bild dargestellt* مصور mußáwwar; — *allegorisch* مجاز mudschâz, *adv.* بالرمز bi'r-rámz; معنويا ma'nawîjjan.

Bildnifs *s. n. siehe Bild.*

Bildsäule *s. f.* تمثال timçâl *pl.* تماثيل temâçîl; شخص schachß *pl.* اشخاص aschchâß; صنم ßánam *pl.* اصنام aßnâm.

Bildung *s. f. Formation* تكوين tekwîn; *geistige* ادب ádab, édeb; *nom. act.* تاديب ta'dîb; تربية tárbije.

Billet *s. n.* تذكرة tédskire *pl.* تذاكر tedsâkir; كتاب kitâb; ورقة wáraqe; رقعة rúq'a *pl.* رقاع riqâ'; *Bankbillet* ورقة معاملة wáraqet mu'âmale; *Eintrittsbillet* ورقة اجازة wáraqet idschâze.

Billig *a. gerecht, von Sachen* حق haqq; *Person* عادل 'âdil; *adv.* بعدل bi-'ádl; — *wohlfeil* رخيص rachîß.

Billigen *v. t.* استحسن istáhsan, jestáhsin; استصوب istáßwab, jestáßwib; رضى بشى rádhia (járdha) bi-schê.

Billigkeit *s. f. Gerechtigkeit* عدل 'adl; عدالة 'adâle; *Wohlfeilheit* رخص ruchß.

Billigung *s. f.* استحسان istihsân; استصواب istißwâb; رضاء ridhâ.

Billion *s. f.* الف الف الف alf alf alf.

Bilsenkraut *s. n.* بنج bendsch, beng; سيكران sîkerân.

Bimsstein *s. m.* حجر الهش hádschar el-háschsch; ح الاسفنج hádschar el-isfíndsch; ح الحاكوك hádschar el-hâkûk; سنباذج sunbâdedsch, sumbâdsch.

Binde *s. f.* حفاظ hufâç; *Stirnbinde* عصابة 'aßâbe; *siehe Band, Bandage.*

Binden *v. t. fesseln* قيد qájjad, juqájjid; *siehe Anbinden*; — *ein Buch* جلد dschállad, judschállid; *Maghr.* سفر sáffar, jusáffir; *ein Fafs* شد الواح البرميل بطارات schadd (jeschídd, jeschúdd) alwâh el-barmîl bi-thārât.

Bindewort *s. n.* حرف العطف harf (*pl.* hurûf) el-'athf.

Bindfaden *s. m.* دبارة dubâre *vulg.* umbâre; خيط قنب chêth (chaith) qánnab.

Bingelkraut *s. n.* ملفوف الكلب malfûf el-kélb; كرنب الكلب kurámb el-kélb; حشيشة اللين haschîschet el-lain.

Binnen *praep.* في مدة fi múdde; بطول bi-thûl; *binnen fünf Tagen* في غضون خمسة ايام fi ghudhûn chámset ajjâm; *binnen Kurzem* عن قريب 'an qarib.

Binnenhandel *s. m.* الاسباب الجوانية el-esbâb el-dschuwânîjje.

Binse *s. f.* حلفا hálfâ; قش الحصر qaschsch el-húßr; *Maghr.* صمار

ßumâr; *Binsenrohr* خيزران chīzirán; قصبة qáßabe; — Binsenmatte *s. f.* حصيرة haßîre *pl.* حصر hußr *u.* حصاير haßâjir.

Biograph *s. m.* كاتب سيرة kâtib sîre; — Biographie *s. f.* سيرة sîre *pl.* سير síjar; — biographisch *a.* يخص السير jachúßß es-síjar.

Birke *s. f. Baum* بتولا betûla.

Birne *s. f. Frucht* كمثرى kumétre; نجاص nedschâß; انجاص endschâs; Birnbaum *s. m.* شجرة كمثرى schádscharet kumétre; schádscharet endschâs.

Bis *adv.* الى íla; حتى hátta; لحد li-hádd; الى حد íla hádd: *bis jetzt* الى الان íla el-ân; *bis wann* الى متى íla máta? íla émte? الى اى زمان íla ê zemân? *bis morgen* الى غدا íla gháda; *vom Morgen bis zum Abend* من الصبح الى المسا min eß-ßúb'ḥ íla'l-mésa; *ich habe den Fisch bis auf den Kopf (diesen nicht mit) gegessen* اكلت السمكة الى الراس akált es-sámake íla er-râs, — *den Kopf mit:* حتى الراس hátta er-râs; — *conj. bis dafs:* الى ان íla án; حتى hátta; حتى ان hátta án; حتى ما hátta mâ, *vulg.* حتى الذي hátta elládsi; على حتى ما 'ála hátta mâ; على ما 'ála mâ; لحد ان li-hádd án; الى وقت ما íla wáqt mâ; لحين ما li-hîn mâ: *er nahm auf Borg, bis seine Schulden zu grofs wurden* صار ياخذ بالاستدانة حتى كثر عليه الدين ßâr jâchuds bi'l-istidâne hátta káçur 'alêhu ed-dên; *gehe nicht eher fort, als bis ich dir es sage* لا تروح حتى اقول لك lâ terûh hátta aqûl lak; *Gott lasse es Ihnen wohlergehen, bis ich Sie wieder sehe* الله يوفق شغلك حتى انظرك allâh juwáffiq schúghlak, hátta ánçurak! *ich bleibe hier, bis du in's Gerichtshaus gehst* اقعد الى ان تروح الى المحكمة áq'ud íla an terûh íla'l máhkeme; *bis ich (unterdessen) meine Kleider angezogen habe, gehe nach Bulaq* الى وقت ما البس ثيابى روح الى بولاق íla wáqt mā álbis çijâbi ruh íla būlâq; *ich will hier warten, bis er kommt* استنظر هنا لبينما يجى astánçir hénne li-bên-mā jédschi; *bleibe da, bis ich komme* اقعد على ما اجى úq'ud ála mā ádschi; *bis zu dem Grad, dafs* الى هذا الحد ان íla hâdsa el-hádd án.

Bisam *s. m.* مسك musk.

Bischof *s. m.* اسقف úsquf *pl.* اساقفة asâqife; مطران mithrân, muthrân; bischöflich *a.* اسقفى úsqufij; Bischofthum *s. n.* اسقفية usqufijje.

Bisher *adv.* الى الان íla el-ân.

Bifs *s. m.* عضة 'ádhdhe; نهشة náhasche.

Bissen *s. m.* لقمة lúqme *pl.* لقم lúqam; قطعة qíth'a *pl.* قطع qútha'; *ein B. Brot* لقمة عيش lúqmet 'êsch.

Bissig *a.* عضاض 'adhdhâdh; *von Menschen* مناقر munâqir.

Bisweilen *a.* بعض اوقات bá'adh auqât; بعض مرار bá'adh merâr; بعض المرات bá'adh el-marrât; بعض احيان bá'adh ahjân; اوقات اوقات auqât auqât.

Bitte *s. f.* سؤال su'âl, suwâl; رجاء redschâ, ridschâ; رغب rághb, rághbe; طلبة thálabe; *flehentliche B.* تضرع tadhárru'; ابتهال ibtihâl; *ich habe eine B. an dich* لى عندك رجاء lî 'ándak ridschâ; *seine B. ist abgeschlagen worden* رجع بالخيبة rádscha' bi'l-chêbe; *schlage meine B. nicht ab* لا تردني خائب lâ terúdd-ni châjib!

Bitten *v. t.* رجا rádscha, járdschu, járdschi; ترجى teráddscha, jeteráddscha; سأل sá'al, jés'al; *Maghr.* رغب الى rághib (járghab) íla; *flehentlich* تضرع tadhárra', jetadhárra'; *ich bitte dich um diese Gefälligkeit* ارجوك او اترجاك او نرجو من فضلك ان تقضى لى (لنا) الحاجة ardschûk *od.* ateradschâk *od.* nárdschū min fádhlak, an táqdi li (la-ná) el-hâdsche. — *Redensarten der Bittenden:* دخلك dáchlak! الله يخليك allâh juchallîk! الله يرضى عليك allâh járdha 'alêk! انا فى حسبك ána fi hásabak! انا واقع فى عرضك ána wâqi' fi 'árdhak! يا الله يا انت ja'llâh, já énte! *um Verzeihung bitten* استغفر istághfar, jestághfir; *für Einen bitten* ترجى من شانه teráddscha min schân'hu.

Bitter *a.* مر murr *pl.* امرار emrâr; *bitter sein* مر murr, jemúrr; *bitter machen* مرر márrar, jumárrir;

Bitterkeit *s. f.* مرارة merâre.

Bittschreiben *s. n.* Bittschrift *s. f.* عرض حال 'ardh hâl; عرض 'ardh *pl.* اعراض a'râdh *u.* عروضات 'urūdhât; طلبة thálabe; رقعة rúq'a *pl.* رقاع riqâ'.

Bittsteller *s. m.* صاحب عرض الحال ßâhib (*pl.* اصحاب aß'hâb) 'ardh el-hâl; صاحب رقعة ßâhib rúq'a.

Blähen *v. t.* نفخ náfach, jénfuch;

Blähung *s. f.* ريح rîh; *Bl. erregend* مريح muríjjih.

Blanket *s. n.* ورق مختوم على بياض wáraq machtûm 'ála bajâdh.

Blase *s. f.* نفاخة naffâche; فقاعة faqqâ'e *pl.* فقاقيع faqâqî'; *Bläschen auf der Haut* فقفاقة faqfâqe; faqfîqe; *Wasserblase* بقبوقة الماء baqbûqet el-mâ; *Gallenblase* المرارة el-merâre: *Urinblase* مبولة míbwale; *Destillirblase* انبيق anbîq, ambîq; — *Blasen ziehend* حراق harrâq.

Blasebalg *s. m.* منفاخ minfâch; منفخ mínfach *pl.* منافخ menâfich.

Blasen *v. a.* نفخ náfach, jénfuch *u.* jénfach; *vom Wind* هب habb, jehúbb; *das Feuer anblasen* حرك او نفخ النار hárrak (juhárrik) *od.* náfach en-nâr; *die Trompete blasen* دق بالبوقة daqq (jedúqq) bi'l-bûqe; *die Trompeten bliesen* دقت البوقات dáqqat el-būqât

Blasengriefs *s. m.* Blasenstein *s. m.* حصى háßa; حصاة haßât; حصوة háßwe.

Blasenpflaster *s. n.* حراقة ḥarrâqe.
Blasrohr *s. n.* زبطانة zabthâne, sabthâne.
Blafs *a. matt von Farbe* باهت bâhit; *siehe Bleich.*
Blässe *s. f.* صفرنة βáfrane; اصفرار iβfirâr; *weifser Fleck auf der Stirne des Pferdes* نجمة او هلال او غرة في جبهة الحصان nidschme *od.* hilâl *od.* ghúrre fi dschéb'-het el-ḥiβân.
Blatt *s. n.* ورق wáraq *coll.*, *ein B.* ورقة wáraqe *pl.* أوراق aurâq; *Blatt Papier* ورقة wáraqe; فرخ ورق farch (*pl.* efrâch) wáraq; *Blatt eines Buches*, *Metallblatt (Blech)* صفيحة βafîḥe *pl* صفايح βafâjiḥ; *die öffentlichen Blätter* أوراق الاخبار aurâq el-achbâr.
Blattern *s. f. pl. Krankheit* جدري dschédrij, dschídrij; جدري dschúdra; *mit den Bl. behaftet* مجدور medschdûr; مجدر mu-dscháddar; Blatternarbe *s. f.* اثر الجدري áçar (*pl.* āçâr) el-dschédrij; blatternarbig *a.* منقوش او منقش بالجدري menqûsch *od.* munáqqasch bi'l-dschédrij.
Blau *a.* ازرق ázraq *fem.* زرقاء zárqā *pl.* زرق zurq; كحلي kóḥlij; *himmelblau* ازرق سماوي ázraq samâwīj; *das* Blau *s. n. die* Bläue *s. f.* زرقة zúrqa; bläulich *a.* مايل الى الزرقة mâjil íla ez-zúrqa; *blau färben* زرق zárraq, juzárriq; صبغ او رجع ازرق βábagh (jáβbugh) *od.* ráddscha' (juráddschi') ázraq.

Blauholz *s. n. Campeche* بقم مور báqqam mûr; قنبيج qambîdsch.
Blech *s. n. Metallblechtafel* صفيحة βafîḥe *pl.* صفايح βafâjiḥ; *Eisenblech* تنك tének; حديد مبيض ḥadîd mubájjadh; صفيحة بيضاء βafîḥe bêdhā; — Blechschmied *s. m.* سنكري sénkerij *pl.* سناكرة senâkire
Blei *s. n.* رصاص raβâβ; Bleikugel *s. f.* رصاصة raβâβe; Bleischrot *s. n.* خردق chúrduq.
Bleiben *v. n. noch dableiben* بقي báqa, jébqa, *Imp.* íbqa; قعد qá'ad, jáq'ud, *Imp.* úq'ud; تم tamm, jetímm, *Imp.* timm; ظل çall *vulg.* ḍáll, jeḍáll, *Imp.* ḍall; *bleib da, bis er kommt* اقعد الى ان يجي úq'ud íla an jédschi! *bleiben Sie hier und leisten Sie uns Gesellschaft* ابقى عندنا لتشاركنا íbqa 'ánd'nā li-tuschâriknā! *bleib auf deinem Platze* تم موضعك tímm máudha'ak! *er ist taub geworden und taub geblieben* صار اطرش وبقي اطرش βâr áthrasch wa báqa áthrasch; *längere Zeit verweilen* قام aqâm, juqîm; استقام istaqâm, jestaqîm; قعد qá'ad; مكث mákaç, jémkuç: *wir sind zwei Monate bei ihm geblieben* استقمنا عنده مدة شهرين istaqámna (*od.* aqámna, qa'ádna) 'ánd'hu múddet schaharên; — *übrig bleiben* فضل fádhil, jéfdhal; بقي báqa; تبقى tebaqqa, jetebáqqa; *bleiben vier Thaler* بقت اربع ريالات báqat árba' rijālât; *er ist mir 1000 P.*

schuldig geblieben بقى لى عليه الف غرش báqa lī a'lêhu alf ghirsch; — *bleiben Sie gesund! Gott lasse Sie gesund bleiben!* مع السلامة má'a es-salâme! تمّ فى خير timm fi chêr! اقعد بعافية úq'ud bi-'âfije! الله يعافيك állâ ju'âfîk! — *ausbleiben, spät kommen* تعوق ta'áwwaq, jeta'áwwaq; ابطى ábtha, júbthi; — bleibend *a. dauernd* دايم dâjim.

Bleich *a. im Gesicht* اصفر الوجه áßfar el-wádsch'h; مصفرن mußáfran; مصفر mußfárr; *bleich werden* اصفرّ ißfárr, jaßfárr; تصفرن taßáfran, jetaßáfran.

Bleichen *v. t. Leinwand* بيّض او قصر القماش bájjadh (jubájjidh) *od.* qáßar (jáqßur) *od.* qáßßar (juqáßßir) el-qumâsch; *gebleichte Leinwand* مقصور q. maqßûr; *das* Bleichen *s. n.* تغسيل taghsîl; *der* Bleicher *s. m.* غسال ghassâl; Bleicherin *s. f.* غسالة ghassâle; *die* Bleiche *s. f. Ort* مغسلة mághsale; مبيضة máb-jadhe.

Bleifarbig *a.* رصاصى raßâßij.

Bleifeder *s. f.* Bleistift *s. m.* قلم رصاص qálam raßâß.

Bleiglätte *s. f.* مرداسنك murde-sénk; مرسنك morsénk; مرتك morték.

Bleiwage *s. f.* شادم fâdim *pl.* شوادم fawâdim; قياس qijâs; جدول dschádwal *pl.* dschedâwil.

Bleiweiß *s. n.* سبيداج sebīdâdsch, sfīdâdsch, isfīdâdsch; باروق bârûq.

Blenden *v. t. des Augenlichts berauben* عمّى 'ámma, ju'ámmi; اعمى á'ma, jú'mi; *von zu starkem Licht* زغلل النظر zághlal (juzághlil) en-náçar; غبش العين ghábasch el-'ain; خطف البصر cháthaf (jéchthif) el-báßar; *geblendet sein* انغبش inghábasch, jenghábisch; — *figürl.* ابهل áb'hal, júb'hil; ادهش ád'hasch, júd'-hisch.

Blick *s. m.* نظر náçar *pl.* انظار ançâr; نظرة náçare; طلة thálle; بصر báßar; *auf den ersten B.* من اول طلة min áwwal thálle.

Blicken *v. n. auf etwas* نظر الى náçar (jánçur) íla; تطلع الى tathálla' (jetathálla') íla.

Blind *a.* اعمى á'ma *fem.* عمياء 'ámjā *pl.* عمى 'úmi *u.* عميان 'umjân; عميان 'amjân; ضرير dharîr *pl.* اضرّاء adhírrā; *blinder Lärm* رجّة كاذبة ráddsche kâ-dsibe; — *adv. blind drauf los* مثل الاعمى miçl el-á'ma; على العميان 'ála'l-'amjân; بعماوة bi-'amâwe; *blind sein od. werden* عمى 'ámia, já'ma; — Blindheit *s. f.* عماء البصر 'amâ el-báßar; عماية 'amâje, 'amâwe.

Blinddarm *s. m.* المعى الاعور el-mí'a el-á'war.

Blitz *s. m.* برق barq *pl.* بروق burûq; *Blitzschlag* صاعقة ßâ'iqe *pl.* صواعق ßawâ'iq; *vom B. getroffen* مصعوق maß'ûq.

Blitzen *v. n.* برق báraq, jébruq;

es blitzt يبرق jébruq; الدنيا تبرق ed-dúnja tébruq.

Block *s. m.* قرمة qúrme; قرمية qirmîjje *pl.* قرامى qarâmij.

Blockade *s. f. eines Hafens* ضرب حلقية على المرسى dharb ḥalaqîjje 'ála 'l-mérsa; حصار او محاصرة الميناء hiβâr *od.* muḥâβaret el-mînā.

Blockiren *v. t. einen Hafen* ضرب حلقية على المرسى dhárab (jádhrib) ḥalaqîjje 'ála 'l-mérsa; حاصر الميناء ḥâβar (juḥâβir) el-mînā.

Blödsichtig *a.* قصير النظر qaβîr en-náçar; Blödsichtigkeit *s. f.* قصر النظر quβr en-náçar.

Blödsinn *s. m.* (خسافة) سخافة العقل sachâfet (*od.* chasâfet) el-'aql; هبالة hebâle *für* behâle; جدبة dschédbe; بلادة belâde; blödsinnig *a.* (خسيف) سخيف العقل sachîf (*od.* chasîf) el-'aql; مجدوب medschdûb; اهبل á'hbal *für* áb'hal; بليد belîd.

Blöken *v. a. vom Schaf* بعى bá'a, jéb'a; معى má'a, jém'a; معمع má'ma', jumá'mi'; *das* Blöken (*s. n.*) *der Schafe* معمعة الغنم má'ma'et el-ghánam.

Blond *a.* اشقر áschqar *fem.* شقراء scháqrā *pl.* شقر schuqr; Blondine *s. f.* شقراء الشعر scháqrā esch-schá'ar; Blondheit *s. f. die blonde Farbe* شقرة schúqre.

Bloſs a. عريان 'arjân; مكشوف mekschûf; *bloſsköpfig* مكشوف الراس mekschûf er-râs; *im bloſsen Hemd* بس بالقميص bass bi'l-qamîβ; — *adv. siehe* Nur.

Blöſse *s. f.* عورة 'áwre; *seine B. bedecken* ستر عورته sátar (jéstur) 'áwret'hu.

Blühen *v. n.* زهر záhar, jézhar; záhhar, juzáhhir; ازهر ázhar, júzhir; *von Bäumen* نور náwwar, junáwwir; — blühend *a.* زاهر zâhir; مزهر muzáhhir, múzhir; — Blühezeit *s. f.* تزهير tezhîr.

Blume *s. f.* زهر záhar; زهرة zá'hre, záhare *pl.* زهور zuhûr *od.* ازهار ezhâr; *Weinbouquet* زكاوة الشراب zekâwet esch-scharâb; Blumenbeet *s. n.* روضة ráudha, rúdha *pl.* رياض rijâdh; Blumenkohl *s. m.* كرنب kurámb, kurámbe; قرنبيط, كرنابيت karnabît; Blumenstrauſs *s. m.* باقة او ربطة زهر bâqe *od.* rábthe záhar; جرزة زهور dschúrze zuhûr; تشكيلة زهر teschkîle záhar; Blumenkranz *s. m.* اكليل زهر iklîl (*pl.* akālîl) záhar.

Blut *s. n.* دم dam, dem (دما damâ) *pl.* دماء dimâ; *er speit Blut* يبزق دم jébzuq dam; *Blut lassen* انفصد infáβad, jenfáβid; *siehe* Ader; *vergieſsen* سفك او اراق الدماء sáfak (jésfiq) *od.* arâq (jurîq) ed-dimâ; *seine Hände mit B. beflecken* خضب بالدم chádhdhab (juchádhdhib) bi'd-dám; *die Stimme des Bluts (der Verwandtschaft)* حنية الدم ḥannîjjet ed-dám; *kaltes Blut* رواقة rawâqe; *mit kaltem Blut* برواقة bi-rawâqe, صبرا βábran.

Blutader *s. f. Vene* عرق ʻirq *pl.* عروق ʻurûq; -auswurf *s. m.* نفث الدم náfaç ed-dám; -bad *s. n.* قتل qatl; مقتلة máqtale; ذبح dsábah; ملحمة málhame; -dürstig *a.* سفاك الدماء saffâk ed-dimâ; -egel *s. m.* علقة ʻálaqe *pl.* ât; *coll.* علق ʻálaq; دود dûd *pl.* ديدان dīdân.

Bluten *v. n. Blut verlieren* نقط دم náqqath (junáqqith) dam; سال دم sâl (jesîl) dam; نزل دم názal (jénzil) dam; *ich blute aus der Nase* انفي ينقط دم ánfi junáqqith dam *od.* دم ينزل من انفي dam jénzil min ánfi; *seine Hand blutet* يسيل دم من يده jesîl dam min jádd'hu; — blutend *a.* دامي dâmī.

Blutfluſs *s. m.* اسهال الدم is'hâl ed-dám; *Hämorrhoïden* سيلان باسوري sejelân bāsûrij; -geld *s. n.* دية dîje; حق الدم haqq ed-dám; -geschwür *s. n.* خيرجل chîrdschal; دمّلة dúmmale *pl.* دماميل demāmil.

Blüthe *s. f.* زهر záhar, *siehe Blume*; — *Baumblüthe* نور naur, nawr, nôr, *vulg.* nûr *pl.* انوار anwâr; نوّار nuwwâr *pl.* نواوير nawāwîr.

Bluthusten *s. m.* نفث الدم náfaç ed-dám.

Blutig *a.* ملوث بالدم muláwwaç bi'd-dám.

Blutrache *s. f.* قصاص qaſsâſs.

Blutreich *a.* دموي damawijj; -reinigend *a. Arznei* دوا مروق dawâ muráwwiq; -schande *s. f.* مضاجعة مع قرابة mudhâdschaʻe máʻa qarâbe; فاحشة fâhische; -schuld *s. f.* قتل qatl.

Blutsverwandt *a.* قريب من الاب او الام qarîb (*pl.* qarâjib) min el-âb au el-úmm; -schaft *s. f.* نسب násab, néseb; قرابة من الاب او الام qarâbe min el-âb au el-úmm.

Blutstein *s. m.* حجر الدم hádschar ed-dám; -stillend *a.* قابض سيلان الدم qâbidh sejelân ed-dám; -umlauf *s. m.* سيران او جريان الدم sejerân *od.* dscherajân ed-dám; -vergieſsen *s. n.* سفك دماء safk dimâ; -verlust *s. m.* نزف nuzf; نزيف nazîf; نزوف دم nuzûf dám; *Einer der groſsen Blutverlust gehabt hat* نزف názif; نازف nâzif; -wurst *s. f.* سجق súdschuq; -zeuge *s. m.* شهيد schahîd *pl.* شهداء schúhadā.

Bock *s. m.* تيس teis, tês *pl.* تيوس tujûs; *bockbeiniges Wesen* تيسية teisîjje; *hölzernes Gestell* صقالة ſsaqâle.

Boden *s. m.* ارض ardh; *Ackerboden* تراب turâb; تربة túrbe; طين thîn; *Grund und B.* ارضية ardhîjje; *eines Gefäſses* قعر qáʻar *pl.* قعور quʻûr; *des Zimmers* ارضية ardhîjje.

Bodensatz *s. m. einer Flüssigkeit* عكار ʻakâr; رسوب rusûb; *Urin mit B.* بول رسوبي bôl rasûbij.

Bogen *s. m.* قوس qaus, qôs *pl.* قسي qusîjj *u.* اقواس aqwâs; *krumme Linie* خط منحني او منعطف chathth munhánī *od.* mu-

qánthar; *Gewölbebogen* قوصرة qáußare *pl.* قواصر qawâßir; قنطرة qánthare *pl.* قناطر qanâthir; *Brückenbogen* حنى ḥámi *pl.* حنايا ḥanâjā; طاق thâq *pl.* ât; *B. der Violine* قوس كمنجة qôs keméndsche; — *Papier* فرخ ورق farch (*pl.* efrâch) wáraq.

Bogenfenster *s. n.* طاقة مقوصرة او مقنطرة thâqe muqáußare *od.* muqánthare.

Bogenförmig *a.* متقوس mutaqáwwis; متعوج muta'áwwidsch.

Bogenmacher *s. m.* اقواسي aqwâsij; — Bogenschütze *s. m.* قواس qawwâs *pl.* qawwâse *u.* în.

Bohne *s. f.* فول fûl *coll.; eine B.* فولة fûle (*ägypt. Saubohne*); *Lupine* ترمس túrmus, tírmis; *grüne ägypt.* لبية lubbîjje; *gesottene Bohnen* فول مدمس fûl mudámmas; Bohnenhändler *s. m.* فوال fawwâl *pl.* în; *Rufe derselben in Kairo:* يا ما احلى بنى البحر jâ mā áḥla bunéjj el-baḥr! *o wie süfs ist das Söhnchen des Nil! — Lupinen:* مدد يا امبابى مدد ترمس امبابى يغلب اللوز méded, jâ embâbī, méded! tírmis embâbī jághlib el-lôz! *Hilfe, o Embabi, Hilfe! die Lupinen von Embabi übertreffen die Mandeln!*

Bohren *v. t.* خرز cháraz, jéchriz; نقب náqab, jánqub; ثقب çáqab, jáçqub; *der Wurm bohrt im Holz* السوس ينخر الخشب es-sûs jénchur el-cháschab.

Bohrer *s. m. Instrument* مخرز míchraz *u.* مخراز michrâz *pl.* مخارز machâriz; برمة búrme; بريمة barrîme, *vulg.* barrîne; مبخش míbchasch.

Bombardement *s. n.* ضرب القنبر dharb el-qúmbar.

Bombardiren *v. t.* ضرب بمب او قنابر dhárab (jádhrib) bomb *od.* qanâbir; — Bombardier *s. m.* ضراب القنبر dharrâb el-qúmbar; قنبرجى qumbárdschi.

Bombe *s. f.* بمب bomb, bumb; قنبر qúmbar *coll.*; *eine B.* بمبة bómbe *pl.* ât, قنبرة qúmbare *pl.* قنابر qanâbir.

Boot *s. n.* فلوكة felûke *pl.* فلايك felâjik; *Kanonenboot* لنچون lentschûn; *Nilboot (ägypt.)* ذهبية dahabîjje; *siehe* *B a r k e.*

Borax *s. m.* بوراق bōrâq; ملح الصياغة milḥ eß-ßibâghe.

Bord *s. m. des Schiffs* طرف المركب tháraf el-márkeb; *an B. gehen* نزل فى مركب názal (jénzil) fi márkeb; *siehe* *B r e t t.*

Borde *s. f. Bordirung* سجاف sedschâf; حاشية ḥâschije *pl.* ḥawâschī; حبكة ḥúbke; شريط scherîth; كنار kenâr; *ägypt.* اندیشة endîsche; Bordenwirker *s. m.* حباك ḥabbâk; سجاف saddschâf.

Bordel *s. n.* بيت الفساد bêt el-fesâd.

Bordiren *s.* سجف sáddschaf, jusáddschif.

Borg *s. m. auf Borg* بالدين bi'd-dên; بالاستدانة bi'l-istidâne;

auf B. nehmen اخذ بالاستدانة áchads (jâchuds) bi'l-istidâne.

Borgen *v. t. siehe Ausleihen, Leihen.*

Born *s. m. siehe Brunnen.*

Börse *s. f. Börsenhaus s. n.* مجمع التجار médschma' et-tuddschâr; *Geldbeutel* كيس kîs *pl.* اكياس ekjâs; — Börsenspiel *s. n.* قمار فى معاملة الدراهم qimâr fi mu'âmalet ed-derâhim; مرابحة murâbahe.

Borste *s. f. des Schweines* شعر خنزير schá'ar chinzîr.

Böschung *s. f.* حدور hadûr; ميل meil.

Böse *a.* ردى radîjj, rádij *pl.* اردياء árdijā; شرير scherîr *pl.* اشرار eschrâr; *siehe Schlimm, Schlecht.*

Boshaft *a.* شقى schaqîjj, scháqij *pl.* اشقياء áschqijā; خبيث chabîç *pl.* خبثاء chúbaçā; — *adv.* بخبثة bi-chabâçe; باذية bi-adsîjje; — Bosheit *s. f.* خباثة chabâçe; اذية adsîjje.

Bossiren *v. t.* طعج thá'adsch, játh'adsch; — Bossirer *s. m.* طعاج tha''âdsch.

Botanik *s. f.* علم النباتات 'ilm en-nebâtât; علم الاعشاب 'ilm el-a'schâb; — Botaniker *s. m.* عارف بالنباتات 'ârif bi'n-nebâtât; عشاب 'aschschâb; — botanisiren *v. a.* عشب 'áschschab, ju'áschschib; لم حشايش lamm (jelúmm) haschâjisch.

Bote *s. m.* رسول rasûl *pl.* رسل rúsul; مرسال mirsâl *pl.* مراسيل merāsîl; قاصد qâßid; *Eilbote* ساعى sâ'î *pl.* سعاة su'ât; تترى tátarij; استعجالة isti'dschâle; *Postbote* شيال schajjâl *pl.* în; بريد berîd; berîdij; — Botenfrau *s. f.* شيالة schajjâle; بريدية berîdîjje.

Botschaft *s. f.* رسالة risâle *pl.* رسايل resâjil; خبر chábar *pl.* اخبار achbâr; خبرية chabarîjje; *gute B.* بشارة beschâre; خبرية خير chabarîjjet chêr; *schlimme* خبر سوء chábar sû; *ich bringe gute B.* جبتكم مبشر dschît'-kum mubáschschir! — *Antw.*: الله يبشرك بالخير allâh jubáschschirak bi'l-chêr!

Botschafter *s. m.* الچى éltschi; سفير sefîr; مرسال mirsâl *pl.* مراسيل merāsîl.

Böttcher *s. m.* براميلى berāmîlij; قباب qabbâb; Böttcherhandwerk *s. n.* كار البراميلى kâr el-berāmîlij; -werkstätte *s. f.* معمل البتاتى mí'mal el-batâtij.

Bottich *s. m.* دن denn *pl.* دنان dinân; خابية châbije *pl.* خوابى chawâbî.

Boussole *s. f.* بوصلة bûßola; بيت الابرة bêt el-ibre.

Bouteille *s. f. siehe Flasche.*

Brach *a.* Brache *s. f. Acker, welcher brach od. in der Brache liegt* ارض بلا فلاحة ardh bi-lâ felâhe; ارض مرتاحة ardh murtâhe.

Brand *s. m.* اشتعال النار ischti'âl en-nâr; التهاب iltihâb; حريقة harîqe; *Feuerbrand, brennendes Stück Holz* شعلة schú'ale *pl.*

شعل schúʿal; — *Gangräna* الاكلة el-âqile; العطب el-ʿathb; brandig *a.* عطبى ʿáthbij; — *Brand im Korn* سوس sûs; سوسة النبات sûset en-nebât; brandig *a.* مسوس musáwwas; — *eine Stadt in B. stecken* ضرب النار فى مدينة dhárab (jádhrib) en-nâr fi medîne; *das Haus ist in B. gerathen* اخذت النار فى البيت áchadset en-nâr fi'l-bêt.

Brander *s. m. Schiff* حراقة harrâqe.

Brandfuchs *s. m. Pferd* حصان اشقر ادهم hisân áschqar ád'ham; *Stute* شقراء scháqrā; *pl.* schuqr.

Brandschatzen *v. t. ein Land* وضع على اهل البلد غرامات wádhaʿ (*Aor.* يضع jádhaʿ) ʿála a'hl el-béled gharāmât.

Brandwein, Branntwein *s. m.* عرق ʿáraq; ʿarq; عرقى ʿáraqij; -aufguſs *s. m.* عرق سوس ʿarq sûs; *Händler damit* ʿarqsûsij, erksûsi; — Branntweinbrenner *s. m. Destillateur* خراج العنبرى charrâdsch el-ʿámbarij.

Brasilienholz *s. n.* بقم báqqam; خشب البقم cháschab el-báqqam.

Braten *v. t. Fleisch* شوى schawa, jéschwi; كبب kábbab, jukábbib; *in Butter* قلى qála, jáqli; — *v. n.* انشوى inscháwa, jenscháwi; انقلى inqála, jenqáli; gebraten مشوى méschwij; مكبب mukábbab; مقلى máqlij.

Braten *s. m.* لحم مشوى lahm méschwij; كباب kebâb; *richte uns etwas Braten zu!* اعمل لنا شوية لحم مشوى áʿmel [iʿmal] la-nâ schuwájje lahm méschwij! *wollt ihr ihn von Schöpsenfleisch od. von Hühnern od. von Wildenten od. von jungen Tauben?* هل تريدوه من لحم غنم او من دجاج او من بطة برية او من غناليل; hal turīdû'hu min lahm ghánam au min dedschâdsch au min bátthe barrîjje au min zaghālîl? *wollt ihr ihn vom Spieſs oder aus der Bratpfanne und mit Sauce?* تحبوه بالسيخ او بالمشواية وبالمرقة tehibbû'hu bi's-sîch au bi'l-meschwâje wa bi'l-máraqe? *Wir wünschen ihn von Rebhühnern od. von einer Gans und hätten ihn gern vom Spieſs mit Butter geschmalzen* نريده من حجل او من وزة ونحبه بالسيخ مدهون بزبدة nurîd'hu min hádschal au min wázze, wa nehíbb'hu bi's-sîch, med'hûn bi-zíbde; *siehe Küche.*

Brater, Bratler *s. m.* شوا schawwâ.

Bratpfanne *s. f.* مشواة mischwât, mischwâje; شواية schuwwâje; *groſse* طابق thâbiq; -rost *s. m.* مصبع mußábbaʿ; شبكة schébeke; مقلاة miqlât, miqlâje; -spieſs *s. m.* سيخ sîch *pl.* اسياخ esjâch; *siehe Braten*; — Bratwurst *s. f.* منبار mumbâr; شلشيش schelschîsch.

Brauchbar *a.* نافع ل nâfiʿ l'; مفيد mufîd; مناسب munâsib; يصلح ل jáßlah l'; -keit *s. f.* منفعة ménfaʿe; افادة ifâdhe.

Brauchen *v. t. benützen* استعمل istá'mal, jestá'mil; *ein viel gebrauchtes Wort* كلمة مستعملة kálime mustá'male; *gebraucht* مستعمل mustá'mal; *abgenützt* بالى bâlī; دايب dâjib; — *bedürfen* عاز 'âz, ja'ûz; احتاج الى شى ihtâdsch (jahtâdsch) íla schê; اعتاز الى i'tâz (ja'tâz) íla; لزمه شى lázim-(jálzam-)hu schê; *ich brauche Geld* احتاج الى فلوس ahtâdsch íla fulûs; يلزمنى فلوس jálzam'ni fulûs; *du brauchst einen Aderlafs* انت عايز (عاوز) فصادة énte 'âjiz ('âwiz) faßâde; تعوز أن تنفصد ta'ûz an tenfáßid; لازم تنفصد lâzim tenfáßid; *siehe Bedürfen.*

Brauen *v. t. Bier* عمل او طبخ البوزة 'ámal (já'mal) *od.* thábach (játhbuch) el-bûze.

Brauer *s. m.* عامل البوزة 'âmil el-bûze; فقاعى faqâ'ij; — Brauerei *s. f.* معمل البوزة mí'mal el-bûze; — Braukessel *s. m.* حلة húlle *pl.* حلل húlal.

Braun *a.* اسمر ásmar, *fem.* سمراء sámrā *pl.* سمر sumr; bräunlich *a.* اسمرانى asmarânij; — Braune *s. m. Pferd* حصان احمر ادهم hißân áhmar ád'ham; *Stute* فرس حمراء fáras hámrā; Braunschecke *s. m.* حصان ابلق hißân áblaq; *Stute* بلقاء bálqā; *pl.* بلق bulq.

Bräune *s. f. braune Farbe* سمرة súmre; سمار sumâr; *Angina* خنقة chunâqe; خانوق chānûq; خناق channâq.

Brausen *v. n. Sturm* عج 'addsch, ja'úddsch; *von den Ohren* طن thann, jathínn; *das* Brausen *s. n. der Ohren* طنين thanîn.

Braut *s. f.* عروس 'arûs; عروسة 'arûse *pl.* عرايس 'arâjis; *die B. heimführen* أعرس á'ras, jú'ris; Brautführer *s. m.* شبين schebîn; -nacht *s. f.* ليلة التعريس lêlet et-ta'rîs; -schatz *s. m.* مهر máhar; -werber *s. m.* خطيب chathîb, *fem.* chathîbe; -zug *s. m.* زفة العروس zéffet el-'arûs.

Bräutigam *s. m.* عريس 'arîs.

Brav *a.* صالح ßâlih; خير chêr (chair); *er ist ein braver Mann* هو رجل خير húa râdschol chêr, ناس ملاح nâs milâh.

Brav! Bravo! *interj. gut gemacht!* عافاك 'āfâk! احسنت ahsánt! سلم ديانك حسنا hásanan! سلم دياتك sállim dijâtak (īdijâtak)! — *gut gesprochen!* سلم تمك sállim túmmak (fúmmak)!

Brecheisen *s. n.* مخل muchl *pl.* امخال amchâl.

Brechen *v. t. zerbrechen* كسر kásar, jéksir; kássar, jukássir; دش daschsch, jedúschsch; *sein Wort* خان وعده chân (jachûn) wá'ad'hu; قصر بعهده qáßßar (juqáßßir) bi-'áhad'hu; *einen Vertrag* نقض العهد náqadh (jánqudh) el-'áhad; *die Ehe* فسخ الزيجة fásach (jéfsach) ez-zîdsche; *den Eid* خان يمينه chân jemîn'-hu; *die Bahn* فتح سكة fátah (jéftah) sikke; — *v. n.* انكسر inkásar, jenkásir; — *das Wasser*

bricht die Lichtstrahlen الماء يكسر (او يعوج او ينقل) الشعاع el-mâ jéksir (*od.* juʿáwwidsch *od.* junáqqil) esch-schuʿâʿ; *die Strahlen brechen sich* ينكسر (او ينعوج او ينحرف) الشعاع jenkásir (*od.* jenʿáwidsch *od.* jenḥárif) esch-schuʿâʿ; *siehe Erbrechen.*

Brechmittel *s. n.* مطرش muthárrisch; مقيى muqájjī; *ein B. nehmen* اخذ مطرش áchads (jâchuds) muthárrisch; شرب مقيى schárib (jéschrab) muqájjī; *du mufst morgen früh ein B. nehmen; das reinigt deinen Magen von der Säure und der Galle* انت عايز مطرش (او تعوز ان تشرب مقيى) بكرة على بدرى هذا ينظف معدتك من الحموضة والصفراء énte ʿâjiz muthárrisch (*od.* taʿûz an téschrab muqájjī) búkra ʿála bédrij; hâdsa junáççif máʿdetak min el-ḥumûdhe wa'ß-ßáfrā.

Brechnufs *s. f. Nux romica* جوز القى dschóz (dschauz) el-qájji; -weinstein *s. m.* طرطير المقيى tharthîr el-muqájjī; طرطير مطرش tharthîr muthárrisch; -wurz *s. f. Ipecacuanha* عرق الذهب المطرش ʿirq ed-ḍáhab el-muthárrisch.

Brechung *s. f. der Lichtstrahlen* انكسار او انحراف او انعواج الشعاع inkisâr (*od.* inḥirâf *od.* inʿiwâdch) esch-schuʿâʿ.

Brei *s. m.* لبة lábbe; حريرة ḥarîre; عصيدة ʿaßîde; *siehe Küche.*

Breit *a.* عريض ʿarîdh; — Breite *s. f.* عرض ʿardh: *das Tuch ist 3 Ellen breit* عرض الجوخ ثلاثة اذرع ʿardh el-dschûch ṭelâṭet ádsruʿ; *dies Zimmer ist 9 Schritte breit* الاوضة دى لها فى العرض تسع خطوات el-ôdha di la-hâ fi'l-ʿárdh tísʿa chathwât; — *geographische Breite* عرض ʿardh *pl.* ʿurûdh: *die* Breitegrade *s. m.* دواير العروض dawâjir el-ʿurûdh.

Bremse *s. f. Insekt* زنبور zembûr; *Pferdebremse* دبان خيل dubbân chêl; *Instrument des Hufschmieds* كلابة kullâbe.

Brennbar *a.* يحترق jaḥtáriq; يوقد jûqad.

Brennen *v. t.* حرق ḥáraq, jáḥriq; *das Auge brennt mich* عينى تحرقنى ʿáini táḥriqui; تهب عينى tehúbb ʿáini; *den Kaffee brennen* حمص البن ḥámmaß el-búnn; *gebrannter Kaffee* بن محمص bunn muḥámmaß; *Ei mit Zucker gebrannt* بيض محروق بالسكر bêdh maḥrûq bi's-súkkar; *gebrannte Mandeln* لوز مقلى lôz máqlij; — *kauterisiren* كوى káwa, jékwi; — *v. n.* انحرق inḥáraq, jenḥáriq; احترق iḥtáraq, jaḥtáriq; — brennend *a. heifs* محرق múḥriq; حار ḥârr; *die Sonne brennt heute* الشمس حارة اليوم esch-schéms ḥârre el-jôm; *von Feuer, Licht* شعلان schaʿalân; مشعول meschʿûl; مشتعل muschtáʿil; *brennendes Stück Holz* شعلة schúʿale *pl.* شعل schúʿal; *der*

brennende Docht einer Lampe شعيلة scha'île.

Brennglas *s. n.* زجاجة محرقة zidschâdsche múhriqe; -holz *s. n.* حطب háthab *pl.* احطاب ahthâb; *B. auflesen* احتطب ihtáthab, jahtáthib; -material *s. n.* وقود waqûd; -nessel *s. f.* قريص qurráiß, qurrêß; -ofen *s. m.* اتون atûn *pl.* ât; -öl *s. n. aus Sesam* سيراج sîrâdsch; -punkt *s. m.* نقطة الاحتراق núqthat el-ihtirâq; -spiegel *s. m.* المراة المحرقة el-mirât el-múhriqe; -stoff *s. m. Phlogiston* محترق muhtáriq.

Bresche *s. f.* نقبة náqbe; فتحة في الحايط fát'he fi'l-hâjith; *die Mauer in Bresche legen* نقب الحايط náqab (jánqub) el-hâjith.

Brett *s. n.* دف daff *pl.* دفوف dufûf; لوح خشب lôh (*pl.* alwâh) cháschab; *Tischbrett* تختة táchte; *mit Brettern belegen* خشب cháschschab, juchásch-schib; تخت táchchat, jutáchchit; فرش باللوح fárasch (jéfrusch) bi'l-lôh; Bretterverschlag *s. m.* حاجز الواح hâdschiz alwâh.

Breve *s. n. päpstliches* براءة البابا berât (*pl.* berāwât) el-bâbā.

Brevier *s. n.* كتاب صلوات الفرض kitâb ßalawât el-fárdh.

Brezel *s. f.* كعك ká'ak.

Brief *s. m.* مكتوب maktûb, mektûb *pl.* مكاتيب mekātîb; كتاب kitâb *pl.* كتب kútub; براءة berât *pl.* براوات berāwât; رسالة risâle *pl.* ât *u.* رسايل resâjil; رقيم raqîm; مرقوم marqûm; احرف áhruf *pl.*; *Billet* ورقة wáraqe; تذكرة tédskire; — *der eigentlichen Mittheilung geht die Begrüfsung voraus, die verhältnifsmäfsig einen grofsen Raum einnimmt und in der Wahl der Worte den Inhalt des Briefs andeutet; Beisp.: kurze:* السلام عليكم ورحمة الله وبركاته es-salâmu 'alêkum wa-ráhmat allâh wa-barakât'hu *der Friede sei mit Euch und das Erbarmen Gottes und sein Segen!* حرس الله ذاتكم واسعد اوقاتكم háras allâh dsât'kum wa ás'ad auqât'-kum *möge Gott Euch behüten und Eure Tage glücklich machen!* ايدكم الله تعالى ájjad'kum allâh ta'âla *möge Euch stärken Gott, der gepriesen sei!* سيدي ادام الله فلاحك واسعد مساءك وصباحك sîdi! adâm allâh felâhak wa ás'ad mesâ'k wa ßabâhak *mein Herr! möge Gott dauern lassen dein Wohl und beglücken deinen Abend und deinen Morgen!* سيدي وولي نعمتي حفظكم الله تعالى sîdi wa walîjj ní'mati! háfiç'kum allâh ta'âla *mein Herr und Spender meines Wohles! möge Euch bewahren Gott, d. g. s.!* محبنا المكرم المحترم فلان سلمه الله تعالى او دام بقاه امين muhíbb'nā el-mukárram el-muhtáram fulân, sállam'hu allâh ta'âla *od.* dâm baqâ'hu, amîn! *mein geschätzter und geehrter Freund*

N., möge ihn erhalten Gott, d. g. s.! od. möge langdauern sein Bleiben (Leben)! اخى رفع الله مقامك امين áchi! ráfa‘ allâh maqâmak, amîn! *mein Bruder! möge Gott deine Stellung erhöhen!* قرة عينى اطال الله عمرك امين qúrrat ‘áini! athâl allâh ‘úmrak, amîn! *Trost meiner Augen! möge Gott dein Leben lang dauern lassen!* اهدى الى اخى الوفى شريف السلام ú'hdi íla áchi el-wafîjj scherîf es-salâm *ich sende meinem aufrichtigen Bruder den schönsten Grufs!* بعد السلام على محبنا المحترم العزيز bá‘ad es-salâm ‘ála muḥíbbna el-muḥtáram el-‘azîz *nach dem Grufs an unseren geehrten, theuren Freund . . .*; جعلت فداكم dschu‘ílt fidâkum *möge ich als Euer Lösegeld angenommen werden! — einem Kranken:* ازال الله عنكم الالم والبسكم ثوب العافية واسبغ عليكم النعم azâl allâh ‘ánkum el-álam wa álbas'kum çôb el-‘âfije wa-ásbagh ‘alêkum en-ní‘am *möge Gott wegnehmen von Euch die Schmerzen und Euch anziehen das Kleid der Gesundheit und verlängern über Euch seine Gnaden! — längere:* سلام الله ورضوانه وبركاته وغفرانه على سيدى ومعتمدى الاجل الاكرم الاكمل الامثل فلان بن فلان حفظه الله تعالى ورعاه ومن كل سوء ومكروه كفاه بحرمة محمد وآله وصحبه الهداة salâmu allâh wa-ridhwân'hu wa-barakât'hu wa-ghufrân'hu ‘ála sîdi wa-mu‘támadi el-adschâll, el-ákram, el-ákmal, el-ámçal, fulân ben fulân! ḥáfiç'-hu allâh ta‘âla wa-ra‘â'hu wa min kull sû wa-makrûh kafâ'hu bi-ḥúrmet muḥámmad wa-âl'hu wa-ßáḥb'hu el-hudât! *der Friede Gottes und sein Wohlgefallen und sein Segen und seine Verzeihung über meinen Herrn und meine Stütze, den herrlichsten, den geehrtesten, den vollkommensten, den musterhaftesten, N. Sohn des N.! möge ihn beschützen Gott, der gepriesen sei, und ihn bewahren vor allem Uebel, und vor allem Verhafsten ihn behüten, im Schutze Muhammeds und seiner Familie und seiner Genossen, der Führer!* الى حضرة مولاى الاجل الاكرم الامجد الاوحد الاكمل محبنا وعزيزنا فلان بن فلان سلمه الله تعالى من كل شر بحرمة محمد وآله سادات البشر (او بحرمة النبى وآله وصحبه وانصاره وحزبه) والسلام عليه ورحمة الله وبركاته íla ḥádhret maulâja el-adschâll, el-ákram, el-ámdschad, el-áuḥad, el-ákmal, muḥíbbna wa-‘azîzna fulân ben fulân; sallám'hu allâh ta‘âla min kull schárr bi-ḥúrmet muḥámmad wa-âl'hu, sâdât el-báschar (*od.* : bi-ḥúrmet en-nábij wa-âl'hu wa-ßáḥb'hu wa anßâr'hu wa-ḥízb'hu), wa's-salâmu ‘alêhu wa-ráḥmet allâh wa-bara-

kât'hu! *an die Person meines Herrn, des herrlichsten, des geehrtesten, des ruhmvollsten, des einzigsten, des vollkommensten, unseren Freund und Theuren, N. Sohn des N.; behüte ihn Gott vor allem Uebel im Schutz Muhammeds und seiner Familie, der Herren der frohen Botschaft (oder : im Schutze des Propheten und seiner Familie und seiner Genossen und seiner Helfer und seiner Mitkämpfer), und der Friede sei mit ihm und das Erbarmen Gottes und sein Segen!* — نهدى من السلام ازكاه ومن الثناء الطفه واشهاه الى حضرة محبنا الكامل الاعز الاسعد فلان بن فلان وقاه الله تعالى من جميع الاكدار بحرمة النبى المختار واله وصحابته الابرار nú'hdi min es-salâm azkâ'hu wa-min eç-çanâ álthaf'hu wa-asch'hâ'hu íla ḥádhret muḥíbb'na el-kâmil, el-a'ázz, el-ás'ad, fulân ben fulân, waqâ'hu allâh ta'âla min dschemî' el-akdâr bi-ḥúrmet en-nábij el-muchtâr wa-âl'hu wa-ßaḥâbet'hu el-ebrâr! *wir senden von dem Grufse sein Lauterstes und von der Beglückwünschung ihr Schönstes und Begehrungswürdigstes an die Person unseres Freundes, des vollkommenen, des theuersten, des glücklichsten, N. Sohn des N.; bewahre ihn Gott, der gepriesen sei, vor allen Bekümmernissen im Schutze des auserwählten Propheten und seiner Familie und seiner Genossenschaft, der Heiligen!* — بعد ابلاغ سلام وافر وثناء متكاثر الى حضرة زين الاكابر وعمدة الاصفياء الافاخر المحب الكامل فلان بن فلان حفظه الله تعالى وابقاه وبعينه التى لا تنام رعاه امين يا رب العالمين bá'ad iblâgh salâm wâfir wa-çanâ mutekâçir íla ḥádhret zein el-akâbir wa-'úmdet el-aßfijâ el-afâchir, el-muḥíbb el-kâmil, fulân ben fulân, ḥáfiç'hu allâh ta'âla wa-abqâ'hu wa-bi-'áin'hu, elláti lâ tenâm, ra'â'hu! āmîn, jā rább el-'ālemîn! *nach Zusendung des vollkommenen Grufses und vielfältiger Beglückwünschung an die Person, die Zierde der Grofsen und die Stütze der herrlichsten Gerechten, den Freund N. Sohn des N., beschütze ihn Gott, der gepriesen sei, und lasse ihn dauern, und mit seinem Auge, welches nie schläft, behüte er ihn! Amen (d. i. so sei es wahrhaftig), Herr der Welten! u. dgl. m. — Die eigentliche* M i t t h e i l u n g *beginnt meist mit der Phrase* وبعد wa-bá'ad *od.* اما بعد ámma bá'ad *od.* ثم çúmma *d. i. danach aber . . .;* A n r e d e n : سيدى sidī, سيدى المالك sidi el-mâlik, مولاى maulâja *mein Herr!* جنابك dschenâbak, حضرتك ḥádhretak, جنابك العالى dschenâbak el-'âlī, حضرتك العلية ḥádhretak

el-ʿalîjje *deine (hohe) Person, Ew. Wohlgeboren etc.*; محبنا muhíbbnā, عزيزنا ʿazîznā *unser Freund;* اخى áchī *mein Bruder;* — *der Schreiber bezeichnet sich mit:* الحقير el-haqîr *der Niedrige,* الفقير el-faqîr *der Arme;* محبكم muhíbb'kum *euer Freund;* اخوكم achû'kum *euer Bruder;* كاتبه kâtib'hu *der dieses Schreibende;* كاتب او راقم الاحرف kâtib *od.* râqim el-áhruf *der Schreiber dieser Buchstaben.* — *Häufige Phrasen:* كتابكم الكريم وصل وبه السرور حصل وفهمنا ما عليه اشتمل او وفهمنا مضمونه او وما ذكرتم لنا فيه صار معلوما لدينا kitâb'kum el-kerîm wáßal, wa-b'hú es-surûr háßal, wa fahímnā mā ʿalêhu ischtámal, *od.* wa-fahímna madhmûn'hu, *od.* wa-mâ dsakártum la-nâ fîhu, ßâr maʿlûman ladêna *Euer gütiges Schreiben ist angekommen, und mit ihm ist die Freude gekommen; und wir haben verstanden, was darin enthalten war, od. und wir haben verstanden seinen Inhalt, od.: und was Ihr uns darin angedeutet habt, ist von uns verstanden worden;* — وصل الينا كتابكم الشريف البديع اللطيف فعظمناه وعززناه وعلى الراس والعين رفعناه وحمدنا الله تعالى على صحة ذاتكم واستقامة احوالكم wáßal ilêna kitâb'kum esch-scherîf, el-bedîʿa, el-lathîf, fa-ʿaççamnâ'hu wa-ʿazzaznâ'hu wa-ʿála 'r-râs wa'l-ʿáin rafaʿnâ'hu wa hamádna allâh taʿâla ʿála ßáhhet dsât'kum wa-istiqâmet ahwâl'kum *es ist uns zugekommen Euer Schreiben, das geehrte, das wundervolle, das liebliche, und wir haben es hoch geehrt und bewillkommt, und auf Haupt und Auge haben wir es erhoben, und haben gelobt Gott, der gepriesen sei, wegen Eurer Gesundheit und wegen des aufrechten Standes Eurer Verhältnisse;* — وفى ابرك الساعات واسعد الاوقات وصل المشرف العظيم فاقبلناه بالاجلال والتعظيم وحمدنا الله تعالى على صحة هيكلكم اللطيف واعتدال مزاجكم الشريف wa fi ábrak es-sāʿât wa-ásʿad el-auqât wáßal el-muschárraf, el-ʿaçîm, fa-aqbalnâhu bi'l-idschlâl wa't-taʿçîm, wa-hamádna allâh taʿâla ʿála ßáhhet héikalkum el-lathîf wa-iʿtidâl mizâdsch'kum esch-scherîf *und in der gesegnetsten der Stunden und im glücklichsten der Augenblicke ist angekommen Euer Geehrtes, Erhabenes, und wir haben es empfangen mit Preis und Verehrung und haben gelobt Gott, der gepriesen sei, wegen der Gesundheit Eures Leibes (Tempels), des lieblichen, und wegen des Gleichgewichtes Eures Befindens, des geehrten;* — محبكم بحمد الله فى خير وعافية لا يكدره الا البعد عنكم جمع الله الشمل بكم عن قريب

muhíbb'kum bi-hámd allâh fi chêr wa 'âfije, lâ jukáddir'hu ílla el-bú'ad 'ánkum; dschám'a 'llâh esch-schaml bikúm 'an qarîb! *Euer Freund ist Gott Lob in Wohlsein und Gesundheit, Nichts betrübt ihn aufser die Entfernung von Euch; möge zusammenbringen Gott die Vereinigung mit Euch in Bälde!* — راقم الاحرف فى اتم خير وسرور ونرجو الله تعالى ان تكونوا كذلك وفوق ما هنالك سالمين من جميع المهالك râqim el-áhruf fi atámm chêr wa-surûr, wa-nárdschu allâh ta'âla, an tekûnu ka-dsâlik wa-fôq mā honâlik, sālimîn min dschemî' el-mehâlik *der Schreiber dieser Zeilen ist im vollkommensten Wohlsein und Vergnügen, und wir bitten Gott, der gepriesen sei, dafs Ihr desgleichen sein möget, und noch mehr als (dies) hier (der Fall ist), wohl behütet vor allem Verderblichen;* — وبعد فان تحرك الخاطر العاطر عنا بالسؤال فنحن من فضل ذى الجلال فى اكمل نعمة واطيب حال جعلكم الله كذلك بل احسن من ذلك wa-bá'ad fa-ín tahárrak el-châthir el-'âthir 'ánnā bi's-su'âl, fa-náhnu min fádhl dsi'l dschelâl fi ákmal ni'ame wa-áthjab hâl; dschá'al'kum allâh ka-dsâlik, bal-áhsan min dsâlik! *und danach, wenn bewegt wird (Euer) Gemüth, das duftende, nach uns zum Fragen, so sind wir durch die Güte des Herrn der Herrlichkeit in vollkommenstem Wohl und im besten Zustande; mache Euch Gott desgleichen, vielmehr (noch) besser als dies!* — ونعرّفكم بأنّ wa-nu'árrif'kum bi-ánn *und wir theilen Euch mit, dafs*; والمعروض اليكم ان wa'l-ma'rûdh ilêkum án *und das Euch (hiemit) Vorgelegte (Mitgetheilte) ist, dafs*; ولا يخفاكم ان wa-lâ jachfâ'kum án *und es möge Euch nicht verborgen bleiben, dafs*; — *Schlufsphrasen*: هذا والسلام عليكم hâdsa, wa's-salâmu 'alêkum! *dieses (habe ich Euch mittheilen wollen), und der Friede!* احببت اعلامكم بذلك والله يرعاكم والسلام ahbábt i'lâm'kum bi dsâlik, wa'llâh jar'â'kum wa's-salâmu! *hiervon habe ich Euch benachrichtigen wollen, und Gott behüte Euch, und der Friede!* السلام خير ختام es-salâmu chêr chitâm! *der Friedensgrufs ist das beste Siegel!* لا برحتم فى حفظ الملك الغفور lâ baríhtum fi hifç el-mélik el-ghafûr! *höret nicht auf (zu sein) in der Hut des Königs, des verzeihenden!* وفى حماية الله لا برحتم والسلام wa fi himâjet allâh lā baríhtum, wa's-salâmu! *und im Schutze Gottes höret nicht auf (zu sein), und der Friede!* جزيتم خيرا والسلام dschuzîtum chêran, wa's-salâmu! *möget Ihr mit Gutem belohnt werden, u. d. F.!*

فاعذروا وسامحوا وظنّوا خيرا والسلام fa-í'dsiru wa-sâmihu wa-çúnnu chêran, wa's-salâmu! *und entschuldigt und nehmt Nichts übel und denket das Beste, u. d. F.!* فمن افضالكم الاشارة بالقبول انجح الله لكم كل مأمول fa-mín afdhâl'kum el-ischâre bi'l-qabûl; ándschah allâh la-kúm kull ma'-mûl! *und von Eurer Vortrefflichkeit (wird erwartet) die Anzeige der Einwilligung; möge Euch Gott jede Hoffnung erfüllen!* فعجلوا بالجواب الشافي والسلام fa-'áddschilu bi'l-dschawâb esch-schâfī, wa's-salâmu! *und beeilt Euch mit einer deutlichen Antwort, u. d. F.! — siehe Adresse, Antwort, Datiren.*

Briefbote *s. m. siehe Bote; der Ueberbringer eines Briefes* حامل الاحرف hâmil el-áhruf; *der Briefbote ist bezahlt* حامل المكتوب خالص الاجرة hâmil el-maktûb châliß el-údschre; -geld *s. n.* -porto *s. n.* اجرة مكتوب údschret maktûb; -steller *s. m.* انشاء inschâ, *Verfasser eines solchen* ناشى nâschī, منشى múnschī; -styl *s. m.* اصطلاح الانشاء ißthilâh el-inschâ; -umschlag *s. m. Couvert* مغلف مكاتيب mughál-laf mekātib; لفافة lefâfe; -wechsel *s. m.* مكاتبة mukâ-tabe; مراسلة murâsale; *wir stehen mit einander in Briefwechsel* بيننا حبايل المراسلة bên'nā habâjil el-murâsale.

Brigade *s. f.* فرقة عسكرية firqa 'askarîjje *pl.* فرق firaq; *türk.* لوا liwâ; Brigadier *s. m.* رييس فرقة rajîs fírqa; مير لوا mîr-i liwâ, emîr liwâ.

Brillant *s. m. geschliffener* الماس برلنت almâs birlánt; *falscher* بهرج bá'hradsch; — brillantiren *v. t.* بهرج bá'hradsch, jubá'h-ridsch.

Brille *s. f. siehe Augenglas.*

Brillenhändler *s. m.* بياع عيون او نظارات bajjâ' 'ujûn *od.* naç-çārât.

Bringen *v. t.* جاب dschâb, je-dschîb, *Imp.* dschîb; جلب dschállab, judschállib, *Imp.* dschál-lib; *bringe mir ein wenig Wasser* جيب لى شوية موية dschîb lī schuwájje môje! *bringt uns reife Feigen!* جيبوا لنا تين مستوى dschîbu la-nâ tîn mustáwī! *bring den Leuchter!* هات القنديل hât el-qandîl! — *Glück bringen* جلب السعادة ل dschálab (jédschlub) es-sa'âde l'; *das hat ihm Unglück gebracht* كان عليه نحس kân 'alêhu nahs.

Brocat *s. m. Stoff* ديباج dībâdsch; سندس súndus.

Brochiren *v. t.* جلد بورق dschállad (judschállid) bi-wáraq; *brochirt* مجلد بورق mu-dschállad bi-wáraq; Brochüre *s. f.* وريقات wuraiqât.

Brocken *s. m.* قطعة qíth'a *pl.* قطع qútha; *ein B. Brot* كسرة عيش kísret 'êsch; *siehe Bissen; die übriggebliebenen Brocken*

فضلات الطعام fadhlât eth-tha'âm.

Brod, Brot *s. n.* خبز chubz; *Aeg.* عيش 'êsch, 'aisch; *ein B.* خبزة chúbze *pl.* ât; *ein Laib B., rund* رغيف raghîf *pl.* ارغفة arghife *u.* رغفان righfân; *lang und eckig* بقسمات baqsimât; *rund und flach* قرص qurß *pl.* اقراص aqrâß; *ein Stück Brot* قطعة خبز qíth'at chubz; *europäisches B.* خبز فرنجى chubz fréndschij; *einheimisches* خبز بلدى chubz béledij; *feines* رقيق chubz raqîq; *gesäuertes* خمير chamîr; *ungesäuertes* فطير fathîr; *trockenes* حاف chubz hâf; *das tägliche B.* خبز الكفاف chubz el-kefâf; — *sein B. verdienen* كسب العيش kásab (jéksib) el-'êsch; تقوت taqáwwat, jetaqáwwat; *er verdient sein B. mit seiner Hände Arbeit* يتقوت بشغل يديه jetaqáwwat bischúghl jaddêhu.

Broderwerb *s. m.* باب الرزق bâb er-rizq; -krume *s. f. der weiche Theil* لب الخبز lubb el-chúbz; لبابة lebâbe; *ein Brotkrümchen s. n.* فتاتة futâte; *coll.* فتات futât; فتيت fetît; -rinde *s. f.* قشرة الخبز qíschret el-chúbz.

Brombeere *s. f.* توت العليق tût el-'ulláiq.

Bronce *s. f.* نحاس اصفر nuhâs áßfar; نوع مركب من نحاس احمر وقصدير وتوتية tûdsch murákkab min nuhâs áhmar waqaßdîr wa tûtîja.

Brosame *s. f. siehe* Brodkrume.

Bruch *s. m.* كسر kesr *pl.* كسور kusûr; كسرة késre; *Armbruch* كسر الذراع kesr ed-dirâ'; *das Zerbrechen* تكسير teksîr; *Hernia, Leibschaden* ادرة údre; فتق fatq; فتاق fitâq; قيلة qîle; *h. testicularis s. inguinalis* قرق qurq (قرو qarw); *intestinalis* ادرة معايية údre mi'âîjje; *mit einem B. behaftet* مسقوط masqûth; مفتوق meftûq; مقيول maqjûl; مقروق maqrûq; — *Zahlenbruch* عدد كسرى 'áded késrij; *Brüche* كسور kusûr; — *Bruch der Freundschaft* شقاق schiqâq; قطيعة qathî'a; *siehe* Brechen.

Bruchband *s. n.* حفاظ الادرة hufâç el-údre.

Bruchstück *s. n.* جزء dschuz *pl.* اجزاء edschzâ; قطعة qíth'a *pl.* قطع qútha'.

Brücke *s. f.* قنطرة qánthare *pl.* قناطر qanâthir; جسر dschisr *pl.* جسور dschusûr; *stehende B.* قنطرة ماكنة qánthare mâkine; — Brückenbogen *s. m. siehe* Bogen; *B. aus Einem B.* قنطرة فرد قوس qánthare fard qôs; — Brückenkopf *s. m.* راس القنطرة râs el-qánthare; -pfeiler *s. m.* صدغ قنطرة ßudgh qánthare *pl.* اصداغ aßdâgh; كبش kebsch *pl.* اكباش ekbâsch.

Bruder *s. m.* اخ ach; اخو áchû *pl.* اخوة íchwe *u.* اخوان echwân; *mein B.* اخى áchî *u.* اخوى achûja; *dein, sein B.* اخوك achûk; اخوه achûhu *u. s. w.*

[*Gen. der Schriftspr.* اخى áchī, *Acc.* اخا áchā]; *leiblicher B.* اخ من ام واحدة واب واحد ách min úmm uwâhide wa-âb uwâhid; *nur von derselben Mutter* شقيق schaqîq; *Milchbruder* رضيع radhîʿa; اخ من الرضاع ach min er-ridhâʿ.

Brüderlich *a.* اخوى achawîjj, áchawij; — *adv.* مثل الاخوة miçl el-ichwe; — Brüderlichkeit *s. f.* اخوة uchúwwe; خوة chúwwe.

Bruderliebe *s. f.* محبة اخوة mahábbet íchwe; -mord *s. m.* قتل الاخ qatl el-ách; -mörder *s. m.* قاتل اخاه qâtil achâhu; -schaft *s. f.* اخوية achawîjje.

Brühe *s. f. Sauce* مرقة máraqe; *siehe Suppe.*

Brühen *v. t.* سمط sámath, jésmuth; — Brühkessel *s. m.* مسمط mísmath.

Brüllen *v. n. vom Löwen* زأر záʼar, jézʼar; brüllend *a.* زاير zâʼir; *Kamel, Esel, Wellen* هدر hádar, jáʼhdir; *Rindvieh* نعر náʿar, jénʿar; خار châr, jachûr; *Wogen, Sturm* عج ʿaddsch, jaʿúddsch; خر charr, jachírr.

Brummen *v. n.* دمدم dámdam, judámdim; همهم hámham, juhámhim; *übelgelaunt sein* نقنق náqnaq, junáqniq; بربر bárbar, jubárbir.

Brunft *s. f. Zeit der B.* زمن التعشير zémen et-taʿaschîr; brünftig *a.* طالب thâlib; حايل hâjil; فرس طالبة fáras thâlibe *brünftige Stute.*

Brunnen *s. m.* بئر, بير bîr *pl.* ابيار ebjâr *u.* ابار abâr; *Cisterne* جب dschubb, dschebb *pl.* جبب dschúbab, جباب dschibâb *u.* اجباب edschbâb; صهريج ßiʼhridsch *pl.* صهاريج ßahārîdsch; *öffentlicher B.* سبيل sebîl *pl.* سبايل sebâjil; سبالة sebbâle *pl.* sebâbil; قسطل qásthal; *Bassin* (بركة bírke *pl.* bírak) *mit Springbrunnen* فسقية fisqîjje (*pl.* فساقى fesâqī); شادروان schādirwân; *siehe Quell, Wasserrad.*

Brunnenkresse *s. f.* حرف hurf; رشاد الماء reschâd el-mâ; جرجير الماء dscherdschîr el-mâ; قرة qúrra, qírra.

Brunnenröhre *s. f.* انبوب ambûb *pl.* انابيب anābîb; لونب láulab *pl.* لوالب lawâlib.

Brunst *s. f. siehe Brunft.*

Brust *s. f.* صدر ßadr *pl.* صدور ßudûr; -beschwerde *s. f.* ضيق نفس dhîq néfes; -leidend *a.* متشوش بصدره mutescháwwisch bi-ßádrʼhu; — *siehe Busen.*

Brüstung *s. f. Mauer* حاجز hâdschiz *pl.* hawâdschiz; ستارة sutâre.

Brustwams *s. n.* صدرية ßadrîjje; -warze *s. f.* حلمة البز hálamet el-bízz; -wassersucht *s. f.* استسقاء الصدر istisqâ eß-ßádr; -wehr *s. f.* مترس mítras *u.* mitrâs *pl.* متارس metâris *u.* metārîs; *siehe Brüstung.*

Brut *s. f. die bebrüteten Eier* حضنة hádhne; قرقة qárqe; *die Jungen* صوص ßûß *pl.* صيصان ßīßân;

فقسة fáqse; *Fischbrut* بسارية besārîjje; Bruthenne *s. f.* دجاجة قرقانة dedschâdsche qarqâne; قرقة qúrqe; فرخة رقادة fárche raqqâde; — Brutanstalt *s. f.* معمل الفروخ mí'mal el-furûch.

Brüten *v. a. auf den Eiern* رقد على البيض ráqad (járqud) 'ála'l-bêdh; حضن hádhan, jáhdhun; *Unheil brüten* ضمر شر dhámar (jádhmur) scharr; — *das* Bebrüten *der Eier* رقاد على البيض ruqâd 'ála'l-bêdh.

Bube *s. m.* ولد wálad *pl.* اولاد aulâd; *Gassenbube* ولد معكوس wálad ma'kûs *pl.* اولاد معاكيس aulâd ma'ākîs.

Buch *s. n.* كتاب kitâb *pl.* كتب kútub; *in Heftform* دفتر défter *pl.* دفاتر defâtir; كراسة kurrâse *pl.* كراريس kerārîs; *Abschnitt eines Werkes* جزء من كتاب dschúz (*pl.* edschzâ) min kitâb; *Geschäftsbuch des Kaufmanns, Journal* دفتر défter; قايمة qâjime *pl.* قوايم qawâjim; *Hauptbuch* حاوى hâwī; — buchen *v. t. in's Buch eintragen* قيد فى الدفتر qájjad (juqájjid) fi'd-défter; *das* Buchen *s. n.* تقييد taqjîd; *gebucht* مقيد muqájjad; *aus dem Journal in's Hauptbuch übertragen* نقل من الدفتر الصغير الى الحاوى الكبير náqal (jánqul) min ed-défter eß-ßagbîr íla'l-hâwī el-kebîr; — *ein Buch Papier* رزمة ورق rízmet wáraq (*pl.* رزم rízam); كف ورق kaff wáraq (*pl.* كفوف kufûf).

Buchbinder *s. m.* مجلد mudschállid *pl.* în; حباك habbâk *pl.* în; -arbeit *s. f.* تجليدة tedschlîde.

Buchdrucker *s. m.* طبّاع thabbâ'; مطبعجى mithbá'dschi; بصّام baßßâm; بصمهجى baßmádschi *türk.*; Buchdruckerei *s. f.* طباعة thibâ'e; صناعة الطبع ßanâ'at eth-tháb'a; *Werkstätte* مطبعة míthba'e; دار الطباعة dâr eth-thibâ'e; -presse *s. f.* مطبعة míthba'e *pl.* مطابع methâbi'.

Buche *s. f.* شجر زان schádschar zân; شجر عيش السواح schádschar 'êsch es-sawwâh; — Buchecker *s. f.* عيش السواح 'êsch es-sawwâh (*d. i. Eremiten-Brot*).

Buchen *v. t. siehe Buch.*

Buchhandel *s. m.* كتبية kutubîjje; بيع الكتب bei' el-kútub; — Buchhändler *s. m.* بياع الكتب bajjâ' el-kútub; كتبى kútubij; صحاف ßahhâf; — Buchhandlung *s. f. Laden* مخزن كتب máchzin kútub; مكتبة méktebe.

Buchs, Buchsbaum *s. m.* بقس baqs.

Büchse *s. f.* علبة 'úlbe, 'ölbe *pl.* علب 'úlab; *kleine* حقة húqqe *pl.* حقق húqaq *u.* حقاق hiqáq; *Theebüchse* علبة الشاى 'úlbet esch-schâi; — *siehe Flinte.*

Büchsenmacher *s. m.* صناع بندق ßannâ' búnduq; -schuſs *s. m.* قواسة quwâse.

Buchstabe *s. m.* حرف harf *pl.* حروف hurûf *u.* احرف áhruf;

punktirter B. des arab. Alphabets حرف معجم harf mú'dscham; *oben punktirt* فوقاني fôqânij; *unten punktirt* تحتاني tahtânij; *mit 1 Punkt* موحد muwáhhad; *mit 2 Punkten* مثنى muçánna; *mit 3 Punkten* مثلث muçállaç; *nicht punktirt* مهمل mú'hmal.

Buchstabiren *v. t.* هجى hád-dscha, juháddschi; تهاجى te-háddscha, jeteháddscha.

Buchstäblich *a.* لفظي láfçij; — *adv.* حرف بحرف harf bi-harf; كلمة بكلمة kálime bi-kálime; على التدقيق 'ála't-tedqîq.

Bucht *s. f.* خور chôr *pl.* اخوار achwâr; *siehe Bai.*

Buchweizen *s. m.* حنطة سوداء hintha sôdā.

Buckel *s. m.* حدبة hadabe *pl.* حدب hádab; قتب qátab *pl.* اقتاب aqtâb; *des Kameels* سنمة séneme *pl.* اسنام esnâm; سنام senâm *pl.* اسنمة ésnime.

Buckelig *a.* احدب áhdab *fem.* حدباء hádbā *pl.* حدب hudb; ابو قتب âbu qátab; ابو صندوق âbu ßandûq; قنبور qambûr.

Bücken, *sich v. r.* انحنى inhána, jenhâni; طأطأ thá'tha, juthá'thi; طامل ظهره thâmal (juthâmil) dá'hr-hu; *sich vor Einem bücken, einen Bückling machen* خضع له chádha' (jéchdha') la-hú; — Bückling *s. m.* انحناء inhinâ; خضوع chudhû'.

Bude *s. f. Boutique* دكان dukkân *pl.* دكاكين dekâkîn; حانوت hânût *pl.* حوانيت hawânit.

Büffel *s. m.* جاموس dschāmûs *pl.* جواميس dschewāmîs.

Bügel *s. m. s. Steigbügel.*

Bügeleisen *s. n.* مكوى míkwa; مكواة mikwât *pl.* مكاوى mekâwi.

Bügeln *v. t.* كوى káwa, jékwi, *Imp.* ikwi *u.* káwwa, jukáwwi, káwwi; *siehe Ausbügeln.*

Bühne *s. f. des Theaters* ملعب mil'ab; *Rednerbühne* منبر mímbar *pl.* منابر menâbir.

Bulle *s. f. päpstliche* براة الباب berât (*pl.* berāwât) el-bâba.

Bullenbeifser *s. m.* كلب درواس kelb durwâs (*pl.* دراوس derâwis).

Bund *s. n.* Bündel *s. n.* حزمة húzme *pl.* حزم húzam; جرزة dschúrze *pl.* جرز dschúraz; مربط mirbath; شدة schádde *pl.* شدد schúdad; *ein B. Holz* جرزة او حزمة حطب dschúrzet *od.* húzmet háthab; *siehe Bündnifs, Gürtel.*

Bundesgenosse *s. m.* حليف halîf *pl.* حلفاء húlafā; معاهد mu'âhid; متعاهد muta'âhid; متفق muttáfiq; — Bundesgenossenschaft *s. f.* Bündnifs *s. n.* معاهدة mu'âhade; اتفاق ittifâq; اتحاد ittihâd; — *ein Bündnifs schliefsen* اتحد او تعاهد مع ittáhad (jettáhid) *od.* ta'âhad (jeta'âhad) má'a.

Bunt *a.* ابرش ábrasch *fem.* برشاء bárschā *pl.* برش bursch; منقش بالوان مختلفة munáqqasch bi-

alwân muchtálife; *buntgestreift* الاجة alâdsche.

Bürde *s. f. siehe Last.*

Büreau *s. n. Schreibstube* مكتب mékteb *pl.* مكاتب mekâtib; *eines öffentlichen Amtes* ديوان dīwân; قلم qálam.

Burg *s. f.* قصر qaßr *pl.* قصور qußûr; *Kastell* قصبة qáßabe; قلعة qíl'aa, qál'aa *pl.* قلاع qilâ'; حصن hißn *pl.* حصون hußûn.

Bürge *s. m.* ضامن dhâmin; ضمين dhamîn; كفيل kefîl; *ich bin dir Bürge, dafs die Waare gut ist* انا ضامن لك ان البضاعة جيدة ána dhâmin lak, an el-bidhâ'e dschéjjide; *einen Bürgen stellen* قدم كفيل qáddam (juqáddim) kefîl; *wenn du kein Geld bei dir hast, so stelle einen passenden Bürgen* ان كان ما معك فلوس قدم كفيل مناسب in kân mâ má'ak fulûs, qáddim kefîl munâsib! — Bürgschaft *s. f.* ضمانة dhamâne; كفالة kefâle; *B. leisten für Einen* كفل او تكفل لاحد بشي káfal (jékful) *od.* tekáffal (jetekáffal) li-áhad bi-sché; ضمن dhámin, jádhman; *B. leisten bringt Reue* الكفالة ندامة el-kefâle nedâme.

Bürger *s. m.* ابن بلد ibn béled *pl.* اولاد بلد aulâd béled; بلدي béledij; — Bürgerschaft *s. f.* اهل البلاد a'hl el-bilâd; — bürgerlich *adv.* مثل العام miçl el-'âmm; *die* Bürgerlichen العام, العامة el-'âmm, el-'âmme; *Adel und Bürger, Vornehm und Gering* الخاص والعام el-châßß wa'l-'âmm; — *bürgerlicher Tod* موت مدني mût médenij.

Bursche *s. m.* ولد wálad; صبي ßábij *pl.* صبيان ßubjân. *He Bursche! sattle das Pferd* يا ولد حط السرج للحصان jâ wálad, huthth es-sárdsch li'l-hißân!

Bürste *s. f.* فرشة fúrsche; برشيمة barschîme; مقشة muqáschsche: *Maghr.* شيتة schéite.

Bürsten *v. t.* برشم bárscham, jubárschim; نظف بالبرشيمة náççaf (junáççif, *Imp.* náççif) bi'l-barschîme; مسح بالفرشة másah (jémsah, *Imp.* ímsah) bi'l-fúrsche.

Busch *s. m.* دغلة dághale; *Dornbusch* قرطب qúrthub; علبقة 'ulláiqe.

Büschel *s. m.* باقة bâqe; *Haarbüschel* شوشة schûsche; *an der Stirne des Pferdes* ناصية nâßije *pl.* نواصي nawâßi; طرة thúrre.

Busen *s. m.* صدر ßadr; حضن hidhn *pl.* حضون hudhûn; *die Brüste* نهد náhad, nóhed *pl.* نهود nuhûd; بز bizz *pl.* ابزاز ebzâz; *an den B. drücken* احتضن ihtádhan, jahtádhin.

Bufse, Büfsung *s. f.* توبة tûbe; *B. thun für seine Sünden* تاب عن الخطية tâb (jetûb) 'an el-chathîjje; *vom Priester auferlegte* قانون qānûn; كفارة keffâre; *Einem eine solche auferlegen* فرض قانون على fáradh (jéfridh) qānûn 'ála; *Geldbufse* جريمة dscharîme: قصاص qaßâß; *eine solche auferlegen* حط جريمة على haththa

(jahúthth) dscharîme ʻála; *für Mord* دية dîjje; حق الدم haqq ed-dám.

Büfsen *v. t.* تاب tâb, jetûb; *Einen büfsen* جرم dscháram, jédschrum; *siehe Abbüfsen, Bufse;* — Büfsender, Büfser *s. m.* تايب tâjib; متندم mutenáddim.

Büste *s. f.* صورة راس الانسان وصدره βûrat râs el-insân wa-βádr'hu.

Bütte *s. f.* قصعة qáβʻaa *pl.* قصاع qiβâʻ; *Färberbütte* ضبغار thīghâr.

Butter *s. f. frische* زبدة zíbde, zúbde; *ausgelassene* سمن semn, sémen; سمن مسلي sémen méslij; *in B. gebraten* مقلي máqlij; قلية qalîjje; — *Butter machen,* buttern خض اللبن chadhdh (jachúdhdh) el-lában; مخض الحليب máchadh (jémchadh) el-halîb; *siehe Augenbutter.*

Butterfafs *s. m.* برميل يخضوا فيه اللبن barmîl jachúdhdhu fîhu el-lában; *die Araber bedienen sich zum Buttern eines Schlauches* (قربة qírbe) *genannt* ممخضة mímchadhe; -händler *s. m.* سمان semmân *pl.* în.

Buttern *v. a. siehe Butter.*

Bux *s. m. siehe Buchs.*

C

C *dritter Buchstabe des Alphabets* ثالث حرف من الالف باء tâlit harf min el-élif bâ.

Cabale *s. f.* مرابطة murâbathe; رباطة ribâthe; رباطية rubâthije; دسيسة desîse *pl.* دسايس desâjis; عصبة ʻáβbe *pl.* عصب ʻúβab; فتنة fítne *pl.* فتن fítan; *Cabalen schmieden gegen* تعصب على taʻáββab (jetaʻáββab) ʻála; *Cabalenschmied* صاحب دسايس βâhib desâjis.

Cabinet *s. n.* مخدع máchdaʻ *pl.* مخادع machâdiʻ; *geheimes* اوضة السر ôdhat es-sírr; *siehe Haus; Mineralien-Cabinet etc.* خزنة معادن cháznet maʻâdin; — *die Regierungs-Männer* ديوان مدبرين الدولة dīwân mudábbirîn ed-dáula.

Cacao *s. m.* Cacao-Bohne *s. f.* لوز الشوكولاتة lôz esch-schokolâta.

Cadaver *s. m.* بدن ميت béden méjjit; جثة dschúçça, *vulg.* dschútte *pl.* جثث dschúçaç, dschútat; *siehe Aas.*

Calciniren *v. t.* كلس kállas, jukállis.

Cälibat *s. n.* عزبة ʻúzbe; عزوبية ʻuzūbîjje; *Cälibatär s. m.* عازب ʻâzib *pl.* عزاب ʻuzzâb; اعزب áʻzab *pl.* عزبان ʻuzbân; — *fem.* عزباء ʻázbā.

Caliber *s. n.* عيار ʻijâr.

Camelot *s. m. Stoff von Ziegenhaar* مخير muchájjar.

Camerad *s. m.* رفيق rafîq *pl.* ارفاق arfâq *u.* رفقاء rúfaqā; صاحب βâhib *pl.* اصحاب aββâb; شريك scharîk *pl.* شركاء schúrakā.

Camille *s. f. Pflanze* بابونج bābû-

nedscb; اقحوان aqhawân; پاپادیه papadîje *türk.*

Campecheholz *s. n.* بقم مور báqqam mûr.

Campher *s. m.* كافور kāfûr.

Canal *s. m.* قناة qanât; قناية qanâje *pl.* قنوات qanāwât *u.* اقنية áqnije; *Bewässerungs-Canal* ساقية sâqije *pl.* سواقى sawâqī; *Flufsarm, Ader* مجرى médschra *pl.* مجارى medschârī; *Meeresarm* خليج chalîdsch *pl.* خلجان chuldschân.

Canapee *s. n.* ديوان dīwân; صفة βúffa; سدلة sédele.

Canarienvogel *s. m.* حزار buzâr; عصفور 'aβfûr; قنارية qanārîjje; ترنجى türündschi *türk.*

Cancellei *s. f.* مكتب mékteb.

Candiszucker *s. m.* سكر نبات súkkar nebât; قند qand, qánde.

Candidat *s. m. Bewerber* طالب thâlib *pl.* طلاب thullâb; مريد murîd.

Candiren *v. t.* سكر sákkar, jusákkir.

Canneliren *v. t. eine Säule* خطط العمود cháththath (jucháththith) el-'amûd; cannelirt مخطط muchâththath.

Cap *s. n.* راس râs *pl.* رؤوس ru'ûs.

Capelle *s. f.* عزبة 'ázabe; *Seitencapelle* زاوية zâwije *pl.* زوايا zawâjā.

Caperschiff *s. n.* مركب قرصان márkeb (*pl.* merâkib) qorβân.

Capitäl *s. n. einer Säule* راس او تاج عمود râs *od.* tâdsch 'amûd.

Capital *s. n.* راس المال rás el-mâl; *vulg.* rasmâl; اصل المال aβl el-mâl; Capitalist *s. m.* صاحب مال βâhib mâl; مترسمل mutarásmil.

Capitel *s. n. eines Buches* باب من كتاب bâb min kitâb *pl.* ابواب abwâb; فصل faβl *pl.* فصول fuβûl; جزء dschuz' *pl.* اجزاء edschzâ; *des Korans* سورة sûra *pl.* سور súwar.

Capitulation *s. f. einer Festung* شروط تسليم القلعة schurûth teslîm el-qál'aa; مصالحة muβâlahe; مشارطة muschârathe: عهد 'áhad.

Capituliren *v. n.* اتفق على تسليم القلعة ittáfaq (jettáfiq) 'ála teslîm el-qál'aa; *die Belagerten verlangten zu capituliren* المحصورين طلبوا الامان el-mahβūrîn thálabu el-amân.

Capuze *s. f.* قلوسة qallûse *pl.* قلاليس qalālîs; طرطور tharthûr *pl.* طراطير tharāthîr; قبعة qubbâ'e *pl.* قبابيع qabābî'.

Caravane *s. f. siehe Karawane.*

Cardamom *s. m.* هيل hail; هال hâl; قاقلة qāqúlle.

Carmin *s. m.* لعلى lá'alij.

Carmoisin *a.* قرمزى qirmizij; كوازى kawâzij.

Carnaval *s. m.* مرفع márfa'.

Carneol *s. m.* عقيق 'aqîq *pl.* عقايق 'aqâjiq.

Carricatur *s. f.* صورة مسخرة βûrat más'chare.

Casematte *s. f.* مطمورة mathmûre; مطمرة máthmare *pl.* مطامير mathāmîr.

Caserne *s. f.* قاعة العساكر qâ'at el-'asâkir; هجرة húdschre.
Cassation *s. f.* تبطيل شرعي tebthîl schár'ij.
Casse *s. f.* صندوق المال ßandûq (*pl.* ßanādîq) el-mâl; خزنة cházne; خزانة chizâne; صرافة ßarrâfe; — **Cassier** *s. m.* خزندار chazendâr; امين الصندوق amîr eß-ßandûq.
Castrat *s. m.* *Verschnittener* طواشي thawâschij *pl.* thawāschîjje; *Sänger* طواشي مغني thawâschij mughánnī.
Castriren *v. t. verschneiden* طوش tháwwasch, juthávwisch; طوشن tháuschan, juthâuschin; *das* C. *s. n.*, *die* **Castration** *s. f.* تطويش tathwîsch; — **castrirt** *a.* مطوش muthâwwasch; مطوشن muthâuschan.
Caution *s. f.* كفالة kefâle; كفيل kefîl; ضمانة dhamâne; *siehe* *Bürgschaft.*
Cavallerie *s. f.* خيالة chajjâle; خيل chail, chêl; فرسان fursân; *Maghr.* سبيب sebîb; — **Cavallerist** *s. m.* خيال chajjâl *pl.* chajjâle; فارس fâris *pl.* fursân *u.* fawâris.
Ceder *s. f. des Libanons* ارز لبنان arz libnân *coll.*; *eine* C. ارزة árze; *gemeine* شربين scharbîn; — **Cedernharz** *s. n.* صمغ الشربين ßúmagh esch-scharbîn.
Cement *s. m. siehe Mörtel.*
Centner *s. m.* قنطار qanthâr *pl.* قناطير qanâthîr.
Centrum *s. n. des Kreises* مركز márkaz *pl.* مراكز merâkiz; *Mitte* وسط wasth, wásath *pl.* اوساط ausâth; *des Himmels* كبد kébid, kebd; *einer Armee* قلب qalb; **central** *a.* متوسط mutawássith; **centrifugal** *a.* متباعد من الوسط mutebâ'id min el-wásath; **centripetal** *a.* مايل الى الوسط mâjil íla'l-wásath.
Ceremonie *s. f.* طقس thaqs *pl.* thuqûs; *kirchl.* منسك ménsik *pl.* menâsik; *der Höflichkeit* تبجيل tebdschîl *pl.* ât; مباجلة mubâdschale; احتفال iḥtifâl *pl.* ât; *lästige* تكليف teklîf *pl.* tekālîf, تكلف tekálluf; *ohne Ceremonie* من غير تكليف min ghêr teklîf; — **Ceremoniell** *s. n.* القوانين el-qawānîn; — **Ceremonienmeister** *s. m.* والي التشريفات wâlī et-teschrîfât.
Chalcedon *s. m. Edelstein* اخليدونيا achlīdûnija; نجاري nedschârij.
Chamäleon *s. n.* حربا hírbā; ḥerbâje, ḥerbâne; بربختي barbáchtij; جمل اليهود dschémel (*pl.* dschimâl) el-jehûd; *Maghr.* تاتا tâtā, têtā; بو قلمون bū qalmûn; ام البوية umm el-bôja (*türk.*).
Champignon *s. m. Schwamm* فطر futhr, fúthur *pl.* فطاري fathâra; عش الغراب 'uschsch el-ghurâb; كمء kam', kámā (*siehe Trüffel*); *Maghr.* فقاع foqqâ'; منتار méntar (*türk.*).
Chaos *s. n.* خوا chāwā; خاوية châwije; هيولى hijûla; *Durch-*

einander خلطة chálthe; خلط وملط chálth we málth.

Charakter *s. m. natürlicher* طبع tháb'a *pl.* athbâ'; خلق chulq *pl.* achlâq; *guter* شمال schemâl; شميلة schemîle *pl.* schemâjil; *hervorragender* مزية mezîjje *pl.* مزايا mezâjā; — Charakterstärke *s. f.* نخوة néchwe; *Mann von festem Charakter* صاحب نخوة ßâhib néchwe; صاحب حزم ßâhib hazm; — Charakterschwäche *s. f.* قلة الحزم qíllat el-hazm; *schwach von Charakter* قليل الحزم qalîl el-hazm.

Charfreitag *s. m.* جمعة الصلبوت dschúm'at eß-ßalbût; يوم جمعة الآلام jôm dschúm'at el-ālâm; — Charwoche *s. f.* جمعة الآلام dschúm'at el-ālâm; الجمعة الحزينة el-dschúm'a el-hazine.

Charlatan *s. m.* خراط charrâth *pl.* în; شار faschschâr; حقباز huqqabâz.

Charnier *s. n.* قلاب qullâb; مشبك mischbak.

Charpie *s. f.* كتيت ketit; نسالة nusâle; تسنسير tesensîr; *Pfropfen* فتيلة fetîle *pl.* fetâjil.

Chaussee *s. f.* جسر dschisr *pl.* dschusûr; بلطة búltha; طريق عام tharîq 'âmm; *Maghr.* قنطرة qánthare.

Chemie *s. f.* كيميا kîmîjā; علم الحل الكيماوي 'ilm el-hall el-kîmâwij; Chemiker *s. m* معلم الكيميا mu'állim el-kîmija; عارف بالكيميا 'ârif bi'l-kîmija; اجزاجي edschzâdschi (*türk.*); — chemisch *a.* كيماوي kîmâwij; بخصوص علم الحل jachúßß 'ilm el hall.

Chinarinde *s. f.* قيناء قيناء qînā qînā; Chinawurzel *s. f.* أصل قينا aßl qînā; شبشينا schebschînā.

Chiragra *s. n.* نقرس الايادي níqris el-ajâdi.

Chiromant *s. m.* قايف qâjif; اقوف áqwaf; ضراب سيميا dharrâb sîmîjā; — Chiromantik *s. f.* علم اليد او الكف 'ilm el-jádd *od.* el-kaff; علم السيميا او الاسارير 'ilm es-sîmîjā *od.* el-esārîr.

Chirurg *s. m.* جراح dscharrâh *pl.* în; جرايحي dscharâjihij *pl.* ijje; جرائحاتي dscharîhâtij *pl.* îjje: — فصاد faßßâd *pl.* în *Aderlasser*; حجام haddschâm *pl.* în *Schröpfer*; — chirurgisch *a.* جراحي dscharâhij; Chirurgie *s. f.* علم الجراحة 'ilm el-dscharâhe.

Chocolade *s. f.* شوكولاتة schokolâta.

Cholera *s. f.* هيضة háidha, hèdhe; طاعون الهندي thā'ûn el híndij.

Cholerisch *a.* صفراوي ßafrâwij; غضبي ghádhabij.

Chor *s. m. der Kirche* خورس chôros *pl.* chawâris; *Sängerchor* جماعة مغنيين dschemâ'et mughánnijîn.

Choral *s. m.* ترتيل tertîl *pl.* terâtîl.

Chrisam *s. m.* الميرون المقدس el-mîrûn el-muqáddas.

Christ *s. m.* نصرانى naßrânij *pl.* îjje *u.* نصارى naßâra; مسيحى mesîhij *pl.* îjje *u.* ijjîn; عيسوى ʿîsawîjj *pl.* îjje *u.* ijjîn; *bist du Christ oder Muslim?* انت نصرانى او مسلم énte naßrânij au múslim? *od.* هل انت من النصارى او من المسلمين hal énte min en-naßâra au min el-muslimîn? — *die* Christenheit *s. f.* النصرانية en-naßrānîjje; النصارى en-naßâra; الملة العيسوية el-mílle el-ʿîsawîjje; *die Länder der Chr.* البلاد النصرانية el-bilâd èn-naßrānîjje; الممالك المسيحية el-memâlik el-mesîhîjje; — Christenthum *s. n.* دين المسيح dîn el-mesîh; الدين المسيحى ed-dîn el-mesîhij; — christlich *adv.* مسيحيا mesîhijjan; بطريقة مسيحية bi-tharîqe mesîhijje; — Christus *s. m.* المسيح el-mesîh; — Christfest *s. n.* عيد ميلاد المسيح ʿîd milâd el-mesîh.

Chronik *s. f.* تاريخ târîch *pl.* تواريخ tawârîch; — Chronist *s. m.* مورّخ muwárrich *pl.* în.

Chronisch *a.* مزمن múzmin; *chronische Krankheit* مرض مزمن máradh múzmin.

Chronogramm *s. n.* تاريخ حادثة târîch hâdiçe.

Chronologie *s. f.* علم التواريخ ʿilm et-tawârîch.

Chronometer *s. m.* مقياس الزمان miqjâs ez-zemân.

Chrysolith *s. m.* زبرجد zebár-dsched; المها el-máhā.

Chylus *s. m.* كيلوس kîlus.

Chymus *s. m.* كيموس kîmus.

Cichorie *s. f.* هندبا híndibā *vulg.* هندبة héndibe; شكورية schi-kōríjje, schikôrijo; شكران schu-kurân.

Circulation *s. f.* سيران sejerân; جريان dscherajân; دوران da-warân.

Circuliren *v. n.* سار sâr, jesîr; جرى dschára, jédschri; دار dâr, jedûr.

Ciseliren *v. t.* نقش náqqasch, junáqqisch; نقر náqar, jánqur; — Ciseleur *s. m.* نقاش naq-qâsch *pl.* în; نقار naqqâr *pl.* in.

Cisterne *s. f.* صهريج ßi'hrîdsch (*vulg.* ßa'hrîdsch, ßá'hradsch) *pl.* ßahārîdsch; جب dschubb, dschebb *pl.* dschúbab, dschibâb *u.* edschbâb; *siehe Brunnen.*

Citadelle *s. f.* قلعة qálʿa *pl.* قلاع qilâʿ; برج burdsch; *siehe Burg.*

Citiren *v. t. einen Autor* ذكر dsákar, jédskur; *vor Gericht* دعا الى المحكمة dáʿa (jédʿu) íla'l-máhkeme.

Citrone *s. f.* ليمون laimûn, limûn *coll.*; *eine C.* ليمونة laimûne; *saure* ليمون حامض laimûn hâmidh.

Civilisation *s. f. Zustand* ادب ádab, édeb; الاداب الحضرية el-âdâb el-hadhrîjje; عمران ʿumrân; انسة únse; — *nom. act.* تاديب الاخلاق ta'dîb el-achlâq; تادب ta'áddub; تانيس ta'nîs; تمدن temáddun.

Civilisiren *v. t.* ادّب áddab, ju'áddib; انّس ánnas, ju'ánnis; انس ânas, ju'ânis; مدّن máddan, jumáddin; — civilisirt *a.* اديب adîb; مؤدّب mu'áddab; انيس anîs; متمدّن mutemáddin.

Clarinette *s. f.* زمّارة zemmâre; *siehe Musik.*

Classe *s. f. Rang* طبقة thábaqe *pl.* ât; مرتبة mártabe *pl.* مراتب merâtib; درجة dáradsche *pl.* ât; *Art* جنس dschins *pl.* edschnâs; نوع nau' *pl.* anwâ'; — Classificirung *s. f.* ترتيب tartîb; تدريج tedrîdsch.

Classisch *a.* معتبر mu'tábar; معتمد mu'támad; — Classiker *s. m.* مؤلّف معتبر mu'állif mu'tábar.

Clavier *s. n.* صنطور فرنجى ßanthûr firéndschij.

Client *s. m.* حماية himâje; داخل حماية dâchil himâje; محمّى muhámma; — Clientel *s. f.* حماية himâje; ذمّة dsímme, dsúmme; ذمام dsimâm.

Cloake *s. f.* بالوعة bâlû'a *u.* بلاعة ballâ'a *pl.* بوالبع bawâli'a *u.* بلاليع balâlî'a; خندق chándaq *pl.* chanâdiq; خرارة charrâre.

Cochenille *s. f. Insekt* دودة القرمز dûdet el-qírmiz; كوشنيلية koschenîlije.

Cocosnufs *s. f.* جوز هندى dschôz hindij; فوفل fáufal; نارجيل nârdschîl.

Cölibat *s. n. siehe Cälibat.*

College *s. m.* زميل zemîl *pl.* زملاء zúmalâ; رفيق rafîq *pl.* rúfaqâ.

Collegium *s. n. Rath* مجلس médschlis *pl.* medschâlis; ديوان dîwân.

Colli *s. n.* فردة fárde; فرادة farâde; رزمة rízme *pl.* rízam; بالة bâle, bâli.

Collyrium *s. n. siehe Augensalbe.*

Colocasia *s. f. Pflanze* قلقاس qulqâs; فول مصرى fûl máßrij.

Colon *s. n. Darm* عنق البواب 'únuq el-bawwâb; قولون qôlûn.

Colonie *s. f.* جماعة هاجّة dschemâ'et hâddsche; جماعة المهاجرين dschemâ'et el-muhâdschirîn; *Land* بلد تابعة béled tâbi'e; — Colonist *s. m.* هاجج hâdschidsch *pl.* în.

Colonnade *s. f.* صفّ عواميد ßaff 'awâmîd.

Colophonium *s. n.* قلافونية qolafûnije; زفت الترمنتين zift et-termentîn; صمغ البطم ßamgh (ßúmagh) el-bathm.

Coloquinte *s. f.* حنظل hánçal; علقم 'álqam.

Coloriren *v. t.* لوّن láwwan, juláwwin; زوّق záwwaq, juzáwwiq; — colorirt *a.* ملوّن muláwwan; — Colorist *s. m.* ملوّن muláwwin.

Commandiren *v. t. siehe Befehligen.*

Commando *s. n. siehe Oberbefehl.*

Commentar *s. m.* شرح scharh; commentiren *v. n.* شرح schárah, jéschrah; Commentator *s. m.* شارح schârih *pl.* schurrâh.

Commis *s. m.* وكيل wakîl *pl.* wúkalā; Commission *s. f. siehe Auftrag.*

Communion *s. f.* Communiciren *v. n. siehe Abendmal.*

Compagnie *s. f.* جمعية dschemʿîjje; جماعة dschemâʿe; *Geschäfts-* شركة schirke, schúrke; Compagnon *s. m.* شريك scharîk *pl.* schúrakā; *Einen zum C. nehmen* اشرك احدا áschrak (júschrik) áḥad[an]; اشترك معه ischtárak (jeschtárik) máʿahu; تشارك معه فى شى teschârak (jeteschârak) máʿahu fi schê.

Comparativ *s. m. grammat.* اسم تفضيل ism tafdhîl.

Compaſs *s. m.* بيت الابرة bêt elíbre; بوصلة bûßola; حقة ḥúqqe; حك ḥikk; قبلة نامه qíblet nāmé.

Componist *s. m. Musik* صاحب الحان ßâḥib alḥân.

Compresse *s. f. Chir.* لفافة lafâfe *pl.* لفايف lafâjif.

Concav *a.* اجوف áschwaf *fem.* جوفاء dscháufā *pl.* جوف dschûf; مجوف mudscháwwaf.

Concentrîren *v. t. die Armee* جمع الجيوش فى موضع واحد dscháma' (jédschma') el-dschujûsch fi máudha' uwâḥid.

Concentrisch *a. Kreise* دواير لها مركز واحد dawâjir la-hâ márkaz uwâḥid.

Concept *s. n.* مسودة musáwwade.

Concubinat *s. n.* تسرى tesárri; *er lebt im C.* تسرى tesárrà, jetesárra; هو ذو سرية húa dsû surríjje.

Conditor *s. m.* حلوانى ḥalwânij *pl.* îjje; حلواتى ḥalwâtij *pl.* îjje; مربواتى murabbawâtij *pl.* îjje.

Confect *s. n.* حلو ḥálu; حلوى ḥálwa *pl.* حلاوى ḥaláwī *u.* ḥalāwât; مربة, مربا murábbā *pl.* murábbawât.

Confisciren *v. t.* ضبط الشى للميرى zábath (jézbuth) eschschê li'l-mîrij.

Conjugation *s. f. des Zeitworts* تصريف الفعل taßrîf el-fiʿl; *Conjugations-Art* وزن wázan.

Consonant *s. m.* حرف ḥarf *pl.* ḥurûf.

Constitution *s. f. polit.* قاعدة الشرايع qâʿidet esch-scherâjiʿ; قوانين المملكة qawānîn el-mémleke.

Consul *s. m.* قنصل qónßul *pl.* قناصل qanâßil; *vulg.* قنصو qónßu, ónßu *pl.* qonßuwât; Consulat *s. n.* قنصلية qonßulijje.

Contract *s. m.* عقد ʿaqd *pl.* ʿuqûd; شرط scharth *pl.* schurûth; *schriftlicher* كتاب kitâb *pl.* kútub; حجة húddsche *pl.* حجج húdschadsch; *Ehecontract* كتاب النكاح kitâb en-nikâḥ; *einen C. schliefsen* عمل شروط ʿámal (jáʿmal) schurûth; *schriftlich* كتب الحجة kátab (jéktub) elhúddsche.

Convex *a.* محدب muḥáddab; مقبب muqábbab.

Convulsion *s. f. der Muskeln* التواء

تلوى الاعصاب iltiwâ el-a'ßâb; تلوى teláwwi; *des Gesichts* لقوة láqwe.

Copie *s. f.* صورة ßûra *pl.* صور ßúwar; *schriftliche* نسخة nús'cha *pl.* núsach.

Copiren *v. t.* اخذ صورته áchads (jâchuds) ßûrat'hu; *abschreiben* نسخ násach, jénsach.

Copist *s. m.* ناسخ nâsich *pl.* نساخ nussâch.

Cordon *s. m. milit.* صف عساكر ßaff (*pl.* ßufûf) 'asâkir.

Corduan *s. m.* سختيان suchtijân; *weifser* حورة háwra *coll.* حور hawr.

Corporal *s. m.* اون باشى on baschí (*türk.*).

Corrector *s. m.* مصحح mußáhhil *pl.* în; مصلح mußállih *pl.* în.

Correspondent *s. m.* مكاتب mukâtib *pl.* în; — **Correspondenz** *s. f. siehe Briefwechsel;* **Correspondiren** *v. a. mit Einem* كاتب احدا kâtab (jukâtib) áhad[an]; *mit einander* تكاتب tekâtab, jetekâtab; تراسل terâsal, jeterâsal.

Corrigiren *v. t.* صحح ßáhhah, jußáhhih; صلح ßállah, jußállih; اصلح áßlah, júßlih.

Corrosiv *a.* اكال akkâl; سارف sârif.

Corset *s. n.* صديرى ßudáirij; زبون zebûn.

Courant *s. n. Geld* دراهم معامل بها derâhim mu'âmal bi-hâ.

Courier *s. m.* ساعى sâ'î *pl.* سعاة su'ât; *siehe Bote.*

Cours *s. m. des Geldes* سعر المعاملة si'r el-mu'âmale; *siehe Courant.*

Coursiren *v. n. Münze* سلك sálak, jésluk.

Couvert *s. n. Brief-* مغلف mughállaf; لفافة lafâfe *pl.* lafâjif.

Credit *s. m. in Geldsachen* مكنة múkne; *fig.* اعتبار i'tibâr; *auf C.* بالدين bi'd-dên; بالطلوق bi'th-thulûq; *Waaren auf C. geben* باع بالدين bâ' (jebî') bi'd-dên; *auf C. nehmen* اخذ بالاستدانة áchads (jâchuds) bi'l-istidâne.

Crucifix *s. n.* صورة المصلوب ßûrat el-maßlûb.

Cubebe *s. f.* كبابة صينى kubâbe ßînij.

Cubus *s. m.* كعب ká'ab pl. ku'ûb, ki'âb; مكعب muká''ab; **cubisch** *a.* مكعب muká''ab.

Cultur *s. f. Ackerbau, Civilisation.*

Cur *s. f. medic.* مداواة mudāwât; علاج 'ilâdsch; *siehe Behandeln.*

Curatel *s. f.* وكالة wakâle; **Curator** *s. m.* وكيل wakîl *pl.* wúkalā.

Cylinder *s. m.* عامود 'āmûd; عمود 'amûd *pl.* اعمدة á'mide *u.* عواميد 'awāmîd; اسطوانة usthuwâne; *zum Walzen* مندرونة menderûne; **cylindrisch** عامودى 'āmûdij *adj.*

Cymbal *s. n.* صنج ßandsch *pl.* ßunûdsch; **-schläger** *s. m.* صناج ßannâdsch.

Cypresse *s. f.* سرو serw.

(Man suche auch unter K.)

D

D *vierter Buchstabe des Alphabets* رابع حرف من الألف باء râbi' harf min el-élif bâ; دال dâl.

Da *adv. des Orts* هنا hóna, héune *Aeg.*; هون haun, hôn *Syr.*; *siehe Hier, Dort*; *wer ist da?* من هو هناك mîn húa honâk? *was geht du?* اى شى هو ماشى êsch húa mâschī; *der Mann da* الرجل دا er-râdschol dá; *da sein, anwesend sein* حضر hádhir, jáhdhar; *er ist nicht da* ما هوش حاضر mâ husch hâdhir; — *adv. der Zeit* ثمّ çómma; — *conj.* بحيث ان bi-hêç án; من حيث ان min hêç án; ما دام ان mā dâm án; لمّا lámmā.

Dabei *adv.* جنب dschenb, dschemb; بجانب bi-dschânib; عند 'and; *nahe dabei* قريب ل qarîb l'; بقرب من bi-qúrb min.

Dach *s. n. flaches oriental.* سطح sath'h *pl.* suthûh; *hohes europ.* جملون dschemlûn *pl.* جمالين dschemālîn; -rinne *s. f.* ميزاب mīzâb *pl.* ميازيب mejāzîb.

Dachs *s. m.* عناق الارض 'annâq el-árdh.

Dadurch *adv.* بواسطة ذلك bi-wâsithe dsâlik; بهذه الطريقة bi-hâdsi eth-tharîqe; من سبب هذا min sébeb hâdsa.

Dafür *adv.* عوض هذا 'íwadh hâdsa; *wieviel hast du dafür gegeben* كم وفيت ثمنه kâm wafêt çáman'hu? — *das Dafür und das Dawider* وجهين الامر wadschhên el-ámr, ما له وعليه mâ la-hú wa 'alêhu.

Dagegen *adv* بالخلاف bi'l-chilâf; بالضدّ bidh-dhádd; بخلاف هذا bi-chilâf hâdsa *etc.*; *dagegen sein* خالف châlaf, juchâlif; ضادد dhâdad, judhâdid; عارض 'âradh, ju'âridh; *dagegen handeln* عمل بخلاف 'ámal bi-chilâf; — *im Austausch* عوضه 'íwadh'hu; بدله bedâl'hu; — *anderseits* من وجه اخر min wadsch'h âchar.

Daheim *adv.* في البيت fi'l-bêt; في بيته fi bêt'hu; في بلده fi béled'hu; في ارض ميلاده fi árdh mīlâd'hu.

Daher *conj.* من سبب هذا min sébeb hâdsa; فلاجل ذلك fa-li-ádschl dsâlik; ومن ثمّ wa-mín çómma; على موجب ذلك 'ála mûdschib dsâlik; بناء على ذلك binâ'an 'ála dsâlik; — *dâher adv. des Orts* من هناك min honâk.

Dahier *siehe Hier*

Dahinter *adv.* ورا warâ; خلف chalf.

Damals *adv.* هذاك الوقت hadsâk el-wáqt; اذذاك idsdsâk; حينئذ hīnáidsin; يومئذ jōmáidsin; يومها jômhā; وقتها wáqt'hā.

Damascener-Klinge *s. f.* طابان thābân; — damasciniren *v. t. den Stahl* سقط البولاد بالذهب sáqqath el-būlâd bi'd-dáhab; damascinirt *a.* مسقط musáqqath; حديد او بولاد دمشقى hadîd *od.* būlâd dimíschqij.

Damast *s. m. Stoff* كمخة kámcha; مشجر muscháddschar.

Dame *s. f.* ستة sitte (*für* سيدة séjjide) *pl.* ستات sittât.

Damenspiel *s. n.* لعب الطاولة lé'ab eth-thâwola; لعب الضامة lé'ab edh-dhâma; *das Brett* الطاولة eth-thâwola; *der Stein* فلس الطاولة fuls eth-thâwola *pl.* fulûs; *Dame ziehen* طلع ضامة thála' (játhla') dhâma.

Damhirsch *s. m.* ظبى çabj *pl.* ظباء çibâ; *Hindin* ظبية çábje.

Damít *conj.* لاجل ان li-ádschl ánn, حتى hátta, *abgek.* تا tâ; ل li; لكى li-kéj; من شان ان min schân ánn: جينا لعندكم حتى نفهم منكم dschînā li-'ándkum, hátta néfham mínkum *wir sind zu euch gekommen, damit wir von euch erfahren . .;* تعالوا شوية ليهون تا نشوف ta'âlū schuwájje li-hôn tâ neschûf *kommt ein wenig her, damit wir sehen;* لكى نقف على صحة هذه الدعوة li-kéj náqif 'âla ßáhhet hâdsi ed-dá'wa *damit wir dieser Sache auf den Grund kommen;* قد قلته لك سابقا من شان ان تعرف qad qúlt'hu lak sâbiqan min schân ann tá'raf *ich habe es dir schon längst gesagt, damit du es wüfstest; — Alger.* باش be-ésch, bâsch, — *damit nicht* حتى لا hátta lâ; تا ما tā mâ; لئلا lijállā; كيلا kejlâ; — *dâmit adv.* بهذا bihâdsa; بواسطة ذلك bi-wâsithe dsâlik.

Damm *s. m.* جسر dschisr *pl.* جسور dschusûr; سد sudd *pl.* سدود sudûd.

Dämmen *v. t.* سد sadd, jesúdd.

Dämmern *v. n. es dämmert (Morgen)* شق الفجر schaqq (jeschúqq) el-fedschr.

Dämmerung *s. f.* شفق schâfaq; *(Morgen)* سحر sáhar.

Dampf *s. m.* بخار buchâr *pl.* ابخرة ábchire *u.* bucharât; *von Flüssigkeiten* هبلة héble.

Dampfen *v. n.* بخر báchchar, jubáchchir; دخن dáchchan, judáchchin; *die Erde dampft* تصاعد من الارض بخار taßâ'ad (jetaßâ'ad) min el-ardh buchâr.

Dämpfen *v. t. unterdrücken* اخفى áchfa, júchfī; ابطل ábthal, júbthil; *die Stimme* ليين الصوت lájjan (julájjin) eß-ßôt.

Dampfer *s. m.* Dampfboot *s. n.* Dampfschiff *s. n.* مركب النار márkeb (*pl.* merâkib) en-nâr; وابور wapór.

Dampfwagen *s. m.* عربة النار 'árabat en-nâr.

Daneben *adv.* جنب dschenb, dschemb, dschamb; بجانب bidschânib.

Dank *s. m.* شكر schukr; *Gott sei Dank;* الحمد لله el-hámd li'llâh.

Dankbar *a.* شاكر الاحسان schâkir el-iḥsân; عارف لجميل 'ârif el-dschemîl; ممنون memnûn; شكور schakûr; *sich d. erweisen* راعى الجميل râ'a (jurâ'î) el-dschemîl; *ich bin Ihnen dafür sehr dankbar* ذلك صيرنا ممنونين شاكرين افضالكم dsâlik ßájjar'nā memnūnîn, schākirîn afdhâl'kum.

Dankbarkeit *s. f.* شكران الجميل schukrân el-dschemîl; ممنونية memnūnîjje.

Danken *v. a.* شكر schákar, jéschkur; *Einem wofür danken* شكره على شى schákar-hu 'ála schê; استكثر بخيره على شى istáktar bi chêr-hu 'ála schê; *ich danke Ihnen* كثر الله خيرك káttar allâh chêrak! *od.* الله يكثر خيرك allâh jukáttir chêrak! *Antw.* وخيرك wa-chêrak! — اشكر فضلك وجميلك áschkur fádhlak wa dschemîlak; — *für eine Bemühung* كلفنا خاطرك kalláfnā châthirak! *Antw.* واجب على wâdschib 'alájja.

Danksagung *s. f.* شكر الاحسان schukr el-iḥsân; شكران schukrân.

Dann *adv.* اذذاك idsdsâk; هذاك الوقت hadsâk el-wáqt; *in diesem Fall* فاذن fa-íṣn; *dann und wann* بعض الاوقات bá'adh el-auqât; بعض مرار bá'adh merár.

Darauf *adv.* بعد ذلك bá'ad dsâlik; وبعده wa-bá'ad'hu.

Darben *v. n.* احتاج الى كل شى iḥtâdsch (jaḥtâdsch) íla kull schê.

Darbieten *v. t. Einem etwas* قدم له شى qáddam (juqáddim) la-hú schê; عرض له او عليه 'áradh (já'ridh) la-hú *od.* 'lêhu.

Darlegen *v. t.* عرض 'áradh, já'ridh, فرش fárasch, jéfrusch; *erklären* شرح schárah, jéschraḥ.

Darlehen *s. n.* قرض qardh, qarz; قرضة qárdhe; سلف sélef. — *Das Dahrlehn ist nach muslim. Recht entweder* دين dejn, dên *d. i. Kaufschuld, wobei der Verkäufer für geliefertes Geld od. Sachen keinen Vortheil nimmt, oder* سلم وسلف sélem we sélef, *wobei er mehr zurückerhält.*

Darleihen *v. t. Einem Geld* اقرض احدا فلوس áqradh (júqridh) áḥadan fulûs; *siehe Leihen.*

Darleiher *s. m.* مقرض múqridh, múqriz; قراض qarrâdh; سلاف sallâf.

Darm *s. m.* مصير maßîr; مصران, mußrân *coll.*, *ein D.* مصرانة mußrâne *pl.* مصارين maßārîn; — معى mi'a *pl.* امعاء em'â'; —

Darmfell *s. n.* الصفاق eß-ßafâq;

Darmgicht *s. f.* قولنج qûlundsch, qôlendsch; — Darmsaite *s. f.* وتر wátar, wéter *pl.* اوتار autâr, ewtâr.

Darnach *adv. siehe Darauf.*

Darreichen *v. t. Einem etwas* قدم له شى qáddam (juqáddim) la-hú schê.

Darstellen *v. t.* وصف wáßaf, *Aor.* يصف jáßif; *dies stellt ihn dar* هذا يكون صورته hâdsa jekûn ßûrat'hu; *durch den Pinsel* صور ßáwwar, jußáwwir; *auf dem*

Theater etc. قلد qállad, juqállid; — Darstellung *s. f.* صورة ßûra; لعب تقليد lé'ab taqlid.

Darüber *adv. örtl.* فوق fôq; على 'ála; *aufserdem* زيادة على zijâde 'ála.

Darum *adv.* لاجل ذلك li-ádschl dsâlik; نظرا لذلك náçaran lidsâlik; بناء على ذلك binâ'an 'ála dsâlik.

Darunter *adv. örtl.* من تحت min táht; اوطى من áutha min; *unter der Zahl* بين bejn, bên; من جملة min dschúmle.

Dasein *s. n.* وجود wudschûd; حضور hudhûr.

Dasein *v. n. existiren* كان kân, jekûn; وجد wúdschid *(pass.)*, *Aor.* يوجود jûdschad; انوجد inwádschad, jenwádschid; *anwesend sein* حضر hádhir, jáhdhar.

Daselbst *adv.* هناك hennâk; هونيك honík *Syr.*, في ذلك الموضع fi dsâlik el-máudha'.

Dafs *conj.* ان an, ann; *dafs ich* انّي ánnī; *dafs du* انك ánnak, *fem.* انكي ánnakī; *dafs er* انه ánn'hu; *dafs sie* انها ánn'hā; *dafs wir* اننا ánnanā, ánn'nā; *dafs ihr* انكم ánnkum; *dafs sie* انهم ánnhum; *ich habe gesehen, dafs du dort standest* رايت انك قائم هناك ra'áit ánnak qâjim (*Partic.*) hennâk *od.* رايت قيامك ra'áit qijâmak *(ich habe gesehen dein Stehen)*; *ich wundere mich, dafs er dasteht* عجبت من انه قائم 'adschíbt min ánnhu qâjim *od.* من قيامه min qijâm'hu; *wir theilen dir mit, dafs* نعرفك بان nu'árrifak bi-ánn; *gib dir Mühe dafs* اجتهد في ان idschtáhid fi ánn; *wir bitten dich, dafs du uns die Sachen schickest* نترجاك ان ترسل لنا الحوايج neteradschâk ánn túrsil la-nâ el-hawâjidsch. — *vulg.* الذي elládsī اللي íllī: *wir zeigen Ihnen an, dafs es heute drei Tage sind, dafs ein Schiff hier angekommen ist* نعلمك الذي اليوم ثلاث ايام الذي لحق لهاهنا مركب nu'állimak elládsī el-jôm t'lât ajjâm elládsī láhaq li-hāhénue márkeb; — *nicht übersetzt: ich glaube, dafs er morgen kommen wird* اظنه بكرة ياتي açúnn'hu búkra jâtī; *es sind heute zwei Tage, dafs er Nichts ifst* اليوم يومين ما ياكل شي el-jôm jōmên mâ jâkul'sch; — *so sehr dafs* حتى hátta: *diese Körper verändern die Beschaffenheit der Metalle so sehr, dafs sie ganz unkenntlich werden* هذه الاجساد تغير صورة المعادن حتى تصير مجهولة hâdsi el-edschsâd tughájjir ßûrat el-ma'âdin hátta taßîr medschhûle; — *als dafs* siehe *Als.*

Datiren *v. t. einen Brief* ارّخ árrach, ju'árrich; *datirt* مورخ mu'árrach, muwárrach. — Datirung *s. f.* Datum *s. n.* تاريخ ta'rîch *pl.* تواريخ tawârîch; *vom Datum* بتاريخ bi-ta'rîch, تاريخه

ta'rîch'hu : *Ihr geehrtes Schreiben vom Datum des 10. R.* كتابكم الكريم المورخ بعاشر شهر ربيع الاول kitâbkum el-kerîm el-mu'árrach bi-'âschir sche'hr Rebîʿ el-áwwal; *wir haben ein Schreiben von dir erhalten vom Datum des Ersten d. M.* اخذنا منك مكتوب تاريخه اول الشهر achádsnā mínnak maktûb ta'rîch'-hu áwwal esch-sche'hr; — *dreifsig Tage a dato* لانقضاء ثلاثين يوم من التاريخ li-inqidhâ t'lātîn jôm min et-ta'rîch. *Man datirt in dieser Form :* حرر او حررناه او كتبناه نهار السادس من شهر رمضان سنة ١٢٨١ húrrir *(Pass.) od.* harrarnâ'hu *od.* katabnâ'hu nehâr es-sâdis min sche'hr Ramadhân séne 1281 *es wurde geschrieben* od. *wir haben es geschrieben am 6. R. 1281;* od. تحريرا في الخامس والعشرين من شهر رجب (او في ٢٥ رجب) سنة ١٢٨٤ tahrîran fi'l-châmis wa'l-ʿaschirîn min sche'hr Rédscheb séne etc. *geschrieben am 25. Redscheb 1284.*

Dativ *s. m.* مفعول له او لاجله mefʿûl la-hú *od.* li-ádschl'hu.

Dattel *s. f.* تمر tamr, temr, *coll. eine D.* تمرة támre *pl.* اتمار etmâr, تمار timâr, تمور tumûr *ist die reife, trockene Frucht; dafür auch* قسب qasb, qásbe; *reif u. frisch* بلح bálah, bálahe; رطب rúthab *pl.* رطاب rithâb; *die unreife* رامخ râmich; *geprefst in Schachteln* عجوة ʿádschwe; —

Dattelpalme *s. f.* نخل nachl, نخيل nachîl; *eine D.* نخلة náchle.

Datum *s. n. siehe Datiren.*

Dauer *s. f.* مدة múdde; *auf die Dauer eines Jahres* مدة سنة múddet séne; *lange Dauer* دوام dawâm; بقاء baqâ.

Dauerhaft *a.* ماكن mâkin; ثابت çâbit; دايم dâjim; يدوم jedûm *(d. h. es dauert)*; Dauerhaftigkeit *s. f.* ثبات çabât, tebât, ثبوت çubût; دوام dawâm.

Dauern *v. n.* دام dâm, jedûm; بقا báqa, jébqā; استقام istaqâm, jestaqîm.

Daumen *s. m.* ابهام ibhâm *pl.* اباهم ebâhim.

Davor *adv. örtl.* قدّام quddâm; — عن ʿan; من min *siehe Behüten.*

Dazu *adv. hinzukommend* زيادة على fzijâde ʿála; غير ذلك ghêr dsâlik.

Dazwischen *adv.* بينهم bejn-hum, bên-hum; *zwischen zweien* بينهما bên-humā.

December *s. m.* كانون الاول kānûn el-áwwal. *Fällt der Januar auf den Muharrem, so entspricht dem Dec. der* ذو الحجة dsû'l-híddsche.

Decimal *a.* عشرة عشرة ʿáschare ʿáschare.

Decke *s. f. Bedeckung überhaupt* غطا ghithâ *pl.* اغطية ághthije; كسوة kíswe; *von Baumwolle* لحاف lihâf *pl.* لحف lúhuf; *von Wolle* حرام hirâm, بردة búrde;

Pferdedecke كوبان kōbân *pl.* كوابين kewābîn. — *Plafond* السقوف es-suqûf.

Deckel *s. m.* غطا ghithâ *pl.* اغطية ághthije.

Decken *v. t. siehe Bedecken, Schützen.*

Decret *s. n.* امر amr, emr *pl.* اوامر awâmir; حكم hukm *pl.* احكام ahkâm; *königliches* امر ملكى amr mélikij; *kaiserl.* فرمان سلطانى fermân sulthânij.

Degen *s. m.* سيف sejf, sêf *pl.* سيوف sujûf; *Degengehenk s. n. Portepée* حمّالة سيف hammâlet sêf; *Degenknopf s. m.* رمانة السيف rummânet es-sêf.

Dehnbar *a. Dehnbarkeit s. f. siehe Ausdehnbar, Ausdehnbarkeit.*

Dehnen *v. t. Dehnung s. f. siehe Ausdehnen, Ausdehnung.*

Deich *s. m. siehe Damm.*

Deichsel *s. f.* جرّار العربانة dscharrâr el-ʻarabâne.

Dein *pron. poss.* ك *Affix, nach vokal. Auslaut* k *fem.* ki (*auch* كى) ابوك abûk *dein Vater, fem.* ابوك *od.* ابوكى abûkī; *nach konson. Ausl.* : ak, ek *fem.* ki : كتابك kitâb-ak, *fem.* kitâb-kī *dein Buch*; — *nur von Sachen* : متاعك metâʻak (*wörtl. deine Habe, in Syr. u. Aeg. aber als Adjektiv behandelt* :) *fem.* متاعتك metâʻetak, *pl.* متوع mutûʻ; *Aeg.* بتاعك betâʻak, *fem.* بتاعتك betâʻetak *pl.* بتوعك butûʻak; *dein Buch* الكتاب بتاعك el-kitâb betâʻak, *deine Flinte* البندقية بتاعتك el-benduqîjje betâʻetak; — *Alger.* متاع metâʻ *od.* امتاع emtâʻ, entâʻ (*als Substantiv behandelt* :) البندقية متاعك el-benduqîjje metâʻak *deine Flinte*, الكتب متاعك el-kútub metâʻak *deine Bücher*; — *ebenso construirt* : مالك mâlak, حقك háqqak (*dein Besitz*) : الصندوق حقك eß-ßandûq mâlak *od.* háqqak *dein Koffer*; — *Alger.* ديالك dijâlak : السيف ديالك es-sêf dijâlak *dein Säbel.*

Deinethalben, deinetwegen, *adv. um Deinetwillen* من شان خاطرك min schân châthirak; من شانك min schânak; كرمًا لك kéremen lak.

Deinige, deine, *der, die, das* متاعك metâʻak, *Aeg.* بتاعك betâʻak, *siehe Dein*; — *die Deinigen (Verwandte etc.)* اقاربك aqâribak (*pl. v.* اقرب áqrab); جماعتك dschemâʻetak.

Delinquent *s. m.* المذنب el-múdsnib.

Delphin *s. m.* (سمك) دارفيل dārfîl; دنفيل denfil; دنفير derfir; ابو سلام ábū salâm.

Demnach *conj. folglich* على موجب ذلك ʻála mûdschib dsâlik.

Demokrat *s. m.* تابع لحكم الجمهور tâbiʻ (*pl.* توابع tawâbiʻ) li-húkm el-dschemhûr; Demokratie *s. f.* حكم الجمهور hukm el-dschemhûr.

Demuth *s. f.* خضوع chudhû'a; انخضاع inchidhâ'; تواضع ta-wâdu'.

Demüthig *a.* متواضع mutawâdhi'; خاضع châdhi'.

Demüthigen *v. t. Einen* اذل adsáll, judsíll; كسر نفسه kásar (jéksir) náfs'hu; *sich vor Einem* ذل له dsall (jedsíll) la-hú, تذلل له tedsállal (jetedsállal) la-hú; تخضع له tacháddha' (jetacháddha') la-hú; — Demüthigung *s. f.* ذل dsull; *nom. act.* اذلال idslâl.

Denken *v. n.* افتكر iftákar, jeftákir; فكر fákar, jéfkar; *an etwas* في شي fi schê; *denke an das, was du uns versprochen hast* افتكر فيما وعدتنا به iftákir fî-mā wa'ádtnā b'hú!

Denkmal *s. n.* اثر مشهور áçar meschhûr *pl.* اثار مشهورة āçâr meschhûre.

Denn *conj.* لأن li-ánn, li-énn; *denn er* لانه li-ánn'hu, *denn du* لانك li-ánnak *etc.* (*siehe dafs*); حيث haiç, hêç; حيثما hêç-mā; فإن fa-ínna, fa-ínn, *mit Affixen*; فانما fa-ínnamā; — *siehe Weil.*

Dennoch *conj.* مع ذلك má'a dsâlik; مع هذا كله má'a hâdsa kúll'hu.

Depilation *s. f.* نتف netf; Depilatorium *s. n.* نورة nûra; Depiliren *v. t.* نتف الشعر nátaf (jéntif) esch-schá'ar.

Deponiren *v. t. Etwas bei Einem*; *siehe Anvertrauen.*

Depositum *s. n.* امانة amâne; وداعة wadâ'e; وديعة wadî'e *pl.* ودايع wadâji'; *in Form eines D.* بحسب الامانة bi-hásb el-amâne.

Deputirter *s. m.* وافد wâfid; مباشر mubâschir; *siehe Abgeordneter; Einen als D. schicken* اوفد áufad, jûfid; ارسل ársal, júrsil.

Der, die, das *Art. m. f. n.* ال el *ohne Unterschied des Geschlechts, der Zahl u. Endung*; — *siehe dieser.*

Derjenige, diejenige, dasjenige *pron. demonstr. in Verbind. mit welcher, e, es*: الذى elládsī *vulg.* اللى íllī; من men; *dasjenige, was* ما mâ; *siehe Wer, Was.*

Derselbe, dieselbe, dasselbe *pron. dem.* واحد uwâhid; ذاته dsât'hu; بعينه bi-'áin'hu: *von derselben Gattung* من جنس واحد min dschins uwâhid; *er wurde mit demselben Dolche verwundet* انجرح بالخنجر ذاته indschárah bi'l-hándschar dsât'hu, *mit demselben Messer* بالسكينة ذاتها bi's-sikkîne dsât'hā; *genau zur selben Stunde* تلك الساعة بعينها tilk es-sâ'e bi-'áin-hā.

Derwisch *s. m.* درويش derwîsch *pl.* دراويش derāwîsch; *Derwischandacht s. f.* ذكر dsikr; *Derwischstand s. m.* هيئة الدراويش hîjet ed-derāwîsch.

Deserteur *s. m.* هارب من العسكرية hârib min el-'askerījje;

— *desertiren v. a.* هرب hárab, já'hrub.

Descendenz *s. f.* ذرّيّة dsurrîjje; *Descendenten pl.* ذرارى dse-rârī.

Deshalb *conj. siehe Darum.*

Despot *s. m.* ظالم çâlim *pl.* ظلّام çullâm; صاحب الظلم ßâhib (*pl.* aßhâb) eç-çulm.

Destilliren *v. t.* قطّر qátthar, ju-qátthir; اخرج áchradsch, ju-chridsch; *destillirtes Wasser* ما مقطّر mâ muqátthar; mâ et-taqthîr.

Destillateur *s. m.* قطّار qatthâr pl. în; *Branntweinbrenner* خرّاج العنبرى charrâdsch el-'ámbarī.

Destillation *s. f.* قطر qathr; تقطير taqthîr; قطران qatharân; تخريج tachrîdsch.

Desto *adv. je* — *desto* كلّما kúl-lamā; *je älter der Wein, um so lieber ist er mir* كلما صار النبيذ عتيق يصير اشهى الى kúllamā ßâr en-nebîd 'atîq jaßîr áschha illájja; — *desto besser* احسن áhsan; خيريّة chairijje; *desto besser für dich* هنيا لك hanîjjan lak; *desto schlimmer* شرّ scharr, *für mich, dich* يصعب على او عليك já'ab 'alájja, 'alêk.

Deutlich *a.* صريح ßarîh; بيّن bájjin; بين bâjin; *adv.* صريحا ßarîhan; بيبيان bi-bejân; — Deutlichkeit *s. f.* ايضاح îdhâh; صراحة ßarâhe; بيان bejân.

Deutsch *a.* نمساوى nimsáwij *pl.* -wijje; المانى almânij; —

Deutschland *n. pr. n.* بلاد نمسا bilâd nímsā.

Diadem *s. n. königliches* عصابة الملك 'aßâbet el-mélik, *pl.* عصايب 'aßâjib; اكليل iklîl *pl.* akālîl.

Diakon *s. m.* شمّاس schemmâs *pl.* -âse.

Dialekt *s. m.* لغة lóghat; *siehe Arabisch.*

Dialektik *s. f.* علم المنطق 'ilm el-mánthiq; *dialektisch adv.* منطقيا manthiqîjjan.

Dialog *s. m.* مخاطبة muchâthabe; محاورة muhâware; *in Form des D.* على طريق السوال والجواب 'ála tharîq es-su'âl wa'l-dschawâb.

Diamant *s. m.* الماس almâs; *Diamantpulver s. n.* حكاكة الماس hukâket almâs.

Diarrhöe *s. f. siehe Durchfall.*

Diät *s. f. in der Nahrung* تدبير الاكل tedbîr el-âkl.

Dicht *a.* سميك semîk, سمك sé-mik, كثيف ketîf; *gedrängt* متكاثف mutekâtif; — Dichtig-keit, Dichte *s. f.* سماكة se-mâke; كثافة ketâfe.

Dichten *v. t.* نظم náçam, jánçim.

Dichter *s. m.* شاعر schâ'ir *pl.* شعراء schú'arā; — *Erzähler* راوى râwī; محدّث muhâddiç.

Dichterisch *a.* نظمى náçmij; شعرى schí'rij; *adv.* على طرز الشعراء 'ála tharz esch-schú'arā.

Dichtkunst *s. f.* علم الشعر 'ilm esch-schi'r.

Dick *a.* غليظ ghalîç; ثخين, تخين tachin; — Dicke *s. f.*

غلظ ghilç, ghílaç; غلاظة ghalâçe; تخانة ṭachâne; تخن ṭachn, ṭáchan.

Dickicht *s. n.* دغلة dághile.

Dictiren *v. t.* ملّى málla, jumálli, *Einem d.* املى عليه ámla (júmli) ʿalêhu.

Dieb *s. m.* سارق sâriq *pl.* سرّاق surrâq; حرامى ḥarâmij *pl.* -îjje; لصّ lußß *pl.* لصوص lußûß; نشّال neschschâl *pl.* în.

Diebstahl *s. m.* سرقة sírqe, sáriqe.

Diele *s. f.* دفّ daff *coll., eine D.* دفّة dáffe *pl.* دفوف dufûf; لوحة lôḥe *pl.* الواح alwâḥ.

Dielen *v. t.* فرش باللوح fárasch (jéfrusch) bi'l-lôḥ; تخّت táchchat, jutáchchit; *gedielt a.* مخشّب mucháschschab; متخّت mutáchchat.

Dienen *v. n. Einem, bei Einem* خدمه chádam-(jéchdum-)hu *od.* عندَه ʿánd'hu; *wozu* نفع ل náfaʿ (jéunfaʿ) l'.

Diener *s. m.* خدّام chaddâm *pl.* în; خادم châdim *pl.* خدّام chuddâm; — Dienerin *s. f.* خدّامة chaddâme *pl.* ât; جارية dschârije *pl.* جوارى dschawârī.

Dienst *s. m.* خدمة chídme; *er steht in Diensten des N. N.* هو فى خدمة فلان húa fi chídmet fulân; *zu Ihren Diensten!* فى خدمتك fi chídmetak! *siehe Gefälligkeit.*

Dienstag *s. m.* يوم الثلاث jôm eṭ-ṭelâṭ.

Dienstbote *s. m. siehe Diener.*

Dienstfertig *a.* صاحب معروف ßâḥib maʿrûf.

Dieser, e, es *pron. dem.* هذا hâdsa, *abgekürzt u. meist nachgestellt* ذا, دا da, *Aeg.* ده de, dí; *fem.* هذه hâdsi, *abgek.* دى di; *pl.* هولاء ha'ulâi, هدول hadôl, دول dôl; *dieses Pferd* هذا الحصان hâdsa 'l-ḥißân, هلحصان hal-ḥißân, الحصان دا el-ḥißân da *od.* de; *vorgesetzt* دالحصان dal *od.* dil ḥißân; *diese Frau* هذه الامرأة hâdsi el-imrât *od.* الامرأة دى el-imrât di; *diese Kinder* الاولاد دول el-aulâd dôl.

Diesseits *adv.* من هذه الناحية min hâdsi en-nâḥije; من هذا الصوب min hâdsa eß-ßôb; من هذا الجانب min hâdsa el-dschânib.

Dietrich *s. m.* كلابة kellâbe *pl.* كلاليب kelālîb.

Dill *s. m. Kraut* شبت, سبت schibítt, subút; كراوية kerāwîjje (حشيشة).

Ding *s. n.* شىء schej, schê *pl.* اشيا áschjā; *guter Dinge (Laune)* متكيف mutekéjjif, فى كيفه fi kêf'hu.

Dingen *v. t. einen Dienstboten* استاجر خدام istá'dschar (jestá'dschir) chaddâm; Dinger *s. m.* المستاجر el-mustá'dschir; Dingvertrag *s. m.* اجارة idschâre.

Dinte *s. f. siehe Tinte.*

Diöcese *s. f.* ابرشية abarschîjje; *bischöfliche* رعية الاسقفة raʿîjjet el-úsqufe.

Diplom *s. n.* براة berât *pl.* براوات berāwât; سجل sidschíll.

Dirne *s. f. siehe Mädchen*; *prostituirte* قحبة qá'hbe *pl.* قحاب quhhâb; شرموطة scharmûthe *pl.* شراميط scharāmîth; شلكة schelúkke; زاطية zâthije *pl.* زواطى zawâthī.

Disputation *s. f. gelehrte* مباحثة mubâhaçe; مجادلة mudschâdale; disputiren *v. a. über etwas* باحث عن bâhaç (jubâhiç) ʻan.

Distel *s. f.* شوكة schôke; شويكة schuwwáike; حسكة hásake; *Eselsdistel* شوك الحمير schôk el-hamîr; سلبين selbîn; *Carduus benedictus* شوك المبارك schôk el-mubârak, بداورد badawárd, خرشف chárschef; قرنين qarnîn, gernîn; *Mariendistel* سيال scjâl, ارضى شوكى برى árdhi schôki bárrij; *Hutmacherdistel* طوباليس tobālîs; سبولة subûle.

Distelfink *s. m. Carduelis* زقيقية zaqāqîjje, zuqaiqijje; دنورة dennûre; *Maghr.* ابو مزين bû muzájjan.

Dividiren *v. t.* قسم qásam, jáqsim; Dividend *s. m.* مقسوم maqsûm; Divisor *s. m.* قاسم qâsim; مقسوم عليه maqsûm ʻalêhu; Division *s. f.* قسمة qísme; تقسيم taqsim.

Doch *conj.* مع هذا كله máʻa hâdsa kúll'hu; مع ذلك máʻa dsâlik.

Docht *s. m.* فتيلة fitîle *pl.* فتايل fetâjil.

Dogge *s. f. Hund* كلب درواس kelb durwâs, *pl.* دراوس derâwis.

Dogma *s. n.* قاعدة qâʻide *pl.* قواعد qawâjid; اعتقادة iʻtiqâde *pl.* ât; *die Dogmen* اصول الدين ußûl ed-dîn; Dogmatik *s. f.* علم كلام ʻilm kelâm; *Buch* كتاب اصول الدين kitâh ußûl ed-dîn.

Dohle *s. f. Vogel* عقرية ʻaqarîjje.

Dolch *s. m.* خنجر chándschar, hándschar *pl.* خناجر hanâdschir.

Dolmetschen *v. t.* ترجم tárdscham, jutárdschim; فسر fássar, jufássir.

Dolmetscher, Dolmetsch *s. m.* ترجمان tardschumân *pl.* تراجمين tarādschemîn.

Donner *s. m.* رعد ráʻad *pl.* رعود ruʻûd.

Donnern *v. n. es donnert* رعد ráʻad, járʻad.

Donnerstag *s. m.* يوم الخميس jôm el-chamîs; *Gründonnerstag* خميس العهد chamîs el-ʻa'hd.

Doppelsinnig *a.* ذو معنيين dsû maʻnaên.

Doppelt *a.* مضاعف mudhâʻaf; قدره مرتين qádr'hu marratên; *das Doppelte s.* ضعف dhiʻf, dhúʻaf *pl.* اضعاف adhʻâf.

Dorf *s. n.* قرية qárja *pl.* قرى qúra; ضيعة dháiʻa, dhêʻa *pl.* ضياع dhijâʻ; كفر kafr *pl.* كفور kufûr; دوار duwâr *pl.* ادوار adwâr; *Maghr.* دشرة dáschare, دشار deschâr *pl.* دشاير deschâjir.

Dorn *s. m.* شوك schôk *coll. ein D.* شوكة schôke *pl.* اشواك eschwák;

— *Dornhecke* s. *f.* سياج sijâdsch *pl.* ât.

Dornig a. ذو شوك dsû schôk; شايك schâjik; مشوك músch-wik, muscháwwak.

Dorren v. n. نشف náschaf, jén-schaf.

Dörren v. t. نشف náschschaf, junáschschif.

Dort adv. هناك hennâk, honâk; *Syr.* هونيك hōnîk; في ذلك الموضع fi dsâlik el-máudhaʿ.

Dose s. f. علبة ʿúlbe, ʿölbe *pl.* علب ʿúlab; حقة húqqa *pl.* حقق húqaq u. حقاق hiqâq; *Schnupftabaksdose* علبة نشوق ʿúlbet neschûq.

Dosis s. f. *Gabe* اخذة áchadse.

Dotter s. m. صفار البيض ßafâr el-bêdh; صفرة البيض ßúfrat el-bêdh; *Maghr.* فص ذالبيض fißß de'l-bêdh.

Drache s. m. *Ungeheuer* تنين tennîn; ثعبان taʿbân; *fliegender D. (Spielzeug)* طيارة thajjâre.

Drachenblut s. n. *Harz* دم التعبان dam et-taʿbân; قطر مكة qathr mékka; — *Pflanze* عندم ʿándam.

Drachme s. f. *Münze*, *Gewicht* درهم dírhem *pl.* دراهم derâhim.

Draht s. m. تيل tejl, têl; شريط scharith *pl.* شرايط scharâjith; سلك silk *pl.* سلوك sulûk; *Eisendraht* سلك حديد silk hadîd; *Kupferdraht* شريط نحاس scharîth nuhâs.

Draufsen adv. برا bárran; خارج châridsch.

Drechselbank, Drehbank s. f. مخرطة míchrathe.

Drechseln v. t. خرط chárath, jéchruth.

Drechsler, Dreher s. m. خراط charrâth *pl.* în.

Dreck s. m. نجاسة nedschâse; خراوات charawât; زبالة zebâle.

Dreckig a. خريان charjân; وحل wáhil; وحلان wahlân.

Drehen v. t. دور dáwwar, judáw-wir; برم bárram, jubárrim; *ein Seil* فتل خيط fátal (jéftil) chêth; *sich* v. r. دار dâr, jedûr; برم báram, jébrum; *die Erde dreht sich um die Sonne* الارض تدور حول الشمس el-árdh tedûr haul esch-schéms; *siehe Drechseln.*

Drehlade s. f. دولاب dulâb *pl.* دواليب dawālib.

Drei num. ثلاثة telâte *fem.* ثلاث telât; *drei Mal* ثلاث مرات telât marrât.

Dreieck s. n. مثلث mutállat.

Dreieckig a. ذو ثلاث زوايا dsû telât zawâjā.

Dreieinigkeit s. f. *die heil.* الثالوث الاقدس et-tālût el-áqdas.

Dreifarbig a. ثلاثة الوان telâtet alwân.

Dreifufs s. m. *Küchengeräth* منصب mínßab *pl.* مناصب menâßib; كسكارى keskâri *pl.* كساكر kesâkir.

Dreiseitig a. ذو ثلاثة اضلاع dsû telâtet adhlâʿ; مثلث mutállat.

Dreifsig *num.* ثلاثين telâtîn.

Dreizehn *num.* ثلاثة عشر telâtet ʻáschar, *vulg.* ثلاتاش telâtâsch; *fem.* ثلاث عشرة telât ʻáschare.

Dreschen *v. t. das Korn* درس القمح dáras (jédrus) el-qamh; *Maghr.* دق daqq, jedúqq; — Drescher *s. m.* دراس القمح darrâs el-qamh; — Dreschflegel *s. m.* مدق midáqq; — *Dreschmaschine von Ochsen gezogen (Syr.)* جرجر dschárdschar *pl.* جراجر dscherâdschir, *e. andere* مورج máuridsch *pl.* موارج mewâridsch.

Dringend *a.* موزم mûzim; ضروري dharûrij; *eilig* مستعجل mustáʻdschal.

Dringlichkeit *s. f.* وزم wazm; ضرورية dharûrîjje; لزوم luzûm.

Dritte *num. ord.* ثالث tâlit.

Drittel, Drittheil *s. n.* ثلث tult *pl.* اثلاث etlât.

Dritthalb *num.* اثنين ونصف etnên wa nißf (*vulg.* nußß).

Droben *adv.* فوق fôq.

Drogue *s. f.* عطارة ʻithâre; — *Droguenbüchse s. f.* معطرة míʻthare; — Droguist *s. m.* عطار ʻaththâr *pl.* în; صيدلانى ßaidalânij *pl.* íjje.

Drohen *v. a. Einem* هدد háddad, juháddid; drohend *a.* مخوف mucháwwif; — Drohung *s. f.* تهديد te'hdîd; ترهيب tarhîb.

Dromedar *s. m.* هجين hedschîn *v.* hedschîm *pl.* هجن húdschun *u.* هجاين hedschâjin; جمّاز dschemmâz *pl.* în; *Maghr.* الجمل الهيري el-dschémel el-hîrî;

Dromedar-Reiter هجان hed-dschân *pl.* -âne.

Drossel *s. f. Vogel* سمّنة súmmune *pl.* سمن súmmun *u.* سمامن semâmin; سمانة summâne; دجّ duddsch *pl.* ât; طرد thard, terd.

Drüben *adv.* هذاك الصوب hadsâk eß-ßôb; من الناحية ديكها min en-nâhije dîkhâ; *drüben über dem Flufs* هذاك الصوب من النهر hadsâk eß-ßôb min en-na'hr.

Druck *s. m.* عصرة ʻáßre; زنقة zánqe; *Bücherdruck* طبع thábʻa; *auf Stoffe* بصمة báßme.

Drucken *v. t.* طبع thábaʻ, játhʻba; *gedruckt* مطبوع mathbûʻa; *auf Stoffe* بصم báßam, jébßum; — — Drucker *s. m.* طباع thabbâʻ *pl.* în; *siehe Buchdrucker.*

Drücken *v. t.* عصّ على ʻaßß (jaʻúßß) ʻála; قرّط على qárrath (juqárrith) ʻála; عصعص ʻáßßaß, juʻáßßiß; عصر ʻáßar, jáʻßir; *im Gedränge* زاحم zâham, juzâhim; *an die Brust* ضم الى صدره dhamm (jadhúmm) íla ßádr'hu; *quälen* ظلم çálam, jáçlim; عذّب ʻáddsab, juʻáddsib.

Drückend *a. Last* ثقيل çaqîl; *Hitze* حر شديد harr schedîd; *tyrannisch* ظلمى çúlmij.

Drücker *s. m. an der Flinte* زنبرك البندقية zémberek el-benduqîjje; رقاص زناد البندقية raqqâß zenâd el-b.

Druckfehler *s. m.* غلط الطبع ghálath eth-tháb'a; — -verzeichnifs *s. n.* فهرست الغلط fi'hrist el-ghálath.

Drüse *s. f.* لوزة láuze, lôze, láwze; *geschwollene* فاح fâḥ; غدة ghúdde *pl.* غدد ghúdad; — drüsig *a.* لوزي lózij.

Du *pron. pers.* انت énte, ent, *fem.* انتى éntī.

Dual *s. m. Gramm.* تثنية táçnije; المثنى el-muçánnī; *im D. stehend* مثنى muçánna.

Ducaten *s. m.* مثقال ذهب miçqâl dáhab.

Duell *s. n.* قتال بين اثنين qitâl bên etnên; مصارعة mußâra'a; *sich duelliren v. r.* تصارع taßâra', jetaßâra'.

Duft *s. m.* رائحة râjiḥe *pl.* روايح rawâjiḥ; — duften *v. n.* فاح fâḥ, jefûḥ; عبق 'ábiq, já'baq; *angenehm d.* فاح بروايح طيبة fâḥ bi-rawâjiḥ thájjibe.

Dulden *v. t.* قاسى qâsa, juqâsī; كابد kâbad, jukâbid; احتمل iḥtámal, jaḥtámil.

Duldsam *a.* مسامح musâmiḥ; محتمل muḥtámil; — Duldsamkeit *s. f.* احتمال iḥtimâl; *religiöse* احتمال كل الاديان iḥtimâl kull el-edjân.

Dumm *a.* بليد belid; قليل العقل qalîl el-'aql; بهيم behîm; — Dummheit *s. f.* قلة عقل qíllat 'aql; بلادة belâde; بهامة behâme.

Dumpf *a.* ابكم ábkam.

Düne *s. f. Sand-* رمال rimâl.

Dung, *Dünger s. m.* زبل zibl; زبالة zebâle; *Dunghaufe s. m.* مزبلة mázbale *pl.* مزابل mezâbil.

Düngen *v. t. den Boden* زبّل او ازبل الارض zábbal (juzábbil) *od.* ázbal (júzbil) el-árdh; *gedüngt* مزبل muzábbal; *das Düngen, die* Düngung *s. f.* تزبيل tezbîl; ازبال izbâl.

Dunkel *a.* عتم 'átim; معتم mú'tim, mu'áttam; مظلم múçlim; *unverständlich* مبهم múbham; مغلق mughállaq; *von Farben* غامق ghâmiq; — Dunkelheit *s. f.* عتمة 'átme; ظلمة çúlme.

Dünn *a.* رقيق raqîq; رفيع refî'a.

Dunst *s. m.* بخار buchâr *pl.* ât *u.* ابخرة ábchire; dunsten *v. n. siehe* Ausdünsten.

Dunstkreis *s. m. siehe* Atmosphäre.

Durch *praepos. durch etwas hin* من وسطه min wásth'hu; *durch und durch* من الجنب للجنب min el-dschenb li'l-dschenb; *durch die Stadt ziehen* فات من البلد fât min el-béled; *durch drei Jahre* فى مدة ثلاث سنين fi múdde telât senîn; *vermittelst* ب bi, b'; بواسطة bi-wâsithe; *durch dieses Mittel* بهذه الطريقة bi-hâdsi eth-tharîqe; *durch persönliche Vermittelung* صحبة ßúḥba: *ich werde es Ihnen durch den Portier schicken* نرسل اليكم صحبة البواب núrsil ilêkum ßúḥbat el-bawwâb.

Durchaus *adv.* مطلقا múthlaqan;

بالاطلاق bi'l-ithlâq; *gänzlich* كليا kullijjan; — *durchaus nicht* قطعا qáth'an, قط qath, اصلا áßlan.

Durchbohren *v. t.* نفذ náfads, jénfids; شك schakk, jeschúkk; ثقب çáqab, jáçqub.

Durchdríngen *v. t.* نفذ في náfads (jénfids) fî; خرق cháraq, jéchriq; — durchdringend *a.* نافذ nâfids; خارق châriq; *von durchdringendem Verstand* ذكي العقل dsekij el-'aql; فطن fáthin.

Durcheinander *adv.* خلط ملط chalth malth; خلطا cháltban; — *s. n.* خلطة chfiltha; cháltha báltha; لخبطة láchbathe.

Durchfahrt *s. f.* معبر má'bar *pl.* معابر ma'âbir; *das Durchfahren* عبور 'ubûr; مرور murûr.

Durchfall *s. m.* اسهال او تسهيل البطن ishâl *od.* teshîl el-báthn; سيلان البطن sejelân el-b.; زرب البطن zárab el-báthn; *er hat den D.* هو مسهول البطن húa meshûl el-báthn *od.* تسهل بطنه tesáhhal báthn'hu.

Durchgang *s. m. Ort* طريق tharîq *pl.* طرق thurq *u.* thurqât; *siehe Durchfahrt.*

Durchgehen *v. a.* عبر 'ábar, já'bur; مر marr, jemúrr; *durch eine Stadt* فات على مدينة fât (jefût) 'ála medîne; *fliehen* هرب hárab, já'hrub.

Durchlöchern *v. t.* خرق cháraq, jéchriq; chárraq, juchárriq; ثقب çáqab, jáçqub; — durchlöchert *a.* مخرق muchárraq; مثقوب maçqûb.

Durchmesser *s. m. des Kreises* قطر الدايرة quthr ed-dâjire, *pl.* اقطار aqthâr.

Durchnässen *v. t.* بل ball, jebúll; بلل bállal, jubállil; *durchnäſst a.* مبلول meblûl; مبلل mubállal; منقوع manqû'a; *Maghr.* مشمح muschámmaḥ.

Durchreise *s. f.* عبور 'ubûr; مرور murûr; *dúrchreisen v. n. durch eine Stadt* فات fât, jefût, عدى 'ádda, ju'áddi *mit* على 'ála: *ich bin durch Paris gereist* فت على باريز futt 'ála parîs; — durchréisen *v. t. ein Land* طاف thâf, jathûf.

Durchsägen *v. t.* نشر náschar, jénschur.

Durchscheinend *a.* شفاف schaffâf.

Durchschneiden *v. t.* قطع qátha', jáqtha'; *mit der Scheere* قص qaßß, jaqúßß.

Durchschnitt *s. m.* قطع qáth'a *pl.* قطوع quthû'a.

Durchseihen *v. t.* صفى ßáffa, jußáffi; نخل náchal, jénchul; *Instrument* منخل minchal *pl.* menâchil; مصفاية mißfâje.

Durchsichtig *a.* شفاف schaffâf; *Luft* رايق râjiq.

Durchstechen *v. t. siehe Durchbohren.*

Durchsuchen *v. t. Einen* فتش fáttasch, jufáttisch; *Gepäck* نبش الحوايج nábasch (jénbusch) el-ḥawâjidsch; كشف على káschaf

(jékschif) 'âla; — Durch-suchung *s. f.* تفتيش teftîsch; كشف keschf.

Durchwaten *v. t.* عبر النهر خوضاً 'âbar (já'bur) en-na'hr cháudhan.

Durchziehen *v. t.* عبر 'âbar, já'bur; — Durchzug *s. m.* عبور 'ubûr.

Dürfen *v. n.* جاز dschâz, jedschûz *du darfst das nicht thun* لا يجوز (او لا جايز) ان تعمل هذا lâ jedschûz (*od.* lâ dschâjiz) an tá'mal hâdsa.

Dürftig *a.* فقير faqîr *pl.* فقراء fúqarā; محتاج muḥtâdsch; — Dürftigkeit *s. f.* فقر faqr, fuqr; *höchste D.* حاجة كلية ḥâdsche kullîjje.

Dürr *a.* يابس jâbis; ناشف nâschif; *Boden* قاحل qâḥil; — Dürre *s. f.* يبس jebs, jébes; يبوسة jubûse; نشفة néschfe; نشوفية nuschūfîjje, nuschûfe; قحولة quḥûle.

Durst *s. m.* عطش 'áthesch; *fig.* ظماء çamâ; طمع thám'a; durstig *a.* عطشان 'athschân *pl.* عطاشى 'athâscha *u.* عطاش 'ithâsch; dürsten *v. n.* عطش 'áthisch, já'thasch; ظمى çámi, jáçma; — *ich habe Durst, bin durstig, dürste* انا عطشان ána 'athschân; *wir sterben vor Durst, gib uns ein wenig Wasser!* نهلك من شدة العطش اعطينا شوية ماء ná'hlak min schíddet el-'áthesch, á'thinā schuwâjje mâ (môje).

Düte *s. f.* قرطاس qarthâs *pl.* قراطيس qarāthîs.

Dutzend *s. n.* اثنى عشر etnâscher; طوزينة tozîne, dozîne; *im D.* بالطوزينة bi'd-dozîne.

Dysenterie *s. f.* سيلان البطن sejelân el-bathn; *blutige* اسهال دم ishâl dam, نزف دم nuzf dam.

E

E *fünfter Buchstabe des Alphabets* الحرف الخامس من الالف باء el-ḥarf el-châmis min el-élif bâ.

Ebbe *s. f.* جزر dschezr; *Maghr.* البحر الفارغ el-baḥr el-fârigh; *Ebbe und Fluth* مد و جزر البحر medd wa dschezr el-báḥr; البحر المالى والبحر الهربان el-baḥr el-mâlī wa'l-baḥr el-harbân.

Eben *a.* مساوى musâwī; سوى sáwij, sawîjj; مسطح musáthṭhaḥ; املس ámlas; — *soeben adv.* توا táwā, الساعة es-sâ'e: *so eben ist er weggegangen* الساعة راح es-sâ'e râḥ; — *eben derselbe* هذا هو بنفسه hâdsa húa bi-náfs'hu; *eben in jener Nacht* تلك الليلة بعينها tilk el-lêle bi-'áin'hā; *ebensoviel* قد qadd, مثل míçl, mitl; *ich habe ebensoviel Geld wie du* عندى قد ما عندك من المصريات 'ándī qadd mā 'ándak min el-maßrijât *od.* عندى مثل

ما عندك من الفلوس ʻándī miçl mā ʻándak min el-fulûs; *ich bin eben so alt, so grofs wie du* انا مثلك او قدك في العمر — في الطول ána mítlak *od.* qáddak fi'l-ʻumr — fi'th-thûl, انا طويل قدك ána thawîl qáddak; *du bist eben so geizig, wie dein Bruder freigebig ist* انت بخيل بقدر ما (او على مقدار ما) اخوك سخى énte bachîl bi-qádar mā (*od.* ʻála miqdâr mā) achûk sáchij.

Ebenbild *s. n.* مثل máçal, méçel.

Ebene *s. f.* سهل sa'hl, سهلة sá'hle *pl.* سهول suhûl, sa'hlât; فسحة fás'ha; *Maghr.* وطا wathâ, وطية wathîjje; *wüste E.* خلاء chalâ; صحرا ßáhrā.

Ebenen *v. t.* سوّى sáwwa, jusáwwi; سطح sátthah, jusátthih; *den Boden mit der Walze* مندر الارض mándar (jumándir) el-árdh.

Ebenfalls *adv.* ايضاً áidhan; كذلك kedsâlik; *ich e.* انا كذلك ána kedsâlik; *du, und ich e.* انت و انا مثلك énte wa ána mítlak; كمان kemân.

Ebenholz *s. n.* خشب الابنوس cháschab el-ebnûs.

Ebenmafs *s. n.* هندام hendâm; حسن ترتيب husn tartîb.

Eber *s. m.* خنزير فحل chinzîr *v.* chanzîr fa'hl; *wilder* خ ف وحشى ch. f. wáhschij.

Echo *s. n.* صدا, صدى ßáda *pl.* اصداء áßdā; دوى dawijj; دعوية daʻwîjje; *ein E. geben* ادوى ádwa, júdwī; اصدى áßda, júßdī.

Echt *a. siehe A e c h t.*

Ecke *s. f.* زاوية zâwije *pl.* زوايا zawâjā; قرنة qúrna *pl.* قرانى qarânī; ركن rukn *pl.* اركان arkân.

Eckig *a.* ذو زوايا dsû zawâjā *z. B. dreieckig* ذو ثلاث زوايا dsû telât zawâjā.

Eckstein *s. m.* حجر الزاوية hádschar ez-zâwije; ركن rukn *pl.* اركان arkân.

Eckzahn *s. m. Hundszähne* ناب nâb *od.* نيب nejb, nêb *pl.* انياب enjâb.

Edel *a.* شريف scherîf *pl.* اشراف eschrâf *u.* شرفاء schúrafā; (*Pferd*) اصيل aßîl *pl.* اصايل aßâjil; *siehe A d e l i g.*

Edelmann *s. m.* شريف scherîf *pl.* اشراف eschrâf *u.* شرفاء schúrafā.

Edelmuth *s. m.* مروّة múruwwe; *vulg.* möruwe; — edelmüthig *a.* صاحب مروة ßâhib múruwwe.

Edelstein *s. m.* جوهر dscháuhir, dschôher *pl.* جواهر dschewâhir; حجرة ثمينة hádschare çamîne *pl.* احجار ahdschâr.

Edict *s. n. siehe D e c r e t.*

Egel *s. m. siehe B l u t e g e l.*

Egge *s. f.* مسلفة míslafe; مدرسة mídrase; — eggen *v. t.* سلف sálaf, jésluf; ثلع çálaʻ, jáçlaʻ.

Eh', Ehe *conj.* قبل ما qabl mā; قبل ان qabl an.

Ehe *s. f.* زواج zawâdsch; زيجة

zîdsche *vulg.* جيزة dschîze; تزوج tezáwwudsch; نكاح nikâh; *beständige Ehe* نكاح دايم nikâh dâjim; *zeitweilige* متعة n. mút'e; *zur E. fordern* خطب بنت من ابوها cháthab (jéchthub) bint min abûhā; *zur E. nehmen* تزوج مع tezáwwadsch (jetezáwwadsch) má'a; — *die E. brechen* زنا zána, jézni, زانى zâna, juzâni; — Ehebrecher *s. m.* زانى zânī *pl.* زناة zunât; — Ehebrecherin *s. f.* زانية zânije *pl.* زوانى zawânī; — Ehebruch *s. m.* زناء zinâ; فسق fisq; خون chôn, cháwan; — Ehecontract *s. m.* كتاب نكاح kitâb nikâh; عقد النكاح 'aqd en-nikâh; — Ehegatte, Ehemann *s. m.* زوج zôdsch, *vulg.* جوز dschôz; — Ehegattin, Ehefrau *s. f.* زوجة zôdsche *v.* جوزة dschôze; — Ehepaar *s. n.* الازواج el-ezwâdsch; — Ehescheidung *s. f.* طلاق thalâq.

Ehelich *a.* زيجى zîdschij; تزويجى tezwîdschij.

Ehelos *a.* Ehelosigkeit *s. f.* *siehe* *Cälibat.*

Ehemals *adv.* فى الزمن الماضى fi'z-záman el-mâdhī; سابقا sâbiqan; *vor alter Zeit* فى قديم الزمان fi qadîm ez-zemân.

Eher *adv.* *vorher* قبله qábl'hu.

Ehern *a.* من توج min tûdsch.

Ehrbar *a.* حشم háschim; حشمي híschmij; — Ehrbarkeit *s. f.* حشمة híschme; الواجب el-wâdschib.

Ehre *s. f.* عز 'azz, 'izz; عزة 'ízze; حرمة húrme; اعتبار i'tibâr; عرض 'irdh; شرف schâraf; *geben Sie mir die E.!* شرفونا scharrifûnā! — Ehrbegierde *s. f.* Ehrgeiz *s. m.* بغية búghje; انتفاخ intifâch; همة عالية hímme 'ālîjje; طلب العلاء thálab el-'alâ; — ehrbegierig, ehrgeizig *a.* طماع thammâ'; منتفخ muntáfich; طالب العلاء thâlib el-'alâ.

Ehren *v. t.* اعزّ a'ázz, ju'ízz; *Einem E. erweisen* اكرم ákram, júkrim; شرّف schárraf, juschárrif; *die Ehrenerweisung* اكرام ikrâm; تشريف teschrîf; *der* Ehrenplatz صدر المجلس ßadr el-médschlis; *siehe Beehren.*

Ehrlich *a.* صالح ßâlih; خير chair, chêr; *ein e. Mann* رجل خير râdschol chêr; *ehrliche Leute* ناس ملاح nâs m'lâh; — Ehrlichkeit *s. f.* صلاح ßalâh.

Ehrwürdig *a.* مكرّم mukárram; *von ehrwürdigem Ansehen* صاحب هيبة و وقار ßâhib háibe wa waqâr.

Ei *s. n.* بيض baidh, bêdh *coll.* *ein Ei* بيضة báidha, bêdhe; *pl.* bēdhât; Eigelb *s. n.* صفار البيض ßafâr el-bêdh; Eiweiß *s. n.* بياض البيض bejâdh el-bêdh; *hartgesottene Eier* بيض جامد bêdh dschâmid; *gebackene* بيض مقلى bêdh máqlī; *oeufs à la coque* بيض برشت bêdh biríscht; *Eierkuchen* عجة 'úddsche; — *Fischeier* بطارخ bathârich.

Eibisch *s. m. Althea* خطمية chithmîjje; *v.* خاطمية chāthamîjje; *Hibiscus* بامية bâmije.

Eiche *s. f.* Eichbaum *s. m.* بلوط ballûth *pl.* بلاليط balālîth; *Steineiche* سنديان sindijân, سنديباد sindijâd; *Basan-Eiche* ملول mellûl; *Gall-Eiche* عفص ʿafß.

Eichel *s. f.* بلوط ballûth.

Eichhorn *s. n.* سنجاب sindschâb.

Eid, Eidschwur *s. m.* حلفان ḥalfân; يمين jemîn *pl.* ât *u.* ايمان eimân *u.* ايمن eímun; قسم qésem *pl.* اقسام aqsâm; *falscher Eid* يمين زور jemîn zûr; *einen E. schwören* حلف يمين ḥálaf (jáḥlif) jemîn.

Eidechse *s. f.* ورن wáran; ورل wáral *pl.* اورال awrâl; *grofse* حرذون ḥirdáun *pl.* حراذين ḥarādîn; ابو بريص âbū buráiß.

Eierspeise *s. f. siehe Ei.*

Eifer *s. m.* غيرة ghîre, مغايرة mughâjare; *grofsen E. auf etwas wenden* بذل المجهود في bádsal (jébdsil) el-medschhûd fi; عمل همة في ʿámal (jáʿmal) himme fi.

Eifersucht *s. f.* غيرة ghîre; — eifersüchtig *a.* غيران ghīrân; غيور ghajûr; غيار ghajjâr; *e. sein* غار ghâr, jaghîr; *gegenseitig* تغاير taghâjar, jetaghâjar.

Eigen *a.* مخصص mucháßßaß *od.* خاص ل châßß l'.

Eigenliebe *s. f.* عجب بنفسه ʿudschb bi-náfs'hu.

Eigenname *s. m.* اسم علم ism ʿálam.

Eigennutz *s. m.* غرض gháradh; — *eigennützig a.* مغرض múghridh; صاحب غرض ßâḥib gháradh.

Eigenschaft *s. f.* خاصية chaßßîjje *pl.* خصايص chaßâjiß; خاصة châßße *pl.* خواص chawâßß.

Eigenschaftswort *s. n. siehe Adjectiv.*

Eigensinn *s. m.* عناد ʿinâd; زنطرة *für* زنترة zánthare; — eigensinnig *a.* عنيد ʿanîd; معند múʿnid; مزنطر muzánthir; — *adv.* بعناد bi-ʿinâd.

Eigenthum *s. n. Recht* ملك milk; *Sache* مال mâl *pl.* اموال emwâl; متاع metâʿ, *Aeg.* بتاع betâʿ; ملك milk *pl.* املاك emlâk; حق ḥaqq; — Eigenthümer *s. m.* صاحب ßâḥib *pl.* اصحاب aßḥâb; — eigenthümlich *a.* مخصص mucháßßaß *od.* خاص ل châßß l'.

Eilbote *s. m. siehe Bote.*

Eile *s. f.* عجلة ʿádschale; سرعة súrʿaa; *in E.* بالعجل bi'l-ʿádschal, بسرعة bi-súrʿaa.

Eilen, *sich v. r.* استعجل istáʿdschal, jestáʿdschil; اسرع ásraʿ, júsriʿ; روج ráwwadsch, juráwwidsch; *eile dich* اعمل خفيف áʿmal chafîf! *eilt euch* يا اياكم بالعجل او بسرعة jâ ijjâkum, bi'l-ʿádschal! *od.* bi-súrʿaa!

Eilf, Elf *num. card.* احد عشر áḥad ʿáschar *vulg.* aḥdâscher,

fem. احدى عشرة íhda ʿáschare; — Eilfte *num. ord.* حادى عشر hâdī ʿáschar, *fem.* حادية عشرة hâdijet ʿáschra; — Eilftel *s. n.* واحد فى الاحد عشر uwâhid fi'l-áhad ʿáschar.

Eimer *s. m. Holz od. Leder* دلو délu, delw *pl.* دلاء dilâ; *Holz* علبة ʿúlbe, ʿölbe *pl.* علب ʿúlab; *Metall* سطل sáthal *pl.* سطول suthûl; *an der Bewässerungsmaschine* قادوس qādûs *pl.* قواديس qawādîs.

Ein: Einer, Eine, Eines *num.* احد áhad, *fem.* احدى íhdā; واحد uwâhid, *fem.* واحدة uwâhide; *es ist Alles Eins* كله سوا kúll'hu sáwā; زى بعضه zajj báʿadh'hu; *mir ist Alles Eins* عندى كل شى مثل بعضه ʿándi kull schê mitl báʿadh'hu.

Einander *pron. Einer den Andern; siehe* *A n d e r.*

Einathmen *v. t. die Luft* استنشق الهوا istánschaq (jestánschiq) el-háwā; تنفس tenáffas, jetenáffas.

Einäugig *a.* اعور áʿwar, *fem.* عورا ʿáwrā *pl.* عوران ʿūrân; فرد عين fard ʿáin.

Einband *s. m.* تجليدة كتاب tedschlîdet kitâb.

Einbilden, *v. r. sich Etwas ohne Grund* تخيل له ان tachájjal (jetachájjal) la-hú an; تخايل فى عقله ان tachâjal (jetachâjal) fi ʿaql'hu an; تصور ان taßáwwar (jetaßáwwar) an; — Einbildung *s. f.* خيال chijâl; — Einbildungskraft *s. f.* قوة خيالية او مخيلة qúwwe chijālîjje *od.* mucháj̇jile.

Eindringen *v. n. feindlich in's Land* غار على ghâr (jaghûr) ʿála; *das E.* غارة ghâre.

Eindruck *s. m.* اثر áçar *pl.* اثار āçâr; تاثير ta'çîr; *E. auf Einen machen* اثر فيه áççar (ju'áççir) fîhu.

Einerlei *a.* واحد uwâhid; *von e. Farbe* لونهم واحد lônhum uwâhid; *das ist mir Einerlei* ما على mâ ʿalájja; *siehe Ein.*

Einfach *a. nicht zusammengesetzt* غير مركب ghêr murákkab; مفرد múfrad.

Einfahrt *s. f.* دخول duchûl.

Einfallen *v. n. einstürzen* سقط sáqath, jésquth; خفس cháfas, jéchfas; *es fällt mir ein* جاء فى بالى dschâ (jédschī) fi bâlī *od.* قام فى بالى qâm (jaqûm) fi bâlī.

Einfassen *v. t. ringsum* وضع داير wádha (*Aor.* يضع jádhaʿ) dâjir; *Perlen* رصع ráßßaʿ, juráßßiʿ; نضد nádhdhad, junádhdhid; *eingefaſst* مرصع muráßßaʿ; منضد munádhdhad.

Einfluſs *s. m.* تاثير ta'çîr; حكم hukm; *E. auf Einen üben* عمل فيه ʿámal (jáʿmal) fîhu.

Einfuhr *s. f. Waaren-Import* اجتلاب او ادخال بضايع idschtilâb *od.* idchâl badhâjiʿ; *Aus- und Einfuhr* وسق wasq; — einführen *v. t. z. B. englische Waaren nach Aeg.* جلب او ادخل بضايع انكليزية الى بر مصر dschálab (jédschlub) *od.* ádchal

(júdchil) badhâjiʿ inkelizîjje íla barr maßr; *Kaufmann der einführt* جلاب dschallâb; — *einen Gebrauch* ابدى ábda, júbdi *od.* اجرى عادة ádschra (júdschri) ʿâde; — *siehe Eingangszoll.*

Eingabe *s. f. Memoire* عرض حال ʿardh ḥâl; بيان bejân; *eine E. machen* قدم عرض الحال qáddam (juqáddim) ʿardh el-ḥâl; *siehe Bittschrift.*

Eingang *s. m.* مدخل mádchal; باب bâb *pl.* ابواب abwâb *u.* بيبان bîbân; *das Eintreten* دخول duchûl; عبور ʿubûr.

Eingangszoll *s. m.* مكس الدخول meks ed-duchûl; امدية ämedîjje; عوايد ʿawâjid, *türk.* كمرك gümrük, gjömrük *pl.* كمارك gemârik; *siehe Zoll.*

Eingeboren *a.* ابن بلد ibn béled; ابن البلاد ibn el-bilâd *pl.* اولاد البلاد aulâd el-bilâd; — بلدى béledij.

Eingedenk *a. einer Person* فايق على fâjiq ʿála; متذكر mutedsákkir; هو في بالي húa fi bâlī *ich bin seiner eingedenk.*

Eingehen *v. a. eintreten* دخل dáchal, jédchul; — *einen Vertrag* عقد عهد ʿáqad (jáʿqid) ʿáhad; تعاهد على شى taʿâhad (jetaʿâhad) ʿála schê; *siehe Einkommen, Eintreten, Einwilligen.*

Eingemacht *a. Eingemachtes, süfse Früchte* حلو ḥúlu, ḥálu, ḥélu; حلوى, حلوة ḥéluwe, ḥálwa *pl.* حلاوى ḥalâwa *u.* حلاوات ḥalâwât; مركب من الحلوة murákkab min el-ḥéluwe; murákkabe; مربا, مربة murábbā *pl.* murabbât, murabbawât; *türk. kandirte Früchte* راحة الحلقوم râḥat el-ḥulqûm *vulg.* rāḥát-luqúm.

Eingeschaltet *a.* كبيسى kebîsij; مضاف mudhâf.

Eingeweide *s. n. pl.* احشاء aḥschâ; *Gedärme* مصارين maßārîn; امعاء emʿâ; *siehe Herz.*

Eingewurzelt *a.* متأصل muta'áßßil.

Eingriff *s. m. unrechtmäfsiger* تعدى taʿáddī; جور dschawr, dschôr.

Einhalten *v. n.* وقف wáqaf, *Aor.* يقف jáqif, *Imp. halte ein!* قف qif; وقف عندك wáqqif ʿándak! امتنع imtánaʿ, jemtániʿ; انقطع inqáthaʿ, jenqáthiʿ; *beide mit* عن ʿan; — *v. t. Einem Einhalt thun* وقف wáqqaf, juwáqqif; حاش ḥâsch, jaḥûsch; منع mánuaʿ, jumánniʿ, عوق ʿáwwaq, juʿáwwiq; *alle mit* عن ʿan *der Sache.*

Einheimisch *a. siehe Eingeboren.*

Einheit *s. f. Zahl* احد âḥad *pl.* احاد āḥâd; *Einheitlichkeit* وحدانية waḥdānîjje; *Identität* اتحاد ittiḥâd.

Einholen *v. t. Einen* لحق láḥaq, jálḥaq; ادرك ádrak, júdrik.

Einhufig *a.* Einhufer *s. m.* ذو حافر dsû ḥâfir.

Einig *a. siehe Einträchtig.*

Einigen, *sich v. r. mit Einem über etwas* تشارط teschârath, jeteschârath; اتفق ittáfaq (jettáfiq) مع احد على شى má'a áhad 'ála schê; *wir haben uns über den Preis der Waare geeinigt* قد قطعنا سعر البضاعة qad qattha'nā si'r el-badhâ'e *od.* تشارطنا على ثمنه teschārāthnā 'ála çáman'hu; *wie wir eine geworden sind* كما صار الشرط بيننا ke-mâ ßâr esch-schárth bên'nā; *sie haben sich dahin geeinigt, dafs* اتفقوا (او تم الاتفاق بينهم) على ان ittáfaqū (*od.* támm el-ittifâq bên'hum) 'ála an.

Einiger, e, es *adj. num. Einige plur.* بعض bá'adh; كم kâm, كم واحد kâm uwâhid: *Einige von uns, von ihnen* بعضنا bá'adh'nā, بعضهم bá'adh'hum, كم واحد منا kâm uwâhid mínnā, mínhum; *einige Kaufleute* بعض التجار bá'adh et-tuddschâr (*heifst auch: Einer von den K.*); *Einige von seinen Soldaten waren Deutsche, Andere Franzosen* عساكره بعضهم نمساوية وبعضهم فرنساوية 'asâkir'hu bá'adh'hum nimsawîjje wa bá'adh'hum frānsawîjje. — *Einige Tage* كم يوم kâm jôm; *einige Zeit* مدة من الزمان múdde min ez-zemân; *einige Mal* بعض مرار bá'adh mirâr, بعض احيان bá'adh ahjân.

Einigkeit *s. f.* اتفاق ittifâq; موافقة muwâfaqe; اتحاد ittihâd.

Einkaufen *v. t.* اشترى ischtára, يشترى jeschtári; *siehe Kaufen*; — Einkauf *s. m.* شروة schárwe, schérwe *pl.* ât.

Einkehren *v. n.* نزل názal, jénzil; *wo kehrt ihr ein?* فين انتو نازلين fên éntū nāzilîn? *Wir sind bei meinem Oheim eingekehrt* نزلنا عند عمى nazálnā 'and 'ámmī; — *Einkehrwirthshaus* خان chân *pl.* chānât; منزلة ménzele; لقنطة loqántha.

Einkerkern *v. t.* حبس hábas, jáhbis; سجن sádschan, jésdschun; *eingekerkert a.* محبوس mahbûs; مسجون mesdschûn.

Einkommen *s. n.* Einkünfte *s. f. Revenuen* مدخول medchûl *pl.* ât; *gedulde dich, bis meine Renten eingehen* اصبر الى ان يدخل لى مدخولاتى úßbur íla an jédchul lī medchūlâtī; — Einkommensteuer *s. f.* فرضة fárdhe, fírdhe.

Einladen *v. t. zur Malzeit* دعا للغذا dá'a (jéd'ū, jéd'ī) li'l-ghidâ; عزم للغذا 'ázam (já'zim) li'l-ghidâ; كلف kállaf, jukállif, li'l-gh. *auffordern* دعا الى dá'a íla; *der Einlader* داعى dâ'ī; *der Eingeladene* ضيف dhêf *pl.* ضيوف dhujûf; معزوم ma'zûm *pl.* în; — Einladung *s. f.* دعاء du'â; عزيمة 'azîme; ضيافة dhijâfe; *man läd zum Speisen ein mit den Worten:* تفضل كل معنا tefádhdhal, kul má'nā! *gib uns die Ehre und ifs mit uns!* خذ ضيافتك منا chud dhijâfetak mínnā! *nimm deine Einladung*

von uns! بسم الله bismí'llah *im Namen Gottes! (so, wenn der Wirth schon beim Speisen ist).* — *Einladungsbillets:* يلتمس منكم الحقير ان تشرفوه بوصولكم (او ان تشرفوا محله) نهار العاشر من شهرنا هذا والسلام jaltámis mínkum el-ḥaqîr an tuschárrifû'hu bi-wuβûl'kum (*od.* an tuschárrifū meḥáll'hu) nehâr el-âschir min sché'hrnā hâdsa *es bittet Euch der Niedrige, dafs Ihr ihn beehrt mit Eurem Erscheinen (od. dafs Ihr beehret sein Haus) am 10. dieses Monats. Und der Grufs!* — المامول من افضال مولای دامت معاليه ان يشرف الحقير الخ el-ma'mûl min afdhâl maulâjā, dâmet ma'ālihu! an juschárrif el-ḥaqîr etc. *das Gewünschte von der Vortrefflichkeit meines Herrn, möge dauern seine Erhabenheit! (ist) dafs er beehre den Niedrigen u. s. w.* —

يود المملوك ان يشرفه مولاه بوصوله ويزيد فى مسرة الاخوان المجتمعين فى بستانه بحلوله وقد تقرر الاجتماع بسادتى الكرام نهار الثامن من شهرنا هذا فمن افضالكم الاشارة بالقبول jawídd el-mamlûk an juschárrif'hu maulâhu bi-wuβûlhu wa jezîd fī mesárret el-echwân el-mudschtami'în fī bustân'hu bi-ḥulûl'hu; wa qad taqárrar el-idschtimâ' bi-sâdatī el-kirâm nehâr et-tâmin min sché'hrnā hâdsa, fa-mín afdhâl'kum el-ischâre bi'l-qabûl *es wünscht der Sklave, dafs ihn beehre sein Herr durch sein Kommen, und dafs er vermehre das Vergnügen der Freunde, welche in seinem Garten zusammenkommen, durch sein Erscheinen; und es wurde festgesetzt die Zusammenkunft mit den geehrten Herren auf den 10. d. M., und von Eurer Vortrefflichkeit (wird erwartet) die Anzeige der Annahme.*

Einleitung *s. f. eines Buches* فاتحة fâtiḥe; مقدمة muqáddime.

Einleuchtend *a.* باين bâjin, ظاهر çâhir; واضح wâdhiḥ.

Einlösen *v. t. ein Pfand* خلص الرهن chállaβ (juchálliβ) er-ra'hn.

Einmachen *v. t. Früchte* ربى rábba, jurábbi; *in Essig* خلل chállal, juchállil; *siehe Eingemachtes.*

Einmal *adv.* فرد مرة fard márre.

Einnahme *s. f. Geld* مدخول medchûl *pl.* ât; مقبوض maqbûdh *pl.* ât; ايراد īrâd; *einer Stadt* فتح بلد fat'ḥ béled.

Einnehmen *v. t. Geld* قبض qábadh, jáqbidh; اخذ áchads, jâchuds; *eine Stadt* اخذ البلد áchads *od.* ملك málak (jémlik) el-béled; *Arznei* اخذ áchads *od.* شرب الادوية schárib (jéschrab) el-ádwije.

Einnehmer *s. m.* محصل muḥáββil; مستوفى mustáufī; متلقى muta-

láqqī; *der Steuern* جابي dschâbī; *des Zehnten* عشار ʿaschschâr.

Einpacken *v. t.* صر ßarr, jaßúrr; *Waaren* حزم házam, jáhzim; házzam, juházzim; *eingepackt a.* محزوم mahzûm; محزم muházzam; — Einpacker *s. m.* حزام البضايع hazzâm el-badhâjiʿ; Einpackung *s. f.* حزم hazm.

Einprägen *v. t. dem Geiste* طبع في العقل thába' (játhba') fi'l-ʿaql.

Einquartiren *v. t.* سكّن sákkan, jusákkin; انزل ánzal, júnzil.

Einrammen *v. t. einen Pfahl* ركز rákaz, járkiz; دق خازوق daqq (jedúqq) chāzûq.

Einreiben *v. t. Salbe* دهن بمرهم dáhan (jéd'hun) bi-márham.

Einrichten *v. t. ein Haus* رتب ráttab, juráttib; نظم náççam, junáççim; *einen verrenkten Knochen* رد العظم المخلوع radd (jerúdd) el-ʿaçm el-machlûʿa; جبر dschábbar, judschábbir; *der Chirurg* مجبر mudschábbir; — Einrichtung *s. f. Verordnung* تنظيم tançîm, تدبير tedbîr *pl.* ât.

Einsalzen *v. t.* ملح mállah, jumállih; *eingesalzenes Fleisch* لحم مملح lahm mumállah.

Einsam *a. Ort* موضع منفرد máudhaʿ munfárid; *Person* متوحد mutawáhhid; — Einsamkeit *s. f.* انفراد infirâd; وحدة wáhade.

Einsammeln *v. t. Früchte* حصد háßad, jáhßid; لم lamm, jelúmm, قش qaschsch, jaqúschsch; — *das Einsammeln s. n.* حصاد hißâd.

Einsatz *s. m. im Spiel* رهن ra'hn, ráhan *pl.* رهون ruhûn; رسمال اللعب ras-(râs-)mâl el-léʿab.

Einsaugen *v. t. mit den Lippen* مص maßß, jemúßß; ارتضع irtádhaʿ, jartádhiʿ.

Einschalten *v. t. einen Tag im Februar* اضاف يوم الى ايام شهر شباط adhâf (judhîf) jôm íla ajjâm sche'hr schubâth, ادخل في او بين ádchal (júdchil) fî *od.* bên; — Einschaltung *s. f.* اضافة idhâfe.

Einschiffen *v. t. Waaren* نزّل البضايع بالمركب názzal (junázzil) el-badhâjiʿ bi'l-márkeb; *sich e. v. r.* نزل بالمركب názal (jénzil) bi'l-márkeb; — Einschiffung *s. f.* نزول nuzûl bi'l-m.

Einschlafen *v. n.* غفل gháfal, jághful; نام nâm, jenâm.

Einschläfern *v. t.* نعّس náʿʿas, junáʿʿis; *einschläfernd a. (Mittel)* منعس munáʿʿis, منوم munáwwim.

Einschlagen *v. t. e. Nagel* دق daqq, jedúqq; غرز gháraz, jághriz; *zerschlagen* كسر kásar, jéksir; *einen Weg* اخذ áchads, jâchuds; *schlage den Weg zur Rechten (zur Linken) ein* خذ على يمينك (شمالك) chud ʿála jemînak (schemâlak).

Einschleichen *und sich e. v. r.*

تسلّل tesállal, jetesállal *od.* انسلّ الى insáll (jensáll) íla; *der Dieb hat sich in's Haus eingeschlichen* الحرامي انسلّ وفات الى جوا el-harâmij insáll wa fât íla dscháwwā. اندسّ indáss, jendáss;

Einschliefsen *v. t. Einen im Zimmer* قفل عليه qáfal (jáqful) ʿalêhu; *im Gefängnifs* حبس hábas, jáhbis; *in e. Brief siehe* *Beischliefsen*; — *e. Stadt* حاصر البلد hâßar (juhâßir) el-béled; *ringsum* ضرب حلقية على dhárab (jádhrib) halqîjje ʿála.

Einschliefslich *adv.* داخلا dâchilan; *einschliefslich der Reisekosten* و اجرة السفر داخل فى الحساب wa údschret es-séfer dâchil fi'l-hisâb; *einschl. des Trinkgeldes* والبخشيش منه وفيه wa'l-bachschîsch mín'hu wa fi'hu.

Einschliefsung *s. f. Blokade* حصار hißâr; ضرب حلقية على بلد dharb halqîjje ʿála béled.

Einschlufs *s. m. eines Briefes* ضمن المكتوب dhim'n (*od.* dhamin) el-maktûb; واصل طيّه wâßil thájj'hu; *wir bitten Sie den E. an Herrn N. abzugeben (od. an seine Addresse besorgen zu lassen)* واصلكم طيه (ضمنه) مكتوب نترجاكم تسلموه بيد فلان (تطلقوه على من هو له) wâßilkum thájj'hu (*od.* dhímn'hu) maktûb neteraddschâ'kum tusallimû'hu bi-jád fulân (tuthliqú'hu ʿála men húa lahú; — *siehe* *Beischliefsen*, *Einschliefslich*.

Einschneiden *v. t. kerben* حزّ hazz, jaházz; حزّز házzaz, juházziz; *der Länge nach* شقّ schaqq, jeschúqq; — Einschnitt *s. m.* حزّ hazz; شقّ schaqq; *Einem Einschnitte hinter den Ohren machen (schröpfen)* شطّب schátthab, juschátthib.

Einschreiben *v. t. in's Register* كتب او قيد فى الدفتر kátab (jéktub) *od.* qájjad (juqájjid) fi'd-défter; — *sich, v. r.* كتب اسمه kátab ísm'hu; — *eingeschrieben a.* مقيد muqájjad.

Einschrumpfen *v. n.* كرمش kármasch, jukármisch.

Einsehen *v. t. siehe Begreifen.*

Einsetzen *v. t. in ein Amt* جلّس فى منصب dschállas (judschállis) fi mánßab; اقام aqâm, juqîm; جعل dschá'al, jédsch'al; *in's Spiel* راهن râhan, jurâhin; — Einsatz *s. m.* مراهنة murâhane; — Einsetzung *s. f. in's Amt* تجليس فى منصب tedschlîs fi mánßab.

Einsicht *s. f.* نور العقل nûr el-ʿaql; فطنة fíthne; فطانة fithâne; فهم fa'hm, féhem; — einsichtig *a.* einsichtsvoll *a.* ذكى العقل dsckíjj el-ʿaql; فطن fáthin; فطين fathîn.

Einsiedler *s. m.* حبيس habîs *pl.* حبساء húbasā; ناسك nâsik *pl.* نساك nussâk; سايح sâjih *pl.* سوّاح suwwâh; — Ein-

siedelei *s. f.* محبسة máhbase *pl.* محابس mahâbis; منسك ménsik *pl.* مناسك menâsik; صومعة ßáuma'a *pl.* صوامع ßawâmi'.

Einspannen *v. t. siehe Anschirren.*

Einsperren *v. t.* حبس hábas, jáhbis; *eingesperrt a.* محبوس mahbûs.

Einspritzen *v. t. netzen* بل ball, jebúll; *mit der Spritze* بخ (او ادخل) بالمحقنة bachch (jebúchch) *od.* ádchal (júdchil) bi'l-míhqane; — Einspritzung *s. f.* بخ bachch.

Einspruch *s. m.* حجز hadschz; منع mán'a; *gerichtlich E. thun* حجز شرعيا hádschaz (jáhdschaz) schar'ijjan.

Einst *adv.* في قديم الزمان fi qadîm ez-zemân; *in Zukunft* فى المستقبل fi'l-mustáqbil.

Einstecken *v. t. in die Tasche* حط في جيبه hatth (jahútth) fi dschêb'hu; *den Degen* غمد السيف ghámad (jághmid) es-sêf; رد السيف الى غمده radd (jerúdd) es-sêf íla ghímd'hu.

Einsteigen *v. a. in einen Wagen* دخل الى عربانة dáchal (jédchul) íla 'arabâne; *in ein Schiff* نزل في مركب názal (jénzil) fi márkeb.

Einstimmig *adv.* بالاتفاق bi'l-ittifâq; بالاتحاد bi'l-ittihâd.

Einsturz *s. m.* سقوط suqûth.

Einstürzen *v. n.* سقط sáqath, jésquth; هبط hábath, já'hbith; *die Mauern der Stadt sind eingestürzt* هبطت اسوار البلد hábathet aswâr el-béled.

Einstweilen *adv.* في اثناء ذلك fi eçnâ dsâlik.

Eintauschen *v. t. eine Sache gegen eine andere* بدل شي بشي bádal (jébdil) schê bi-schê; *siehe Austausch, Austauschen.*

Eintheilen *v. t.* قسم qásam, jáqsim; qássam, juqássim; *eingetheilt a.* مقسوم maqsûm; *die Stunde wird in 60 Minuten eingetheilt* الساعة مقسومة ستين دقيقة es-sâ'e maqsûme sittîn daqîqe *od.* تنقسم الساعة الى الخ tenqásim es-sâ'e íla *u. s. w.*; — Eintheilung *s. f.* تقسيم taqsîm.

Eintracht *s. f.* Einträchtig *a. siehe Einig, Einigkeit.*

Eintragen *v. t. in's Buch* قيد في الدفتر qájjad (juqájjid) fi'd-défter; *Revenuen bringen* جاب منفعة dschâb (jedschîb) ménfa'e; *das trägt dir keinen Heller ein* ما يحصل لك منه ولا فضة mâ jáhßal lak mín'hu wa lâ fádhdha; — einträglich *a.* كثير الفايدة ketîr el-fājide; فيه مكسب fîhu máksib.

Eintreffen *v. n. siehe Ankommen.*

Eintreten *v. a. in's Haus* دخل الى جوا dáchal (jédchul) íla dscháwwā; *sich ereignen* حصل háßal, jáhßal.

Eintritt *s. m.* دخول duchûl; عبور 'ubûr; — حصول hußûl.

Eintunken *v. t. Brot in die Brühe* غمس الخبز في المرقة ghámas (jághmis) el-chúbz fi'l-máraqe.

Einweichen *v. t. in Wasser* نقع náqa', jánqa'.

Einweihen *v. t. eine Kirche* كرّس كنيسة kárras (jukárris) kenîse.

Einwickeln *v. t.* لفّ في laff (jelúff) fi; غلّف ب ghállaf (jughállif) b'.

Einwilligen *v. n. in Etwas* رضي ب rádhia (járdha) b'; قبل qábil, jáqbal; *ich willige ein* رضيت radhît; قبلت qabílt; — Einwilligung *s. f.* رضا ridhâ; قبول qabûl; *mit beiderseitiger E.* برضا الطرفين bi-ridhâ eth-tharafên; *die gegenseitige E. in Rechtssachen* الايجاب والقبول el-îdschâb wa'l-qabûl.

Einwohner *s. m.* ساكن sâkin *pl.* سكان sukkân; قاطن qâthin *pl.* قطان qutthân; *wieviel E. hat dies Dorf?* قد ايش من سكان في هذه القرية qadd êsch min sukkân fi hâdsi el-qárje? — *die Landeseinwohner* اهل البلد a'hl el-béled.

Einwurf *s. m.* معارضة mu'âradhe; *Einwürfe machen* اعترض i'táradh, ja'táridh.

Einzahl *s. f. Singular* المفرد el-múfrad.

Einzäunen *v. t.* احاط بسياج ahâth (juhîth) bi-sijâdsch; زرب zárrab, juzárrib; — Einzäunung *s. f.* زرب zarb *pl.* zurûb.

Einzeln *a.* فرد واحد fard uwâhid; *Einer nach dem Andern* افراد افراد efrâd efrâd; واحد بعد واحد uwâhid bá'ad uwâhid.

Einziehen *v. t. confisciren* ضبط للميري żábath (jáżbith) li'l-mîrij; *die Luft* استنشق الهوا istánschaq (jestánschiq) el-háwa; *die Segel* لم (او طوى) القلوع lamm (jelúmm *od.* tháwa, játhwi) el-qulû'a; *bei Einem Erkundigung über etwas* استفهم او استخبر من احد عن شي istáfham (jestáfhim) *od.* istáchbar (jestáchbir) min áhad 'an schê; — *v. n. in ein Haus* انتقل الى بيت intáqal (jentáqil) íla bêt; *in eine Stadt* دخل الى المدينة dáchal (jédchul) íla'l-medîne; — Einziehung *s. f. der Güter* ضبط الاموال żabth el-amwâl.

Einzig *a.* وحيد wahîd; فريد farîd; *Gott ist einzig* واحد الله uwâhid allâh! *Bekenne, daſs Gott einzig ist!* وحد الله wáhhid (*pl.* wáhhidū) allâh! *dies Bekenntniſs* التوحيد et-tauhîd; *er ist der einzige Sohn* ما لامه غيره mâ li-úmm'hu ghêr'hu; *adv.* فقط fáqath.

Einzug *s. m.* دخول duchûl.

Eis *s. n.* جليد dschelîd; ثلج taldsch; *türk.* بوز bufz; Eismeer *s. n.* بحر الثلج bahr et-táldsch; البحر المنجمد el-bahr el-mundschámid; *zu Eis gefrieren* انجمد indschámad, jendschámid; — Eiskeller سرداب للثلج serdâb li't-táldsch; — Eismaschine *s. f.* قراسة qarrâse.

Eisen *s. n. Metall* حديد hadîd; *ein Stück E.* حديدة hadîde *pl.*

حدايد ḥadâjid; — -beschlag *s. m.* تلبيس حديد telbîs ḥadîd; — -blech *s. n.* صفيح حديد ẞafîḥ ḥadîd; مبيض ح h. mubáj-jadh; تنك tének; — -draht *s. m.* سلك حديد silk ḥadîd; — -feilicht *s. n.* برادة ح burâdet ḥ; — -hältig *a.* حديدى ḥadîdij.

Eisenbahn *s. f.* سكة حديد síkket ḥadîd.

Eisenhut *s. m. Akonit* بيش bîsch; خانق النمر chắniq en-nímr.

Eisenvitriol *s. m.* زاج اخضر zâdsch áchdhar; زاج قبرسى zâdsch qíbrisij; قلقند qálqand.

Eisern *a.* من حديد min ḥadîd.

Eisvogel *s. m.* جنقلة dschánqale.

Eitel *a. unnütz* باطل bâthil; *selbstgefällig* معجب بنفسه mú'dschib bi-náfs'hu; ذو عجب dsû 'udschb; *eine eitle Frau* امراة ذات عجب imrât dsât 'udschb; متكبر mutekábbir; — Eitelkeit *s. f.* كبريا kibrijâ; عجب 'udschb; *die Eitelkeiten der Welt* اباطيل العالم abāthîl el-'âlem.

Eiter *s. m.* قيح qaiḥ, qêḥ *pl.* قيوح qujûḥ; صديد ẞadîd; — *Eiterig, Eiternd a.* متقيح mutaqájjiḥ; — Eitern *v. n.* قاح qâḥ, jaqîḥ; تقيح taqájjaḥ, jetaqájjaḥ; *das Eitern* تقيح taqájjuḥ; Eiterbeule *s. f.* قرح qarḥ *pl.* قروح qurûḥ.

Ekel *s. m.* قرف qáraf; — Ekelhaft *a.* مقرف muqárrif; — Ekeln, *sich v. r. vor etwas* تقرف من شى taqárraf (jetaqárraf) min schê.

Elasticität *s. f.* قوة تحولية qúwwe taḥáwwulîjje; مد medd; كشاشة keschâsche; — Elastisch *a.* يكش و يمد jekíschsch wa jemúdd; تحولى taḥáwwulij.

Elegant *a.* ظريف çarîf; — Eleganz *s. f.* ظرافة çarâfe.

Elektricität *s. f.* كهربائية ka'hrabājîjje; *Glaselektr.* ك زجاجية k. zedschādschîjje; *Harzelektr.* ك راتينجية k. rātīnedschîjje; *elektrisch a.* كهربائى ka'hrabâjij; *elektrisiren v. t.* كهرب ká'hrab, juká'hrib; *elektrisirt a.* مكهرب muká'hrab.

Element *s. n. chemisches* عنصر 'únẞur *pl.* عناصر 'anâẞir; اصل aẞl *pl.* اصول uẞûl; اس iss; اساس esâs; *die vier E.* العناصر الاربعة el-'anâẞir el-árba'e; — *siehe Anfangsgründe*; — *elementarisch a.* عنصرى 'únẞurij.

Elend *s. n.* مسكنة méskene; شقاء schaqâ; شقاوة schaqâwe; — *adj.* مسكين miskîn *pl.* مساكين mesākîn; شقى schaqîjj, scháqij *pl.* اشقياء áschqijā.

Elephant *s. m.* فيل fîl *pl.* افيال efjâl *u.* فيال fijâl.

Elfenbein *s. n.* عاج 'âdsch; سن الفيل sinn el-fîl; سن سمك sinn sámak.

Elle *s. f.* ذراع dirâ', *vulg.* derâ' *pl.* اذرع ádru'; هنداز hindâze; انداز endâze; *siehe Mafs.*

Ellenbogen *s. m.* كوع kû'a *pl.* كيعان kî'ân *u.* اكواع ekwâ'; مرفق mírfaq *pl.* مرافق merâfiq; *Maghr.* قبطال qabthâl.

Elster *s. f. Vogel* عقعق 'áq'aq *pl.* عقاعق 'aqâ'iq.

Eltern *s. pl.* الوالدين el-wālidên; الاب والام el-âb wa'l-úmm.

Email *s. n.* مينا mìnā *pers.;* زرنشان zernischân *pers.;* زاز zâz; جاز dschâz; — Emailliren *v. t.* ركب بالمينا rákkab (jurákkib) bi'l-mînā.

Empfang *s. m. einer Person* استقبال istiqbâl; قبول qabûl; ملاقاة mulāqât; *einer Summe* وصول wuβûl; *melden Sie mir gefälligst den Empfang* ومن افضالكم الاشارة بالوصول wa mín afdhâl'-kum el-ischâre bi'l-wuβûl; عرفونا بوصوله ليدكم 'arrifûnā bi-wuβûl'hu li-jád'kum; — Empfangsbestätigung *s. f.* وصولة wuβûle; *siehe* *Quittung.*

Empfangen *v. t. e. Person* استقبل istáqbal, jestáqbil; لاقى lâqa, julâqī; *wir haben ihn sehr höflich empfangen* اكرمنا قدومه akrám-nā qudûm'hu; *er hat uns auf's Beste empfangen* لاقانا باحسن ملاقاة lāqâ'nā bi-áhsan mulāqât; *Einen unfreundlich* بارد له bârad (jubârid) la-hú; — *Geld* قبض qábadh, jáqbidh; *siehe* *Erhalten;* — *empfangen (die Leibesfrucht)* حبل ḥábil, jáḥbal.

Empfänger *s. m. einer Summe* قابض qâbidh.

Empfängniſs *s. f.* حبل ḥábal; حبال ḥubâl.

Empfehlen *v. t. Einen an Jemanden* وصى احدا على wáββa (juwáββi) áhad 'ála *od.* فى fî; *ich habe Sie dem Herrn N. N. empfohlen* وصيت فلان عليكم waββêt fulân 'alêkum; *Einem einen Auftrag* وصاه فى دعوة waββâ'hu fi dá'wa; *empfohlen* *a.* موصى فيه muwáββa fîhu; — *seine Sache Gott empfehlen* فوض امره الى الله fáwwadh (jufáwwidh) ámr'hu íla'llâh; *ich empfehle mich Ihrem Andenken* خاطركم علينا châthir'kum 'alênā; نرجو عدم اخراجنا من خاطركم nárdschū 'ádam ichrâdsch'nā min châthirkum; — *Ihrer Güte* نرجو القاء نظركم علينا nárdschū ilqâ náçar'kum 'alênā; — Empfehlung *s. f.* وصية waβîjje; توصية táwβije; *Empfehlungsschreiben s. n.* مكتوب توصية على احد maktûb táwβije 'ála áhad, *Höflichkeitsbezeugung* تحية taḥîjje; سلام salâm; *richten Sie meine Empfehlung an Herrn N. N. aus* اعدوا منا مزيد السلام الى السيد فلان í'hdū mínnā mezîd es-salâm íla es-sîd fulân!

Empfinden *v. t.* حس ḥass, jaḥáss.

Empfindung *s. f. physisch* حاسية ḥāssîjje; *geistig* بصيرة baβîre; *Bewegung der Seele* حركة النفس ḥáraket en-náfs.

Empor *adv.* الى فوق íla fôq.

Empören, *sich v. r. gegen Einen* قام على qâm (jaqûm) 'ála; — *empörend a.* يقوم النفس juqáwwim en-náfs; — Empörer *s. m. die E.* اهل طغيان a'hl thughjân; — Empörung *s. f.* *siehe* *Aufrührer, Aufruhr.*

Emporkömmling *s. m.* محدث múhdaç.

Emsig *a.* مجتهد mudschtáhid.

Ende *s. n. eines Stricks* طرف tháraf *pl.* اطراف athrâf; *das Anfangsstück heifst* راس râ's, *das Endstück* ذنب déneb, demb, dumb; — *Abschlufs* انتها intihâ; نهاية nihâje; اخر âchir; ختام chitâm; تمام temâm; *Alles hat einen Anfang und Alles wird ein Ende nehmen* كل شى له ابتدا وكل شى له انتهاء kull schê la-hú ibtidâ, wa kúll schê la-hú intihâ; *von Anfang bis zu Ende* من اوله الى اخره min áwwal'hu íla âchir'hu; *am Ende des Jahres* فى اخر السنة fi âchir es-séne; *das Ende der Welt* اواخر الدنيا awâchir ed-dúnja; *die Sache geht zu Ende* انهى الشى الى الاخر ánha esch schê íla'l-âchir; *das Buch ist zu Ende* تم الكتاب tamm el-kitâb; — *der Ausgang* عاقبة 'âqibe *pl.* عواقب 'awâqib; *was wird das für ein Ende nehmen?* كيف تكون العاقبة kêf tekûn el-'âqibe? *schau auf's Ende* انظر العواقب únçur el-'awâqib!

Enden, Endigen *v. n. zu Ende gehen* فرغ fárigh, jefrágh; انتهى intáha, jentáhi; خلص chálaß, jéchlaß; *wie wird das enden?* الى ايش ينتهى الامر íla êsch jentáhi el-amr? — *v. t. beendigen* تمم támmam, jutámmim; كمل kámmal, jukámmil; خلص chállaß, juchálliß.

Endivie *s. f.* هندبا, هندبة, híndiba, héndibe.

Endlich *adv.* اخيرا achîran; فى اخر الامر fi âchir el-ámr; *schliefslich* والحاصل wa'l-hâßil; وغايته wa ghâjet'hu; النتيجة en-netîdsche.

Endung *s. f. eines Wortes* اخر الكلمة âchir (*pl.* اواخر awâchir) el-kálime.

Eng, Enge *a.* ضيق dhájjiq; *die Stiefel sind zu enge für mich* الجزمة ضيقة على رجلى el-dschízme dhájjiqe 'ála ridschlêjja.

Engbrüstig *a.* ضيق النفس dhájjiq en-néfes; — *Engbrüstigkeit s. f.* ضيق النفس dhîq en-néfes; ربو rabw, rábu.

Engel *s. m.* ملك málak, mélek; ملاك melâk *pl.* ملايك melâjik; *die 4 Erzengel:* جبرايل dschebrā'il, dschibrîl; ميكايل mīka'il, mīkâl; عزرايل 'azrā'îl *der Todesengel;* اسرافيل isrāfîl *der Posaunenengel des Gerichts; die beiden Prüf-Engel der Gestorbenen sind* منكر múnkir (*vulg.* ناكر nâkir) *u.* نكير nekîr.

Enkel *s. m.* Enkelin *s. f.* ولد الولد wálad el-wálad *pl.* اولاد الاولاد aulâd el-aulâd.

Entarten *v. n. siehe* *Ausarten.*

Entbehren *v. n. ich kann das nicht entbehren* ما لى غنى عنه mâ lī ghána 'án'hu; *siehe Mangel haben;* — Entbehrung *s. f. einer Sache* عدم الشى 'ádam esch-schê; انقطاع inqithâ'

Entbinden *v. t. Einen seines Versprechens* خلص احدا من وعده chállaß (juchálliß) áhad min wá'ad'hu; حل عن hall (jahúll) 'an; — *die Amme entbindet:* ولد wállad, juwállid; خلص chállaß, juchálliß; — *v. n. eines Kindes genesen* ولد wálad, *Aor.* يلد jálid; وضع او جاب ولد wádha (*Aor.* يضع jádha') *od.* dschâb (jedschîb) wálad; *die Frau N. N. hat entbunden, ist von einem Knäblein entbunden worden* فلانة ولدت جابت صبي fulâne wáladet, dschâbet ßábij; — *Frau, die eben entbunden hat* والدة wâlide; امراة نفساء imrât núfasā' *od.* نفساء néfsā'; — Entbindung *v. f. von c. Eide* تخليص من اليمين tachlîß min el-jemîn; *nom. act von der Amme* توليد taulid; تخليص tachliß; *von der Wöchnerin* ولادة wilâde; نفاس nifâs; *der Augenblick der E.* الطلق eth-thálq.

Entblöfsen *v. t. körperlich* عرّى 'árra (ju'árrī) bi'z-zálth; زلط zállath, juzállith; شلح schállah (juschállih) ثيابه çijâb'hu; *sein Haupt* كشف راسه káschaf (jékschif) râs'hu; — *sich v. r.* تعرى بالزلط ta'árra (jeta'árra) bi'z-zalth; تزلط tezállath, jetezállath; — Entblöfsung *s. f.* زلط zalth; عرية 'úrje; — Entblöfst *a. vom Nothwendigen* خلي من اللوازم châlī min el-lawâzim; عاوز (عايز) كل شي 'âwiz ('âjiz) kull sché; *siehe Nackt.*

Entdecken *v. t. Nichtgekanntes* اطّلع على itthála' (jatthâli') 'ála; وجد wádschad, *Aor.* يجد jádschid; اخترع ichtára'; ابدع ábda'; *e. Geheimnifs* اظهر áç'har, júç'hir; كشف káschaf, jékschif;

— Entdecker *s. m.* مطّلع mutthâli'; واجد wâdschid; مخترع muchtári'; — Entdeckung *s. f.* ايجاد îdschâd; اختراع ichtirâ'; ابداع ibdâ', ابتداع ibtidâ'; *pl. sämmtlich* ât.

Ente *s. f.* بطّ batth *coll.*, *eine E.* بطة bátthe *pl.* بطوط buthûth; *Maghr.* برك bork *pl.* براك birâk.

Entehren *v. t. Einen* كسر عرضه kásar (jéksir) 'irdh'hu; خرق حرمته cháraq (jéchriq) húrmet'hu; فضح fádhah, jéfdhah; سود وجهه sáwwad (jusáwwid) wádschh'hu; اهان ahân, juhîn; *du hast dich hierdurch nur selbst entehrt* ما كسبت من هذا الا سواد وجهك mâ kasíbt min hâdsā íllā suwâd wádsch'hak;

عيبت على حالك 'ajjábt 'ála hâlak; *er ist entehrt vor der Welt* اسود وجهه عند الناس iswádd (*IX*) wádschh'hu 'and en-nâs; — *ein Mädchen* هتك بنت hátak (já'htik) bint.

Enterben *v. t. Einen* حرم احدا الارث háram (jáhrim) áhad el-írç; قطع ميراثه qátha' (jáqtha') mīrâç'hu; منع من الارث mána'

(jémna') min el-írç; *siehe Erbe.*

Entern *v. t. ein Schiff* طلع الى مركب بقوة واقتدارا thála' (játhla') íla márkeb qúwwet$_{an}$ wa iqtidâr$_{an}$; شبك المركب schábak (jéschbuk) el-márkeb; *Maghr.* ترنكر taránkar, jetaránkar.

Entfernen *v. t.* ابعد áb'ad, júb'id; بعد bá''ad, jubá''id; *eine Sache von ihrem Platze* شال الشى من مطرحه schâl esch-schê min máthrah'hu; — Entfernt *a.* بعيد ba'îd *pl.* بعداء bú'adā; قاصى qâßī; قصى (qaßijj) qáßij *pl.* اقصاء áqsā; اقصى áqßa *pl.* اقاصى aqâßī; *die entferntesten Länder* اقصى البلاد áqßa el-bilâd; — *siehe Weit;* — Entfernung *s. f. Distanz* بعد bú'ad; مسافة mesâfe; مسيرة mesîre; *das Entfernen (trans.) einer Person* ابعاد ib'âd; *das sich Entfernen* ابتعاد ibti'âd; *siehe Abwesenheit;* — *wie grofs ist die E. von hier nach Tripolis* مسيرة طرابلوس قد ايش من هنا mesîret tharābulûs qadd êsch min hénne? *die E. dieses Fleckens von Alexandrien beträgt zwei Tagereisen* بعد هذه القرية من اسكندرية مسافة يومين bú'ad hâdsi el-qárje min iskenderîjje mesâfet jōmên.

Entfliehen *v. n.* هرب hárab, já'hrub; انهزم inházam, jenházim; فر farr, jefírr; *zu e. suchen* استفر istefárr, jestefírr; *der Gefahr* نفذ من الخطر náfads (jénfids) min el-chάthar.

Entführen *v. t.* سلب sálab, jéslub; خطف cháthaf, jéchthif; نهب náhab, jénhab.

Entgegen *adv.* ضد dhidd, *vulg.* dhudd; بالضد bi'dh-dhúdd; خلاف chilâf; بالعكس bi'l-'aks; *er ist mir entgegen* هو ضدى húa dhúddī.

Entgegenarbeiten *v. a. Einem* خالف احدا châlaf (juchâlif) áhad; اعترض i'táradh, ja'târidh; *arbeite mir hierin nicht entgegen* لا تخالفنى فى هذا الامر lâ tuchâlifnī fi hâdsa el-ámr; لا تعاكس امرى lâ tu'âkis ámrī; — *sich v. recipr.* خالف بعضه châlaf bá'adh'hu; تخالف tachâlaf, jetachâlaf.

Entgegengehen *v. a. Einem* راح الى ملاقاته râh (jerûh) íla mulāqât'hu; تقدم له taqáddam (jetaqáddam) la-hú; لاقى له lâqa (julâqī) la-hú.

Entgegenhandeln *v. a.* Entgegenwirken *v. a. siehe Entgegenarbeiten.*

Entgegnen *v. a. siehe Antworten.*

Enthalten *v. t. in sich schliefsen* حوى háwa, jáhwī; احتوى ihtáwa (jahtáwī) 'âla; تضمن tadhámman, jetadhámman; اشتمل على ischtámal (jeschtámil) 'ála; *diese Schachtel enthält fünf goldene Uhren* هذه العلبة حاوية (او فيها او داخلها) خمس ساعات من ذهب hâdsi el-'úlbe hâwije (*od.* fi'hā *od.* dâchil'hā)

chams sā'ât min dáhab; *die Kiste enthält hundert Pfd. Mocha-Kaffee* بطن الصندوق مائة رطل من البن الحجازى bâthin eß-ßandûq mîje rathl min el-búnn el-hedschâzij *od.* الصندوق احتوى على الخ eß-ßandûq ihtáwa 'ála *u. s. w.; schreibe auf die Kisten, was sie enthalten* اكتب فى الصناديق ما تشتمل عليه úktub fi'ß-ßanādîq mâ teschtámil 'alêhu; *der Brief enthielt ein Waarenmuster beigeschlossen* وكان بجوف الكتاب (او بطى الرقيم) انموذج wa kân bi-dscháuf el-kitâb (*od.* bi-thájj er-raqîm) unmûdedsch; *die Stadt enthält viele grosse Plätze* تشتمل المدينة على جملة اسواق teschtámil el-medîne 'ála dschúmlet aswâq; *das Buch enthält neun Erzählungen* هذا الكتاب يشتمل على تسع حكايات hâdsa el-kitâb jeschtámil 'ála tís'a hikājât; — *Chemie: die Silberschmucksachen enthalten ein Fünftel Kupfer* الحلى المتخذة من الفضة فيها الخمس من النحاس el-húla el-muttáchadse min el-fádhdha fi-hā el-chums min en-nuhâs; *siehe* B*estehen*; — *sich enthalten v. r. einer Sache* امتنع imtána', jemtáni'; احتمى ihtáma, jahtámi; انقطع inqátha', jenqáthi'; *alle mit* عن 'an; *sich zurückhalten von* حش نفسه عن hâsch (jahúsch) náfs'hu 'an; تمسك من temássak (jetemássak) min; *ich konnte mich des Lachens nicht enthalten* ما قدرت شى اتمسك من الضحك mâ qadárt'sch atemássak min edh-dháhak.

Enthaltsam *a.* محتمى muhtámī; — Enthaltsamkeit *s. f.* احتما ihtimâ; زهد zu'hd; زهادة zehâde; *enthaltsames Leben* تزهد tezáhhud.

Enthaupten *v. t.* قطع الراس qátha' (jáqtha') er-râs; ضرب العنق dhárab (jádhrib) el-'unq; رمى الرقبة ráma (jármī) er-ráqabe; *der König befahl ihn (sie pl.) zu enthaupten* الملك امر بضرب عنقه (اعناقهم) el-mélik ámar bi-dhárb 'unq'hu (a'nâq-hum); — *enthauptet a.* مقطوع الراس maqthû' er-râs; — Enthauptung *s. f.* قطع الراس qáth'a er-râs; ضرب العنق dharb el-'unq.

Entheiligen *v. t.* دنس dánnas, judánnis; نجس náddschas, junáddschis; — Entheiligung *s. f.* دناسة denâse; نجاسة nedschâse.

Enthüllen *v. t.* كشف káschaf, jékschif; *siehe* E*ntdecken*, E*ntschleiern*.

Enthülsen *v. t.* قشر qáschschar, juqáschschir; فصص fáßßaß, jufáßßiß.

Enthusiasmus *s. m.* هيجان النفس hejedschân en-náfs; هيمان hejemân; — Enthusiasmiren *v. t.* هيم hájjam,

juhájjim; — Enthusiast *s. m.* هايم hâjim; مستهام mustahâm.

Entjungfern *v. t.* فتح بنت fátah (jéftah) bint; ازاح بكارة بنت azâh (juzîh) bikâret bint.

Entkleiden *v. t. siehe Auskleiden.*

Entlang *praep. dem Flufs entlang* على حافة النهر 'ála hâffet en-na'hr.

Entlassen *v. t.* عزل 'ázzal, ju'ázzil; *einen Diener* دشر الخدمتكار dáschschar (judáschschir) el-chidmetkâr; *entlassen werden* انعزل in'ázal, jen'ázil; — Entlassung *s. f. nom. act.* عزل 'azl; تعزيل ta'zîl; *seine E. nehmen* تعزل ta'ázzal, jeta'ázzal.

Entleeren *v. t. siehe Ausleeren;* — Entleerung *s. f. medic.* مجلس médschlis; *eine E. haben* مشى بطنه mâscha (jémschi) báthn'hu; تغوط tagháwwath, jetagháwwath; *E. verschaffen* مشي البطن máschscha (jumáschschī) el-báthn; اجرى الطبيعة ádschra (júdschrī) eth-thabî'e; *siehe Ausleerung.*

Entlehnen *v. t. siehe Ausleihen.*

Entmannen *v. t. siehe Castriren Eunuch.*

Entmuthigen *v. t.* كسر القلب kásar (jéksir) el-qálb; اخمد áchmad, júchmid; — Entmuthigung *s. f.* انكسار القلب inkisâr el-qálb; خمود chumûd.

Entrichten *v. t. siehe Bezahlen.*

Entsagen *v. a. der Welt* ترك الدنيا tárak ed-dúnjā; *einer falschen Religion* رفض الدين الكاذب ráfadh (járfudh) ed-dîn el-kâdsib.

Entschädigen *v. t. Einen* عوض على 'áwwadh (ju'áwwidh) 'ála; عوض عليه الخسارة 'áwwadh 'alêhū el-chesâre; — Entschädigung *s. f.* تعويض خسارة ta'wîdh chesâre; عوض 'áwadh.

Entscheiden *v. t.* بت batt, jebítt; حكم hakam, jáhkum; قطع qátha', jáqtha'; *eine Streitsache* قضى qádha, jáqdhī; فصل دعوى fáßal (jéfßil) dá'wa; *zu Eines Gunsten* حكم له hákam la-hú, *zu Ungunsten* عليه 'alêhu; — *sich v. r. wozu* عزم على 'ázam (já'zim) 'ála; اعتمد على i'támad (ja'támid) 'ála; — Entscheidend *a.* بتي báttij; *e. Beweis* برهان قاطع burhân qâthi'; — Entscheidung *s. f.* حكم hukm *pl.* احكام ahkâm; فصل دعوى faßl dá'wa; *des Mufti* فتوى fétwa *pl.* فتاوى fetâwa.

Entschleiern *v. t.* كشف الغطا عن الوجه káschaf (jékschif) el-ghithâ 'an el-wádschh; رفع البرقع ráfa' (járfa') el-búrqa'.

Entschliefsen, *sich v. r. wozu* عزم على 'ázam (já'zim) 'ála; اعتمد على i'támad (ja'támid) 'ála; *ich habe mich entschlossen, bin entschlossen zu gehen* اعتمدت اروح (او على الرواح) i'tamádt arûh *od.* 'ála er-rawâh.

Entschlossen *a. fest und kühn* صاحب حزم ßâhib házm; —

Entschlossenheit *s. f.* حزم hazm; حزامة hazâme.

Entschlufs *s. m.* نيّة nîjje; قصد qaßd.

Entschuldigen *v. t. Einen* عذر ʿádsar, jáʿdsir; برر bárrar, jubárrir; — *sich v. r.* تبرر tebárrar, jetebárrar; اعتذر iʿtádsar, jaʿtádsir; بيض وجهه bájjadh (jubájjidh) wádsch'h-hu; - Entschuldigung *s. f.* عذر ʿidsr, ʿudsr *pl.* اعذار aʿdsâr; اعتذار iʿtidsâr; معذرة máʿdsire *pl.* معاذر maʿâdsir; — *ich bitte um E.! entschuldigen Sie!* لا تواخذني lâ tuwâchidnī; *Antw.* انت غير مواخذ ente ghêr muwâchad *od. (Syr.)* حاشاك من المودة hāschâk min el-mawâdde.

Entsiegeln *v. t.* فتح الختم fátah (jéftah) el-chatm.

Entspringen *v. n. Flufs* نبع nábaʿ, jénbaʿ; *der Indus entspringt im Himalaja* بحر الهند ينبع في جبال هملايا bahr el-hind jénbaʿ fi dschibál himâlajā.

Entstehen *v. n.* وُلد wúlid (*Pass.*) *Aor.* يولد jûlad; تولد tawállad, jetawállau; — Entstehung *s. f.* ميلاد mīlâd; اصل aßl.

Entwaffnen *v. t.* اخذ او قلع السلاح áchads (jâchuds) *od.* qállaʿ (juqálliʿ) es-silâh.

Entweder *conj.* — *oder* او — ام am — au; — اما — والّا ámmā — wa'illā, wállā : يا — يا jâ — jâ; *entweder dein Geld oder deinen Kopf* اما دراهمك والّا راسك لا يكون ámmā derâhimak wállā râsak lâ jekûn.

Entwöhnen *v. t. ein Kind von der Brust* فطم fátham, jéfthim; *entwöhnt a.* فطيم fathîm; مفطوم mefthûm; — Entwöhnung *s. f.* فطم fathm; فطامة fithâme.

Entzünden, *sich v. n. Feuer* اشتعل ischtáʿal, jeschtáʿil; التهب iltáhab, jaltáhib; *medic.* احترق ihtáraq, jahtáriq; التهب iltáhab; — entzündlich *a. medic.* ناري nârij; حار hârr; التهابي iltihâbij; *e. Geschwulst* ورم حار wáram hârr; *e. Fieber* حمى التهابية húmma iltihābijje; — Entzündung *s. f.* التهاب iltihâb; احتراق ihtirâq; *der Augen* نارية العيون nārîjjet el-ʿujûn; رمد rámad.

Entzweien *v. t.* رمى الشقاق بينهما ráma (jármī) esch-schiqâq bên humā; فرق fáraq, jéfruq; — *sich v. r.* افترق iftáraq, jeftáriq.

Enzian *s. m. Gentiana* جنسيانة dschinsijâne, dschintijâne.

Epheu *s. m.* حبل المساكين hebl el-mesakîn; عاشقة ʿâschiqe; عنقود عاشق ʿanqûd ʿâschiq; قسوس qassûs; مداد meddâd.

Epidemie *s. f.* وباء wabâ *pl.* اوباء aubâʾ *u.* اوبية áubije; مرض وافد máradh wâfid; مرض معدي máradh múʿdī; علة سارية ʿille sârije; — epidemisch *a.* وبائي wabâ'ij; وافد wâfid; معدي múʿdī.

Epigramm *s. n.* قدح qidh *pl.* aqdâh.

Epilepsie *s. f.* صرع ßár'a; داء النقطة dâ 'en-núqtha; مرض الله máradh allâh; داء الارض dâ 'el-árdh; *von E. befallen werden* صُرِع ßúri'a; انصرع inßára', jen-ßári'; — epileptisch *a.* مصروع maßrû'a; مصاب بداء النقطة mußâb bi dâ' en-núqtha.

Eppich *s. m.* كرفس الماء kérfes el-mâ; ابجون ebjûn; معلع mál'a.

Er *pron. pers.* هو húa, hú'e.

Erbarmen, *sich v. r. Jemandes* شفق على احد schâfaq (jésch-fiq) 'ála áhadin; رحم احدا ráhim (járham) áhadan; — *s. n.* شفقة schâfaqe; رحمة ráh'me; مرحمة márhame; *der* Erbarmer *(Gott)* الرحمان er-rahmân; — erbärmlich *a.* شنيع schenî'; شقى scháqij; مبكى mubákkī.

Erbauen *v. t. siehe Bauen.*

Erbe *s. n.* Erbschaft *s. f.* ارث irç, irt, ميراث mîrâç; وراثة wirâçe; *Erbstück s. n.* ميراثة mîrâçe *pl.* مواريث mawârîç; *pl.* مخلفات muchallafât; — *s. m.* وارث wâriç, wârit *pl.* ورثة wá-raçe *u.* وراث wurrâç, wurrât; *zum E. einsetzen* ورث wárraç, juwárriç(t).

Erben *v. t.* ورث wáraç, wárat, *Aor.* يرث járiç, járit; توارث tawâraç, jetawâraç; *er hat von seinem Oheim geerbt* هو وارث عمه húa wâriç 'ámm'hu; — *geerbt a.* موروث maurûç(t).

Erbfolge *s. f.* خلافة chilâfe; وراثة wirâçe; — Erblasser *s. m.* مورث muwárriç, muwárrit; mûriç(t); — Erblich *a.* ورثى wáraçij; — *adv.* وراثة wirâçeten; — Erbrecht *s. n.* الفرايض el-farâjidh; — Erbschaft *s. f. siehe Erbe; Erbschaftsantheil* فريضة farîdhe; Erb-hindernisse *s. pl.* موانع ارث ma-wâni' irç.

Erbittern *v. t.* اغاظ aghâç, jughîç; — Erbitterung *s. f.* حدة hidde; غيظ ghaiç; اغتياظ ightijâç.

Erblassen *v. n.* Erbleichen *v. n.* اصفر ißfárr, jaßfárr *(IX)*; تصفرن taßáfran, jetaßáfran.

Erblicken *v. t. siehe Sehen.*

Erblinden *v. n.* عمى 'áma, já'ma.

Erbprinz *s. m.* وارث الكرسى wâriç el-kúrsij.

Erbrechen *v. t.* كسر kásar, jéksir; *eine Thüre* خلع باب chála' (jéchla') bâb; *einen Brief* فتح المكتوب fátah (jéftah) el-mak-tûb; *ein Siegel* فض الختم fadhdh (jefúdhdh) el-chatm; — *sich v. n.* طرش thárasch, játhrisch; تقيا taqájja, jetaqájja; نتق nátaq, jéntuq; استفرغ istáfragh, jestá-frigh; — *das* Erbrechen *s. n.* طرش tharsch; قى qajj; نتاق nitâq; استفراغ istifrâgh; *zum Erbrechen geben* طرش thárrasch, juthárrisch; قيى qájja, juqájjī; نتق náttaq, junáttiq.

Erbschaft *s. f. siehe Erbe.*

Erbse *s. f.* بسلّة besílle; جلبان dschulbân; *kleine Sorte* حاليّة hālijje; *Kichererbse* حمص hímmaß, hímmiß; *geröstete K.* قضامة qadhâme; قضمة qúdhme; *Erbsenpürée* حمص مهلوس hímmiß ma'hlûs.

Erdapfel *s. m. Kartoffel* تفاح الارض tuffâh el-árdh; بطاطس bothâtos; كلكس فرنجى kálkas firéndschij.

Erdbeben *s. n.* زلزلة zílzile *vulg.* zínzile *pl.* زلازل zelâzil.

Erdbeere *s. f.* توت ارضى tût árdhij; توت فرنجى tût firéndschij; فراولة farâwele; falâwere.

Erdbeschreibung *s. f.* علم رسم الارض 'ilm resm el-árdh; جغرافيا dscheghrâfija.

Erde *s. f.* الارض el-árdh *fem.*; *Erdkugel s. f.* كرة الارض kórat el-árdh; *Erdart s. f.* ارض ardh *pl.* اراضى arâdhī; *Erde als Bodenbestandtheil* تراب turâb; تربة túrbe; طين thîn; *fruchtbare E.* ارض خصيبة او ثمينة او مثمرة ardh chaßîbe *od.* çamîne *od.* múçmire; *unfruchtbare* ارض عاقرة ardh 'âqire; *unangebaute* ارض بور ardh bûr; *Kalkerde* ارض جص ardh dschaßß; *Töpfererde* فخار fachchâr; تراب احمر turâb áhmar; *Siegelerde* طين مختوم thîn machthûm; *Badeerde zum Abreiben* بيلون beilûn, bēlûn; *die relig. Waschung mit Erde* تيمم tejámmum; *Walkererde* غاسول ghāsûl; — Erdig *a.* ترابى turâbij.

Erdkunde *s. f. siehe Erdbeschreibung.*

Erdpech *s. n. siehe Asphalt.*

Erdrosseln *v. t.* خنق chánaq, jéchniq; — Erdrosselung *s. f.* خنق chanq.

Ereignen, *sich v. r.* حصل háßal, jáhßal; صار ßâr, jaßîr; حدث hádiç, jáhdaç; وقع wáqa', *Aor.* يقع jáqa; جرى dschára, jédschrī; *was hat sich da ereignet?* حصل اى háßal ê? جرى اى dschára ê? اى الدعوة ê ed-dá'wa? *mag sich ereignen, was da will* مهما يحصل má'hmā jáhßal; *als ich in Kairo war, ereignete es sich* وقعت وانا في مصر القاهرة wáqa'et wa ána fi maßr el-qâhire;

Ereignifs *s. n.* عارض 'âridh *pl.* عوارض 'awâridh; حادثة hâdiçe *pl.* حوادث hawâdiç.

Erfahren *v. t.* تجرب tedschárrab, jetedschárrab; — *siehe Hören;* — *erfahren a. in Geschäften* مجرب الامور mudschárrab el-umûr; خبير chabîr; *in e. Kunst* ماهر mâhir; — Erfahrung *s. f.* خبرة chúbre; اختبار ichtibâr.

Erfinden *v. t. Neues* ابدع ábda', júbdi'; ابتدع ibtáda', jebtádi'; اخترع ichtára', jachtári'; اوجد áudschad, jûdschid; اصطنع ißtháua', jaßthâni'; *er hat das Pulver nicht erfunden* ما اصطنع شى البارود mâ isthána'sch el-bārûd; — Erfinder *s. m.* بادع bâdi'; مبدع múbdi'; مخترع muchtári'; — Erfindung *s. f.*

ابداع ibdâ'; ابتداع ibtidâ'; *neue Erfindungen* اختراعات جديدة ichtirâ'ât dschedîde

Erfolg *s. m. Resultat* الحاصل el-hâßil; المتحصل el-mutahäßßil; النّاتج en-nâtidsch; نتيجة netîdsche; *glücklicher* عاقبة خير 'âqibet chêr.

Erfordernifs *s. n.* اقتضاء iqtidhâ; مقتضى الحال muqadha el hâl.

Erforschen *v. t.* فحص fáhaß, jéfhaß; *Herzenserforscher s. m.* فاحص القلوب fâhiß el-qulûb.

Erfreut *a.* مسرور mesrûr; *siehe Freuen.*

Erfrieren *v. n. vor Kälte sterben* هلك من البرد hálak (jáhlik) min el-bárd.

Erfrischen *v. t.* رطّب rátthab, jurátthib; *kühlen* برّد bárrad, jubárrid; — erfrischend *a.* مرطّب murátthib; مبرّد mubárrid; *erfrischende Sachen* مبرّدات mubarridât; — Erfrischung *s f.* ترطيب tarthîb; تبريد tebrîd; *sich erfrischen, e. Erfrischung nehmen* شرب شي مبرد واكل لقمة schárib (jéschrab) schê mubárrid wa ákal (jâkul) lúqme.

Erfüllen *v. t. seine Pflichten* قام بواجباته qâm (jaqûm) bi wādschibât'hu; *sein Versprechen* قام بوعده qâm bi-wá'ad'hu; وفى وعده wáfa (*Aor.* يوفى jûfî) wá'ad'hu; كمّل وعده kámmal (jukámmil) wá'ad'hu.

Ergeben, *sich v. r.* سلّم نفسه sállam (jusállim) náfs'hu; *ergebt euch!* سلّموا انفسكم sállimū ánfus'kum!

Ergiefsen, *sich v. r. Flufs* صب ßabb, jaßúbb; انصب inßább, jenßább; انكب inkább, jenkább.

Ergreifen *v. t.* مسك másak, jémsik; قبض على qábadh (jáqbidh) 'ála; اخذ áchads, jáchuds; *ich ergriff ihn beim Arm* مسكته من ذراعه masákt'hu min dirâ'hu; *das Fieber ergriff mich* مسكتني الحمى másaket'nī el-húmma.

Erhaben *a.* عالي 'âlī; عظيم 'açím; رفيع refî'a.

Erhalten *v. t.* اخذ áchads, jâchuds; قبل qábil, jáqbal; قبض qábadh, jáqbidh; *ich habe einen Brief erhalten* وصلني مكتوب wáçal-(*Aor.* يصل jáßil- *vulg.* يوصل júßal-)nī maktûb *od.* جاءني مكتوب dschâ'nī m.; *wir haben Nachricht erhalten* جاءنا خبر dschâ'nā chábar; *eine Belohnung* نال جزا nâl (jenâl) dschezá; *ich habe meine Monatsgage erhalten* قبضت شهريتي qabádht scha'hrîjjetī.

Erhängen, *sich v. r.* شنق روحه schánaq (jéschnuq) rûh'hu.

Erheben *v. t.* رفع réfa', járfa'; علّى 'álla, ju'állî; — *sich v. n. aufstehen* قام qâm, jaqûm; *ein Wind erhebt sich* ثار الهوا çâr (jaçûr) el-háwa.

Erhitzen *v. t.* شوّب schawwab, juscháwwib; احرق áhraq, júhriq;

der Wein erhitzt die Eingeweide النبيذ يحرق الاحشاء en-nebîd júhriq el-ahschâ; *Gewürz erhitzt das Blut* البهار يشوب الدم el-behâr juscháwwib ed-dám; — *sich v. n.* تشوب teschávwab, jeteschávwab; *erhitze dich nicht* لا تتشوب lâ teteschávwab! *vom Wasser* تدفى tedáffa, jetedáffa; — *erhitzt a.* مشوب muscháwwab; — Erhitzung *s. f.* شوب schaub, schôb; حرارة harâre.

Erhöhen *v. t.* رفع ráfa', járfa'; علّى 'álla, ju'álli; *den Preis des Getreides* غلى القمح ghálla (jughálli) el-qámh; *die Steuern* زود التكاليف záwwad (juzáwwid) et-tekâlîf; — Erhöhung *s. f.* ارتفاع irtifâ'.

Erholen, *sich v. r. von Krankheiten* طاب thâb, jathîb; استعدل (او راق) مزاجه istá'dal (jestá'dil *od.* râq, jerûq) mizâdsch'hu; *vom Schrecken* فاق او استفاق من fâq (jefûq) *od.* istafâq (jestafîq) min; — Erholung *s. f. von der Arbeit* ارتخا irtichâ; مفاكهة mufâkahe.

Erhören *v. t.* اجاب adschâb, judschîb; استجاب istadschâb, jestadschîb; استمع istám'a, jestám'i.

Erinnern *v. t. Einen an etwas* ذكر احدا الشي dsákkar (judsákkir) áhadan esch-schê; فكره في الشي fákkar-(jufákkir-)hu fi'sch-schê; — *sich v. r.* تذكر tedsákkar, jetedsákkar; فاق على fâq (jefûq) 'ála; — Erinnerung *s. f.* مذاكرة mudsâkare; تذكر tedsákkur; فكر fikr; خاطر châthir.

Erkälten, *sich v. r.* تبرد tebárrad, jetebárrad; اخذ برد áchads (jâchuds) bard; — Erkältung *s. f.* تبرد tebárrud; برود burûd.

Erkennen *v. t. eine Person* عرف 'áraf, já'rif.

Erker *s. m. siehe Balkon.*

Erkerfenster *s. n.* روشان rauschân, rōschân; *siehe Haus.*

Erklären *v. t.* فسر fássar, jufássir; عبر 'ábbar, ju'ábbir; *eine Stelle* شرح schárah, jéschrah; — Erklärung *s. f.* تفسير tefsîr; تشريح teschrîh.

Erkranken *v. n.* مرض máridh, jémradh.

Erkundigen, *sich v. r. bei Einem nach etwas* استخبر من احد عن شي istáchbar (jestáchbir) min áhadin 'an schê; استفهم عن شي istáfham (jestáfhim) 'an schê; — Erkundigung *s. f.* استخبار istichbâr; استفهام istifhâm.

Erlangen *v. t.* نال nâl, jenâl; حصل على háßal (jáhßal) 'ála; حاز hâz, jahâz; *seinen Zweck* نال مقصوده nâl maqßûd'hu; *seinen Wunsch* حصل على مطلوبه háßal 'ála mathlûb'hu.

Erlauben *v. t. Einem etwas* اذن له بشي ádsan (já'dsan) la-hú bi-schê; سمح له ب sámah (jés-

mah) la-hú bi; *es ist erlaubt* جايز dschâjiz; يجوز jedschûz; يحل jahúll; — Erlaubnifs *s. f.* اذن idsn; اجازة idschâze; رخصة rúchßa; *mit Ihrer E.* دستور destûr! بدستورك bi-destûrak! عن اذنك 'an ídsnak! *Einen um E. zu etwas bitten* استأذن احدا في شي istá'dsan (jestá'dsin) áhad fi schê.

Erle *s. f.* حور رومي hawr rûmij.

Erleuchten *v. t.* اضاء adhâ, judhî; *den Geist* نور العقل náwwar (junáwwir) el-'aql.

Erlöschen *v. n.* انطفى intáfa, jentáfî.

Erlösen *v. t.* خلص chállaß, juchálliß; فدا fáda, jéfdî; — Erlöser *s. m.* مخلص muchálliß; فادى fâdî; — Erlösung *s. f.* خلاص chilâß.

Ermächtigen *v. t. Einen wozu* قدر احدا على qáddar (juqáddir) áhad 'ála; فوض الامر الى احد fáwwadh (jufáwwidh) el-ámr íla áhadin; — Ermächtigung *s. f.* تفويض tafwîdh; *pass.* تفوض tefáwwudh.

Ermahnen *v. t.* وعظ wá'aç, *Aor.* يعظ já'iz; اوعظ áu'aç, jû'iç; رغب في rághghab fi (jurághghib); ارشد árschad, júrschid; — Ermahnung *s. f.* وعظة wá'açe; موعظة máu'içe; ارشاد irschâd; ترغيب targhîb; *die relig. E. zum Guten u. Abmahnung vom Verbotenen heifst* امر معروف ونهي منكر amr ma'rûf wa náhi múnkar.

Ermorden *v. t.* قتل qátal, jáqtul; فتك fátak, jéftuk; — *ermordet a.* مقتول maqtûl; قتيل qatîl; — Ermordung *s. f.* قتل qatl; فتك fetk.

Ermüden *v. t.* اتعب át'ab, jút'ib; — *v. n.* تعب tá'ab, jét'ab; — *ermüdend a.* متعب mút'ib; — *ermüdet a.* تعبان ta'bân; — Ermüdung *s. f.* تعب tá'ab.

Ermuntern *v. t.* Ermuthigen *v. t.* رغب rághghab, jurághghib; قوى القلب qáwwa (juqáwwi) el-qalb; شجع scháddscha', juscháddschi'; — Ermunterung *s. f.* Ermuthigung *s. f.* ترغيب targhîb; تقوية القلب táqwijet el-qalb.

Ernähren *v. t.* اطعم áth'am, júth'im; قات qât, jaqût; — *v. r. sich von etwas* تقوت ب taqáwwat (jetaqáwwat) b'; عاش من 'âsch (ja'îsch) min; — Ernährung *s. f.* اطعام ith'âm; قوت qût.

Ernennen *v. t. Einen wozu* سمى sámma, jusámmi; جعل dschá'al; jédsch'al; *zu einem Amte* قلد احدا منصب qállad (juqállid) áhadan mánßab; — Ernennung *s. f.* تسمية tésmije; تقليد taqlîd.

Ernst *s. m.* وقار waqâr; — *a.* وقور waqûr; عبوس 'abûs; *Geschäft* مهم muhímm; — *ernstlich adv. im Ernst* من جد min dschidd; *hast du das im Ernst gemeint?* من جد قلت هذا min dschídd qult hâdsa?

Ernte *s. f. Ertrag* حصيدة ḥaßîde *pl.* حصايد ḥaßâjid; غلّة ghílle *pl.* ât; موسم máusim; *gute* غلّة جيّدة ghílle dschéjjide; — *das Ernten* حصاد ḥißâd; — Ernten *v. t.* حصد ḥáßad, jáḥßid.

Erobern *v. t. Länder* كسب البلاد kásab (jéksib) el-bilâd; فتح fátaḥ, jéftaḥ; — Eroberer *s. m.* ابو الفتوحات âbu'l-futūḥât; فاتح الفتوح fâtiḥ el-futûḥ; — Eroberung *s. f.* فتح fat'ḥ *pl.* futûḥ *u.* futūḥât.

Eröffnen *v. t.* فتح fátaḥ, jéftaḥ; — Eröffnung *s. f.* فتح fat'ḥ; افتتاح iftitâḥ.

Erpressen *v. t.* سلب sálab, jéslub; بلّص bállaß, jubálliß; — Erpressung *s. f.* بلصة bálße; ظلم çulm.

Erreichen *v. t. siehe Erlangen.*

Erretten *v. t. siehe Retten.*

Errichten *v. t. siehe Gründen.*

Erröthen *v. n.* احمرّ aḥmárr, jaḥmárr *(IX)*.

Ersatz *s. m.* معاوضة muʿâwadhe; عوض ʿáwadh.

Erschaffen *v. t.* خلق chálaq, jéchluq; برا bára, jébra; — *a.* مخلوق machlûq; — Erschaffung *s. f.* خلقة chílqe; خلق chalq.

Erscheinen *v. n.* ظهر çáhir; jáçhar; بان bân, jebân; — Erscheinung *s. f.* ظهور çuhûr; *natürl. Thatsache* حادثة ḥâdiçe *pl.* احادث aḥâdiç; *seltene* عجيبة ʿadschîbe *pl.* عجايب ʿadschâjib.

Erschiefsen *v. t. mit dem Gewehr* بندق على bándaq (jubándiq) ʿála.

Erschöpfen *v. t. seine Kräfte* نشف نفسه náschschaf (junáschschif) náfs'hu; شفّت scháffat, juscháffit; *seine Mittel* انفد ماله ánfad (júnfid) mâl'hu; — Erschöpfung *s. f.* تشفيت teschfît.

Erschrecken *v. t.* خوّف cháwwaf, jucháwwif; فزّع fázzaʿ, jufázziʿ; ارعب árʿab, júrʿib; — *v. n.* فزع fázaʿ, jéfzaʿ; ارتعب irtáʿab, jartáʿib.

Erschüttern *v. t.* زعزع záʿzaʿ, juzáʿziʿ; تعتع táʿtaʿ, jutáʿtiʿ; هزّ hazz, jahízz; — Erschütterung *s. f.* تزعزع tezáʿzuʿ; زعزعة záʿzaʿe *pl.* زعازع zaʿâziʿ; هزّة húzze.

Ersetzen *v. t. siehe Entschädigen.*

Ersparen *v. t.* وفّر wáffar, juwáffir; — Ersparung, Ersparnifs *s. f.* توفير taufîr; امساك imsâk.

Erst *adv.* اولا áwwalan. في اول الامر fi áwwal el-ámr; *eben erst* توا táwā; الساعة es-sâʿe.

Erstarren *v. n. Glieder* انخدر inchádar, jenchádir; اخدرّ ichdárr, jachdárr *(IX)*; — Erstarrung *s. f.* خدر chádar; انخدار inchidâr.

Erstaunen *v. n.* اندهش indáhasch, jendáhisch; استعجب istáʿdschab, jestáʿdschib; — *s. n.* دهشة

dáhasche; تعجب taʿáddschub; — *erstaunlich a.* مدهش múd'hisch; عجيب ʿadschîb; — *erstaunt a.* مدهوش med'hûsch.

Erste, *der, die, das num. ord.* اول áwwal, *vulg.* اولي áwwalij; اولاني awwalānij, — *fem.* اولى ûla; *pl.* اولين awwalîn; *die Ersten im Staat* الاكابر el-akâbir; *der an der Spitze steht* الكبير el-kebîr; ريس rajîs *pl.* روسا rúasā; — *Erstens, erstlich adv.* اولا áwwalan.

Erstgeboren *a.* بكر bikr *pl.* ابكار ebkâr; — Erstgeburt *s. f.* بكورية bakūrîjje.

Ersticken *v. t.* فطس fátthas, jufátthis; *Maghr.* جيف dscháijaf, judscháijif; — *v. n.* فطس fáthas, jéfthis; — *erstickt a.* فطيس fathîs; فطسان fathsân; — Erstickung *s. f.* تفطيس tefthîs.

Erstürmen *v. t. e. Stadt* اخذ البلد بالهجوم áchads (jâchuds) el-béled bi'l-hudschûm.

Ertappen *v. t. auf frischer That* فاجى fâdscha, jufâdschi; وقع فيه wáqaʿ (*Aor.* يقع jáqaʿ) fîhu.

Ertheilen *v. t. siehe Geben.*

Ertrag *s. m.* محصول mahßûl; مدخول medchûl *pl.* ât.

Ertragen *v. t. Leiden* احتمل ihtámal, jahtámil; صبر على ßábar (jáßbur) ʿála.

Ertränken *v. t.* غرق في ghárraq, (jughárriq) fî.

Ertrinken *v. n.* غرق ghárig, jághraq; *ertrunken* غريق gharîq; *gestern ist Jemand im Nil ertrunken* امس مات واحد غريق في بحر النيل ems mât uwâhid gharîq fi ba'hr en-nîl.

Erwachen *v. n. siehe Aufwachen.*

Erwählen *v. t.* اختار ichtâr, jachtâr; انتخب intáchab, jentáchib; *erwählt diesen Mann zu eurem Anführer* انتخبوا هذا الرجل مقدم عليكم intáchibū hâdsa er-râdschol muqáddim ʿalêkum.

Erwähnen *v. t.* ذكر dsákar, jédskur; — Erwähnung *s. f.* ذكر dsikr; *Eines E. thun* جاب ذكره dschâb (jedschîb) dsíkr'hu.

Erwärmen *v. t. siehe Wärmen.*

Erwarten *v. t.* استنظر istánçar, jestánçir; انتظر intáçar, jentáçir; استنى istánna, jestánna; *ich erwarte dich hier* انا صابر لك (او ناظرك) هنا ána ßâbir lak (*od.* nâçirak) héne; *wen erwarten Sie, mein Herr?* ما انتظارك يا سيدي mâ intiçârak jâ sîdī? *ich erwarte von Ihrer Freundschaft, dafs* المامول من محبتكم (افضالكم) هو ان el-ma'mûl min mahábbet'kum (afdhâl'kum) húa án; *siehe Warten:* — Erwartung *s. f.* انتظار intiçâr; استنظار istinçâr.

Erwecken *v. t. siehe Aufwecken.*

Erweichen *v. t. siehe Aufweichen; das Gemüth* لين قلب احد lájjan (juláijin) qalb áhadin; رقق ráqqaq, juráqqiq; *sich e. lassen* رق ل ráqq (jerúqq) l'; تحنن على tehánnan (jetehánnan) ʿála.

Erweitern *v. t.* وسّع wássa', juwássi'; — *sich v. r.* اتّسع ittása', jettási'; — Erweiterung *s. f.* اتّساع ittisâ'; *nom. act.* توسيع tausî'.

Erwerb *s. m.* ربح ribḥ; مكسب méksib: — Erwerben *v. t.* امتلك imtálak, jemtálik; اكتسب iktásab, jektásib; نال nâl, jenâl; — Erwerbung *s. f.* امتلاك imtilâk.

Erwiedern *v. t. siehe Antworten*; *Einem den Gruſs* رد له السلام radd (jerúdd) la-hú es-salâm; — Erwiederung *s. f. siehe Antwort.*

Erwürgen *v. t.* خنق chánaq, jéchniq; — *v. n.* اختنق ichtánaq, jachtániq; *an einem Bissen* غصّ ghaßß, jagháßß.

Erz *s. n.* معدن مخلوط بتراب má'din machlûth bí-turâb; *siehe Bronce.* — Erzader *s. f.* عرق معدني 'irq má'dinij.

Erzählen *v. t.* روى ráwa, járwī; حكى ḥáka, jáḥkī; قصّ qaßß, jaqúßß; *man erzählt, es wird erzählt* رُوِي rúwija; قيل qîla; — Erzähler *s. m.* راوي râwī *pl.* رواة ruwât; ناقل nâqil; محدّث muḥáddiç; — Erzählung *s. f.* حكاية ḥikâje; رواية riwâje *pl.* ât; قصّة qíßßa *pl.* قصص qíßaß; حدوثة ḥadûçe, ḥadûde.

Erzbischof *s. m.* ريس الاساقفة rajîs el-asâqife (*pl.* روساء rúasā); *siehe Bischof.*

Erzengel *s. m.* ريس ملايكة rajîs melâjike (*pl.* روساء rúasā); *siehe Engel.*

Erzeugen *v. t. Kinder* ولد wálad, *Aor.* يلد jálid; *Früchte* اثمر áçmar, júçmir; جاب ثمرة dschâb (jedschîb) çámre; *geistig* انشا ánscha, júnschī; *verursachen* سبب sábbab, jusábbib; — Erzeuger *s. m. Vater* والد wâlid; *Fabrikant* صانع ßâni'; مصطنع mußthâni' *pl.* în; — Erzeugniſs *s. n. des Bodens* محصول maḥßûl *pl.* ât; *Boden- und Kunsterzeugnisse* المحصولات الارضية والصناعية el-maḥßûlât el-ardhîjje wa'ß-ßanā'îjje; *Naturerzeugnisse* المولدات el-muwálladât; — Erzeugung *s. f.* توليد taulîd; تكوين tekwîn; — *Erzeugungskraft s. f.* قوة مولدة qúwwe muwállide.

Erziehen *v. t.* ربّى rábba, jurábbī; *erzogen werden* تربّى terábba, jeterábba; — Erzieher *s. m.* معلم mu'állim; — Erziehung *s. f.* تربية tárbije; تاديب ta'dîb, te'edîb; *eine gute E. geben* ربّى و ادب rábba wa áddab (ju'áddib).

Erzürnen *v. t. Einen* اغضب ághdhab, júghdhib; اغاظ aghâç, jughîç; — Erzürnt *a.* غضبان ghadbân.

Es *pron. pers.* هو húa: *ich bin es* انا هو ána húa; *der Mann du ist's* هذا هو الرجل hâdsa húa er-râdschol; *wer ist es?* من هو mîn húa? *es sind sehr brave Leute*

هم قوى ناس ملاح hum qáui nâs m'lâh; *es ist kalt draufsen* الدنيا برد برا ed-dúnjā bard bárran.

Esche *s. f. Baum* شجرة لسان العصافير schádscharet lisân el-'aßāfîr.

Escorte *s. f.* خفر cháfar, *woraus* غفر gháfar; — escortiren *v. t.* غفّر ghátfar, jugháffir.

Esel *s. m.* حمار himâr *pl.* حمير hamîr; *widerspenstiger* جحش dschahsch *pl.* جحاش dschihâsch (*auch Schimpfwort*); *wilder* حمار الوحش himâr el-wáhisch; *Eselin* حمارة himâre; جحشة dscháhsche; اتان itân *pl.* اتن útun; *junger E.* كر kurr, kúrre *pl.* كرار kirâr; — Eseltreiber حمار hammâr *pl.* în; — Eselvermiether *s. m.* مكارى الحمير mukârī el-hamîr; *wie theuer vermiethet man bei Euch starke Esel?* بكم ينكرى عندكم الحمار القادر bi-kâm jenkári 'ándkum el-himâr el-qâdir? *wieviel erhält der Eseltreiber?* قد ايش يكسب الحمار qadd êsch jéksib el-hammâr? *führe mich zu dem Vermiether!* دلنى على المكارى dúll'nī 'âla 'l-mukârī!

Espe *s. f.* حور الرجراج hawr er-redschrâdsch.

Efsbar *a.* يوكل jûkal; يتاكل jettákil.

Esse *s. f. siehe Kamin, Schmiede.*

Essen *v. t.* اكل ákal, jâkul; *Einem zu essen geben* اطعمه áth'am-(júth'im-)hu; *gib uns etwas zu essen!* اطعمنا áth'im'nā! جيب لنا ما ناكله dschîb la-nâ mâ nâkul'hu!

Essenz *s. f. wohlriechende* عطر 'ithr, 'uthr *pl.* عطور 'uthûr; *Rosenessenz* عطر الورد 'uthr el-wárd; *Essenzfläschchen zum Besprengen der Gäste* قمقم qúmqum *pl.* قماقم qamâqim.

Essig *s. m.* خل chall; — *Essigfabrikant s. m.* خلال challâl; — *Essigkrug s. m.* ماعون خل mā'ûn chall; (*Frucht*) *in E. aufbewahrt* كبيس kebîs.

Estrich *s. n.* بلاط balâth; *das E. besteht aus Gyps, gemischt mit Kalk, Kies u. Sand* البلاط مصنوع من الجبس المخلوط بحجر الجير والحصى والرمل el-balâth maßnû'a min el-dschibs el-machlûth bi-hádschar el-dschîr wa'l-háßa wa'r-ráml.

Etikette *s. f. Aufschrift* عنوان 'unwân; — *Ceremoniel* القوانين el-qawānîn.

Etliche *a. num. siehe Einige.*

Etui *s. n.* غلاف ghilâf *pl.* غلف ghúluf; قراب qirâb *pl.* ât; بيت bêt *pl.* بيوت bujût.

Etwa *adv. vielleicht* ربما rúbbamā; *ungefähr* نحو náhw, تقريبا taqrîban.

Etwas *pron. indef.* شى schej, schê, schi; شوى schuwájj; شوية schuwájje (*Diminut. v.* شى schej); *weifst du etwas Neues?* تعرف شى جديد tá'rif schê dschedîd? *etwas Anderes* غير شى ghêr schê; *etwas Butter* شوية زبدة

schuwájje zíbde; *etwas geronnene Milch* شوى اقط schuwájj áqith.

Etymologie *s. f.* علم اشتقاق الكلام 'ilm ischtiqâq el-kalâm *od.* اصول الكلام ußûl el-kalâm.

Euer, e, es *pron. poss. II pers. plur.* ـكم; *euer Haus* بيتكم bêt-kum; *euer beider Haus* بيتكما bêt-kumā; — متاعكم metâ'kum, *Aeg.* بتاعكم betâ'kum, *fem.* بتاعتكم betâ'et-kum, *pl.* بتوعكم butû'kum; مالكم mâl'kum; حقكم ḥáqq'kum; *Maghr.* ديالكم dijâlkum *etc.*; *siehe* D e i n.

Euretwegen *adv.* من شانكم min schân'kum, من شان خاطركم min schân châtbirkum; كرما لكم kéreman (kúrman) la-kúm.

Eule *s. f.* بوم bûm *coll. eine E.* بومة bûme; ام الليل umm el-lêl; *kleine, Käuzchen* ام القويق umm el-qawîq; مصاصة maßßâße; قبصة qúbße *u.* قبيصة qubáiße; طير الموت thêr el-mût.

Eunuch *s. m.* طواشى thawâschij *pl.* îjje; *dem blos die Testikel genommen sind* خصى chíßßij *pl.* خصيان chußjân; *Einem die Testikel nehmen* خصى cháßa, jéchßi; *die Operation* خصاء chißâ; *siehe* C a s t r i r e n.

Eurige *a.* متاعكم metâ'kum; بتاعكم betâ'kum; *siehe* E u e r, D e i n, D e i n i g e.

Euter *s. n.* ضرع dhar'a *pl.* ضروع dhurû'a; بز bizz *pl.* ابزاز ebzâz.

Evangelium *s. n.* انجيل indschîl *pl.* اناجيل anādschîl; *die vier E.* اربع بشاير árba' beschâjir; — Evangelisch *a.* انجيلى indschîlij; — *adv.* حكم الانجيل hukm el-indschîl; — Evangelist *s. m.* انجيلى indschîlij.

Ewig *a.* ازلى ázalij, ézelij; ابدى ábadij, ébedij; سرمدى sármidij; دايم dájim; — Ewigkeit *s. f.* ازل ázal; ازلية azalîjje; ابد ábad, ébed; دوام dawâm; سرمد sármad *(die Nacht dauert eine E.)*; *von E. her* من الازل min el-ázal; *in alle E.* للازل li'l-ázal.

Examen *s. n.* Examiniren *v. t. siehe* P r ü f e n, P r ü f u n g.

Excellenz *s. f. Euer E.* حضرتك ḥádhretak (*Aeg. vulg.* ḥadhríttak); سعادتكم sa'âdet'kum; جنابكم dschenâb'kum; *an S. Exc. den Pascha* الى جناب حضرة الباشا; *Briefaufschrift:* يصل الى موضع فلان ويحظى بمطالعة جناب حضرة الوزير الخ jáßil íla máudha' fulân wa jáḥça bi-muthâla'e dschenâb ḥádhret el-wezîr etc. *dies möge gelangen an den Ort N. und sich erfreuen der Lektüre Sr. Exc. des Ministers u. s. w.*

Excentrisch *a. Kreise* دواير مختلفة المراكز dawâjir muchtálifet el-merâkiz.

Excerpiren *v. t.* نقل من كتاب náqal (jánqul) min kitâb; — Excerpt *s. n.* منقول من كتاب manqûl (*pl.* ât) min kitâb.

Exemplar *s. n. eines Buches* نسخة nús'che *pl.* نسخ núsach *(Abschrift)*.

Exerciren *v. n.* تدرب tedárrab,

jetedárrab; تـروض teráwwadh, jeteráwwadh; استدامن istadáman, jestadámin; تعلم ta'állam, jeta'állam; — Exercitium s. n. تعليم ta'lîm, im Feuer تعليم ناري ta'lîm nârij.

Exil s. n. نفي náfi, néfi; غربة ghúrbe.

Existenz s. f. وجود wudschûd; كون kaun, kôn; — Existiren v. n. وجد wúdschid, Aor. يوجد jûdschad (Pass.); كان kân, jekûn; — existirend a. موجود maudschûd.

Expediren v. t. انجز الامر ándschaz (júndschiz) el-ámr; خلص chállaß, juchálliß; روج ráwwadsch, juráwwidsch; siehe Absenden.

Experiment s. n. تجربة tédschribe pl. تجارب tedschârib; — Experimentiren v. a. جرب dschárrab, judschárrib.

Exponent s. m. mathem. (جذر) جذر dschedr (f. dschidr) pl. جذور dschudûr.

Extrem s. n. das الغاية el-ghâje; الافراط el-ifrâth; النهاية en-nihâje; die beiden Extreme الامدين المتقابلين el-amadên el-mutaqābilên; — a. عن الحد 'an el-hadd; للغاية li'l-ghâje.

Extremität s. f. Glied عضو 'ádhu, 'adhw pl. اعضاء a'dhâ.

F

F sechster Buchstabe des Alphabets الحرف السادس من الالف باء el-harf es-sâdis min el-élif bâ.

Fabel s. f. مثل máçal pl. امثال emçâl; Erdichtung تصنيفة taßnîfe; Fabeldichter مصنف امثال mußánnif emçâl; — Fabelhaft a. تصنيفي taßnîfij.

Fabrik s. f. كارخانة, كرخانة kârchâne, kerchâne pl. ât; صناعة ßanâ'e; معمل mí'mal pl. معامل ma'âmil; — Fabrikant s. m. صاحب كرخانة ßâhib (pl. اصحاب aßhâb) kerchâne; معلم ك mu'állim (pl. în) k.; türk. كرخانجي kerchândschi.

Fach s. n. تختة táchte; رف raff pl. رفوف rufûf.

Fächer s. m. مروحة mírwahe pl. مراوح merâwih; mit dem F. fächeln روح ráwwah, juráwwih.

Fackel s. f. مشعل misch'al; مشعلة mésch'ale pl. مشاعل meschâ'il; — Fackelträger s. m. مشعلجي mesch'áledschi pl. îjje; sche'áledschi.

Faden s. m. خيط chaith, chêth pl. خيوط chujûth v. خيطان chîthân; Seidenfaden (doppelt) ابريسم ibrisîm pers.; F. von Goldseide (übersponnen) قصب اصفر qáßab áßfar; von Silberseide قصب ابيض qáßab ábjadh.

Fähig a. etwas zu thun قادر على qâdir 'ála; اهل ل a'hl l'; er ist nicht fähig, das Ministerium zu

übernehmen ما عو شى اهل للوزارة mâ hu'sch a'hl li'l-wizâre; — *geschickt* شاطر schâthir; ماهر mâhir; — Fähigkeit *s. f. geistige* قدر العقل qadr el-aql; قابلية qābilijje.

Fahne *s. f.* بيرق báiraq, bêraq *pl.* بيارق bajâriq; راية râje *pl.* ât; علم 'álam *pl.* اعلام a'lâm; سنجاق sandschâq; *F. des Propheten zu Konstantinopel* سنجاق شريف sandschâq-i scherîf; — Fahnenträger *s. m.* بيرقدار bairaqdár; علمدار 'alamdâr; سنجاقدار sandschaqdâr *pl. alle* îjje.

Fähre *s. f. Boot* زورق záuraq *pl.* زوارق zawâriq; *Aeg.* معدية ma'adîjje; *auf dem Tigris* قفة qúffe; *türk.* قايق qáyq; — Fährgeld *s. n.* كرا مركب kirâ márkeb.

Fahren *v. t. zu Wagen od. Schiff wegführen* نقل بالعربانة او بالمركب náqal (jánqul) bi'l-'arabâne *od.* bi'l-márkeb; — *v. n.* ركب rákib, járkab; *zur See* ركب البحر او المركب rákib el-ba'hr *od.* el-márkeb; — *Fahrt s. f.* ركوب rukûb.

Fahrzeug *s. n.* مركب márkeb *pl.* مراكب merâkib.

Falke *s. m.* صقر ʙaqr *pl.* صقور ʙuqûr; *pers.* باز bâz *pl.* ât; *grofse zur Hasenjagd:* سفى séfī, بربان barban; *zur Vogeljagd* اسپير ispir, ضنوس thannûs, شاهين schāhîn; — Falkner *s. m.* بازدار bāzdár *pl.* bāzdâre; صقار ʙaqqâr; — Falknerei *s. f.* بازية bāzijje.

Fall *s. m. Sturz* سقوط suqûth; وقعة wáqa'e; *des Wassers* انحدار الماء inhidâr el-mâ; — حال hâl, hâle *pl.* احوال ahwâl; *in diesem F.* فى مثل هذا الحال fi mitl hâdsa'l-hâl, والحالة هذه wa'l-hâle hâdsi; *gesetzt den F., dafs* فرضنا ان farádhnā an; — *im F., dafs, wenn* ان كان in kân; اذا ídsā.

Falle *s. f.* مخبا máchbā *pl.* مخابى machâbī; شرك schárak *pl.* schúruk *u.* اشراك eschrák; فخ fachch *pl.* فخاخ fichâch; *Einem eine F. stellen* نصب له شرك náʙab (jénʙub) la-hú schárak; مصيدة míʙjade *pl.* maʙâjid.

Fallen *v. n.* وقع wáqa', *Aor.* يقع jáqa' *vulg.* يوقع jûqa'; سقط sáqath, jésquth; طاح thâh, jathîh *u.* jathâh; *es ist ihm ein Stein auf den Kopf gefallen* وقعت على راسه حجرة wáqa'et 'âla râs'hu hádschare; *ich bin vom Kameel gefallen* وقعت من على الجمل waqá't min 'âla'l-dschémel; *der klügste Narr ist, wer fällt und wieder aufsteht* خير الجنون الذى يقع ويقوم chér el-dschunûn elládsī jáqa' wa jaqûm; — *einstürzen* هبط hábath, já'hbith; *aus der Hand* انسلت من اليد insálat (jensâlit) min el-jad: *der Regen fällt* المطر ينزل el-máthar jénzil.

Fällen *v. t.* وقّع wáqqa', juwáqqi'; رمى ráma, jármī; قطع qátha',

jáqthaʿ; *ein Urtheil* حكم ḥákam, jáḥkum.

Falliment *s. n.* falliren *v. n. siehe Bankerott.*

Fallsucht *s. f. siehe Epilepsie.*

Falsch *a.* كاذب kâdsib; كذّاب keddsâb, keddâb; باطل bâthil; *falsche Nachricht* خبر بلا اصل chábar bi-lâ áßl; *Zeugnifs* شهادة زور schehâdet zûr; *gefälscht* مصنّع mußánnaʿ; *f. Diamant* جوهر مصنّع او عملي dscháuhir mußánnaʿ *od.* ʿámlij; *Münze* دراهم (دغل) زغل deráhim zághal, مزغول mezghûl, قالب (قالپ) qalp *türk.*; *Haar* شعر عيارة schaʿr ʿijâre; — *treulos* ذو وجهين dsû wadsch'hên; ذو لسانين dsû lisânên; ماكر mâkir; — Falschheit *s. f.* مكر makr; خديعة chadîʿe; غشّ ghischsch.

Fälschen *v. t.* زوّر záwwar, juzáwwir; قلّد qállad; غشّ ghaschsch, jaghúschsch; *die Schrift* زوّر الخطّ záwwar el-chátth; *Münzen* زغل zághal, jézghal; زوغل záughal, juzáughil; — Fälscher *s. m.* مزوّر muzáwwir; مقلّد muqállid; مزوغل muzáughil; غشّاش ghaschschâsch.

Falte *s. f.* طيّة thijje; طوية thawîjje; لوية lawîjje; ثنية çánje.

Falten *v. t.* طوى tháwa, játhwī; لوى láwa, jálwī; láwwa, juláwwī; *in zwei Theile* ثنى çána, jáçnī *od.* طوى طاقين tháwa thâqên; *in drei Theile u. s. w.* طوى ثلاث طيات tháwa telât thijjât; *es läfst sich falten* تطوى tathháwwa, jetatháwwa; *die Hände f.* شبك اليدين schábak (jéschbuk) el-jadên; — *gefaltet a.* طوي thawîjj, tháwij; مطوي máthwij; مثني máçnij.

Falzbein *s. n.* مطوى míthwa *pl.* مطاوى mathâwī.

Familie *s. f.* اهل a'hl *pl.* اهالي ahâlī, آل âl; عيلة ʿaile, ʿêle; عيال ʿijâl *pl.* ât.

Fanatisch *a.* شديد الغيرة على الدين schedîd el-gháire ʿála 'd-dîn.

Fang *s. m.* مسكة másake; *Beute* غنيمة ghaníme.

Fangen *v. t.* مسك másak, jémsik; اخذ áchads, jâchuds; غنم ghánim, jághnam; قبض على qábadh (jáqbidh) ʿála.

Farbe *s. f.* لون laun, lôn *pl.* الوان alwân; *helle* لون فاتح lôn fâtiḥ; *dunkle* ل معتم l. múʿtim (*u.* muʿáttam); *Färberfarbe* صباغ ßibâgh; *Hennafarbe* حناء hinnâ, hénnā; خضاب chidhâb; *die Farben auftragen* وضع الالوان wádhaʿ (*Aor.* يضع jádhaʿ) el-alwân.

Färben *v. t.* لوّن láwwan, juláwwin; صبغ ßábagh, jáßbugh; *gut f.* صبّغ ßábbagh, jußábbigh; *färbe das Tuch roth!* اصبغ الجوخ احمر úßbugh el-dschûḥ áḥmar; — *gefärbt* مصبوغ maßbûgh *u.* مصبّغ mußábbagh; *das Innere der Hand u. Nägel mit*

Henna färben تحنّى tahánnā, jetahánnā; تخضّب tacháddhab, jetacháddhab; *damit gefärbt* مخضيب chadhîb; مخضّب mucháddhab; — Färber *s. m.* صبّاغ ßabbâgh *pl.* în; — Färberei *s. f. Kunst* صباغة ßibâghe; *Werkstätte* مصبغة máßbaghe; — Färberröthe *s. f.* Färberrübe *s. f. Krapp* فوّة الصباغين fúwwet eß-ßabbāghîn; رنّاس runnás; *das gewöhnliche Roth wird mit der F. gefärbt* الاحمر المعتاد يصبغ بجدر فوّة الصبّاغين el-áhmar el-mu'tâd júßbagh bidschedr fúwwet eß-ßabbāghîn; — Färbung *s. f.* صبغ ßibgh.

Farnkraut *s. n.* سرخس sérchas; بطارس bathâris.

Farzen *v. a. laut* ضرط dhárath, jádhrith; *das Produkt* ضراط dhuráth; ضرطة dhártha; — *still* فسا fása, jéfsu; *Produkt* فساء fusâ; — Farzer *s. m.* ضرّاط dharráth; فسّاء fessâ.

Fasan *s. m.* قبج qidsch *coll. ein F.* qîdsche; دراج darrâdsch *pl.* darārîdsch.

Fasching *s. m.* مرفع márfa; رفاع rifâ'; كريزة karîze.

Faser *s. f.* ليفة life *pl.* الياف aljâf; *Wurzelfaser* شلش schilsch *pl.* schulûsch *od.* شرش schirsch *pl.* schurûsch; — *faserig a.* ذو ليف dsû lîf.

Fafs *s. n.* برميل barmîl *pl.* براميل barāmîl; بتّية battijje *pl.* بتاتى betâtī; *ein F. französischen Weins* بتّية ملآنة نبيذ فرنساوى battîjje mel'âne nebîd fransâwij; — Fafsbinder *etc. siehe Böttcher, Daube.*

Fassen *v. t. Einen* مسك másak, jémsik; قبض على qábadh (jáqbidh) 'ála; *bei der Hand* مسكه من يده másak'hu min jád'hu; — *in sich fassen* وسع wása, *Aor.* يسع jésa'; *diese Schachtel fafst zwei Pfund* العلبة دى تسع رطلين el-'úlbe di tésa' rathlên *od.* يسع فيها رطلين jésa' fîhā rathlên; *dies Zimmer fafst neun Personen* الاوضة دى تسع تسعة انفس el-ôdha di tésa' tís'at ánfus; — *siehe Begreifen.*

Fast *adv. nahezu* الا قليل íllā qalîl.

Fasten *v. n.* صام ßâm, jaßûm; — *s. n.* صوم ßaum, ßôm, ßûm *pl.* اصوام aßwâm; صيام ßijâm.

Fastnacht *s. f.* ثلاث الرفاع telât er-rifâ'.

Faul *a. verwesend* عفن 'áfin; معفّن mu'áffan; معفون ma'fûn; *Luft* متعفّن muta'áffan; نتن nátin; منتن múntin; — *träg* كسلان keslân *pl.* كسالى kesâla; — *faul sein, faulenzen* تكاسل tekásal, jetekásal; — Faulheit *s. f.* كسل késel; تكاسل tekâsul; توانى tawânī.

Faulen *v. n.* انعفن in'áfan, jen'áfin; تعفّن ta'áffan, jeta'áffan.

Faulfieber *s. n.* حمى عفنية húmma 'afanijje (ufnîjje).

Fäulnifs *s. f.* عفونة 'ufûne; عفن 'ufn, 'áfan; تعفّن ta'áffun.

Faust *s. f.* اليد المطبوقة el-jád el-mathbûqe; قبضة qábdhe; *Faustschlag s. m.* لكمة lákme *(auf die Brust); F. geben* لكم lákam, jálkum.

Fechten *v. a. (Kunst)* تطاعن tathâ'an, jetathâ'an (*eigentl. mit der Lanze*); — Fechtkunst *s. f.* علم الطعن والضرب 'ilm eth-thá'an wa'dh-dhárb; *mit dem Säbel* فن لعب السيف fenn lá'ab es-sêf; مسايفة musâjafe; — Fechtmeister *s. m.* خبير بالطعن والضرب chabîr bi'th-thá'an wa'dh-dhárb.

Feder *s. f.* ريش rîsch *coll.; eine F.* ريشة rîsche *pl.* رياش rijâsch *u.* ارياش arjâsch; *Rohrfeder zum Schreiben* قلم qálam *pl.* اقلام aqlâm; *die F. schneiden* برى القلم bára (jébri) el-qálam; — Federbusch *s. m.* هلال من ريش hilâl (*pl.* اهلة ahílle) min rîsch; — Federmesser *s. n.* مبرا míbrā, مبراة mibrât; مطوى míthwa *pl.* مطاوى mathâwī; مقشاة miqschât; موس mûs (*für* موسى mûsa) *pl.* امواس amwâs; *Syr.* عويسية 'uwaisijje; *türk.* قلمتراش qalemtrâsch; — Federzug *s. m.* خط chatth *pl.* chuthûth; رسم resm *pl.* rusûm.

Fee *s. f.* جنية dschinîjje; پرى péri *pers.; siehe Geist.*

Fegen *v. t. siehe Auskehren.*

Fegefeuer *s. n.* مطهر máth'har.

Fehlen *v. n. mangeln* احتاج الى ihtâdsch (jahtâdsch) íla, اعتاز i'tâz, ja'tâz *(bedürfen)* قل qall, jaqíll *(wenig sein)*; نقص náqaß, jánquß *(abgehen)*; *das Geld fehlt ihm* يحتاج الى الفلوس ja'htâdsch íla'l fulûs; قلت فلوسه qállat fulûs'hu; ناقصه فلوس nâqiß'hu fulûs; *die Lebensmittel fehlen* يقل الزاد jaqíll ez-zâd; *es fehlt uns nur das Pulver* ما ناقصنا الا البارود mâ nâqiß'nā íllā el-bārûd; *es fehlte Einer* كان واحد ناقص kân uwâhid nâqiß; — *was fehlt Ihnen?* ايش لك êsch lak? ايش بك êsch bik? ايش صاير فيك êsch ßâjir fîk? *mir fehlt Nichts* ما بى شى mâ bī schê; *wenig fehlte, so hätte er ihn umgebracht* كاد يقتله kâd (jekâd) jáqtul'hu; لو لا قليل كان قتله lau lā qalîl kân qátal'hu; بقى له شوية حتى يقتله báqa la-hú schuwájje hátta jáqtul'hu.

Fehler *s. m. natürl.* عيب 'aib, 'êb *pl.* عيوب 'ujûb; عيبة 'áibe, 'êbe *pl.* عياب 'ijâb; نقيصة naqîße *pl.* نقايص naqâjiß; — *ein begangener* غلطة ghálthe; زلة zálle *pl.* ât; *es ist nicht mein F.* ما هو ذنبى mâ húa dsánbi; — *Fehler machen (im Schreiben, Rechnen etc.)* غلط ghálith, jághlath; تغلط taghállath, jetaghállath.

Fehlerfrei *a.* ما له عيب mâ la-hú 'êb; — fehlerhaft *a.* معيوب ma'jûb; معور mu'áwwar; ناقص nâqiß; — *adv.* بعيب bi-'êb; بنقصان bi-nuqsân.

Fehlgeburt *s. f.* اسقاط الجنين

isqâth el-dschenin; طرح thir'h; *sie hat eine F. gemacht* اسقطت ásqathet, *Aor.* túsqith; طرحت thárahet, *Aor.* táthrah.

Fehlschiefsen *v. t.* اخطا áchtha, júchthî; — Fehlschufs *s. m.* ضربة خايبة dhárbe châjibe; — Fehltreten *v. n.* عثر 'áçar, já'çur; — Fehltritt *s. m.* عثرة 'áçre.

Feier *s. f. eines Festes* عمل العيد 'aml el-'aîd; — feierlich *a.* جليل dschelîl; — *adv.* بتعظيم bi-ta'çîm.

Feiern *v. t. ein Fest* عمل عيد 'ámal (já'mal) 'aîd; *eine Hochzeit* كلل kállal, jukállil.

Feiertag *s. m.* يوم عيد jôm 'aîd.

Feig *a.* جبان dschebân; نذل (نذل) nádil, نذيل nedîl; قليل الشجاعة qalîl esch-schudschâ'e; — Feigheit *s. f.* جبانة dschebâne; قلة مروة qíllet murúwwe.

Feige *s. f. Frucht* تين tîn *coll.*; *eine F.* تينة tîne; *Maghr.* كرموس kermûs; *grüne (Syr.)* توبة tûbe; *frische* تين طرى tîn thárî; *getrocknete* ت مربى t. murábba; ت ناشف t. nâschif; *in Wasser erweichte* ت مبلول t. meblûl; — *die frühzeitige F.* ديفورة dîfûre; باكور bâkûr; *indische* صبيرة βubháire; — *Baum* شجرة تين schádscharet tîn; *Maghr.* ش كرموس sch. kermûs; *indischer* صبار βubbâr.

Feigwarze *s. f. Condylom* وسم wádsam.

Feil *a. verkäuflich* بيعة bijâ'e; مبتاع mubtâ'; feilbieten *v. t.* عرض للبيع 'áradh (já'ridh) li'l-bei'.

Feile *s. f.* مبرد mibrad *pl.* مبارد mebârid.

Feilen *v. t.* برد bárad, jébrud.

Feilicht *s. n.* Feilspähne برادة berâde.

Feilschen *v. a.* تعالج ta'âladsch, jeta'âladsch.

Fein *a.* رفيع refîa; رقيق raqîq; ظريف çarîf.

Feind *s. m.* عدوّ 'adúww, 'adúw, 'adû; اعداء a'dâ' *u.* اعادى a'âdî; (دشمن düschmén *pers.*) دشمان duschmân; — feindlich *a.* feindselig *a.* عداوى 'adâwij; — *adv.* بعداوة bi-'adâwe; — Feindschaft *s. f.* Feindseligkeit *s. f.* عداوة 'adâwe; عدوان 'udwân; بغضة búghdha; — *die Feindseligkeiten im Krieg* المعادات el-mu'âdât.

Feinheit *s. f.* رفاعة rifâ'e; رقة ríqqe; ظرافة çarâfe.

Feld *s. n.* حقلة háqle *pl.* حقول huqûl *u.* حقالى haqâlî; مزرعة mázra'e *pl.* مزارع mezâri'; غيط ghaith, ghêth *pl.* غيطان ghîthân; بقعة búq'a *pl.* بقايع baqâji'; *im freien Feld* فى البرية fi'l-barrije; — Feldarbeit *s. f.* Feldbau *s. m.* فلاحة felâhe; تفليح الارض teflîh el-árdh.

Feldherr *s. m.* امير جيوش amîr el-dschujûsch; *siehe Anführer.*

Feldhüter *s. m.* ناطور (نواطير) الزرع natûr (*pl.* nawātîr) ez-zár'a.

Feldmesser *s. m.* مسّاح messâh *pl.* în *u.* مساحة messâhe; قيّاس qajjâs *pl.* în; *das Feld messen* قاس qâs, jaqîs; مسح másah, jémsah; *das Instrument* مقياس miqjâs; *die Kunst* قياس qijâs; مساحة mesâhe.

Feldzug *s. m.* سفر séfer *pl.* اسفار esfâr.

Fell *s. n. siehe Haut.*

Fels *u. Felsen s. m.* صخر ßachr *coll.*, *ein F.* صخرة ßáchra *pl.* صخور ßuchûr; *felsig a.* مصخّر múßchir.

Fenchel *s. m.* شمرة schúmre; *Aeg.* حبة سودا hábbe sôdā.

Fenster *s. n. oriental.* طاقة tháqe *pl.* ât; — *pers.* روزن ráuzen *pl.* روازن rewâzin; *vergittertes Aeg.* مشربية meschrebîjje; *Vergitterung* شبّاك schubbâk *pl.* schebābîk; *mit Erker* روشان rōschân; *siehe Haus.*

Ferien *s. pl.* بطالة bathâle; فراغ firâgh; فسحة fás'he.

Ferkel *s. n.* خنّوص chinnûß *pl.* خنانيص chanānîß.

Fern *a.* بعيد ba'îd; قاصى qâßī.

Ferne *s. f.* بعد bú'ad.

Ferner *adv.* ايضا áidhan; غير ذلك ghêr dsâlik; زيادة على ذلك zijâde 'âla dsâlik.

Fernglas *s. n.* Fernrohr *s. n.* نظارة naççâre; دوربين dūrbîn *pers.*

Ferse *s. f.* عقب 'áqib *pl.* اعقاب a'qâb; كعب ká'ab *pl.* كعاب ki'âb *u.* اكعاب ek'âb; عرقوب 'arqûb *pl.* عراقيب 'arāqîb.

Fertig *a. Sache* مكمّل mukámmal; تمام temâm; *Person* خالص châliß; فارغ fârigh.

Fessel *s. f. siehe Kette.*

Fest *s. m. Festtag s. m.* عيد 'îd, 'aîd *pl.* اعياد a'jâd; *gesegnete Festtage!* عيد مبارك عليكم 'aîd mubârak 'alêkum! *Antw.* عليك ابرك اعياد 'alêk ábrak el-a'jâd; *heute haben wir Festtag* نحن معيّدين اليوم náhnu mu'ájjidin el-jôm.

Fest *a.* ثابت çâbit, tâbit; ماكن mâkin; محكم múhkam.

Festigkeit *s. f.* ثبات çibât; *des Geistes* قوّة قلب qúwwet qalb.

Festlich *a. siehe Feierlich.*

Festtag *s. m. siehe Fest.*

Festung *s. f.* قلعة qál'aa *v.* qil'aa *pl.* قلاع qilâ'; *siehe Burg.*

Fett *s. n.* دهن du'hn; شحم scha'hm; دسم dásam; — *a.* سمين semîn *pl.* سمان simân; شحيم schahim; مدهن múd'han; *von Speisen* دسم dásim.

Feucht *a.* رطب ráthib; ندى nédij; نديان nedjân; طرى thárij; — Feuchtigkeit *s. f.* رطوبة ruthûbe; نداوة nedâwe.

Feuer *s. n.* نار nâr *pl.* نيران nīrân; وقيد waqîd; — Feuersbrunst *s. f.* حريق harîq; — Feuerbrand *s. m.* جذوة dschídwe *pl.* جذى dschída, dschúdi.

Feuern *v. a. Feuer geben* قوّس qáwwas, juqáwwis; اطلق الرصاص áthlaq (júthliq) er-raßâß.

Feuerstein *s. m.* صوّان ßawwân *coll., ein F.* ßawwâne; صلاثة ßallâthe.

Feuerwerk *s. n.* نار مصنعة nâr mußánnaʿe; حراقة haraâqe.

Feuerzange *s. f.* ملقط النار mílqath (*pl.* ملاقط malâqith) en-nâr.

Feurig *a.* نارى nârij; *fig.* حامى hâmij.

Fiber *s. f. siehe* *Faser.*

Fichte *s. f.* صنوبر ßanáubar; *Fichtenzapfen* جوز صنوبر dschôz ßanáubar.

Fieber *s. n.* حمّى húmma *pl.* حميات hummajât; *heifses* حمّى محرقة húmma múhriqe, سخونة suchûne; *kaltes* بردية bardîjje; *continuirliches F.* حمى ملازمة (او مواظبة) húmma mulâzime *od.* muwâçibe; *intermittirendes* حمى دايرة húmma dâjire; *periodisches* ح مطاردة h. muthárrade; *tägliches* ح نهارية h. nehârîjje; *dreitägiges* ح مثلثة h mutállate; غب ghubb; *viertägiges* ح ربع h. rubʿ; *entzündliches* ح التهابية h. iltihābîjje; *24 stündiges (Aleppo)* قوس qûs; *Pestfieber* ح وبائية h. webā'îjje; — *Einer der Fieber hat* محموم ma'hmûm, سخنان suchnân; — *das F. haben* انحم inhámm, jenhámm; *siehe* *Anfall;* —

Fieberrinde *s. f.* قينا قينا qîna-qîna.

Fiedelbogen *s. m.* قوس كمنجة qôs (*pl.* اقواس aqwâs) keméndsche.

Figur *s. f.* صورة ßûra *pl.* صور ßúwar; figürlich *adv.* مجازا medschâzan.

Filtriren *v. t.* صفى ßáffa, jußáffi.

Filz *s. m.* لبّاد lubbâd: *Filzmütze* لبدة hibde, libde.

Finanzen *s. pl. öffentliche* مال الميرى mâl el-mîrij; خزنة cházne; *Finanzminister s. m.* وزير امور المالية wezîr umûr el-mālijje; *-ministerium s. n.* ديوان الخزنة dîwân el-cházne.

Finden *v. t.* وجد wádschad, *Aor.* يجد jádschid; لقى láqia, jálqa; لاقى lâqa, julâqī; *Maghr.* جبر dschábar, jédschbur; *ich habe ihn nicht zu Hause gefunden* ما لقيته شي في البيت mâ laqît'hu'sch fi'l-bêt; *der Angeklagte ist im Garten versteckt gefunden worden* المتهوم كان انوجد مخبى في الجنينة el-met'hûm kân inwádschad muchábba fi'l-dschenîne; *wie findest du das?* كيف يبان لك هذا kêf jebân lak hádsa? — *für gut finden* استحسن istáhsan, jestáhsin; *ich finde das nicht nach meinem Geschmack* ما طلع على خاطرى mâ thálaʿ ʿála châthiri; — *sich v. r. vorkommen* وجد wúdschid, *Aor.* يوجد jûdschad *pass.;* انوجد inwádschad: ذلك الشى يوجد في بلاد الترك dsâlik esch-schê jûdschad fi bilâd et-turk *dergleichen findet man in der Türkei;*

man findet dort Wasser فيه هناك موية موجودة fîh honâk môje maudschûde.

Finger *s. m.* اصبع áßbaʿ *pl.* اصابع aßâbiʿ *u.* aßābiʿ : *Daumen s. m.* ابهام ib'hâm *pl.* ebûhim, *vulg.* باهم bâhim *pl.* بواهم bawâhim; *Zeigefinger* سبّابة sebbâbē; *Mittelfinger* وسطانية wasthānîjje *od.* طويلة thawîle; *Ringfinger* بنصر bínßir *pl.* بناصر banâßir; *kleiner F.* خنصر chínßir.

Fingerhut *s. m.* كشتبان kesch-tebân *pl.* كشاتبين keschātbin; كستوان kestewân.

Fink *s. m.* دج duddsch; شرشور scharschûr; صرصور ßarßûr.

Finne *s. f. auf der Haut* بثرة báçare *pl.* بثور buçûr.

Finster *a.* Finsternifs *s. f. siehe* *Dunkel, Dunkelheit.*

Firmament *s. n.* فلك الثوابت félek eç-çawâbit.

Firmeln *v. t. kirchl.* ثبّت çábbat, juçábbit; — Firmelung *s. f.* تثبيت taçbît; الميرون el-mīrûn; *Einem die F. geben* منح سر الميرون mánah (jémnah) sirr el-mīrûn.

Firnifs *s. m.* سندروس sindarûs; دهان dihân; — firnissen *v. t.* دهن dáhan, jéd'hun; *gefirnifst a.* مدهون med'hûn.

Fisch *s. m.* سمك sámak *coll.*; *ein F.* سمكة sámake *pl.* اسماك esmâk, سموك sumûk *u.* sumūkât; حوت hût *pl.* حيتان hītân *Sternbild*; *Seefisch* سمك بحرى sámak báhrij; *Flufsfisch* س نهرى s. ná'hrij; *gesalzener* س مملح s. mumállah; *getrockneter* س مقدد s. muqáddad; *geräucherter* س مدخن s. mudáchchan.

Fischbein *s. n.* لحية الحوت líhjet el-hût.

Fischbrut *s. f.* بسارية besārîjje.

Fischen *v. t.* اصطاد السمك ißthâd (jaßthâd) es-sámak.

Fischer *s. m.* صيّاد سمك ßajjâd (*pl.* în) sámak; *Maghr.* حوات hawwât; — Fischerei *s. f.* Fischfang *s. m.* صيد السمك ßaid (*od.* ßêd) es-sámak; — Fischhändler *s. m.* سماك sam-mâk *pl.* în.

Fischotter *s. f.* ثعلب الما táʿlab el-mâ; كلب الماء kelb el-mâ.

Fistel *s. f. medic.* ناسور, ناصور nāsûr; زر zírr.

Fixstern *s. m.* كوكب ثابت káu-kab çâbit; *pl.* الثوابت eç-çawâ-bit.

Flach *a. siehe Eben.*

Fläche *s. f.* سطح متسوى sath'h mutesáwwī; وطا wathâ; *siehe Ebene.*

Flachs *s. m.* كتّان kettân.

Flagge *s. f.* بنديرة bandêra; *die F. streichen* نزل البنديرة názzal (junázzil) el-bandêra; *siehe Fahne.*

Flamme *s. f.* لهبة láhabe; لهيب lahîb.

Flasche *s. f.* قزازة qazâze *pl.* قزايز qazâjiz; قنينة qinnîne, qannîne *pl.* قناني qanânī; *(viereckige) flache*

(مربعة) بطة bátthe (murábba'e); *von schwarzem Glas* سودايه saudâje; *überflochtene* مقشقشة muqáschschasche; *lederne Reiseflasche* زمزمية zemzemîjje; *Fläschchen für Wohlgerüche* قمقم qúmqum *pl.* قماقم qamâqim; *eine Weinflasche* قزازة النبيذ qazâzet en-nebîd; *eine Flasche Wein* قزازة نبيذ qazâzet nebîd.

Flaum *s. m. Federn* ريش ناعم rîsch nâ'im; *Haar* وبر wábar: — flaumicht *a.* وبر wábir; اوبر áubar.

Flechse *s. f.* طرف العصب tháraf (*pl.* athrâf) el-'áßab.

Flechte *s. f. auf der Haut* قوبة qáwabe *pl.* قوابى qawâbi; جذمة dschídme *pl.* جذم dschídam; — *Lichen* اشنة áschine; كشوت kuschût; كشة العجوز késchschet el-'adschûz; — *Haarflechte* ضفيرة dhafîre *pl.* ضفاير dhafâjir; جديلة dschedîle *pl.* جدايل dschedâjil.

Flechten *v. t.* جدل dschádal, jédschdil; ضفر dháffar, judháffir.

Fleck *s. m.* بقعة báq'a *pl.* بقع búqa'; *Rostfleck* نمشة némsche; *Schmutzfleck* نجاسة nedschâse; *weisser Stirnfleck des Pferdes* نجمة nídschme; *siehe Blässe.*

Flecken *s. m. Dorf* قرية qárje *pl.* قرى qúra.

Fledermaus *s. f.* وطواط wathwâth *pl.* وطاويط wathâwith; خفاش chaffâsch.

Fleisch *s. n.* لحم la'ḥm; *ein Fleischstück* لحمة láḥme *pl.* لحوم luḥûm *u.* luḥûmât; *Rindfleisch* لحم بقرى la'ḥm báqarij; لحم خشن l. cháschin; *Lamm- u. Hammelfleisch* لحم ضانى la'ḥm dhânij (dhá'nij); ل الغنم l. el-ghánam; — *gesottenes* ل مسلوق l. meslûq; *gebratenes* ل مشوى l. méschwij; — *gesalzenes* ل مملح l. mumállaḥ; *gedörrtes* ل مقدد l. muqáddad; *geräuchertes* ل مدخن l. mudáchchan; — *F. im Gegensatz zu Geist* جسد dschésed; *die fleischlichen Vergnügen* اللذات الجسدانية el-liddsât el-dschesedânîjje.

Fleischbrühe *s. f.* مسلوقة meslûqe; مرقة لحم máraqet la'ḥm.

Fleischer *s. m.* قصّاب qaßßâb; جزار dschezzâr; — *Fleischerladen s. m. Fleischbank s. f.* دكان القصاب dukkân el-qaßßâb.

Fleischfressend *a.* جارح dschâriḥ; *die fl. Thiere* الجوارح el-dschawâriḥ.

Fleiſs *s. m.* اجتهاد idschtihâd; جهد dschéhed; تقيد taqájjud; — Fleiſsig *a.* مجتهد mudschtáhid; صاحب همة ßâḥib hímme.

Flicken *v. t.* رقع ráqqa', juráqqi'; صلح ßállaḥ, jußálliḥ.

Flieder *s. m.* سنبوق sambûq; خمان chamân.

Fliege *s. f.* ذباب dubâb *coll.; eine F.* ذبابة dubâbe *pl.* اذبة adíbbe, *vulg.* دبانة dubbâne, dibbâne; *spanische* دبان هندى dubbân híndij; — *die Fliegen verjagen* كش او كشكش الدبان kaschsch (jekísch sch) *od.* káschkâsch (ju-

káschkisch) ed-dubbân; — *Fliegenkoth s. m.* خراء الذبان chirâ ed-dubbân; — *Fliegennetz s. n.* ناموسية nāmūsijje; — *Fliegenschwarm s. m.* ثول ذبان ṭaul dubbân; — *Fliegenwedel s. m.* مكشة mikáschsche *pl.* ât; منشة mináschsche.

Fliegen *v. n.* طار thâr, jathîr; الطيور تمسك في الهوا بأجنحتها و تطير eth-thujûr témsik fi'l-háwa bi-édschnihet'hā wa tathîr *die Vögel fliegen, indem sie mit ihren Flügeln in die Luft greifen.*

Fliehen *v. n.* هرب من hárab (já'hrub) min; فر farr, jefírr; انهزم inházam, jenházim; *fliehe die Unwissenden!* اهرب من الجهلاء u'hrub min el-dschúhalā! — *das Laster* اجتنب الرذايل idschtánab (jedschtánib) er-redsâjil.

Fliefsen *v. n.* سال sâl, jesîl; ساح sâḥ, jesîḥ; صب ßabb, jaßúbb; انصب inßább, jenßább; جرى dschára, jédschrī; *fliefsend a.* سايل sâjil; سايح sâjiḥ; جاري dschârī.

Fliefspapier *s. n.* ورق باقق wáraq bâqiq; ورق ناشش wáraq nâschisch.

Flink *a.* نشط náschith.

Flinte *s. f.* بندقية benduqijje *pl.* بندق búnduq; بارود bārûd *coll.* *eine F.* بارودة bārûde *pl.* بواريد bawārîd; *Maghr.* مكحلة mík'hale *pl.* مكاحل mekâḥil; *türk.* تفنكة tafénke; *einläufige* بندقية مفردة benduqijje múfrade; *zweiläufige* (مزوجة) ب مجوزة b. mudscháwwaze (*für* muzáwwadsche); *Bestandtheile: das Steinschlofs* مقلب míqlab, máqlab *pl.* مقالب maqâlib; *samml. Hahn* شقمق schaqmaq, زناد zinâd; *Stein* صوانة ßawwâne; صلاطة ßallâthe; قداحة qaddâḥe; *Hahn* ديك dîk; *Feder* زنبرة zúmbure, zúmburek; زناد, رقاص raqqâß zinâd; *Schutzblech der Feder* ستار sitâr, settâr; *Pfanne* جرن dschurn *pl.* اجران edschrân; فالية fâlije; — *Pfanndeckel* قوس qaus, qôs; — *Lauf* ماصورة māßûre *pl.* مواصير mawāßir; جعبة dschú'abe *pl.* جعاب dschi'âb; حديد ḥadîd; — *Visir, vorderes* ناظر nâdhir; *am Ende des Laufs* نشان nischân; قمحة qám'ḥe; — *Schaft* خشب بندقية cháschab benduqijje; — *Kolben* قندق qándaq *pl.* qanâdiq; كرنيفة karnífe; خزنة cházne; — Flintenschufs *s. m.* قواسة qawwâse; *siehe Abfeuern.*

Flittergold *s. n.* بهرجان be'hredschân.

Flocke *s. f. Wolle* (او باقة) كوكة صوف kôket (*od.* bâqet) ßûf; نسالة nusâle; *Schnee* رقعة ثلج rúq'at taldsch *pl.* رقع riqâ'.

Flockseide *s. f.* كتيت حرير ketit ḥarîr, كتكت kétket; — *Flockwolle s. f.* كتيت ketît.

Floh *s. m.* برغوث barghûç, barghût *pl.* براغيث berāghîç; *Flöhe haben (Wohnung)* برغث bárghaç,

jubárghiç; *reich an F.* مبرغث mubárghaç.

Flor *s. m. Stoff* برنجق burúndschuq, birindschiq; برنجك beréndschik; كريشة kirîsche.

Floretseide *s. f.* كتكت الحرير kótket el-harîr.

Floſs *s. n. Flöſse s. f.* معدية ma'dijje (الواح خشب); رموس ramûs *Syr.*; كلك kélek *auf dem Euphrat u. Tigris, von aufgeblasenen Ziegenschläuchen getragen.*

Flöte *s. f.* غابة ghâbe; مزمار mizmâr; شبابة schebbâbe; *siehe Musik.*

Flotte *s. f.* عمارة 'imâre.

Fluch *s. m.* لعنة lá'ane; — Fluchen *v. a. Einen verfluchen* لعن lá'an, jál'an; دعا عليه dá'ā (jéd'ū u. jed'ī) 'alêhu; — *verflucht* ملعون mal'ûn.

Flucht *s. f.* هروب hurûb; فرار firâr; انهزام inhizâm; *in die F. schlagen* هرب hárrab, juhárrib; هزم házam, já'hzim.

Flüchten, *sich v. r. siehe Fliehen.*

Flüchtig *a.* Flüchtling *s. m.* هارب hârib; هربان harbân.

Flug *s. m.* طيران thajarân.

Flügel *s. m.* جناح dschenâh *pl.* اجنحة édschnihe u. جنح dschánuh; *einer Armee* جنب dschanb, dschemb *pl.* اجناب edschnâb; *siehe Armee.*

Fluſs *s. m.* نهر na'hr, nâhar *pl.* انهار anhâr u. انهر ánhur; *groſse Ströme* بحر ba'hr: *der gesegnete Nilfluſs* بحر النيل المبارك ba'hr en-nîl el-mubârak; *reiſsender F.* سيل sejl *pl.* سيول sujûl; — *Fluſsfisch* سمك نهري sámak ná'hrij; — *Blutfluſs* اسهال الدم ishâl ed-dám.

Flüssig *a.* مايع mâji'; سايل sâjil; — Flüssigkeit *s. f.* مايع mâji' *pl.* موايع mawâji'; ميّاعة mījâ'e.

Fluſspferd *s. n.* حصان (او فرس) البحر hiſsân (*od.* fáras) el-ba'hr; برنيق barnîq; *in Nubien* ارد ird.

Fluth *s. f.* فيض الماء faidh el-mâ; *Sintfluth* الطوفان eth-thūfân; — *Steigen des Meeres* مد medd; ملاء milâ; البحر المالي el-bahr el-mâlī; *siehe Ebbe.*

Fohlen *s. n.* Füllen *s. n.* مهر mu'hr *pl.* امهار emhâr u. مهار mihâr, mihâre; *Syr.* كر kúrr, kúrre *pl.* كرار kirâr; *Maghr.* جذع dschéda', جداعة dsched-dâ'e; — *ganz junges* فلو filw, filu; félwe *pl.* افلاء eflâ.

Folge *s. f. Wirkung* صادر ſsâdir; حاصل hâſsil; *siehe Ausgang, Ende.*

Folgen *v. n.* تبع tába', jétba; تلا tála, jétlu; *er folgte ihnen auf der Ferse* تبعهم على الاثار tába'hum 'âla'l-āçâr; *siehe Gehorchen.*

Folgend *a.* تابع tâbi'; تالي tâlī; *den folgenden Tag* تاني يوم tânī jôm; *den f. Monat* في الشهر التالي fi'sche'hr et-tâlī.

Folgern *v. t.* انتج ántadsch, júntidsch; استنتج istántadsch, jestántidsch; — Folgerung *s. f.* نتيجة netîdsche *pl.* نتايج netâ-

jidsch; استنتاج istintâdsch; — folglich *adv.* بالنتيجة bi'n-netîdsche.

Folgsam *a.* مطيع muthî'.

Fontäne *s. f.* فسقية fisqîjje *pl.* فساقي fesâqī.

Fontanell *s. n.* كي kajj *pl.* ât; حمصة hůmmaße; *am Kopf* يافوخ jāfûch; هامة الراس hâmmet er-râs; *ein F. setzen, cauterisiren* فتح كي fátah (jéftah) kájj; *das Instrument* مكواة mikwât.

Fordern *v. t.* طلب thálab, játhlub; *Einen vor Gericht f.* دعا الى المحكمة dá'a (jéd'u *u.* jéd'i) íla 'l-máhkeme.

Forderung *s. f.* طلب thálab; مطلوب mathlûb; ادعاء iddi'â.

Forelle *s. f.* سمك اريوان sámak Eriwân; *türk.* الا بالغى âla bályghy.

Form *s. f.* صورة ßûra *pl.* صور ßúwar; قانون qānûn *pl.* qawānîn; *nach der vorgeschriebenen Form* حسب القوانين hasb el-qawānîn; — *grammat.* صيغة ßîgha; *Formenlehre und Syntax* صرف ونحو ßarf wa na'hw; — *Gufsform* قالب qâlib *pl.* قوالب qawâlib; *in die F. giefsen* صب في القالب ßabb (jaßúbb) fi'l-qâlib.

Formel *s. f.* قانون qānûn *pl.* قوانين qawānîn; صورة ßûra *pl.* صور ßúwar; *relig.* صيغة ßîgha; *Eidesformel* صورة يمين ßûrat jemîn.

Formen *v. t.* صوّر ßáwwar, jußáwwir; صنع ßána', jáßna'.

Förmlichkeit *s. f. im Umgang* تكليف teklîf *pl.* tekālîf; *ohne F.* من غير تكليف min ghêr teklîf; *gesetzliche* قانون qānûn *pl.* qawānîn; عادة 'âde *pl.* عوايد 'awâjid; *siehe Form.*

Forschen *v. t. nach etwas* فتش على fáttasch (jufáttisch) 'ála; فحص fáhaß, jéfhaß; *wissenschaftlich* استقصى في العلم istáqßa (jestáqßī) fi'l-'ilm; امعن النظر في ám'an (júm'in) en-náçar fî.

Forschung *s. f.* فحص fa'hß; تفحص tefáhhuß; استقصا istiqßâ.

Forst *s. m. siehe Wald.*

Fort *adv. fort und fort* من غير انقطاع min ghêr inqithâ'; بلا فتور bi-lâ futûr; — *interj. fort, packe dich!* رح امشى ruh, ímschi!

Fortan *adv.* من الان وصاعد min el-ân wa ßâ'id; من هلق ورايح min hállaq (*für* هلوقت hal-wáqt = هذا الوقت hâdsa el-wáqt) wa râjih.

Fortdauer *s. f.* دوام dawâm; بقاء baqâ; — Fortdauern *v. n.* دام dâm, jedûm; بقى báqa, jébqa; — fortdauernd *a.* دايم dâjim; بلا فتور bi-lâ futûr.

Fortfahren *v. a. in etwas* ادمن على ádman (júdmin) 'ála; داوم على dâwam (judâwim) 'ála; لم يزل عامل (او يعمل) lám jezál 'âmil *od.* já'mal; *siehe Aufhören.*

Fortgehen *v. a.* مضى mádha, jémdhī; راح râh, jerûh.

Fortjagen *v. t.* طرد من عنده thárad (játhrud) min ʿánd'hu.

Fortlaufen *v. a. siehe Entlaufen.*

Fortpflanzen, *sich v. r.* تكاثر tekâçar, jetekâçar; انتشر intáschar, jentáschir; نما náma, jénmu; — Fortpflanzung *s. f.* نمو numúww; تكاثر tekâçur; استنشار istinschâr.

Fortschreiten *v. n. in etwas* تقدم في taqáddam (jetaqáddam) fì; تشطر في teschátbthar fì; — Fortschritt *s. m.* تقدم taqáddum *pl.* ât; ازدياد izdijâd.

Fortsetzen *v. t.* كمل kammal, jukámmil; تتبع tetábbaʿ, jetetábbaʿ; *siehe Fortfahren;* — Fortsetzung *s. f.* تكميل tekmîl; تتبع tetábbuʿ; اتصال ittiʃâl.

Fossil *a.* معدني máʿdinij.

Fourage *s. f.* علف ʿálaf *pl.* اعلاف aʿlâf *u.* علاف ʿilâf; — *fouragiren v. a.* لم العلف lamm (jelúmm) el-ʿálaf; راد râd, jerûd.

Fracht *s. f. eines Schiffes* حمولة مركب hamûlet márkeb; وسقة wáʃqe; — *Frachtschiff s. n.* مركب حمولة márkeb hamûle.

Frachtbrief *s. m.* تعريف الوسق taʿrîf el-wasq; تعريف الحمولة taʿrîf el-hamûle; رفتية reftîjje; سيتمي sîtemij; — *Muster:* المحمول من بندر كلكتة الى بندر سويس فى المركب الفلانى صحبة الخواجة فلان من طرف فلان بن فلان باسم الشيخ محمد بن موسى ربطة من حرير خام بعلامة ٣٤ اصط ا تسلم الى الشيخ المذكور ونولها الذى قدره ثلاثين ريال يسلم فى بندر سويس كتبه فلان بن فلان نهار الحادى عشر من شهر رجب سنة ١٢٨٤ : el-mahmûl min bénder Kalkútta íla bénder Suwéis fi'l-márkeb el-fulânij ʃú'hbat el-chawâdsche fulân min tháraf fulân ben fulân, bi-ísm esch-schêch Muhámmed ben Mûsa: rábthe min harîr châm bi-ʿalâme 34 AST 1; tusállam íla esch-schêch el-medskûr, wa nául'hā elládsi qádar'hu telātîn rijâl jusállam fi bénder Suwéis; — kátab'hu fulân ben fulân nehâr el-hâdī ʿáschar min sche'hr Redscheb séne 1284: *wörtl. das Abgesandte aus dem Hafen Kalkutta nach dem Hafen Suez auf dem Schiffe N., mit Gelegenheit des Kaufmanns N., von Seiten des N. N., mit der Addresse des Schech Muhammed ben Musa: (ist) ein Ballen rohe Seide mit dem Zeichen 34 AST 1; möge derselbe abgeliefert werden an den Schech, und seine Frachtgebühr, welche 30 Thlr. beträgt, möge bezahlt werden im Hafen Suez; — geschrieben hat es N. N. am 11. Redscheb 1284.*

Fracturschrift *s. f.* خط ثلثي chatth çúluçij.

Frage *s. f.* مسألة más'ale *pl.* مسايل mesâjil; سوال su'âl, suwâl *pl.* ât; استفهام istifhâm.

Fragen *v. t. Einen nach etwas* سأل عن شي احدا sá'al (jés'al, *Imp* is'al) áhad$_{un}$ 'an schê; استخبر او استفهم منه عن شي istáchbar (jestáchbir) *od.* istáfham (jestáfhim) mín'hu 'an schê: *frage ihn nach dem Preise der Waaren* اسأله عن سعر البضايع ís'al'hu 'an si'r el-bedhâji'! *od.* استخبر منه عن istáchbir mín'hu 'an *u. s. w.*; *erlauben Sie, dafs wir Sie fragen, was Sie hierhergeführt hat!* لا تواخذنا بدنا نسألك ايش هو الشغل اللي جابك الى هنا lâ tuwâchidnā! bídd'nā nés'alak êsch húa esch-schúghl ílli dschâbak íla héne; — *Einen nach dem Namen fragen* استسمى احدا istásma (jestásmi) áhad$_{an}$ — *Einen um Rath fragen* استشار منه istaschâr (jestaschîr) mín'hu.

Franco *adv.* Frankirt *a.* *Brief* مكتوب خالص من الكراء maktûb châliß min el-kirâ; — Frankiren *v. t.* خلص المكتوب من الكراء chállaß (juchálliß) el-maktûb min el-kirâ.

Franse, Franze *s. f.* هدب húdub, هداب huddâb; ذيل dseil, dsêl *pl.* اذيال edsjâl; سجاف sedschâf.

Frafs *s. m.* قوت qût; اكلة ákele.

Frau *s. f.* امرأة imrât; مرة mára *pl.* نساء nisâ, *v.* níse *u.* نسوان niswân; *verheirathete* زوجة záudsche, zôdsche *vulg.* جوزة dschôze; قرينة qarîne; حليلة halîle; *Haremsdame* حرمة húrme *pl.* حرم húram *u.* حريم harîm *coll.*; *die Frauengemächer* حرم háram; *als Anrede* ست sitt (*für* سيدة séjjide *Herrin*).

Frech *a.* وقح wáqih *pl.* وقاح wuqâh; سفيه sefîh *pl.* سفهاء súfahā; *schamlos* قليل حيا qalîl hájā; — Frechheit *s. f.* وقاحة waqâhe.

Fregatte *s. f.* فرقاطة firqâtha.

Fremd *a.* غريب gharîb *pl.* غرباء ghúrabā *u.* اغراب aghrâb; *ausländisch* اجنبي édschnebij; براني barrânij.

Fressen *v. t.* اكل ákal, jâkul; رعى rá'a, jár'a; ابتلع ibtála', jebtáli'; شره schárih, jéschrah; — Fresser *s. m.* شره schárih, شرهان scharhân; اكول akûl; — Fresserei *s. f.* Frefsgier *s. f.* شراهة scherâhe.

Freude *s. f.* سرور surûr; فرحة fárhe; محظوظية mahçûçîjje.

Freudenmädchen *s. n.* قحبة qá'hbe *pl.* قحاب qihâb.

Frei *a. nicht Sklave* حر hurr *pl.* احرار ahrâr *u.* حرار hirâr; *unabhängig* معتوق ma'tûq; خالص châliß; *frei im Handeln* مخير muchájjar; مطلوق الحرية mathlûq el-hurrijje; *der freie Wille* اختيار ichtijâr; *frei von (Strafe)* خالص من châliß min; *du bist ein freier Mann und kannst machen, was du willst* انت دستورك في يدك تعمل ما يعجبك énte destûrak fi jádak, tá'mal mā ju'dschibak; — *im*

Benehmen طَلْق thâliq, طليق thalîq; *du bist zu frei in deinen Reden* انت طليق بزيادة في كلامك énte thalîq bi-zijâde fi kalâmak.

Freigebig *a.* سخي sáchij *pl.* اسخياء ás'chijā; كريم kerîm *pl.* كرام kirâm; يده مفتوحة jád'hu meftûhe; — Freigebigkeit *s. f.* سخاء sachâ, سخاوة sachâwe; جودة dschûde; كرم kérem.

Freigelassen *a.* معتوق ma'tûq *pl.* معاتيق ma'ātīq; *siehe Freilassen.*

Freiheit *s. f.* حرية hurrîjje; *freies Land* بلاد حرية bilâd hurrîjje; *Religionsfreiheit* حرية الاديان hurrîjjet el-edjân; *F. im Handeln* اطلاق ithlâq; *du hast hierin volle F.* انت مطلق الارادة في ذلك énte múthlaq el-irâde fi dsâlik; *F. des Willens* اختيار ichtijâr; *F. im Reden* طلاقة اللسان thalâqet el-lisân; *ich nehme mir die F. Sie zu belästigen* متجاسرين بتكليفكم mutedschāsirîn bi-teklîfkum; — *Freiheiten u. Privilegien* امتيازات ومعافيات imtijāzât wa mu'āfijât.

Freilassen *v. t. einen muslim. Sklaven ohne Entgelt* اعتق á'taq, jú'tiq; عتق 'átaq, já'tiq: *Formel:* انت عتيق قربة الى الله énte 'atiq qúrbatan íla'llâh *du bist frei, Gott zum Opfer;* — *der Freilassende* معتق mú'tiq; *der Freigelassene* معتق mú'taq, عتيق 'atîq; معتوق ma'tûq; — *die Freilassung* عتق 'atq, عتاقة 'atâqe, اعتاق i'tâq; — *gegen Geldentschädigung freilassen* كاتب عبدا kâtab (jukâtib) 'ábdan: *ich gebe dich frei gegen 1000 Dinare* كاتبتك على الف دينار kâtabtak 'ala alf dīnâr; *der so Freigelassene* مكاتب mukâtab; — *Gefangene freilassen* اطلق áthlaq, júthliq.

Freimuth *s. m.* خلاص نية chaláß nîjje; صدق ßidq; سذاجة sedâdsche; — freimüthig *a.* خالص النية châliß en-nîjje; سليم القلب selîm el-qálb; صادق ßâdiq; ساذج sâdidsch.

Freistaat *s. m.* جمهور dschemhûr.

Freistätte *s. f.* ملجاء máldschā, méldschā; دار الحماء dâr el-himâ.

Freitag *s. m.* يوم الجمعة jôm el-dschúm'a; *Charfreitag* جمعة الآلام dschúm'at el-ālâm.

Freiwillig *adv.* باختيار bi-ichtijâr; طوعا tháu'an; بالطوع والرضا bi'th-thau' wa'r-ridhâ; — Freiwilliger *s. m. Soldat* مخير muchájjar *pl.* în.

Freuen, *sich v. r.* فرح ب, ل fárih, jéfrah, l', b'; انسر ل insárr, jensárr, l'; انبسط inbásath, jenbásith; انحظ inháçç, jenháçç (من min u. ب b'); *sie freuten sich aufserordentlich* كانوا في غاية الفرح والسرور kânū fi ghâjet el-farh wa's-surûr; *ich bin sehr erfreut Sie wohl und gesund zu sehen* فرحنا (او حصل عندنا غاية المحظوظية) بالنظر الى وجهكم

السعيد faráhnā (*od.* háßal ʿánd'nā ghâjet el-malıçūçîjje) bi'n-náçar íla wádschh'kum es-saʿîd! *od.* قوى كثير انبسطنا لما شفناكم بخير وعافية qáui ketîr inbasáthnā li-mâ schufnâkum bi-chêr wa ʿâfije.

Freund *s. m.* حبيب ḥabîb *pl.* احباب aḥbâb *u.* احباء aḥíbbā; محب muḥíbb *pl.* in; خليل chalîl *pl.* خلان chullân *u.* خلة chúlle; صاحب ßâḥib *pl.* اصحاب aßḥâb; عشير ʿaschîr *pl.* عشراء ʿúscharā; *treuer F.* صديق ßadîq *pl.* اصدقاء áßdiqā, محب مخلص muḥíbb múchliß; *den F. erkennt man in der Noth* الصديق فى زمان الضيق eß-ßadîq fi zemân edh-dhîq *od.* علم الاخوان فى وقت الامتحان ʿilm el-echwân fi waqt el-imtiḥân; *wer sein Geld liebt hat keinen F.* صديق ماله صديق ما له ßadîq mâl'hu ßadîq mâ la-hú; — *Anreden: mein Freund!* يا حبيبى, خليلى, صاحبى, اخى, ابن عمى, ابن خالى jâ ḥabîbī! jâ chalîlī! jâ ßâḥibī! jâ áchī! jâ íbn ʿámmī! jâ íbn châlī! (*Sohn meines Oheims, Vetters*); — *an Aeltere* يا عمى jâ ʿámmī! يا خالى jâ châlī.

Freundlich *a.* انيس anîs; لطيف lathîf; — *adv.* بلطافة bi-luthâfe; على طريق المحبة والسهولة ʿála tharîq el-maḥábbe wa's-suhûle; — Freundlichkeit *s. f.* لطافة luthâfe; وداد wadâd; سهولة الاخلاق suhûlet el-achlâq.

Freundschaft *s. f.* محبة maḥábbe *vulg.* muḥébbe; وداد wadâd; مودة mawádde; حب ḥubb; *treue F.* صداقة ßadâqe; خلوص chulûß.

Frevel *s. m.* فعل سوء fáʿal sû; اذية adsîje; خطا chathâ.

Fricassée *s. n.* قاورمة qawurmá *türk.*

Friede, Frieden *s. m.* صلح ßulḥ; هدنة húdne, هدانة hudâne; راحة râḥe; *lafs mich in F.* خلينى فى حالى challînī fi ḥâlī; *er hat F. zwischen ihnen gestiftet* اصلح بينهم áßlaḥ (júßliḥ) bên'-hum; — Friedensschlufs *s. m.* مصالحة mußâlaḥe; Friedens-artikel *s. pl.* شروط صلح schurûth ßulḥ (*sing.* شرط scharth).

Friedfertig *a.* هادى hâdī; — Friedfertigkeit *s. f.* هدوء hudû, húdu, هداوة hedâwe.

Friedlich *adv.* بصلح وهدوء bi-ßúlḥ wa hudû.

Frieren *v. n. es friert* الدنيا جليد ed-dúnjā dschelîd; *ich friere, es friert mich* انا بردان ána bardân.

Fries *s. m. Archit.* افريز ifrîz *pl.* افاريز efārîz.

Friesel *s. m.* حصبة ḥáßbe.

Frisch *a.* طرى thárij; رطب ráthib; *kühl* بارد bârid; *neu* جديد dschedîd; طرى thárij; *frisches Brot* خبز لين chubz lájjin; *f. Käse* جبن طرى dschibn thárij; *Farbe* نضر nádhir; زاهى zâhī; — Frische *s. f.* طراوة

tharâwe; برودة barûde; نضارة nadhâre.

Frisiren *v. t. die Haare* جعّد الشعر dschá''ad (judschá''id) esch-schá'ar; جعود dschá'wad, judschá'wid; — *die Frisur* سبسبة الشعر sébsebet esch-schá'ar; تجعد tedschá''ud.

Frist *s. f.* حدّ hadd *pl.* حدود hudûd; اجل adschl; *Aufschub* مهلة mú'hle; — *Zahlungsfrist* ميعاد mî'âd; *mit dreimonatlicher F. vom Datum* لانقضاء ثلاثة اشهر من التاريخ li-inqidhâ telâtet áschhur min et-târich; *zur bestimmten F.* في الميعاد fi'l-mî'âd; *die F. ist erloschen* حضر الميعاد hádhir el-mî'âd; *die F. erstrecken od.* Fristen *v. t.* اخّر الاجل áchchar (ju'áchchir) el-ádschl; *die* Fristung *s. f.* تأخير الاجل ta'chîr el-ádschl.

Froh *a.* مبسوط mebsûth; فرحان farhân.

Fröhlich *a.* مسرور mesrûr; فرحان farhân; — Fröhlichkeit *s. f.* سرور surûr; فرح farh.

Frohndienst *s. m.* سخرة súchra; *zum F. zwingen* سخّر sáchchar, jusáchchir.

Frohnleichnamsfest *s. n.* عيد الجسد 'aid el-dschésed.

Fromm *a.* تقي táqî *pl.* اتقياء átqijâ; متعبّد muta'ábbid; ناسك nâsik; — Frömmigkeit *s. f.* تقوى táqwa; تقاوة taqâwe; عبادة 'ibâde; نسك nesk.

Fronte *s. f.* وجه wadsch'h; *von der F.* من قدّام min quddâm.

Frosch *s. m.* ضفدع dháfda' *coll.*; *ein F.* ضفدعة dháfda'e *pl.* ضفادع dhafâdi'; عقرق 'aqúrruq.

Frost *s. m.* جليد dschelîd.

Frucht *s. f.* ثمر çámar, támar *coll.* *eine F.* ثمرة çámare, çámire *pl.* اثمار açmâr *u.* ثمار çimâr; *Baumobst* فاكهة fâkihe *pl.* فواكه fawâkih; — *Leibesfrucht* جنين dschenîn; حمل haml; — Fruchtbalg *s. m.* قشر الحبّ qischr el-hább.

Fruchtbar *a.* مثمر múçmir; مريع marí'a; خصيب chaßîb; كثير الاثمار ketîr el-açmâr; — Fruchtbarkeit *s. f.* خصب chißb.

Fruchthandel *s. m.* بيع الحبوب bei' el-hubûb; — Fruchthändler *s. m.* بيّاع الحبوب bajjâ' el-hubûb.

Früh *adv. am Morgen, in der* Frühe *s. f.* في الصباح fi'ß-ßabâh; من الصبح min eß-ßubh; بكير bekkîr; *ich werde morgen früh abreisen* اروح غدا بكير arûh ghádda bekkîr; *er ist Einer der früh aufsteht* هو مبكر húa mubákkir; يقوم بكير jaqûm bekkir; بدري bédrij; — *komme früh zu mir* بكّر علي bákkir 'alájja; — *nicht spät, rechtzeitig* على وقت 'ála wáqt.

Frühjahr *s. n.* Frühling *s. m.* ربيع rebî'a; فصل الربيع faßl er-rebî'a.

Frühstück *s. n.* فطور futhûr, *v.* futhúr; — Frühstücken *v. a.*

فطر fáthar, jéfthar u. jéfthur; *ich habe noch nicht gefrühstückt* لسا ما فطرت شي líssa mā fathárt'sch; *habt ihr Nichts zum Frühstück bei euch?* ما عندكمش ما نفطر به mā ʿáudkum'sch mā néfthar b'hú?

Fuchs *s. m.* ثعلب çáʿlabin táʿlab *pl.* ثعالب taʿâlib; ابو الحصين âbu'l-ḥußáin; *Maghr.* اكعاب ckʿâb.

Fuge *s. f.* معشق máʿaschiq *pl.* معاشق maʿâschiq; مفصل máfßil *pl.* مفاصل mefâßil; التحام iltiḥâm *pl.* ât.

Fügen *v. t. Bretter aneinander* عشق الواح ʿáschschaq (juʿáschschiq) alwâḥ; — *sich v. n.* تعشق مع taʿáschschaq máʿa; *sich in etwas fügen* وافق wâfaq, juwâfiq; *man mufs sich in die Zeitumstände fügen* يلزم نوافق حال الزمان jálzam nuwâfiq ḥâl ez-zemân.

Fühlen *v. t.* حس ḥass, jaḥáss; *befühlen* جس dschass, jedschúss; *den Puls fühlen* جس النبض dschass en-nábdh.

Führen *v. t. am Zügel* قاد qâd, jaqûd; قود qáwwad, juqáwwid; — هدى háda, já'hdi; ودى wádda, juwáddi; دل dall, jedúll; *führe mich zum Hause des N. N.* وديني الى بيت فلان waddînī íla bêt fulân! *führe uns auf den Weg!* دلنا على الطريق dúll'nā ʿála'th-thariq! — *wohin führt dieser Weg?* الى اين ياخذ هذا الدرب íla ên jâchud hâdsa eddárb? *dieser Weg führt nach Bulak* هذا الدرب يودى (او يسلك) الى بولاق hâdsa eddárb juwáddi (*od.* jésluk) íla bulâq; *eine Sache leiten* دبر الامر dábbar (judábbir) el-ámr.

Führer *s. m.* دليل dalîl *pl.* ادلاء adíllā; هادى hâdī; *von Lastthieren* سايق sâjiq; سواق sawwâq *pl.* în; قايد qâjid; *Karawanenführer* شيخ (او معلم) القافلة schêch (*od.* muʿállim) el-qâfile; *des Pilgerzugs* امير الحج amîr el-ḥaddsch.

Fuhrlohn *s. m.* نول naul.

Fuhrmann *s. m.* سواق عربة sawwâq ʿáraba; عربهجى ʿarabá'dschi.

Fülle *s. f.* كثرة káçre, kétre; رخص ruchß; رخاء rachâ; زيادة zijâde.

Füllen *s. n. siehe* Fohlen.

Füllen *v. t.* ملأ mála, jémla; ملى málla, jumálli; عبى ʿábba, juʿábbi; *fülle den Becher mit Wein* املا القدح نبيذ ímla el-qadḥ nebîd! *mit Wein gefüllt* ملان من نبيذ mal'ân min nebîd; مملو memlûw; — حشى ḥáscha, jáḥschi; *eine gefüllte Gans* وزة محشية wázze maḥschîjje.

Füllsel *s. n.* حشو ḥaschw.

Fund *s. m.* لقاية liqâje; لقية laqîjje *pl.* لقايا laqâjā.

Fundament *s. n.* اساس esâs; *bildl.* اصل aßl *pl.* اصول ußûl.

Fünf *num. card.* خمسة chámse, *fem.* خمس chams.

Fünfeck s. n. Fünfeckig a. مخمس muchámmas; ذو خمس زوايا dsû chams zawâjā.

Fünffach a. خمسة اضعاف chámset adh'âf.

Fünfte num. ord. خامس châmis.

Fünftel s. n. خمس chums pl. اخماس achmâs.

Fünfzehn num. خمسة عشر chámset 'áschar v. chamstâscher; der Fünfzehnte خامس عشر châmis 'áschar.

Fünfzig num. خمسين chamsîn.

Funke, Funken s. m. شرر schárar u. شرار scharâr coll.; ein F. شرارة scharâre; Funken sprühen قدح نار qádah (jáqdah) nâr.

Funkeln v. n. لمع láma', jálma'.

Für praep. ل li; l'; لاجل li-ádschl; من شان min schân; für dich من شانك min schânak; — für und für بلا انقطاع bi-lâ inqithâ'; بلا فتور bi-lâ futûr; — Tag für Tag يوميا jōmîjjan; كل يوم kull jôm.

Fürbitte s. f. شفاعة schefâ'e; تشفع teschâffu'; — einlegen für تشفع في teschâffa' fî.

Furche s. f. تلم tálam, telm pl. اتلام etlâm; خط (المحراث) chatth pl. chuthûth (el-mihrâç); — Furchen v. t. die Erde mit dem Pfluge خط (او شق) الارض بالمحراث chatth (od. schaqq, jeschúqq) el-árdh bi'l-mihrâç; تلم tállam, jutállim.

Furcht s. f. خوف chauf, chôf; مخافة machâfe; فزع féza'; خشية cháschje; Einem F. einjagen خوف احدا cháwwaf (jucháwwif) áhadan; جفل dscháffal, judscháffil; فزع fázza'.

Fürchten v. t. etwas; — v. r. sich fürchten vor etwas خاف من châf (jachâf) min; فزع fáza', jéfza'; خشي cháschia, jéchscha; Gott fürchten اتقى ittáqa, jettáqi; fürchte dich nicht! لا تخاف lâ techâf! ما عليك شي خوف mâ 'alêk'sch chôf! fürchte dich nicht vor uns! ما عليك شي منا mâ 'alêk'sch mínnā! ich fürchte, dafs ich falle اخاف لا اقع achâf lā áqa'.

Furchtbar, Fürchterlich a. مخيف mucháǰǰif; مجفل mudscháffil; مهول mahûl.

Furchtsam a. خايف châjif; خواف chawwâf; فزعان fez'ân; خشيان chaschjân; جفيل dscheffîl.

Fürst s. m. امير amîr pl. امراء úmarā; سيد séjjid pl. سادة sâdat; كبير kebîr; خديو chidiv pers.; — Fürstin s. f. اميرة amîre; سيدة séjjide; — Fürstenthum s. n. امارة imâre.

Furt s. f. خوض chaudh, chôdh; مخاضة machâdhe pl. مخاوض machâwidh; مقطع máqtha' pl. مقاطع maqâthi'; den Flufs bei einer F. überschreiten عبر النهر خوضا 'ábar (já'bur) en-ná'hr cháudhan; قطع الواد qátha' (jáqtha') el-wâd.

Fürwort s. n. Grammat. ضمير dhamîr pl. ضماير dhamâjir.

Furz *s. m.* ضرطة dhárthe; *siehe Farzen.*

Fufs *s. m.* رجل ridschl *pl.* ارجل árdschul; *die beiden Füfse* الرجلين er-ridschlên (éjn); *sie warfen sich zu seinen Füfsen* وقعوا على رجليه wáqa'ū 'ála ridschlêhu; *zu F. gehen* مشى على رجليه máscha (jémschī) 'ála ridschlêhu; *bist du zu Fufs oder zu Pferde gekommen?* جيت شي ماشي والا راكب dschît'sch máschī wá'llā râkib? — *von Thieren* قايمة qâjime *pl.* قوايم qawâjim; *Vorderfufs* يد jad; *die beiden V.* اليدين el-jadên (éjn); — *eines Berges* اسفل (او جذر او ذيل) الجبل ásfal (*od.* dschéder *od.* dsejl) el-dschébel; *eines Baumes* اسفل الشجرة ásfal esch-schádschare; — *Mafs* قدم qádam *pl.* اقدام aqdâm; *dies Zimmer ist 20 Fufs lang und zehn Fufs breit* الاوضة دى لها في الطول عشرين قدم وفي العرض عشرة اقدام el-ôdha di la-hâ fi'th-thûl 'aschirîn qádam, wa fi'l-'ardh 'áscharat aqdâm; — *Versfufs* جزء dschuz' *pl.* اجزاء edschzâ; — *festen Fufs fassen* تمكن temákkan, jetemákkan.

Fufsboden *s. m.* ارضية ardhijje.

Fufsgänger *s. m.* ماشى mâschī *pl.* مشاة muschât; زلمة zálime *pl.* زلام zullâm *u.* ازلام ezlâm.

Fufssohle *s. f.* بطن الرجل bathn er-ridschl.

Fufsstapfe *s. f.* اثر (الرجل) áçar (er-ridschl) *pl.* اثار āçâr.

Fufssteig *s. m.* سبيل sebîl *pl.* سبل súbul.

Fufstritt *s. m.* لبطة lábthe; *einen F. geben* لبط lábath, jálbuth.

Fufsvolk *s. n. siehe Infanterie.*

Futter *s. n.* علف 'álaf; قوت qût; — *Stoff* بطانة bathâne *pl.* بطاين bathâjin.

Futteral *s. n.* غلاف ghilâf *pl.* غلف ghúluf; قراب qirâb *pl.* ât; غمد ghimd *pl.* اغماد aghmâd.

Füttern *v. t.* علف 'állaf, ju'állif; قات qât, jaqût; *füttere mein Pferd!* علف حصاني 'állif ḥiṣâni! — *Kleider* بطن bátthan, jubátthin; *füttere den Rock mit Pelz* بطن القفطان بفروة bátthin el-qafthân bi-férwe!

Futtersack *s. m. der an den Kopf des Thieres gehängt wird* مخلاة michlât, مخلاية michlâje.

Fütterung *s. f. der Pferde* تعليف ta'lîf; اقاتة iqâte.

G

G *siebenter Buchstabe des Alphabets* الحرف السابع من الالف باء el-hárf es-sâbi' min el-élif bâ.

Gabe *s. f.* عطية 'athîjje *pl.* عطايا 'athâjā; هدية hedîjje *pl.* هدايا hedâjā; وهبة wáhabe; هبة híbe *pl.* هبات hibât; تحفة túhfe *pl.* تحف túhaf.

Gabel *s. f.* شوك schôk *coll.; eine G.* شوكة schôke *pl.* ât; فرتيكة furtéike *pl.* ât; ملقط mílqath *pl.* ملاقط melâqith; — **Gabelförmig** *a.* مفلوق meflûq.

Gähnen *v. n.* تثاوب teçâwab, jeteçâwab; *das G.* تثاوب teçâwub (*für* teçâ'ub).

Gähren *v. n.* اختمر ichtámar, jechtámir; — **Gährung** *s. f.* اختمار ichtimâr; *Gährungsmittel s. n.* خمير chamîr.

Galeere *s. f.* غراب ghurâb *pl.* اغربة ághribe; — **Galeerensklave** *s. m.* قذاف qaddâf *pl.* în.

Galerie *s. f.* ممشى mémscha *pl.* مماشى memâschī; رواق riwâq, ruwâq *pl.* اروقة árwiqe; *um die Minarets* شرفة schúrfe *pl.* شرف schúraf; — *Verbindungsgang* مجاز medschâz.

Galgen *s. m.* مشنقة máschnaqe *pl.* مشانق meschâniq.

Gallapfel *s. m.* عفص 'afß *coll.*: *ein G.* عفصة 'áfße.

Galle *s. f.* مرة mírre, múrre *pl.* مرر mírar; *gelbe* صفراء ßáfrā; *schwarze* سوداء sáudā, sôdā; — **Gallenblase** *s. f.* مرارة marâre *pl.* مراير marâjir; — **Gallig** *a.* صفراوى ßafrâwij; سوداوى saudâwij.

Galmey *s. f.* حجر سليمانى hádschar suleimânij; حجر التوتيا hádschar et-tutîja.

Galop *s. m.* رقض raqdh (raqß); رمح ramh; *in G. setzen* رقض ráqqadh, juráqqidh; — **Galoppiren** *v. n.* رقض ráqadh, járqudh; رمح rámah, jármah; خيل chájjal, jucháijil; *Maghr.* رابع râba', jurâbi'.

Ganache *s. f.* حنك الحصان hának (*pl.* احناك ahnâk) el-hißân.

Gang *s. m.* مشوة máschwe; مشية máschje, míschje; سير seir; *die Gangarten des Pferdes* انواع سير الخيل anwâ' seir el-chêl; — *Corridor* ممشى mémscha; دهليز di'hlîz *pl.* دهاليز dehālîz; *siehe Galerie.*

Gans *s. f.* وز wazz *coll.; eine G.* وزة wázze; — *Gänserich s. m.* وز ذكر wazz dsákir.

Gänseblümchen *s. n.* زهر اللولو za'hr el-lûlu.

Ganz *a.* كل kull (*nachstehend, mit Affix*) *das ganze Haus* البيت كله el-bêt kúll'hu; *die ganze Stadt* المدينة كلها el-medîne kúll'hā; *ebenso* كلية kullîjje; تمام temâm;

تام tâmm; كامل kâmil; — *Gänzlich adv.* كليا kullîjjan; بالكلية bi'l-kullîjje; بالكمال والتمام bi'l-kemâl wa't-temâm.

Gar *adv. ganz und gar* بالكلية bi'l-kullîjje; كليا kullîjjan; *er ist ganz und gar ein Narr* هو مجنون خالص húa medschnûn châliß; — *ganz und gar nicht* قط qatth; اصلا áßlan; — *adj. gar gekocht* طايب thâjib; مستوى mustáwī.

Garbe *s. f.* جرزة dschúrze *pl.* جرز dschúraz; حزمة húzme *pl.* حزم húzam; رزمة rízme *pl.* رزم rízam; غمر ghumr *pl.* اغمار aghmâr.

Gärben *v. t.* دبغ dábagh, jédbagh; *gegärbt* مدبوغ medbûgh; *gegärbt werden* اندبغ indábagh, jendábigh; — Gärber *s. m.* دباغ dabbâgh *pl.* în; جلودى dschulûdij; — Gärberei *s. f. Kunst* دباغة dibâghe; *Werkstätte* مدبغة médbaghe *pl.* مدابغ medâbigh; — Gärberlohe *s. f.* دبغ dibgh, díbghe.

Garde *s. f.* حرس hars; غفر gháfar (*f.* خفر cháfar); — *ein* Gardist *s. m.* حارس hâris *pl.* hurrâs

Garkoch *s. m.* طبّاخ thabbâch.

Garn *s. n.* خيط chaith, chêth *pl.* خيوط chujûth *u.* خيطان chīthân; فتلة fét'le; غزل gházal.

Garstig *a.* بشيع المنظر beschî' el-mánçar; وحش wáhisch.

Garten *s. m.* جنينة dschenîne *pl.* جنائن dschenâjin; بستان bustân *pl.* بساتين besātîn; غيضة gháidha *pl.* غياض ghijâdh; روضة ráudha, rúdha *pl.* رياض rijâdh; *Gemüsegarten* حاكورة hākûre *pl.* حواكير hawākîr.

Gärtner *s. m.* بستانى bustânij; *türk.* بستانجى bostándschi; جنايني dschenâjinij; جنيناتى dschenīnâtij; غيضانى ghaidhânij; — Gärtnerei *s. f.* خدمة الجنائن chídmet el-dschenâjin.

Gas *s. n.* روح rûh; غاز ghâz; الروح الذى يقال له غاز يكون منه نور يضيء لنا er-rûh, elládsi juqâl la-hú ghâz, jekûn mínhu nûr judhî la-nâ *die Luftart, welche Gas genannt wird, gibt ein Licht, das uns leuchtet.*

Gasse *s. f.* حارة hâre *pl.* hārât; زقاق zuqâq; — Gäßchen *s. n.* عطفة 'áthfe; *siehe Straſse.*

Gast *s. m.* ضيف dhaif, dhêf *pl.* ضيوف dhujûf; انظر ما ذا يفعل المضيف مع الضيف únçur, mâ dsā jéf'al el-mudhîf má'a edh-dhêf! *sich zu, wie der Wirth den Gast zu behandeln hat!*

Gastfreundschaft *s. f.* ضيافة dhijâfe; قبول الضيف qabûl ed-dhêf; ايواء الغرباء īwâ el-ghúrabā; *Einem G. gewähren* اضاف adhâf, judhîf-hu; ضيف dhájjaf, judhájjif; آوى âwa, jûwī, ju'âwī; *gewähre uns G.!* اضفنا ádhif'nā! ضيفنا dhájjif'nā! *die G. in Anspruch nehmen* استضاف istadhâf, jestadhîf; — Gastfreundlich,

Gastlich *a.* مضياف midhjâf; مكرم الضيوف múkrim edh-dhujûf; مأوى الغرباء mu'âwī el-ghúrabā.

Gasthof *s. m.* خان chân *pl.* ât; منزل ménzil *pl.* منازل menâzil; منزلة ménzele; دار الغرباء dâr el-ghúrabā; *in Aeg.* وكالة wa-kâle, *fränk.* *oquelle*; — Gastwirth *s. m* صاحب المنزل ßahib el-ménzil; منزلجى men-zíldschi; خانجى chândschi.

Gastmal *s. n.* وليمة walime; ضيافة dhijâfe.

Gatte *s. m.* Gattin *s. f.* *siehe* *Ehegatte.*

Gattung *s. f.* نوع nau' *pl.* انواع anwâ'; صنف ßinf *pl.* اصناف aßnâf.

Gaukler *s. m.* ملاعب mulâ'ib; مزعبر muzá'bir; — Gaukelei *s. f.* زعبرة zá'bare.

Gaul *s. m.* *siehe* *Pferd.*

Gaume, Gaumen *s. m.* حنك hának; سقف الفم saqf el-fúmm; *der hintere Theil* حلقوم hulqûm *pl.* حلاقيم halāqîm.

Gaze *s. f.* *Stoff* برنجق biríndschiq; قز qazz.

Gazelle *s. f.* غزال ghazâl *pl.* غزلان ghizlân.

Gebälke *s. n.* شواحى schawâhī *pl.* *siehe* *Balken.*

Gebären *v. t.* ولد wálad, *Aor.* يلد jálid.

Gebärmutter *s. f.* *Uterus* رحم ráhim *pl.* ارحام arhâm.

Gebäude *s. n.* بناء binâ *pl.* ابنية ébnije; عمارة 'imâre; *das Weltgebäude* كرة العالم kórat el-'âlem.

Geben *v. t.* *Einem etwas* عطى له الشى 'átha (já'thī) la-hú esch-schê; *od.* اعطاه الشى á'tha-(jú'thī *vulg.* já'thi-)hu esch-schê; *Imp.* اعطى á'thi! وهب wáhab *Aor.* يهب jáhab; *er hat mir 50 Piaster monatlich gegeben* عطى لى شهرية خمسين قرش 'átha lī scha'hrîjje chamsîn qirsch; *ich habe dir das Geld für die Waare schon gegeben* اعطيتك حق البضاعة a'thêtak haqq el-bidhâ'e; *was gibst du mir dafür?* ايش قد تعطينى فى هذا êsch qadd ta'thîni fī hâdsa? *ich gebe dir das Pferd um 100 Thlr.* اعطيك الحصان بمية ريال a'thîk el-hißân bi-mîjet rijâl; *wir geben euch täglich euren Lohn* كل يوم نعطيكم الاجرة kull jôm na'thî-kum el-údschre; *gib mir ein Glas Wasser* اعطينى قدح موية á'thinī qad'h môje! *gib uns zu trinken!* اعطينا لكى نشرب á'thinā li-kéj néschrab; اسقينا ásqinā! — *Aegypt. gib mir ein Pfund Zucker!* اديني رطل سكر áddinī rathl súkkar! — *gib her!* هات hât! *gib das Licht her!* هات النور hât en-nûr!

Gebet *s. n.* صلوة, صلاة ßalât *pl.* صلوات ßalawât; دعاء du'â *pl.* ادعية ád'ije; *um etwas* طلبة thálabe. *Die den Muslims vorgeschriebenen fünf täglichen Gebete sind:* صلاوة الصبح ßalât eß-ßub'h *vor und während der*

Sonnenaufgangs; صلوة الظهر ßalât ed-dhú'hr *zu Mittag;* ص العصر ß. el-'áßar, *beim Sonnenuntergang u. kurz vorher;* ص المغرب ß. el-mághrib, *nach Sonnenuntergang;* ص العشاء ß. el-'ischâ *Nachtg.; — Freitagsgebet* ص الجمعة ß. el-dschúm'a, الخطبة el-chúthba: — *die Wallfahrtsgebete* ص الطواف ß. eth-thawâf *u. s. w. — Vor dem Gebet ist zu beachten: die Reinigung* طهارة thahâre (*d. i. Waschung* وضوء wudhû, *im Nothfall mit Erde* تيمم tejámmum); *Entfernung alles Unreinen* ازالة النجاسات izâlet en-nedschäsât, *Bedeckung der Leibesblöße* ستر عورة setr 'áwret; — *die Gebräuche u. Erfordernisse,* مقرنات الصلوة muqarranât eß-ßalât, *sind: aufrechte Stellung* قيام qijâm, — *Andacht* نية nijje, — *Anrufung Gottes* تكبير tekbir (الله اكبر allâhu ákbar! *die Lesung,* قراية qirâje, *der ersten Sure* الفاتحة el-fâtihe, *u. der 112te,* التوحيد et-tawhîd *od.* الاخلاص el-ichlâß; *vor der Lesung ist zu sprechen* بسم الله الرحمن الرحيم bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîmi *im Namen Gottes, des gnädigen Erbarmers),* — *die stehende Verbeugung* ركوع ruqû'a, *wobei zu sprechen ist* سبحان ربي العظيم وبحمده sub'hâna rabbijji'l-'açîmi wa-bi-hámd'hi! *zum Preise Gottes, des Erhabenen, und zu seinem Lobe! — die Verneigungen,* سجود su-dschûd, *sitzend (auf dem Gebetsteppich* سجادة seddschâde) *mit Wiederholung obiger Formel, nur daß statt* عظيم *gesagt wird* اعلاء a'lâ': *die Summe dieser Gebräuche bildet eine* ركعة rék'a. *Es folgt nun noch sitzend das Bekenntniß des Islam:* اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا رسول الله áschhadu an lâ illâha íllä'llâh wa áschhadu an muhámmedan rasûla'llâh *ich bekenne, daß kein Gott außer Gott, und daß Muhammed sein Prophet ist! Den Schluß macht der Segensspruch* سلام salâm: صلى الله على النبي واله و صحبه وسلم ßálla allâhu 'ála'n-nábi wa âl'hu wa ßa'hb'hu wa sállam *Gott sei gnädig dem Propheten und seiner Familie und seinen Genossen und gebe ihnen Heil! — der Gebetausrufer* موذن mu'éddsin; — *Gebetnische der Moscheen in der Richtung der Kibla (gegen Mekka)* محراب mihrâb; *der Platz des Vorbeters* مقصورة maqßûra.

Gebiet *s. n.* ارض 'ardh; *auf dem Gebiete des Königs* تحت حكم وتصرف الملك taht hukm wa taßárruf el-mélik.

Gebirge *s. n.* جبل dschébel *pl.* جبال dschibâl; — Gebirgig *a.* كثير الجبال ketîr el-dschibâl.

Gebiß *s. n.* الاسنان el-isnân; صفين الاسنان ßaffên el-isnân.

Gebogen *a.* معوج mu'áwwadsch; منحني munhánî; معقف mu'áqqaf.

Geboren *a.* مولود maulûd; *todt geboren* ولد ميت wúlid méjjit; *blind g.* ولد أعمى wúlid á'ma.

Gebot *s. n. Gottes* وصية waßijje *pl.* وصايا waßâjâ; *die zehn Gebote* وصايا الله العشر waßâjâ allâh el-ʿáschar (*für* el-ʿaschr); العشر كلمات el-ʿáschar kalimât.

Gebrannt *a.* محروق maḥrûq; *Kaffee* بن محمص bunn muḥám-maß; *Mandeln* لوز مقلي lôz máqlij.

Gebraten *a.* مشوي méschwij; *siehe Braten.*

Gebrauch *s. m. Sitte* عادة 'âde *pl.* عوايد ʿawâjid; *es ist so der G.* هي العادة hîje el-ʿâde; *außer G.* خارج عن العادة châridsch ʿan el-ʿâde; — *Benutzung* استعمال istiʿmâl; *Verbrauch* تصرف taßárruf; — Gebräuchlich *a.* مستعمل mustáʿ-mal.

Gebrauchen *v. t.* استعمل istáʿ-mal, jestáʿmil; تصرف taßárraf, jetaßárraf; — Gebraucht *a. abgenützt* بالي bâlî; دايب dâjib.

Gebrechlich *a.* ضعيف dhaʿîf; واهي wâhî; سريع العطب serîʿ el-ʿathb.

Gebrüll *s. n. des Löwen* زئير zajîr; *der Rinder* نعير naʿîr; خوار chu-wâr; *des Meeres* هدير hadîr; خرير charîr; عجيج ʿadschîdsch.

Gebühr *s. f.* مناسبة munâsabe; ليقة lijâqe; واجب wâdschib; — *Taxe* عادة ʿâde *pl.* عوايد ʿawâjid; فردة firde; طقس thaqs.

Gebühren, *sich r. r.* لاق lâq, ja-lîq; ناسب nâsab, junâsib; —

Gebührend, Gebührlich *a.* لايق lâjiq; مناسب munâsib.

Geburt *s. f.* ولادة wilâde; ميلاد mîlâd; *Zeit u. Ort der G.* مولد máulid *pl.* موالد mawâlid; *von hoher G.* شريف الاصل scherîf el-aßl; من بيت الاكابر min bêt el-akâbir; — *Geburtstag s. m. Geburtsfest s. n.* يوم ميلاده jôm mîlâd'hu; عيد الميلاد ʿaîd el-mîlâd.

Gebüsch *s. n.* حرش ḥursch *pl.* احراش aḥrâsch; غيضة ghâidhe *pl.* غياض ghijâdh; *siehe Busch.*

Gedächtniß *s. f.* قوة الحفظ qúw-wet el-ḥifç; القوة الحافظة el-qúwwe el-ḥâfiçe; *siehe Andenken, Erinnerung.*

Gedanke *s. m.* فكرة fikre *pl.* افكار efkâr; *richtiger G.* فكر صايب fikr ßâjib; *schwache Gedanken* افكار سقيمة efkâr saqîme.

Gedärm *s. n. siehe Darm, Eingeweide.*

Gedeihen *v. n.* افلح áflaḥ, júfliḥ; نجح nádschaḥ, jéndschaḥ.

Gedenken *v. n. einer Sache* وعى على شي wáʿa (*Aor.* يعى jáʿi *vulg.* يوعى júʿa) ʿála schê; تذكر tedsákkar, jetedsákkar.

Gedicht *s. n.* قصيدة qaßîde *pl.* قصايد qaßâjid; شعر schiʿr.

Gediegen *a. Metall* معدن صب máʿdin ßabb.

Gedränge *s. n.* ازدحام izdiḥâm; زحمة záḥme.

Gedruckt *a.* مطبوع mathbûʿa.

Geduld *s. f.* صبر ßabr; اصطبار

iſsthibâr; *die G. verlieren* عدم الصبر ʻádim (jáʻdam) eſs-ſsáhr; — Gedulden, *sich v. r.* صبر ſsábar, jáſsbur; اصطبر iſsthábar, jaſsthábir: *gedulde dich!* اصبر úſsbur! اصطبر iſsthábir! طول بالك tháwwil bâlak; — Geduldig *a.* صبور ſsabûr; ابو صبر âbū ſsabr; — *adv.* بصبر bi-ſsábr; — الصبر مفتاح الفرج eſs-ſsábr miftâḥ el-fáraḥ *Geduld ist der Schlüssel der Freude;* الصبر فى الدنيا يوفى قصاص الاخرة eſs-ſsábr fi'd-dúnjā jûfi qiſsâſs el-âchire *Geduld in dieser Welt thut Genüge für die Strafe in jener.*

Geeignet *a.* لايق lâjiq; مناسب munâsib.

Gefahr *s. f.* خطر cháthar *pl.* اخطار achthâr; مخاطرة mucháthare; خوف chôf; مخافة machâfe; *groſse* مهلكة má'hlike *pl.* مهالك mahâlik; هلاك halâk; هول haul, hôl *pl.* اهوال a'hwâl; *ist G. für die Pferde?* فيه شى خوف للخيل fi'sch chôf li'l-chêl; *sich in G. begeben* خاطر châthar, juchâthir; ركب الاهوال rákib (járkab) el-a'hwâl; *er thut das mit G. seines Lebens* يخاطر بنفسه juchâthir bi-náfs'hu; *ich thue das auf meine G.* اخذه على áchuds'hu ʻaléjja; *auf G. deines Kopfes!* بخطر راسك bi-cháthar râsak!

Gefährlich *a.* مخيف muchîf; مخوف mucháwwif; خطر cháthir; *g. Stelle* معطب má'thab *pl.* معاطب ma'âthib.

Gefährte *s. m.* رفيق refîq *pl.* رفقاء rúfaqā *u.* ارفاق arfâq; *siehe Begleiter.*

Gefallen *v. n.* اعجب á'dschab, jú'dschib *vulg.* já'dschib; *dies Pferd gefällt mir sehr* الحصان دا يعجبنى كثير el-ḥiſsân da ja'dschíb'nī ketîr; *wenn es dir gefällt* ان كان يعجبك in kân já'dschibak; ان كان لك كيف in kân lak kêf; *wie es Ihnen gefällt* على كيفك ʻála kêfak; *wenn es Gott gefällt* ان شاءالله in schā'llâh.

Gefälligkeit *s. f.* *Dienst* معروف ma'rûf; *thue mir die G.* تفضل على tefáddhal ʻaléjja; اعمل معروف á'mel (í'mal) ma'rûf!

Gefangen *a.* اسير asîr *pl.* اسراء úsarā, *vulg.* يسير jesîr, júsarā; مسبى mésbij; *im Kerker* محبوس maḥbûs; — *zum G. machen* استاسر istá'sar, jestá'sir; *vulg.* istáisar, jestáisir; — Gefangenschaft *s. f.* اسر usr; سباء sibâ'; *im Kerker* انحباس inḥibâs; — *aus der G. entlassen* اطلق اسيرا áthlaq (júthliq) asîran.

Gefängniſs *s. n.* حبس ḥabs *pl.* حبوس ḥubûs; سجن sídschn *pl.* سجون sudschûn; — Gefangenwärter *s. m.* سجان seddschân *pl.* în.

Gefäſs *s. n.* اناء inâ *pl.* انية ânije *u.* اوانى awânī; وعاء wi'â, wu'â *pl.* اوعية áu'ije; فراغ farâgh *pl.* ât; *kleines Thongefäſs für Oel etc.* برنية barnîje *pl.* برانى barâni; *von Glas* قطرميز qatharmîz;

von Kupfer سطل sathl *pl.* suthûl; *die kirchlichen G.* اوانى الكنيسة awânî el-kenîse.

Gefecht *s. n.* مقاتلة muqâtale; وقعة wáqaʿa.

Gefieder *s. n.* ريش rîsch.

Gefiedert *a.* ذو ريش dsû rîsch.

Geflügel *s. n.* طيور thujûr *pl.*

Geflügelt *a.* ذو اجنحة dsû édschnihe.

Gefolge *s. n.* التوابع et-tawâbiʿ; موكب máukab *pl.* مواكب mawâkib; خدم وحشم chádam wa háscham.

Gefräfsig *a.* اكول akûl; شره schárih; — Gefräfsigkeit *s. f.* شراهة scharâhe.

Gefrieren *v. n. vom Wasser* جلد dschállad, judschállid; تجمد tedschámmad, jetedschámmad; *heute Nacht hatten wir solche Kälte, dafs der Flufs gefroren ist* فى هذه الليلة جلد (او تجمد) النهر من شدة البرد fi hâdsi el-lêle dschállad (*od.* tedschámmad) en-náhar min schíddet el-bard.

Gefühl *s. n.* لمس lams; *der Sinn des G.* حاسة اللمس hâsset el-lams; *geistig* حركة النفس háraket en-náfs; — Gefühllos *a. körperlich* عديم حس ʿadîm el-hass; *geistig* عديم الشفقة ʿadîm esch-scháfaqe; — Gefühlvoll *a.* شفوق schefûq; رقيق القلب raqîq el-qálb.

Gefüllt *a.* ملآن mal'ân; مملو memlû; معبى muʿábba (*Sack, Schlauch*); *siehe* F ü l l e n.

Gegen *p.* ضد dhidd *v.* dhudd; بالضد bi'dh-dhúdd; على ʿála; *gegen seine Meinung* ضد رأيه dhudd râi'hu; *du bist gegen mich* انت ضدى énte dhúddī; *er spricht gegen dich* يتكلم عليك او ضدك jetekállam ʿalêk *od.* dhúddak; *der Feind marschirt gegen uns* توجه العدو علينا tawáddschah el-ʿadúww ʿalêna.

Gegenbefehl *s. m.* امر بالضد amr bi'dh-dhúdd (dhidd).

Gegend *s. f.* ناحية nâhije *pl.* نواحى nawâhī; قطر quthr *pl.* اقطار aqthâr.

Gegengift *s. n.* ضد السم dhudd (dhidd) es-sámm.

Gegenmine *s. f.* لغم ضد لغم lughm dhudd lughm.

Gegensatz *s. m.* ضد dhidd *v.* dhudd *die beiden Gegensätze* الاضداد el-adh'dâd; *siehe* E x t r e m.

Gegenseitig *a.* مشترك muschtárik; *gegenseitige Freundschaft* محبة بعضهم لبعض mahábbet báʿadh'hum li-báʿadh; — *adv.* مشتركا muschtárikan; *sie lieben sich g.* يحبوا بعضهم بعض jahibbū báʿadh'hum báʿadh.

Gegenstand *s. m. Sache* شى schej, schê *pl.* اشياء áschjā; — *Person: G. des Mitleids* مظهر الرحمة máçhar er-ráhme.

Gegentheil *s. n.* ضد dhudd; خلاف chilâf; عكس ʿaks; *im G.* بالضد bi'dh-dhúdd; بالخلاف bi'l-chilâf; بالعكس bi'l-ʿaks.

Gegenüber *praep.* قصاد quçâd;

قبال qibâl, qubâl; *der mir gegenüber steht* قبالى qubâli; مقابلى muqâbilī.

Gegenwart *s. f. Zeit* الحال el-ḥâl; — *siehe Anwesenheit*; — Gegenwärtig *a.* حاضر hâdhir; *siehe Anwesend*; — *adv.* دالوقت dal-wáqt; *Syr.* هلق hállaq *für* هذا الوقت hâdea el-wáqt.

Gegner *s. m.* خصم chaßm *pl.* اخصام achßâm; خصيم chaßîm *pl.* خصماء chúßamā; ضد dhudd *pl.* اضداد adh'dâd; — Gegnerschaft *s. f.* مضاددة mudhâdade.

Gehackt *a.* مفروم mefrûm.

Gehäge *s. n.* داير dâjir; حلقة hálqe; حظيرة haçîre *pl.* حظاير haçâjir.

Gehalt *s. m.* اجرة údschre; كرا kirâ; جراية dschirâje; جزا dschezâ; *monatlicher* شهرية schaharijje; *eines Beamten* جامكية dschāmekijje *pl.* جوامك dschawâmik; *bei Militärs* علوفة 'alûfe *pl.* علف 'úlaf.

Gehäuse *s. n.* بيت bejt, bêt *pl.* بيوت bujût; *siehe Etui.*

Geheim *a.* سرّى sírrij; *geh. Thüre* باب سر bâb sirr; — Geheimnifs *s. n.* سر sirr *pl.* اسرار esrâr; — Geheimschreiber *s. m.* كاتب kâtib (*pl.* كتاب kuttâb) sirr.

Gehen *v. n.* راح râḥ, jerûḥ; ذهب dsáhab, jédshab; *zu Fufs* مشى máscha, jémschī; *wohin gehst du?* الى اين انت رايح íla ên énte râjiḥ? *steht auf und lafst uns gehen!* قوموا تا نروح qûmū tā nerûḥ! *wir wollen auf den Markt gehen!* نذهب للسوق nédshab li's-sûq! *geh, packe dich!* انقلع من هون inqáli' min hôn! روح امشى ruḥ! ímschī! *die Uhr geht gut* الساعة تمشى مليح او تشتغل طيب es-sâ'e témschī melîḥ *od.* teschtághil thájjib; — *wie geht's Ihnen?* كيف حالك kêf ḥâlak? *es geht ihm gut* هو مليح húa melîḥ, — *schlecht* حاله ردى ḥâl'hu rádij; *so geht's in der Welt* هذا حال الدنيا hâdsa ḥâl ed-dúnjā.

Gehenkt *a.* مشنوق meschnûq.

Geheul *s. n.* عواء uwâ, عوعى 'áu'a.

Gehilfe *s. m.* معين mu'în; عون 'aun *pl.* اعوان a'wân; مساعد musâ'id *pl.* în.

Gehirn *s. n.* مخ muchch *pl.* امخاخ emchâch; دماغ dimâgh.

Gehör *s. n.* سمع sám'a; *Sinn des G.* حاسة السمع hâsset es-sám'a.

Gehorchen *v. n.* اطاع athâ', juthî'; انقاد ل inqâd (jenqâd) l'; *seinem Befehl* امتثل امره imtáçal (jemtáçil) ámr'hu; *siehe Gehorsam.*

Gehören *v. n. dies gehört mir* هذا لى hâdsa lî; *siehe Angehören.*

Gehörig *a. mir g.* متاعى metâ'ī; *siehe Angehören.*

Gehorsam *s. m.* اطاعة ithâ'e; طاعة thâ'e; انقياد inqijâd; *Einem G. leisten* رمى طاعة ل ráma (jármī) thâ'e l'; *sich von Einem G. verschaffen* طوع احدا thâwwa' (juthâwwi') áḥadan; — *a.*

مطيع muthí'; طيع thâji'; (طوع thau'); *du bist mir nicht g.* ما انت طوعى mâ ente tháu'î; *sie ist dir nicht g.* ما هي طوعك mâ hije tháu'ak; *du mufst ihr gehorchen* لازم تكون طوعها lâzim tekûn tháu'hā.

Geier *s. m.* عقاب 'uqâb *pl.* اعقب á'qub *u.* عقبان 'iqbân; — نسر nisr *pl.* نسور nusûr.

Geifer *s. m.* ريالة rijâle; روال riwâl; لعاب lu'âb; — Geifern *v. n.* ريل rájjal, jurájjil.

Geige *s. f.* كمنجة keméndsche; ربابة rebâbe; *siehe Musik*; — Geigen *v. a.* دق بالكمنجة daqq (jedúqq) bi'l-keméndsche.

Geil *a.* شهواني scha'hwânij; فاسق fâsiq; — Geilheit *s. f.* شهوة schá'hwe; فسق fisq; *was die G. rege macht* مقوم الشهوة muqáwwim esch-schá'hwe.

Geifs *s. f. siehe Ziege.*

Geifsel *s. f. Peitsche* مقرعة míqra'e *pl.* مقارع maqâri'; مجلدة mídschlade *pl.* مجالد medschâlid; سوط sauth, sôth *pl.* سياط sijâth; — *s. m.* رهن ra'hn *pl.* رهون ruhûn; رهينة rahîne *pl.* رهاين rahâjin.

Geifseln *v. t.* جلد dschálad, jédschlud; شمط schámath, jéschmuth.

Geist *s. m.* روح rûh *pl.* ارواح arwâh; *der heilige G.* روح القدس rûh el-quds; — *Verstand* عقل 'aql; — *Salzgeist* روح الملح rûh el-milh; *Vitriolgeist* روح الزاج rûh ez-zâdsch *u. s. w.*; — *Erscheinung eines Verstorbenen* عفريت الميت 'ifrit el-méjjit. — *Der Araber bevölkert die Erde aufser den Menschen noch mit zahllosen Geistern, Dämonen, Genien, genannt* (جان dschânn *od.*) جن dschínn *pl.* جنة dschínne; *ein einzelner* جني dschínnij *weibl.* جنية dschinîjje; *sie sind theils gut, theils böse, theils Muslims, theils nicht. Ein böser G. heifst* شيطان scheithân *pl.* شياطين schejāthîn, *od.* عفريت 'ifrît *pl.* عفاريت 'afārît; *die Mächtigsten derselben* مارد mârid *pl.* مردة márade. *Ihr Oberster ist* ابليس Iblîs; *dessen Söhne* طير thîr *der Unheilstifter,* الاعور El-A'war *der Verführer,* سوط sôth *der Lügner,* داسم dâsim *der Eheteufel u.* زلنبور Zelembûr *der Geschäftsteufel. Beim Ausgiefsen von Wasser etc., beim Wasserschöpfen, Betreten des Bades, des Abtritts u. dgl. spricht man zu den guten Genien:* دستور يا مباركين destûr, jā mubārakîn! *um Verlaub ihr Gesegneten! Vor den bösen schützt man sich durch die Drohung* حديد يا مشووم hadid jā mesch'ûm! *Eisen, o Unglücklicher! (weil Salomo sie durch seinen eisernen Siegelring zum Gehorsam zwingen konnte), oder durch einen relig. Spruch, als* واحد الله uwâhid allâh *u. dgl.* — *In Einöden u. Wüsten wohnt die* غول ghûl *(männlich* قطرب qúthrub, *Alp, Vampir)*;

in Wäldern die سعلاء si'lā, si'lât *pl.* سعالى si'âlī, *der* غدار ghaddâr *Betrüger od.* غرار gharrâr *Irreführer und der* نسناس nisnâs *Waldteufel. Der* شق schíqq *überfällt Reisende; auf einsamen Inseln wohnt der* دهلان da'hlân, del'hân. *Der* هاتف hâtif, *Rufer, ist ein unsichtbarer Rathgeber und Warner (Lane).*

Geisterbeschwörung *s. f. siehe* *Beschwören.*

Geistig *a.* روحانى rūhânij; *berauschend* مسكر múskir.

Geistlich *a. kirchlich* كنايسى kenâjisij; — Geistlicher *s. m. christl.* قس qiss *pl.* قسوس qusûs; قسيس qissîs *pl.* în; — *die* Geistlichkeit *s. f.* اكليرس aklîrus; القساوسة el-qasâwise; جماعة الكهنة dschemâct el-káhane; *die muslimische* العلماء el-'úlamā; المشايخ el-meschâjich; *der Oberste* شيخ الاسلام schéjchu'l-islâm, *zugleich oberster Richter* حاكم الشرع hâkim esch-scher', *in der Türkei* مفتى múftī, *in Persien* مجتهد mudschtéhid; *diesen untergeordnet die* قاضى qâdhī *pl.* قضاة qudhât.

Geistreich *a.* ذكى العقل dsekij el-'aql; فطن fáthin.

Geiz *s. m.* بخل buchl, báchal; خسة chisse; خساسة chasâse; جمود الكف dschumûd el-kaff; — Geizen *v. n. mit etwas* بخل بشى báchal (jébchul) bi-schê; — Geizig *a.* بخيل bachîl *pl.* بخلاء búchalā; خسيس chasîs.

Gekröse *s. n.* حوشة háusche, hôsche; حشة húschsche (معى).

Gelähmt *a.* اكتع ákta', *fem.* كتعاء kát'ā *pl.* كتع kút'a; مكتوع mektû'a; مكسح mukássah; مقعد múq'ad.

Geländer *s. n.* درابزين derābzîn; حاجز hâdschiz.

Gelangen *v. n.* وصل wáßal, *Aor.* يصل jáßil; *siehe Ankommen.*

Geläufig *a.* سهل sáhil; لاحين lájjin; — *adv.* بسهولة bi-suhûle; بسرعة bi-súr'a; — Geläufigkeit *s. f.* سهولة suhûle.

Gelb *a.* اصفر áßfar, *fem.* صفراء ßáfrā *pl.* صفر ßufr; *dunkelgelb* اصفر فاقع áßfar fâqi'.

Gelbgiefser *s. m.* سبّاك sebbâk *pl.* în.

Gelbsucht *s. f.* يرقان jaraqân *vulg.* ريقان rajaqân; ابو صفار âbū ßafâr; *die G. haben* تريقن taráiqan, jetaráiqan; — Gelbsüchtig *a.* به اليرقان b'hu el-jaraqân.

Gelbwurz *s. f. Curcuma* كركم kúrkum; سعد sú'd.

Geld *s. n.* فلوس fulûs (*pl. v.* فلس fils *Obolus*); دراهم derâhim (*pl. v.* درهم dírhem *Drachme*); مصارى maßârī *pl.* — *ein Para* مصرية maßrîjje *pl.* maßrījjât; خرجية chardschíjje; معاملة mu'âmale; — *gutes G.* دراهم صاغ derâhim ßâgh, *falsches G.* د زغل d. zághal; *currentes G.*

دراهم معامل بها derâhim mu'â-mal bi-hâ; فلوس ديوانية fulûs dīwānijje; د قوام d. qawâm; *baares G.* د نقد d. naqd; فلوس بالقبض fulûs bi'l-qabdh; — *todtliegendes Geld* مصريات نايمة maßrījjât nâjime; — *hast du Geld?* عندك شي فلوس 'ándak'sch fulûs? *ich habe kein G. bei mir* ما معي مصريات mâ ma'âi maßrījjât; *G. regiert die Welt* الفضة تقضي كل شي في الدنيا el-fádhdha *(Silber)* táqdhi kull schê fi'd-dúnjā; *um G. kann man Alles haben* بالفلوس كل حاجة تصير bi'l-fulûs kull hâdsche taßir; *siehe Münze.*

Geldbeutel *s. m.* Geldbörse *s. f.* كيس kîs *pl.* اكياس ekjâs.

Geldbufse, Geldstrafe *s. f.* جريمة dscherîme *pl.* جرايم dscherâjim; جرم dschurm; قصاص qißâß; غرامة gharâme; *Einen zu einer G. verurtheilen* قضى عليه الجريمة qádha (jáqdhī) 'alêhu el-dscherîme.

Geldsumme *s. f.* مبلغ méblagh *pl.* مبالغ mebâligh.

Geldwechsler *s. m.* صرّاف ßarrâf *pl.* în; صيرفي ßáirafij *pl.* صيارف ßajârif.

Gelegenheit *s. f.* فرصة fúrßa *pl.* furßât *u.* فرص fúraß; *bei erster G.* عند وقوع الفرصة 'and wuqû' el-fúrßa; *die G. benützen* اكتسب الف iktásab (jektásib) el-f.; مسك másak (jémsik) el-f.; *die G. vorbeilassen* فوت الف fáwwat (jufáwwit) el-f.; — *benutze die G.* اكتسب (او امسك) الفرصة iktásib (*od.* ímsik) el-fúrßa: *du wirst nie eine bessere G. finden* ما تلتقي ابدا فرصة احسن من هذه mâ taltáqi ábadan fúrßa áhsan min hâdsi; — *mit der G.* صحبة ßúhbe: *wir haben Ihnen einen Ballen reinsten Kaffee mit G. des Kapitäns N. geschickt* ارسلنا اليكم فرق من البن الصافي صحبة الناخودة فلان arsálnā ilêkum farq min el-búnn eß-ßâfī ßúhbat en-nāchôda fulân.

Gelegentlich *adv.* عند وقوع الفرصة 'and wuqû' el-fúrßa; بالصدفة bi'ß-ßádfe.

Gelehrig *a.* قابل التعليم qâbil et-ta'lîm.

Gelehrsamkeit *s. f.* علم 'ilm; معرفة má'rife; *grofse* سعة العلم sá'at el-'ilm.

Gelehrt *a.* عالم 'âlim *pl.* علماء 'úlamā; *ein grofser Gelehrter s. m.* علامة 'allâme.

Geleise *s. n.* جرّة dschárre.

Geleit *s. n. zur Sicherheit* غفر gháfar (*für* خفر cháfar); — *Geleiten v. t.* غفّر ghάffar, jugháffir.

Geleitsbrief *s. m.* ورقة امان wáraqet amân.

Gelenk *s. n.* مفصل máfßil *pl.* مفاصل mefâßil; *Fingergelenk* عقدة الاصابع 'uqdet el-aßâbi' (*pl.* عقد 'úqad).

Geliebt *a.* Geliebter *s. m.* محبوب

mahbûb; عزيز ʿaziz; *fem.* mahbûbe, ʿazîze.

Gelingen *v. n.* نجح nádschah, jéndschah, صح ل ßahh (jaßähh) l'; *es ist ihm gelungen* نجح في الامر nádschah fi'l-ámr; *es ist dir nicht g.* ما صح لك mâ ßahh lak.

Gelten *v. n.* سوى sáwa, jéswa; ساوى sâwa, jusâwī; *das Korn gilt 30 P.* القمح يسوى ثلاثين قرش el-qamh jéswa telātîn qirsch.

Gelübde *s. n.* نذر nadsr, nedsr *pl.* نذور nudsûr; *für Erlangung eines Wunsches od. Befreiung von einem Uebel* نذر بر nedsr birr; *für den glückl. Ausgang eines begonnenen Unternehmens* نذر زجر nedsr zedschr; *Opfer um Gottes Willen* نذر تبرع nedsr tebárruʿ; — *ein G. thun* نذر nádsar, jéndsur; *wer ein G. thut* ناذر nâdsir.

Gemal *s. m.* Gemalin *s. f. siehe Ehegatte.*

Gemälde *s. n.* صورة ßûra *pl.* صور ßúwar; تصوير taßwîr *pl.* تصاوير taßäwîr.

Gemäfs *adv.* in *Gemäfsheit s. f.* بموجب bi-mûdschib; حسب hasba; *den Umständen gemäfs* حسب الحال (او الوقت) hasb el-hâl (*od.* h. el-wáqt); *dem Herkommen g.* حسب العوايد hasb el-ʿawâjid, حكم العادة hukm el-ʿâde; *deinen Befehlen gemäfs* على موجب اوامرك ʿála mûdschib awâmirak.

Gemäfsigt *a. adv.* معتدل muʿtádil; من غير افراط min ghêr ifrâth.

Gemeinde *s. f.* جمعية dschemʿîjje; جماعة dschemâʿe; *Dorfgemeinde* جمعية البلد dschemʿîjjet el-béled; *Gemeindevorsteher s. m.* شيخ البلد schêch (schejch) el-béled.

Gemeinsam *a.* مشترك muschtárik; *g. Gut* شركة schírke, schúrke; مال مشترك mâl muschtárik; *sie haben Alles g.* كل شى بينهم شركة kull schê bên'hum schírke; *den Gläubigen ist Alles g.* كل المسلمين شركاء kull el-muslimîn schúrakā; — Gemeinsamkeit *s. f.* Gemeinschaft *s. f.* اشتراك ischtirâk; شركة schírke; — Gemeinwesen *s. n.* جماعة dschemâʿe; جمعية dschemʿîjje.

Gemetzel *s. n.* قتل qatl; ذبح dsab'h.

Gemse *s. f.* اروية árwije *pl.* اراوى arâwī; وعل wáʿal *pl.* اوعال auʿâl; تيتل táital.

Gemüse *s. n.* بقل baql *pl.* بقول buqûl; خضرة chúdhra *pl.* خضر chúdhar *u.* chudhrawât; — *Gemüsehändler s. m.* خضرى chúdharij.

Gemüth *s. n.* نفس nafs, nefs; قلب qalb; *von edlem G.* شريف النفس scherîf en-náfs; *schlechtem G.* اسود القلب áswad el-qálb; — Gemüthsbewegung *s. f.* حركة النفس háraket en-náfs; — Gemüthskrankheit *s. f.*

سوداء sáudā, sôdā; — krank *a.* سوداوی saudâwij.

Genau *a.* مضبوط madhbûth; مدقق muuáqqiq; — Genauigkeit *s. f.* ضبط dhabth; دقة díqqe; تدقيق tedqîq; — *mit Genauigkeit, genau adv.* بضبط bi-dhábth; بتدقيق bi-tedqîq; — *genau derselbe* ذلك بعينه dsâlik bi-ʿáin'hu.

Genehmigen *v. t.* رضى ب rádhʾa (járdha) b'; استحسن istáhsan, jestáhsin; — Genehmigung *s. f.* رضاء ridhâ; استحسان istihsân.

General *s. m.* صاری عسکر ßâri ʿáskar, *v.* سرعسکر seriʿásker; قايد qâjid; راس العسکر râs el-ʿásker; مقدم الع muqáddim el-ʿásker; *Obergeneral* امير الجيوش amîr el-dschujûsch.

Generalstab *s. m.* روسا العسکر rú'asā el-ʿáskar.

Genesen *v. n.* اشتفى ischtáfa, jeschtáfi; طاب thâb, jathîb; — Genesung *s. f.* شفاء schefâ, schifâ; بروء báru.

Genick *s. n.* قفاء qafâ *pl.* اقفية áqfije; نقرة الرقبة núqrat er-ráqabe.

Genie *s. n. Talent* قريحة qarihe; *genial, geniebegabt a.* ذو قريحة dsû qarihe; — *das* Geniewesen *s. n.* الهندسة el-héndese; — Genien *s. pl. siehe Geist.*

Geniefsen *v. t.* تمتع temáttaʿ, jetemáttaʿ, *mit* ب *od.* فى.

Genosse *s. m. siehe Gefährte.*

Genossenschaft *s. f.* جماعة dschemâʿe; شركة schírke, schúrke.

Genug *a. u. adv.* قدر الكفاية qádar el-kefâje; بالكفاية bi'l-kefâje; كافيا kâfijān; يكفى jékfī *od.* jukáffī *(es genügt)*; يقضى juqáddhī; حاجة hâdsche; بس bass, bess; بركة bárake; — *der Strick ist lang genug* الحبل طويل بالكفاية el-hebl thawîl bi'l-kefâje *od.* يكفى طول الحبل jékfī thûl el-hebl; *genug und mehr als genug* قدر ما يكفى ويزيد qádar mā jékfī wa jezîd; *haben wir Geld genug für einen Monat?* عندنا شى من المصريات ما يكفينا شهر ʿándnā'sch min el-maßrijjât mā jekfînā scha'hr? *du hast genug* عندك ʿándak, حاجتك hâdschetak, يكفيك jekfîk *od.* jukaffîk; *ich habe genug* حاجتى hâdschetī, يكفينى jekfînī *od.* jukaffînī; — *genug jetzt!* بس ويكفى bass wa jékfī; *du hast jetzt genug geredet, — arbeite!* بسك من هذا الكلام اشتغل bássak min hâdsa'l-kalâm, — ischtághil!

Genügen *v. n. es genügt* يكفى jékfī, jukáffī; *siehe Genug*; — *sich g. lassen* اقتنع iqtánaʿ, jaqtániʿ; اكتفى iktáfa, jektáfi; *laſst euch genügen mit dem, was Gott euch gegeben hat* اقتنعوا بما قسم الله عليكم iqtánaʿū bi-mâ qásam allâh ʿalêkum! *laſs dir mit Wenigem genügen* اكتفى بالقليل iktáfi bi'l-qalil; — Genügsam *a.* قانع qâniʿ; قنوع qanûʿa.

Genuſs *s. m.* تمتّع temáttu‘; تصرف taßárruf; *des Vergnügens* تلذذ teláddsuds.

Geograph *s. m.* جغراف dscheghrâf; رسّام الارض rassâm el-árdh; — Geographie *s. f.* جغرافية dscheghrâfije; علم رسم الارض ‘ílm resm el-árdh; — Geographisch *a.* جغرافي dschegrâfij.

Geometer *s. m.* مهندس muhéndis; — Geometrie *s. f.* علم الهندسة ‘ilm el-héndese; — Geometrisch *a.* هندسى héndesij; *siehe Feldmesser.*

Gepäck *s. n. siehe Bagage.*

Gepräge *s. n.* طبعة tháb‘a; *der Münzen* ضرب السكة dharb es-síkke.

Gerade *a.* مستقيم mustaqîm; عدل ‘ádil; دغرى dúghri (*türk.* طوغرى dóghru); *der grade Weg* الطريق المستقيمة eth-tharîq el-mustaqîme; *gerade entgegengesetzt* مضادد بالكلية mudhâdad bi'l-kullijje; — *geradlinig a.* مستقيم الخطوط mustaqîm el-chutbûth; — *geradwinkelig a.* قايم الزوايا qâjim ez-zawâjā.

Geradewohl *s. n. auf's G.* على باب الله ‘ála bâb allâh.

Geräthe *s. n.* Geräthschaft *s. f.* ماعون mā‘ûn *pl.* مواعين mawā‘în; آلة âle *pl.* ālât; *das Hausgeräthe coll.* اثاث البيت açâç el-bêt; متاع البيت metâ‘ el-bêt.

Gerathen *v. n. von der Frucht* صحّ ßahh, jaßíhh; نمى náma, jénmī *u.* jénmū.

Geräuchert *a.* مدخن mudáchchan.

Geräumig *a.* واسع wâsi‘; رحيب rahib.

Geräusch *s. n.* حس hass, hiss; قرقعة qárqa‘e; دقدقة dáqdaqe.

Gerben *v. t. siehe Gärben.*

Gerecht *a. Richter* عادل ‘âdil; منصف múnßif; — *Sache* عدل ‘adl; حق haqq; — Gerechtigkeit *s. f.* عدل ‘adl; عدالة ‘adâle; انصاف inßâf; استقام istiqâm.

Gericht *s. n. Tribunal, Gerichtshaus* محكمة máhkeme *pl.* محاكم mahâkim; *das jüngste G.* يوم الدين jôm ed-dîn; يوم الحكم jôm el-húkm; — *Speisen* طعام tha‘âm *pl.* اطعمة áth‘ime *u.* tha‘āmât; *wieviel Gerichte hatten Sie bei der Tafel* كام شكل كان يوجد على السفرة kâm schikl kân jûdschad ‘ála's-súfra?

Gerichtsbarkeit *s. f.* حكومة hukûme; قضاوة qadhâwe; — Gerichtsbote *s. m.* رسول محكمة rasûl máhkeme.

Gering, Geringfügig *a.* قليل qalîl; دنى dánij; — Geringste *s. n.* الاقل el-aqáll; الادنى el-ádna; *auch nicht das Geringste* ولا ادنى شي wa lâ ádna schê.

Gerinnen *v. n.* راب râb, jerûb; تروّب teráwwab; تجمّد tedschámmad; *vom Blut* قرس qáris, jáqras; تقرس taqárras; — *geronnene*

Milch حليب رايب ḥalîb râjib; روبة ráube; اقط áqith; حليب مجبن ḥalîb mudschábban; *Blut* دم مقرس dam muqárras.

Gern *adv.* من طيبه min thîb'hu; من طيبة خاطره min thîbet châthir'hu; *ich habe es sehr gern gethan* عملته من ذات خاطری 'amált'hu min dsât châthiri; *als Antwort auf eine Bitte, Befehl:* على العين والراس 'ála'l-'ain wa'r-râs! حاضر ḥâdhir!

Geröstet *a.* محمّص muḥámmaß.

Gerste *s. f.* شعير scha'îr; *gerollte* ش مقشر scha'îr muqáschschar; *grüne als Futter* قصيل qaßîl, chaßîl.

Gerte *s. f.* قضيب qadhib *pl.* قضبان qudhbân.

Geruch *s. m. Sinn* حاسّة الشمّ ḥâsset esch-schamm; الشامة esch-schâmme; *der Hund hat einen feineren G. als der Mensch* فى الكلب حاسة الشم اقوى وادق من شم الانسان fi'l-kélb ḥâsset esch-schámm áqwa wa adáqq min schámm el-insân; — *Gerüche* ريحة rîḥe; رايحة râjiḥe *pl.* روايح rawâjiḥ; *guter G.* رايحة زكية râjiḥe zekîjje; *schlechter G.* وحشة ر. r. wáḥische.

Gerüst *s. n. zum Bau* صقالات ßaqâlât *pl.; für Zuschauer* تخوت tuchût; منظر mánçar.

Gesalzen *a.* مملح mumállaḥ.

Gesammtheit, Gesammtzahl *s. f.* الكلية el-kullijje.

Gesandte *s. m.* رسول rasûl *pl.* رسل rúsul; سفير sefîr; الجى, الچى éldschi, éltschi *pl.* îjje; *Maghr.* قاصد qâßid; باشادور baschādûr; — Gesandtschaft *s. f.* سفارة sifâre.

Gesang *s. m.* غناء ghinâ *pl.* اغانى aghânī; نغمة nághame *pl.* ât; *G. der Vögel* مناغاة الطيور munāghât eth-thujûr; *Kirchengesang* ترتيل tartîl.

Gesäfs *s. n. siehe* *Hintere*.

Geschäft *s. n.* شغل schughl *coll.*, *ein G.* شغلة schúghle *pl.* اشغال eschghâl; *dringendes G.* شغل شاغل schughl schâghil; *ich habe Geschäfte* انا مشغول ána meschghûl; *er ist frei von G.* هو فاضى من الاشغال húa fâdhī min el-eschghâl; — *Profession* صنعة ßána'e; صناعة ßanâ'e *pl.* صنايع ßanâji'; مهنة mí'hne *pl.* مهن míhan; *pers.* كار kâr *pl.* kārât; *seinem G. nach ist er Tischler* صنعته نجار ßána'et'hu neddschâr; *was hat dein Vater für ein G.?* ايش كار ابوك êsch kâr abûk? *er betreibt das G. eines Mäklers* يستعمل مهنة الدلالين jestá'mil mí'hnet ed-dallālîn.

Geschehen *v. n.* حصل ḥáßal, jáḥßal; حدث ḥádiç, jáḥdaç; صار ßâr, jaßîr; جرى dschára, jédschrī; *was ist geschehen?* حصل اى ḥáßal ê? *was ist dir g.?* ايش صار لك êsch ßâr lâk? ايش جرى عليك êsch dschára 'alêk? *es ist mir ein Unglück g.* حدث لى عارض ḥádaç lī 'âridh; *es ist um ihn g., er ist verloren* هلك hálak.

Geschenk *s. n.* تحفة túhfe *pl.* تحف túḥaf; هدية hedîjje *pl.* هدايا hedâjā; *nehmen Sie dies als G. von mir* هدية مني اليك hedîjje mínni ilêk; *siehe* *Beschenken.*

Geschichte *s. f. allgem.* تاريخ tārîch *pl.* تواريخ tawārîch; *besondere* سيرة sîre *pl.* سير síjar; قصة qíßße *pl.* قصص qíßaß; *siehe* *Erzählung;* — Geschichtschreiber *s. m.* مؤرخ mu'árrich, muwárrich *pl.* în; صاحب تاريخ ßâḥib tārîch; كاتب الوقايع kâtib el-waqâji'; — Geschichtschreibung *s. f.* كتابة التواريخ kitâbet et-tawāṛîch.

Geschicklichkeit *s. f.* شطارة schethâre; لباقة lebâqe; مهارة mehâre.

Geschickt *a.* شاطر schâthir; ماهر mâhir; لبق lábiq, لبيق labîq.

Geschieden *a.* مطلق muthállaq; طالق thâliq; *Frau* طالقة thâliqe.

Geschirr *s. n.* ماعون mā'ûn *pl.* مواعين mawā'în; *siehe* *Gefäfs.*

Geschlecht *s. n. natürl., sexuell. u. grammat. G.* جنس dschins *pl* اجناس edschnâs *u.* جنوس dschunûs; *das menschliche G.* البشر el-báschar; بني ادام benî adâm; — Geschlechtstheile *s. m. pl.* اعضاء التناسل a'dhâ' et-tenâsul; *die männlichen* ذكر dsakr, ḍekr; *die weibl.* فرج fardsch; قص qußß; *Redensart* هذا قص امه hâdsa qußß úmm'hu *das geht nur ihn an;* *siche* *Glied.*

Geschliffen *a. Messer* مسنون mesnûn; حاد ḥâdd.

Geschmack *s. m.* ذوق dsauq, dsôq; *Geschmackssinn s. m.* حاسة الذوق ḥâsset ed-dsôq; *der Speisen* طعمة thú'ame; *G. an etwas* ميل mejl; *dies ist nach meinem G.* جاء على ميلي dschâ 'ála méjlī, يطلع على خاطري játhla' 'ála châthirī; *er hat einen guten G.* ذوقه سليم dsôq'hu salîm.

Geschöpf *s. n.* مخلوق machlûq *pl.* ât; خليقة chalîqe *pl.* خلايق chalâjiq; برية barrîjje *pl.* برايا barâjā; *quäle nicht ein G. Gottes* لا تعذب خلق الله lâ tu'áddsib chalq allâh!

Geschrei *s. n.* صياح ßijâḥ; صرخة ßárche; صراخ ßarâch; غوشة gháusche; — *Freudengeschrei der Weiber* زلغطة zálghathe (*für* زغلطة zághlathe), *pl.* زغاليط zaghālîth, *äg.* zaghārîth; *Klagegeschrei* ولولة wálwale, wélwele.

Geschütz *s. n.* مدافع medâfi' *pl.*

Geschwader *s. n.* عمارة 'imâre.

Geschwätz *s. n.* فشار fuschâr, غلبة ghálabe; — Geschwätzig *a.* كثير الغلبة ketîr el-ghálabe; غلباوي ghalabâwij; قوال qawwâl; فشار feschschâr.

Geschwind *a. siehe* *Schnell.*

Geschwister *s. n. pl.* اخوان واخوات echwân wa achawât.

Geschwollen *a.* وارم wârim; منفوخ menfûch.

Geschwulst *s. f.* ورم wáram; نفخة náfache.

Geschwür *s. n.* دمّلة dúmmale *pl.* دماميل demāmîl; دنبلة dúmbale *pl.* دنابل denâbil; قرح qarḥ *pl.* قروح qurûḥ; *siehe Abscefs.*

Gesellschaft *s. f.* جماعة dschemâ'e; جمعية dschem'ijje; اجتماعية idschtimā'îjje; *geselliges Zusammensein* عشرة 'ischre; معاشرة mu'âschare; صحبة βúḥbe; *Handelsgesellschaft* شركة schírke, schúrke; *Commandit-G.* شركة مضاربة schírket mudhârabe; — Gesellschafter *s. m. Compagnon* شريك scharîk *pl.* شركاء schúrakā.

Gesetz *s. n.* شرع schar', scher'; شرعية schar'îjje *pl.* شرايع scharâji'; فريضة farîdhe *pl.* فرايض farâjidh; قانون qānûn *pl.* قوانين qawānîn; *ein G. geben* وضع شرعية wádha' (*Aor.* jádha يضع) schar'ijje; — Gesetzgeber *s. m.* واضع الشرايع wâdhi' esch-scharâji'; — Gesetzgebung *s. f.* وضع الشرايع wadh' esch-scharâji; — Gesetzlich *a.* شرعي schár'ij; *adv.* شرعيا schar'ijjan; — Gesetzwidrig *a.* غير شرعي ghêr schár'ij; *adv.* مضاددا للشرع mudhâdadan li'sch-schár'.

Gesetzt *dafs* فرضنا ان farádhnā ann.

Gesicht *s. n.* *Sinn* حاسة البصر ḥâsset el-báβar; *Antlitz* وجه wadsch'h, wedsch'h *pl.* وجوه wudschûh; — Gesichtsbildung *s. f.* سحنة الوجه (هيئة) hîjjet el-wadsch'h; لاحة lâḥe; — Gesichtszüge *s. m. pl.* تقاطيع الوجه taqāthî' el-wadsch'h.

Gesims *s. n.* افريز ifrîz; رف raff *pl.* رفوف rufûf; *Verzierung* خراطة chirâthe.

Gesinde *s. n.* الخدام el-chuddâm; الخدمتكارية el-chídmetkārîjje.

Gesinnung *s. f.* نية nîjje; *gute G.* نية خير nîjjet chêr; *schlechte* ن شر nîjjet scharr.

Gespann *s. n.* *Pferde* مقارنة خيل muqâranet chêl.

Gespenst *s. n.* *siehe Geist.*

Gespinst *s. n.* غزل gházal.

Gespräch *s. n.* مخاطبة muchâthabe; محادثة muḥâdaçe; كلام kalâm, kelâm.

Gestade *s. n.* *siehe Ufer.*

Gestalt *s. f.* صورة βûra *pl.* صور βúwar; هية (هيئة) hîjje.

Geständnifs *s. n.* اقرار iqrâr; اعتراف i'tirâf.

Gestank *s. m.* نتنة nétene; نتانة netâne; عفن 'ufn; عفانة 'afâne; عفونة 'ufûne.

Gestatten *v. t.* *siehe Erlauben.*

Gestehen *v. t.* *etwas* اعترف i'táraf, ja'tárif; اقر aqárr, juqírr, *mit* ب bi; *gestehe, dafs du es genommen hast* اعترف بان اخذته i'tárif bi-ánn achádst'hu.

Gestell *s. n.* صقالة βaqâle; تخت tacht; بسطة básthe.

Gestern *adv.* امس ems; البارح el-bâriḥ; البارحة el-bâriḥe, *vulg.* امبارح embâriḥ.

Gestirn *s. n. siehe* *Stern.*

Gesträuch *s. n. siehe* *Gebüsch.*

Gestreift *a.* مخطط muchâththath; *gestr. Stoff* قماش مقلم qumâsch muqállam; الاجة alâdsche.

Gesuch *s. n.* عرض حال 'ardh ḥâl; *siehe* *Bittschreiben; ein G. einreichen* قدم عرض حال qáddam (juqáddim) 'ardh ḥâl.

Gesund *a.* سليم salîm; سالم sâlim; *bleiben Sie gesund* الله يسلمك allâh jusállimak! *kommen Sie gesund wieder* ربنا يجيبك بسلامة rabbúnnā judschîbak bi-salâme.

Gesundheit *s. f.* صحة ßiḥḥe, ßáḥḥe; عافية 'âfije; *schwache G.* ضعف مزاج dhú'af mizâdsch; *auf Ihre G.* بسرك وعندك bi-sírrak wa 'ándak! محبة فيك maḥábbe fîk! *Antw.* عندك كل خير 'ándak kull chêr!

Getäfel *s. n.* تخشيبة tachschîbe.

Getränke *s. n.* شراب scharâb; شربة schérbe; *siehe* *Scherbet.*

Getreide *s. n.* قمح qamḥ; البذار el-bidsâr; الحبوبات el-ḥubūbât; — Getreidehändler *s. m.* بياع الحبوب bajjâ' el-ḥubûb; *der Preis des Getreides ist um 3% gestiegen* غلا القمح بثلاثة في المية ghálā el-qamḥ bi-telâte fi'l-mîje.

Getümmel *s. n.* ارتجاج irtidschâdsch; رجة ráddsche.

Geübt *a.* خبير chabîr; *in Geschäften* مجرب الامور mudschárrab el-umûr.

Gewächs *s. n. Pflanze* نبات nebât *pl.* ât; *Fleischgewächs med. cin.* زيادة لحم zijâdet la'ḥm.

Gewähren *v. t. Einem seine Bitte* اجاب احدا الى ما طلب adschâb (judschîb) áḥadan íla mā thálab; *eine Gnade* انعم على احد بشيء án'am (júu'im) 'ála áḥadin bi'schéjin.

Gewalt *s. f.* قوة qúwwe; *überlegene G.* قوة قاهرة qúwwe qâhire; *Zwang* غصب ghaßb; غصبانية ghaßbānîjje; قهر qa'hr; قهرة qú'hra; *mit G., gewaltsam adv.* غصبا gháßban; قهرا qá'hran; قهرتا qú'hratan.

Gewand *s. n.* ثياب çijâb *pl. siehe* *Kleid.*

Gewandt *a.* نشط náschith; رشق ráschiq; سريع serî'a; — Gewandtheit *s. f.* نشاطة neschâthe; رشاقة reschâqe.

Gewässer *s. n. pl.* المياه el-mijâh, الامواه el-amwâh; *siehe* *Wasser.*

Gewebe *s. n.* نسج nes'dsch; نسيج nesîdsch; نساجة nesâdsche.

Gewehr *s. n. siehe* *Flinte, Waffe.*

Geweih *s. n. des Hirsches* قرون الايل qurûn el-ájal.

Gewerbe *s. n. siehe* *Geschäft.*

Gewicht *s. n. Schwere* ثقل çiql *pl.* اثقال açqâl; *auf der Wage* وزن wazn *pl.* اوزان auzân; زنة zíne; *Gewichtstein* وزنة wázne *pl.* ât; رمانة rummâne; *das G. beträgt neun Pfund* هو بوزن او

وزنه تسعة ارطال húa bi-wázn *od.* wázn'hu tísʿat arthâl; *was nicht volles G. hat* ناقص (او شاحح) في الوزن nâqiß (*od.* schâhih) fi'l-wázn; — *Aegypt. Gewicht:* قمحة qámha *d. i. Waizenkorn* = $^1/_{64}$ *Dirhem, od.* $^1/_4$ *Qirâth, od.* $^3/_4$ *engl. Gran;* — حبة hábbe *Gerstenkorn* = $^1/_{48}$ *Dirhem od.* $^1/_3$ *Qirâth od.* $^{127}/_{128}$ *engl. Gran;* — قيراط qīrâth (*pl.* قراريط qarārith) = *4 Qámha od. 3 Habbe, ist* = $^1/_{24}$ مثقال mitqâl *od. nahezu 3 engl. Gran;* — درهم dírhem (*pl.* دراهم derâhim) *Drachme* = *64 Qámha od. 48 Habbe od.* $47^5/_8$—*48 engl. Gran;* — مثقال miçqál, mitqâl (*Gewicht eines* دينار dīnâr) = $1^1/_2$ *Dirhem* = $71^7/_{16}$ —*72 engl. Gran;* — اوقية uqîjje *od.* وقية waqîjje, wuqîjje (*pl.* اواق awâq) = *12 Dirhem* = $^1/_2$ *Rathl* = $571^1/_2$—*576 engl. Gran;* رطل rathl, *vulg.* rothl (*pl.* ارطال arthâl) = *12 Uqîjje* = *144 Dirhem* = *1 Pfd. 2 Unzen* $5^3/_4$—*8 Qtch. engl. Apothekergew. od. 15 Unzen 11—13 Dr. Krämergew.;* —, اوقة óqa, úqqa *od.* وقة wúqqa (*pl.* اوقق úqaq) *400 Dirhem* = $2^7/_9$ *Rathl* = *3 Pfd. 4 Unzen engl. Apothekergew. od.* $2^3/_4$ *Pfd. Krämergew.;* — قنطار qanthâr *Centner* (*pl.* قناطير qanāthir) = *100 Rathl* = *98 Pfd. engl. Krämergew.* (Lane).

Gewinn *s. m.* كسب kesb; مكسب máksib; ربح rib'h; منفعة mén-faʿe; فايدة fâjide; *G. von etwas haben* استفاد من شي istafâd (jestafîd) min schê; *ich habe keinen G. dabei* هذا ما يخلصني hâdsa mā juchálliß'nī; —*gewinnbringend a.* مفيد mufîd.

Gewinnen *v. t.* كسب kásab, jéksib; ربح rábih, járbah; استفاد istafâd, jestafîd; *was hast du dabei gewonnen* ايش صح لك من هذا êsch ßahh lak min hâdsa? ايش استفدت منه esch istafádt mín'hu?

Gewifs *a.* حقيق haqîq; اكيد akîd; مأكد mu'ákkad; *adv.* بالحقيقة bil-haqîqe; اكيدا akîdan; يقينا jaqînan; *die Sache ist g.* هذا الشى حقيق hâdsa esch-schê haqîq; *ich bin dessen g.* هذا عندى محقق ومأكد hâdsa ʿándī muháqqaq wa mu'ákkad; *bist du dessen g.?* هل انت على يقين من ذلك hal énte ʿála jaqîn min dsâlik? *od.* تعرف شى هذا اكيدا táʿraf'sch hâdsa akîdan; — *ein Gewisser* بعض báʿadh; فلان fulân.

Gewissen *s. n.* ذمة dsímme *pl.* ذمم dsímam; ضمير dhamîr *pl.* ضماير dhamâjir; *gutes G.* ضمير صافى dhamir ßâfî; *schlechtes G.* ذمة ردية dsímme radîjje; *weites G.* ذمة واسعة dsímme wâsiʿe; *auf mein G.* على ذمتى ʿála dsímmetī; — *Gewissenhaft a.* صاحب ذمة ßâhib (*pl.* aßhâb) dsímme; — *adv.* بذمة bi-dsímme; — *Gewissenlos a.* ما له ذمة mâ la-hú dsímme.

Gewifsheit *s. f.* يقين jaqîn; علم اليقين 'ilm el-jaqîn; *siehe Gewifs.*

Gewitter *s. n.* مطر ورعد máthar wa rá'ad.

Gewöhnen, *sich v. r. gewohnt werden* تعود على ta'áwwad 'ála; اعتاد ب i'tâd (ja'tâd) bi *od.* 'ála; — *v. t. Einen an etwas* عود احدا عنى 'áwwad (ju'áwwid) áhadan 'ála; — *Gewohnt a. an etwas* متعود على muta'áwwad 'ála; معتاد ب mu'tâd bi *od.* 'ála.

Gewohnheit *s. f.* عادة 'âde *pl.* عوايد 'awâjid; *der G. gemäfs* حسب العادة hásb el-'âde; *es ist so meine G.* هى عادتى hîje 'âdetî.

Gewöhnlich *a.* اعتيادى i'tijâdij; معتاد mu'tâd; — *adv.* بالعادة bi'l-'âde; على الغالب 'ála'l-ghâlib.

Gewölbe *s. n.* قبة qúbbe *pl.* قبب qubab; — Gewölbt *a.* مقبب muqábbab; مقوصر muqáuβar.

Gewölke *s. n. siehe Wolke.*

Gewühl *s. n. siehe Gedränge.*

Gewürz *s. n.* بهار behâr *pl.* behârât; *wohlriechendes* عطرى 'íthrij *pl.* 'ithrijjât; — Gewürzkrämer *s. m.* عطار 'atthâr *pl.* în; بياع بهارات bajjâ (*pl.* în) behârât; Gewürznägelein *s. n.* قرنفل qarámfil.

Gezähnt *a.* مسنن musánnan; باسنان bi-esnân.

Gezänk *s. n.* مخانقة muchânaqe.

Geziemen *v. n.* لاق ب lâq (jalîq) bi; صلح ل βálah (jáβlah) li; حق ل haqq (jahíqq) li; *es geziemt sich nicht für dich, dafs du diesen Sitz einnimmst* ما يليق بك الجلوس فى هذا المكان mâ jalîq bak el-dschulûs fi hâdsa'l-makân; *solche Reden ziemen sich nicht für euch* ما يصلح (او يحق) لكم هذا الكلام mâ jáβlah (*od.* jahíqq) la-kúm hâdsa'l-kalâm; — Geziemend *a.* لايق lâjiq; مناسب munâsib; واجب على wâdschib 'ála.

Gezwungen *a.* مجبور medschbûr; — *adv.* غصبا ghâβban; بالغصب bi'l-ghâβb.

Gicht *s. f.* داء الملوك dâ'el-mulûk; وجع الملوك wádscha' el-mulûk; *in den Gelenken* داء المفاصل dâ' el-mefâβil; نقرس níqris; مخلع muchálli' *Syr.*; — gichtbrüchig *a.* به داء الملوك b'hú dâ'el-mulûk; مفلوج meflûdsch.

Giebel *s. m.* مشرف méschraf *pl.* مشارف meschârif; جملون dschemlûn.

Gierig *a.* شره على schárih *u.* شرهان schar'hân 'ála; طمع فى شى thammâ' fi schê.

Giefsen *v. t. Wasser* صب βabb, jaβúbb; سكب sákab, jéskub; *giefse mir Wasser über die Hände* صب موية على يدى βubb môje 'ála jadéjja! — *Metall* صب βabb, jaβúbb; سبك sábak, jésbik; — Gegossen *a.* مسبوك mesbûk; منسبك munsábik; *gegossen werden* انسبك insábak, jensábik; — Giefser *s. m.* سباك

sebbâk *pl.* în; — Giefserei *s. f.* مسبك mésbak *pl.* مسابك mesâbik; دار السبك dâr es-sébk; — Giefsform *s. f.* قالب qâlib *pl.* قوالب qawâlib.

Giefskanne *s. f.* مرشة mirâsch-sche; رشاشة reschschâsche; مسقاة misqât.

Gift *s. n.* سم samm, semm *pl.* سموم sumûm; — Giftig *a.* سمي sâmmij; *figürl.* سام sâmm; مسم musímm; *giftiger Wind* سموم samûm *pl.* سمايم samâ-jim; — Giftmischer *s. m.* سامم sâmim.

Gilde *s. f.* جماعة dschemâ'e; حرفة hírfe *pl.* حرف húraf; طايفة thâjife *pl.* طوايف thawâjif.

Ginster *s. m.* رتم rátam (حشيشة).

Gipfel *s. m des Berges* راس الجبل râs el-dschébel (*pl.* رؤوس ru'ûs); سطح الجبل sáth'h el-dschébel (*pl.* سطوح suthûh); *eines Baumes* شوشة schûsche *pl.* شواشي schawâschî.

Gips *s. m.* جبس dschibs; جبصين dschebßîn, dschefßîn; جص dschaßß.

Giraffe *s. f.* زرافة zerâfe *pl.* زرايف zerâjif.

Giriren *v. t. einen Wechsel* وقع على قفاء بوليصة wáqqa' (ju-wáqqi') 'ála qafâ' bolißa; — Girant *s. m.* الموقع على الخ el-muwáqqi' 'ála *etc.*

Girren *v. a.* ناح الحمام nâh (jenûh) el-hamâm.

Gitter *s. n.* شبكة schébeke *pl.* شباك schibâk; شباكة schubbâke *pl.* شبابيك schebâbîk; شعرية schi'rijje.

Glanz *s. m.* رونق ráunaq, rônaq; جلاء dschilâ; جلوة dschálwa; بهجة bá'hdsche; لمعة lám'a; لمعان lama'ân; برق barq.

Glänzen *v. n.* لمع lámi'a, jálma'; برق báraq, jébruq; اضاء adhâ, judhi, *vulg.* ضوى dháwa, jádhwî; — Glänzend *a.* براق barrâq; لامع lâmi'; مضي mudhî; منير munîr.

Glas *s. n. Stoff* زجاج zedschâdsch; قزاز qazâz; *ein Glasgefäfs* زجاجة zedschâdsche; كباية kubbâje; قدح qad'h *pl.* اقداح aqdâh; *gib mir ein Glas Wasser* اعطيني قدح ماء á'thinî qad'h mâ! اديني كباية موية áddinî kub-bâjet môje; — Glaser *s. m.* زجاج zeddschâdsch *pl.* în; قزاز qazzâz; — Glashändler *s. m.* بياع قزاز bajjâ' qazâz; — Glashütte *s. f.* معمل قزاز mí'mal qazâz; — Glasscheibe *s. f.* لوح قزاز lûh qazâz (*pl.* الواح alwâh).

Glasiren *v. t. Tonwaaren* دهن الفخار برصاص dáhan (jéd'hun) el-fachchâr bi-raßâß; رصص râß-ßaß, juráßßiß; — *glasirt a.* مرصص muráßßaß.

Glatt *a.* مصقول maßqûl (*mit Glanz*); املس ámlas; ملس mális; *glatt sein* ملس málus, jémlus; — *Glätte s. f.* ملاسة meláse; *mit Glanz* صقال ßiqâl; — Glätten

v. t. مسلس mállas, jumállis; صقل βáqal, jáβqul; — Glättholz *s. n.* Glätteisen *s. n.* مصقلة míβqale *pl.* مصاقل maβâqil.

Glatze *s. f.* جلحة dschálahe; *wer eine G. hat* اجلح ádschlah; *siehe Kahl.*

Glaube *s. m.* ثقة çíqe; اعتقاد i'tiqâd; صدق امانة βidq amâne; *Einem Glauben schenken* صدق احدا βáddaq (juβáddiq) áhad$_{an}$; — *relig.* ايمان īmân; دين dîn; Glaubensartikel *s. m.* عقيدة الايمان 'aqídet el-īmân (*pl.* عقايد 'aqâjid). *Im Islam umfaſst der Glaube* دين dîn : *den dogmatischen Theil* اصول الدين uβûl ed-dîn, *u. den praktischen (jurid.)* فروع الدين furû' ed-dîn; *jenem entspricht die Dogmatik* علم كلام 'ilm kalâm *[wozu die* علم التفسير 'ilm et-tefsîr *Koranauslegung u. die* علم الحديث 'ilm el-hadîç *Traditionslehre]*; *diesem die Rechtswissensch.* علم فقه 'ilm fiq'h; *siehe Recht. Die Dogmatik behandelt : das Dasein Gottes* معرفة الله má'rifet allâh, *u. die* خمسة اصول الدين chámset uβûl ed-dîn *oder die fünf Grundpfeiler der Relig., nämlich : Einheit Gottes* توحيد tauhîd, *göttl. Gerechtigkeit* عدالة 'adâle, *das Prophetenthum* نبوة nubúwwe, *die Auferstehung u. das künftige Leben* معاد ma'âd, *und (bei den Schiiten) die Erbfolge der Imame* الامامة el-imâme.

Glauben *v. t. etwas od. Einem* صدق احدا βáddaq (juβáddiq) áhad$_{an}$; *glaube mir!* صدقني βáddiqnī; *glaube diese Nachricht nicht* لا تصدق هذا الخبر lā tuβáddiq hâdsa el-chábar! *fest vertrauen* اعتقد ب i'táqad (ja'táqid) bi; *relig.* آمن âman, jûmin; *an G. glauben* امن بالله âman bi'llâhi; *meinen* خمن chámman, juchámmin; ظن çann, jaçúnn; حسب hásab, jáhsib; *ich glaube, es ist so* اظنه هكذا açúnn'hu hâkadsā; على ظني (او على تخميني) الشي كذا 'ála çánnī (*od.* 'ála tachmînī) esch-schê kádsā; *du glaubst, alle Leute seien so wie du* تحسب كل الناس بحالك táhsib kull en-nâs bi-hâlak.

Glaubhaft *a.* محل الاعتقاد mahâll el-i'tiqâd; مصدق muβáddaq; *ich habe die Nachricht aus glaubhaftem Munde* سمعت الخبر من اهل ثقة samá't el-chábar min a'hl çíqe.

Gläubig *a.* مؤمن mú'min, mûmin; *die Gläubigen, Muslims* المؤمنين el-mūminîn.

Gläubiger *s. m.* صاحب الدين βâhib ed-dên [dejn] (*pl.* اصحاب aβhâb); رب الدين rabb ed-dên (*pl.* ارباب arbâb); مدين mudéjjin; mudéjjinij; mudéjjinâtī; غريم gharîm *pl.* غرماء ghúramā.

Glaublich *a.* Glaubwürdig *a.* *siehe Glaubhaft.*

Gleich *a.* متساوى mutesâwī;

مساوى musâwī; قرين qarîn; مثل miçl, mitl; مثيل meçîl; شبيه schebîh; نظير naçîr; *dieser ist jenem gleich* هذا مساوى (او مثل) هذاك hâdsa musâwī (*od.* mitl) hadsâk; *das ist mir gleich* دا ما على da mâ ʿalájja; ما على بالى mâ ʿála bâlī; *ihm ist Alles gleich* كل شى عنده مثل بعضه kull sché ʿánd'hu mitl báʿadh'hu *od.* كل شى عنده سواء kull schê ʿánd'hu sáwā; *er hat nicht seines Gleichen* ما له مثيل mā la-hú meçîl, ليس له نظير láisa la-hú naçîr; *deines Gleichen* امثالك emçâlak, اقرانك aqrânak; *von gleicher Art* من جنس واحد min dschins uwâhid; *sie sind von gleicher Farbe* لونهم واحد lôn'hum uwâhid; *zu gleicher Zeit* سوا sáwā; جملة dschúmleten; *Gleiches um Gleiches* واحدة بواحدة uwâhide bi-wâhide; — *adv. siehe Sogleich*; — *gleich als ob* كان ka-ánn; *gleich als wären sie Brüder* كانهم اخوان ka-ánn'hum echwân.

Gleichartig *a.* مجانس mudschânis; — Gleichartigkeit *s. f.* مجانسة mudschânase.

Gleichbedeutend *a.* متفق بالمعنى muttáfiq bi'l-máʿna; مترادف المعنى mutarâdif el-máʿna.

Gleichen *v. n.* ساوى sâwa, jusâwī; عادل ʿâdal, juʿâdil; شبه schábih, jéschbah; *er gleicht seinem Vater von Gestalt* يعادل ابوه فى الصورة juʿâdil abûhu fi'ß-ßûra; *er gleicht dir* يشبهك jéschbahak; *sie gleichen sich* يشبهوا بعضهم jéschbahū báʿadh'hum.

Gleicher *s. m siehe Aequator.*

Gleichfalls *adv.* كذلك kadsâlik; مثله mít'l'hu; نظيره naçîr'hu.

Gleichgewicht *s. n.* موازنة muwâzane; معادلة muʿâdale; اعتبار الوزن iʿtibâr el-wázn; سنج sendsch: *im Gl.* على سنجه ʿála séndsch'hu.

Gleichgiltig *a. Beides ist g.* الاثنين سوا el-etnên sáwā; سواتين sawātên; ما فيه فرق mâ fīh farq; *es ist mir g., ob ich gehe oder fahre* سوا عندى اكون ماشى والا راكب sáwā ʿándī akûn mâschī wa-íllā (wá'llā) râkib; *das ist mir g.* ما على بالى mâ ʿála bâlī; *gleichgiltiger Mensch* خلى البال chálij el-bâl.

Gleichheit *s. f.* تسوية téswije; سوية sawîjje; مساواة musāwât; مشابهة muschâbahe.

Gleichmaſs *s. n.* هندام hendâm; مطابقة muthâbaqe.

Gleichniſs *s. n.* مثل máçal, mesel *pl.* امثال emçâl.

Gleichschenkelig *a. Dreieck* مثلث متساوى الساقين muçállaç mutesâwī es-sāqên.

Gleichseitig *a.* متساوى الاضلاع mutesâwī el-adhlâʿ.

Gleichung *s. f. algebr.* مقابلة muqâbale (فى علم الجبر fi ʿilm el-dschébr).

Gleichviel *a. num.* قدّه qádd'hu; مثله mítl'hu.

Gleichwie *adv.* ك ka, ke; *siehe Wie; conj.* كَأَنّ ka-ánn.

Gleichwinkelig *a.* متساوى الزوايا mutesâwī ez-zawâjā.

Gleichwohl *conj.* مع ذلك má'a dsâlik.

Gleichzeitig *a.* معاصر mu'âßir; صاير فى وقت واحد ßâjir fi waqt uwâhid; *die Gleichzeitigen s. m. pl.* اهل الزمان a'hl ez-zemân; — *adv.* سوا sáwā; فى الوقت ذاته fi'l-waqt dsât'hu; معا má'an; — Gleichzeitigkeit *s. f.* معاصرة mu'âßare; وقتية waqtîjje.

Gleiten *v. n. siehe Ausgleiten.*

Glied *s. n. auch figürl.* عضو 'adhw, 'ádhu *pl.* اعضاء a'dhâ'. *Artikulation* مفصل méfßil *pl.* مفاصل mefâßil; *männliches G.* ذكر dsákar, dekr *pl.* مذاكير medsākîr *u.* ذكور dsukûr; زب zubb *pl.* زباب zibâb *u.* ازباب ezbâb; زبرة zúbre; *weibliches* قص qußß; فرج fardsch; — *Kettenglied* زردة (او حلقة) السلسلة zárdet (*od.* hálqat) es-sílsile (*pl.* زرد zárad *u.* زرود zurûd, حلق hálaq).

Glimmen *v. n. das Feuer glimmt unter der Asche* النار مخبأة تحت الرماد en-nâr muchabbât taht er-ramâd.

Globus *s. m. der Erde* كرة الارض kórat el-árdh.

Glocke *s. f.* ناقوس nāqûs *pl.* نواقيس nawāqîs; *kleine* جرس dscháras *pl.* اجراس edschrâs; جرسة dschárse; *läute die Glocke* دق الجرس duqq el-dscháras! —

Glockengut s. n. توج الناقوس tûdsch en-nāqûs.

Glockenblume *s. f.* جرسة dschársc (زهرة).

Glück *s. n.* سعادة sa'âde; سعد sá'ad; بخت bacht; نصيب naßîb; *ich habe kein G.* ما لى بخت mâ lī bacht; *zu seinem G.* من بخته min bácht'hu; من سعادته min sa'âdet'hu; *im Leben gibt's Glück und Unglück* حياة الدنيا فيها بخت ابيض وبخت اسود hajât ed-dúnjā fihā bacht ábjadh wa bácht áswad; *wenn mir das G. günstig ist* ان اسعفنى دهرى in ás'af'ni dá'hrī.

Glucken *v. a. Huhn* قرق qáraq, jáqruq; كاكى kâka, jukâkī.

Glücken *v. n. es ist mir geglückt* نجحت فى هذا الامر nadschá'ht fi hâdsa el-ámr; *es ist mir nicht g.* ما صح لى (معى) mā ßáhh lī (*od.* ma'âï); *siehe Gelingen.*

Glücklich *a.* سعيد sa'îd; مسعد mús'ad; له بخت la-hú bacht; *glücklicherweise adv.* بسعد bi-sá'ad; بالخير bi-chêr; — *reisen Sie glücklich!* مع السلامة má'a es-salâme! طريق السلامة thariq es-salâme!

Glückwunsch *s. m.* تهنية té'hnije; — *Einem G. wünschen* هنى بشى hánna-(juhánni-)hu bi-schê; *man sagt zu Einem, der eben getrunken hat* هنيا hanîjjan! *Antw.* هناك الله hannâk allâh! *od.* الله يهنيك allâh juhannîk!

Glühen *v. n. Eisen* حمى hámia, jáhma; — *v. t. glühend machen*

حمى hámma, juhámmī; احمى ä'hma, júhmī; *das Glühendmachen* تحمية táhmije; احما ihmâ; — Glühend *a.* محمى múhma; حامى hâmī; — *Glühfeuer s. n.* نار القمين والكور nár elqamîn wa'l-kûr; *Glühofen s. m.* اتون atûn *pl.* ât; قمين qamîn.

Gluth, Glut *s. f. der Kohlen* جمر نار dschemr nâr; *siehe Hitze;* — *Glutpfanne s. f.* منقل mínqal *pl.* مناقل menâqil; كانون kānûn; *siehe Glühen.*

Gnade *s. f.* نعمة ní'ame *pl.* نعم ní'am; *die G. Gottes* نعمة الله ní'amet allâh; المراحم الربية el-maráhim er-rabbîjje; *Einem eine G. gewähren* انعم على án'am 'ála; *der König in seiner G. gewährte ihm Zuflucht in seinem Reich* انعم عليه الملك بملجاء في سلطنته án'am 'aléhu el-mélik bi-máldscha fi sálthanet'hu; *er hat mich mit unzähligen Gnaden überhäuft* اغدف على بما لا يحصى من النعم ághdaf 'alájja bi-mā lā júhßa min en-ní'am; — *Gnade! Gnade!* الامان الامان el-amân! el-amân! *siehe Begnadigen.*

Gnädig *a. Gott* الرحمان er-rahmân; رحيم rahîm; *Mensch* كريم kerîm; *Gott sei mir (uns) g.!* استغفر الله astághfir allâh! ربنا يلطف rabbúnnā jálthuf!

Gold *s. n.* ذهب dsáhab, dáhab; *Stück gediegenes Gold (od. Silber)* تبرة tíbre; *ausgeschmelzte Goldbarre* سبيكة ذهب sebîket dáhab; — Golden *a. von Gold* من ذهب min dáhab; ذهبى dáhabij.

Goldammer *s. m.* صفرى ßúfrij (طير).

Goldarbeiter, Goldschmied *s. m.* صايغ ßâjigh *pl.* صيغ ßujjâgh; صباغ ßajjâgh *pl.* în.

Goldstück *s. n.* ذهبة dáhabe *pl.* ât; دينار ذهب dīnâr (*pl.* دنانير denānîr) dáhab.

Golf *s. m. siehe Meerbusen.*

Gönner *s. m.* حامى hâmī; — Gönnerschaft *s. f.* حماية himâje.

Gott *s. m. allgem.* اله, الاه ilâh *pl.* الهة âlihat; Göttin *s. f.* الهة ilâhe; — *der wahre, einzige G.* الله allâh; الله تعالى allâh ta'âla *G. der hoch erhaben ist;* الحق سبحانه وتعالى el-háqq sub'hân'hu wa ta'âla *der Wahrhaftige, der gelobt u. gepriesen sei!* — *o Gott!* اللهم allāhúmmā! يا رب jā rább! يا لطيف jā lathîf! يا ستار jā settâr! يالله já'llāh, já'llāh! — الله اكبر allâhu ákbar *G. ist grofs!* — *Redensarten:* الحمد لله رب العالمين el-hámd li'llāh rabb el-'ālamîn *Lob sei G. dem Herrn der Welten!* لا اله الا الله و محمد رسول الله lā ilâha ílla'llâh wa muhámmed rasûl allâh! *Kein Gott aufser Gott und Muh. ist sein Prophet!* — لا حول ولا قوة الا بالله العلى العظيم lā haul wa-lā qúwwe íllā bi'llâhi 'l-'alîjji 'l-'açîm! *keine*

Kraft und keine Stärke aufser bei Gott, dem hohen, dem herrlichen! — بسم الله الرحمان الرحيم bi'smi'llâh er-rahmân er-rahîm! *im Namen Gottes, des milden Erbarmers! abgek.* bismílla *Einladungsformel;* — انا لله وانا اليه راجعين ínnā li'llâhi wa ínnā iléjhi rādschi'în *wir gehören G. an, und zu ihm kehren wir zurück!* — نعوذ بالله من الشيطان الرجيم na'ûds bi'llâhi min esch-scheithân er-radschîm *wir nehmen unsere Zuflucht zu Gott vor Satan dem Verfluchten!* — ما شاء الله كان و ما لم يشاء لم يكن mā schā'llâh kân, wa mā lám jeschâ, lám jekún! *was G. will geschieht, und was er nicht will, geschieht nicht! abgek.* mā schā'llâh! *Ausdr. der Verwunderung;* — ان شاء الله in schā'llâh *so Gott will!* — الله يعلم allâhu já'lam *od.* عالم الله 'âlim allâh *Gott weifs!* الله اعلم allâhu á'lam *Gott weifs es besser;* — *bei Gott!* والله wa'llâhi! — *behüte Gott* استغفر الله astághfir allâh! الله لا يقدر allâhu lā juqáddir! — *der Mensch denkt und G. lenkt* الانسان يدبر والله يقدر el-insân judábbir, wa'llâhu juqáddir; — *falscher G. siehe* *G ö t z e.*

Gottesacker *s. m.* مقبرة máqbare *pl.* مقابر maqâbir; مدفن médfen *pl.* مدافن medâfin; *Syr.* برية barrîjje *pl.* براري barârī; — Gottesdienst *s. m.* عبادة الله 'ibâdet allâh; نسك nesk, nusk; — Gottesfurcht *s. f.* مخافة الله machâfet allâh; — Gottesfürchtig *a.* متعبد muta'ábbid; ناسك nâsik; — Gotteslästerer *s. m.* مجدف (على الله) mudscháddif; — -lästerung *s. f.* تجديف tedschdîf; — Gottesleugner *s. m.* ناكر وجود الله nâkir wudschûd allâh; -leugnung *s. f.* انكار وجود الله inkâr wudschûd allâh.

Göttlich *a.* الاهي ilâhij.

Gottlos *a.* كافر kâfir *pl.* كفرة káfare *u.* كفار kuffâr; — Gottlosigkeit *s. f.* كفر kufr; كفران kufrân.

Götze *s. m.* Götzenbild *s. n.* صنم ßánam *pl.* اصنام aßnâm; وثن wáçan, wátan *pl.* اوثان auçân; — Götzendiener *s. m.* عابد الاصنام 'âbid el-aßnâm (*pl.* عبدة 'ábade *u.* عباد 'ibâd); عباد صنم 'abbâd (*pl.* în) ßánam; *die Vielgötterei treibenden* المشركين el-muschrikîn. — Götzendienst عبادة الاصنام 'ibâdet el-aßnâm.

Gouverneur *s. m.* حاكم hâkim *pl.* حكام hukkâm; مدير mudîr *pl.* în; *einer Provinz* والي wâlī *pl.* ولاة wulât; *einer Stadt* متسلم mutesállim.

Grab *s. n.* قبر qabr *pl.* قبور qubûr; تربة túrbe *pl.* ترب túrab; *eines Heiligen* مزار mezâr; *eines Märtyrers* مشهد méschhed; — Grabgewand *s. n.* *(statt Sarg)* كفن kéfen *pl.* اكفان ekfân; —

Grabdenkmal *s. n.* تركيبة tarkîbe, *mit 2 Steinsäulen* شاهد schâhid.

Graben *v. t.* حفر háfar, jáhfir; نبش nábasch, jénbusch; قعر qáʿar, jáqʿar; qáʿʿar, juqáʿʿir; فخت fáchat, jéfchat; من حفر بير لاخيه فقد وقع فيه men háfar bîr li-achîhi fa-qád wáqaʿ fîhi *wer Anderen eine Grube gräbt, fällt oft selbst hinein.*

Graben *s. m.* خندق chándaq *pl.* خنادق chanâdiq; حفيرة hafire *pl.* حفاير hafâjir.

Grabscheit *s. n.* فاس fâs *pl.* ât; مر marr.

Grabstichel *s. m.* قلم النقاش qálam en-naqqâsch; منقاش minqâsch *pl.* مناقيش menāqîsch.

Grad *s. m.* درجة dáradsche *pl.* درج dáradsch (*coll.*); *im höchsten G.* للغاية li'l-ghâje; — Gradeintheilung *s. f.* قسمة درج qísmet dáradsch; *in Grade getheilt* مقسم بدرج muqássam bi-dáradsch; — Gradweise *adv.* بتدريج bi-tedrîdsch; — *siehe Rang.*

Gram *s. m.* غم ghamm *pl.* غموم ghumûm; كرب kurb *pl.* كروب kurûb; كابة kâbe.

Grämen, *sich v. r.* اغتم ightámm, jaghtámm; انغم inghámm, jenghámm.

Grammatik *s. f.* اجرومية adschrumîjje; جرومية dscharumîjje; غرامطيقة ghramathiqa; *die Wissenschaft* علم النحو ʿilm en-nahw; صرف ونحو ßarf wa nahw; — Grammatisch *a.* نحوي náhwij; — Grammatiker *s. m.* نحوي náhwij; ناحي nâhî *pl.* نحاة nuhât.

Gran *s. m. Gewicht* حبة hábbe; قمحة qámhe; *siehe Gewicht.*

Granat *s. m. Edelstein* عقيق ʿaqîq.

Granatapfel *s. m.* رمان rummân *coll., ein G.* رمانة rummâne; *der Baum* شجرة رمان schádscharet rummân.

Granit *s. m.* حجر صوان hádschar ßawân.

Grapp *s. m.* Garance فوة الصباغين fúwwet eß-ßabbāghîn; رناس runnâs.

Gras *s. n.* حشيشة haschîsche *pl.* حشايش haschâjisch; عشب ʿischb *pl.* اعشاب aʿschâb.

Gräte *s. f.* حسكة السمك hasket es-sámak; شوكة السمك schôket es-sámak.

Grau *a.* سنجابي sindschâbij; رمادي ramâdij; *dunkelrothgrau* اشهل ásch'hal, *fem.* شهلا schá'hlā *pl.* شهل schu'hl.

Grauen *v. n. der Morgen graut* شق الفجر schaqq (jeschúqq) el-fadschr.

Grausam *a.* قاسي qâsî; ظالم çâlim; — Grausamkeit *s. f.* قساوة qasâwe; ظلم çulm.

Greifen *v. t.* مسك másak, jémsik; قبض على qábadh (jáqbidh) ʿála.

Greis *s. m.* شيخ schejch, schêch *pl.* شيوخ schujûch; اختيار ichtijâr *pl.* ichtijârîjje; *Greisin s. f.* شيخة schêche *pl.* ât; عجوز ʻadschûz *pl.* عجايز ʻadschâjiz.

Grenze *s. f.* حدود hudûd *pl. von* حد hadd; تخوم tuchûm *pl. v.* تخم tuchm; متغر máçghar *pl.* متاغر maçâghir; — Grenzplatz *s. m.* ثغر çaghr *pl.* ثغور çughûr.

Grenzen *v. n. an siehe Angrenzen.*

Gries *s. m. Griessteine* حصى háßa.

Griff *s. m.* قبضة qábdhe; مسكة másake; *G. des Säbels* قبضة السيف qábdhet es-sêf.

Griffel *s. m.* قلم qálam *pl.* اقلام aqlâm; مرقم mírqam *pl.* مراقم merâqim.

Grille *s. f.* صرصر ßúrßur; صرار الليل ßarrâr ʻel-lêl; ابو دردان âbū derdân.

Grimmdarm *s. m.* عنق البوّاب ʻunq el-bawwâb.

Grimmen *s. n. siehe Bauchgrimmen.*

Grind *s. m.* قرعة qáraʻa; — Grindig *a.* اقرع áqraʻ, *fem.* قرعا qárʻā *pl.* قرع qurʻ.

Grob *a.* غليظ ghalîç; خشن cháschin; تخين tachîn; — Grobheit *s. f.* غلاظة ghalâçe; خشانة chaschâne; تخانة tachâne, tachānîjje.

Groll *s. m.* كشاحة keschschâbe; كيد keid; غل ghill; حقد háqad, hiqd.

Grofs *a.* كبير kebîr *pl.* كبار kibâr *v.* kubâr; *gröfser* اكبر ákbar; *die Grofsen im Staat* الاكابر el-akâbir; *von Gestalt* طويل thawîl *pl.* طوال thiwâl; *Comp.* اطول áthwal : *Jusuf ist um 4 Zoll gröfser als Mahmud* يوسف اطول من محمود باربع قراريط júsuf áthwal min mahmûd bi-árbaʻ qarārîth; *ausgezeichnet* عظيم ʻaçim *pl.* عظام ʻiçâm *u.* عظماء ʻúçamā.

Gröfse *s. f.* كبر kubr, kibr, kíbar; عظم ʻuçm, ʻiçm, ʻíçam; عظمة ʻáçame.

Grofsmuth *s. f.* مروّة murúwwe, *v.* mérwe; كرم kérem; — Grofsmüthig *a.* كريم kerîm.

Grofsmutter *s. f.* امّ الام umm el-úmm *od.* ام الاب umm el-âb; جدّة dschédde *pl.* ât.

Grofsoheim *s. m.* عمّ العمّ ʻamm el-ʻámm *od.* عم العمة ʻamm el-ʻámme.

Grofssiegelbewahrer *s. m.* مهردار mu'hrdâr *pers.*

Grofsvater *s. m.* اب الاب âb el-âb *od.* اب الام âb el-úmm; جد dschedd *pl.* اجداد edschdâd.

Grofsvezier *s. m.* الصدر الاعظم eß-ßadr el-áʻçam.

Grotte *s. f.* مغارة maghâre *pl.* مغاير maghâjir; كهف ka'hf *pl.* كهوف kuhûf.

Grube *s. f.* حفرة hufre *pl.* حفر húfar; حفيرة hafîre *pl.* حفاير hafâjir; قعرة qáʻare *pl.* قعور quʻûr; جورة dschûra *pl.* جور

dschúwar; — Grübchen *s. n. im Kinn* غرزة ghúrze; نقرة núqre, *in den Wangen* غمازة ghammâze.

Gruft *s. f.* قبر qabr *pl.* قبور qubûr; تربة túrbe *pl.* ترب túrab.

Grummet *s. n.* ثانى حشيش tânī haschîsch.

Grün *a.* اخضر áchdhar, *fem.* خضراء chádhrā *pl.* خضر chudhr; *unreif* فج faddsch; عجر ʿádschir, ʿádschur *(Feige)*.

Grund *s. m. Erde* ارض ardh; ارضية ardhijje; *Boden* تربة túrbe; *G. des Meeres, Brunnens* قعر qáʿar *pl.* قعور quʿûr; *des Bechers* عقب ʿaqib; *der Ursprung* اصل aßl; *das Verborgenste* باطن báthin; *von Grund des Herzens* من صميم القلب min ßamîm el-qálb; — *Ursache* سبب sábab, sébeb *pl.* أسباب esbâb; علة ʿílle *pl.* علل ʿilal; *Gott ist der Urgrund aller Dinge* الله هو العلة الاولى وعلة العلل allâh húa el-ʿílle el-ûla wa ʿíllet el-ʿílal; — *aus welchem G.?* من اى سبب min è sábab? *ohne G.* بلا سبب bi-lâ sábab.

Gründen *v. t.* اسس ássas, juʾássis; بنى bána, jébnī; وضع الاساس wádhaʿ (*Aor.* يضع jádhaʿ) el-esâs; *ein Reich etc.* اقام aqâm, juqîm; اوقف áuqaf, jûqif; *auf Gründe* بنى على bána ʿála; اسند الى ásnad (júsnid) íla; — *sich v. r.* استند istánad, jestánid; اتكل ittákal, jettákil.

Grundlage *s. f.* اساس ومسند esâs wa músnad; اصل aßl *pl.* اصول ußûl.

Grundriſs *s. m.* رسم resm *pl.* رسوم rusûm.

Grundsatz *s. m.* قاعدة qáʿide *pl.* قواعد qawâʿid.

Grundstück *s. n.* ارض ardh *pl.* اراضى arâdhī; عقار aqâr *pl.* ât.

Grundstoff *s. m. siehe Element.*

Gründung *s. f.* تأسيس taʾasîs; اقامة iqâme; ترتيب tartîb.

Grundzins *s. m.* معتاد الملتزم muʿtâd el-multázim.

Grünen *v. n.* اخضر ichdhárr, jachdhárr; *grünend a.* مخضر muchdhárr.

Grünspan *s. m.* جنزار dschinzâr, *für* زنجار zindschâr.

Grunzen *v. a.* عيط (مثل الخنازير) ʿájjath, juʿájjith (miṭl el-chanāzîr); — *das Grunzen s. n.* عياط ʿijâth.

Gruſs *s. m.* سلام salâm, selâm; — Grüſsen *v. t. Einen* سلم على sállam (jusállim) ʿála; *grüſsen Sie mir den N. N.* سلم لى على فلان sállim lī ʿála fulân! اهدوا منا جزيل السلام الى فلان íhdū mínnā dschezîl es-selâm íla fulân!

Gültig *a.* شرعى schárʿij; *Münze* معاملة muʿâmale; معمول به maʿmûl b'hu.

Gummi *s. n.* صمغ ßamgh, ßámagh *pl.* صموغ ßumûgh; *arabisches G.* صمغ عربى ßamgh ʿárabij (*vom Baum* طلح thal'h); ص حجازى ß. hedschâzij; ص سنارى ß. sen-

nârij; — *Gummigutt s. n.* كوتنا كنبا kûta-kúmba.

Gunst *s. f.* نعمة ní'ame *pl.* نعم ní'am; فضل fadhl *pl.* افضال afdhâl; *mit Ihrer Gunst* من فضلك min fádhlak; *Einem G. erweisen* انعم عليه án'am (jún'im) 'alêhu; *G. bei Mächtigen* قبول qabûl; قرب qirb, qurb; جاه dschâh (*pers.*); *er steht in G. beim Fürsten* هو في عين الامير húa fi 'áin el-amîr *od.* له جاه عند الامير la-hú dschâh 'and el-amîr *od.* هو مقبول عند الامير húa maqbûl 'and el-amîr.

Günstig *a.* موافق muwâfiq.

Günstling *s. m.* نديم nedîm *pl.* ندماء núdamā.

Gurgel *s. f.* حلقوم ḥulqûm *pl.* حلاقيم ḥalāqîm; حلق ḥalq *pl.* حلوق ḥulûq.

Gurke *s. f.* خيار chijâr; عجور 'addschûr; قثاء qiçâ, *vulg.* قثة qúçça, qútta, quttâje *u.* مقتي múqti; *lange G.* فقوص faqqûß; *wilde* قثا الحمار qútta el-ḥimâr; — *Gurkenfeld s. n.* مقثاة maqçât.

Gürtel *s. m.* حزام ḥizâm *pl.* ât *od.* احزمة áḥzime *od.* حزم ḥuzm; زنار zúnnâr *pl.* زنانير zenânir; قشاق qoschâq *türk.*; — *Geldgurt s. m. mit Taschen* كمر kémer *pl.* اكمار ekmâr; *siehe Kleid.*

Gürten *v. t. Einen* حزم ḥázzam, juḥázzim; زنر zánnar; — *sich v. r.* تحزم taḥázzam, jetaḥázzam; تزنر tezánnar, jetezánnar.

Gufs *s. m. des Metalls* اذابة idsâbe; تذويب tedswîb; سبك sebk.

Gut *a.* طيب tháj̆jib *pl.* în *u.* اطياب athjâb; مليح melîḥ *pl.* ملاح milâḥ, m'lâḥ; *ohne Falsch* صالح ßâliḥ; *gut wozu* نافع ل nâfi' l'; *die Arznei hat mir nicht gut gethan* الادوية ما نفعتني شي el-ádwije mā náfa'atnī'seh; — *ächt* صحيح ßaḥiḥ *pl.* صحاح ßiḥâḥ; *gut! es ist gut!* طيب thájjib! — Gütig *a.* خير chájjir; حليم ḥalîm; *Gott ist gütig* الله رءوف رحيم allâh ra'ûf raḥîm; — *das Gute s. n.* خير chair, chêr *pl.* ât; الجميل el-dschemîl; *Einem Gutes thun* عمل معه خير 'ámal (já'mal) má'ahu chêr; فعل الجميل معه fá'al (jéf'al) el-dschemîl má'ahu; *thue G. und wirf's in's Meer* اعمل خير و ارمه في البحر á'mel (í'mal) chêr wa írmi'hu fi'l-baḥr!

Güte *s. f.* فضل fadhl *pl.* افضال afdhâl; خير chêr *pl.* ât; احسان iḥsân; جميل dschemîl; *ich danke für Ihre Güte und Gefälligkeit* نشكر فضلك وجميلك néschkur fádhlak wa dschemîlak; *haben Sie die Güte mir zu sagen* من فضلك قل لي min fádhlak qul lī *od.* تفضل علي وقل لي tefádhdhal 'alájja wa qul lī!

Guthaben *s. n. sein G. bei mir* الذي له عندي elládsī la-hú 'ándī; *gib mir mein G.!* اعطيني الذي لي عندك á'thinī elládsī lī 'ándak!

Gutmüthig *a.* حليم halîm; روف ra'ûf; — **Gutmüthigkeit** *s. f.* حلم hilm; رافة râfe.

Gymnastik *s. f.* رياضة الجسد rijâdhet el-dschésed.

Gyps *siehe* *Gips.*

H

H *achter Buchstabe des Alphabets* ثامن حرف من الالف باء tâmin harf min el-élif bâ'.

Ha *interj* ها hâ!, يا jâ!

Haar *s. n.* شعر schá'ar *coll. pl.* شعور schu'ûr; *ein H.* شعرة schá'are; *der Thiere* وبر wábar *pl.* اوبار aubâr; *Stirnhaar der Frauen* طرة thúrra; *H. der Schamtheile* عانة 'âne.

Haarbüschel *s. m. auf der Stirne* قصة qúßßa *pl.* قصص qúßaß; طرة thúrra; *der Pferde* ناصية nâßije *pl.* نواصي nawâßî; — *H. der beim Rasiren des Kopfs stehen bleibt* شوشة schûsche *pl.* شواشي schawâschî.

Haarputz *s. m. siehe* *Frisur.*

Haarseil *s. n.* خلال chilâl; *ein H. ziehen* خل خلال chall (jachíll) chilâl.

Haben *v. t. besitzen* ملك málak, jémlik; *ich habe* انا عندي ána 'ándî, *du hast* انت عندك énte 'ándak, *weibl.* انتي عندكي éntî 'ándaki, *er hat* هو عنده húa 'ánd'hu, *sie hat* هي عندها hîje 'ánd'hâ; *wir haben* نحن عندنا ná'hnu 'ándnâ, *ihr habt* انتو عندكم éntû 'ánd'kum, *sie haben* هم عندهم hum 'ánd'hum, *wird nur vom Besitz der Mobilien gebraucht; von Immobilien und Personen sagt man* انا لي ána lî, انت لك énte lak, هو له húa la-hú, هي لها hîje la-hâ; نحن لنا náhnu la-nâ, انتو لكم éntû la-kúm, هم لهم húm la-húm; — *ich habe bei mir* معي ma'âï *u. s. w.; siehe* *Bei; Alles was du hast* كل ما تملكه kull mâ témlik'hu *od.* ما لك كله mâ lak kúll'hu; *hast du Geld?* لك فلوس lak fulûs? *od.* عندك دراهم 'ándak derâhim? *ich habe keinen Pfennig* ما عندي شي ولا فضة mâ 'andîsch wa lâ fádhdha; *er hat Geld bei sich* معه مصريات má'e'hu maßrijjât; *mein Vater hat ein grosses Haus* ابوي له دار كبيرة abûja la-hú dâr kebîre; *ihr habt schöne Gemälde* عندكم صور حسنة 'ándkum ßúwar hásane; *ich habe zwei Brüder* لي احوين li achên; *sie haben keinen Gehalt* ليس لهم علوفة láisa la-húm 'ulûfe: *er hat das Fieber* ضاير له حمى ßâjir la-hú húmma; — *geistige Eigenschaften* في fi: *er hat einen hohen Geist* فيه همة عالية fihu hímme 'âlijje, *ihr habt eine schlechte Gewohnheit* فيكم عادة ردية fikum 'âde radîjje; — *umschrieben durch*

صاحب ßâḥib *pl.* اصحاب aßḥâb *u.* ذو dsû, *fem.* ذات dsât *Herr, Herrin :* هذا الولد ذو قريحة hâdsa el-wálad dsû qarîḥe *dieser Knabe hat Genie;* هي ذات عقل hîje dsât 'aql *sie hat Verstand;* كان صاحب مال كثير kân ßâḥib mâl ketîr *er hatte grofses Vermögen;* هذه المدينة كثيرة الاهل والعمارة hâdsi el-medîne ketîret el-a'hl wa'l-'imâre *diese Stadt hat eine zahlreiche Bevölkerung; — er hat eine schwere Krankheit* مرض ثقيل حاصل له máradh çaqîl ḥâßil la-hú; *was hast du, was ist dir?* ايش صاير لك êsch ßâjir lak? ايش بك êsch bak? — *ich hatte* كان عندي kân 'ándī, صار لي ßâr lī; *ich werde haben* يكون لي jekûn lī, يصير لي jaßîr lī *u. s. w.*

Habicht *s. m.* باز bâz; *siehe Falke.*

Hacke *s. f.* مجرفة mídschrafe *pl.* مجارف medschârif; مر marr; فاس fâs.

Hacken *v. t. die Erde* جرف الارض dscháraf (jédschraf) el-árdh; قلب الارض بالمر qálab (jáqlib) el-árdh bi'l-márr; عزق 'ázaq, já'ziq.

Hafen *s. m. Seehafen* مرسى mérsā *pl.* مراسى merâsī; مينا mīnā; *Hafenkapitän s. m.* رييس المينا rajîs (reis) el-mînā.

Hafer *s. m.* شوفان schūfân; خرطال churthâl; زيوان zīwân; خرطمان hurthamân.

Hagel *s. m.* برد bárad; — Hageln *v. n.* برد bárrad, jubárrid; *es hagelt* ينزل برد jénzil bárad.

Hagestolz *s. m.* عازب 'âzib *pl.* عزاب 'uzzâb.

Hahn *s. m.* ديك dik *pl.* ديوك dujûk; *Maghr.* سردوك serdûk *pl.* سراديك serādîk; بروك berrûk; ابو يقظان âbū jaqaçân; *der Hahnenschrei s. m.* صيح او صياحة الديك ßaiḥ *od.* ßijâḥet ed-dîk; *der H. schreit* صاح ßâḥ, jaßîḥ: *jeder H. schreit auf seinem Mist* كل ديك على مزبلته صياح kull dîk 'ála mézbalet'hu ßajjâḥ.

Hai *s. m.* كلب بحرى kelb báḥrij.

Haken *s. m.* كلاب kullâb *pl.* كلاليب kelālîb; خطاف chuththâf *pl.* خطاطيف chathāthîf.

Halb *a. num.* نصف nißf, nußf, *vulg. abgek.* نص nußß; *drei und ein halb* ثلاثة ونص telâte wa nußß; *halb leer* نصفه فارغ níßf'hu fârigh.

Halbinsel *s. f.* جزيرة dschezîre.

Halbkugel *s. f.* نصف الكرة nißf el-kóra.

Hälfte *s. f.* نصف nißf, nußf *pl.* انصاف anßâf.

Halfter *s. f.* رسن rásan, résen *pl.* ارسان arsân.

Halle *s. f.* ايوان īwân; *siehe Haus.*

Halm *s. m.* عرق نبات 'irq nebât *pl.* عروق 'urûq; شتلة schétle; *Stroh* قش qaschsch *coll., ein H.* قشة qáschsche.

Hals *s. m.* رقبة ráqabe *pl.* رقاب

riqâb; عنق ʻunq *od.* ʻúnuq *pl.* اعناق aʻnâq.

Halsband *s. n. in Kettenform* طوق thauq, thôq, thûq *pl.* اطواق athwâq; قلادة qilâde *pl.* قلايد qalâjid; *Perlen* عقد ʻuqd *pl.* عقود ʻuqûd; بغمة búghme; *aus Goldfäden* كردان kerdân *pl.* كرادين kerādîn.

Halsbinde *s. f.* Halstuch *s. n.* محرمة الرقبة míhramet er-ráqabe *pl.* محارم mahârim.

Halt! *interj.* قف qif! وقف wáqqif! — *Halt machen v. n.* وقف wáqaf, *Aor.* يقف jáqif; wáqqaf, juwáqqif; Haltplatz *s. m.* مرحل márhal *pl.* مراحل merâhil.

Halten *v. t. mit der Hand* مسك másak, jémsik; *halte ihn!* امسكه ímsik'hu; — *Wort halten* كمل وعده kámmal (jukámmil) wáʻad'hu: *halte dein Versprechen!* كمل وعدك kámmil wáʻadak! *ein Gebot* حفظ háfiç, jáhfaç; *Einen wofür halten* حسب hásab, jáhsib; *ich halte ihn für einen braven Mann* احسبه رجل صالح áhsib'hu râdschol ṣâlih; *was halten Sie davon?* كيف تشوف الامر kêf teschûf el-ámr? — *in sich enthalten: siehe* *Fassen.*

Hammel *s. m.* غنم ghánam *coll.*; *ein H.* حروف harûf *pl.* حواريف hawārif *u.* حرفان hirfân; — Hammelfleisch *s. n.* لحم ضانى lahm dhânī; لحم غنمى lahm ghánamij.

Hammer *s. m.* مطرقة míthraqe *pl.* مطارق mathâriq; *der Maurer* دبورة debbûre.

Hämmern *v. t.* طرق tháraq, játhruq.

Hamster *s. m.* فار الغيط fâr el-ghîth *pl.* فيران fīrân.

Hand *s. f.* يد jad, jedd, *vulg.* ايد îd *pl.* ايدى áidī, êdī *u.* ايادى ajâdī; *die beiden Hände* يدين jaddèn: بين يديه bên jaddêhu *in seiner Gegenwart; das Innere der Hand* كف kaff *pl.* كفوف kufûf *u.* اكفّ akúff: *in die Hände schlagen* ضرب كف على كف dhárab kaff ʻála kaff; *eine Handvoll* ملو اليد málu el-jád, كمشة ملانة kémsche malʼâne.

Handarbeit *s. f.* شغل يد schughl jad.

Handbeil *s. n.* قدّوم qaddûm *pl.* قداديم qadādìm.

Handel *s. m.* متجر mátʼdschar; تجارة tidschâre; بيع وشراء beiʻ wa schirâ.

Handeln *v. a.* فعل fáʻal, jéfʻal; عامل ʻâmal, juʻâmil; *du hast wie ein kluger Mann gehandelt* فعلت مثل رجل عاقل faʻált mitl râdschol ʻâqil; *als Kaufmann* تاجر tâdschar, jutâdschir; باع واشترى báʻ wa ischtára, *Aor.* jebîʻ wa jeschtárī.

Handelsgesellschaft *s. f.* شركة schírke, schúrke; — Handelsgericht *s. n.* مجلس تجار médschlis tuddschâr.

Handelsleute *s. m. pl.* التجار et-tuddschâr; اهل السوق a'hl es-sûq.

Handelsmann *s. m.* تاجر tâdschir *pl.* تجار tuddschâr; متسبب mutesábbib *pl.* în.

Handelsvertrag *s. m.* عهد التجارة ʿáhad et-tidschâre (*pl.* عهود ʿuhûd).

Handgelenk *s. n.* مفصل اليد máfßil el-jád; خنقة اليد chánqat el-jad.

Handlung *s. f.* فعل fiʿl *pl.* افعال efʿâl; فعالة fáʿale *pl.* ât; عمل ʿámal *pl.* اعمال aʿmâl; عملة ʿámle *pl.* عمايل ʿamâjil; *die guten Handlungen* الافعال الصالحة el-efʿâl eß-ßâlihe; — *siehe Handel.*

Handschrift *s. f.* خط chatth.

Handschuh *s. m.* كفوف kufûf (*pl. v.* كف kaff, keff).

Handtuch *s. n.* منشفة mínschefe *pl.* مناشف menâschif; محزم míhzam *pl.* محازم mahâzim; فوطة fûtha *pl.* فوط fúwath.

Handwerk *s. n.* كار kâr *pl.* ât; صنعة ßánaʿe *pl.* صنايع ßanâjiʿ; حرفة hírfe *pl.* حرف húraf.

Handwerker *s. m.* صانع ßâniʿ *pl.* în; صنايعي ßanâjiʿij *pl.* îjje; *die Handwerksleute* اصحاب الصنايع aßhâb eß-ßanâjiʿ; اهل الحرف a'hl el-húraf.

Handwurzel *s. f.* رسغ اليد rásagh el-jad (*pl.* ارساغ arsâgh); *siehe Handgelenk.*

Hanf *s. m.* قنب qúnnab, qínnab; كنادير kanadîr حشيش haschîsch; *Hanfsamen s. m.* قنبس qúmbus; — *Hanfbreche* *s. f.* مدق القنب midáqq el-qínnab.

Hang *s. m. zu etwas* انعطاف inʿithâf; ميل الى meil íla.

Hängematte *s. f.* فرشة معلقة fársche muʿállaqe; مرجوحة mardschûhe (*Schaukel*).

Hangen *v. n. an etwas* تعلق في taʿállaq (jetaʿállaq) fī; *er hängt an dieser Meinung* تمسك بهذا الراي temássak bi-hâdsa er-râï; — Hängen *v. t.* علق ʿállaq, juʿálliq; *an den Galgen* شنق schánaq, jéschnuq; *der Gehängte* مشنوق meschnûq.

Harem *s. m.* حرم háram *pl.* احرام ahrâm; *die Frauen* حريم harîm; *Haremsdame* حرمة húrme.

Häring *s. m.* فسيخ fesîch; رنكة rénke, *Syr.* صابورة ßâbûre (سمك).

Harmonie *s. f.* اتفاق (او الفة) الاصوات ittifâq (*od.* úlfet) el-aßwât; الحان alhân (*pl. v.* لحن lahn); *harmonische Stimme* صوت شجي ßôt schédschij.

Harn *s. m.* بول bôl; شخاخ schachâch; — Harnblase *s. f.* مبولة míbwale; مثانة meçâne — Harnstrenge *s. f. Dysurie* عسر البول ʿusr el-bôl; — Harnverhaltung *s. f.* انحباس البول inhibâs el-bôl; Harnwinde *s. f. Strangurie* سيلاب البول sijâb el-bôl; *wer den H. nicht halten kann* امثن ámçan, ممثون memçûn; — Harnröhre *s. f.* مجرى البول médschrā el-bôl (*pl.* مجاري medschârī; — *harntreibendes*

Mittel دوا مدر البول dawâ mudírr el-bôl.

Harnen *v. n.* شخ schachch, jeschúchch; بال bâl, jebûl.

Harnisch *s. m.* طقم thaqm *pl.* طقوم thuqûm; *geharnischt* مطقم muthåqqam.

Harpune *s. f.* خطاف chutthâf *pl.* خطاطيف chatbâthîf.

Harren *v. n. siehe Warten.*

Hart *a.* صلب ßálib; ßulb; صلد ßald; *harter Stein* حجر صلد hádschar ßald; *Fleisch* لحم عاسي lahm ʿâsī (*od.* ماكن mâkin); *Rede* كلام قاسي kalâm qâsī; *dies kommt mir hart an* هذا ثقيل على hâdsa çaqîl ʿelájja.

Härte *s. f.* صلابة ßalâbe; صلود ßulûd; *fig.* قساوة qasâwe; صعوبة ßuʿûbe.

Hartleibig *a.* بطنه يابس (او منقبض) báthn'hu jâbis (*od.* munqábidh); — Hartleibigkeit *s. f.* انقباض البطن inqibâdh el-báthn.

Hartnäckig *a.* عنيد ʿanîd; — -keit *s. f.* عناد ʿinâd.

Harz *s. n.* زفت zift *der Fichte* صمغ صنوبر ßámgh ßanáubar; قلفونة qolfûne; راتينج rātînedsch; — harzig *a.* ذو صمغ dsû ßamgh; ذو راتينج dsû rātinedsch.

Hasardspiel *s. n.* قمار qimâr; لعب صدفة léʿab ßádfe; ميسر méisar.

Hase *s. m.* ارنب árneb *pl.* ارانب arânib.

Haselnufs *s. f.* بندق búnduq *pl.* بنادق benâdiq (جوز).

Haspel *s. m.* محلة الغزل mihállet el-ghazl; كوفية kūfijje *pl.* كوافي kawâfī; *für Baumwolle* محلجة míhladsche *pl.* محالج mahâlidsch.

Haspeln *v. t.* حل الغزل hall (jahúll) el-ghazl; *Seide* سلك الحرير sállak (jusállik) el-harîr.

Hafs *s. m.* كراهة karâhe; بغضة búghdha.

Hassen *v. t.* كره kárih, jékrah; بغض bághadh, jébghudh.

Häfslich *a.* بشع المنظر béschiʿ el-mánçar; وحش wáhisch; قبيح المنظر qabîh el-mánçar; — Häfslichkeit *s. f.* بشاعة beschâʿe; قبح qubʼh.

Hauch *s. m.* نفخة nafch, náfche; نفس néfes; — Hauchen *v. a.* نفخ náfach, jénfuch.

Hauen *v. t. Holz* فرع الحطب fáraʿ (jéfraʿ) el-háthab; *mit dem Schwerte* ضرب بالسيف dhárab (jádbrib) bi's-sêf; *siehe Schlagen.*

Haufe, Haufen *s. m.* كومة kûme *pl.* اكوام akwâm *u.* كوم kúwam; كوم kûm *pl.* كيمان kīmân; لمة lámme.

Häufig *a.* متردد muteráddid; كثير الوقوع ketir el-wuqûʿa; — *adv.* مرارا mirâran

Haupt *s. n.* رأس ra's, râs *pl.* رؤوس ru'ûs; — *Anführer* رئيس, ريس rájjis (reis) *od.* rajis *pl.* رؤساء rú'asā; كبير kebîr *pl.* كبار kibâr.

Hauptbuch *s. n.* الدفتر الكبير ed-défter el-kebîr; الحاوى el-ḥâwī.

Hauptmann *s. m. einer Compagnie* يوز باشى jufz báschi *türk.; siehe* *Anführer.*

Hauptsache *s. f.* الأهم el-ahámm; الاخص el-achá߬ß; الراس er-râs; — Hauptsächlich *adv.* بالاخص bi'l-achá߬ß; خصوصا chußûßan.

Hauptstadt *s. f. Residenz* مدينة كرسى medînet kúrsij; *einer Provinz* دار الولاية dâr el-wilâje.

Hauptwort *s. n. Grammat.* اسم موصوف ism mauߥûf; اسم منعوت ism men'ût.

Haus *s. n.* بيت bejt, bêt *pl.* بيوت bujût; دار dâr *pl.* ديار dijâr *u.* دور dúwar *fem.*; — *Wohnung* منزل ménzil *pl.* منازل menâzil; مطرح máthraḥ; *er ist nicht zu Hause* ما هو شى فى البيت mâ hu'sch fi'l-bêt; *das ägypt. Haus hat meist zwei bis drei Stockwerke* طبقة thábaqe *pl.* ât *od.* طابق thâbiq *pl.* طوابق thawâbiq. *Auf die Strafse gehen hoch angebrachte Gitterfenster* روشان rōschân *od.* مشربية meschrebîjje, *deren Gitter* شباك schubbâk *pl.* شبابيك schebābîk. *In den Hof* حوش hôsch *pl.* حيشان hīschân *führt ein gebogener Durchgang, an dessen Eingang eine steinerne Bank* مصطبة má߬thabe. *Das Hauptzimmer des Erdgeschosses, die* منظرة mánçara, mándara, *ist für männlichen Besuch bestimmt. Dessen vorderer, niederer Theil, wo die Schuhe ausgezogen werden, heifst* درقاعة durqâ'a; *in der Mitte eine Fontäne* فسقية fisqijje; *das Wandgesims auf Bögen heifst* صفة ßúffe (*pl.* صفف ßúfaf), *worauf Gefäfse etc. Der höhere Theil des Zimmers heifst* الايوان el-īwân, *gew.* ليوان līwân, *rings herum die Matratzen des* ديوان dīwân. *Ein vorn offenes Zimmer mit Geländer heifst* مقعد máq'ad, *ein ebensolches mit einem Tragpfeiler* تختبوش tachtabôsch. *Das Hauptzimmer des oberen Stockwerks od. des* حرم ḥaram *heifst* قاعة qâ'a *mit zwei Līwân's, und einer vergitterten Laterne* ممراق memrâq *in der Decke, und zuweilen mit bunten Glasfenstern* قمرية qamarîjje. *Anstofsende Kammern heifsen* خزنة cházne. *Auf dem Dach* سطوح suthûḥ (*pl. v.* سطح sath'ḥ) *haben manche Häuser noch ein schräges Bretterdach* ملقف malqaf, *mit einem Zimmer darunter* فساحة fesâḥe *od.* فسحة fés'ḥa (*Lane*).

Haushälterin *s. f.* مدبرة بيت mudábbiret bêt.

Hausherr *s. m.* صاحب البيت ßâḥib (*pl.* اصحاب aßḥâb) el-bêt; المحلى el-maḥállij; — *Hausbesitzer s. m.* ذو بيت dsû bêt *pl.* ذوى البيوت dsáwi'l-bujût.

Hausthier *s. n.* حيوان مأنوس ḥaiwân (*pl.* ât) ma'nûs *od.* بيتوتى bejtûtij.

Hausmiethe *s. f.* Hauszins *s. m.* كرا البيت kirâ el-bêt.

Haut *s. f. des Thieres* جلد dschild; *eine Haut* جلدة dschílde *pl.* جلود dschulûd; *Epidermis* بشرة báschre; *Membrane* غشاء ghischâ, غشاوة ghischâwe *pl.* اغشية ághschije; — Häutig *a.* غشايي ghischâjij; جلدي dschíldij.

Hautkrankheit *s. f. siehe Ausschlag.*

Hauzahn *s. m. des Ebers* ناب nâb *pl.* ât *u.* نيب nejb *pl.* انياب enjâb.

Hebamme *s. f.* قابلة qâbile *pl.* ât *u.* قوابل qawâbil; داية dâja *pl.* dājât; *Syr. vulg.* ابا âbā.

Hebebaum, Hebel *s. m.* عتل 'átal *coll.*; *ein H.* عتلة 'átale; مخل muchl *pl.* امخال emchâl.

Heben *v. t.* رفع ráfa', járfa'; *von der Erde aufheben* شال عن الارض schâl (jeschîl) 'an el-árdh; *sie hob ihren Schleier* رفعت او شالت عن وجهها الغطا ráfa'et (*od.* schâlet) 'an wádsch'hhā el-ghithá.

Hechel *s. f.* مدق الكتان midáqq (*f.* mudúqq) el-kettân.

Hecht *s. m.* سمك الكراكي sámak el-karâkij.

Hecke *s. f.* سياج sijâdsch *pl.* ât; زرب zarb *pl.* زروب zurûb.

Heer *s. n. siehe Armee.*

Hefe *s. f.* عكار 'akâr; *Weinhefe* عكار النبيذ 'akâr en-nebîd; *körniger Satz (Oel)* طحل thu'hl.

Heft *s. n. des Messers* يد jad; قبضة السكينة qábdhet es-sikkîne; *Schreibheft* كراسة kurrâse *pl.* كراريس karārîs.

Heftig *a.* شديد schedîd *pl.* شداد schidâd; *aufbrausend* شديد الغضب schedid el-ghádhab; — Heftigkeit *s. f.* شدة schidde.

Heide *s. m.* عابد الاوثان 'âbid el-auçân; *siehe Götzenanbeter*; — Heidenthum *s. n.* عبادة الاصنام 'ibâdet el-aβnâm.

Heilen *v. t.* شفي schâfa, jéschfī; اشفي áschfa, júschfī; طيب tháijab, juthájjib; ابرا ábra, júbrī; — *v. n.* اشتفي ischtáfa, jeschtáfi; طاب thâb, jathîb; *du bist nicht gut geheilt* ما طبت شي مليح mâ thibt'sch m'lîh; *heile dich Gott!* يطيبك الله juthájjibak allâh! — Heilbar *a.* يشفي júschfa (*Aor. pass.*)

Heilig *a.* قديس qaddîs; *der heil. Johannes* مار يوحنا mâr jûhanā *od.* القديس ي el-qaddis j.; *muslim.* ولي wálij, welijj *pl.* اولياء áwlijā; — *der h. Geist* روح القدس rûh el-qúdus; — *geheiligt a.* مقدس muqáddas; — Heiligkeit *s. f.* قداسة qadâse.

Heilkunde *s. f. siehe Arzneikunde.*

Heilmittel *s. n. siehe Arznei.*

Heilung *s. f.* شفاء schefâ, ischtifâ; *trans.* اشفاء ischfâ; برء berw.

Heimath *s. f.* وطن wáthan; ارض ميلاد ardh mîlâd.

Heirath *s. f.* زواج zawâdsch; زيجة zîdsche, *vulg.* جيزة dschîze; نكاح nikâh; *siehe Ehe.*

Heirathen *v. a.* تزوج tezáwwadsch, jetezáwwadsch; *vulg.* تجوز tedscháwwaz.

Heiser *a.* ابح abáhh; مبحوح meb'hûh; *mit heiserer Stimme* مذبوح الصوت medsbûh eß-ßôt; *heiser werden* بح bahh, jebáhh; انبح inbáhh, jenbáhh; *seine Stimme ist h. geworden* انذبح صوته indsábah (jendsábih) ßôt'hu; — Heiserkeit *s. f.* بحة báhhe.

Heiſs *a.* سخن suchn; حامى hâmī; حار hârr; *heiſses Wasser* ما سخن mâ suchn; موية سخنة mòje súchne; *die Sonne brennt heiſs* الشمس حارة esch-schéms hârre; *es ist heiſs heute* اليوم شوب el-jôm schôb; اليوم حر el-jôm harr; *es ist mir heiſs* انا حران ána harrân; انا مشوب ána muscháwwib.

Heiſsen *v. n.* تسمى tesámma, jetesámma; *wie heiſst du?* كيف تتسمى kêf tetesámma? *gewöhnlich:* ايش هو اسمك êsch húa ísmak? ايش اسمك بالخير êsch ísmak bi'l-chêr? *ich heiſse Jakob* اسمى يعقوب ísmī Ja'qûb.

Heiter *a.* رايق râjiq; صاحى ßâhī; *h. Gesicht* وجه بشوش wadsch'h beschûsch; — Heiterkeit *s. f.* رواقة rawâqe; صحو ßahw.

Heizen *v. t.* حمى الفرن hámma (juhámmī) el-fúrn.

Held *s. m.* بطل báthal *pl.* ابطال abthâl.

Helfen *v. t. Einem* عاون 'âwan, ju'âwin; اعان a'ân, ju'în; ساعد sâ'ad, jusâ'id, áhad_{an}; شد ظهره schadd (jeschídd) dhá'hr'hu.

Hell *a. Licht* نير nájjir; مضى mudhî; *Raum* نور náwir; *Wasser* صافى ßâfī; *Farbe* فاتح fâtih; *es wird hell* طلع الضوء thála' edh-dhû; — Helligkeit *s. f.* نور nûr; ضوء dhû.

Helm *s. m.* خوذة chûde, chûde *pl.* خوذ chúwad.

Hemd *s. n.* قميص qamîß *pl.* قمصان qumßân.

Hemmen *v. t.* وقف wáqqaf, juwáqqif; اوقف áuqaf, jûqif; حاش hâsch, jahûsch.

Hengst *s. m.* فحل fahl *pl.* فحول fuhûl; *siehe Pferd.*

Henkel *s. m.* اذن udsn, udn *pl.* اذان ädsân; *vulg.* ودن wadn *pl.* اودان audân *u.* دان dân *pl.* ât; مسكة múske *pl.* ât.

Henken *v. t. an den Galgen* شنق schánaq, jéschnuq; *gehenkt* مشنوق meschnûq.

Henker *s. m.* مشاعلى meschâ'alij *pl.* îjje; جلاد dschellâd *pl.* în; سياف sajjâf *pl.* în.

Henne *s. f. siehe Huhn.*

Her *adv.* الى هاهنا íla hähénne; الى هون íla hôn; *komme her!* تعال ta'âl! *fem.* تعالى ta'âlī! قدم لهون qáddim li-hôn!

Herab *adv.* الى تحت íla taht; الى اسفل íla ásfal; *von oben herab* من فوق الى تحت min fôq íla taht; *steige herab* انزل الى تحت ínzil íla taht!

Herabkommen, Herabsteigen *v. a.* نزل názal, jénzil; انحدر inhádar, jenhádir.

Herannahen *v. n.* قرب qárib, jáqrab; اقترب iqtárab, jaqtárib.

Herauf *adv.* من تحت الى فوق min taht íla fôq.

Heraufkommen, Heraufsteigen *v. n.* طلع thála', játhla'; *komm herauf!* اطلع الى فوق íthla' íla fôq!

Heraus *adv.* الى خارج íla châridsch; الى برا íla bárrā.

Herausbringen *v. t.* اخرج áchradsch, júchridsch; — -fordern *v. t.* دعى الى dá'a (jéd'ī) íla; — -geben *v. t. ein Buch* اظهر كتاب áç'har (júç'hir) kitâb; — -gehen, -kommen خرج cháradsch, jéchrudsch.

Herberge *s. f.* خان chân *pl.* ât; منزل ménzil *pl.* منازل menâzil; *siehe Gasthaus.*

Herbeibringen *v. t.* جاب dschâb, jedschîb; *bringe Wasser herbei!* جيب موية dschîb môje! — -schaffen *v. t.* صاب ßâb, jaßib: *schaff uns Maulthiere herbei!* صيب لنا بغال ßib la-nâ bighâl!

Herbringen *v. t. siehe Herbeibringen.*

Herbst *s. m.* خريف charif; فصل الخريف faßl el-charif; — Herbstlich *a.* خريفي charifij; *der H. ist die Zeit des Obstes* الخريف اوان الفواكه el-charîf awân el-fawâkih.

Herd *s. m.* موقدة máuqide *pl.* مواقد mawâqid; مستوقد mustáuqid.

Herde *s. f.* قطيع qathî' *pl.* قطعان quth'ân, اقطاع aqthâ' *u.* اقاطيع aqâthî'; سرب sirb, surb, súrbe *pl.* اسراب esrâb; *weidende H.* رعية ra'ijje *pl.* رعايا ri'âjā; طرش tharsch *pl.* طروش thurûsch.

Herein *adv.* الى داخل íla dâchil; الى جوا íla dscháwwā.

Hereinkommen, Hereintreten *v. a.* دخل dáchal, jédchul; *komm herein!* ادخل údchul!

Hermelin *s. n.* قاقم qāqûm.

Hernach *adv.* ثم çómma; بعده bá'ad'hu.

Hernieder *adv. siehe Herab.*

Herold *s. m. Rufer* منادى munâdī.

Herr *s. m. Eigenthümer* صاحب ßâhib *pl.* اصحاب aßhâb; رب rabb *pl.* ارباب arbâb; مولى máula, mólla; ذو dsû (*fem.* ذات dsât) *pl.* ذوين dsawîn; *Titel* سيد séjjid, *vulg.* sîd *pl.* اسياد esjâd *u.* سادات sādât, *türk.* افندى eféndi; *in Aeg. u. Syr. wird zu Franken gesagt* خواجة chawâdsche (*pers.* chôdscha *Meister*); *Herrin* ستة sítte *pl.* ât; — *mein Herr!* يا سيدى jā sîdī!

Herrschaft *s. f.* حكومة hukûme; سلطنة sálthane; تسلط tesálluth.

Herrschen *v. n.* تسلط tesállath.

Herrscher *s. m.* سلطان sulthân; ملك mélik; حاكم hâkim.

Herüber *adv.* من الناحية الاخرى الى الناحية دى min en-nâhije el-úchra íla'n-nâhije di.

Herüberkommen *v. n.* عبر ʻábar, jáʻbur.

Herum *adv. um ihn herum* حوله haul'hu, حواليه hawālîhu; *rings herum* داير ما دار dâjir mâ dâr.

Herunter *adv. siehe Herab.*

Hervor *adv.* الى خارج íla châridsch; الى الظاهر íla eç-çâhir.

Herz *s. n.* قلب qalb *pl.* قلوب qulûb; *als Lebenssitz* مهجة múʼhdsche *pl.* ât *u.* مهج múhadsch; *Herz u. Lungen* فواد fuʼâd, fuwâd *pl.* افيدة áfjide; *das H. klopft* يخفق القلب el-qalb jéchfiq; — Herzklopfen *s. n.* خفقان القلب chafaqân el-qalb; رجفة قلب rádschfet qalb.

Herzlich *adv.* من القلب min el-qálb; من صميم الفواد min ßamim el-fuʼâd.

Herzu *adv. siehe Herbei.*

Heu *s. n.* حشيش يابس haschîsch jâbis.

Heuchelei *s. f.* نفاق nifâq; منافقة munâfaqe; رياء rijâ; مراياة murājât.

Heucheln *v. a.* نافق nâfaq, junâfiq; راءى râʼa, jurâʼî.

Heuchler *s. m.* منافق munâfiq; مرائى murâʼî *pl.* jîn.

Heulen *v. a.* عوّى ʻáwwa (juʻáwwî); — *s. n.* عواء ʻuwâ.

Heuschrecke *s. f.* جراد dscharâd *coll.*, *eine H.* جرادة dscharâde *pl.* ât; *Maghr.* ابزيز abzîz.

Heute *adv.* اليوم el-jôm; النهاردة en-nehâr-de; *heute Nacht* هذه الليلة hâdsi el-lêle.

Hieb *s. m.* ضربة dhárbe; *Wunde* جراحة dschirâhe.

Hier *adv.* هنا hénne, hóna; هون hôn *Syr.*

Hieraus *adv.* من هذا min hâdsa.

Hierbei *adv.* على جانب هذا ʻála dschânib hâdsa; *siehe Anbei.*

Hierdurch *adv. Ort* من هنا min hénne; *Mittel* بواسطة ذلك biwâsithe dsâlik.

Hiergegen *adv.* ضدّ هذا dhidd (*v.* dhudd) hâdsa; ضدّه dhúdd'hu; — اما ámmā, لكن lâkin.

Hierher, Hierhin *adv.* الى هاهنا íla hāhénne.

Hiervon *adv.* من هذا min hâdsa.

Himbeere *s. f.* ثمرة العليق çámiret el-ulláiq; توت شوكى tût schôkij.

Himmel *s. m.* سماء sámā *pl.* سماوات samāwât, سموات samawât; — Himmelblau *a.* لازوردى lāzwárdij; لون سماوى lôn samâwij; — Himmelsgewölbe *s. n.* قبة السماء qúbbet es-sámā; — Himmelfahrt *s. f. Fest* عيد الارتفاع ʻaîd el-irtifâʻ; عيد الصعود ʻaîd eß-ßuʻûd; — Himmelreich *s. n.* ملكوت السماوات malkût es-samāwât; — Himmlisch *a.* سماوى samâwij; علوى ʻálawij.

Hinab *adv.* من فوق الى تحت min fôq íla taht.

Hinan, Hinauf *adv.* من تحت الى فوق min taht íla fôq.

Hinaus *adv.* من داخل الى خارج min dâchil íla châridsch.

Hinausgehen *v. a.* خرج chárádsch, jéchrudsch.

Hinderlich *a.* معوّق mu'áwwiq; ملبك muläbbik.

Hindern *v. t.* عاق 'âq, ja'ûq; عوّق 'áwwaq, ju'áwwiq; منع mána', jémna'; حاش hâsch, jahûsch (عن شي 'an schê); *was hat Sie gehindert, uns zu besuchen?* ايش منعك ان تزورنا êsch mána'ak an tezûr'nā?

Hindernifs *s. n.* مانع mâni' *pl.* موانع mawâni'; عايق 'âjiq *pl.* عوايق 'awâjiq.

Hindurch *adv. Zeit: ein Jahr h.* مدّة سنة múddet séne; بطول bi-thûl; — *Ort: mitten h.* من وسطه min wásth'hu.

Hinein *adv.* الى داخل íla dâchil.

Hineingehen *v. a.* دخل dáchal, jédchul.

Hinfort *adv.* في ما بعد fī mā bá'ad; من خلق ورايح min hállaq wa râjih.

Hingegen *conj.* امّا ámmā; لكن lâkin.

Hinken *v. n.* عرج 'áradsch, já'radsch; — *das Hinken s. n.* عرج 'áradsch; — Hinkend *a.* اعرج á'radsch, *fem.* عرجا 'árdschā *pl.* عرجان 'urdschân.

Hinlänglich, Hinreichend *a.* كافي kâfī; يكفي jékfī; — Hinreichen *v. n.* كفى káfa, jékfī; *siehe Genügen.*

Hinrichten *v. t.* قتل qátal, jáqtul; — Hinrichtung *s. f.* قتل qatl.

Hinten *adv.* Hinter *praep.* خلف chalf; ورا wárā.

Hinterbacke *s. f.* ردف ridf *pl.* ارداف ardâf; فلكة félcke, fílkc; ورك wirk *pl.* اوراك aurâk, ewrâk.

Hintere *a.* خلفاني chalfânij; وراني warânij; — *s. m. Arsch* طيز thîz *pl.* اطياز athjâz; دبر dubr *pl.* ادبار edbâr; — Hinterste *a.* اخير achîr; موخّر mu'áchchar.

Hinterlegen *v. t. deponiren, etwas bei Einem* ودع (اودع) عنده شيا wáda', jáda' (*od.* áuda', jûdi') 'ánd'hu schéj'an.

Hinüber *adv.* من الناحية دي الى الناحية الاخرى min en-nâhije dí íla 'n-nâhije el-úchra.

Hinübergehen *v. a. über einen Flufs* عبر النهر 'ábar (já'bur) en-na'hr; *über einen Berg* قطع الجبل qátha' (jáqtha') el dschébel.

Hinüberschwimmen *v. a.* عبر النهر وهو عايم 'ábar (já'bur) en-na'hr wa húa 'âjim.

Hinweg *adv.* من هنا الى موضع اخر min hénne íla máudha' áchar; *hinweg von hier!* انقلع من هون inqáli' min hôn!

Hinwegbringen, -führen, -schaffen شال schâl, jeschîl; نقل náqal, jánqul.

Hinzu *adv.* زيادة على ذلك zijâde 'ála dsâlik.

Hinzufügen *v. t.* اضاف الى adhâf (judhîf) íla; زاده شي zâd-(jezîd-) hu schê.

Hirn *s. n. siehe Gehirn.*

Hirsch *s. m.* ايل ájjal, ájal *pl.*

ايايل ajâ'il *u.* ايلة âjile; اريل árjal.

Hirse *s. f.* دخن duchn; درا بيضا dúrra báidhā; حب الشرانق habb esch-scharâniq.

Hirt *s. m.* راعى râ'ī *pl.* رعاة ru'ât.

Hissen *v. t. die Flagge* رفع البيرق ráfa' (járfa') el-bêraq.

Hitze *s. f.* حرّ harr; حرارة harâre; شوب schaub, schôb; سخانة sachâne; *in der gröfsten Hitze* فى اشدّ الحرّ والشوب fi aschádd el-hárr wa'sch-schôb.

Hitzig *a.* حامى hâmī; محرق múhriq.

Hobel *s. m.* فارة fâre; رندج rán-dadsch; مسحة máshe; Hobeln *v. t.* مسح بالفارة másah (jémsah) bi'l-fâre; رندج rándadsch, jurán-didsch.

Hoch *a.* علىّ 'alîjj, عالى 'âlī; مرتفع murtáfi'; *höher* اعلى á'la.

Hochachten, Hochschätzen *v. t.* اعزّ a'ázz, ju'ízz; اعتبر i'tábar, ja'tábir; — Hochachtung *s. f.* معزة ma'ázze; اعتبار i'tibâr; *er steht bei mir in grofser H.* له عندى قدر وقيمة la-hú 'ándī qadr wa qîme.

Hochaltar *s. m.* الهيكل الكبير el-háikal el-kebîr.

Hochmuth *s. m.* كبرياء kíbrijâ; تكبر tekábbur; — Hochmüthig *a.* متكبر mutekábbir.

Hochschule *s. f.* مدرسة كبيرة médrese (*pl.* medâris مدارس) kebîre.

Höchstens *adv.* اكثر ما يكون áktar mā jekûn; بالكثير bi'l-ketîr.

Hochzeit *s. f.* عرس 'urs *pl.* اعراس a'râs; فرح fárah *pl.* افراح efrâh; *die H. feiern* اعرس á'ras, jú'ris.

Hode *s. m.* خصية chúßje *pl.* خصى chúßa, بيضة báidha, bêdhe *pl.* ât; — Hodensack *s. m.* كيس الخصى kîs el-chúßa.

Hof *s. m. des Hauses* حوش hausch, hôsch *pl.* حيشان hīschân; — *Hofhaltung* مقر الملك والحاشية maqárr el-mélik wa'l-hâschije; — Hofmann *s. m. pl. Hofleute* جليس الملك dschelîs el-mélik (*pl.* جلساء dschúlasā); ملازم باب السلطان mulâzim (*pl.* în) bâb es-sulthân.

Hoffen *v. t.* رجا rádscha, járdschū; امل ámal, já'mul *od.* jâmul; *ich hoffe von Ihrer Güte, dafs* المأمول من افضالكم ان el-ma'mûl min afdhâl'kum ánn.

Hoffnung *s. f.* امل aml, eml *pl.* امال āmâl; رجاء redschâ; رجوة rádschwe; توقع tawáqqu'.

Höflich *a.* اديب adîb; مؤدب mu'áddab; ادمى âdemij *pl.* اوادم awâdim; متمدن mutemáddin; شلبى schélebij; — Höflichkeit *s. f.* ادب ádab, édeb; ادمية ādemîjje; شلبنة schélbane.

Höhe *s. f.* علو 'ulúww; ارتفاع irtifâ'.

Hohl *a.* مقور muqáwwar; مجوف mudscháwwaf; *nicht massiv* فارغ fârigh; فاضى fâdhī

Höhle *s. f.* مغارة maghâre *pl.* مغاير maghâjir; غار ghâr *pl.* اغوار aghwâr.

Holen *v. t.* جاب dschâb, jedschîb; صاب ßâb, jaßîb; *hole Wasser!* جيب موية dschîb môje!

Holunder *s. m.* سنبوق sambûq, sabbûq; خمان chamân; بلسان balsân, belisân.

Hölle *s. f.* جهنم dschehénnem; جحيم dschahîm; *das höllische Feuer* سقر sáqar.

Holz *s. n.* خشب cháschab *pl.* اخشاب achschâb; عود ʿaûd *pl.* اعواد aʿwád *u.* عيدان ʿîdân; *Brennholz* حطب háthab *pl.* احطاب ahthâb; *Holz holen* احتطب ihtáthab, jahtáthib; *von Holz*, Hölzern *a.* من خشب min cháschab; — Holzig *a.* خشبي cháschabij.

Honig *s. m.* عسل ʿásal; Honigscheibe *s. f.* شهد schaʿhd *pl.* شهاد schihâd.

Hopfen *s. m.* حشيشة الدينار haschîschet ed-dînâr.

Horchen *v. n.* نصت náßat, jánßit; تنصت tenáßßat, jetenáßßat.

Hören *v. t.* سمع sámaʿ, jésmaʿ, *Imp.* اسمع ísmaʿ; *ich habe gehört, dafs er fallirt hat* سمعت يقولوا انه قد انكسر samáʿt jaqûlû ánn'hu qad inkásar; *wir haben viel von ihm gehört* سمعنا كثير عنه samáʿnā ketîr ʿán'hu.

Horizont *s. m.* افق ufq *pl.* آفاق âfâq; — Horizontal *a.* افقي úfqij; بسيط besîth.

Horn *s. n.* قرن qarn *pl.* قرون qurûn; *Maghr.* نصاب nißâb *pl.* نصب núßub; — *Blasinstrument* نفير nefîr *pl.* انفار enfâr.

Hose *s. f.* سروال sirwâl *pl.* سراويل serāwîl, *vulg.* schirwâl; شخشور schachschûr; *siehe Kleid.*

Hospital *s. n.* بيت المرضى bêt el-márdha; بيمارستان bîmâristân, *vulg.* maristân; دار الشفا dâr esch-schefâ.

Hostie *s. f.* قربانة مقدسة qurbâne muqáddase; ذبيحة dsebîhe, برشانة barschâne.

Hübsch *a.* كويس kuwájjis; لطيف lathîf; جميل dschemîl.

Huf *s. m.* حافر hâfir *pl.* حوافر hawâfir; *gespaltener* ظلف dilf, delf; اظلاف adlâf; *siehe Kameel;* — Hufeisen *s. n.* نعل الحصان náʿal el-hißân *pl.* نعال niʿâl *u.* انعال enʿâl; *Maghr.* صفيحة ßafîhe *pl.* صفايح ßafâjih; — Hufschmied *s. m.* بيطار baithâr *pl.* baithâre *u.* بياطرة bajâthire; *Maghr.* سمار semmâr *pl.* în; — نعلبند naʿalbénd *pers.*; *siehe Beschlagen.*

Hüfte *s. f.* ورك wirk *pl.* اوراك ewrâk; خاصرة châßire *pl.* خواصر chawâßir; صلب ßalb *pl.* اصلاب aßlâb; — *Hüftweh s. n. Ischias* عرق النسا ʿirq en-nesâ.

Hügel *s. m.* تل tell *pl.* تلال tilâl *u.* تلول tulûl; ربوة ríbwe *od.* رباوة ribâwe *pl.* رابية râbije; جبيل dschubéil; *Sandhügel* كثيب kaçib, ketib *pl.* كثبان kuçbân.

Huhn *s. n.* دجاج dedschâdsch *coll.*, *ein H.* دجاجة dedschâdsche; فرخة fárche *pl.* افراخ efrâch; فروجة farrûdsch, farrûdsche *pl.* فراريج ferārîdsch.

Hülfe *s. f.* معونة ma'ûne; معاونة mu'âwane; عون 'aun; مساعفة musâ'afe; مساعدة musâ'ade; *mit der H. Gottes* بعون الله bi-'áun allâh; *um H. flehen* استعان ista'ân, jesta'în; *zu Hülfe!* الحقوني ilhaqûnī.

Hülfstruppen *s. f. pl.* مساعدين musā'idîn; مناصرين munāßirîn; نصار nußßâr *pl. v.* ناصر nâßir.

Hülse *s. f.* قشر qischr *pl.* قشور quschûr.

Hülsenfrüchte *s. f. pl.* القطاني el-qathânij, *Sing.* قطنية qathanîjje; بقل baql *pl.* بقول buqûl.

Hummer *s. m.* سلطعون بحري saltha'ûn báhrij *pl.* سلاطعين salātha'în (*statt* سرطان sarathân), *vulg.* زلعطان zál'athân.

Hund *s. m.* كلب kelb *pl.* كلاب kilâb.

Hundert *num.* مائة, مية mîje, mâje; *zwei H.* ميتين mījetên; *300* تلتمية tultmîje, telâtmîje.

Hunger *s. m.* جوع dschû'a; مجاعة medschâ'e; *H. haben*, Hungern *v. n.* جاع dschâ', jedschâ' (*nach* الى íla); *hungern lassen* جوع dscháwwa', judscháwwi'; — Hungrig *a.* جايع dschâji'; جيعان dschî'ân; جوعان dschau'ân, dschū'ân.

Hungersnoth *s. f.* جدب dschedb; مجاعة medschâ'e.

Hure *s. f.* قحبة qáhabe *pl.* قحاب qihâb; شلكة schelúkke; زاطية zâthije *pl.* زواطي zawâthi.

Husten *v. a.* كح kahh, jekúhh; سعل sá'al, jés'ul; *der* Husten *s. m.* كحة káhhe; سعلة sé'ale.

Hut *s. m.* برنيطة bornêthe *pl.* برانيط barānîth; بريطة barrêtha; — *s. f.* حذر hidsr, hádsar: *auf der Hut sein* كان على حذر kân 'ála hádsar, اخذ حذره áchads hádsar'hu; *sei auf der Hut!* احذر ihdsar! اوعى áu'a!

Hüten, *sich v. r.* حذر من hádsar, (jáhdsar) min; *hüte dich ja, dies zu thun* الحذر ثم الحذر (او بالك ثم بالك او اياك ثم اياك) من انك تعمله el-hádsar, çómma el-hádsar! (*od.* bâlak, çómma bâlak! *od.* ijjâk, çómma ijjâk!) min ánnak tá'mal'hu.

Hütte *s. f.* كوخ kûch, kôch *pl.* اكواخ akwâch *u.* كيخان kīchân; خص chußß *pl.* اخصاص achßâß.

Hyacinthe *s. f.* سنبل súmbul.

Hyäne *s. f.* ضبع dháb', dhábu' *pl.* ضباع dhibâ'.

Hydrocele *s. f.* قليطة qalîthe.

Hymen *s. n.* *Häutchen* حجاب البكورية hidschâb el-bakūrîjje.

Hymne *s. f.* مديحة medihe *pl.* مدايح medâjih.

Hyperbel *s. f.* *Math.* القطع الزايد el-qáth'a ez-zâjid.

Hypochonder *s. m.* سوداوي saudâwij; *eingebildeter* ملطوش

malthûsch; Hypochondrie *s. f.* سوداء sáudā'; — *die* Hypochondrien *s. n. pl.* مراقين meräqên *(Dual)*; خواطر chawâßir, *sing.* خاطرة châßire.

Hypothek *s. f. die Sache* رهن ra'hn *pl.* رهون ruhûn; *der Rechtsanspruch* وثيقة waçîqe *(gilt nur vom Faustpfand; Hypothekenwesen unbekannt).*

Hypothese *s. f.* قياس qijâs; افتراض iftirâdh; فرضية fardhîjje.

I

I, *neunter Buchstabe des Alphabets* الحرف التاسع من الالف باء el-harf et tâsiʿ min el-élif bâ.

Ich *pron. pers.* انا âna, áne.

Ichneumon *s. m.* نمس nims *coll.*, *ein I.* نمسة nímse *pl.* نموس numûs.

Idee *s. f. Vorstellung* تصور taßßáwur *pl.* ât; روية rú'ja, rûja; — ideal *adj.* خيالي chijâlij; تصويري taßwirij.

Identität *s. f.* اتحاد ittihâd; — identisch *a.* متحد muttáhid; — *adv.* بالاتحاد bi'l-ittihâd.

Igel *s. m.* قنفذ qúnfuds, qunfud *pl.* قنافذ qanâfid.

Ihm *pron. pers.* له la-hú: *ich habe ihm zwei Piaster gegeben* عطيت له قرشين ʿathêt la-hú qírschên *od.* اعطيته قرشين aʿthêt'hu qirschên.

Ihn *pron. pers.* ـه -hu: *rufe ihn!* ناديه nādi-hu.

Ihnen *pron. pers. III.* لهم la-húm; *weibl.* لهنّ la-húnnā; — *II. pers. Höflichkeitsausdruck* لك lak, لكم la-kúm.

Ihr *pron. pers. III.* لها la-hâ; — *II.* انتم éntum, انتو éntū: *wo waret ihr?* فين كنتم انتم fên kúntum éntum? *vulg.* فين كنتوا انتو fên kúntū éntū? — *pron. poss. III. sing. fem.* ـها *ihr (der Frau) Sohn* ابنها íbn-hā; *von Sachen* متاعها metâʿhā; *siehe* Dein: — *pron. poss. III. plur.* ـهم -hum: *ihr (der Leute) Geld* مصرياتهم maßrijjât-hum; *von Sachen auch* متاعهم metâʿ-hum; *siehe* Dein; — *pron. poss. II. Höflichkeitsausdruck* ـك -ak, ـكم -kum: *wie ist Ihr geehrtes Befinden* كيف مزاجك (او مزاجكم) الشريف kêf mizâdschak (*od.* mizâdschkum) eschscherîf? *von Sachen auch* متاعك metâʿak, متاعكم metâʿkum *u. s. w.*; *siehe* Dein.

Ihrethalben, Ihretwegen *adv. III. Sing. fem.* من شانها min schân'hā; — *II. Plur.* من شانكم min schân'kum; — *III. Plur.* من شانهم min schân'hum; *siehe* Deinethalben.

Ihrige, *der, die, das pron. poss. III. Sing. fem.* متاعها metâʿhā, *Aeg.* بتاعها betâʿhā; مالها mâl'hā; حقها háqq-hā; — *II. Plur.*

متاعكم metâ'kum *u. s. w.* — *III. Plur.* متاعهم metâ'hum *u. s. w.; siehe Dein, Deinige.*

Illuminiren *v. t. siehe Beleuchten.*

Iltis *s. m.* قرقدون منتن qarqadûn múntin.

Im, *indem* في fî : *im Garten* في البستان fi'l-bustân.

Immer *adv.* دايما dâjiman; — Immerfort *adv.* بلا فتور bi-lâ futûr; الى الابد íla'l-ébed.

Impfen *v. t. die Kuhpocken* طعم الجدرى thá''am (juthá''im) el-dschédri (dschúdari); لقح الجدرى láqqaḥ (juláqqiḥ) el-dschédri; — *die* Impfung *s. f.* تطعيم thath'îm el-d.; تلقيح talqîḥ el-d.

In *praep.* في fi; ب bi; *er ist in dem Garten* هو في الجنينة húa fi'l-dschenîne; *er wohnt in der Stadt* يسكن في المدينة jéskun fi'l-medîne; *stecke den Schlüssel in das Schlofs!* ركب المفتاح في القفل rákkib el-miftâḥ fi'l-qufl! *er steigt in das Schiff* ينزل بالمركب jénzil bi'l-márkeb; — الى íla: *er geht in das Haus* يدخل الى البيت jédchul íla'l-bêt; — *er beendigte dies Buch in (innerhalb) drei Jahren* تمم الكتاب في مدة ثلاث سنين támmam el-kitâb fi múddet telât senîn; *in (nach) drei Monaten* بعد ثلاثة اشهر bá'ad telâtet áschhur *od.* من الان الى ثلاثة اشهر min el-ân íla telâtet áschhur.

Indem *conj. ich sah ihn, indem ich hierher ging* شفته وانا جاى schúft'hu wa ána dschâjî; *er sagte zu mir, indem er hinausging* قال لى و هو خارج qâl lî wa húa châridsch *od.* حال خروجه قال لى hâl churûdsch'hu qâl lî, *od.* عند خروجه 'and churûdsch'hu; *er erzählte mir, indem er lachte* حكى لى و هو يضحك háka lî wa húa jádh'-hak.

Indessen *adv.* في مدة هذا fi múddet hâdsa; — *conj. Alexander indessen etc.* واما ما كان من اسكندر فانه الخ wa ámmā mā kân min Iskénder fa'ínna'hu *etc.*

Indigo *s. m.* نيل nîl; نيلة nîle.

Infanterie *s. f.* عساكر مشاة 'asâkir muschât; *Maghr.* تراسية terrāsîjje; — Infanterist *s. m.* قراب qarrâb *pl.* qarrâbe; زلمة zálme *pl.* ازلام ezlâm *u.* زلام zilâm; *Maghr.* تراس terrâs *pl.* terârise.

Ingredienz *s. n.* جزؤ dschuz' *pl.* اجزاء edschzâ.

Ingwer *s. m.* زنجبيل zendschebîl; جنزبيل dschenzebîl.

Inhalt *s. m. Sinn* مضمون madh-mûn; *siehe Brief (S. 140, Sp. I)*; *Inhaltsverzeichnifs s. n.* فهرست fi'hrîst; *siehe Enthalten.*

Inländer *s. m.* ابن البلاد ibn el-bilâd *pl.* اولاد البلاد aulâd el-bilâd.

Innen *adv.*, Innerhalb *praep.* داخل dâchil; جوا dscháwwā.

Innere *s. n. des Hauses* داخل البيت dâchil el-bêt; جوانى dschawwânij; باطن bâthin; *die inneren Angelegenheiten* الامور

الامور الداخلية el-umûr ed-dâchilijje.

Innerlich *a.* داخلى dâchilij; باطن bâthin; *ein innerliches Mittel* علاج داخلى 'ilâdsch dâchilij.

Inschrift *s. f.* كتابة ketâbe.

Insect *s. n.* حشرة báschare *pl.* ât; دويبة duwáibe *pl.* ât.

Insel *s. f.* جزيرة dschezire *pl.* جزاير dschezâjir.

Insgesammt *a.* كلهم kúll'hum; بالكلية bi'l-kullijje; جميع dschemî'; *siehe All.*

Inspector *s. m. siehe Aufseher.*

Instinct *s. m.* طبع thab'a; تمييز طبيعى temjîz thabî'ij; *durch den Instinct, welcher die Thiere leitet, erkennen sie ihre Bedürfnisse und ihren Schutz* التمييز الذى هو القايد للحيوان هو الواسطة التى يعرفوا بها احتياجاتهم و حفظهم et-temjîz elládsī húa el-qâjid li'l-haiwân húa el-wâsithe, ellátī já'rifū bi-hâ ihtijādschât'-hum wa hifç'hum; — *natürliche Neigung* ميل طبيعى meil thabî'ij.

Institut *s. n. siehe Anstalt.*

Instrument *s. n.* آلة âle *pl.* آلات âlât; *Mittel* واسطة wâsithe; *siehe Musik.*

Interesse *s. n.* نفع náf'a; افادة ifâde; خير chêr: *ich habe das in Ihrem eigenen Interesse gethan* عملته من شان خيرك 'amált'hu min schân chêrak; — *siehe Zins.*

Inwendig *a. siehe Innen, Innere*

Irden *a.* من تراب min turâb.

Irdisch *a.* ارضى árdhij; — *weltlich* دنيوى dúnjawij; عالمانى 'ālemânij.

Irgend *adv. Irgendjemand, Irgendwer* اى من كان يكون ájju (*vulg.* ej, ê) men kân jekûn; Irgendetwas, Irgendwas ايش ما كان يكون êsch mā kân jekûn; مهما كان má'hmā kân; *auf irgend eine Art* كيف ما كان kêf mā kân.

Iris *s. f. des Auges* داير البوبو dâjir el-bûbū.

Irreführen, Irreleiten *v. t.* توه táwwah, jutáwwih (عن الطريق 'an eth-tharîq); ضلل dhállal, judhállil; — Irregehen *v. n.* تاه tâh, jetûh *od.* jetâh; ضل dhall, jadhíll; ضيع الدرب dhájja' ed-darb; — Irrereden *v. a.* هذى hádsa, já'hdsī; *das Irrereden* هذيان hadsajân.

Irren *v. n.* ضل dhall, jadhíll; انغر inghárr, jenghárr; *fehlen* غلط ghálith, jághlath.

Irrthum *s. m.* ضلال dhalâl; غرور ghurûr; *Fehler* غلطة ghálathe; *es wäre ein I. zu glauben* غلطان من يظن ghalthân men jaçúnn; *im I. befindlich* ضال dhâll; غالط ghâlith; غلطان ghalthân.

Ischias *s. f.* عرق النسا 'irq en-nesâ.

J

Ja *adv.* نعم ná'am; اى نعم ê na'm; ايوا ájjuwā; اية íjje; بلى béli; *ja wohl, mein Herr* نعم يا سيدى ná'am jā sîdī; ايوا يا سيدى ájjuwā ja sîdī; *ja wohl, allerdings* اى نعم ê na'm.

Jacke *s. f.* جبّة dschúbbe; صديرى ßudáirij; *siehe Kleid.*

Jagd *s. f.* صيد ßaid, ßêd; قنص qanß; — Jagdhund *s. m.* كلب صيدى kelb ßáidij; كلب سلوقى kelb sulûqij.

Jagen *v. t. auf der Jagd* صاد ßâd, jaßîd; تصيّد taßájjad, jetaßájjad; اصطاد ißthâd, jaßthâd; قنص qánaß, jáqniß; — *fortjagen* طرد thárad, játhrud; دشر dáschschar, judáschschir.

Jäger *s. m.* صيّاد ßajjâd *pl.* în; قنّاص qannâß *pl.* în.

Jahr *s. n.* سنة séne *pl.* سنين senîn *u.* سنوات sanawât; عام 'âm *pl.* اعوام a'wâm; حول haul *pl.* احوال ahwâl; *Sonnenjahr* سنة شمسية séne schemsîjje; *Mondjahr* سنة قمرية او هلالية séne qamarîjje *od.* hilālîjje; *gemeines J.* س بسيطة s. besîthe; *Schaltjahr* س كبيسة s. kebîse; *das laufende J.* سنة تاريخه séne ta'rîch'hu; *vergangenes J.* السنة الماضية es-séne el-mâdhije, عام الاول 'âm el-áwwal; *vorletztes Jahr* عام عام الاول 'âm 'âm el-áwwal *od.* عامين الاولين 'āmên el-awwalên; *nächstes J.* السنة الاتية او الجاية او المقبلة es-séne el-âtije *od.* s. el-dschâïje *od.* s. el-múqbile; *Jahresanfang* راس السنة râs es-séne; *Jahresschlufs* عقب السنة 'uqb es-séne; *das neue J.* السنة الجديدة s. el-dschedîde; *ein volles J.* س كاملة s. kâmile; *von J. zu J.* من السنة للسنة min es-séne li's-séne, من حول لحول min haul li-haul; *alle Jahre* كل سنة kul séne; *alle zwei Jahre* كل سنتين kul senetên *od.* مرة فى سنتين márre fi senetên; *wieviel Jahre bist du hier?* كم سنة لك هنا kam séne lak hénne? *ich habe ihn seit 3 Jahren nicht gesehen* لى ثلاث سنين ما شفته شى lî telât senîn mā schuft'-hû'sch; *es ist noch kein J. darüber hingegangen* ما حال عليه الحول mâ hâl 'alêhu el-haul; — *siehe Neujahr.*

Jahreszeit *s. f.* فصل السنة faßl es-séne *pl.* فصول fußûl.

Jahrgeld *s. n.* Jahresgehalt *s. m.* راتب râtib *pl.* رواتب rawâtib; جامكية dschāmekîjje; *siehe Gehalt.*

Jahrhundert *s. n.* دهر da'hr; قرن qarn *pl.* duhûr, qurûn.

Jährlich *a.* سنوى sénewij; حولى háulij; *ein jährliches Fest* عيد سنوى 'aîd sénewij.

Jahrmarkt *s. m.* موسم máusim, môsim *pl.* مواسم mawâsim : *die*

gesetzlichen Jahrmärkte werden nach dem Eintreten des Neumonds berechnet المواسم الشرعية على موجب روية الهلال el-mawâsim esch-schar'ijje 'ála mûdschib rú'jat el-hilâl.

Jammern *v. a. über etwas* ناح على nâḥ (jenûḥ) 'ála; تنوح tenáwwaḥ.

Januar *s. m.* كانون الثانى kānûn et-ṯânī.

Jasmin *s. m.* ياسمين jāsmîn; *arabischer* فل full, fill.

Jaspis *s. m.* يصب jaßb; يشب jeschb, jeschm.

Je *adv. je zwei und zwei* اثنين اثنين etnên etnên; *je eher je lieber* باسرع وقت bi-ásra' waqt; — *je* — *desto* كلما kúllamā, قد ما qádd mā: *je älter der Wein wird, um so besser ist er* كلما صار النبيذ عتيق يصير احسن kúllamā ßâr en-nebîd 'atîq, jaßîr áḥsan.

Jeder, *e, es pron.* كل kull (*vorgesetzt*): *jeder Mensch* كل انسان kull insân, كل نفس kull náfs; *jede Frau* كل امرأة kull imrât, *jedes Jahr* كل سنة kull séne. *Jeder, der* كل من kull men; — Jedermann *pron.* كل احد kúll áḥad, كل واحد kull uwâḥid, كل من هو kull men húa.

Jedoch *conj.* مع هذا má'a hâdsa; اما ámmā; لكن lâkin.

Jemals *adv.* ابدا ábadan, ébeden.

Jemand *pron.* شخص schachß; *N. N.* فلان fulân.

Jener, *e, es pron. dem.* هذاك hadsâk, *fem.* هذيك hadsîk, *abgek. u. nachgesetzt* ذاك dâk, *fem.* تاك tâk, تيك tîk, ديك dîk: البيت ذاك el-bêt dāk *jenes Haus*; البنت ديك el-bínt dik *jenes Mädchen*; — ذلك dsâlik, *fem.* تلك tílka, tilk: ذلك الرجل dsâlik er-râdschol *jener Mann*, تلك الليلة tilk el-lêle *jene Nacht*; *plur.* هولايك ha'ulâjik, اولائك a'ulâjik, *vulg.* هدوليك hadôlīk, هدوك hadôk *u.* دوك dôk *u.* دول dôl: الناس دول en-nâs dôl *jene Leute*; — *jener dort vulg.* دكهو dík-húa; هذاكى hadsâkī; — *fem.* دكهى dik-hîje *od.* دكها dík-hā, dik-hā هذيكى hadsîkī.

Jenseits *adv. des Flusses* هذاك الصوب من النهر hadsâk eß-ßôb min en-ná'hr; *j. des Meeres* ورا البحر wára 'l-baḥr.

Jetzt *adv.* هذا الوقت hâdsa'-l wáqt *vulg.* دالوقت da'l-wáqt; الان el-ân.

Joch *s. n. für Zugvieh* نير nîr *pl.* انيار enjâr; كرب kurb; ناف nâf; *ein J. Ochsen* زوج بقر zôdsch báqar.

Johannisbeere *s. f.* عنب الثعلب 'énab ('ínab) eṭ-ṭá'lab.

Johannisbrot *s. n.* خروب charrûb *od.* charnûb; قرن خروب qarn charrûb.

Johanniswurm *s. m.* سراج الفعالة sirâdsch el-fa''âle.

Jude *s. m.* Jüdisch *a.* يهودى

jehûdij, *coll.* يهود jehûd; *Jude werden* تهود tehâwwad; هاد hâd, jehûd; *Judenschule s. f. Synagoge* جامع اليهود dschâmi' (*pl.* جوامع dschewâmi') el-jehûd; بيعة bî'a *pl.* بيع bíja'. — *Judenthum s. n.* دين اليهود dîn el-jehûd.

Jugend *s. f.* صباء ßabâ; شبوبية schabūbîjje; *die Jugendjahre* سنين الصباء senîn eß-ßabâ; — *die jungen Leute* شباب schebâb (*pl. v.* شاب schâbb), احداث ahdâç (*pl. v.* حدث hádaç).

Juli, Julius *s. m. Monat* تموز temûz, temmûz. *Fällt der Muhárrem in den Januar, so entspricht der Juli dem Redscheb.*

Jung *a.* صغير في العمر ßaghîr fi'l-'úmr *pl.* صغار ßighâr; *jünger* اصغر في العمر áßghar fi'l-'úmr; *junger Mann* شاب schâbb, schább *pl.* شباب schebâb *u.* شبان schubbân; صبي ßâbij *pl.* صبيان ßibjân, ßubjân; *junges Mädchen* شابة schâbbe *pl.* شواب schawâbb; صبية ßabîjje *pl.* صبايا ßabâjā.

Jünger *s. m. Schüler* تلميذ talmîd *pl.* تلامذة talâmide; حواري hawârij *pl. die Jünger* الحواريون el-hawārijûn.

Jungfrau *s. f.* بنت بكر bint bikr *pl.* بنات ابكار banât ebkâr; بتولة betûle; عذراء 'ádsrā *pl.* عذارى 'adsârā; *die heil. J.* البتولة el-betûle, العذرا el-'ádsrā; — *Jungfrauschaft, Jungferschaft s. f.* بكورية bakūrîjje; بكارة bikâre; بتولية betūlîjje.

Junggesell *s. m.* بتول betûl; *siehe Cälibat.*

Jüngling *s. m. siehe Jung.*

Juni, Junius *s. m. Monat* حزيران hazîrân. *Fällt der Muharrem mit dem Januar zusammen, so entspricht der Juni dem Deschmâd el-âchir.*

Jurist *s. m.* فقيه faqîh *pl.* فقهاء fúqahā.

Juwel *s. m. n.* جوهر dscháuhar *pl.* جواهر dschewâhir; *siehe Schmucksachen;* — Juwelier *s. m.* جوهرجي dschauhárdschi; جوهري dscháuharij; جواهرجي dschewāhírdschi.

K

(Man suche auch unter C.)

K *zehnter Buchstabe des Alphabets* الحرف العاشر من الالف باء el-hárf el-'âschir min el-élif bâ.

Kabel *s. n.* كومنة kômane, غومنة ghômane *vulg.* ramâne; حبل تخين hebl tachîn (*pl.* حبال hibâl); جمل dschuml.

Kacken *v. a.* خرى chária, jéchra; تغوط taghâwwath.

Käfer *s. m.* جعل dschú'al *pl.* جعلان dschi'lân; خنفسة chúnfuse *pl.* خنافس chanâfis.

Käfig *s. m.* قفص qáfaß *pl.* اقفاص aqfâß.

Kaffee *s. m. Bohne* بن bunn *pl.* ابنان ebnân; *der Baum* شجر البن schádschar el-búnn; *reiner, ausgelesener* البن الصافى el-búnn eß-ßâfî; *gerösteter K.* بن محمص bunn muḥámmaß; — *das Getränke* قهوة qá'hwe, *vulg.* á'hwe, áho, (*auch der Name des Zimmers od. der Halle im Erdgeschofs des Hauses, in der er genommen wird, pl.* قهاوى qahâwī); — *Kaffeekanne s. f.* بكرج bákredsch *pl.* بكارج bakâridsch; ابريق القهوة ibriq el-qá'hwe (*pl.* اباريق abārîq); *Tasse* فنجان findschân, fildschân *pl.* فناجين fenādschin; *Untertasse von Metall* ظرف çarf *pl.* ظروف çurûf; *Mörser s. m.* جرن dschurn *pl.* اجران edschrân. *Jedem Besucher wird K. gereicht: der Wirth sagt* اسق الخواجة القهوة ásqi el-chawâdsche el-qáhwe! *reiche dem Herrn K. zu trinken! od. dgl.* — *Antw. des Gastes:* الله يسقيك من نعمته allâh jusqîk min ni'amat'hu! *Gott tränke dich aus seiner Gnade!* — *Der Präsentirende sagt* سمى sémmi! *vulg.* semm! *d. i. Nenne (den Namen Gottes)! Antw.* بسم الله bi'smi'llâh, *vulg.* bismílle *im Namen Gottes! Man dankt zuletzt mit den Worten* قهوة دايمة و اصحابها سالمة qá'hwe dájime wa aßḥâb'hā sâlime (*dein*) *Kaffee möge immer dauern, und seine Herren wohlbehalten bleiben! Antw.* الله يسلمك allâh jusállimak! *Gott möge dich gesund erhalten! od.* يديم حياتك judîm ḥajâtak! *er möge dein Leben lang dauern lassen!*

Kaffeehaus *s. n.* قهوة qá'hwe *pl.* قهاوى qahâwī; — *Kaffeesieder s. m.* قهوجى qa'hwédschi *pl.* ijje.

Kahl *a.* اصلع áßla', *fem.* صلعا ßál'ā *pl.* صلع ßúl'a; اجلح áḍschlaḥ; — Kahlheit *s. f.* صلعة ßála'a; جلحة dschálaḥe.

Kaiser *s. m.* قيصر qáißar *pl.* قياصرة qajâßire; سلطان sulthân *pl.* سلاطين selāthîn; — *Kaiserin s. f.* سلطانة sulthâne; *Kaiserlich a.* سلطانى sulthânij; شاهانى schāhânij.

Kajüte *s. f.* خزنة cházne; *es ist noch ein Platz in der K.* لم يزل يوجد مقعد فى الخزنة lam jezál jûdschad máq'ad fi'l-cházne.

Kalb *s. n.* عجل 'idschl *pl.* عجول 'udschûl; Kalbe *s. f.* عجلة 'ídschle *pl.* عجال 'idschâl; — *Kalbfleisch* لحم عجل la'ḥm 'ídschl.

Kalender *s. m.* كتاب الطبخة kitâb eth-thábche; مطبوخ mathbûch; تقويم taqwîm; حساب ايام السنة ḥisâb ajjâm es-séne; روزنامه ruznāmé, سالنامه sālnāmé *pers.*

Kali *s. n.* قلى qíla, qáli, اشنان ischnân, uschnân.

Kalk *s. m.* جير dschîr; كلس kils; *zum Depiliren* نورة núra; *Kalkstein* حجر جير ḥádschar dschîr; *gelöschter K.* كلس مطفى kils múthfa, *ungelöschter* كلس غير مطفى kils ghêr múthfa.

Kalt *a.* بارد bârid; *mir ist kalt* أنا بردان ána bardân; *das Wetter ist kalt* الهوا بارد el-háwā bârid; *es ist kalt draufsen* الدنيا برد بـرا ed-dúnjā bard bárran; — **Kälte** *s. f.* برد bard, *fig.* برودية burūdîjje.

Kameel *s. n. überhaupt* ابـل ibl *pl.* آبال ābâl; بعير ba'îr *pl.* اباعر abâ'ir (بعران bu'arân *u.* ابعـرة áb'ire); *männl.* جمل dschémel *pl.* جمال dschimâl; *weibl.* جملة dschémele *pl.* ât, ناقة nâqa *pl.* nāqât *u.* نوق nûq; *junges* قاعود qā'ûd; سقب saqb *pl.* سقبان suqbân; حوار hawâr; — *Kameelhaar s. n.* وبر الـبـعـيـر wábar el-ba'îr; — *Klaue s. f.* خف chuff *pl.* اخـفـاف achfâf, *dagegen die des Rindviehs* ظلف dilf, *daher* الخـف والـظـلـف el-chúff wa'd-dílf *Kameele und Rinder (sammt Schafen und Ziegen)*; *Kameelsattel s. m.* رحل ra'hl *pl.* رحال rihâl; شاغر schâghir *pl.* شـواغـر schawâghir, *kleiner* حـداشة hadâsche; *Kameelkorb s. m. für eine Person* شبريات schibrijât; محاير muhâjir; *der Schrei des Kameels* رغـاء rugbâ (*Zeitw.* رغى rágha, járghu), اطيط البعير athîth el-ba'îr; — *Kameeltreiber s. m.* جـمـال dschemmâl *pl.* în *u.* dschemmâle; حـادى hâdī *pl.* hādijîn; *ein K. treiben* ساق sâq, jesûq, *mit Gesang* حدا háda, jáhdu; *das K. knieen lassen* برك الجمـل bárrak (jubárrik) el-dschémel, *der Ort des Niederknieens* مبرك mábrak; *das K. in der Frühe tränken* انهل ánhal, júnhil, *der Ort* منهل mánhal; *des Nachmittags* اعـل a'áll, ju'íll; *Sprüchw.* الجمل فى نية والجمال فى نية el-dschémel fi nîjje wa'l-dschemmâl fi nîjje *das Kameel hat seine besondere Idee, und der Kameeltreiber die seine*; من عود الجمال عـلى باب داره فليوسع الباب حتى يدخل الجمال والجمل men 'áwwad el-dschemmâl 'ála bâb dâr'hu fa'l-juwássi' el-bâb hátta jédchul el-dschemmâl wa'l-dschémel *wer den Kameeltreiber an seine Thüre gewöhnt, der mufs bald die Thüre so weit machen, dafs Kammeltreiber und Kameel hereinkommen*; — *Laufkameel* هجين hedschîn; دلول delûl; *siehe Dromedâr.*

Kamin *s. n.* مدخنة médchane *pl.* مداخن medâchin; اوجاق udschâq *pl.* ât; *der Feuerplatz im K.* موقدة máuqade *pl.* مواقد mawâqid; — *Kaminfeger s. m.* منظف المداخن munáççif el-medâchin.

Kamm *s. m.* مـشـط muschth, mischth *pl.* امـشـاط emschâth; *jeder Bart findet seinen Kamm* كل ذقن لها مشط kull dáqan la-hâ muschth.

Kämmen *v. t.* مشّط máschschath, jumáschschith.

Kammer *s. f.* خزنة cházne; حجرة húdschre *pl.* حجر húdschar; *siehe*

Cabinet, Haus; — Kammerdiener *s. m.* فراش farrâsch *pl.* în.

Kampf *s. m.* مقاتلة muqâtale; تعارك ta'âruk; معاركة mu'ârake; Kämpfen *v. a.* قاتل qâtal, juqâtil; عارك 'ârak, ju'ârik; *unter einander* تعارك ta'âraq, تقاتل taqâtal.

Kaninchen *s. n.* ارنب árnab *pl.* ارانب arânib.

Kanne *s. f.* بكرج bákredsch *pl.* بكارج bakâridsch; ابريق ibrîq *pl.* اباريق abārîq.

Kanone *s. f.* مدفع médfa' *pl.* مدافع medâfi'; *türk.* طوب thob, thop; *eine K. abfeuern* ضرب مدفع dhárab médfa'; — Kanonier *s. m.* طوبجى thóbdschi *pl.* îjje.

Kante *s. f.* ركن rukn *pl.* اركان arkân; قرنة qúrne *pl.* قرانى qarânī.

Kanzel *s. f.* منبر mémbar, mímbar *pl.* منابر menâbir.

Kappe *s. f.* قلوسة qallûse *pl.* قلاليس qalālîs *u.* قلايس qalâjis; *siehe Kleid.*

Kaputze *s. f. siehe Capuze.*

Karawane *s. f.* قافلة qâfile *pl.* قوافل qawâfil; قفل qáfl, qufl *pl.* قفول qufûl; كروان karwân *pl.* كراوين karāwîn *pers.*; *die Pilgerkarawane nach Mekka* الحج el-háddsch; *Führer der K.* شيخ او معلم القفل schêch *od.* mu'állim el-qáfl; امير الحج amîr el-háddsch; *Station der K.* مرحل márhal *pl.* مراحل meráhil.

Karren *s. m.* عجلة 'ádschale *pl.* عجل 'ádschal *u.* عجال 'idschâl; عربانة 'arabâne; نقالة naqqâle.

Karst *s. m. siehe Hacke.*

Karte *s. f. zum Spiel* ورق لعب wáraq lé'ab *pl.* اوراق aurâq; *geogr.* ورقة رسم البلاد wáraqet resm el-bilâd; قرطاس qirthâs *pl.* قراطيس qarāthîs.

Kartoffel *s. f. siehe Erdapfel.*

Käse *s. m.* جبن dschubn, dschibn; *ein Laib K.* قالب جبن qâlib dschibn (*pl.* قوالب qawâlib); — Käsehändler *s. m.* جبان dschebbân.

Kasseroll *s. n.* طنجرة thándschare *pl.* طناجر thanâdschir.

Kastanie *s. f.* ابو فروة âbū férwe; كستنة késtene; شاهبلوط schāhiballûth.

Kasten *s. m.* صندوق ßandûq *pl.* صناديق ßanādîq.

Kastell *s. n. siehe Festung.*

Kastor *s. m. siehe Biber.*

Katalog *s. m.* فهرست كتب fi'hrist kútub.

Katarrh *s. m.* نزلة nézle *pl.* نزول nuzûl; *mit K. behaftet* به نزول b'hu nuzûl; نزولى nuzûlij.

Kattun *s. m.* شيت هندى schît híndij; شيت يمنى schît jémenij.

Katze *s. f.* قط qitth, qutth *coll.*, *eine K.* قطة qútthe *pl.* قطاط qithâth *u.* قطط qúthath; سنور sinnôr *pl.* سنانير senânîr; Kater *s. m.* هر hirr *pl.* هررة hírare; قالوا للقط فى خراك منفعة صار يخرا ويطمه فى

الطحين qâlū li'l-qútth : fi chirâk mánfa'e; ßâr jéchrā wa jathúmm'-hu fi'th-thahîn *man sagte zur Katze: dein Koth ist nutzbar; sofort — sie und verbarg es im Mehl;* من يلاعب القط بده يحمل تخرمشه men julâ'ib el-qútth, bídd'hu jáhmal tachármusch'hu *wer mit der K. spielt, muſs sich ihr Kratzen gefallen lassen.*

Kauen *v. t.* علك 'álak, já'lak; مضغ mádhagh, jémdhagh; *das Kauen* مضغ madhgh; *gekaut* ممضوغ memdhûgh.

Kauf *s. m.* شرا schirâ; شراية schirâje; شروة schérwe.

Kaufen *v. t.* اشترى ischtára, jeschtárī; ابتاع ibtâ', jebtâ'; *ich habe dies Pferd um 50 Thlr. gekauft* اشتريت الحصان دا بخمسين ريال ischtarêt el-hißân da bichamsîn rijâl.

Käufer *s. m.* شارى schârī *pl.* شرا schúrrā; مشترى muschtárī; مبتاع mubtâ'.

Kauffahrer *s. m.* Kauffahrteischiff *s. n.* مركب تجار márkeb tuddschâr.

Kaufmann *s. m.* تاجر tâdschir *pl.* تجار tuddschâr; بياع bajjâ' *pl.* în; متسبب mutesábbib *pl.* în; — *die Kaufleute* اهل السوق a'hl es-sûq, طايفة التجار thâjifet et-tuddschâr.

Kaum *adv.* انجق ândschaq *türk.* *er kann kaum lesen* انجق يعرف يقرى ândschaq já'rif jáqra; ما يعرف يقرى الا قليل má já'rif jáqra illā qalîl; — *mit Mühe* بالكد bi'l-kádd; بكل صعوبة bi-kúll ßu'ûbe.

Kegel *s. m. math.* مخروط machrûth *pl.* ât.

Kehle *s. f.* حلق halq; حلقوم hulqûm.

Kehren *v. t.* كنس kánnas, jukánnis; *kehre das Zimmer* كنس الاوضة kánnis el-ôdha!

Keil *s. m. zum Spalten* سفين sefîn *pl.* اسفن ásfun *u.* اسافن asâfin; وتد wátad *pl.* اوتاد autâd.

Keim *s. m. der Pflanze* نبت nabt, نبتة nébte; ناشية nâschije.

Keimen *v. n.* نبت nábat, jénbut.

Kein : Keiner, e, es *pron.* ولا واحد wa lâ uwâhid; لا احد lâ áhad.

Kelch *s. m.* كأس kâs *pl.* ât *u.* كؤوس ku'ûs; *der Blumen* كم kimm *pl.* كمام kimâm *u.* ekmâm.

Kelle *s. f. der Maurer* مسطارين mastharîn; مسلفة míslafe.

Keller *s. m.* مطمورة mathmûre; *Weinkeller* قبو النبيذ qábu en-nebîd (*pl.* اقبية áqbije).

Kelter *s. f.* معصار mi'ßâr *od.* معصرة mí'ßare *pl.* معاصر ma'âßir; — Keltern *v. t.* عصر 'áßar, já'ßir.

Kennen *v. t.* عرف 'áraf, já'rif; علم 'álim, já'lam; *ich kenne ihn gut* اعرفه مليح á'rif'hu melîh; *ich kenne ihn nicht* ما لى معه معارفة mâ lī má'ahu mu'ârafe, ما هو من معارفى mâ húa min ma'ârifī.

Kenntniſs *s. f.* معرفة má'rife *pl.*

معارف maʿârif; علم ʿilm; فن fenn *pl.* فنون funûn; *er hat viele Kenntnisse* عنده معلومات وفنون كثيرة ʿánd'hu maʿlūmât wa funûn ketîre.

Kerker *s. m. siehe Gefängnifs.*

Kern *s. m.* بزر bizr *coll.*, *ein K.* بزرة bézre *pl.* بزور buzûr; لب lubb *pl.* لبوب lubûb *u.* الباب albâb; لوزة lauz, lôz, lôze.

Kerze *s. f.* شمعة دهن schámʿaet du'hn; شمع دهنى schamʿa dú'hnij (*pl.* شموع schumûʿa); *Wachskerze* شمع عسلى schamʿa ʿásalij; *kleine K.* فند find *pl.* فنود funûd.

Kessel *s. m.* ماعون māʿûn *pl.* مواعين mawāʿin; حلة húlle, *vulg.* chólle *pl.* حلل húlal; برمة búrme; سطل sáthal *pl.* سطول suthûl; قزان qazân *pl.* ât (*für türk.* قزغان qazghân).

Kette *s. f.* سلسلة sílsile *pl.* سلاسل selâsil; زنجير zindschîr (*vulg.* جنزير dschinzîr) *pl.* زناجير zenādschîr.

Keule *s. f. Waffe* نبوت nebbût *pl.* نبابيت nebābît; دبوس debbûs *pl.* دبابيس debābîs; *Hammelskeule* فخذ غنم fachd ghánam.

Keusch *a.* عفيف ʿafîf *pl.* اعفاء aʿiffā *u.* عفاف ʿifâf; متعفف mutaʿáffif; طاهر النفس thâhir en-náfs; — Keuschheit *s. f.* عفة ʿiffe; عفاف ʿafâf.

Kiefer *s. m.* فك fakk *pl.* افكاك efkâk; *der Unterkiefer* فك اسفل fakk ásfal; *Oberkiefer* فك اعلى fakk áʿla; *die beiden K.* الماضغان el-mādhighân (ên); — *s. f. Baum* شجرة صنوبر schádscharet ẞanáubar.

Kiel *s. m. der Feder* قصب qáẞab, *des Schiffs* قعر مركب qáʿar márkeb.

Kiemen *s. f. pl. der Fische* نخشوش السمك nachschûsch es-sámak.

Kies *s. m.* حصى háẞa *coll.*

Kiesel *s. m.* حصوة háẞwe *pl. coll.* حصى háẞa; صوانة ẞawâne *pl.* صوان ẞawân.

Kind *s. n.* ولد wálad *pl.* اولاد aulâd; *kleines* طفل thifl *pl.* اطفال athfâl.

Kindbett *s. n.* ايام النفاس ajjâm en-nefâs; ولاد wilâd; — Kindbetterin *s. f.* نفساء néfsā *u.* núfasā *pl.* nefsāwât *u.* منافس menâfis.

Kindheit *s. f. siehe Jugend.*

Kindisch *a.* طفلى thíflij; صغارى ẞighârij.

Kinn *s. n.* ذقن dáqan (*auch Kinnbart*); *Kinnbogen* قربوس الذقن qarbûs ed-dáqan.

Kinnlade *s. f. siehe Kiefer.*

Kinnkette *s. f.* سلسلة اللجام sílsilet el-lidschâm; حلق الفك hálaq el-fákk.

Kirche *s. f.* كنيسة kenîse *pl.* كنايس kenâjis; هيكل háikal *pl.* هياكل hajâkil; *die kirchl. Gemeinschaft* بيعة bîʿa *pl.* بيع bíjaʿ; — *Kirchlich a.* كنايسى kenâjisij.

Kirchhof *s. m. siehe Gottesacker.*

Kirschbaum *s. m.* شجر الكرز schádschar el-káraz ; — Kirsche *s. f.* كرز káraz *coll., eine K.* كرزة káraze ; *saure K.* وشنة wíschne.

Kissen *s. n. Bett-* مخدة machádde ; *zum Sitzen* مسند másnad, mísnad *pl.* مسانِد mesânid ; مقعد máq'ad *pl.* مقاعد maqâ'id.

Kiste *s. f.* صندوق ßandûq *pl.* صناديق ßanādîq.

Kitt *s. m.* غراء ghirâ ; لاقونة lāqûne ; لقونة luqûne.

Kitzeln *v. t.* زغزغ zághzagh, juzághzigh ; دكدك dákdak, judákdik ; نغمش nághmasch, junágmisch ; *das Kitzeln s. n.* زغزغة zághzaghe ; تنغمش tenághmusch.

Klage *s. f.* شكاية schikâje ; *Wehklage* انين anîn ; *siehe Anklage* ; — *Klageweib s. n.* ندابة neddâbe *pl.* ât ; *deren Klagegeschrei* ولولة wálwale, wélwele.

Klagen *v. n.* شكا scháka, jéschkī ; اشتكى ischtáka, jeschtákī.

Kläger *s. m.* تاهم tâhim ; متهم mút'him.

Klammer *s. f* كلاب killâb *pl.* كلاليب kelālîb ; عقافة 'uqqâfe *pl.* عقاقيف 'aqāqîf.

Klang *s. m.* حس ḥass, ḥiss ; رنة ránne.

Klar *a. siehe Hell.*

Klaue *s. f. Kralle* ظفر çifr, çufr *pl.* اظفار açfâr *u.* اظافير açāfîr ; مخلب míchlab *pl.* مخالب muchâlib ; *des Rindviehs, der Schafe etc.* ظلف ḍilf, delf *pl.* اظلاف adlâf *u.* ظلوف dulûf ; *siehe Kameel.*

Kleben *v. n.* دبق dábiq, jédbaq ; dábbaq, judábbiq ; تلزج telázzadsch ; *siehe Ankleben* ; — *Klebrig a.* لزج lázidsch ; دبق dibq ; دابوق dābûq.

Klee *s. m.* حلبة ḥúlbe ; فصة fáßßa ; برسيم bersîm ; نفل nefl ; *türk.* يونجه jóndscha.

Kleid *s. n.* ثوب çaub, çôb, tôb *pl.* ثياب çijâb ; لباس libâs *pl.* البسة álbise ; كسوة kíswe *pl.* كساوى kesâwī ; ملبوس malbûs *pl.* melâbis ; *Kleidung* بدلة bédle ; لبس libs ; هدوم hudûm *(syr. Wüste)* ; *Kleidungsstücke der Araber : Aeg. : leinene Unterhose* لباس libâs (*Syr.* كمالة كسوة kemâlet kíswe ; رفيقة refîqe), *Hosen, weite* شروال schirwâl *pl.* شراويل scherāwil, *durch eine Schnur* دكة díkke *zusammengezogen* ; شخشور schachschûr *pl.* شخاشير schachāschîr, *anliegend und in Maroquinstiefel übergehend* ; *Hemd mit weiten Aermeln* قميص qamîß *pl.* قمصان qumßân ; *Jacke ohne Aermel* صديرى ßudáirij ; *langer Aermelrock* قفطان qafthân, *vulg.* qufthân, *mit Gürtel* حزام ḥizâm *pl.* حزم ḥuzm ; *Tuchrock mit kurzen Aermeln* جبة dschúbbe *pl.* جبب dschúbab ; *Staatsmantel* بنش benísch, benîsch ; *Talar (Gelehrte etc.)* فراغية farāghîjje ; *Schlafrock, Hausrock* قنباز qumbâz ; *wollener Schutzmantel* عباية 'abâje *od.*

عباء ʻábā *pl.* اعبئة áʻbije *u.* عبى ʻúbī; *Pelz* فروة férwe; *Ehrenkleid* خلعة chálaʻe *pl.* خلاع chilâʻ. — *Gürtel: von Leder* كمر kémer; *aus e. Shawl* زنار zonuâr *pl.* زنانير zenānîr; *mit Gold- u. Silberstickerei* منطقة mínthaqe *pl.* مناطق menâthiq. *Fufsbekleidung: Strumpf* جرابة dschurâbe *pl.* ât; جورب dscháurab *pl.* جوارب dschawâ-rib; *seidene (Syr.)* قدديمات quddaimât; *Beschuhung* مركوب markûb *pl.* مراكيب merākîb; نعل náʻal *pl.* نعال niʻâl; *Maroquinschuhe* مست mest, قلچين qaltschîn, *Aeg.* ترلك térlek; صرمة ßárma, صرماية ßarmâje *pl.* صرامى ßarâmī; صباط ßub-bâth *pl.* صبابيط ßabābîth; *nach europ. Art* تاسومة tāsûme *pl.* تواسيم tawāsîm; *grobe, schwere* مداس midâs *pl.* ât, زربول zer-bûl *pl.* زرابيل zerābîl; *Frauen- u. Kinderschuhe* خف chuff *pl.* اخفاف achfâf; *Pantoffeln* بابوج bābûdsch; *Stiefel* چزمة tschízme, dschízme: — *Kopfbedeckung: Mütze überhaupt* قلوسة qallûse *pl.* قلاليس qalālîs; قبعة qúbbaʻa; قبوع qabbûʻa *pl.* قبابيع qabābîʻ; *anliegende Baumwollmütze* طاقية thāqîjje *pl.* طواقى thawâqī *od.* عرقية ʻarqîjje *pl.* عراقى ʻarâqī; *darüber der Fes* طربوش thar-bûsch *pl.* طرابيش tharābîsch; *blaue Spitzmütze* قووق qawûq *pl.* قواويق qawāwiq; *mit weifsem Muslinshawl* شاشة schâsche; siehe *Turban*: *hohe Pelzmütze* قلبق qálbaq *pl.* قلابق qalâ-biq; *Filzmütze* لبادة lubbâde; *kegelförmige Derwischmütze* كلا kúlle. *Frauenkleidung: weite Hosen* شنطيان schinthijân; *langes Kleid* يلك jélek; *darüber eine Tuchjacke* جبة dschúbbe *od.* سلطة sáltba; *darüber beim Ausgang ein Mantel* ثوب çôb, tôb; *ein Ueberwurf aus Seide* حبارة habâra; *Schleier* برقع búrqaʻ *pl.* براقع barâqiʻ.

Kleie *s. f.* نخالة nachâle; ردة rídde.

Klein *a.* صغير ßaghîr *pl.* صغار ßighâr *v.* ßughâr; *kleiner* اصغر áßghar; *der kleinste* الاصغر el-áßghar

Kleister *s. m.* بالوزة balûze.

Klempner *s. m.* سنكرى sénkerij, *pl.* سناكرة senâkire *(Zigeuner)*.

Klima *s. n.* اقليم iqlîm *pl.* اقاليم aqālîm; *Luftbeschaffenheit* مزاج القطر mizâdsch el-qúthr.

Klinge *s. f.* نصلة naßie *pl.* نصال nißâl *u.* انصل ánßul.

Klingen *v. n.* رن rann, jarínn; طن thann, jathínn; خشخش chásch'chasch, juchásch'chisch.

Klinke *s. f. der Thüre* سقاطة saqqâthe.

Klippe *s. f.* صخر ßachr *pl.* صخور ßuchûr.

Klirren *v. n.* قرقع qárqaʻ, juqárqiʻ; طقطق tháqthaq, jutháqthiq.

Klopfen *v. a. an die Thüre* دق الباب daqq (jedúqq) el-bâb;

طرق الباب tháraq (játhruq) el-bâb; — Klopfer *s. m. Instrument* مدق midáqq (mudúqq).

Kloster *s. n.* دير dejr, dêr *pl.* ديورة dujûre *u.* اديرة ádjire.

Klotz *s. m.* قرمة qúrme, قرمية qirmîjje *pl.* قرامى qarâmī.

Klug *a.* عاقل ʻâqil *pl.* în, عقلاء ʻúqalā *u.* عقال ʻuqqâl; صاحب راى وتدبير ßâḥib (*pl.* aßḥâb) râï wa tedbîr; — Klugheit *s. f.* عقل ʻaql; رشد ruschd.

Klystier *s. n.* حقنة ḥúqne *pl.* حقن ḥúqan; *ein K. geben* حقن ḥáqan, jáḥqan *od.* ḥáqqan, juḥáqqin; *e. K. nehmen* انحقن inḥáqan, jenḥáqin: *du mufst ein K. nehmen* انت عاوز حقنة énte ʻâwiz ḥúqne *od.* تعوز ان تنحقن ta'ûz an tenḥáqin: — Klystierspritze *s. f.* محقنة míḥqane.

Knabe *s. m.* ولد wálad *pl.* اولاد aulâd; صبى ßábij *pl.* صبيان ßubjân *u.* ßibjân.

Knall *s. m.* غاغة ghâgha; طشة tháschsche; طشطشة tháschthasche; رجة ráddsche.

Knecht *s. m. siehe Diener, Sklave.*

Knechtschaft *s. f.* عبودية ʻabūdijje.

Kneten *v. t. Mehl* عجن ʻádschan, jáʻdschin; *Thon* جبل dschábal, jédschbul.

Knie *s. n.* ركبة rúkbe *pl.* ركب rúkab; *auf die Kniee fallen* تواقع على الركب tawâqaʻ ʻála er-rúkab.

Knieen *v. n.* جثى على ركبه dscháça (jédschçī) ʻála rúkab'hu; ركع ركوعا rákaʻ (járkaʻ) rukûʻan; *vom Kameel* برك bárak, jébruk; نخ nachch, jenúchch.

Knoblauch *s. m.* ثوم çûm, tûm.

Knöchel *s. m. des Fufses* كعب الرجل káʻab er-rídschl *pl.* كعاب kiʻâb.

Knochen *s. m.* عظم ʻaçm, ʻathm *pl.* عظام ʻiçâm *u.* اعظم áʻçum.

Knopf *s. m. am Kleid* زر zurr *pl.* ازرار ezrâr; *geschlungener* عقدة ʻúqde *pl.* عقد ʻúqad; — Knopfloch *s. n.* عروة ʻírwe, ʻúrwe *pl.* عرى ʻíra, ʻúra.

Knorpel *s. m.* قرقوش qarqûsch; غضروف ghudhrûf *pl.* غضاريف ghadârîf; *an den Rippen* شرسوف schursûf *pl.* شراسيف scherāsîf; *der Nase* قصبة المنخور qáßabet el-menchûr.

Knospe *s. f.* زر zurr *pl.* ازرار ezrâr; عين ʻain *pl.* عيون ʻujûn; — Knospen *v. n.* بز bazz, jebúzz; تزرر tezárrar, jetezárrar; *der Baum knospet* طلعت للشجرة عيون thálaʻat lí'sch-schádschare ʻujûn.

Knoten *s. m.* عقدة ʻúqde *pl.* عقد ʻúqad.

Knüpfen *v. t.* عقد ʻáqad, jáʻqid, jáʻqud.

Knüppel, Knüttel *s. m.* زقلة záqle; نبوت nebbût.

Koch *s. m.* طبّاخ thabbâch *pl.* în.

Kochen *v. n. Wasser* غلى ghála, jágblī; — *v. t.* طبخ thábach,

játhbuch; *Maghr.* طيب thájjab, juthájjib; *Fleisch sieden* سلق sálaq, jésluq; — *gekocht a.* مطبوخ mathbûch; مسلوق meslûq.

Köcher *s. m.* كنانة kinâne *pl.* كنااين kenâjin.

Koffer *s. m.* صندوق ßandûq *pl.* صناديق ßanādîq.

Kohl *s. m.* كرنب kurúmb, kromb; ملفوف melfûf.

Kohle *s. f.* فحم fa'hm *coll.*, *eine K.* فحمة fá'hme *pl.* فحام fihâm; *glühende* جمر dschemr *coll.*, *eine K.* جمرة dschémre; *kleine zum Pfeifenanzünden* بصة báßße, نارة nâre; *bring mir ein wenig Feuerkohle* جيب لى بصة نار dschîb lī báßßet nâr!

Kohlenpfanne *s. f.* منقل mínqal, mánqal *pl.* مناقل menâqil; *irdener Kohlenheerd* كانونة kānûne.

Köhler, Kohlenträger *s. m.* فحام fahhâm.

Kolben *s. m. der Flinte* خشب البندقية cháschab el-benduqîjje.

Kolik *s. f. siehe Bauchgrimmen.*

Koller *s. m. Pferdekrankheit* لطشة حصان láthschet hißân; صرع حصان ßár'a hißân.

Komet *s. m.* كوكب الذنب káukab ed-déneb; نجمة بذنب nedschme bi-déneb *pl.* كواكب الاذناب kawâkib el-ednâb.

Kommen *v. n.* جاء dschâ, *Aor.* يجى jédschī, *Imp.* جى dschî, *vulg.* اجا ádschā, *Aor.* jídschi, *Imp.* اجى ídschi: *Niemand ist gekommen* ما جاء شى احد mâ dschâ'sch áhad; *es ist mir in den Sinn gekommen* جاء فى بالى dschâ fi bâlī; *ich bin, wir sind um 3 Uhr gekommen* انا جيت او احنا جينا الساعة ثلاثة ána dschît *od.* éhnā dschînā es-sâ'e telâte; *wirst du heute kommen?* تجى شى النهاردا tédschī'sch en-nehâr-de? *ich werde um vier Uhr kommen dich abholen* اجى اخذك الساعة اربعة ádschī âchudsak es-sâ'e árba'e; *er muſs sogleich kommen* لا بد انه يجى بهذه الساعة lā búdd ánn'hu jédschī bi-hâdsi es-sâ'e; *kommt in jedem Fall!* بالله عليكم تجوا bi'llâhi 'alêkum tédschū! *woher kommt er?* من اين هو جاى (جايى) min ên húa dschâjī? *er kommt aus Jerusalem* جاى من القدس dschâjī min el-qúds; *ich komme um dir zu sagen* جاى اقول لك dschâjī aqûl lak; *die kommende Woche* الجمعة الجاية او الاتية el-dschúm'a el-dschâjije *od.* el-âtije; — اتى áta, *Aor.* ياتى jâtī, *Partic.* آتى âtī: *ich bin zu dir gekommen und habe dich schlafend gefunden* انا اتيتك ورايتك تنام ána atêtak wa ra'áitak tenâm; *woher kommt ihnen das Geld?* من اين ياتيهم الفلوس min ên jātihum el-fulûs! *der Gewinn kommt dir, während du ruhig zu Hause sitzest* رزقك ياتيك وانت جالس فى بيتك rízqak jātik wa énte dschâlis fi

bêtak; *es ist mir keine Antwort zugekommen* لم ياتنى جواب lam jâtinī dschawâb; *kommendes Jahr* السنة الاتية es-séne el-âtije; -- *komme her!* تعال ta'âl! *weibl.* تعالى ta'âlī! *kommt her!* تعالوا ta'âlū! *komme zu mir her* تعال لعندى ta'âl li-'ándī! — *das ganze Unheil kommt daher, dafs* وسبب جميع هذه المصايب هو ان wa sábab dschemî' hâdsi el-maßâjib húa án.

König *s. m.* ملك mélik *pl.* ملوك mulûk; سلطان sulthân *pl.* سلاطين selāthîn; شاه schâh; پادشاه pâdischāh; — Königin *s. f.* ملكة mélike; سلطانة sulthâne; *im Schach* فرزين ferzîn, وزير wezîr; — Königlich *a.* ملكى mélikij; ملوكى mulûkij; سلطانى sulthânij; — Königreich *s. n.* مملكة mémleke *pl.* ممالك memâlik; — Königthum *s. n.* Königswürde *s. f.* ملك mulk.

Können *v. n.* قدر qádir, jáqdar, *vulg.* qádar, jáqdir; انقدر inqádar, jenqádir; امكن ámkan, júmkin *mit dem Suffix der Person*: *ich kann* يمكنى jumkínnī, *du kannst* يمكنك júmkinak *u. s. w.* (*wörtl.: es setzt mich, dich u. s. w. in den Stand zu thun*); حسن ḥásun, jáḥsan: *ich kann nicht eine volle Stunde lesen* ما اقدرشى اقرا ساعة كاملة mā áqdir'sch áqrā sâ'e kâmile; *kannst du mir dies Goldstück wechseln* تقدرشى تصرف لى الدينار دا táqdir'sch tußárrif lī ed-dīnâr da? *er kann dir auch nicht das geringste Geschäft besorgen* لا يقدر يعمل معك ادنى قضية lā jáqdir já'mal má'ak ádna qadhîjje; *ich konnte nicht nahe an ihn herankommen* ما قدرتش اقرب له mâ qadárt'sch áqrab la-hú; *er kann nicht gehen* ما يحسن يمشى mâ jáḥsan jémschī *od.* ما يقدرشى يمشى mâ jáqdir'sch jémschī *od.* لا يقدر على المشى lâ jáqdir 'ála'l-máschi; *der König kann Alles* الملك قادر على كل شى el-mélik qâdir 'ála kull schê; *er kann, vermag Nichts* لا يقدر على شى lâ jáqdir 'ála schê; — *in diesem Lande kann man nicht mit Sicherheit reisen* ما ينقدر ينمشى فى هذه البلاد بالامان mâ jenqádir jenmáschī fi hâdsi el-bilâd bi'l-amân; — *wenn dir das möglich ist* ان امكنك هذا in ámkanak hâdsa; *wie kannst du das wissen?* كيف يمكنك تعرفه kéf júmkinak tá'rif'hu? *kannst du mir Auskunft geben* ايمكنك ان تخبرنى a-júmkinak an túchbir'nī? *ich kann es nicht unter vier Thalern verkaufen* لا يمكننى بيعه باقل من اربع ريالات lâ jumkínnī bei'hu bi-aqáll min árba' rijālât; *man kann das nicht thun* ما يمكن شى mâ júmkin'sch *od.* لا ممكن عمله lâ múmkin 'áml'hu; — *soweit ich kann* قد ما لى طاقة qadd mā lī thâqe *od.* على قدر الامكان 'ála qádar el-imkân; — *du kannst*

es ihm nicht gleichthun ما فيك تعمل مثله mā fik tá'mal mítl'hu; — *er kann noch nicht gekommen sein* ما حل له يجى mâ hall la-hú jédschī; *du kannst noch nicht satt sein* ما حل لك تشبع mâ hall lak téschba'; — *können, verstehen* عرف 'áraf, já'rif: *kannst du schreiben?* تعرف شى تكتب tá'rif'sch téktub? *ich kann lesen* اعرف اقرا á'rif áqra; *er kann nicht lesen, vielweniger schreiben* ما يعرف شى القراية فضلا عن الكتابة mâ já'rif'sch el-qirâje fádhlan 'an el-kitâbe.

Kopal *s. m.* سندروس بلورى sinderûs billûrij.

Kopf *s. m.* رأس ra's, râs *pl.* رؤوس ru'ûs; *er ist ein guter K.* هو صاحب عقل سليم húa ßâhib 'aql salîm; *er hat den K. verloren* طايش عقله thâjisch 'aql'hu; *der K. schwindelt mir* راسى دايخ râsī dâjich; *der K. thut mir weh* يوجعنى الراس judschí'nī (*vulg.* judschá'nī) er-râs; — Kopfweh *s. n.* وجع راس wádscha râs; صداع ßudâ'; — Kopfbedeckung *s. f. siehe Kleid, Turban.*

Köpfen *v. t.* رمى رقبته ráma (jármī) ráqabet'hu.

Kopfgeld *s. n. der Ungläubigen* جزية dschízje *pl.* جزى dschíza.

Koralle *s. f.* مرجان mardschân, murdschân; بسد busd.

Korb *s. m.* قفة qúffe *pl.* قفف qúfaf: *ein K. Reis* قفة رز qúffet ruzz; سلة sélle *pl.* sellât *u.* سلل súlal; زنبيل zembîl *pl.* زنابيل zenābîl; — Korbmacher *s. m.* صانع سلل ßâni' súlal.

Koriander *s. m.* كزبرة kúzbare.

Kork *s. m.* فلين fillîn; خفانة chaffâne; *Korkstöpsel s. m.* فلينة fillîne; سدادة sidâde *pl.* سدايد sedâjid; — *Korkzieher s. m.* برمة bárme, بريمة barîme.

Korn *s. n. Getreideart* قمح qamh; *gerollt* برغل búrghul; — *Körnchen* حب habb *coll.*, *ein K.* حبة hábbe *pl.* حبوب hubûb; — Kornboden *s. m.* Kornmagazin *s. n.* شونة schûne; انبار embâr *pl* انابر enâbir; — Kornhändler *s. m.* بياع الحبوب bajjâ' el-hubûb; — Kornwurm *s. m.* سوس القمح sûs el-qámh.

Körper *s. m.* جسد dschésed *pl.* اجساد edschsâd; جسم dschism *pl.* اجسام edschsâm; بدن béden *pl.* ابدان ebdân; *der menschliche K.* الجسم الانسانى el-dschísm el-insânij; جسد الانسان dschésed el-insân; — *todter Körper* جثة dschúçça *pl.* جثث dschúçaç; — *Stoff* مادة mâdde: *die Luft ist ein sehr leichter K.* الهوا هو مادة خفيفة جدا el-háwa húa mâdde chafîfe dschíddan; — Körperlich *a.* جسدى dschésedij; جسمانى dschismânij.

Kostbar *a.* ثمين çamîn; مثمن múçmin; نفيس nefîs; — Kost-

barkeiten *s. f. pl.* اشيا متمنة áschjā múçmine.

Kosten *v t. versuchen* ذاق dsâq, jedsûq; — *r. n. vom Preis:* وقف عليه ب wáqaf (*Aor.* يقف jáqif) 'alêhu bi; استقام istaqâm, jestaqîm; كلف kállaf, jukállif; تكلف tekállaf, jetekállaf: *was kostet die Elle dieses Tuchs?* بكم ذراع هذا الجوخ bi-kâm dirâ' hâdsa el-dschûch? *od.* ايش قدر يسوى ذراعه êsch qádar jéswa dirâ'hu? *od.* قد ايش يستقيم الذراع من هذا الجوخ qadd êsch jestaqîm ed-dirâ' min hâdsa el-dschûch? *was kostet Sie dieses Buch (diese Uhr)?* بكم واقف (واقفة) عليك هذا الكتاب (هذه الساعة) bi-kâm wâqif (wâqife) 'alêk hâdsa el-kitâb (hâdsi es-sâ'e)? *dieses Buch (Uhr) kostet mich 5 Real* هذا الكتاب كلفني (او متكلف على او تكلف على) خمس ريالات hâdsa el-kitâb kállaf'nī (*od.* mutekállif 'alájja *od.* tekállaf 'alájja) chams rijālât, هذه الساعة كلفتني (او متكلفة على او تتكلف على) خمس ريالات hâdsi es-sâ'e kállafet'nī (*od.* mutekállife 'alájja *od.* tetekállaf 'alájja) chams rijālât; *meine Reise kostet mich hundert R.* انا تكلفت على سفرى (او تكلف على سفرى) مية ريال ána tekalláft 'ála sífrī (*od.* tekállaf 'alájja sífrī) mîjet rijâl; — *die* Kosten *s. pl.* كلفة kúlfe; مصروف maßrûf *pl.* مصاريف maßārîf: *auf meine Kosten* المصروف على كيسى el-maßrûf 'ála kîsī; *Gerichtskosten* مصاريف الشرع maßārîf esch-schár'; خرج المحكمة chardsch el-máhkeme.

Koth *s. m.* وحل wa'hl; طين thîn; غيس ghais, ghês; *Excrement* خرا chirâ; — Kothig *a.* وحلان wa'hlân; وحل wáhil; موحل muwáhhil.

Kraft *s. f.* قوّة qúwwe, *vulg.* qû'e *pl.* قوى qúwa; *bewegende K.* القوة الباعثة el-qúwwe el-bâ'içe; *K. des Rückstoßes* القوة الدافعة el-qúwwe ed-dâfi'e; *anziehende* القوة الجاذبة el-qúwwe el-dschâdsibe; *das geht über meine Kräfte* هذا فوق طاقتى hâdsa fôq thâqetī.

Kräftig *a.* شديد schedîd; قوى qáwij, *vulg.* qáui.

Kragen *s. m.* زيق zîq *pl.* ازياق ezjâq; قبة qúbbe *pl.* قبب qúbab; *Halstheil* خناق chunâq.

Krähe *s. f.* قاق qâq *pl.* قيقان qīqân; غراب صغير ghorâb ßaghîr.

Krähen *v. a. vom Hahn* صاح ßâh, jaßîh.

Kralle *s. f.* مخلاب michlâb *pl.* مخاليب machālib.

Krammetsvogel *s. m.* سمّنة súmmune; *Syr.* دجّ duddsch.

Krampf *s. m. der Muskeln* التوا عصب iltiwâ 'áßab; *Magenkrampf* تشنج المعدة teschánnudsch el-mi'de; — Krampf-

ader s. f. دالية dâlije pl. دوالى dawâlî.

Kranich s. m. وز عراقى wazz 'irâqij; كركى kúrki pl. كراكى kerâkī; Maghr. غرنوق ghurnûq, ghurnáiq pl. غرانيق gharānîq.

Krank a. مريض marîdh pl. مرضى márdha; عليل 'alil; ضعيف dha'îf pl. ضعفا dhú'afā; Aeg. عيان 'ajjân; — krank sein od. werden مرض máridh, jémradh; Krankenbesuch شقة scháqqe; den K. besuchen (im Orient hat der K. ununterbrochen Besuch) عاد المريض 'âd (ja'ûd) el-marîdh; شق عليه scháqq (jeschúqq) 'alêhu; كشف عليه káschaf (jékschif) 'alêhu: man sagt dem K. ما عليك شر ان شا الله mâ 'alêk scharr in schā'llâh od. لا بلس عليك lâ bâs 'alêk es hat nichts Schlimmes zu bedeuten, so Gott will; Antw. لا تشوف شر lâ teschúf scharr mögest du nichts Schlimmes befahren! — od.: ما عليك الا العافية mâ 'alêk ílla'l-'âfije möge dich nur die Genesung treffen! Antw. الله يعافيك allâh ju'āfik Gott schenke dir Gesundheit! Dem Genesenen sagt man: الحمد لله على العافية el-hámd li'llâh 'ála'l-'âfije Lob sei Gott für die Genesung! Antw. الله يعافيك allâh ju'afik; Krankheit s. f. مرض máradh pl. امراض emrâdh; علة 'ílle pl. علل 'ilal; داء dâ.

Kranz s. m. von Blumen اكليل زهر iklîl záhar pl. اكاليل akālil.

Krätze s. f. جرب dschárab Grind قراع qarâ'.

Kratzen v. t. خرمش chármasch, juchármisch; خدش chádasch, jéchdusch.

Krausemünze s. f. Kraut نعناع na'nâ'.

Kraut s. n. حشيش haschîsch coll., ein K. حشيشة haschîsche pl. حشايش haschâjisch; عشب 'ischb pl. اعشاب a'schâb; siehe Gemüse.

Krebs s. m. سرطان sarathân; سلطعان saltha'ân pl. سلاطعين salātha'în; Seekrebs سرطان بحرى sarathân bahrij; — Krankheit اكلة âkile; رعاية ri'âje.

Kreide s. f. حوّار hawwâr; ein Stück حوارة hawwâre; طباشير thabāschîr.

Kreis s. m. دايرة dâjire pl. دواير dawâjir.

Kreislauf s. m. siehe Circulation.

Kresse s. f. siehe Brunnenkresse.

Kreuz s. n. صليب ßalîb pl. صلبان ßulbân; Zeichen des K. علامة الصليب 'alâmet eß-ßalîb; — Körpertheil صلب ßalb.

Kreuzbeerdorn s. m. شوكة الصبّاغين schôket eß-ßabbāghîn.

Kreuzigen v. t. صلب ßálab, jáßlub; gekreuzigt مصلوب maßlûb.

Kreuzweg s. m. مفرق الطرق máfraq eth-thúrq (pl. مفارق mefâriq); صليبة ßalîbe.

Kriechen v. n. دب dabb, jedúbb.

Krieg *s. m.* حرب ḥarb; محاربة muḥârabe; *heiliger K.* جهاد dschihâd; مجاهدة mudschâhade; *kriegerischer Ueberfall* غزوة gházwa; غازية ghâzije.

Krieger *s. m.* محارب muḥârib; حربجى ḥarbádschi; غازى ghâzī; — Kriegerisch *a.* حربى ḥárbij.

Kriegsbeute *s. f.* غنيمة ghanîme; — Kriegslist *s. f.* كيد الحرب kejd el-ḥarb *pl.* كياد kijâd; مكيدة mekîde *pl.* مكايد mekâjid; — Kriegsschiff *s. n.* مركب بيليك márkeb béjlik; *Maghr.* جفنة dschéfne *pl.* جفان dschifân; — Kriegsübungen *s. f. pl.* تعليمات حربية ta'lîmât ḥarbîjje; — Kriegswissenschaft *s. f.* الفنون الحربية el-funún el-ḥarbîjje.

Krippe *s. f.* مدود mádwad *pl.* مداود medâwid; معلف má'laf *pl.* معالف ma'âlif.

Kritik *s. f.* علم البحث 'ilm el-báḥç; — Kritiker *s. m.* باحث bâḥiç; مباحث mubâḥiç.

Krokodil *s. n.* تمساح timsâḥ *pl.* تماسيح temâsiḥ.

Krone *s. f.* اكليل iklîl *pl.* اكاليل akālîl; تاج tâdsch *pl.* تيجان tîdschân.

Krönen *v. t.* كلل kállal, jukállil; توج táwwadsch, jutáwwidsch.

Kropf *s. m.* سلعة síl'a; *der Vögel* حوصلة ḥáußale *pl.* حواصل ḥawâßil.

Kröte *s. f.* ضفدع السم dháfda' es-sámm (*pl.* ضفادع dhafâdi'); عقرقة 'aqúrruqe.

Krücke *s. f.* عكازة 'ukkâze *pl.* ât *u.* عكاكيز 'akākîz; *auf Krücken gehen* تعكز ta'ákkaz; *wer auf K. geht* ابو عكازات âbu 'ukkāzât.

Krug *s. m.* جرة dschárre *pl.* جرار dschirâr *u.* جرر dschúrar; قلة qúlle *pl.* قلل qúlal; بلاص ballâß *pl.* بلاليص balālîß; كوز kûz *pl.* اكواز ekwâz; شطوف schathûf; ابريق ibrîq *pl.* اباريق abārîq.

Krume *s. f.* لب الخبز lubb el-chúbz; لبابة lebâbe.

Krumm *a.* معوج mu'áwwadsch; اعوج á'wadsch; منحنى munḥánī; *bogenförmig* مقنطر muqánthar.

Krümmen *v. t.* عوج 'áwwadsch, ju'áwwidsch; حنى ḥána, jáḥnī.

Kruste *s. f.* قشرة qíschre.

Krystall *s. m.* بلور billûr; *Bergkrystall* حجر البلور ḥádschar el-billûr.

Küche *s. f.* مطبخ máthbach *pl.* مطابخ mathâbich.

Kuchen *s. m.* قرص qurß *pl.* اقراص aqrâß; *in Butter gebacken mit Zucker* زلابية zelâbije; بقلاوة baqlâwa.

Küchlein *s. n.* صوص ßûß *pl.* صيصان ßîßân; كتكوت ketkût *pl.* كتاكيت ketākît.

Kufe *s. f. siehe Bottich;* — Küfer *s. m. siehe Böttcher.*

Kugel *s. f.* كرة kóra *pl.* كور kúwar, *auch* kúrra *und* كلة kílle, kúlle *pl.* كلل kílal; — *zum Spielen* طابة thâbe; *Flintenkugel*

رصاصة raßâße; — Kugelförmig a. كرى kórij; مطوب mutháwwab; مكبكب mukábkab; — Kugelzieher s. m. برمة bárme; بريمة barîme.

Kuh s. f. بقرة báqara, báqra pl. ât.

Kühl a. رطب ráthib; بارد bárid.

Kühlen v. t. رطّب ráttbab, jurátthib; برد bárrad; — Kühlung s. f. ترطيب tarthib; تبريد tebrîd.

Kühn a. جاسر dschâsir; — Kühnheit s. f. جسارة dschesâre.

Kuhpocken s. f. pl. طعم الجُدرى البقرى thá'am el-dschédrij (el-dschúdarij) el-báqarij.

Kümmel s. m. كمون kemmûn; كميون kimjûn.

Kummer s. m. غم gham pl. غموم ghumûm; كرب karb.

Kümmern, *sich v. r. um etwas* بالى بشى bála (jubâlî) bi-schê; *er kümmert sich nicht darum* ما يبالى mâ jubâlî.

Kummet s. n. (الخيل) طوق thauq, thôq pl. اطواق athwâq.

Kunst s. f. صنعة ßán'aa; صناعة ßanâ'e pl. صنايع ßanâji'; فن fenn pl. فنون funûn.

Künstler s. m. صنعى ßána'ij; صنايعى ßanâja'ij pl. ijje; صاحب صناعة ßâhib ßanâ'e pl. اصحاب الصنايع aßhâb eß-ßanâji'; — Künstlich a. *von Menschen gemacht* اصطناعى ißthinâ'ij; عملى 'ámalij.

Kupfer s. n. نحاس nuhâs; — Kupferschmied s. m. نحاس nahhâs; — Kupferstich s. m. نقشة náqsche; — Kupferstecher نقاش naqqâsch pl. în.

Kuppel s. f. قبة qúbbe pl. قبب qúbab; *das Innere* قبوة qábwe.

Kuppeln v. t. عرّص 'árraß, ju'árriß; — *Kuppelei s. f.* تعريص ta'rîß; — *Kuppler s. m.* معرص mu'ärriß.

Küraſs s. m. درع dir'a pl. دروع durû'a u. ادراع edrâ'; زرديه zerdîjje; — Kürassier s. m. مدرّع mudárra'.

Kurbel s. f. ملوى mílwa pl. ملاوى melâwî (آلة).

Kürbis s. m. قرع qár'a *coll., ein K.* قرعة qár'aa; جبس dschébes; فقوس faqûs; يقطينة jaqthîne.

Kürschner s. m. فرّا fárrâ pl. فرايين farrâjîn; — -waare s. f. فراوى farâwij.

Kurz a. قصير qaßir; مقتصر muqtáßar; *mit einem Wort* الحاصل el-hâßil; *in Kurzem* عن قريب 'an qarîb; *seit Kurzem, kürzlich* من مدة قريبة min múdde qarîbe.

Kürze s. f. قصر qußr.

Kürzlich *adv. siehe Kurz.*

Kurzsichtig a. قصير النظر qaßir en-náçar; — -keit s. f. قصر نظر qußr náçar.

Kuſs s. m. قبلة qúble; بوسة báuse, báwse, *vulg.* bûse; لثمة láçme, látme; Küssen v. t. قبل qábbal, juqábbil; باس bâs, jebûs;

لثم láçam, látam, jáltum; *die Hand, die du nicht beifsen kannst, küsse* اليد التي ما تقدر تعضها بوسها el-jád ellátī ma táqdir ta'ádhdh'hā bûs'hā!

Küste *s. f. des Meeres* ساحل البحر sâhil el-bahr *pl.* سواحل sawâhil; شاطي البحر schâthī el-bahr *pl.* شواطي schawâthī.

Kutsche *s. f.* كاروصة kārôßa; عربانة 'arabâne *pl.* ât.

Kutscher *s. m.* سواق العربانة sawwâq (*pl.* îu) el-'arabâne; عربجي 'arabádschi *pl.* îjje; عربنجي 'arabéndschi.

Kutte *s. f.* ثوب الراهب çôb er-râhib.

L

Laben *v. t. die Milch* جبّن الحليب dschábban (judschábbin) el-halîb; روّق ráwwaq, juráwwiq; — *siehe Erquicken, f.* má'mal *pl.* ma'âmil.

Laboratorium *s. n.* معمل mi'mal.

Lächeln *v. n.* تبسم tebássam; *er sprach lächelnd* قال و هو يتبسم qâl wa húa jetebássam; *das L.* تبسم tebássum.

Lachen *v. n.* ضحك dháhak, jádh'hak; *einem in's Gesicht (in den Bart) l.* ضحك على ذقنه dháhak 'ála dáqan'hu; *das Lachen* ضحك dha'hk, dhi'hk.

Lachs *s. m.* حوت سليماني hût suleimânij.

Lack *s. m.* صمغ اللك ßamgh el-lák (luk, lukk) *v.* لاك lâk.

Lackiren *v. t.* دهن dáhhan, judáhhin (بصمغ اللك bi-ßámgh el-lak).

Lade *s. f.* خزنة cházne; دولاب dūlâb *pl.* دواليب dawālib.

Laden *s. m. am Fenster* لوح الطاقة lôh (*pl.* alwâh) eth-thâqe; درفة dárfe *pl.* ât; — *des Kaufmanns* دكان dukkân *pl.* دكاكين dekākîn; حانوت hānût *pl.* حوانيت hawānit.

Laden *v. t. die Flinte* عمر البندقية 'ámmar (ju'ámmir) el-benduqîjje; دك dakk, jedúkk; *ein Schiff* وسق wássaq, juwássiq; اوسق áusaq, jûsiq; حمل hámmal, juhámmil; — Ladestock *s. m.* مدكة midákke *pl.* ât; — Ladung *s. f. Schufs* عمار بارود 'umâr bārûd; *Kartusche der Kanone* فوشك fáuschik *pl.* فواشيك fawāschîk; فشكة féscheke *pl.* فشك féschek; *Ladung eines Schiffes* حمولة المركب hamûlet el-márkeb; تعبية المركب ta'bîjjet el-márkeb; وسق wasq.

Laffette *s. f. der Kanone* خشبة المدفع cháschabet el-médfa'; قنداق (قنداق) المدفع qándaq (qindâq) el-médfa' *pl.* قناديق qanâdiq *u.* qindāqât.

Lage *s. f. Umstände* حالة hâle *pl.* احوال ahwâl; *örtliche* محطة mahátthe; موضع máudha';

Steine etc. صف ßaff *pl.* صفوف ßufûf; *über einander* طبقة thábaqe *pl.* ât, طاق thâq *pl.* طيقان thīqân.

Lager *s. n. milit.* عرضي ʿórdha; معسكر maʿáskar; *siehe Bett;* — Lagern *v. n.* نصب عرضي náßab (jánßub) ʿórdha; نزل názal, jénzil: *lagert dieser Stamm immer an diesem Platze?* هذه القبيلة دايما نازلة في هذا الموضع hâdsi el-qabîle dâjiman nâzile fi hâdsa el-máudhaʿ?

Lahm *a.* مكسح mukássah; كسيح kesîh; مقعد múqʿad; *von Armen u. Händen* أكتع áktaʿ, *fem.* كتعا kátʿā *pl.* كتع kutʿ; — Lähmung *s. f.* كساحة kusâhe; *einseitige* فالج fâlidsch; *eines Nervs* تخلع tachállu'.

Laib *s. m. Brot* قرصة خبز qúrßat chubz.

Laich *s. m. der Fische* بطارخ bathârich; بسارية besârijje.

Laie *s. m.* عالماني ʿālemânij.

Lamm *s. n.* خروف charûf *pl.* خرفان churfân; خاروف chārûf *pl.* خواريف chawârîf; *Aeg.* حمل hámal *pl.* حملان humlân; *türk.* قوزي qûzu.

Lampe *s. f.* سراج sirâdsch *pl.* سرج súrudsch; منارة menâre *pl.* منابر menâjir; قنديل qandil *pl.* قناديل qanādîl.

Land *s. n. nicht Meer* بر barr; *das zusammenhängende Land* البر المتصل el-bárr el-muttáßil; — *nicht Stadt* ضيعة dháiʿa, dhêʿa: *er wohnt auf dem L.* يسكن في الضيعة jéskun fi'dh-dhêʿa; *offenes Land* ريف rîf *pl.* أرياف arjâf; برية barrijje; — *Provinz* بلاد bilâd (*pl. v.* بلد béled) *pl. pl.* بلدان buldân; قطر qáthar *pl.* اقطار aqthâr: *in diesem Lande* في هذه البلاد fi hâdsi el-bilâd; *die Länder des Ostens* بلاد الشرق bilâd esch-schárq, الاقطار الشرقية el-aqthâr esch-scharqîjje.

Landbau *s. m. siehe Ackerbau.*

Landen *v. n.* رسى على البر rása (jársī) ʿála'l-bárr; طلع من المركب thálaʿ (játhlaʿ) min el-márkeb; — *v. t. z. B. Waaren* طلع او اخرج من المركب thállaʿ (juthálliʿ) *od.* áchradsch (júchridsch) min el-márkeb.

Landenge *s. f.* لسان ارض بين بحرين lisân árdh bên bahrên; *zu einer Insel führend* دخلة (او رقبة) الجزيرة dáchlet *od.* ráqabet el-dschezîre.

Landhaus *s. n.* مقصف máqßaf *pl.* مقاصف maqâßif; بيت في الضيعة bêt fi'dh-dhêʿa.

Landmann *s. m. siehe Bauer.*

Landsmann *s. m. er ist mein L.* هو ابن بلادي húa ibn bilâdi; *pl. deine* Landsleute اولاد بلادك aulâd bilâdak.

Landstrafse *s. f.* شارع عام schâriʿ ʿâmm *pl.* شوارع schawâriʿ; درب سلطاني darb sulthânij.

Landung *s. f.* طلوع من المركب thulûʿa min el-márkeb.

Landwirth *s. m. siehe Bauer;* Landwirthschaft *s. f. siehe Ackerbau.*

Lang *a.* طويل thawîl *pl.* طوال thiwâl, *vulg.* thuwâl; — Länge *s. f.* طول thûl : *dies Zimmer ist 20 Fuſs lang* الاوضة لها فى الطول عشرين قدم el-ôdha la-hâ fi'th-thûl 'aschirîn qádam; *lange Zeit* مدة طويلة múdde thawîle; *Länge der Zeit* طول المدة thûl el-múdde; طولة thûle; *es ist lange her* من زمان طويل min zemân thawîl *od.* min zemân.

Langsam *a.* بطى báthî; متباطى mutebâthî; متوانى mutawânî; — *adv.* ببطوء bi-buthû; على مهل 'ála ma'hl; مهلا má'hlan : *geh langsam* امشى على مهل ímschî ála ma'hl; *sprich l., damit ich besser verstehe* تكلم على مهل من شان ان افهم احسن tekállam 'ála ma'hl min schân ann áfham áhsan; — Langsamkeit *s. f.* بطاء buthâ, بطو buthû; مهل ma'hl, máhal; توانى tuwânî.

Längst *adv.* من زمان طويل min zemân thawîl.

Langweile *s. f.* ملل málal; ملالة melâle; زعلة zá'ale; — Langweilen *v. t.* امل amáll, jumíll; زعل zá''al, juzá''il; *Gelangweilt a.* ملول malûl; زعلان za'lân; — Langweilig *a.* مملول memlûl; مزعل muzá''il.

Lanze *s. f.* رمح rumh *pl.* رماح rimâh *u.* ارماح armâh; *kurze* مزراق mizrâq *pl.* مزاريق mezârîq; *das Eisen* حربة hárbe *pl.* حراب hirâb; — *Lancier s. m.* رامح râmih; رماح rammâh.

Lanzette *s. f.* ريشة فصادة rîschet faßâde; مشراط mischrâth *pl.* مشاريط meschârîth; *pers.* نشتر neschtér.

Lappen *s. m. Tuch* قطعة جوخ qíth'at dschûch *pl.* قطع qítha'; *abgerissener* خرقة chírqa *pl.* خرق chíraq.

Lärm *s. m.* رجة ráddsche; عياط 'ijâth; غاغة ghâgha; ضجة dháddsche; غوشة gháusche, ghôsche; — Lärmen *v. t.* غوش gháwwasch, jugháwwisch; ضج dhaddsch, jadhíddsch.

Lassen *v. t.* خلى chálla, juchállî; ابقى ábqa, júbqî; ترك tárak jétruk : *laſs mich gehen* خلينى اروح challînî arûh! *laſs uns deine Waare sehen!* خلينا نشوف بضاعتك challînā neschûf bidhâetak! *laſst uns vorüber!* خلونا نفوت challûnā nefût! *od.* فوتونا fawwitúnā! *laſs die Gelegenheit nicht vorbei!* لا تخلى الفرصة تفوتك lā tuchálli el-fúrßa tefûtak! *laſs mich meine Arbeit thun!* خلينى اعمل شغلى challînî á'mal schúghlî! *die Hitze läſst mich nicht schlafen* الشوب ما يخلينى انام esch-schôb mâ juchallînî anâm; — *laſs mich in Ruhe!* خلينى challînî! اعتقنى á'tiq'nî! خلصنى chálliß'nî! فضنى منك fúddhnî mínnak! دعنا dá'nā! (*Imp. v.* ودع wáda', *Aor.* يدع jéda' : لم يدع lam jéda' *er läſst es nicht zu*); *laſs diese Reden!* دعنا من هذا الكلام dá'nā min hâdsa el-kalâm!

od. دع عنك هذا الكلام da' 'ánnak hâdsa el-kalâm! — *du hast mir Nichts mehr zu thun gelassen* ما خليت شي ما اعمله mâ challêt'sch mā á'mal'hu; *ich habe ihn im Gerichtshaus gelassen* تركته او ابقيته في المحكمة tarákt'hu od. abqêt'hu fi'l-máḥkeme; *die Waaren, welche Sie bei uns gelassen haben* البضايع التي ابقيتوها لدينا el-bedhâji' ellátī abqētûhā ladênā; *er liefs ihn nach Belieben handeln* تركه على هواه tárak'hu 'ála hawâhu; *lassen wir das auf ein anderes Mal* نترك الدعوة الى غير يوم nétruk ed-dá'wa íla ghêr jôm. — *Lassen im Sinne des Veranlassens einer Handlung wird übersetzt durch die II. od. IV. Form des betreffenden Zeitworts, oder durch* أمر ámar, jâmur *befehlen,* قال qâl, jaqûl *sagen,* وصى wáßßa, juwaßßī *beauftragen,* جعل dschá'al, jédsch'al *veranlassen: ich werde es dir durch meinen Bruder geben lassen* اجعل اخوي يعطيك اياه ádsch'al achûja ju'thîk ijjâhu; *der König liefs ihn hinrichten* امر الملك بضرب عنقه ámar el mélik bi-dhárb 'únq'hu; *er läfst sich ein neues Gewand machen* امر الخياط ان يعمل له بدلة ámar el-chájjâth an já'mal la-hú bédle od. وصى الخياط يعمل الخ wáßßa el-chajjâth já'mal u. s. w. *lafs ihn eintreten!* خليه يدخل challîhu jédchul od. قل له حتى يدخل qul la-hú hátta jédchul! *lafs ihn schweigen!* قل له حتى يسكت qul la-hú hátta jéskut! *der Arzt hat ihn schwitzen lassen* عرقه الحكيم 'árraq'hu el-hakîm; *ich habe die Sache an ihn gelangen lassen* اوصلت الشي اليه außált esch-schê ilêhu.

Last *s. f.* ثقلة çíqle, síqle *pl.* اثقال açqâl; *eines Mannes* شيلة الرجل schéjlet er-râdschol; حملة hámle; *von Thieren* حمل himl, haml *pl.* احمال ahmâl; *Kameelslast* حمل الجمل haml el-dschémel; — Lastthier *s. n.* دابة dâbbe *pl.* دواب dawâbb; — Lastträger *s. m.* حمال hammâl *pl.* în; شيال schajjâl; عتال 'attâl *pl.* 'attâle.

Laster *s. n.* عيب 'aib, 'êb *pl.* عيوب 'ujûb; رذيلة redsîle *pl.* رذايل redsâjil; فساد fesâd; فسق fisq; — Lasterhaft *a.* فاسق fâsiq; رذيل rádsîl *pl.* رذلاء rúdsalā; طالح thâliḥ *pl.* în u. طلاح thullâḥ.

Lästig *a.* صعب ßá'ab; متعب mút'ib; ثقيل çaqîl, *mit* على 'âla *der Person.*

Laterne *s. f.* فانوس fânûs *pl.* فوانيس fawānîs; فنيار finjâr, فنار fenâr; *in der Zimmerdecke* ممراك memrâk.

Latte *s. f.* عارضة 'âridhe *pl.* عوارض 'awâridh; عارضية خشب 'âridhijjet cháschab; بداورة bedâware.

Lattich *s. m.* خس chass.

Lau *a.* فاتر fâtir; *Person* بارد bârid; — Lauheit, Lauigkeit *s. f.* فتور futûr.

Laub *s. n.* ورق شجر wáraq schádschar *pl.* اوراق aurâq.

Laube *s. f.* عريشة ʻarîsche *pl.* عرايش ʻarâjisch.

Lauberhüttenfest *s. n.* عيد المظلة ʻaîd el-miçálle.

Lauch *s. m.* كرّاث korrâṭ; *Maghr.* بيبروز beiberûz.

Lauern *v. n. siehe Auflauern.*

Lauf *s. m. des Wassers* جرى dschári; جريان dscharajân; *der Zeit* ممر الايام memárr el-ajjâm; *der Gestirne* سير النجوم sejr en-nudschûm; *das Laufen* جرى dschári; ركض rakdh.

Laufen *v. n.* جرى dschára, jédschrī; ركض rákadh, járkudh; *er fing an zu laufen* جعل يركض dschá'al járkudh.

Läufer *s. m.* ركّاض rakkâdh *pl.* în; مجرا midschrâ.

Läufig *a. Hündin* هايجة hâjidsche; طالبة thâlibe (كلبة).

Lauge *s. f.* ماء قلى mâ qâlī (qíla); *Maghr.* بوغاضة bughâdha.

Läugnen *v. t.* نكر nákir, jénkar; — *das Läugnen* نكران nukrân; انكار inkâr.

Laune *s. f.* زنطرة zánthare (زنترة); هواء (هوى) hawâ *pl.* اهوا á'hwā; *gute L.* كيف kejf, kêf; *er ist in guter L.* هو على كيفه (او متكيف) húa ʻála kêf'hu *od.* mutekájjif; *in schlechter L.* فقسان faqsân; *Einen in gute L. bringen* كيف kájjaf, jukájjif, — *in schlechte* خربط كيفه chárbath (juchárbith) kêf'hu; *nach Laune* على كيفه ʻála kêfhu, على هواه ʻála hawâhu; — *Launenhaft a.* مزنطر muzánthir; هوايى hawâjij.

Laus *s. f.* قمل qaml *coll.*, *eine L.* قملة qámle; *mit Läusen behaftet* مقمل muqámmal; — Läusesucht *s. f.* داء القمل dâ el-qáml; — Lausen *v. t. den Kopf* فلى الراس fálla (jufállī) er-râs; *das Lausen* فلاية filâje; تفلية téflije.

Laut *s. m.* حسّ hass, hiss; رنة ránne; صوت ßôt *pl.* اصوات aßwât.

Laut *a. mit lauter Stimme* بصوت عالى bi-ßôt ʻâlī.

Laute *s. f.* عود ʻaûd *pl.* عيدان ʻīdân; *siehe Musik.*

Läuten *v. n. feierlich* طنّ thann, jathínn; — *v. t. die Glocken* اطن النواقيس athánn (juthínn) en-nawāqîs; دق daqq, jedúqq; — *läute die Glocke (Klingel)!* دق الجرس duqq el-dscháras!

Laxiren *v. n. siehe Abführen.*

Leben *s. n.* حياة hajât; *animalisches L.* حيوانية haiwānîjje; *dieser Welt* حياة الدنيا hajât ed-dúnja, *jenseits* الاخرة el-âchire; المعاد el-maʻâd; *sein L. vertheidigen* مانع عن نفسه mânaʻ (jumâniʻ) ʻan náfs'hu; — *Lebensdauer* عمر ʻumr: *Gott schenke Ihnen langes Leben!* اطال الله

عمرك athâl allâh 'úmrak! *das L. ist hier theuer* المعاش غالى هنا el-ma'âsch ghâlī hénne.

Leben *v. n.* عاش 'âsch, ja'îsch; *von etwas* تقوت ب taqáwwat b': *er lebt von seiner Hände Arbeit* يتقوت بشغل (او بكد) يديه jetaqáwwat bi-schúghl (*od.* bi-kádd) jaddêhu; *woron leben die Leute des Klosters?* من اى يعيشوا اهل الدير min ê ja'îschū a'hl ed-dêr? *lebt dein Vater noch?* ابوك هو حى abûk húa hájj? *als er noch lebte, zu seinen Lebzeiten* فى حياته fi hajât'hu.

Lebendig *a.* حى hajj *pl.* احياء ahjâ; عايش 'âjisch; *besser ein lebendiger Hund als ein todter Löwe* كلب حى خير من اسد ميت kelb hajj chêr min ásad méjjit.

Lebensbeschreibung *s. f. siehe Biographie.*

Lebensmittel *s. n.* قوت qût *pl.* اقوات aqwât; عيش 'aisch, 'êsch; *pl. die L.* زاد zâd; مونة mûne *u.* مؤونة mu'ûne; *Maghr.* كمانية kummānîjje; *die L. gingen aus* قل الزاد qall (jaqíll) ez-zâd; *wir erhalten die L. täglich aus der Stadt* المونة تجى لنا (او تاتينا) كل يوم من المدينة el-mûne tédschī la-nâ (*od.* tātî'nā) kull jôm min el-medîne.

Leber *s. f.* كبد kâbid *pl.* اكباد ekbâd, *sammt Herz, Lunge und Milz* معلاق mi'lâq *pl.* معاليق ma'âlîq.

Lebewohl *s. n.* وداع wadâ'; *Einem L. sagen* ودع احدا wádda' (juwáddi') áhadan.

Lecken *v. t.* لحس láhis, jálhas, *vulg.* لحسح lásih, jálsah; لعق lá'iq, jál'aq.

Lection *s. f.* درس dars, ders *pl.* دروس durûs.

Leder *s. n.* جلد dschild *pl.* جلود dschulûd; *Rindsleder* جلد بقر dschild báqar.

Ledig *a. siehe Cälibat.*

Leer *a.* فاضى fâdhī; فارغ fârigh; *leeres Fafs* برميل فاضى barmîl fâdhī; *mit leeren Händen* يده فارغة jád'hu fârighe; خالى châlī (*Raum*); خاوى châwī (*Haus, Magen*); — *leer sein* فضى fádhia, jéfdha; فرغ fáragh, jéfragh; — Leere *s. f. leerer Raum* خلو chulúww, chúluw; فضاء fidhâ.

Leeren *v. t.* فرغ fárragh, jufárrigh; فضى fádhdha, jufádhdhī.

Legat *s. n. Vermächtnifs* خلف موصى chálaf muwáßßa; *L. der Nutzniefsung einer unveräufserlichen Sache* وقف waqf *pl.* اوقاف auqâf.

Legen *v. t.* وضع wádha, *Aor.* يضع jádha'; حط hatth, jahúthth; جعل dschá'al, jédsch'al; *lego den Brief in die Lade!* حط المكتوب فى الدولاب hutth el-maktûb fi'd-dūlâb! — *sich (schlafen) legen* رقد ráqad, járqud.

Lehm *s. m.* طين thîn.

Lehne *s. f.* ظهرية dha'hrîjje; — *Lehnsessel s. m.* كرسى مسند

kúrsij mísnad; — Lehnen, *sich v. r. siehe Anlehnen.*

Lehre *s. f.* تعليم ta'lîm *pl.* تعاليم ta'âlîm; *Ansicht* رأى râï *pl.* آرا arâ; *Schule* مذهب médsheb *pl.* مذاهب medsâhib; — *Lehrzeit* تعلم ta'állum.

Lehren *v. t.* علّم 'állam, ju'állim; *er hat mich lesen (schreiben) gelehrt* علمني القراية (الكتابة) 'állam'nī el-qirâje (el-kitâbe).

Lehrer *s. m.* معلّم mu'állim *pl.* mu'állimîn.

Lehrling *s. m.* متعلم muta'állim *pl.* în; تلميذ في صنعة talmid fi ßanâ'e *pl.* تلاميذ talāmîd.

Lehrreich *a.* مفيد (للتعليم) mufid (li't-ta'lîm).

Leib *s. m.* بدن béden; *siehe Körper.*

Leiblich *a.* جسماني dschismânij; جسدي dschésedij.

Leibschmerzen *s. m. pl. siehe Bauchweh.*

Leibwache *s. f. des Königs* حرّاس الملك hurrâs (*pl. v.* حارس hâris) el-mélik.

Leichdorn *s. n.* عسو 'usúww; دحاس duhâs; دمال dumâl.

Leiche *s. f.* Leichnam *s. m.* بدن بلا روح béden bi-lâ rûh; ميت májjit; جثة dschúçça *pl.* جثث dschúçaç.

Leichenbegängnifs *s. n.* جنازة dschenâze *pl.* جنايز dschenâjiz; — Leichentuch *s. n.* كفن kéfen *pl.* اكفان ekfân.

Leicht *a. zu thun* سهل sáhil; هين hájjin *pl.* اهوناء á'hwinā; *adv.* بسهولة bi-suhûle; — *von Gewicht* خفيف chafîf *pl.* خفاف chifâf; — Leichtigkeit *s. f.* سهولة suhúle; خفة chiffe.

Leichtsinn *s. m.* خفّة عقل chíffet 'aql; قلة ثبات qíllet tebât; طياشة thijâsche; — Leichtsinnig *a.* خفيف العقل chafîf el-'aql; طايش thâjisch.

Leid *s. n.* اذية adsîjje; غم ghamm; الم álam; عناء 'unâ; *Einem ein L. anthun* آذى احدا âdsa (ju'âdsī) áhadan; — *es thut ihm leid* يتحسر على شى jetahássar 'ála schê; يتأسف على jeta'ássaf 'ála; *das thut mir leid* هذا يصعب على hâdsa jáß'ab 'aláјja, *bei e. Verlust:* يا حسرتي jâ hásratī; يا خسارتي jâ chesârati.

Leiden *v. t. siehe Dulden.*

Leidenschaft *s. f.* هوى háwa *pl.* اهواء a'hwâ; شهوة schá'hwe *pl.* scha'hwât *u.* شهاوى schahâwī; *bezähme deine L.!* خالف هواك châlif hawâk! — *für etwas* تولع بشى tawállu' bi schê; — *Leidenschaftlich a.* مغرم múghram; — *adv.* بشدة bi-schídde; بغرام bi-gharâm.

Leihen *v. t. Einem etwas* سلف احدا (او لاحد) الشى sállaf (jusállif) áhad (*od.* li-áhad) esch-schê; اعاره الشى a'âr-(ju'îr-)hu esch-schê; *Geld* اقرضه فلوس áqradh-(júqridh-)hu fulûs; *sich von Einem etwas leihen* استعار

منه الشى istaʿâr (jestaʿîr) mín'hu esch-schê; استسلف istáslaf, jestáslif; *Geld* اقترض iqtáradh, jaqtáridh; استقرض istáqradh, jestáqridh; *der Ausleihende* مقرض múqridh; *der Entlehnende* مستقرض mustáqridh; *geliehen* مقترض muqtáradh; *Leihvertrag s. m. zur unentgeltl. Benützung einer Sache* عارية ʿârije, *der Verleihende* معير muʿîr, *der Leihende* مستعير mustaʿîr, *das Geliehene* مستعار mustaʿâr.

Leihhaus *s. n.* بيت الرهن bêt er-ra'hn.

Leim *s. m.* غراء ghirâ; — Leimen *v. t.* لصق بالغراء láßßaq (juláßßiq) bi'l-ghirâ.

Lein *s. m.* كتان kettân; *feiner* كتان خاص k. châßß; — Leinwand *s. f.* قماش كتان qumâsch kettân; بز bazz, bezz; *feinste* كتان مقصور kettân maqßûr; — Leintuch *s. n.* ملاية فرش miläjet farsch; *siehe Betttuch.*

Leise *a. Ton* حس واطى hass wâthî; *leise sprechen* تكلم بالواطى أو بصوت خفى tekállam bi'l-wâthî *od.* bi-ßôt cháfij.

Leiten *v. t. die Geschäfte* دبر الامور dábbar (judábbir) el-umûr; *siehe Führen.*

Leiter *s. f.* سلم súllam, síllim, séllem *pl.* سلالم selâlim; — *s. m. siehe Führer.*

Lende *s. f.* صلب ßalb *pl.* اصلب áßlub *u.* اصلاب aßlâb.

Lenken *v. t.* ساس sâs, jesûs; دبر dábbar, judábbir; حكم على hákam (jáhkum) ʿála.

Leopard *s. m.* نمر nimr *pl.* نمورة numûre; *Maghr.* غيلس ghâilas; *türk.* قپلان qaplân.

Lerche *s. f.* قنبرة qúmbure; دالوع dālûʿa.

Lernen *v. t.* تعلم taʿállam, jetaʿállam; *wir lernen lesen* نتعلم القراية netaʿállam el-qirâje; — *das Lernen* تعلم taʿállum; *du kannst diese Sprache ohne Lehrer lernen* يمكنك تعلم هذا اللسان بغير معلم júmkinak taʿállum hâdsa el-lisân bi-ghêr muʿállim.

Lesen *v. t.* قرأ qára, jáqra; *kannst du lesen?* تعرف شى تقرى táʿrif'sch táqra? *lies diesen Brief* اقرا هذا المكتوب íqra hâdsa el-maktûb! *das Lesen* قراية qirâje: *ich bin gewohnt eine Stunde vor Schlafengehen zu lesen* انا متعود على القراية ساعة قبل ارقد ána mutaʿáwwid ʿála'l-qirâje sâʿe qabl árqud.

Letzte, *der, die, das* الاخر el-âchir; الاخرانى el-āchirânij.

Leuchten *v. a.* اضاء adhâ, *Aor.* يضىء judhî; لمع lámiʿ, jálmaʿ; *der Mond leuchtet in der Nacht* القمر يضى لنا ليلا el-qámar judhî la-nâ léilan; *das Leuchten* اضاء idhâ; — Leuchtend *a.* مضىء mudhî; لامع lâmiʿ; *die Sterne sind leuchtende Körper* الكواكب هى اجسام نورانية (او نيرة) el-kawâkib hîje edschsâm nūrânijje (*od.* nájjire).

Leuchter *s. m.* شمعدان schama'-dân *pl.* ât *u.* شماعدين schemā'-adîn.

Leuchtfeuer *s. n.* Leuchtthurm *s. m.* منارة menâre *pl.* منابر menâjir.

Leute *s. pl.* الناس en-nâs; *viele L.* ناس كثير nâs ketîr.

Licht *s. n.* نور nûr *pl.* انوار anwâr; ضوء dhû; *das natürliche Licht kommt von der Sonne* النور الطبيعي يحصل لنا من الشمس en-nûr eth-thabî'ij jáhßal la-nâ min esch-schéms; — *siehe Lampe, Kerze.*

Lichtputze, Lichtscheere *s. f.* مقص الشمعة miqáßß esch-schám'e; منطاف minthâf *pl.* مناطيف menāthîf.

Lichtzieher *s. m.* شمّاع schemmâ' *pl.* în.

Lieb *a. geliebt* عزيز 'azîz; محبوب mahbûb; *mein lieber Freund* عزيزي 'azîzī; *angenehm* مقبول maqbûl (*mir* عندي 'ándī); — *lieber : dies ist mir lieber als jenes* هذا عندي احسن من هذاك hâdsa 'ándī áhsan min hadsâk; *in der Frühe ist mir Kaffee lieber als Thee* القهوة في الصباح اشهى (او احب) الي من الشاي el-qá'hwe fi'ß-ßabâh áschha (*od.* ahább) ilájja min esch-schâï; *er stirbt lieber vor Hunger als daſs er arbeitet* يرضى يموت من الجوع وما يشتغل járdha jemût min el-dschû'a wa mā jeschtághil.

Liebe *s. f.* حبّ hubb, hibb; محبة mahábbe, *vulg.* muhébbe; ود wadd; *geschlechtliche L.* عشق 'ischq, 'aschq; غرام gharâm; هوى háwa; *heftige* شعف schá'af; *gegenseitige* تحابب ta-hâbub.

Lieben *v. t.* حب habb, jahúbb *u.* jahíbb; ود wadd, jawádd; هوى háwa, já'hwī; *verliebt sein* عشق 'áschiq, já'schaq; *heftig* شعف schá'af, jésch'af; — *sie lieben sich gegenseitig* حبوا بعضهم او تحاببوا hábbū bá'adh'-hum *od.* tahâbabū; *der Liebende* العاشق el-'âschiq; *die Geliebte* معشوقة ma'schûqe; عشيقة 'aschîqe; حبيبة habîbe.

Lieber *a. siehe Lieb.*

Liebhaber *s. m.* عاشق 'âschiq *pl.* عشاق 'uschschâq; *von Sachen* غاوي ghâwī *pl.* غواة ghuwât; طالب thâlib *pl.* طلاب thullâb; راغب في شي râghib (*pl.* în) fi schê.

Liebkosen *v. t. Einen* لاطفه lâthaf-(julâthif-)hu; — Liebkosung *s. f.* ملاطفة mulâthafe.

Lied *s. n.* غناء ghinâ *u.* اغنية úghnije *pl.* اغاني aghânī; غنية ghannîjje *pl.* غناني ghanânī; *geistliches* تسبيح tesbîh *pl.* تسابيح tesābîh.

Liederlich *a.* فاسق fâsiq; منهمك munhámik; — Liederlichkeit *s. f.* فسق وفساد fisq wa fesâd; انهماك inhimâk.

Lieferant *s. m.* موّان mawwân *pl.* mawwâne.

Liefern *v. t. die Bedürfnisse* قدم اللوازم qáddam (juqáddim) el-lawâzim; جهز بشى dscháhhaz (judscháhhiz) bi-schê.

Liegen *v. n. auf dem Rücken* انسطح insáthah, jensáthih; *auf dem Bauch* انبطح inbáthah, jenbáthih; *das Tuch liegt im Koffer* المنديل فى الصندوق el-mendîl fi'ß-ßandûq; *die Stadt liegt am Ufer des Meeres* المدينة موضوعة فى ساحل البحر el-medîne maudhû'a fi sâhil el-bahr; — *was liegt daran* ايش يجرى êsch jédschrī? *es liegt mir Nichts daran* ما علىّ mâ 'aláijja; ما على بالى mâ 'ála bâlī; *wenn es nur daran liegt* ان كان الامر موقوف على ذلك in kân el-ámr mauqûf 'ála dsâlik; *die Schuld liegt nicht an mir* ما لى ذنب mâ lī dsamb; الذنب ما هو علىّ ed-dsámb mā húa aláijja; — Liegend *a. auf dem Rücken* منسطح munsáthih, *auf dem Bauch* منبطح munbáthih; *gelegen* موضوع maudhû'a.

Lieutenant *s. m.* نايب nâjib *pl.* نواب nuwwâb; ملازم mulâzim *pl.* în; *Maghr.* خليفة chalîfe *pl.* chúlafā.

Lilie *s. f.* زنبق zémbaq; سوسان sūsân, schuschân, sôsan.

Limonade *s. f.* شراب الليمون scharâb el-leimûn; ليمونانة līmūnâta.

Linde *s. f.* زيزفون zeizfûn.

Lindern *v. t. siehe Mildern.*

Lineal *s. n.* مسطرة místhare *pl.* مساطر mesâthir.

Linie *s. f.* خط chatth *pl.* خطوط chuthûth; سطر sathr *pl.* سطور suthûr *u.* اسطر ásthur; *Linien ziehen*, liniren *v. t.* سطر sátthar, jusátthir.

Link *a.* شمالى schemâlij; *die linke Hand* يد الشمال jad esch-schemâl; اليد اليسرى el-jád el-júsra; *die Linke s. f. linke Seite* شمال schemâl; ميسرة méisare; يسار jesâr : *zur Linken* على الشمال 'ála 'sch-schemâl; يسارا jesâran; *wende dich links!* خذ على شمالك chud 'ála schemâlak!

Linse *s. f.* عدس 'ádas *coll.*, *eine L.* عدسة 'ádase; *Linsenmufs* عدسية 'adasîjje; *Glaslinse* عدسة زجاجية 'ádase zedschâdschîjje; — *Linsenförmig a.* عدسى 'ádasij.

Lippe *s. f.* شفة schâfah *pl.* شفاه schifâh *u.* schafawât, *vulg.* شفة schéffe, schúffe *pl.* شفف schúfaf *u.* شفاف schifâf.

List *s. f.* حيلة hîle *pl.* حيل híjal; مكرية makarîjje *pl.* ât; مكر mákar; — Listig *a.* مكار makkâr.

Liste *s. f.* قايمة qâjime.

Literatur *s. f.* علم الادب 'ilm el-ádab.

Lob *s. n.* حمد hamd; مدح mad'h; تمجيد temdschîd; *Gott Lob!* الحمد لله el-hámd li'lláh.

Loben *v. t.* مدح mádah, jémdah; حمد hámad, jáhmud.

Loch *s. n. Oeffnung* ثقب çaqb *pl.* ثقوب çuqûb; ثقبة çáqbe

pl. ثقب çúqab; خشة búch'sche *pl.* خوش buchûsch; *im Kleid* خرق charq *pl.* خروق churûq; *in der Erde* حفرة húfre *pl.* حفر húfar.

Locke *s. f.* حلقة شعر hálqat schá'ar; *Seitenlocke* مقصوص maqßûß *pl.* مقاصيص maqâßîß: *bei meiner Locke! (Betheuerung)* وحياة مقصوصي wa hajât maqßûßî.

Locken *v. t. siehe Anlocken.*

Locker *a. nicht gespannt* مرتخي murtáchi; مرخي múrcha; رخو ráchu; — Lockerkeit *s. f.* رخاوة richâwe; ارتخا irtichâ.

Löffel *s. m.* ملعقة mál'aqe *pl.* ملاعق melâ'iq; معلقة má'laqe *pl.* معالق ma'âliq; *großer* مغرفة míghrafe *pl.* مغارف maghârif.

Logarithmus *s. m.* وفق العدد wafq el-'ádad.

Logik *s. f.* علم المنطق 'ilm el-mánthiq; — *Logiker s. m.* منطقي manthiqij; — *Logisch adv.* على موجب المنطق 'ála múdschib el-mánthiq.

Loh *s. m.* دبغة díbghe; دباغ dibâgh; — *Lohgärber s. m. siehe Gärber.*

Lohn *s. m.* جزاء dschezâ; Löhnung *s. f.* اجرة údschre; كرا kirâ; *siehe Gehalt.*

Lohnen *v. t. siehe Belohnen.*

Lolch *s. m.* زوان ziwân.

Loos *s. n.* نصيب naßîb; قرعة qúr'aa *pl.* قرع qúra'; سهم sa'hm *pl.* سهام sihâm; *sie warfen das Loos* رموا القرعة rámû el-qúr'aa; *das L. entschied für ihn* القرعة له el-qúr'aa la-hú, *gegen ihn* عليه 'alêhu; — *Schicksal* قسمة qísme.

Loosen *v. a.* ضرب القرعة dhárab (jádhrib) el-qúr'aa; تقارع taqâra'.

Lootse *s. m.* بلوطا bilôtha; مدبر المركب mudábbir el-márkeb; *türk.* قيلغز qîlaghúz.

Lorbeer *s. m.* غار ghâr; *Rosenl.* دفلي díflij; *Laurocerasus* كرز الغار káraz el-ghâr.

Los *a.* منفك munfákk; منحل munháll; *siehe Locker.*

Losbinden *v. t.* فك fakk, jefúkk; حل hall, jahúll; — Loskaufen *v. t.* فدا fáda, jéfda; خلص chállaß, juchálliß; — Loslassen *v. t.* اطلق áthlaq, júthliq.

Löschen *v. t. Feuer* طفى tháfa, játhfi; اخمد áchmad, júchmid; *den Durst* قطع العطش qátha' (jáqtha') el-'áthesch; بل الريق ball (jebúll) er-rîq; — Löschhorn *s. n.* مطفي míthfa.

Löschpapier *s. n.* ورق المص wáraq el-máßß; ورق الكدش wáraq el-kédsch.

Lösegeld *s. n.* فداء fedâ; فدية fedîjje; فكاك fekâk.

Lösen *v. t.* Lösung *s. f. siehe Auflösen, Auflösung.*

Loth *s. n. siehe Maſs und Gewicht;* — *Bleiloth* فادن fádin; فيدن féidan; شقول schaqûl.

Löthen *v. t.* لحم láham, jálhum; الحم álham, júlhim; *gelöthet werden* تلاحم teláhham; — Löthung *s. f.* لحام lihâm.

Loterie *s. f.* نصيب naßîb; *in die L. setzen* حط في النصيب hátth (jahútth) fi'n-naßîb.

Lotus *s. m.* حندقوق handaqûq.

Löwe *s. m.* اسد ásad, ésed *pl.* اسود usûd; سبع sábu', sáb'a *pl.* سباع sibâ'; *junger* شبل schibl *pl.* شبول schubûl *u.* اشبال eschbâl; *Löwin* لبوة lábwe *pl.* labwât, *mit Jungen* مشبلة múschbile.

Lücke *s. f.* خلل chálal *pl.* خلال chilâl; *die L. ausfüllen* سد الخلل sadd (jesúdd) el-chálal.

Luft *s. f.* هواء háwā *pl.* اهوية á'hwije; *bewegte* ريح rîh *pl.* رياح rijâh; نسم nésem *pl.* انسام ensâm; *frische L. schöpfen* شم الهوا schamm (jeschímm) el-háwa; — *luftartig a.* هوائي hawâjij.

Luftballon *s. m.* قبة هوا qúbbet háwā; طابة منفوخة thâbe menfûche.

Lüften *v. t.* هوى háwwa, juháwwī; ريح rájjah, jurájjih; *durch Ausbreiten* نشر náschar, jénschur.

Luftig *a. Ort* مطرح هوي máthrah hawîjj; مطرح فرج máthrah fáradsch.

Luftröhre *s. f.* قصبة الرية qáßabet er-ríje; شخارة schachchare.

Luftspiegelung *s. f.* سراب serâb.

Lüge *s. f.* كذب kidb, (kádsib) kédib; مين mejn, mên; *eine L.* كذبة kídbe; *der L. beschuldigen* كذب káddab, jukáddib; استكذب istákdab, jestákdib.

Lügen *v. a.* كذب kádib (kádsib), jékdab; مان mân, jemîn.

Lügner *s. m.* كذّاب keddâb *pl.* în كذوب kadûb; ميان mejjân *pl.* în; منافق munâfiq; — *Lügnerisch a.* كاذب kâdib.

Lumpen *s. m.* خرقة chírqa *pl.* خرق chíraq; شرموطة scharmûthe, scharthûthe.

Lunge *s. f.* رئة ri'je, rîje *pl.* rijât; *die beiden L.* الريتين er-rījetên; — *L. sammt Herz, Milz u. Leber* معلاق mi'lâq *pl.* معاليق ma'ālîq (*auch als Speise*); — Lungenentzündung *s. f.* ذات الرية dsât er-rîje.

Lungensucht *s. f.* داء الرية dâ er-rîje; داء السل dâ es-sill.

Lunte *s. f.* فتيلة fetîle *pl.* فتايل fetâjil.

Lupine *s. f. ägypt.* ترمس túrmus, ترميس tirmîs.

Lust *s. f. nach etwas* خاطر châthir; شهوة schá'hwe; رغبة rághbe; *wenn Sie Lust haben* ان كان لك خاطر in kân lak châthir.

Lustig *a.* بحبوح bahbûh; بهيج bahîdsch; — Lustigkeit *s. f.* بهجة bá'hdsche; انبهاج inbihâdsch; انبساط inbisâth.

Lustseuche *s. f.* مرض فرنجي máradh firéndschij; فرنك احمدي firénk áhmedij; حب فرنجي habb firéndschij; المبارك el-mubârak; المبروكة el-mebrûke.

Luxation *s. f.* تخلع العظم tachállu' el-'açm; فك العظم fakk el-'açm.

M

Maal *s. n. natürl.* علامة طبيعية ʻalâme thabīʻijje.

Machen *v. t.* عمل ʻámal (ʻámil), jáʻmal; فعل fáʻal, jéfʻal; *künstlich* صنع ßánaʻ, jáßnaʻ; *was machst du?* تعمل اى táʻmal ê? *was wirst du machen?* ايش رايح تعمل êsch râjih táʻmal? *was ist da zu machen?* ايش العمل êsch el-ʻáml? ايش بدنا نعمل êsch bídd'nā náʻmal? *was soll ich damit machen?* ايش اعمل فيه êsch áʻmal fîhu? *es macht Nichts* ما فيه باس mā fîh bâs; *der Schneider macht mir ein neues Gewand* الخياط يعمل لى بدلة جديدة el-chajjâth jáʻmal lī bédle dschedîde; *das macht mir viel Vergnügen* يحصل لى من ذلك غاية المحظوظية jáhßal lī min dsâlik ghâjet el-mahçūçîjje.

Macht *s. f.* قدرة qúdre; اقتدار iqtidâr; قوة qúwwe; *wir sind Alle in seiner Macht* كلنا تحت حكمه (حكومته, يده) kúllnā taht húkm'hu *od.* taht hukûmet'hu *od.* taht jád'hu; *der Besucher steht in der Macht des Besuchten* الزاير فى قبض المزور ez-zâjir fi qabdh el-mezûr.

Mächtig *a.* قادر qâdir; صاحب قوة واقتدار ßâhib qúwwe wa iqtidâr; عزيز ʻazîz.

Mädchen *s. n.* بنت bint *pl.* بنات banât; صبية ßabîjje *pl.* صبايا ßabâjā; *kleines Mädchen* بنية bunájje *pl.* bunajjât.

Magazin *s. n.* مخزن máchzen *pl.* مخازن machâzin; حاصل hâßil *pl.* حواصل hawâßil; فندق fúnduq *pl.* فنادق fenâdiq.

Magd *s. f. siehe Dienerin.*

Magen *s. m.* معدة míʻde, máʻde *pl.* معد míʻad; — Magenkrampf *s. m.* تشنج المعدة teschánnudsch el-máʻde.

Mager *a.* نحيف nahif *pl.* نحاف nihâf; هزيل hezîl; مهزول ma'hzûl; شخت schâchit; *Fleisch* غث ghaçç; غثيث ghaçîç; — Magerkeit *s. f.* نحافة nuhâfe; هزال hezâl; نحول nuhûl; غثاثة ghaçâçe.

Magie *s. f.* سحر si'hr.

Magnet *s. m. Stein* حجر مغنطيس hádschar maghnathîs; — Magnetisch *a.* مغنطيسى maghnathîsij; — Magnetisiren *v. t.* حك (او دلك) بالمغنطيس hakk (*od.* dállak) bi'l-maghnathîs; — Magnetismus *s. m.* خواص المغنطيس chawâßß el-maghnathîs; — Magnetnadel *s. f.* الابرة المغنطيسية el-íbre el-maghnathīsîjje.

Mähen *v. t.* حش haschsch, jahúschsch; قصل qáßal, jáqßil; — Mahd *s. f.* حشة háschsche; — Mähder *s. m.* حشاش haschschâsch, قصال qaßßâl *pl.* în.

Mahl, Mal *s. n. Mahlzeit s. f.* اكلة ákle; غذاء ghidá; غدوة ghádwe; *Gasterei* وليمة walîme; ضيافة dhijâfe.

Mahlen *v. t. Mehl* طحن tháḥan, játh'ḥan; *auf der Handmühle grob mahlen* جرش dschárasch, jédschrusch.

Mähne *s. f.* شعر الرقبة schá'ar er-ráqabe; عرف الفرس 'urf el-fáras; معرفة má'rafe; *Maghr.* سبيب العود sebîb el-'aûd.

Mai *s. m.* ايار ajjâr; *fällt der Jänner auf den Muharrem, so entspricht dem Mai der* جماد الاول dschemâd el-áwwal.

Majestät *s. f. Titel* سعادة sa'âde; *Ew. Majestät* سعادتكم sa'âdetkum.

Major *s. m.* ناظر nâçir *pl.* نظار nuççâr; *türk.* بيك باشى biñ báschy, bímbaschy.

Majoran *s. m.* مردقوش mardaqôsch, bardaqôsch (*für* مرزنجوش marzandschôsch).

Mais *s. m.* درة, درا dúra, dúrra; تركية turkîjje; *gelber* درا مصرى dúra máßrij; *weifser* درا شامى dúra schâmij.

Mäkler *s. m.* دلال dellâl *pl.* dellālîn; سمسار *od.* صمصار samsâr *pl.* سماسرة semâsire; *Mäklerlohn s. m.* اجرة الدلال údschret ed-dellâl.

Makrele *s. f.* اسقمرى usqúmri *türk.*

Mal *s. n.* مرة márre *pl.* مرات marrât *u.* مرار mirâr, marâr; دفعة déf'a; نوبة náube, nûbe; خطرة cháthre; *Syr.* طريق tharîq, thirîq *pl.* طرق thurq; — *Ein Mal* فرد مرة fard márre; *zwei Mal* مرتين marratên; *drei Mal* ثلاث مرات telât marrât; *mehrere Mal* جملة مرار dschúmlet mirâr; *etliche Mal* بعض مرار bá'adh mirâr *od.* بعض الاوقات bá'adh el-auqât, بعض الاحيان bá'adh el-aḥjân; *zu wiederholten Malen* مرارا mirâran, مرار عديدة mirâr 'adîde, دفعات كثيرة def'ât ketîre, غالب الاوقات ghâlib el-auqât; *ein anderes Mal* مرة اخرى márre úchra, غير مرة ghêr márre; *lassen wir das auf ein ander Mal* نتركه الى غير يوم nétruk'hu íla ghêr jôm; *es war einmal ein König* كان مرّة ملك mélik kân márratan; *jedes Mal wann er kommt* كلما ياتى kúllamā jâtī; *auf Ein Mal* معا má'an; سوا sáwā; *ich bin zwei Mal so grofs als du* انا اطلع قدك مرتين ána áthla' qáddak marratên; *Syr.*: انا اكبر منك بطريقين ána ákbar mínnak bitharīqên; *drei Mal vier* ثلاثة فى اربعة telâte fī árba'e.

Malen *v. t. Maler* صوّر ßáwwar, jußáwwir; *gemalt* مصور mußáwwar.

Maler *s. m.* مصوّر mußáwwir *pl.* in; مصوراتى mußáwwirâtij *pl.* îjje; — *Malerei s. f. Kunst* صناعة التصوير ßanâ'et et-taßwir; *siehe Gemälde.*

Malve *s. f.* خبّازى chubbâza; خبيزة chubbáize.

Malz *s. n.* ثفل الشعير çufl *od.* tufl esch-scha'îr.

Man *pron. indef. wird übersetzt durch die 3. Pers. Plur. od. durch das Passiv: man sagt* قيل qîl *od.* يقولوا jaqûlū; *man klopft* الباب يندق el-bâb jendáqq *od.* يدقوا الباب jedúqqū el-bâb.

Mancher *pron. indef. mancher König* بعض الملوك bá'adh el-mulûk; *es gibt auch Manchen, der glaubt etc.* ومن الناس من يظن wa min en-nâs men jaçúnn *etc.; manches Mal, manchmal* بعض الاوقات bá'adh el-auqât.

Mandel *s. f.* لوز lauz, lôz *coll., eine M.* لوزة lôze; *grüne* عقابية 'aqqâbijje; — **Mandelbaum** *s. m.* شجرة لوز schádscharet lôz; — **Mandelmilch** *s. f.* مستحلب اللوز mustáhlab el-lôz; — **Mandeltorte** *s. f.* بقلاوة baqlâwa.

Mangel *s. m. Nichtvorhandensein* عدم 'ádam; قلة qílla; نقص naqß; *aus M. an G.* من قلة الفلوس min qíllat el-fulûs; لعدم الفلوس li-'ádam el-fulûs; — *siehe Bedürfen, Mangeln.*

Mangeln *v. n.* نقص náqaß, jánquß; قل qall, jaqíll; احتاج الى ihtâdsch (jahtâdsch) íla; *die Lebensmittel mangelten* قل الزاد qall ez-zâd; *das Geld mangelt uns* ناقصنا فلوس nâqiß'nā fulûs; قلت فلوسنا qállat fulûs'nā; محتاج الى الفلوس nahtâdsch íla'l-fulûs.

Mann *s. m.* رجل rádschol, râdschol, *Aeg.* râgol, râgl *pl.* رجال ridschâl; *Schriftspr.* مرء már': فكاك المرء في الصدق fekâk el-már' fi'ß-ßidq *das Lösegeld des Mannes liegt in der Aufrichtigkeit; ein ächter M.* رجال raddschâl *pl.* in; *er ist der M. für Alles* هو كفو لكل شي húa kafw li-kúll schê; *er ist nicht der M. für die Ministerstelle* ما هو اهل للوزارة mâ húa a'hl li'l-wizâre; — *siehe Gatte.*

Mannbar *a. Jungfrau* بنت بالغة bint bâlighe; — **Mannbarkeit** *s. f.* بلوغ bulûgh; مرجلية mardschalijje.

Männchen *s. n.* ذكر dsákar, dséker *pl.* ذكور dsukûr.

Mannheit *s. f.* مروّة, مروة murúwwe, múruwe, mörwe; رجولية radschūlijje, rudschūlijje.

Mannigfach, Mannigfaltig *a.* مختلف muchtálif; اشكال اشكال eschkâl eschkâl; — **-keit** *s. f.* تشكيل teschkîl.

Männlich *a.* ذكر dsákar, dséker *pl.* ذكور dsukûr; ذكرى dsákarij; *grammat.* مذكر mudsákkar; *mannhaft* رجالي raddschâlij.

Mannweib *s. n. Hermaphrodit* خنثى chúnça *pl.* خناثى chanâçī.

Mantel *s. m.* برنس búrnus *pl.* برانس barânis; مشلح méschlah *pl.* مشالح meschâlih; عباء 'abâ

u. عبايه ʿabâje *pl.* عباء ʿibâʿ *u.* عبى ʿúbi ; *Pilgermantel* احرام ihrâm ; *siehe Kleid.*

Manuscript *s. n.* نسخه nús'che *pl.* نسخ núsach ; كتاب خط kitâb chatth.

Marder *s. m.* نمس nims *pl.* نموس numûs.

Mark *s. n. der Knochen* مخ العظام muchch el-ʿiçâm *pl.* مخاخ michâch ; *Rückenmark* نخاع nichâʿ, nuchâʿ ; *Markknochen* عظم مخيخ ʿaçm machîch ; *der Pflanzen* لب lubb ; قلب الشجرة qalb esch-schádschare.

Markt *s. m. Marktplatz s. m.* سوق sûq *pl.* اسواق aswâq ; *überwölbt* بازار bāzâr ; *Messe* موسم máusim *pl.* مواسم mawâsim ; — *Marktaufseher s. m* محتسب muhtásib.

Marmor *s. m.* رخام ruchâm ; مرمر mármar.

Marsch *s. m.* مشو maschw, مشى máschi, máschje ; سير sejr, sêr ; *Tagemarsch* مسيرة mesîre, مسافة mesâfe : *von hier nach Jerusalem sind drei Tagemärsche* من هنا الى القدس مسيرة ثلاثة ايام min hénne íla'l-qúds mesîre telâtet ajjám.

Marschiren *v. n.* مشى máscha, jémschî ; سار sâı, jesîr ; *forcirt* جد فى السير dschadd (jedschídd) fi's-séjr.

Märtyrer *s. m.* شهيد schahîd *pl.* شهداء schúhadā ; — Martyrium *s. n.* شهادة schahâde.

März *s. m.* اذار ādâr ; *fällt der Jänner auf den Muharrem, so entspricht dem M. der* ربيع الاول rebîʿ el-áwwal.

Maschine *s. f.* آلة âle *pl.* الات ālât.

Masern *s. pl. Ausschlag* حصبة háßba, háßibe.

Mafs *s. n.* قياس qijâs *pl.* اقيسة áqjisc ; *Instrument* مقياس miqjâs ; *Hohlmafs* كيل kejl *pl.* اكيال ekjâl ; مكيل míkjal *od.* mikjâl *pl.* مكايل mekâjil ; *vollgestrichenes M.* كيل معرم kejl muʿárram ; *übervoll* زايد zâjid ; *nicht voll* ناقص nâqiß. *Längenmafs : Aeg.* شبر schíbr *pl.* اشبار eschbâr *Spanne;* فتر fitr *Spanne zwischen Daumen und Zeigefinger ;* ذراع dsirâʿ, dirâʿ *pl.* اذرع ádruʿ *Elle :* ذراع بلدى dirâʿ béledij, *ägypt. Landeselle* $= 22^2/_3$ *engl. Zoll ;* ذراع هندازة dirâʿ hindâze *Elle für indische Waaren etc.* $= 25$ *engl. Zoll ;* ذراع استانبولى dirâʿ istambûlij, *türk. Elle* $= 26^1/_2$ *engl. Zoll ;* — Landmafs : قبضة qábdhe *Faust, Länge der Mannesfaust mit ausgestrecktem Daumen* $= 6^1/_4$ *engl. Zoll : 22 Qábdhe machen eine* قصبة qáßaba *Ruthe ;* $333^1/_3$ *Quadrat-Kasaba's machen einen* فدان feddân *pl.* فدادين fedādîn ; *die ägypt. Meile* ملقة málaqa *pl.* املاق amlâq *od.* ملق múluq *beträgt eine starke Stunde. Der arab. Zoll heifst* قيراط qīrâth *pl.* قراريط qarārîth *(auch* اصبعة áßbaʿa *pl.* اصابع

aßâbi'); *deren 12 machen einen Fuſs* قدم qádam *pl.* اقدام aqdâm, *24 einen Schritt* خطوة cháthwe *pl.* chathwât. — Hohlmaſs: اردب árdeb, *sehr verschieden, durchschnittlich = 150 — 160 ägypt. Oka's (siehe Gewicht) = 5 engl. Bushels, in Kairo = 176,3 franz. Litres, in Alexandrien = 279,59 L., der Ardeb hat sechs* ويبة wáibe (*pl.* waibât), *dieser vier* ربعة rúb'a. — *Syrien:* مد mudd, medd = *drei syr.* رطل rathl (*Pfund siehe Gewicht*); *vier Mudd = 1* صاع ßâ' *pl.* اصوع áßwu'; *sechs Mudd = 1* شنبل schúmbul, schímbol (*pl.* شنابل schenâbil) *od.* كيل kejl (*pl.* اكيال ekjâl); *zwölf Schimbol = 1* غرارة gharâre (*pl.* غراير gharâjir); *sechszehn Schimbol = 1* مكوك makkûk (*pl.* مكاكيك) mekākîk.

Mäſsig *a.* غير مفرط ghêr múfrith; معتدل mu'tádil; *im Genuſs* عفيف 'afîf *pl.* اعفاء a'iffâ; ورع wári'; — *adv.* من غير افراط min ghêr ifrâth; — Mäſsigen, *sich v. r.* ملك نفسه málak (jémlik) náfs'hu; احتمى عن الافراط iḥtáma (jaḥtámī) 'an el-ifrâth.

Mäſsigkeit *s. f.* عفة 'íffe; ورع wára'; — Mäſsigung *s. f.* امتلاك النفس imtilâk en-náfs; احتما عن الافراط iḥtimâ 'an el-ifrâth.

Massiv *a.* صمد ßámad; صامد ßâmid; اصمم aßámm *pl.* صم ßumm; *Metall* صب ßabb (ذهب).

Maſsstab *s. m.* قياس qijâs; قصبة qáßabe.

Mast *s. m.* صاري ßârī *pl.* صواري ßawârī; دقل daql *pl.* ادقال adqâl; *Hauptmast* الصاري الكبير eß-ßârī el-kebîr; المشترة el-míschtra; *Vordermast* الدويدرة ed-duwáidra; *Dreimaster* مركب ذو ثلاثة ادقال márkeb dsû telâtet adqâl.

Mastdarm *s. m. Rectum* المعاء المستقيم el-mi'â el-mustaqîm.

Mästen *v. t.* سمن sámman, jusámmin; — Mast, Mästung *s. f.* تسمين tesmîn.

Mastix *s. m.* مصطكى máßthaka, múßthaka; علكة 'ilk, 'ílke.

Mastkorb *s. m.* قصعة الصاري qáß'at eß-ßârī; صحفة الصاري ßáḥfat eß-ßârī; قفص qáfaß; كمبوزة kambûze.

Materie *s. f.* مادّة mâdde *pl.* مواد mawâdd; *das Stoffliche* هيولى hajûla; — Materiell *a.* هيولى hajûlij; هيولاني hajjūlânij.

Mathematik *s. f. die Wissenschaft* علم الرياضيات 'ilm er-rijādhijjât; — Mathematiker *s. f.* عالم بالرياضيات 'âlim bi'r-rijādhijjât; — Mathematisch *a.* رياضي rijâdhij; *adv.* على موجب القوايد الرياضية 'ála mûdschib el-qawâ'id er-rijādhîjje.

Matratze *s. f.* فرشة fársche *pl.* فروش furûsch; طراحة tharrâhe (*kleine*); مطرحة máthrahe

Maghr.; مرتبة mártabe *pl.* مراتب merâtib; *eine mit Haar gestopfte M.* طراحة محشوة بشعر tarrâhe mahschúwwe bi-schá'ar; — *Matratzenmacher, -reiniger s. m.* نجاد neddschâd *pl.* în; منجد munáddschid.

Matrose *s. m.* نوتي náutij, nûtij *pl.* نواتي nawátij; بحري báhrij *pl.* ijje.

Matt *a.* ذابل dsâbil; ذبلان dseblân; عيان ʻajjân; سقيم saqîm.

Matte *s. f. von Binsen* حصير haßîr *u.* حصيرة haßîre *pl.* حصر hußr *u.* حصاير haßâjir; *Rohr* بارية bârije *pl.* بواري bawârī.

Mauer *s. f.* حيط haith, hêth *u.* حايط hâjith *pl.* حيطان hīthân; *Stadtmauer* (سور sûr *pl.*) اسوار eswâr: الحيطان ورق المجانين el-hīthân wáraq el-medschānîn *Narrenhände beschmieren alle Wände.*

Mauern *v. a.* بنى bána, jébnī; عمر ʻámmar, juʻámmir.

Maul *s. n. der Thiere* حنك hának; فم fumm, *vulg.* تم tumm.

Maulbeere *s. f.* توت tût *coll., eine M.* توتة tûte; — Maulbeerbaum *s. m.* شجرة توت schádscharet tût.

Maulesel *s. m.* Maulthier *s. n.* بغل baghl *pl.* بغال bighâl *u.* ابغال abghâl; قاطر qâthir; *weibl.* بغلة bághle *pl.* ât; *Maghr.* زايلة zájile *pl.* زوايل zawâjil; *Treiber* حمار hammâr; قاطرجي qâthirdschi *pl.* ijje; *Vermiether* مكاري mukârī.

Maulkorb *s. m.* كمام kimâm *pl.* اكمة akímme.

Maulwurf *s. m.* خلد (*u.* جلد) chuld *coll., ein M.* خلدة chúlde *pl.* chuldât *u.* مناجد menâdschid; — Hügel *s. m.* جحر الخلد dschu'hr el-chúld.

Maurer *s. m.* بناء bannâ *pl.* بنايين bannājîn; *Maurermeister* عمار ʻammâr; — -kelle *s. f.* مسلفة míslafe.

Maus *s. f.* فار fâr *coll., eine M.* فارة fâre *pl.* فيران fīrân; *Mäuschen* فوير fuwájjir; Mausfalle *s. f.* مصيدة míßjade *pl.* مصايد maßâjid.

Mauth *s. f. Douane* ديوان dīwân *pl.* دواوين dawāwîn; *türk.* كمرك gümrük, gjömrük *pl.* كمارك gemârik (griech. κομερκι); *siehe Zoll.*

Mechanik *s. f. Wissenschaft* معرفة الالات máʻrifet el-ālât; علم تركيب الالات ʻilm tarkîb el-ālât; — Mechaniker *s. m.* صانع الات ßâniʻ ālât; — Mechanismus *s. m.* تركيب الة tarkîb āle.

Medicin *s. f. siehe Arznei, Arzneikunde.*

Meer *s. n.* بحر ba'hr *pl.* بحور buhûr *u.* بحار bihâr; البحر المالح el-ba'hr el-mâlih; *der große Ocean* البحر المحيط el-ba'hr el-muhîth.

Meerbusen *s. m.* جون dschûn, dschûne.

Meerenge *s. f.* بوغاز būghâz *pl.* بواغيز bawāghîz.

Mehl *s. n.* طحين thahîn; *feines* دقيق daqîq; *feinstes* زهر الدقيق zu'hr ed-daqîq; كماجة kemâdsche; *grobes* خشكر chúschkar; — *Mehlhändler s. m.* طحان thahhân; بياع دقيق bajjâ' daqîq.

Mehr *adv. u. adj. num.* اكثر áktar; ازود ázwad; ازيد ázjad; زايد zâjid; *nicht mehr und nicht weniger* لا اكثر ولا اقل lā áktar, wa lā aqáll *od.* لا زايد ولا ناقص lā zâjid wa lā nâqiß; *ich liebe dich mehr als ihn* احبك اكثر منه ahúbbak áktar mínhu; *dies Buch kostet mich mehr als diese Kette* هذا الكتاب يكلف على اكثر من هذا الزنجير hâdsa el-kitâb jukállif 'aléjja áktar min hâdsa ez-zindschîr; *es sind mehr als zwei Stunden, dafs er fort ist* له اكثر من ساعتين راح la-hú áktar min sā'atên râh; *er hat kein Geld mehr* ما بقى عنده فلوس mâ báqa 'ánd'hu fulûs (*wörtl.: es ist ihm kein G. geblieben*); *es ist Nichts mehr da* ما بقى فيه mâ báqa fîh *od.* ما عاد فيه mâ 'âd fîh; — *das deutsche* nicht mehr *mit folgendem Zeitw. wird durch das negirte Zeitw.* عاد 'âd, ja'ûd *wiederholen od.* بقى báqa, jébqa *bleiben übersetzt:* ما عاد رجع mâ 'âd rádscha' *er ist nicht mehr zurückgekommen;* هيهات ان كان بقى يرجع haihât in kân báqa járdscha'! *ach, er kehrt nicht mehr zurück!* ما عدت شفته mā 'údt schúft'hu *od.* ما بقيت شفته mā baqêt schúft'hu *ich habe ihn nicht mehr gesehen;* من زمان ما عدنا شفناكم min zemân mā 'údnā schufnâkum *wir haben Sie schon lange nicht mehr gesehen:* لا يعودوا يستعملوا كار الدلالين lā ja'ûdū jestá'milū kâr ed-dellālîn *sie betreiben das Maklergeschäft nicht mehr;* ما عاد طلع له خبر mā 'âd thála' la-hú chábar *man hat seitdem keine Nachricht mehr von ihm;* — *je mehr, desto* قد ما — قد ما qádd mā — qádd mā: قد ما كسب الانسان قد ما طمع على المال qádd mā kásib el-insân, qádd mā thámi' 'ála'l-mâl *je mehr der Mensch gewinnt, um so mehr will er haben.*

Mehrere *adj. num.* جملة dschúmle; عدة 'íddc; كم kâm; *mehrere Schiffe* جملة مراكب dschúmlet merâkib; *mehrere Tage hindurch* مدة كم يوم múddet kâm jôm; *mehrere Male, mehrmals* جملة مرار dschúmlet mirâr.

Mehrheit *s. f.* Mehrzahl *s. f. Majorität* اكثر áktar: *die M. unter ihnen* اكثرهم áktarhum; *die M. der Stimmen* اكثر الاراء áktar el-arâ; *Plural* جمع dschem'.

Meiden *v. t. siehe Vermeiden.*

Meierei *s. f.* شفتلك schíftlik (*türk.* چفتلك tschíftlik).

Meile *s. f.* ميل mîl *pl.* اميال emjál; فرسخ fársach *pl.* فراسخ farâsich; *siehe Mafs.*

Mein *pron. poss.* ى- -ī *Affix*: بيتى bêtī *mein Haus*, جنينتى dschenínetī *mein Garten*; كتبى kútubī *meine Bücher*; *nach schliessendem langem Vokal* -ja: عصاى ʿaßâja *mein Stab*, ابوى abûja *mein Vater*, قاضىّ qādhîjja *mein Richter*, يدىّ jadêjja *meine beiden Hände*; *nur von Sachen* متاعى metâʿī; *Aeg.* بتاعى betâʿī; مالى mâlī; حقى ḥáqqī; *Maghr.* ديالى dijâlī; الكتاب بتاعى el-kitâb betâʿī *mein Buch*; الصندوق مالى eß-ßandûq mâlī *mein Koffer etc.*; *siehe Dein.*

Meineid *s. m.* حنث ḥinç, ḥint; يمين زور jemîn zûr; يمين غموص jemîn ghamûß; *einen M. schwören* حنث ḥániç, jáḥnaç; — Meineidig *a.* حانث ḥâniç.

Meinen *v. t.* ظن çann, jaçúnn; *siehe Glauben.*

Meinethalben, Meinetwegen *adv. mir zu Liebe* من شان خاطرى min schân châthirī; كرما لخاطرى kúrman li-châthirī.

Meinige, *Meine, der, die, das* متاعى metâʿī, *Aeg.* بتاعى betâʿī; *dies ist der meinige* هذا هو بتاعى hâdsa húa betâʿī; — *siehe Deinige.*

Meinung *s. f.* رأى ráʾī, râʾī *pl.* *pl.* اراء arâ; ظن çann *pl.* ظنون çunûn; تخمين tachmîn; *das ist die richtige M.* هذا راى مناسب hâdsa râʾi munâsib; *nach meiner M.* حسب رايى ḥasb râʾjī; على ظنى ʿála çánnī; *ich bin hierin deiner M.* انا موافق رايك فى هذا الامر ána muwâfiq râjak fi hâdsa el-ámr; *wir haben eine gute M. von dir* حسن ظننا بك ḥásun çánuʾnā bak (bi-ka) (*schön ist unsere M. über dich*); *er hat eine schlechte M. von dir* ظنه بك ردى çánnʾbu bak rádij.

Meissel *s. m.* منقاش minqâsch *pl.* مناقيش menāqisch.

Meist *adj. num. die meisten Menschen* اكثر الناس áktar en-nâs; اغلب الناس ághlab en-nâs; — *adv.* Meistens على الغالب ʿála'l-ghâlib; بالاكثر bi'l-áktar.

Meister *s. m.* معلم muʿállim *pl.* în; استاذ ustâd, *vulg.* ustá.

Melancholie *s. f.* سودا sáudā; — *melancholisch a.* سوداوى saudâwij.

Melden *v. t. Einem etwas* اخبر (او خبر) احدا بشى áchbar (júchbir) *od* chábbar (juchábbir) áḥad bi-schê; اعلمه (او علمه) ب áʿlam-(júʿlim-)hu *od.* ʿállam-(juʿállim-)hu bi; *wir haben Ihnen bereits gemeldet, dass wir in Kairo angekommen sind* قد اخبرناكم سابقا بان وصلنا (او بوصولنا) الى مصر القاهرة qad achbarnâkum sâbiqan bi'ánn waßálnā (*od.* bi-wußúlnā) íla maßr el-qâhira; — Meldung *s. f.* اخبار ichbâr; اعلام iʿlâm.

Melisse *s. f.* ترنجان turundschân; ريحان ليمونى rîḥân leimúnij; بادرنجوية bādrandschôja.

Melken *v. t.* حلب hálab, jáhlab; *gemelkt werden* تحلب tahállab, jetahállab; *das Melken* حلب halb; *Melkkuh* حلابة hallâbe; *Melkeimer* محلب máhlab; محلاب mihlâb.

Melodie *s. f. eine M.* نغمة nághame *pl.* ât; — *Melodisch a.* شجى schédschij; *mel. Gesang* نغم nágham *pl.* انغام anghâm.

Melone *s. f.* بطيخ bitthîch, batthîch; بطيخ اصفر b. áßfar; جبس dschébes; *Aeg.* عبد الاوى 'abd el-âwî; *türk.* قاون qawún; قرپوز qarpûz; *geröstete Melonenkerne* بزر محمص bizr muhámmaß; *deren Verkäufer rufen*: يا مسلى الغلبان يا لب jâ musállî el-ghalbân, jâ lubb! *o Tröster des Bedrängten, o Kerne!*

Menge *s. f.* كثرة kéçre, kétre; جملة dschúmle.

Mennig *s. m.* سلاقون salâqûn; زنجفر zúndschufr.

Mensch *s. m.* انسان insân *pl.* ناس nâs; ابن ادم ibn âdam; *die* Menschheit *s. f., die Menschen* البشر el-báschar; بنى ادم benî âdam; الناس en-nâs; — *Menschlich a.* انسانى insânij; بشرى báscharij; — Menschlichkeit *s. f.* انسانية insânîjje; بشرية bascharîjje; ناسوت nâsût; Menschenliebe *s. f.* محبة الناس mahábbet en-nâs.

Menstruation *s. f.* حيض haidh; عذر 'udsr; طمث thimç; عادات النسا 'âdât en-nisâ; *die M. haben* حاض hâdh, jahîdh; طمث thámiç, játhmaç; *Frau, welche die M. hat* حايضة hâjidhe; طامثة thâmiçe.

Meridian *s. m.* خط نصف النهار chatth nißf en-nehâr (*pl.* خطوط chuthûth).

Merken *v. t. notiren* علم على 'állam (ju'állim) 'ála; حط علامة على hatth (jahútth) 'alâme 'ála; — *siehe Bemerken.*

Merkmal *s. n.* علامة 'alâme; اثر áçar *pl.* اثار âçâr.

Messe *s. f.* موسم máusim, môsim *pl.* مواسم mawâsim; *siehe Jahrmarkt;* — *die heil. M.* قداس quddâs *pl.* قداديس qadâdîs; *die M. lesen* قدس qáddas, juqáddis.

Messen *v. t. mit der Elle* قاس بالذراع qâs (jaqîs) bi'd-dirâ'; *mit Hohlmaſs* كال (او كيل) بالكيل kâl (jekîl) *od.* kájjal (jukájjil) bi'l-kejl.

Messer *s. n.* سكين sikkîn *pl.* سكاكين sekâkîn; *siehe Federmesser;* — *Messerschmied* سكاكينى sekâkînij *pl.* îjje *u.* سكان sekkân *pl.* în.

Messias *s. m.* المسيح el-mesîh.

Messing *s. n.* نحاس اصفر nuhâs áßfar.

Meſskunst *s. f. Meſsruthe; siehe Feldmesser.*

Metall *s. n.* معدن má'din *pl.* معادن ma'âdin; — *gleichartiges, reines* معدن خالص غير مختلط má'din châliß ghêr muchtálith; *gemischtes* م مختلط m. muchtálith; خلط معادن chilth ma'âdin; — *Metallisch a.*

معدنی má'dinij; *aus Metall* من معدن min má'din.

Metapher *s. f.* استعارة isti'âre; *metaphorisch a.* استعاری isti'ârij; مستعار musta'âr; مجازی medschâzij.

Methode *s. f.* منهج ménhadsch; منهاج minhâdsch; طريقة tharîqe.

Metrik *s. f.* علم العروض 'ilm el-'arûdh; علم موازين الشعر 'ilm mawāzîn esch-schi'r.

Metze *s. f. siehe Mafs.*

Metzger *s. m. siehe Fleischer.*

Meuchelmörder *s. m.* فاتك fâtik; قاتل qâtil.

Mich *pron. person.* نی -nī *Suffix: er hat mich geschlagen* ضربنی dhárab'nī; *sie haben mich geschlagen* ضربونی dharabû'nī; *er schlägt mich* يضربنی jádhrib'nī.

Miethe *s. f.* Miethzins *s. m.* كراء kirâ; *zur M.* بالكرا bi'l-kirâ; — *Miethcontract s. m.* اجارة idschâre.

Miethen *v. t.* استكرى istákra, jestákrī; استاجر istá'dschar, jestá'dschir; *ich habe seinen Esel gemiethet* استكريت منه حماره istakrêt min'hu himâr'hu; *er hat mein ganzes Haus gemiethet* استاجر منی جميع داری istá'dschar minnī dschemî' dârī; — Miether *s. m.* مستكری mustákrī; مستاجر mustá'dschir.

Milch *s. f. Syr.* حليب halîb; *Aeg.* لبن lában; *sauer und geronnen Syr.* لبن lában; لبن رايب l. râjib; حليب مروب halib muráwwab; اقط áqith; — *dünne, Molke* مصل maßl; دوغ daugh, dau.

Milchbruder *s. m.* (Milchschwester *s. f.*) (اخت) اخ رضاعة ach (ucht) radhâ'e; اخ (اخت) من الرضاع ach (ucht) min er-ridhâ'.

Mild *a.* لين lájjin, léjjin; *vom Geschmack* عاذب 'âdsib; *Wetter* هوا معتدل háwā mu'tádil; *Charakter* طبع حليم او وضيع tháb'a halîm *od.* wadhî'a; — Milde *s. f.* عذوبة 'udsûbe; حلم hilm; وضاعة wadhâ'e.

Militär *s. n. das M.* العسكرية el-'askerîjje; العساكر el-'asâkir; — *militärisch a.* عسكری 'áskerij.

Million *s. f.* الف الف alf alf; مليون miljûn; — Millionär *s. m.* صاحب الالفات ßâhib ālāfât.

Milz *s. f.* طحال thihâl *pl.* طحل thúhul; *was der Leber nützt, schadet der Milz* ما ينفع الكبد يضر الطحال mā jénfa el-kábid, jadhúrr eth-thihâl.

Minderjährig *a.* قاصر qâßir *pl.* قصر qúßßar; — -keit *s. f.* قصر الاولاد qußr el-aulâd.

Mindestens *adv.* اقل ما يكون aqáll mā jekûn.

Mine *s. f.* لغم lughm *pl.* لغوم lughûm; — Mineur *s. m.* لغمجی lughúmdschi, laghým-dschi *pl.* îjje.

Mineral *s. n.* معدن má'din *pl.* معادن ma'âdin; — *mineralisch a.* معدنی má'dinij; — Minera-

logie *s. f.* علم المعادن 'ilm el-ma'âdin.

Minister *s. m.* وزير wezîr *pl.* وزراء wuzarā; *M. des Innern* وزير الامور الداخلية wezîr el-umûr ed-dāchilîjje: *M. des Aeußern* و الامور الخارجية w. el-umûr el-chāridschîjje; *der Justiz* و القضاء w. el-qadhâ; *des Kriegs* و الحرب w. el-harb; *der Finanzen* و الامور المالية w. el-umûr el-mālîjje; *der Polizei* و السياسة العامة w. es-sijâse el-'âmme; *Premierminister* الصدر الاعظم eß-ßádr el-á'çam; — Ministerium *s. n.* وزارة wizâre; *der Finanzen* ديوان الخزنة dīwân el-cházne; *Abtheilung der Steuern* ديوان الخراج dīwân el-charâdsch.

Minute *s. f.* دقيقة daqîqe *pl.* دقايق daqâjiq.

Mir *pron. pers.* لي lî: *bringe mir Wasser!* هات لي موية hât lī môje!

Mischen *v. t.* خلط chálath, jéchluth, *mit* ب bi *od.* مع má'a; *mische den Kalk mit Sand* اخلط الجير بالرمل úchluth el-dschîr bi'r-ráml; *gemischt* مخلوط machlûth, مختلط muchtálith; — Mischung *s. f.* خلط chilth *pl.* اخلاط achlâth.

Mispel *s. f.* ميس mejs, mès.

Mißfallen *v. n.* ما اعجبه الشي mā á'dschab-(jú'dschib-)hu esch-schê; *das mißfällt mir* ما يعجبني شي mā jú'dschib'nîsch, *vulg.* mā ja'dschébnîsch.

Mißhandeln *v. t.* آذى âdsa, ju'âdsī; ظلم çálam, jaçlim; بهدل bá'hdal, jubá'hdil; — Mißhandlung *s. f.* اذية adsîjje; ظلم çulm.

Mißlingen *v. n.* ما صح mā ßahh (jaßáhh); *das ist mir mißlungen* ما صح لي (او معي) الامر mā ßahh lī (*od.* ma'áï) el-ámr; ما نجحت في الامر mā nadscháht fi'l-ámr.

Mißtrauen *v. n.* استخون istáchwan, jestáchwin; استحرس من istáhras (jestáhris) min; — *s. n.* استخوان istichwân.

Mißwachs *s. m.* قلة ثمرة qíllat çámire; عقمة 'úqme.

Mist *s. m.* زبل zíbl, zíbil; زبالة zebâle; Misthaufen *s. m.* مزبلة mézbale; — Mistkäfer *s. m.* *siehe Aaskäfer.*

Mit *praep. Gesellschaft:* مع má'a, má'a; ويا, وايا (wa-ijjâ) wajjâ; *selten* ب bi: *mit mir* معي ma'áï, واياي wajjâjā, بي bî; *mit dir* معك má'ak, واياك wajjâk, بك (bí-ka) bak; *mit ihm* معه má'ahu, واياه waj-jâhu, به b'hu; *mit ihr* معها má'ahā, واياها wajjâhā, بها b'hâ; *mit uns* معنا má'anā, وايانا waj-jânā, بنا b'nâ; *mit euch* معكم má'akum, واياكم wajjâkum, بكم b'kúm; *mit ihnen* معهم má'ahum, واياهم wajjâhum, بهم b'húm; *mit wem waret ihr dort?* مع من كنتوا هناك má'a min kúntū honâk? *die Franzosen führten Krieg mit den Engländern* حرب

الفرنساوية مع الانكليزية hárab el-frānsawîjje má'a el-inkelîzîjje; *wir sammt euch.* نحن واياكم náhn' wajjâkum; *komme mit mir!* تعال واياى ta'âl wajjâja! *gehe mit ihnen* رح انت واياهم ruh énte wajjâhum *gehe mit uns spazieren!* رح بنا نتفسح ruh b'nâ netefássah! *er kam mit dem Gelde* اتى بالفلوس átā bi'l-fulûs *od.* والفلوس معه wa'l-fulûs má'ahu; *mit Gelegenheit* صحبة ßúhbe; *siehe Gelegenheit;* — *Instrument* ب bi, b': *ich schreibe mit der Rohrfeder besser als mit einer Kielfeder* اكتب بقلم احسن مما اكتب بريشة áktub bi-qálam áhsan mímmā áktub bi-rische; *die Adern sind mit Blut gefüllt* الشريانات مملوة بدم esch-schirjānât memlúwwe bi-dám; *die Metalle sind meist mit anderen Körpern vermischt* المعادن فى الغالب تكون مختلطة باجساد اخرى el-ma'âdîn fi'l-ghâlib tekûn muchtálithe bi-edschsâd úchra; *erfassen wir die Sache mit unserem Verstande!* ناخذ الشى بعقولنا nâchuds esch-schê bi-'uqûlnā.

Mitbringen *v. t.* جاب معه dschâb (jedschîb) má'ahu.

Mitgehen *v. a. siehe Begleiten, Mit.*

Mitgift *s. f.* مهر ma'hr *pl.* مهور muhûr *(welche die Frau vom Manne empfängt).*

Mitglied *s. n.* عضو ádu, 'adhw *pl.* اعضاء a'dhâ'; *die M. der Versammlung* ارباب الديوان arbâb ed-dîwân (*pl. v.* رب rabb *Herr*).

Mitlauter *s. m.* حرف harf *pl.* حروف hurûf (ضد حركة).

Mitleid *s. n.* رحمة ráhme; شفقة schafaqe; *M. mit Einem haben* رحمه ráhim-(járham-)hu; شفق او حن او تحنن عليه schífaq (jéschfuq) *od.* hann (jahínn) *od.* tahánnan 'alêhu; — Mitleidig *a.* شفوق schafûq; مشفق múschfiq; رقيق القلب raqîq el-qálb.

Mitnehmen *v. t.* اخذ معه áchads (jâchuds) má'ahu; شال schâl, jeschîl; *wir wollen etwas zu essen mitnehmen* ناخذ معنا شى للاكل nâchud má'anā schê li'l-âkl.

Mitschuldig *a.* شريك فى الذنب scharîk fi'd-dsámb (*pl.* شركاء schúrakā).

Mitschüler *s. m.* رفيق فى التلمذة refîq fi't-tálmide (*pl.* ارفاق arfâq).

Mittag *s. m.* ظهر dhu'hr *pl.* اظهار ad'hâr; ظهرية dha'hrîjje; نصف النهار nißf en-nehâr; *um M.* عند الظهر 'and ed-dhu'hr; — Mittagsmal *s. n.* غدا ghidâ.

Mitte *s. f.* وسط wasth, wásath; نصف nißf, nußf *(Hälfte)*; *M. des Monats* اواسط الشهر awâsith esch-scha'hr; نصف الشهر nußf esch-scha'hr.

Mittel *s. n.* واسطة wâsithe *pl.* وسايط wasâjith; طريقة tharîqe *pl.* طرايق tharâjiq; *durch welches M.* باى واسطة bi-ê wâsithe;

durch dieses M. بهذه الطريقة bi-hâdsi eth-tharîqe.

Mittelbar *adv.* بواسطة غيره bi-wâsithet ghêr'hu.

Mittelfinger *s. m.* الاصبعة الوسطانية el-áßba'e el-wasthānîjje *od.* الطويلة eth-thawîle.

Mittelmäfsig *a.* وسطاني wasthânij.

Mittelpunkt *s. m. siehe Centrum.*

Mittels, *Vermittelst praep.* ب bi; *siehe Mit;* بواسطة bi-wâsithe; *dies wird mittels des Probirsteins erkannt* يعلم هذا بواسطة المحك (او من المحك) jú'lam-hâdsa bi-wâsithet el-maḥákk (*od.* min el-maḥákk).

Mittelwort *s. n. thätiges* اسم الفاعل ism el-fâ'il; *leidendes* اسم المفعول ism el-mef'ûl (*pl.* اسماء esmâ).

Mitten *adv.* في وسط fi wásth; *m. in der Stadt* في وسط المدينة fī wásth el-medîne; *m. durch seine Brust* من وسط صدره min wásth ßádr'hu.

Mitternacht *s. f.* نصف الليل nißf (nußf) el-lêl.

Mittheilen *v. t. Einem eine Nachricht* اخبره او عرفه ب áchbar-(júchbir-)hu *od.* 'árraf-(ju'árrif-)hu bi (*dafs* بان bi'ánn); *siehe Melden;* — Mittheilung *s. f.* اعلام i'lâm; اخبار ichbâr.

Mittlere *a.* وسطاني wasthânij; اوسط áusath *pl.* اواسط awâsith.

Mittwoch *s. m.* يوم الاربع jôm el-árba'.

Mitwirkung *s. f.* مساعدة musâ'ade.

Mobilien, Möbel *s. pl.* اثاث āçâç; منقولات البيت manqūlât el-bêt; — Möbliren *v. t.* اثث áççaç, ju'áççiç; فرش fárasch, jéfrusch.

Mode *s. f.* كسم kesm; زى zajj; *ein Kleid nach der Mode* ثوب زى اليوم çôb zájj el-jôm; *neue M.* كسم اليوم kesm el-jôm; زى الوقت zajj el-wáqt; *alte M.* زى عتيق zajj 'atîq; *die Modelaune* الغية el-ghíjje.

Môdel *s. m. von Gyps* قالب qâlib *pl.* قوالب qawâlib; — *s. n.* Modéll قدوة qídwe, qádwe; *zum M. nehmen* اقتدى بشي iqtáda (jaqtádī) bi-schê.

Moder *s. m.* عفنة 'úfne, 'áfane; عفونة 'ufûne.

Mögen *v. t.* حب ḥabb, jaḥúbb; *ich mag ihn nicht* ما احبه شي mā aḥúbb'hu'sch; *wenn du magst* ان كان لك خاطر in kân lak châthir; *nimm es, wenn du es magst* خذه ان كان عينك فيه chúd'hu in kân 'áinak fîhu; *siehe Wollen.*

Möglich *adv.* ممكن múmkin; *mögliche Dinge* ممكنات mumkinât; *es ist möglich, dafs* يمكن ان júmkin ann; يحتمل ان jaḥtámil ann; *es ist mir m. zu kommen* يمكنني اجى jumkínnī ádschī; *ist es dir m. zu kommen?* ايمكنك تجى a-júmkinak tédschī? *ich werde Alles thun, was m. ist* اعمل كل جهدى

á'mal kull dsché'hdī; — Möglichkeit *s. f.* امكان imkân; طاقة thâqe; *nach M.* على قدر الطاقة 'âla qadar eth-thâqe.

Mohn *s. m.* خشخاش chasch'-châsch; ابو نوم âbū nôm; *wilder* شقيق schaqîq.

Mohr *s. m. siehe Neger.*

Molke *s. f. siehe Milch.*

Monarch *s. m.* سلطان sulthân; — Monarchisch *a.* سلطاني sulthânij; — Monarchie *s. f.* سلطنة sálthane.

Monat *s. m.* شهر scha'hr, schábar *pl.* شهور schuhûr *u.* اشهر ásch'-hur. *Die muhammed. M. sind Mondmonate:*

muslim.		*christl.*	
محرم	Mu-hárrem	كانون الثاني	kânûn et-tânī
صفر	Ṣáfar	شباط	Schu-bâth
ربيع الاول	Rebî' el-áwwal	اذار	Ādâr
ربيع الاخر	Rebî' el-âchir	نيسان	Nîsân
جماد الاول	Dschemâd el-áwwal	ايار	Ajjâr
جماد الاخر	Dsche-mâd el-âchir	حزيران	Hazī-rân
رجب	Redscheb	تموز	Temûz
شعبان	Scha'bân	اب	Āb
رمضان	Ramadhân	ايلول	Ejlûl
شوال	Schaw-wâl	تشرين الاول	Tesch-rîn el-áwwal
ذو القعدة	Dsû'l-qá'ade	تشرين الثاني	Tesch-rîn et-tânī
ذو الحجة	Dsû'l-híddsche	كانون الاول	Kânûn el-áwwal

فالافراد منها ٣٠ يوما و الازواج ٢٩ يوما وذو الحجة فى البسيطة ٢٩ يوما و فى الكبيسة ٣٠ يوما fa'l-efrâd (*pl. v.* فرد fard) mín'hā telātîn jôm (jôman), wa'l-ezwâdsch tís'a wa 'aschirîn jôm, wa dsû'l-híddsche fi'l-besîthe tís'a wa 'aschirîn jôm wa fi'l-kebîse telātîn jôm *d. h. die vereinzelten unter ihnen haben 30 Tage, und die gedoppelten 29 Tage, und Dsu'l-hiddsche hat im gemeinen Jahr 29 Tage, und im Schaltjahr 30.* — *Der Anfang des M.* غرة الشهر ghúrrat esch-scha'hr; *die 10 ersten Tage* اوايل الشهر awâjil esch-sch.; *die 10 mittleren Tage* اواسط الشهر awâsith esch-sch.; *die 10 letzten* اواخر الشهر awâchir esch-sch.; سلخ (منسلخ) الشهر sálch (munsálach) esch-scha'hr; *den wievielten des Monats haben wir heute?* اليوم كم فى الشهر el-jôm kâm fi'sch-scha'hr? *wir haben heute den 15.* اليوم خمسة عشر فى الشهر el-jôm chamset áschar fi'sch-scha'hr; *siehe Datiren;* — Monatlich *a.* شهرى schá'hrij.

Mönch *s. m. christl.* راهب râhib *pl.* رهبان ru'hbân.

Mond *s. m.* قمر qámar *pl.* اقمار aqmâr; *Vollmond* بدر bedr *pl.* بدور budûr; *Neumond* هلال hilâl *pl.* اهلة ahílle; — Mondfinsternifs *s. f.* خسوف القمر chusûf el-qámar; — Mondjahr *s. n.* سنة قمرية séne qa-

marîjje; — Mondschein s. m. ضوء القمر dhû el-qámar.

Monopol s. n. تحويط على البضايع tahwîth 'ála'l-badhâji'; حكر hakr, احتكار ihtikâr; يد واحدة jad uwâhide, türk. يد واحد jéd-i wâhid; — Monopolisiren v. t. حوط على háwwath (juháwwith) 'ála.

Montag s. m. يوم الاثنين jôm el-etnên.

Moos s. n. اشنة úschne, óschne; شيبة العجوز schéjbet el-'adschûz; كشة العجوز késchschet (كشت kescht) el-'adschûz.

Moral s. f. Wissenschaft علم الاخلاق 'ilm el-achlâq; علم الادب 'ilm el-ádab.

Morast s. m. siehe Koth, Sumpf.

Mord s. m. قتل qatl; — Morden v. t. قتل qátal, jáqtul; قتل قتيل qátal qatîl; — Mörder s. m. قاتل qâtil pl. قتال quttâl.

Morgen s. m. صباح ßabâh; صبح ßub'h pl. اصباح aßbâh; guten Morgen! صباح الخير ßabâh el-chêr! الله يصبحكم بالخير allâh jußábbihkum bi'l-chêr; er ist von Morgens bis Abends beschäftigt هو مشغول من الصبح للمسا húa meschghûl min eß-ßúbh li'l-mésa; am Morgen عند الصبح 'ánd eß-ßúb'h; في الصبح fi'ß-ßúb'h; des Morgens früh بكير bekkîr; Aeg بدري bédrij; — adv. des folgenden Tages بكرة búkra; غدا ghádan, ghádā, v. غدى ghádi; غدوة ghádwe: wir werden morgen früh abreisen نسافر بكرة بكير nusâfir búkra bekkîr, Maghr. غدوة منذ الصباح نحن مسافرين ghádwe mund eß-ßabâh na'hn musāfirîn; — Morgendämmerung s. f. الفجر el-fádschr; شق الفجر schaqq el-fádschr; — Morgengabe s. f. مهر ma'hr; صداق ßidâq; — Morgenland siehe Osten; — Morgenstern s. m. كوكب الفجر káukab el-fádschr; نجمة الصبح nédschmet eß-ßúb'h.

Mörser s. m. جرن dschurn pl. جرون dschurûn u. جران dschirân; هاون hâwan pl. hāwanât; مهراس mi'hrâs pl. مهاريس mahārîs.

Mörtel s. m. Aeg. خافقى châfiqi; Maghr. مونة mûna; Lehm طين thîn; mit Stroh Aeg. سياع sejâ'; Sand Maghr. بغلى, باغلى bâghli.

Moschee s. f. grofse جامع dschâmi' pl. جوامع dschawâmi'; kleine مسجد mésdschid pl. مساجد mesâdschid.

Moschus s. m. مسك misk, musk; ein Stückchen مسكة míske; Moschusblase نافجة nâfidsche pl. نوافج nawâfidsch; نفاجة مسك núffadschet misk.

Mücke s. f. siehe Fliege.

Müde a. تعبان ta'bân; — Müdigkeit s. f. تعب tá'ab.

Muhammedaner s. m. مسلم múslim pl. muslimîn.

Mühe s. f. كد kedd; تعب tá'ab; مشقة mescháqqe; nur mit M. بالكد bi'l-kédd; sich M. geben

اتعب نفسه át'ab (jút'ib) náfs'-hu; عمل كل جهده 'ámal kull dschéhed'hu; *meine M. ist verloren* حيف على تعبى haif 'ála tá'abī; *es ist nicht der M. werth* هذا شى ما يحرز hâdsa schê mā jáhraz; *mit vieler M. habe ich endlich mein Geld erhalten* تعبنا كثير حتى اخذنا حقنا ta'ábnā ketîr hátta achádsnā háqq'nā.

Mühle *s. f.* طاحون thāhûn; طاحونة thāhûne *pl.* طواحين thawāhîn; مطحنة míth'hane; *Handmühle* رحا ráhā *pl.* ارحاء árhā *u.* ارحية árhije; جاروشة dschārûsche *pl.* جواريش dschawārîsch; *durch ein Thier gedreht* مدار medâr *pl.* medārât; *Windmühle* طاحون الهوا (او بالريح) thāhûn el-háwā (*od.* bi'r-rih); *Sprüchw.: nach vielen Umwegen kommt der Waizen doch endlich in die Mühle* الحنطة تدور ثم ترجع الى قلب الطاحون el-híntha tedûr, çómma tárdscha' 'íla qalb eth-thāhûn; — Mühlstein *s. m.* حجر طاحون hádschar thāhûn (*pl.* حجارة hadschâre); رحاية rahâje.

Müller *s. m.* طحان thahhân *pl.* in; *einer durch Thiere gedrehten Mühle* مداراتى medārâtij *pl.* ijje.

Multiplication *s. f.* ضرب او تضريب اعداد dharb *od.* tadhrîb a'dâd; — Multipliciren *v. t. eine Zahl mit der andern* ضرب عدد فى عدد dhárab (jádhrib; 'ádad fi 'ádad; — *Multiplicand s. m.* مضروب madhrûb; — *Multiplicator s. m.* مضروب فيه madhrûb fîhu.

Mumie *s. f.* مومية mūmîjje *pl.* موم mûm.

Mund *s. m.* فم famm, fumm *pl.* افواه efwâh *u.* افمام efmâm, *vulg.* تم tumm; *d. Pferdes* حنك hának *pl.* احناك ahnâk.

Mündig *a.* بالغ bâligh; — Mündigkeit *s. f.* بلوغ شرعى bulûgh schár'ij.

Mündung *s. f.* فم نهر fumm na'hr; تم نهر tumm na'hr; بوغاز bughâz *pl.* بواغيز bawāghîz.

Munition *s. f.* جبخانة dschebchâne *pl.* ât; *Maghr.* مونة الطراد mûnet eth-thirâd.

Münze *s. f.* معاملة mu'âmale; سكة sikke *pl.* سكك sikak; *kleine M.* فلوس خردة fulûs chúrde, فرط farth, فراطة farâthe; *siehe Geld*; — *M. schlagen* ضرب سكة dharab (jádhrib) sikke; دق معاملة daqq (jedúqq) mu'âmale; — *Münze, Ort der Prägung* دار الضرب dâr edh-dhárb.

Münzsorten: Aegypten: فضة fáddha (*auch* نصف nuβf, نص nuββ, *od.* مويدى mu'ájjadij, *vulg.* méjjedij; *türk.* پاره pâra) = ½ *Pfenn. pr.*; *5 F.* خمسة فضة chámse fáddha; *10 F.* عشرة فضة 'áschare f.; *20 F.* عشرين فضة 'aschirin f. *od.* نصف قرش nuββ qirsch =

8 Pfenn.; — قرش qirsch *pl.* قروش qurûsch (*und* غرش ghirsch *pl.* غروش ghurûsch) *Piaster* = 1/5 *Shill. engl. od. 2 Sgr. Faddha u. Piaster bestehen aus e. Kupfer- u. Silbermischung.* — سعدية saʿādîjje *od.* خيرية بارىع chairîjje bi-árbaʿ, *kleine Cheirijje, Goldmünze* = *4 Piaster* = *8 Sgr.*; — خيرية chairîjje *od.* خيرية بتسعة ch. bi-tísʿa, *Cheirijje, Gold* = *9 Piaster* = *18 Sgr.*; — *Syrien u. türk. Provinzen*: پاره pâra = 1/2 *Pfenn.*; شاهية schāhîjje *Silber* = $3^1/_2$ *Para*; بشلك beschlík = *5 Para S.*; سكوتى skûtī = *15 Para S.*; يوزلك ,يوزلية jüzlük, jüzlîjje = *100 Para, Gold*; ربعية rubʿaîjje = *3 Piaster G.*; ذهب احمدى dáhab áhmedij = $12^1/_4$ *Piaster G.*; ذهب محمودى او جهادى dáhab mahmûdij *od.* dschihâdij = $26^1/_2$ *Piaster G. Haben die Goldmünzen einen Rand, so heißsen sie* زنجيرلى zindschîrli *od.* جنزيرلى dschenzîrli. — *Europ. Münzen, die im Orient cursiren*: *Thaler* ريال rijâl *pl.* rijālât, *auch fränkische Th.* ريال فرنجى rijâl firéndschij *od.* ريال فرانسه rijâl frânsa *genannt*, = *20 Piaster*: *der spanische Säulenthaler (Colonnata)* = *21 P.*, *genannt* ابو مدفع âbū mídfaʿ *Vater der Kanone statt* ابو عمود âbū ʿamûd; *Reichsthaler* ريال ابو طاقة rijâl âbu thâqe, *abgek.* بوطاقة buthâqe; *venetianischer* ريال ابو كلب rijâl âbu kelb (*Löwe*); *venet. Zechine* ذهب بندقى dahab bénduqij; *span. Dublone* دبلون deblûn; *engl. Guinee* جينية dschīnîjje, dschînije; *ungar. Dukaten* ذهب مجر dáhab mádschar. — *Der ägypt. Rijâl ist keine M., sondern ein Werth von 90 Faddha* = $2^1/_4$ *Piaster.* — *500 Piaster machen einen Beutel* كيس kîs *pl.* اكياس ekjâs = *5 Pfd. Sterling*; *1000 Beutel machen einen Schatz* خزنة cházne.

Münzen *v. t. siehe Münze.*

Muskatnuſs *s. f.* جوز طيب dschauz (dschôz) thîb.

Muschel *s. f.* ودعة wádaʿa (*besonders Venus*); محار mahâr, mahâre (*Auster*); صدفة ṣâdafe *pl.* اصداف aṣdâf (*Perlmutter, Schnecken*).

Muselmann *s. m.* مسلم múslim *pl.* مسلمين muslimîn.

Musik *s. f.* موسيقة mūsîqa; *Kunst* فن الالحان fenn el-alhân; *musikalischer Genuſs (Erregung)* طرب thárab; — **Musikant, Musiker** *s. m.* الاتى ālâtij; نوباتى nauhâtij *pl.* îjje; مطرب múthrib; *Orchester* الالة el-âle; الالاتية el-ālātijje; النوباتية en-naubātijje; *militärisches* مهتر خانه me'hter châne; *Ort* موضع الالة máudhaʿ el-âle; — **Musikalisch** *a.* مسيقيى mūsîqij. *Musikal. Instrument* الة âle *pl.* الات âlât; عدة موسيقية ʿúdde (*pl.* عدد ʿúdad) mūsīqîjje; *die*

gebräuchlichsten sind : Geige (كمانجة kemândsche) كمنجة keméndsche (*der Schallkörper* حقة húqqe *besteht aus* $^3/_4$ *einer Kokosnufs ; der lange Hals von Ebenholz* ساعد sâ'id ; *der Steg* غزال ghazâl *od.* فرس fáras ; *am Kopf* خزنة cházne *von Elfenbein die Wirbel* ملوى mélwa *pl.* ملاوى melâwî ; *der spitze, eiserne Fufs* سيخ sîch ; *die beiden Saiten aus Pferdehaaren* وتر wátar *pl.* اوتار autâr ; *der Bogen* قوس qaus, qôs) ; — رباب rebâb, *eine G.* ربابة rebâbe, *mit viereckigem hölzernem Schallkörper*, *zur Begleitung poetischer Erzählungen, daher* رباب المغنى rebâb el-mughánnî *Sängervioline (2 Saiten) u.* ر. الشاعر r. esch-schâ'ir *Dichtervioline (1 Saite)* ; — *grofse Cither (Hackbret)* قانون qānûn, *gespielt mit 2 Klöpfeln* ريشة rische, *die in einem Fingerring* كشتبان kesch-tebân, kischtewân *stecken ;* — *anderes Hackbrett mit Drahtsaiten* صنطير ßanthîr (ßanthûr) *pl.* صناطير ßanāthîr ; — *Laute, Guitarre* عود 'ûd, 'aûd *pl.* عيدان 'îdân (*der Spieler* عواد 'awwâd *pl.* -în) ; — *Mandoline* طنبور thambûr ; — *Flöte* ناى nâï *pl.* nājât ; غابة ghâbe ; *Rohrflöte* شبابة schibâbe, schebbâbe ; — *Hoboe* زمر zemr ; زمارة zemmâre ; مزمار mizmâr *pl.* مزامير mezāmîr ; *der Spieler* زمار zemmâr ; — *Flageolet, Pfeife* صافورة ßāfûre ; صفارة ßaffâre ; صوفيرة ßūfáire : — *Trompete* نفير nefîr *pl.* انفار enfâr ; بوق bûq *pl.* ابواق ebwâq ; *Spieler* بواق bawwâq ; *Horn* قرن qarn *pl.* قرون qurûn ; — *Dudelsack* عنيز 'unnáiz *pl.* عنانيز 'anānîz ; *Tamburin von Metall, halbkugelförmig, Handpauke* نقيرة niqîre, نقارة naqqâre *pl.* نقاقير naqāqîr ; *mit Thon- od. Holzgefäfs* دربكة darabákke, darabúkke ; *andere* طار thâr, معزفة mí'zafe *pl.* معازف ma'âzif ; *kleine mit Glöckchen* رق riqq ; — *Trommel* طبل thabl *pl.* طبول thubûl *u.* اطبال athbâl ; *Trommler* طبال thabbâl ; — *Cymbal, tellerförmig* صنج ßandsch *pl.* صنوج ßunûdsch ; — — *Castagnetten* ساجات sādschât ; فقيشات fuqaischât ; جلبارة dschelbâre *(Lane)*.

Muskel *s. m.* عضل 'ádhal *coll.*, *ein M.* عضلة 'ádhale ; — *Muskulös a.* عضل 'ádhil.

Muskete *s. f. siehe Flinte.*

Müssen *v. n. Pflicht* وجب على wádschab (jádschib) 'âla *(der Person)* ; *Zwang* لزم lázim, jálzam *od.* التزم iltázam (jaltázim) *mit* ان ánn ; احتاج ان ihtâdsch (jahtâdsch) ann ; *ein Kind mufs vor allen Dingen gehorchen* اول ما يتوجب على الطفل الطاعة áwwal mā jetawáddschab 'âla'th-thifl eth-thâ'e ; يلزم (او يجب على او واجب على) انى ارد الى الملك مئة قرش jálzam (*od.*

jádschib *od.* wâdschib alájja) ánnī arúdd ilêk sette qirsch; *man mufs Gott. fürchten* علينا بالخوف من الله ʻalênā bi'l-chôf min allâh; *wir mufsten weggehen* التزمنا نروح iltazámnā nerûḥ; *du mufst es sogleich thun* يلزم تعمله في الساعة jálzam táʻmal'hu fi's-sâʻe; *zuerst mufs man lesen lernen* اولا لازم الواحد يتعلم القراية áwwalan lâzim el-uwâhid jetaʻállam el-qirâje; *man mufs sich gedulden, auch wider Willen* لازم الصبر وايضا بالغصب lâzim eß-ßábr wa áidhan bi'l-ghádhab; *wir müssen d. Land nicht verlassen* ما فيه لزوم نترك البلد ma fîh luzûm li-tárk el-béled; — *du mufst ihm sagen* يحتاج ان تقول له jaḥtâdsch ann taqûl la-hú; *wir müssen ein ander Mal kommen* يحتاج ان ناتي مرة اخرى jaḥtâdsch ann nâtī márre úchra; *das Kupfer mufs man verzinnen* يحتاج الى تبييض النحاس بالقصدير jaḥtâdsch íla tebjidh en-nuḥâs bi'l-qaßdir;

— *vulg.* بد budd, bidd *mit Affixen: ich mufs das Land verlassen, und du mufst hier bleiben:* انا بدي اترك البلد و انت بدك تستقيم فيها ána bíddī átruk el-béled, wa énte bíddak testaqim fîhā; *er mufs (wir müssen) morgen abreisen* بده يسافر (بدنا نسافر) بكرة bídd'hu jusâfir (bidd'nā nusâfir) búkra: — لا بد lā búdd (*wörtl.: es ist keinAusweg): ich mufs es durchaus thun* لا بد اعمله lâ búdd áʻmal'hu; *er mufs sogleich kommen* لا بد انه يجي بهذه الساعة lā búdd ánn'hu jédschī bi-hâdsi es-sâʻe; *ich mufs nächstes Jahr eine Reise in Ihre Gegend machen* لا بد من التوجه اليكم في العام المقبل lā búdd min et-tawáddschuh ilêkum fi'l-ʻâm el-múqbil (*wörtl.: es ist kein Entkommen von dem Gehen u. s. w.*).

Müfsiggang *s. m.* كسل kásal; kesel; بطالة bathâle.

Mussiren *v. n.* رغي rágha, járghī; rághgha, jurághghī.

Muster *s. n. von Waaren* انموذج unmûdedsch; *ein M. ist beigeschlossen* انموذج طيه unmûdedsch tháijj'hu (انموذج *u.* انموزج).

Muth *s. m.* قوة القلب qúwwet el-qálb; باس bâs (ba's); *kriegerischer* شجاعة schudschâʻe; جراءة dscherâʻe; جسارة dschesâre; *M. fassen* تشجع tescháddschaʻ; تجرا tedschárra; *fasse M.* قوي قلبك qáwwī qálbak! *er hat den Muth verloren* انكسر قلبه inkásar qálb'hu; — Muthig *a.* شجاع schedschâʻ; قوي القلب qáuij el-qálb; جسور dschesûr; — *adv.* بشجاعة bi-schudschâʻe.

Mutter *s. f.* ام umm *pl.* امهات ummahát; والدة wâlide; — *Mutterleib s. m.* رحم ráḥim *pl.* ارحام arḥâm; — *Mütterlich a.* امومي úmmawij.

Mütze *s. f. siehe Kleid.*

Myrrhe *s. f.* مر murr; مر مكة murr mákka.

Myrthe *s. f.* آس âs; مرسين mersîn; *Syr.* ريكان rîkân (ريحان rîhân); *Frucht* حب الآس habb el-âs, *vulg.* حنبلاس hambelâs.

N

N *vierzehnter Buchstabe des Alphabets* الحرف الرابع عشر من الالف باء el-hárf er-râbi' 'áschar min el-élif bâ.

Nabel *s. m.* سرة súrra *pl.* سرر súrar *(auch Nabelschnur)*.

Nach *praep.* بعد bá'ad; من بعد min bá'ad; *nach einem Jahr* بعد سنة bá'ad séne; — *gemäfs* على 'ála; حسب hasb; *nach meiner Ansicht* على تخمينى 'ála tachmîni; *nach seiner Aeufserung* حسب قوله hasb qôl'hu.

Nachahmen *v. t.* تمثل ب temáççal bi; اقتدى ب iqtáda bi; — **Nachahmung** *s. f.* تمثل temáççul; اقتداء iqtidâ.

Nachbar *s. m.* جار dschâr *pl.* جيران dschîrân; — **Nachbarschaft** *s. f.* جوار dschawâr; مجاورة mudschâware.

Nachdem *conj.* بعد ان bá'ad ánn; بعد ما bá'ad mā; *sage nicht Nein, nachdem du Ja gesagt hast* لا تقول لا بعد ما قلت نعم lā taqûl lâ, bá'ad mā qult ná'am! وانت بعد اخذك الدراهم لا تقف في هذه المدينة wa énte, bá'ad áchdsak (*Infin.*) ed-derâhim, lā táqif fi hâdsi el-medine *und du, nachdem du dein Geld erhalten hast, bleibe nicht länger hier!*

Nachdenken *v. n. über Etwas* تفكر في شى tefákkar fi schê; تامل في ta'ámmal fi.

Nachen *s. m. siehe Boot, Kahn.*

Nachfolgen *v. n.* خلف chálaf, jéchluf; — **Nachfolger** *s. m.* خلف chálaf *pl.* اخلاف achlâf; خليفة chalife *pl.* خلفاء chúlafā.

Nachher *adv.* من بعده min bá'ad'hu; ثم çómma.

Nachhut *s. f.* اخرة العسكر âchiret el-'ásker (*pl.* اواخر awâchir); *siehe Armee.*

Nachkommen *s. m. pl.* **Nachkommenschaft** *s. f.* اولاد aulâd: ذرية dsurrîjje *pl.* ذرارى dsarârî; *sein Gehalt geht auf seine Nachkommen über* تصير الجراية على ذريته من بعده taßîr el-dschirâje 'âla dsurrijjet'hu min bá'ad'hu.

Nachlafs *s. m. siehe Erbe.*

Nachlässig *a.* مهمل mú'hmil; هامل hâmil; متهامل mutehâmil; قليل الانتباه qalîl el-intibâh; — *Nachlässigkeit s. f.* اهمال i'hmâl; تهامل tehâmul; قلة الانتباه qillet el-intibâh: *betreibe diese Sache nicht nachlässig!* لا تحمل انسبل في ذلك الامر

lā táhmil es-sá'hl fi dsâlik el-ámr!

Nachmittag *s. m.* العصر el-'aßr; العصريات el-'aßrijjât; *am N.* بعد الظهر bá'ad ed-dhu'hr; بين الظهرين bên ed-dhu'hrên; من العصريات min el-'aßrijjât; *s. Tag.*

Nachricht *s. f.* خبر chábar *pl.* اخبار 'achbâr; خبرية chabarîjje; *siehe Botschaft;* *es steht Alles gut, die Nachrichten sind vortrefflich* الاحوال قارة والاخبار جميلة el-ahwâl qârre wa'l-achbâr dschemîle; *die Nachrichten sind betrübend* الاخبار مكدرة el-achbâr mukáddire; *aufser dem, was wir Ihnen schon mitgetheilt haben, ist keine erwähnenswerthe N. gekommen* ولم يحدث خبر يجب رفعه اليكم سوى ما عرفناكم به سابقا wa-lám jáhdiç chabar jádschib ráf'hu ilêkum síwa mā 'arrafnâkum b'hu sâbiqan; *geben Sie uns N. über Ihr Befinden* شرفونا باعلام صحتكم scharrifûnā bi-i'lâm ßáhhetkum; *man hat keine N. von ihm (ihnen)* انقطع خبره (خبرهم) inqátha' chábar'hu (chábar'hum).

Nachsicht *s. f.* مسامحة musâmahe; — *Nachsichtig a.* مسامح musâmih.

Nacht *s. f.* ليل leil, lejl, lêl *coll.*, *eine N.* ليلة léile, lêle *pl.* ليال lijâl *u.* ليالى lejâlī; *heute Nacht* الليلة (دى) el-lêle (di); *gestern Nachts* الليلة البارحة el-lêle el-bârihe; *gute Nacht!* ليلتكم سعيدة lêletkum sa'îde! *Antw.* برؤياكم bi-rūjâkum! *Nachts, in der Nacht* بالليل bi'l-lêl; ليلا léilan; *der erste Theil der N. nach Sonnenuntergang:* العشاء el-ischâ; عشية 'aschîjje; — *die N. zubringen* بات bât, jebât; بيت bájjat, jubájjit: *wo wirst du die N. zubringen?* فين تبات انت fên tebât énte?

Nachtessen *s. n.* Nachtmahl *s. n.* عشاء 'aschâ *pl.* اعشية a'schîjje; *zu Nacht essen* تعشى ta'áschscha.

Nachtheil *s. m.* خسارة chesâre; خسران chusrân.

Nachtigall *s. f.* بلبل búlbul *pl.* بلابل belâbil; هزار hezâr; عندليب 'ándalib.

Nachwelt *s. f.* الاجيال الاتية el-edschjâl el-âtije.

Nacken *s. m.* قفاء qafâ *pl.* اقفية áqfije; *siehe Genick.*

Nackt *a.* عارى 'ârī; عريان 'urjân; بالزلط bi'z-zálth; مزلط muzállath; *Einen nackt ausziehen* زلط zállath, juzállith; *sich* تزلط tezállath; Nacktheit *s. f.* عرى 'úra; عرية 'úrje; زلط zalth.

Nadel *s. f. zum Nähen* ابرة íbre *pl.* ابر íbar; *grobe zum Emballiren* مسلة misálle *pl.* مسال mesâll; — *Stecknadel* دبوس debbûs *pl.* دبابيس debābîs; — *Nadelbüchse s. f.* مئبرة mîbare *u.* مئبار mībâr *pl.* ميابر mejâbir; — *Nadelöhr s. n.* خرم الابرة churm el-íbre.

Nagel *s. m.* مسمار mismâr *pl.* مسامير mesāmîr; *einen N. ein-*

schlagen دق مسمار daqq (jedúqq) mismár; — *am Finger* ظفر çifr, çufr, dhufr *pl.* اظفار açfâr *u.* اظافر açâfir; ظافر çâfir *pl.* ظوافر çawáfir; *die Nägel schneiden* قص او برى الاظفار qaßß (jaqúßß) *od.* bára (jébrī) el-açfâr.

Nagelbohrer *s. m.* مخراز michrâz *pl.* machāriz; *siehe Bohrer.*

Nageln *v. t. annageln* سمر sámmar, jusámmir; *mit Nägeln beschlagen* مسمر másmar, jumásmir; — *Nagelschmiede s. f.* معمل المسامير mí'mal el-mesāmîr; — *Nagelschmied, Nagler s. m.* مسمرجى mismárdschi.

Nagen *v. a.* قرض qáradh, jáqridh.

Nahe *a.* قريب qarib *pl. vulg.* قراب qirâb; جنب dschamb, dschemb; *näher* اقرب áqrab; *ist Ihr Garten nahe von hier* جنينتكم قريبة من هنه dscheninetkum qaribe min hénne?

Nähe *s. f.* قرب qurb.

Nähen *v. t.* خيط chájjath, juchájjith; *genäht a.* مخيط muchájjath; — *Nähterin s. f.* خياطة chajjâthe.

Nähern, *sich v. r.* قرب qárib, jáqrab; اقترب iqtárab, jaqtárib, *beide mit* من min.

Nahme *s. m. siehe Name.*

Nähnadel *s. f. siehe Nadel.*

Nähren *v. t.* قات qât, jaqût; اطعم áth'am, júth'im; — *sich v. r. von etwas* عاش من 'âsch (ja'îsch) min; تقوت ب taqáwwat (jetaqáwwat) bi.

Nahrung *s. f.* قوت qût; اكل ákl; طعام tha'âm; — Nahrungsmittel *s. n. pl.* زاد zâd; معاش ma'âsch; *Maghr.* مونة mûne.

Naht *s. f.* خياطة chijâthe; درز derz *pl.* دروز durûz.

Name *s. m.* اسم ism *pl.* اسماء esmâ *u.* اسامى esâmī; *im N. Gottes* بسم الله bi'smi'llâh, *vulg.* bismílle; *wie ist dein N.?* ايش اسمك بالخير êsch ísmak bi'l-chér? *mein N. ist Jakob* اسمى هو يعقوب ísmī húa Ja'qûb; *in deinem Namen* على اسمك 'ála ísmak; — *Namenszug s. m.* طغراء thúghra; طرة thúrra.

Nämlich *adv.* وذلك wa-dsâlik; وهو wa-húa *od.* وهم wa-húm; وبيان wa-bejân; يعنى já'nī.

Naphta *s. n.* نفط nafth.

Narbe *s. f.* اثر الجروح áçar el-dschurûh.

Narcisse *s. f.* نرجس nírdschis; رنجس rindschis.

Narde *s. f.* ناردين nārdîn.

Narr *s. m.* Närrisch *a.* مجنون medschnûn *pl.* مجانين medschānîn; احمق áhmaq; *Maghr.* مهبول ma'hbûl; *närrisch werden* جن dschann, jedschánn; — Narrheit *s. f.* جنون dschunûn.

Nase *s. f.* انف anf *pl.* اناف anâf *u.* انوف unûf; *N. u. Nasenloch s. n.* منخر ménchar, mínchir *u.* منخار minchâr *pl.* مناخير menāchîr; — *Maghr.* نيف nîf; خشم chaschm (*eigentl. Nasenknorpel, auch* خيشوم chaisohûm *pl.* خياشيم chajâschim); — *Nasenbluten s. n.* نزول دم

مـن الانـف nuzûl dám min el-ánf; *siehe Bluten;* — *Nasenring s. m.* خزام chizâm.

Nashorn *s. n.* كركدان kerkedân, kerkedén; ام القرن umm el-qárn; وحيد القرن waḥid el-qárn.

Nafs *a.* ندى nedijj, nédij; نديان nedjân; — Nässe *s. f.* نـداوة nedâwe.

Natter *s. f.* افعى áf'a *pl.* افاعى afâ'ī.

Natur *s. f.* طبيعة thabî'e; *wesentliche Eigenschaften* طبع tháb'a; خـصـايـل chaßâjil; *Naturprodukte s. pl.* مـولـدات الطبيعة muwálladât eth-thabî'e; — *Naturwissenschaft s. f.* علم الاشيا الطبيعية 'ilm el-áschja eth-thabî'ijje; — *Naturforscher s. m.* عـارف بعلم الطبيعيات 'ârif bi-'ilm eth-thabī-'ījjât; — Naturtrieb *s. m.* مـيـل طـبـيـعـى mejl thabî'ij; انبعاث الطبع inbi'âç eth-tháb'a; — Natürlich *a.* طبيعى thabî'ij; غريزى; خلقى chálqij; *natürliche Gabe* غـريـزة gharîze *pl.* غرايز gharâjiz; *die natürliche Wärme* الحرارة الغريزية el-harâre el-gharîzijje; *ist das Natur od. künstlich?* خـلـقـة والا صـنـعـة chálqe wá'lla ßána'e?

Nebel *s. m.* ضباب dhabâb; غيم ghaim, ghêm.

Neben *praep.* جـنـب dschanb, dschemb; بجانب bi-(*od.* على 'ála) dschânib; *neben mir* جـنـبـى dschémbī; على جـانـبـى 'ála dschanibī.

Nebst *praep.* مع má'a; *siehe Mit*

Neffe *s. m.* ابن الاخ (الاخت) ibn el-ách (el-úcht) (*pl.* اولاد aulâd).

Neger *s. m.* اسود áswad *pl.* سودان sūdân; *Negersclave s. m.* عبد اسود 'abd áswad *pl.* عبيد سود 'abîd sûd; *Maghr.* وصيف waßîf *pl.* وصفان waßfân; — Negerin *s. f.* جـاريـة سـودا dschârije sôdā *pl.* جـوار سـود dschawâr sûd.

Nehmen *v. t.* اخذ áchads, áchad, jâchuds, *Imp.* خذ chuds! chud! *nimm dein Geld* خذ دراهمك chud derâhimak! *ich will einen Wagen nehmen* آخـذ عربجى âchud 'arabádschi; *er nimmt Geld zu leihen* ياخذ فلوس بالاستدانة jâchud fulûs bi'listidâne.

Neid *s. m.* حسد ḥásad; — Neidisch *a.* حـاسـد ḥâsid *pl.* حساد ḥussâd; حسود ḥasûd; *der Neid hat keine Ruhe* لا راحة مع الحسد lâ râḥe má'a el-ḥásad.

Neigen, *sich v. r.* انحنى inḥána, jenḥánī; *zu etwas* مال الى mâl (jemîl) íla; — Neigung *s. f.* انحنا inḥinâ; انحراف inḥirâf; ميل mejl.

Nein *adv.* لا lâ.

Nelke *s. f.* قرنفل qarámful.

Nennen *v. t.* سمى sámma, jusámmī; *siehe Heifsen.*

Nerv *s. m.* عصب 'áßab *coll.; ein N.* عـصـبـة 'áßabe *pl.* اعصاب a'ßâb.

Nessel *s. f.* قريص qarîß, qurráiß.

Nest *s. n. im Laub* عش 'uschsch *pl.* عشاش 'ischâsch; *an Wänden* وكر wakr *pl.* اوكار aukâr; *im Sand (Straufs)* ادحى úd'hi, ادحوة úd'huwe.

Netz *s. n.* شبكة schébeke *pl.* شباك schibâk.

Netzhaut *s. f. des Auges* شبكية العين schebekîjjet el-'áin.

Neu *a.* جديد dschedîd *pl.* جدد dschúdud; مستجد mustedschádd; — *was gibt's Neues?* ايش خبر êsch chábar? *es gibt nichts Neues* ما فيه شى خبر mā fisch chábar; ما فيه ولا خبر اليوم mā fih wa lâ chábar el-jôm; — *von Neuem* من جديد min dschedîd, ثانى مرة tâni márre; — Neuheit *s. f.* جدة dschíddo; جدية dschiddijje.

Neugierde *s. f.* رغبة rághbe; *tadelnswerthe* كثرة غلبة keçret ghálabe; — Neugierig *a.* مداخل mudâchil; محب التفرج muhíbb et-tefárrudsch.

Neujahr *s. n.* راس السنة râs es-séne; *Glückwünsche:* سنة مباركة séne mubárake! *Antw.* الله يبارك فيك allâh jubârik fik! *od.* عليك ابرك السنين 'alêk ábrak es-senîn; — كل سنة وانت سالم kull séne wa énte sâlim! *Antw.* وانت سالم wa énte sâlim! — كل عام وانتم بالخير kull 'âm wa éntum bi'l-chêr! *Antw.* اعاده عليك بالخير a'âd'hu 'alêk bi'l-chêr!

Neuigkeit *s. f.* خبر chábar *pl.* اخبار achbâr; خبرية chabarijje; *siehe Nachricht, Neu.*

Neulich *adv.* ما له زمان mâ la-hú zemân; بهذا القرب bi-hâdsa 'l-qúrb.

Neumond *s. m.* هلال hilâl.

Neun *num. card.* تسعة tís'a, *fem.* تسع tísa'; — Neunte *num. ord.* التاسع et-tâsi'; — Neuntel *s. n.* تسع tus' *pl.* اتساع etsâ'.

Neunzehn *num. card.* تسعة عشر tís'at 'áschar, *vulg.* tis'atâscher.

Neunzig *num. card.* تسعين tis'aîn.

Nicht *adv.* لا lâ; لم lam; ما mâ; الجاهل لا يعرف العالم لانه لا كان عالما el-dschâhil lâ já'rif el-'âlim li'ánn'hu lâ kân 'âliman *der Unwissende kennt nicht den Wissenden, weil er nie (nicht) ein Wissender war;* — *er ifst und wird nicht satt* ياكل ولا يشبع jâkul wa lâ jéschba'; *nach* لا lâ *steht statt des Imperat. der Aorist* لا تسال عنه lâ tés'al 'ánhu! *frage nicht nach ihm!* لا تضربوه lâ tadhribûhu! *schlagt ihn nicht!* — ولا احد wa lâ áhad *auch nicht Einer;* ولا ادنى شى wa lâ ádna schê *auch nicht das Geringste;* — *nach* لم lam *steht der verkürzte Aorist* لولا جهل الجاهل لم يعرف لبيب العقل láu la dschâhil el-dschâhil, lam jú'raf labib el-'âqil *wäre der Unwissende nicht unwissend, so würde der Werth des Verständigen nicht erkannt;* لم يكن فيه برد lam jekún fîh bard *es ist nicht kalt;* لم يبع lam jebí' *er kauft nicht;* لم يزل يضربه lam jezál jádhrib'-hu *er hört nicht auf ihn zu*

schlagen; لم يرم lám jármi *er wirft nicht;* — ما : انا ما كنت هناك ána mâ kúnt honâk; ما جاوب mâ dschâwab *er hat nicht geantwortet; die Vulgärsprache hängt dem verneinten Worte das Wörtchen* شي schej, sche, schi *od., als dessen Abkürzung, den Laut* ش sch, *an:* انا ما كنت شي هناك ána mâ kúnt'sch (*in Aeg. fast wie* kúnt schi) honâk *ich war nicht dort;* ما جاوب شي mâ dschâwab'sch (dschâwab schi) *er hat nicht geantwortet;* ما شفته شي mâ schúft'hu'sch *ich habe ihn nicht gesehen;* ما شفناكم شي mâ schufnâkum'sch *wir haben euch nicht gesehen. Die persönl. Fürwörter erleiden hierbei Veränderungen:* ما انيش غني mâ anîsch ghánij *ich bin nicht reich;* ما انتاش مبسوط mâ entâsch mebsûth *weibl.* ما انتيش مبسوطة mâ entîsch mebsûthe *du bist nicht zufrieden;* ما هوش مريض mâ husch marîdh *er ist nicht krank;* المدينة ما هيش كبيرة el-medine mā hîsch kebîre *die Stadt ist nicht grofs;* ما احناش غنيين mâ ehnâsch ghanijîn *wir sind nicht reich;* ما انتوش ناس ملاح mâ entûsch nâs m'lâh *ihr seid keine braven Leute;* ما هماش (همش) غضبانين mâ humâ'sch (*od.* hum'sch) ghadbānîn *sie sind nicht erzürnt;* — *feiner: er, es ist nicht* ليس láisa: *die Sache ist nicht so, wie ihr gesagt habt* ليس الامر كما ذكرتم láisa el-ámr ka-mâ dsakártum; *der Weinberg ist durchaus nicht weit* الكرم ليس هو بعيد el-kerm láisa húa ba'îd; *es ist nicht meine Absicht* ليس في قصدي láisa fi qáßdī; *hast du nicht eine Kielfeder?* اليس عندك قصب ريش a-láisa 'ándak qáßab rîsch? *die schwarze Farbe hat nicht Dauer* لون الاسود ليس له دوام lôn el-áswad láisa la-hú dawâm; — *nicht einmal: ich habe ihn nicht einmal gesehen* حتى ولا شفته hátta wa lâ schúft'hu; *es ist nicht einmal ein Weg für wilde Thiere da, geschweige denn für Menschen* لا سبيل للوحش فضلا عن الناس lâ sebîl li'l-wáhasch fádhlan 'an en-nâs.

Nichte *s. f.* بنت اخ bint ách *od.* بنت اخت bint úcht (*pl.* بنات banât).

Nichts *pr. n.* لا شي, لا ش lâ schéj, lâ schê, lâ schi, lâ'sch; *besser als Nichts* احسن من لا شي áhsan min lâ schē; *wer den Willen hat, dem ist Nichts unmöglich* لا شي غير ممكن لمن يريد lā schê ghêr múmkin li-mén jurîd; *es giebt heute gar Nichts Neues* ما فيه ولا شي جديد اليوم mâ fîh wa lâ schê dschedîd el-jôm; — ما شي mâ-schéj, mâ-schi: *es ist Nichts da* ما فيه شي mā fîh schéj *od.* ما فيش mā fîsch; *es gibt Nichts Besseres* احسن منه ما فيه

áhsan mínhu mā fîh; *was ist das?* ايش هو هذا êsch húa hâdsa (*vulg.* ايشو êsch'u)? *es ist Nichts* ما هو شي mâ húa schê *od.* ما شي mâ schi; *für Nichts* بلا شي bi-lâ schê, bilâsch; *es macht Nichts, hat Nichts zu sagen* ما شي شر mâ schê schárr *od.* ما عليك شي mâ 'alêk'sch *od.* ما فيه باس mâ fîh bâs *od.* لا باس lâ bâs; — *wir nehmen Nichts ohne Bezahlung* ما ناخذ شي من غير فلوس mâ nâchud schê min ghêr fulûs; — *Nichts ist besser als mit eigenen Augen sehen* ليس كالمعاينة láisa ka'l-mu'âjane; *siehe Nicht.*

Nie, Niemals *adv.* ابدًا ábadan; اصلا áßlan; قط qath *mit Neg.*; *ich habe ihn nie gesehen* ما رايته ابدا mâ ra'áit'hu ábadan, قط ما رايته qath ma ra'áit'hu. ما شفته قط mâ schúft'hu qath; *ich habe dergleichen nie gehört* اصلا ما سمعت شي مثل هذا áßlan mâ samá't schê mitl hâdsa; *wer ist der, der niemals fehlte* من ذا الذي ما ساء قط men dsâ elládsī mā sâ' qath? — عمري 'úmrī (*Zeit meines Lebens*): *nie habe ich einen solchen Mann gesehen* عمري (او مدة عمري) ما شفت رجل مثل هذا 'úmrī (*od.* múddet 'úmrī) mā schúft râdschol mitl hâdsa; *du hast nie u. s. w.* عمرك ما شفت 'úmrak mā schuft *etc.*; *noch nie ist ein Baum in den Himmel gewachsen* عمرها شجرة ما وصلت الى ربها 'úmr'hā schádschare mâ wáßalet íla rább'hā; — *du wirst ihn nie mehr wiedersehen* هيهات ان تعود تشوفه haihât ann ta'ûd teschûf'hu (*siehe Mehr*); — *die Schlange wird nie ein Fisch* الحية ما تصير سمك el-hájja mâ taßîr sámak; — *dieser Mann ist nie anders gewesen* لم يزل هذا الرجل كذالك lam jezál hâdsa er-râdschol kadsâlik.

Nieder *adv.* لتحت li-táht; الى تحت íla taht; *niederfallen v. n.* سقط الى الارض sáqath íla'l-árdh; *niedersteigen v. n.* نزل الى تحت názal íla taht; *niederwerfen v. t.* رمى الى الارض ráma íla'l-árdh *u. s. w.*

Niedergeschlagen *a.* مهدوم ma'hdûm; مهدود ma'hdûd.

Niederhauen, Niedermetzeln *v. t.* قتل qátal, jáqtul; *er liefs Alles niedermetzeln* قتلهم قتل عام qátal'hum qatl 'âmm; بذل او وضع فيهم السيف bádsal (jébdsil) *od.* wádha' (jádha') fîhum es-sêf.

Niederkommen *v. n.* Niederkunft *s. f. siehe Entbinden, Entbindung.*

Niederlage *s. f. eines Heeres* كسرة الجيش késret el-dschêsch; *eine N. erleiden* انكسر inkásar, jenkásir; — *Depot* مخزن máchzen.

Niederschlag *s. m. chem.* رسوب rusûb.

Niedrig *a.* وطي wáthij; واطي

wâthî; *fg.* دنى dánij; خسيس chasîs.

Niemals *adv. siehe Nie.*

Niemand *pron. indef.* ما احد mâ áḥad; ما حد mâ ḥád; ولا واحد wa lâ uwâḥid; *N. ist gekommen* ما جاء شى احد mâ dschâ'sch áḥad.

Niere *s. f.* كلية kúlje; كلوة kúlwe *pl.* كلى kíla, kúla *u.* كلاوى kelâwî.

Niesen *v. n.* عطس 'áthas, já'this; — *s. n.* عطاس 'uthâs; *dem Niesenden sagt man:* رحمك الله ráḥimak allâh! *Antw.* اجركم الله ádscharkum allâh! *od.* رحم الله والديكم ráḥim allâh wālidêkum! — صحة ṣáḥḥe! *Antw.* على قلبك 'ála qálbak!

Nieswurz *s. f. Helleborus* خربق chárbaq *pers.* chárbuq.

Nilpferd *s. n. siehe Flufspferd.*

Nimmer *adv. siehe Nie.*

Nirgends *adv.* لا فى مطرح lâ fî máṭbraḥ; ما فى موضع mâ fi máudha'; *bleibe Nirgends stehen* لا تقف فى موضع lâ táqif fi máudha'! *ich bin nirgends hingegangen* ما رحت الى مطرح mā rúḥt íla máṭbraḥ.

Nisten *v. n.* عشش 'áschschasch; وكر wákkar.

Noch *adv.* ايضا áidhan; كمان kemân; لسا líssā, lísse (*aus* للساعة li's-sâ'e *zur Stunde*); بعد bá'ad *mit Pron. Aff.*; *Maghr.* مازال mâ zâl (*er hat nicht aufgehört; siehe Aufhören*); *er lebt noch* يعيش ايضا ja'îsch áidhan *od.* لسا عايش líssa 'âjisch; *du schläfst noch* بعدك نايم bá'adak nâjim *od.* لساك نايم lissâk nâjim *od.* انت لسا راقد énte líssā râqid, *Maghr.* انت ما زلت فى الفراش énte mâ zálta fi'l-firâsch; *ich bin (wir sind) noch im Bett* انا ما زلت (ما زلنا) فى الفراش ána mâ zált (mâ zálnā) fi'l-firâsch; *sie schläft noch* ما زالت راقدة (تنام) mâ zâlet râqide (*od.* tenâm); *ich werde Sie noch einmal besuchen* نروح ما زال نشوفك nerûḥ ma zâl neschûfak; — *noch etwas: ifs noch etwas Confekt* ما زلت تاكل شوية حلاوة ma zalt tâkul schuwájje ḥalâwe; *noch ein wenig* كمان شوية kemân schuwájje; — *sonst noch: was hattet ihr sonst noch?* ايش كان لكم غير شى êsch kân la-kúm ghêr schê? *was hast du sonst noch gegessen?* ايش اكلت كمان غير شى êsch akált kemân ghêr schê? *was brauchst du sonst noch* ايش بدك غير شى êsch bíddak ghêr schê? *Maghr.* ايش ما زلت تستحق êsch mâ zált testaḥíqq? — *noch nicht* لسا ما líssā mâ; *Maghr.* ما زال ما mâ zâl mâ: *er ist noch nicht gekommen* لسا ما جاء شى líssā mâ dschâ'sch *od.* ما زال ما جاء mâ zâl mâ dschâ'; *seid ihr noch nicht abgereist?* لسا ما سافرتوشى líssā mâ sāfártūsch? *od.* ما زلتوا ما سافرتوا mâ záltū mâ sāfártū? *ich bin noch nicht fertig* انا ما زلت ما خلصت

ána mâ zalt mâ chaláßt; *sie ist noch nicht fertig* ما زالت ما خلصت mâ zâlet mâ chálaßet; *ist der Kaffee fertig oder noch nicht?* القهوة طابت والا ما زالت el-qáhwe thâbet wá'lla mâ zâlet? — Nochmals *adv.* كمان kemân; ايضا áidhan.

Nonne *s. f.* راهبة râhibe *pl.* rāhibât.

Nord, Norden *s. m.* شمال schemâl; *wenn wir uns am Mittag der Sonne zukehren, so sehen wir vor uns Süd, und im Rücken Nord* اذا استقبلنا الشمس في وسط النهار فنرى الجنوب في امامنا والشمال خلفنا ídsā istaqbálnā esch-schéms fi wásth en-nehâr, fa-nára el-dschenûb fi amâm'nā wa'sch-schemâl chálf'nā; — Nördlich *a.* شمالى schemâlij; Nordwind *s. m.* هوا شمالى háwa schemâlij; *Syr.* سماوى semâwij; *Maghr.* شرش schersch, dscherdsch, بحرى báhrij; — Nordost *s. m.* شمال وشرق schemâl wa schárq, *Wind* شمالى شرقى schemâlij schárqij; *Syr.* برانى barrânij; *Maghr.* شرقى مشرش schárqij muschérresch (mudschérredsch); — Nordwest *s. m.* شمال وغرب schemâl wa ghárb; *Wind* شمالى غربى schemâlij ghárbij; *Syr.* شرش schursch, schörsch; *Maghr.* سماوى semâwij; Nordpol *s. m.* قطب شمالى quthb schemâlij; — Nordpolarstern *s. m.* كوكب الشمال káukab esch-schemâl.

Notar *s. m.* كاتب شرعى kâtib schár'ij (*pl.* كتاب kuttâb).

Note *s. f. musik.* نقطة الغناء núqthat el-ghinâ *pl.* نقط núqath; *Rechnung* قايمة qâjime.

Noth *s. f. Armuth* عازة 'âze; فقر faqr, fuqr; *er leidet N.* احتاج الى كل شى ihtâdsch (jahtâdsch) íla kull schê; *Bedrängnifs* ضيق dhîq, dhîqa; *in der äufsersten N.* في عزة الضيق fi 'ízzet edh-dhîq; *den Freund erkennt man in der N.* لا يعرف الصديق الا عند الحاجة اليه lâ jú'raf eß-ßadîq íllā 'and el-hâdsche ilêhu; *siehe Freund;* — Nothdurft *s. f. die nöthigen Bedürfnisse* اللوازم el-lawâzim; احتياجات ihtijādschât; مقدار الحاجة miqdâr el-hâdsche; *körperl.* الضرورات edh-dharūrât; — Nöthig, Nothwendig *a.* ضرورى dharûrij; لازم lâzim; *das ist nicht n.* ما هو قضية mâ húa qadhîjje; ما فيه لزوم له mâ fîh luzûm la-hú; — Nothwendigkeit *s. f.* لزوم luzûm; ضرورة dharûre; اضطرار idhthirâr.

Nöthigen *v. t. siehe Zwingen.*

Nothzucht *s. f.* فضح بنت fadh'h bint; هتك امراة hetk imrât.

Notiren *v. t. siehe Aufzeichnen.*

November *s. m.* تشرين الثانى teschrîn et-tânī; *fällt der Jänner auf den Muharram, so entspricht der N. dem* ذو القعدة dsu'l-qá'ade.

Nüchtern *a. ungegessen* من غير

اكل min ghêr âkl; على الريق ʻála ʼr-rîq.

Nudel *s. f.* شعيرية schaʻîrîjje.

Null *s. f.* صفر ßifr *pl.* اصفار aßfâr.

Numero *s. n.* عدد ʻádad; نشان nischân; نمرة núm're *pl.* نمر númar.

Nun *adv. siehe Jetzt.*

Nur *adv.* بس bas, bass; ما الا mâ-íllā; الا íllā; ليس سوى láisa sáwa; فقط fáqath; *nur ein Einziger* فرد واحد fard uwâhid; *ich habe ihn nur zwei Mal gesehen* شفته مرتين بس schúft'hu marratên bass; ناقص بس الاصطبل لاجل الخيل nâqiß bass el-ißthábl li'ádschl el-chêl; *es fehlt uns nur das Geld* ما نقصنا الا الفلوس mâ nâqiß'nā íllā'l-fulûs; *wir haben nur zwei Diener bei uns* ليس معنا سوى خادمين láisa máʻnā sáwa chādimên; *wer wäre, der immer nur recht thut?* من ذا من له الحسنى فقط mén dsā (*vulg.* mîn da) men la-hú el-húsna fáqath? *Alles ist bereit, nur mein Vater ist noch nicht gekommen* كل شى حاضر فقط ان ابوى لحد الان ما جاء kull schê hâdhir, fáqath anu abûja li-hádd el-ân mā dschâ; اقطع حافر هذا الحصان الا لا تقرط عليه íqthaʻ hâfir hâdsa el-hißân, íllā lā tuqárrith ʻalêhu *beschneide den Huf dieses Pferdes, nur schneide nicht hinein!* — *nicht nur — sondern auch* ما — حتى و mâ — hátta wa; *vulg.* ما بس — الا (او الا حتى او بل) mâ báss — íllā (*od.* íllā hátta *od.* bal); *er ist nicht nur schön, sondern auch gut* ما هو بس كويس بل مليح mâ húa bass kuwájjis bal m'lîh, *od.* ما هو شى بس كويس الا حتى مليح mâ hu'sch bass kuwájjis, íllā hátta m'lîh; *ich habe dies nicht nur nicht geschrieben, sondern auch nicht einmal gelesen* انا ما كتبت هذا حتى ولا قريته ána mâ katábt hâdsa, hátta wa lâ qarêt'hu.

Nuſs *s. f.* جوز dschauz, dschôz *coll.; eine N.* جوزة dschauze, dschôze; — Nuſskern *s. m.* لوزة الجوز lôzet el-dschôz; — Nuſsschale *s. f.* قشر الجوز qischr el-dschôz.

Nutzen *s. m.* نفع náfʻa, nefʻ; منفعة ménfaʻe; فايدة fâjide; افادة ifâde; *das hat keinen N., nützt zu Nichts* ما ينفع لشى mâ jénfaʻ li schê; لا فايدة lâ fâjide; — *N. aus etwas ziehen* استفاد من istafâd (jestafîd) min; *was haben wir für einen N. davon gehabt?* ايش استفدنا منه êsch istafádnā mínhu? *du wirst keinen N. davon haben, es wird dir Nichts nützen* هذا ما يخلصك hâdsa mâ juchállißak *od.* ما ينفعك شى mâ jénfaʻ-ak'sch *od.* ما تستفيد منه شى mâ testafîd minhu'sch *od.* ما يطلع لك منه فايدة mâ játhlaʻ lak mínhu fâjide; *was hat ihn sein Geiz genützt?* ايش حصل

لهُ من تخلهُ êsch háṣal. la-hú min búchl'hu?

Nützen, *v. n. wozu* نفع لـ náfa' (jénfa') li; فاد fâd, jefîd; *siehe Nutzen.*

Nützlich *a.* نافع nâfi'; مفيد mufîd.

Nutzniefsung *s. f.* متعة mút'e, mít'e; تمتع بالمدخولات te-máttu' bi'l-medchûlât; — *Nutzniefser s. m.* متمتع mutemátti'.

O

O *fünfzehnter Buchstabe des Alphabets* الحرف الخامس عشر من الالف با el-hárf el-châmis 'áschar min el-élif bâ.

O *interj.* يا jâ.

Ob *conj.* ان in, ان كان in kân; هل hal: *ich weifs nicht, ob er krank ist* ما انيش عارف ان كان مريض mâ anîsch 'ârif, in kân marîdh; *wir wissen nicht, ob er abgereist ist oder nicht* ما نعرف شي ان كان سافر والا لا mâ ná'rif'sch in kân sâfar wá'llā lâ; *ob er nun will oder nicht* ان شاء وان اباء in schâ wa-ín ábā; *gleichviel ob es nun dir gehört, oder diesem, oder sonst Jemanden* سوا كان لك او لهذا او لغير ناس sáwa kân lak au li-hâdsa au li-ghêr nâs; *wir wissen nicht, ob der Preis so bleiben, oder wie es gehen wird* ولا ندرى هل يبقى على هذا السعر ام كيف يكون الامر wa lâ nédrī, hal jébqa 'ála hádsa es-sí'r, am kéf jekûn el-ámr? — *als ob; siehe Als.*

Obelisk *s. m.* مسلة misálle *pl.* مسل mesâll (عمود).

Oben *adv.* فوق fauq, fôq; هو فوق húa fôq *er ist oben;* من فوق الى تحت min fôq íla taht *von oben nach unten;* الى فوق íla fôq *nach oben;* — *oben erwähnt, oberwähnt a.* مذكور اعلاه medskûr a'lâhu; مومى اليه mûma ilêhu.

Oberaufseher *s. m.* ريس المباشرين rajîs el-mubâschirîn; امين الامناء amîn el-úmanā; — Oberaufsicht *s. f.* رياسة المباشرين rijâset el-mubāschirîn.

Obercommandant *s. m.* ريس القواد او الاغوات rajîs (rájjis, reis) el-quwâd *od.* el-āghawât.

Obere, *der, die, das a.* فوقانى fōqâ-nij, *fem.* îjje; اعلا á'la, *fem.* عليا 'úljā: *die obere Seite* الجهة العليا el-dschíhat el-'úljā.

Oberfläche *s. f.* سطح sath'h *pl.* سطوح suthûh; وجه wadsch'h; الظاهر eç-çâhir.

Oberhalb *praep.* على 'ála; *siehe Auf.*

Oberst, *zu oberst adv.* فى اعلاه fi a'lâhu.

Oberst, Obrist *s. m.* امير الاى amîr alâï, mir alâï *türk.*

Obgleich *conj.* مع ان má'a ann;

وان wa-ín; ولو wa-láu; *obgleich ich es dir oft genug gesagt habe* مع ان قلته لك جملة مرار má'a aun qúlt'hu lak dschúmlet mirâr; *er kannte deinen Vater, obgleich dein Vater ihn nicht kannte* كان يعرف ابوك مع ان (او والحال) ابوك ما كان يعرفه kân já'rif abûk, má'a ann (*od.* wa'l-hâl) abûk ma kân já'rif'hu; *obgleich sie an den Charakter und die Kühnheit ihres Königs gewohnt waren, so erstaunten sie doch dies Mal über sein Benehmen* وان كانوا متعودين على طبيعة ملكهم وجراءته الا انهم تعجبوا هذه المرة من حالته wa-ín kânū muta'áwwidîn 'ála thabî'at mélik'hum wa dscherá'-et'hu, íllā ánn'hum ta'áddschabū hâdsi el-márre min hâlet'hu; *ich verstehe dies Buch, obgleich es sehr schwierig ist* افهم هذا الكتاب مع كونه صعب كثير áfham hâdsa el-kitâb má'a káun'-hu (*bei seinem Sein*) ßá'ab ketîr.

Oblate *s. f.* برشان burschân.

Obrigkeit *s. f.* الحكام el-hukkâm; الولاة el-wulât.

Obschon, Obwohl *conj.* *siehe Obgleich.*

Obst *s. n.* فاكهة fâkiha *pl.* فواكه fawâkih; ثمر çámar *pl.* اثمار açmâr; — Obstbaum *s. m.* فاكهانى fâkihânij.

Ocean *s. m.* البحر المحيط el-bahr el-muhîth; اوقيانوس oqijānûs.

Ochse *s. m.* *verschnittener Stier* بقر báqar; ثور مخصى tôr máchßij (*pl.* ثيران tīrân); *Maghr.* bágar, béger; عرض 'áradh; فرد ferd.

October *s. m.* تشرين الاول teschrîn el-áwwal; *fällt der Jänner auf den Muharrem, so entspricht der O. dem* شوال schawwâl.

Oder *adv.* او au; ام am; والا wa-íllā, wá'llā; اما ámmā; تروح ماشى او راكب terûh mâschī au râkib? *gehst oder fährst du?* اتريد الشاى ام القهوة a-turîd esch-schâï am el-qá'hwe? *willst du Thee oder Kaffee?* طيب والا ردى thájjib wa'llā rádij *gut oder schlecht;* بالرضا والا بالغضب bi'r-ridhâ wá'llā bi'l-ghádab *gutwillig oder gezwungen;* — *entweder — oder* اما والا ámmā — wa-íllā; اما او ámmā — au; اما نخسر ما فى يدنا او نصير اصحاب دراهم يا يا jâ — jâ: ámmā néchsar mâ fi jád'nā au naßîr aßhâb derâhim; نشوفك يا بورهان يا بالجزاير neschûfak jā bi-warhân jā bi'l-dschezâjir *Maghr.*; — *siehe Ob.*

Oeffentlich *a.* عمومى 'umûmij; عام 'âmm; *das öffentliche Vermögen* المال العام el-mâl el-'âmm; *öffentliche Orte* محلات عامة ma-hallât 'âmme; *öffentliches Bad* حمام عمومى hammâm 'umûmij; *adv.* فى الظاهر fi 'ç-çâhir; قدام الناس quddâm en-nâs; جهارا dschihâran; جهرة dschá'hratan; — Oeffentlichkeit *s. f.* شهرة

schú'hre; جهار dschihâr; جهرة dschá'hre-

Oeffnen *v. t.* فتح fátah, jéftah; *öffne die Thüre* افتح الباب íftah el-bâb; — *sich v. r.* انفتح infátah, jenfátih; — Oeffnung *s. f.* فتحة fát'he; *Loch* خرق charq *pl.* خروق churûq.

Oehl, Oel *s. n.* زيت zeit, zêt; *Sesamöl* سيراج sîrâdsch *statt* شيراج schîrâdsch; — Oelbaum *s. m.* شجر زيتون schádschar zeitûn; *wilder* اتم útum; — Oelhändler *s. m.* زيات zejjât *pl.* in.

Oehr *s. n. der Nadel* خرم ابرة churm íbre; خرت churt; سم semm.

Oestlich *a.* شرقي schárqij.

Ofen *s. m. zum Backen* فرن furn *pl.* افران efrân; *runder Backofen in der Erde* تنور tennûr *pl.* تنانير tenânîr; *Schmiedofen* كور kûr *pl.* اكوار ekwâr; *Kalkofen* قمين جبر qamîn dschîr; كلاسة kallâse; *Töpferofen* فخورة fachûre; — *kleiner O.* وجاق wadschâq, اوجاق ûdschâq *pl.* ât; كانون kânûn *pl.* كوانين kawânîn.

Offen *a.* مفتوح meftûh.

Offenbar, Offenkundig *a.* ظاهر çâhir; واضح wâdhih.

Offenbaren *v. t.* اظهر áçhar, júçhir; *von Gott* اوحى áuha, jûhî; *Gott hat ihm offenbart* اوحى الله اليه ان auha allâh ilêhu ann; — Offenbarung *s. f.* اظهار içhâr; *göttliche* وحي wáhi *pl.* اوحية áuhije; الهام ilhâm *pl.* ilhâmât; — *geoffenbart a.* موحى mûha; ملهم múlham.

Offenherzig *a.* صادق ßâdiq; مخلص múchliß; صافي ßâfî; — -keit *s. f.* صدق ßidq; صفاوة ßafâwe; خلاص نية chalâß nîjje.

Officier *s. m.* رئيس, ريس rais, rájjis, rajis *pl.* رؤساء rú'asâ.

Oft, *Oftmals, Oefters adv.* مرارا mirâran; امرار كثيرة emrâr ketîre; غالب الاوقات ghâlib el-auqât; *sehr oft* اكثر الاوقات áktar el-auqât; اغلب الاوقات ághlab el-auqât.

Oheim *s. m.* عمّ ʿamm *pl.* اعمام aʿmâm; *mütterl. Seits* خال châl *pl.* اخوال achwâl.

Ohne *praep.* بلا bi-lâ, b'lâ; من غير min ghêr; بغير bi-ghêr; دون dûn, من دون min dûn, بدون bi-dûn: بحر بلا ماء bahr bi-lâ mâ *Meer ohne Wasser; wir gehen ohne dich* نروح بلاك nerûh bilâk; *geht ohne mich* روحوا بلاي rûhû bilâja; ما ناخذ شي من غير فلوس mâ nâchud'sch min ghêr fulûs *wir nehmen Nichts ohne Bezahlung*; من غير كثير مشقة ولا مكابدة min ghêr ketîr meschâqqe wa-lâ mukâbade *ohne viel Müh und Plage*; ايمكننا التعلم بغير معلم a-jumkínnâ et-taʿállum bi-ghêr muʿállim? *können wir ohne Lehrer lernen?* — لو لا lau lâ *(wenn nicht)*: لولاك ما كنا رضينا بهذا lau-lâk

ma kúnnā radhînā bi-hâdsa *ohne dich hätten wir nicht eingewilligt;* — *ohne dafs* من غير أن min ghêr ann : ما اقدر شى اقرا ساعة كاملة من غير ما عيونى توجعنى mā áqdir'sch áqra sâ'e kâmile, min ghêr mā 'ujûnī tūdschínī (tudschá'nī).

Ohnmacht *s. f.* غشوة gháschwe; غشية ghúschje; *in O. fallen* غُشى عليه ghúschia 'alêhu; — ohnmächtig *a.* مغشى عليه mághschij 'alêhu.

Ohr *s. n.* اذن udsn, udn *pl.* اذان ādsân, ādân, *vulg.* دان dân, *Dual* دانين dānên; ودن wudn *pl.* اودان audân; *Einem etwas in's O. sagen* وشوشه wáschwasch-(juwáschwisch-)hu; — *Ohrensausen s. n.* طنين thanîn; — *Ohrenschmalz s. n.* وسخ الاذان wásach el-ādân; — *Ohrenzwang s. m.* وجع اذن wádscha' udn; — *Ohrfeige s. f.* كف kaff, keff *pl.* كفوف kufûf; لطمة láthme; *Maghr.* اسبعية asba'ijje; *Einem eine O. geben* كف سفقه sáfaq-(jésfiq-)hu Reff; لطم látham, jálthim; — *Ohrring s. m.* حلقة hálqe *pl.* halqât; قرط qurth *pl.* اقراط aqrâth.

Olive *s. f.* زيتون zeitûn *coll.*, *eine O.* زيتونة zeitûne; — *Olivenbaum s. m.* شجرة زيتون scháduscharet zeitûn.

Onanie *s. f.* استمنا istimnâ.

Opfer *s. n.* قربان qurbân *pl.* قرابين qarābîn; تقدمة táqdime; *Schlachtopfer* ذبيحة dsebîhe *pl.* ذبايح dsebâjih; —

Opfern *v. t.* قرب لله qárrab (juqárrib) li'llâh; ذبح dsábah, jédsbah; *den Götzen* على الاوثان.

Opium *s. n.* افيون afjûn; خشخاش chasch'schâsch; بنك beng.

Optik *s. f.* معرفة النور ونظر العيون má'rifet en-nûr wa náçar el-'ujûn; — *Optiker s. m.* صانع الات النظر ßâni' ālât en-náçar.

Orakel *s. n.* وحى wáhi *pl.* اوحية áuhije.

Orange *s. f.* نارنج nāréndsch; برتقان bortuqân; ترنج turúndsch; *Orangenblühtenwasser* ما زهر نارنج mā za'hr nāréndsch.

Orden *s. m. geistl.* رهبنة rá'hbane *pl.* ât; اخوية achawîjje; *der Derwische* طريقة الدراويش thariqet ed-derāwîsch; — *Auszeichnung* نشان الافتخار nischân el-iftichâr.

Ordnen *v. t.* رتب ráttab, juráttibb; نظم náççam, junáççim; *Angelegenheiten* دبر الامور dábbar (judábbir) el-umûr; *geordnet a.* مرتب muráttab; منظوم mançûm.

Ordnung *s. f.* ترتيب tartîb; تنظيم tançîm; نظام niçâm; *Alles ist in schönster O.* كل شى مرتب ترتيب حسن kull schê muráttab tartîb husn.

Orgel *s. f.* ارغن árghan, árghun *pl.* اراغن arâghin.

Orient *s. m.* ارض المشرق ardh

el-máschriq; بلاد الشرق bilâd esch-schárq; الاقطار الشرقية el-aqthâr esch-scharqîjje; — *Orientalisch a.* شرقي schárqij; *die oriental. Sprachen* الالسن الشرقية el-álsun esch-scharqîjje; — *die Orientalen s. pl.* اهل الشرق a'hl esch-schárq; الشرقيين esch-scharqijin; الشراقوة esch-scharâqawe.

Original *s. n.* اصل aßl *pl.* اصول ußûl.

Ort *s. m.* موضع máudha' (*für* máudhi') *pl.* مواضع mawâdhi'; مطرح máthrah *pl.* مطارح mathârih; مكان makân *pl.* اماكن amâkin *od.* امكنة ámkine; محل maháll *pl.* محال mahâll; *Maghr.* مضرب mádhrab *pl.* مضارب madhârib; *an welchem Orte?* في اي موضع فين fên? fi ê máudha'? *hier ist Alles an seinem Ort* هنا كل شي في موضعه héne kull schê fi máudha'hu; *zu rechter Zeit und am rechten Ort* في وقته و محله fi wáqt'hu wa mahâll'hu; — *Ortsbeschaffenheit s. f.* خاصية محل chāß-ßijjet mahâll.

Ost, Osten *s. m.* شرق scharq; مشرق máschriq; *von Osten* من ناحية الشرق min nâhijet esch-schárq; — östlich *a.* شرقي schárqij; مشرقي máschriqij; — Ostwind *s. m.* الشرقي esch-schárqij

Ostern *s. pl.* عيد الفصح 'aîd el-faßh *od.* fißh.

Otter *s. f. siehe Fischotter.*

Oval *a.* بيضي báidhij, bêdhij; — *s. n.* شكل بيضي schíkl báidhij.

P

P *sechzehnter Buchstabe des Alphabets* الحرف السادس عشر من الالف باء el-hárf es-sâdis 'áschar min el-élif bâ.

Paar *s. n.* زوج zaudsch, zôdsch *pl.* ازواج ezwâdsch, *vulg.* جوز dschôz *pl.* اجواز edschwâz; — قرين qarîn *pl.* قرناء qúranā *u.* اقران aqrân; — *Paarweise adv.* ازواج ازواج ezwâdsch ezwâdsch.

Paaren *v. t.* زوج záwwadsch, juzáwwidsch; جوز dscháwwaz; قرن qáran, jáqrin; *zur Begattung* عشر 'áschschar, ju'áschschir; — *sich r. r.* ازدوج izdáwadsch, jezdáwidsch; اقترن iqtáran; *zur Begattung* تعشر ta'áschschar, jeta'áschschar.

Pachten *v. t.* التزم iltázam, jaltázim; استاجر istá'dschar, jestá'dschir; — Pachtung *s. f.* التزام iltizâm; اجارة īdschâre; — Pächter *s. m.* ملتزم multázim; مستاجر mustá'dschir; متلقي muteláqqī; — *der Pachtcontract gegen Abgabe eines Ernteantheils heißt* عقد المزارعة 'aqd el-muzâra'e, *der Verpachtende* صاحب ارض ßâhib ardh, *der Pächter* زارع zâri'.

Pack *s. m.* Packet *s. n.* صرة ßúrre *pl.* صرر ßúrar; حزمة húzme; ربطة rábthe *pl.* ât; رزمة rízme *pl.* رزم rízam; فردة fárde *pl.* فرادة farâde; *Wäsche, Kleider* بقجة búqdsche.

Packen *v. t. siehe Einpacken, Ergreifen.*

Packsattel *s. m. für ein Kameel* شاغر schâghir *pl.* شواغر schawâghir; رحل ra'ḥl *pl.* رحال riḥâl *u.* أرحل árḥul; *für Maulthiere* بردعة bárdaʿe *pl.* برادع barâdiʿ.

Päderastie *s. f.* لواط luwâth; — Päderast *s. m.* لوطى lûthij; لواط lawwâth.

Palast *s. m.* سراى serâj, serâje; قصر qaßr *pl.* قصور qußûr.

Palissade *s. f.* وتد wátad *pl.* اوتاد autâd; *Palissadirung s. f.* دايرة اوتاد dâjiret autâd; حايط من خوازيق ḥâjith min chawāzîq.

Palme *s. f. Dattelpalme* نخل nachl *coll.*, *eine P.* نخلة náchle; — *Palmzweig s. m.* جريدة نخل dscherîdet nachl.

Panther *s. m.* نمر nimr *pl.* نمورة numûre *u.* نمار nimâr; *Maghr.* تلتى túltij.

Pantoffel *s. m.* بابوج bābûdsch *pl.* بوابيج bawābîdsch.

Panzer *s. m.* درع dirʿ *pl.* ادراع edrâʿ *u.* دروع durûʿa.

Papagei *s. m.* ببغاء, ببغال, ببغان babaghâ, babaghâl, babaghân; درة dúrre *pl.* ât *u.* درر dúrar.

Papier *s. n.* ورق wáraq *coll.*, *ein Blatt* ورقة wáraqe *pl.* اوراق aurâq; قرطاس qirthâs *pl.* قراطيس qarāthîs; *feines* ورق جنوى wáraq dschénawij; *glattes* و مصقول w. maßqûl; *grobes* و خوشق w. chûschaq; *marmorirtes* و منقوش w. manqûsch; *Goldpapier* و ذهب w. dáhab; *das P. fliesst* الورق ينش el-w. jeníschsch; *Fliesspapier* و نشاش w. neschschâsch; *Packpapier* و صر w. ßarr; *Papierfabrik s. f.* كرخانة ورق kerchânet wáraq; *Papierhändler s. m.* وراق warrâq *pl.* în; — *Papeterie s. f.* مورقة máuraqe.

Pappe *s. f.* بالوزة bālûze; غرا من طحين ghirâ min thaḥîn.

Pappendeckel *s. m.* كرتون مقوى kartûn muqáwwa; رق raqq *pl.* رقوق ruqûq.

Pappel *s. f.* شجر الحور schádschar el-ḥaur (ḥawr, ḥôr); *weisse* حور رومى ḥaur rûmij; *schwarze* حور فارسى ḥaur fârisij.

Papst *s. m.* البابا el-bâbâ; — Päpstlich *a.* باباوى bâbawij.

Papyrus *s. m.* بردى bárdij, búrdij.

Parade *s. f. militär.* كشف على عساكر keschf ʿála ʿasâkir; زفة záffe.

Paradies *s. n.* جنة dschénne; فردوس firdáus (firdéws *pers.*) *pl.* فراديس farādîs.

Parallel *a. Linie* خط متوازى (او موازى) chatth mutawâzî *pl.* خطوط متوازية chuthûth mu-

tawâzije; — *Parallelkreis s. m. geogr.* دايرة موازية لخط الاستوا dâjire muwâzije li-cháttli el-istiwâ'; — *Parallelismus s. m.* موازاة muwāzât.

Partei *s. f.* حزب hizb *pl.* احزاب ahzâb; عصبة 'úßbe *pl.* عصب 'úßab; — *Parteigeist s. m.* عصبية 'aßabîjje; تعصب ta'áßßub; — *Partisan s. m.* محازب muhâzib.

Partikel *s. f. grammat.* حرف harf *pl.* حروف hurûf (ضد اسم).

Pascha *s. m.* باشا bâschā *pl.* باشاوات bāschawât.

Paſs *s. m. enger* مضيق madhîq *pl.* مضايق madhâjiq; مزنق méznaq *pl.* مزانق mezâniq; دهليز di'hliz *pl.* دهاليز dahālîz; — *siehe Reisepaſs.*

Passen *v. n. zu etwas* وافق wâfaq, juwâfiq; ناسب nâsab, junâsib; طابق على thâbaq (juthâbiq) 'âla; — *von Kleidern* جاء dschâ, jédschî: *dieser Anzug paſst ihnen nicht* ما تجى عليك هذه البدلة mâ tédschī 'alék hâdsi el-bédle.

Pastete *s. f.* فطيرة fathîre *pl.* فطاير fathâjir *u.* فطورات fathūrât; *kleine* سنبوسكة sembûseke; — *Pastetenbäcker s. m.* فطاطري fathâthirij.

Pathe *s. m.* شبين schebîn *u.* اشبين eschbîn *pl.* اشابين eschābîn.

Patriarch *s. m.* بطرك báthrak *u.* بطريق bithrîk *pl.* بطاركة bathârike.

Patrone *s. f.* فشكة féscheke *pl.* فشك féschek; فوشيك (فوشيق) fauschik *pl.* فواشيك fawāschîk; — *Patrontasche s. f.* بيت الفشك bêt el-féschek; *Maghr.* بلاسكة baláske.

Pauke *s. f.* طبل thabl *pl.* طبول thubûl; *siehe Musik.*

Pause *s. f.* وقفة wáqfe; ركزة rikze.

Pech *s. n.* زفت zift; قير qîr; *mit P. bestreichen,* Pichen *v. t.* زفت záffat, juzáffit.

Pein *s. f.* Peinigen *v. t. siehe Qual, Quälen.*

Peitsche *s. f.* سوط sôth *pl.* سياط sijâth; مقرعة míqra'e *pl.* مقارع maqâri'.

Pelikan *s. m.* رخمة ráchme; بجع bádscha'; سقا sáqqā (طير).

Pelz *s. m.* فروة férwe *pl.* فراوى ferâwī *u.* فرى fíra; *türk.* كرك kürk *pl.* اكراك ekrâk; — *Pelzhändler s. m.* فرا fárrā.

Pendel *s. n.* رقاص او ثقالة الساعة raqqâß *od.* çaqqâlet es-sâ'e.

Pergament *s. n.* رق غزال raqq ghazâl.

Periode *s. f. Zeit* مدة múdde; قرن qarn *pl.* قرون qurûn; *grammat.* دايرة كلام dâjiret kalâm; عبارة 'ibâre.

Peripherie *s. f. des Kreises* محيط الدايرة muhîth ed-dâjire.

Perle *s. f.* در durr *coll.*, *eine P.* درة dúrre *pl.* درر dúrar *u.* درات durrât; لولو lú'lū, lûlū *coll. eine P.* لولوة lûluwe, *v.* لولية lûlije *pl.* لآلى la'âli; جوهر dschâuher,

dschôher; *eine* dscháuhere *pl.* جواهر dschawâhir; — *falsche* لولو كذاب lûlū keddâb; *Perlenschnur s. f.* سلك لولو silk iûlū; — *Perlenmuschel s. f. Perlmutter s. f.* صدف ßádaf *pl.* اصداف aßdâf.

Person *s. f.* شخص schachß *pl.* اشخاص asch'châß; نفس nafs, nefs *pl.* انفس ánfus; نفر néfer *pl.* انفار enfâr; *das Boot fafst sechs Personen* المعدية تسع ستة انفس el-ma'adijje tésa' síttet áufus; *du, er in eigner P.* انت بذاتك énte bi-dsâtak, هو بذاته húa bi dsât'hu; *theol. göttliche P., Hypostase* اقنوم aqnûm *pl.* اقانيم aqānim: *personificiren v. t.* قنم qánnam, juqánnim; — *grammat.*: *I. P.* المتكلم el-mutekállim; *II. P.* المخاطب el-muchâthab; *III. P.* الغايب el-ghâjib.

Perspectiv *s. n. siehe Fernglas.*

Pest *s. f.* وباء wabâ' *pl.* اوبية áubije; طاعون thā'ûn *pl.* طواعين thawā'în; *Aeg.* كبة kúbbe; *Maghr.* حبوبة habûbe; *von der P. befallen werden* انطعن inthá'an; انصاب في الطاعون inßâb fi'th-thā'ûn; *pestkrank a.* مطعون math'ûn, مريض بالطعون marîdh bi'th-thā'ûn; *pestilenzialisch a.* وبائي wabâjij.

Petersilie *s. f.* بقدونس baqdûnes, maqdûnes.

Petschaft *s. n.* خاتم châtim *pl.* خواتم chawâtim; طابع thâbi' *pl.* طوابع thawâbi'; *pers.* مهر mu'hr.

Pfad *s. m.* سبيل sebîl *pl.* سبل súbul; *siehe Weg.*

Pfahl *s. m.* وتد wátad *pl.* اوتاد autâd; خازوق chāzûq *pl.* خوازيق chawāzîq; *einen Pf. einschlagen* دق خازوق daqq (jedúqq) chāzûq.

Pfand *s. n.* رهن ra'hn *pl.* رهون ruhûn *u.* رهان rihân; رهينة rahine *u.* rahûne *pl.* رهاين rahâjin; عربون 'arbûn, رعبون ra'bûn (ἀῤῥαβών); *zum Pf. geben* رهن ráhan, járhan; ارهن árhan, júrhin; *ein Pf. nehmen od. verlangen* استرهن istá'hran, jestá'hrin; *nimm diesen Siegelring zum Pfand* خذ هذا الخاتم رعبون او لاجل الرهن chud hâdsa 'l-châtim ra'bûn *od.* li-ádschl er-rá'hn; *er hat Geld gegen Pfand genommen* اخذ الفلوس بعد اعطا الرهن áchads el-fulûs bá'ad i'thâ er-ra'hn; — *der Pfandschuldner heifst* راهن râhin, *der Gläubiger* مرتهن murtáhin, *die Sache* مرهون marhûn; — *Pfandhaus s. n.* بيت الرهن bêt er-ra'hn.

Pfänden *v. t. Einen* ضبط امواله zábath (jázbith) amwâl'hu.

Pfanne *s. f.* مقلى miqla; مقلاية miqlâje *pl.* مقالي maqâlī; طاجن thâdschin *pl.* طواجن thawâdschin; *Gluthpfanne* منقل النار mánqal en-nâr; *zum Räuchern* مجمرة mídschmare *pl.* مجامر medschâmir; *siehe Flinte.*

Pfannkuchen *s. m.* عجّة ʻúddsche; *von Eiern* عجّة بيض ʻúddschet bêdh.

Pfau *s. m.* طاووس thā'ûs *pl.* اطواس atbwâs *u.* طواويس thawāwîs.

Pfeffer *s. m.* فلفل fúlful, fílfil; *langer* دار الفلفل dâr el-fílfil; — **Pfeffern** *v. t.* فلفل fálfal, jufálfil; حيّق بالفلفل ḥájjaq (juḥájjiq) bi'l-fílfil; *gepfeffert* مفلفل mufálfal; — *Pfefferbüchse s. f.* حقّة الفلفل ḥúqqet el-fílfil; — **Pfeffermünze** *s. f. Kraut* نعنعة náʻnaʻe, *vulg.* néanéa.

Pfeife *s. f. musik.* صفّارة ßaffâre; مزمار mizmâr *pl.* مزامير mezāmîr; — *Tabakspfeife türk.* چبوق tschíbuq, شبك schúbuk, schibuk *pl.* schibukât; *Aeg.* دواية dawâje; *Syr.* قصبة qáßabe; *Libanon* ماسورة māsûre *pl.* مواسير mawāsîr; *Haleb* غليون ghaljûn *pl.* غلايين ghalājin; *Maghr.* سبسي sébsi, síbsi *pl.* سباسي sebâsī; *persische P.* نارگيلة nārgîle, اركيلة argîle *pl.* اراكيل arāgîl; — *Pfeifenkopf s. m.* حجر دخان ḥádschar duchân, بودقة báwdaqa *Syr.*; — *-rohr s. n.* قصبة qáßabe, غليون ghaljûn; *Aeg.* عود ʻaûd; — *-spitze s. f.* بز غليون bizz ghaljûn; *diese Pfeife hat keine Luft* هذا الغليون ما يشتغل او ما ينفس hâdsa el-ghaljûn mā jeschtághil *od.* mâ junáffis *od.* نفسه ضيق néfes'hu dhájjiq; *eine Pf. stopfen* ملّى او عبّى القصبة mállu (jumállī) *od.* ʻábba (juʻábbī) el-qáßabe; *eine Pf. rauchen* شرب غليون تتن schárib (jéschrab) ghaljûn tútun.

Pfeifen *v. a.* صفر ßáfar, jáßfir.

Pfeil *s. m.* سهم sa'hm *pl.* سهام sihâm; نشاب nuschschâb *coll.*; *ein Pf.* nuschschâbe; نبل nebl *pl.* نبال nibâl.

Pfeiler *s. m.* عامود ʻāmûd *pl.* عواميد ʻawāmîd; عضادة ʻidhâde *pl.* عضايد ʻadhâjid; كبش kebsch *pl.* اكباش ekbâsch.

Pfennig *s. m.* فضّة fíddha, fáddha; *siehe Münze.*

Pferch *s. m.* زرب zarb *pl.* زروب zurûb; زريبة zarîbe *pl.* زرايب zarâjib; *für Schafe* مراح غنم murâḥ ghánam *pl.* مرح murḥ.

Pferd *s. n. überhaupt* خيل chail, chêl *d. i. Pferde, Reiterei coll.*, *einige Pferde* خيول chujûl *od.* اخيال achjâl; *sechs Stück Pf.* ستّة رووس خيل sítte ru'ûs chêl; *zwanzig St. Pf.* عشرين راس خيل ʻaschirîn râs chêl: *tränkt die Pferde!* اسقوا الخيل ásqū el-chêl! *haltet die Pf. bereit!* حضروا الخيل ḥáddhirū el-chêl! *hat er Pferde?* عنده شي خيل ʻánd'hu'sch chêl?

Hengst حصان ḥißân, *vulg.* ḥußân *pl.* احصنة áḥßine; حصن ḥúßun *u.* حصانات ḥißānât; *Maghr.* عود ʻaûd; *Sprunghengst* فحل fa'ḥl *pl.* فحول fuḥûl; — *Stute* فرس fáras *coll.*, *eine Stute* فرسة fárase; حجرة ḥidschre,

— *Wallach* حصان مطوش hiβân muthâwwasch; ح h. mâhβij; كديش kedîsch *pl.* كدش kudsch, kidsch, *v.* kidisch.

Edles Pferd حصان اصيل hiβân aβil (*pl.* اصايل aβâjil); *guter Läufer* جواد dschawâd *pl.* جياد dschijâd; *von graziöser Haltung* صافنة βâfine *pl.* βâfinât; *unedles Pf.* كديش kedîsch. — *Farbe: schwarz:* حصان ادهم hiβân ád'ham, *Stute* فرس دهما fáras dá'hnā *pl.* دهم du'hm; *Fuchs* اشقر áschqar, *fem.* شقرا scháqrā *pl.* شقر schuqr; *hellfarbiger Fuchs* اشقر ذهبي áschqar dáhabij; *Brandfuchs* اشقر ادهم áschqar ád'ham; *Grauschimmel* حصان ازرق h. ázraq, *fem.* زرقا zárqā *pl.* زرق zurq; *aschfarbig* اشهب áschhab, *fem.* شهبا schá'hbā *pl.* شهب schu'hb; *schwarz u. weiſs gescheckt* ابلق áblaq; *mit weiſsem Fleck* (نجمة nídschme) *auf der Stirne* اغر aghárr, *fem.* غرا ghárrā; *an den Füſsen gefleckt* حصان مشكل الاربعة h. muschákkal el-árba'e; *mit e. Fleck* (حجل hidschl *pl.* حجول hudschûl) *auf 3 od. 4 Füſsen* محجل muháddschal, *vulg.* محنجل muhándschal *od.* احجل áhdschal, *fem.* حجلا hádschlā; — *dies Pf. hat einen harten Mund* هذا الحصان تمه (راسه) ماكن (او صرت) hâdsa'l-hiβân túmm'hu (od râs'hu) mâkin *od.* sert; *einen weichen M.* تمه (راسه) لين túmm'hu (*od.* râs'hu) lájjin: *es beiſst in den Zügel* يلوك اللجام jelûk (لاك) el-lidschâm; *es läſst den Kopf hängen* راسه نازل râs'hu nâzil; *es hinkt* يعرج já'radsch; *es sieht krank und schwach aus* يظهر عيان وضعيف jáç'har 'ajjân wa dha'îf; *seine Farbe gefällt mir nicht* لونه ما يعجبني شي lôn'hu mâ ju'dschíbnī'sch; بكم ينباع عندكم الحصان المليح (الوسطى) bi-kâm jenbâ' 'ándkum el-hiβân el-melîh (el-wásthij)? *wie theuer werden bei Euch schöne (mittlere) Pferde verkauft?* الحصان دا يسوى الف ريال من باب السوق el-hiβân da jéswa alf rijâl min bâb es-sûq *dies Pferd ist vom Platze weg seine Tausend werth.*

Das Pf. besteigen ركب على الحصان rákib (járkab) 'âla'l-hiβân; *die Kruppe besteigen* ركب على كفل الفرس rákib 'âla káfal el-fáras; اكتفل iktáfal, jektáfil; ارتدف irtádaf, jartádif; *Einen auf die Kruppe nehmen;* اردف árdaf, júrdif.

Edle Racen: كحيل kohâil *od.* كحيلان kohailân *coll. pl.* كحال kohâl *u.* كحايل kohâjil, *ein solches Pf.* kohâile; جلفية dschelfîjje; حمدانية hamdānîjje; مشرفة múschrafe; ريشة rîsche; ربضة rábdha *etc.* *Edlen Pferden wird an den gewöhnlichen Grenzverkaufsplätzen beim Verkauf an Fremde (nicht unter den Beduinen) eine Art Adelszeugniſs ausgestellt. Hier folgt ein solches (Syr.):*

بِسْمِ ٱللّٰهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ
الحَمْدُ لِلّٰه رَبِّ العالَمين والصَّلاة
والسَّلام على سَيِّدنا محمَّد
أَشْرَف المُرْسَلين وعلى آله وصَحْبه
اجْمَعين امّا بعد فإنّ الخيل
المُعتَّق الأَصائل من أَشْرَف
الحَيْوانات بعد الانْسان وقد
شَرَّفهم الله تعالى بِذِكْرهم في
القُرْان العَظيم وقال تعالى في
مُحْكَم كتابه العَزيز بعد أَعوذ
بالله من الشَّيْطان الرَّجيم
أَعِدّوا لهم ما آسْتَطَعْتُم من
قُوَّة ومن رِباط الخيل وقَوْله
ووَهَبْنا لداود سُلَيمان نِعْمَ
العبد إنّه أَوّاب إذْ عُرِض عليه
بالعَشيّ الصّافنات الجِياد وقال
أيضًا تعالى والعاديات ضَبْحًا
فالمُوريات قَدْحًا فالمُغيرات
صُبْحًا وقال صلّى الله عليه وسلّم
الخَيْر مَعْقود في نَواصي الخيل الى
يوم القيامة ومن أَقواله صلّى
الله عليه وسلّم المُنْفق على
خيل كالباسط يده بِصَدَقة
والى غير ذلك من آيات القران
والاحاديث النَّبَوِيّة وأَيْضًا
أَقْوال العرب فيهم كثيرة مِنْها
بَطْن الخيل كَنْز وظَهْره عِزّ والنصر
في ظُهور العَوالي وفي هذا القَدَر
كِفاية فإنّ الحصان الأَسْوَد الأَدْهَم
الذي في وَجْهه نَجْمة والذي
عُمْره ثلاث سنين (او الحصان
الأَزْرَق الاغرّ الأَحْجَل الشَّوالي
بِمَعْرَفته وذَيْله اسود) هدبان
امه هدبة زحى يشبا اصلها
الى الصقير الدارجة على مُحْسِن
ابن لزام من السبعة من
عشيرة الوترة وابوه المعنكى
ابو الكدلة ابو الجلة حصان
بدحان معروف عند جميع
العُرْبان والحصان هدبان زحى

صافى الجِنْس مَثْبوت من أمّه
وابوه يُشْبوه جميع قبائل
العُرْبان على كل خيلهم الاصائل
ما فيه شكّ وما شَهِدْنا الا ما
عَلِمْناه وما كُنّا للغَيْب حافِظين

والله خير الشاهدين شهود الحال
شيخ عشيرة الحماصى سليمان
ابن مرشد الخ

d. i. Im Namen Gottes, des gnädigen Erbarmers! Lob sei Gott, dem Herrn der Welten, und Heil und Segensspruch über unseren Herrn Muhammed, den vornehmsten der Gottgesandten, und über seine Familie und seine Genossen insgesammt! Fürwahr die Rosse von altem Blut und Adel gehören zu den vornehmsten Geschöpfen nach dem Menschen, und Gott selbst, der Hocherhabene, hat sie geehrt durch Erwähnung im erhabenen Koran, denn gesagt hat er, der Hocherhabene, in seinem zweifellosen Buche, dem theuren — ich nehme meine Zuflucht zu Gott vor Satan, dem verfluchten —: (Koran S. 8, 62) „Rüstet euch gegen sie, wie ihr nur könnt, mit Kraft und mit den Schaaren der Rosse!" — und einer seiner Aussprüche lautet (S. 38, 29): „Geschenkt haben wir dem David den Salomo, der ein herrlicher Diener Gottes war, denn er war bussfertig; und als ihm eines Abends die zierlichen, schnellen Rosse vorgeführt wurden u. s. w." — und gesagt hat auch der Herr, der gepriesen sei (S. 100, 1—3): „Bei den schnelleilenden Rossen mit tosendem Schnauben! und bei denen, welche stampfend Feuerfunken sprühen! und bei denen, die in der Morgenfrühe um die Wette daherstürmen!" — Und gesagt hat der, dem Gott Heil und Segen gebe: „Das Gut ist in die Stirnhaarbüschel der Pferde geknüpft bis zum jüngsten Tag"; — und ein anderer Spruch dessen, dem Gott Heil und Segen gebe, lautet: „Wer Geld auf Pferde verwendet, ist wie der, welcher seine Hand aufthut zum Almosen", — und noch Anderes dergleichen in den Versen des Koran und den Traditionen des Propheten. Und auch die Sprüchwörter der Araber über sie sind zahlreich, wie z. B.: „der Bauch des Rosses ist ein Schatz, und sein Rücken ist Macht", und „der Sieg ist auf dem Rücken der hohen Rosse." Und dies möge genügen! — Der ganz schwarze Hengst aber, der einen weissen Fleck auf der Stirne hat und drei Jahre alt ist (od. das graue Pferd mit weissem Stirnfleck und gefleckten Füssen, durchgehender Mähne und schwarzem Schweife)

ist Hedbân; — seine Mutter ist Hedbe, von der Race Zaḥi, abstammend von den Dhafîr, zugehörig dem Múḥsin ibn Lizâm von den Sdba'a vom Stamme Elwátare; — sein Vater ist Ma'naki, auch Vater der Kédle u. Vater der Hádschale, von der Race Bad'ḥân, wohl bekannt bei allen Beduinen. Und der Hengst Hedbân, ein Záḥi, ist von reiner Abstammung, sichergestellt von Seiten der Mutter u. des Vaters; alle Stämme der Beduinen lassen ihre edlen Pferde von ihm bespringen. Hierüber herrscht kein Zweifel, und wir bezeugen nur, was wir wissen, und befassen uns nicht mit dem Ungewissen. Und Gott ist der Beste der Zeugen! Zeugen: der Schech des Stammes El-Kumâsī, Suleimân ibn Múrschid u. s. w.

Pfingsten *s. pl.* عيد العنصرة 'aîd el-'ánβare.

Pfirsich *s. m. Aeg.* خوخ chauch, chôch *(was in Syr. Pflaume bedeutet) coll.; Syr.* دراق dur-raq *coll., ein Pf.* chôche, durrâqe.

Pflanze *s. f.* نبات nebât *coll., eine Pf.* nebâte *pl.* nebātât; نصب naβb, náβbe *pl.* naβbât; غرس ghirs, ghírse *pl.* اغراس agrâs *u.* غروس ghurûs; *grüne* عشب 'uschb, 'úschbe *pl.* اعشاب a'schâb; — *Pflanzenerde* تربة نباتية túrbe nebātîjje; — *siehe Botanik.*

Pflanzen *v. t.* غرس ghâras, jághris; اغرس ághras, júghris; نصب náβab, jánβub *u.* náββab, junáββib.

Pflaster *s. n. medic.* مرهم márham *pl.* مراهم merâhim; ضمادة dhimâde, *vulg.* لزقة lázqa *pl.* ât; *ein Pfl. auflegen* ضمد dhámad, jádhmud; حط لزقة ḥatth (jaḥútth) lázqa; — *der Strafse* بلاط balâth; — Pflastern *v. t.* بلط bállath, jubállith; فرش بالبلاط fárasch (jéfrusch) bi'l-balâth; *gepflastert* مبلط mubállath; — *Pflasterer s. m.* مبلط mubállith.

Pflaume *s. f. Aeg.* اجاص id-dschâβ, addschâβ *u.* انجاص in-dschâβ *(was in Syr. Birne bedeutet); Syr.* خوخ chauch, chôch *(was in Aeg. Pfirsich bedeutet); Maghr.* برقوق barqûq; عين 'ain; *sämmtlich coll., eine Pfl.* اجاصة addschâβe, chôche *u. s. w.*

Pflege *s. f.* مداراة mudārât: *wieviele sterben aus Mangel an Pfl.!* يا ما فى القبور من قلة المداراة jâ mâ fi'l-qubûr min qíllet el-mudārât!

Pflegen *v. t. ein Kind etc.* دارى dâra, judârī; — *ich pflege es so zum machen* هذه عادتى hâdsi 'âdetī.

Pflicht *s. f.* واجب wâdschib, wâdschibe *pl.* wādschibât; لازمة lâzime *pl.* لوازم lawâzim; حق ḥaqq *pl.* حقوق ḥuqûq; *religiöse* فرض fardh *pl.* فروض furûdh; *dies ist unumgängliche Pfl.* هذا من اللوازم hâdsa min el-lawâzim; *es ist meine Pfl., dafs* واجب

واجب علىَّ ان wâdschib ʿaláyja ann; حق عليَّ haqq ʿaláyja; *es wäre deine Pfl.* كان يجب عليك kân jádschib (*Aor. v.* وجب wádschab) ʿalêk, *Maghr.* يستحق لك justaháqq lak; *wenn ihr eure Pfl. thätet* لو كنتوا تعملوا ما هو واجب عليكم lau kúntū táʿmalū mā húa wâdschib ʿalêkum.

Pflock *s. m. siehe Pfahl.*

Pflücken *v. t.* قطف qáthaf, jáqthif; جنى dschána, jédschnī.

Pflug *s. m.* محرث, محراث míhraç u. mihrâç *pl.* محاريث mahārîç; فدان feddân *pl.* فدادين fedādîn (*letzteres auch: das Land, welches ein Paar Ochsen im Tage umpflügen kann; siehe Mafs*); — *Pflugschar s. f.* سكة المحراث síkket el-mihrâç (*pl.* سكك síkak); *die Handhabe* لسان المحراث lisân el-m.

Pflügen *v. t.* حرث الارض háraç (jáhraç) el-árdh; فلح بالمحراث fálah (jéflah) biʾl-mihrâç.

Pforte *s. f. siehe Thüre; die hohe Pf.* الدولة العلية ed-dáwlet el-ʿalîjje.

Pförtner *s. m.* بوّاب bawwâb.

Pfoste, Pfosten *s. m.* صاري ṣârī *pl.* صواري ṣawârī; شوحية schūhîjje *pl.* شواحي schawâhī; خشبة cháschabe.

Pfriem *s. m.* Pfrieme *s. f.* مخراز michrâz *pl.* مخاريز macharîz.

Pfropf *s. m.* سدادة sidâde *pl.* سدايد sedâjid; *auf die Ladung* لبدة líbde, *Maghr.* باشاورات baschawarât.

Pfund *s. n.* رطل ráthl, rothl *pl.* ارطال arthâl; *siehe Gewicht.*

Pfütze *s. f. siehe Morast.*

Philosoph *s. m.* فيلسوف fîlasûf, feilasûf *pl.* فلاسفة falâsife; — *Philosophie s. f.* فلسفة fílsafe, fálsafe; — *Philosophiren v. n.* فلسف fálsaf, jufálsif; — *Philosophisch a.* فلسفي fálsafij.

Phosphor *s. m.* فسفور fosfûr.

Physik *s. f.* علم الطبيعيات ʿilm eth-thabîʿîjjât; — Physikalisch *a.* طبيعي thabîʿij; — Physiker *s. m.* عارف بعلم الطبيعيات ʿârif bi-ʿilm eth-thabîʿîjjât.

Physiognomie *s. f.* هية الوجه hijjet (híʾjet) el-wádschʾh; لاحة lâhe; — Physiognomik *s. f.* علم الفراسة ʿilm el-firâse.

Picken *v. t. von Vögeln* نقر náqar, jánqur.

Pilger *s. m. siehe Wallfahrer.*

Pille *s. f.* حب habb *coll.*, *eine P.* حبة hábbe *pl.* حبوب hubûb (دواء).

Pilz *s. m.* فطر futhr *pl.* فطاري fathârī.

Pinsel *s. m.* قلم شعر qálam scháʿar.

Pionnier *s. m.* بلطهجي balthádschi *pl.* îjje.

Pissen *v. a. siehe Harnen.*

Pistacie *s. f. Frucht* فستق fístiq, fústaq; *Baum* شجر الفستق schádschar el-fústaq.

Pistole *s. f.* طبنجة thabándscha *pl.* ât; فرد fard *pl.* فرودة furûde; *Maghr.* كابوس kābûs *pl.* كوابس

kawâbis; بشطولة bischthôla *pl.* بشاطل beschâthil.

Plan *s. m. eines Hauses* رسم resm *pl.* رسوم rusûm; *siehe Absicht.*

Planet *s. m.* سيارة (كوكب) (káukab) sejjâre *pl.* ât.

Planke *s. f. siehe Latte.*

Platane *s. f.* دلب dulb.

Platin *s. n.* ذهب ابيض dáhab ábjadh.

Platt *a.* مسطوح masthûh; مبطط mubáththath.

Platte *s. f. von Eisen* لوح حديد lôh hadìd *pl.* الواح alwâh; *von Stein* بلاطة balâthe.

Platz *s. m. öffentlicher* ميدان meidân *pl.* ميادين mejādîn; وسعة wús'a; رحبة ráhbe *pl.* رحاب rihâb; سوق sûq *pl.* اسواق aswâq; فسحة fús'ha; *Handelsplatz* بندر bénder *pl.* بنادر benâdir; — *siehe Ort.*

Platzen *v. n.* انفزر infázar, jenfázir; تفزر tefázzar; فقع fáqa', jéfqa'.

Platzregen *s. m.* زخة مطر zách-chet máthar.

Plaudern *v. a.* تحاكى taḥâka, jetaḥâka; لقش láqasch, jálqusch.

Plötzlich *adv.* على غفلة 'âla gháfle.

Plump *a.* غليظ ghaliç; — Plumpheit *s. f.* غلاظة ghilâçe.

Plündern *v. t.* نهب náhab, jénhab; *die Stadt wurde geplündert* انتهبت بيوت المدينة intáhabet bujût el-medîne; *geplündert* منهوب menhûb; — Plünderer *s. m.* نهاب nahhâb; — Plünderung *s. f.* نهب na'hb.

Plural *s. m. grammat.* جمع dschem'.

Pöbel *s. m.* اسافل الناس asâfil en-nâs; جعيدية dschû'aidîjje.

Pochen *v. a. siehe Klopfen.*

Pocke *s. f. die* Pocken *s. pl.* جدري dschédrij, dschúdarij; *damit behaftet* مجدور medschdûr, مجدر mudscháddar; — *pockennarbig a.* منقش بالجدري munáqqasch bi'l-dschédrij; *siehe Impfen.*

Pol *s. m.* قطب quthb *pl.* قطوب quthûb; *Polarstern s. m* نجمة القطب nédschmet el-quthb.

Poliren *v. t.* صقل ßáqal, jáßqul; *polirt werden* انصقل inßáqal; *polirt* مصقول maßqûl; صقيل ßaqil; — *Polirer s. m.* صقال ßaqqâl *u.* صيقل ßájqal *pl.* صياقل ßajâqil; — *Politur s. f.* صقل ßáqal; صقال ßiqâl.

Politik *s. f.* حكم الممالك hukm el-memâlik; تدبير امور الدول tedbîr umûr ed-dúwal; سياسة sijâse; *politisch a.* سياسى sijâsij.

Polizei *s. f.* السياسة العامة es-sijâse el-'âmme; ضبطية zabthîjje; *Polizeimann* ضابط zâbith; قواس qawwâs; *Polizeioberster* والي wâlî; *Leute* اصحاب الدرك aßhâb ed-dark.

Polster *s. n. siehe Kissen, Matratze;* — *Polstern v. t. mit*

Haaren حشى بشعر háscha (jáhschī) bi-schá'ar; *gepolstert* محشى máhschij; محشو máhschuw.

Pomade *s. f.* دهون duhûn; طيب thîb *pl.* اطياب athjâb; *pomadisiren v. t.* دهن dáhhan, judáhhin; — *pomadisirt a.* دهين dahîn.

Pomeranze *s. f.* كبادة kubbâde; برتقان حامض bortuqân hâmidh.

Porphyr *s. m.* سماقى sumâqij; برفير borfîr.

Porto *s. n. siehe Briefbote.*

Porträt *s. n.* صورة ßûra *pl.* صور ßúwar.

Porzellan *s. n.* صينى ßînij; فرفورى firfûrij; *Porzellangefäfse* اوانى الصينى awânī eß-ßînij.

Posamentirer *s. m.* حبّاك habbâk; عقّاد 'aqqâd; — *-arbeit s. f.* حبكة hábke.

Post *s. f.* بريد berîd; بوسطة bóstha; *Posthaus türk.* منزلخانة menzil-chāné; *Postmeister s. m.* منزلجى menzíldschi; — *Postbote s. m.* ساعى بوسطة sâ'ī bóstha; *siehe Briefbote.*

Posten *s. m. milit.* مركز عساكر márkaz 'asâkir (*pl.* مراكز merâkiz); موضع máudha' *pl.* مواضع mawâdhi'.

Pottasche *s. f.* ملح قلى milh qáli.

Pracht *s. f.* فخرة fáchre; عز وجلال 'izz wa dschelâl; — *Prächtig a.* مفتخر muftáchar; فاخر fâchir.

Prädestination *s. f.* القضاء والقدر el-qadhâ wa'l-qádr; المقدر el-muqáddar; *das dem Einzelnen prädestinirte Schicksal* قسمة qísme.

Prägen *v. t. Münzen* ضرب dhárab, jádhrib; دق daqq, jedúqq: ضرب فى مصر القاهرة dhúrib fi maßr el-qâhire *geprägt in Kairo; siehe Münze.*

Prahlen *v. n.* افتخر بشى iftáchar (jeftáchir) bi-schê; *aufschneiden* فشر fáschar, jéfschur; — Prahler *s. m.* فشار feschschâr; مفتخر muftáchir; — Prahlerei *s. f.* فشار fuschâr; افتخار iftichâr.

Präsident *s. m.* رئيس المجلس rajîs el-médschlis (*pl.* رؤساء rú'asā); متولى المجلس mutewállī el-médschlis.

Praxis *s. f.* عمل 'aml; تجربة tédschribe; ممارسة mumârase; خبرة chúbre; *P. und Theorie* العمل والعلم el-'áml wa'l-'ílm; — *praktisch a.* عملى 'ámlij; *in Geschäften p. geübt* خبير فى الامور chabîr fi'l-'umûr.

Predigen *v. t.* وعظ wá'aç, já'iç, *vulg.* يوعظ jû'aç (*muslim.*); كرز káraz, jákriz (*christl.*); *beide mit* ب bi; *das Evangelium predigen* كرز بالانجيل káraz bi'l-indschîl; — Prediger *s. m.* واعظ wâ'iç *pl.* وعاظ wu''âç; كارز kâriz, كاروز kārûz; — Predigt *s. f.* وعظ wá'aç; كرز karz.

Preis *s. m.* ثمن çáman, ṭáman *pl.* اثمان açmân; سعر si'r *pl.* اسعار es'âr; حق ḥaqq; قيمة qîme; *Maghr.* سوم sûm, sûme; *gesetzlicher P.* السعر الجايز es-si'r el-dschâjiz; *üblicher P., Marktpreis* السعر الحاضر او السالك es-si'r el-ḥâdhir *od.* es-sâlik; الثمن الواقع eç-çáman el-wâqi', سالك السوق sâlik es-sûq; *niederer P.* رخص ruchß; *sich über den P. einigen* قطع الثمن qátha' (jáqtha') eç-çáman; تشارط مع احد على الثمن teschârath má'a áḥad 'ála eç-çáman; *den P. herabsetzen* ارخص árchaß, júrchiß, *erhöhen* غلى ghálla, jughállī *od.* اغلى ághla, júghlī; *zum niedersten P.* باخس ثمن bi-áhchas çáman, بارخص ثمن bi-árchaß çáman; *um jeden P.* بقدر ما يكون bi-qádar mā jekûn; *um welchen P. geben Sie mir das Pferd?* بكم تعطيني الفرس bi-kâm ta'thînī el-fáras? *um welchen P. haben Sie die Uhr erhalten?* كم وفيت ثمن الساعة kâm wafêt çáman es-sâ'e? *der P. ist äufserst billig* الثمن فى غاية الانصاف eç-çáman fi ghâjet el-inßâf; *ich kann von dem P. auch nicht einen halben Pfennig nachlassen* لا اقدر انقص من السعر ولا نصف فضة lā áqdir unáqqiß min es-si'r wa-lā nußf fádhdha; *die Preise der Leinwand haben dieser Tage eine Veränderung erlitten* اسعار البز قد تحركت فى هذه الايام es'âr el-bazz qad taḥárraket fi hâdsi el-ajjâm; *der P. der Teller ist auf sieben Rupien gestiegen, und zwar ist die Ankunft arabischer Schiffe die Ursache dieser Veränderung* ارتفع سعر الصحن الى سبع ربيات والمحرك لذلك وصول مراكب العرب irtáfa' si'r eß-ßa'ḥn íla sába' rubijjât, wa'l-muḥárrik li-dsâlik wußûl merâkib el-'árab; *der P. des Getreides (der Waare) ist um 3 Procent gestiegen, und wir wissen nicht, ob es (sie) auf diesem Preise bleibt* غلى القمح (غليت البضاعة) بثلاثة فى المية ولا ندرى هل يبقى (تبقى) على هذا السعر ghála el-qamḥ (ghálijet el-bedhâ'e) bi-telâte fi'l-mîje, wa-lâ nédrī hal jébqa (tébqa) 'ála hâdsa es-si'r; *zu welchem P. wünschen Sie die Waare?* بابة ايش تريده bâbet êsch turîd'hu? *zu 60 bis 70 Piaster* بابة ستين سبعين قرش bâbet sittîn sab'aîn qirsch; *ich verkaufe um jeden P., nur dafs Geld eingeht* ابيع باى سعر كان بس تحصل المصريات abî'a bi-ê si'r kân, bass táḥßal el-maßrijjât.

Presse *s. f.* ملزمة milzame; *für Flüssigkeiten* معصرة mí'ßare *pl.* معاصر ma'âßir; *Druckerpresse* مطبعة míthba'e *pl.* مطابع ma-thâbi'.

Pressen *v. t.* عصر 'áßar, já'ßir; *festes* كبس على kábas (jékbis) 'ála.

Priester *s. m.* كاهن kâhin *pl.* كهنة kâhene; *christl.* قس qiss

pl. قسوس qusûs; قسيس qissîs, qassîs *pl.* în *u. vulg.* قسافسة qasâfise; *muslim.* امام imâm *pl.* ايمة ajímme; — *Priesterthum s. n.* كهنوت ka'hnût; قسوسة qussûse, qussusîjje; *priesterlich a.* قسوسى qussûsij.

Prinz *s. m.* امير amîr *pl.* امراء úmarā; سيد séjjid, سايد sâjid *pl.* سادة sâdat; — *Prinzessin s. f.* اميرة amîre; سيدة séjjide, ستة sitte.

Prisma *s. n.* منشور menschûr *pl.* مناشير menāschîr.

Privilegium *s. n.* مزية mezîjje *pl.* مزايا mezâjā; امتياز imtijâz *pl.* ât; اختصاص ichtiβâβ; *Freiheiten u. Privilegien* امتيازات ومعافيات imtijāzât wa mu'āfijât.

Probe *s. f.* امتحان imtiḥân; تجربة tédschribe *pl.* تجارب tedschârib; بحث ba'ḥç: — *Muster.*

Procent *s. n. drei P.* ثلاثة بالمية او فى المية telâte bi'l-mîje *od.* fi'l-mîje.

Proceſs *s. m.* دعوة dá'wa *pl.* ât; دعوى dá'wa *pl.* دعاوى da'âwa; خصومة chuβûme; *der Gegner im P.* خصيم chaβîm *pl.* خصماء chúβamā; *mit Einem P. führen, processiren* تخاصم مع احد tachâβam má'a áḥad; *gegen Einen einen P. anstrengen* ادعى عليه iddá'a (jeddá'î) 'alêhu.

Procession *s. f.* زياح zijâḥ *pl.* zijāḥât; *bei e. Hochzeit* زفة záffe.

Product *s. n. der Multiplication* حاصل التضريب ḥâβil et-tadhrîb; *siehe Erzeugniſs.*

Programm *s. n.* بيان bejân.

Prophet *s. m.* نبى nébij *pl.* انبياء ánbijā; — *prophetisch a.* نبوى nébawij; — *Prophetenthum s. n.* نبوة nubúwwe; — *Prophezeiung s. f.* تنبية ténbije.

Prosa *s. f.* نثر naçr (*Gegensatz* نظم naçm); *rhythmische u. gereimte* سجع sádsch'a; كلام مسجع kalâm musáddscha'.

Proselyt *s. m.* دخيل dachîl; غرس ghirs *pl.* اغراس aghrâs.

Prosodie *s. f. siehe Metrik.*

Protestiren *v. t. einen Wechsel* رجع بوليصة على الضامن ráddscha' (juráddschi') bolîβa 'ála 'dh-dhâmin.

Proviant *s. m. siehe Lebensmittel.*

Provinz *s. f.* ولاية wilâjet *pl.* wilājât; *Gouvernement* ايالة ijâlet *pl.* ijālât.

Prüfen *v. t.* بحث báḥaç, jébḥaç; فحص fáḥaβ, jéfḥaβ; تفحص tefáḥḥaβ; *genau* دقق على dáqqaq (judáqqiq) 'ála; — Prüfung *s. f.* بحث ba'ḥç; فحص fa'ḥβ; تفحص tefáḥḥuβ; *von Schülern* امتحان imtiḥân.

Psalm *s. m.* مزمور mezmûr *pl.* مزامير mezāmîr; زبر zibr *pl.* زبور zubûr.

Publicum *s. n.* العام el-'âmm.

Puls *s. m.* نبض nabdh, *vulg* نبط nabṭh; *Einem den P. fühlen* جس نبضه dschass (jedschúss)

nábdh'hu; — *Pulsader* s. f. *siehe Ader.*

Pulver s. n. *medic.* سفوف sefûf; سفّة súffe; *pulverisirter Zucker* سكر هش súkkar haschsch; *Schiefsp.* بارود bārûd; — *Pulverkammer* s. f. مخزن البارود máchzen el-bārûd.

Pumpe s. f. ترمبة turúmbe; طلمبة thulúmbe.

Punkt s. m *geometr. P. u. Zeichen* نقطة núqthe *pl.* نقط núqath; — *siehe Ort;* — Pünktlich a. مضبوط madhbûth; *adv.* بضبط bi-dhábth.

Puppe s. f. *des Schmetterlings* شرنق schárnaq *coll.*, *eine P.* شرنقة schárnaqe *pl.* شرانق scherâniq; — *verpuppt* a. مشرنق muschárnaq.

Purganz s. f. Purgiren v. n. *siehe Abführen.*

Purpur s. m. ارجوان ardschawân; — *purpurroth* a. ارجوانى ardschawânij; احمر قانى áhmar qânī.

Putz s. m. زينة zîne; *Frauenputz* زينة الحريم zînet el-harîm, حلى و حلل húlij wa húlal.

Putzen v. t. *schmücken* زان zân, jezîn; زين zájjan, juzájjin; — *siehe Reinigen.*

Pyramide s. f. هرم háram *pl.* هرام hirâm u. اهرام a'hrâm.

Q

Q *siebzehnter Buchstabe des Alphabets* الحرف السابع عشر من الالف باء el-hárf es-sâbi' 'áschar min el-élif bâ.

Quacksalber s. m. معجونجى ma'-dschûndschi *pl.* îjje.

Quadrat s. n. مربع murábba'; *einer Zahl* عدد فى مثله 'ádad fī mitl'hu; *das Q. der Zahl vier* اربعة فى اربعة árba'e fī árba'e *od.* اربعة فى مثله árba'e fī mitl'hu; — *Quadratschuh* s. m. قدم مربع qádam murabba'.

Quaken v. a. نق naqq, jeníqq; — *das Q. der Frösche* نقيق العقرق naqîq el-'aqúrruq.

Qual s. f. عذاب 'adsâb; — *Quälen* v. t. عذب 'áddsab, ju'áddsib.

Qualität s. f. كيفية kejfîjje; صفة ßífa.

Quantität s. f. قدر qádar; كمية kamîjje.

Quarantäne s. f. كارنتينة kāran-tîna; قفلة مدة اربعين يوم qúfle múddet arba'în jôm.

Quarz s. m. حجر صوان hádschar ßawân.

Quaste s. f. شرابة scharrâbe *pl.* شراريب scherārîb.

Quecksilber s. n. زيبق zîbaq.

Quell s. m. Quelle s. f. عين ماء 'ain mâ (*pl.* عيون 'ujûn); نبع náb'a; منبع mémba' *pl.* منابع menâbi': *eines Flusses* راس العين râs el-'ain.

Quellen v. n. نبع nába', jémba'; نبط nábath, jémbith.

Quentchen *s. n. siehe Gewicht.*

Quer *adv. nach der* Quere *s. f.* معترضاً mu'táridhan; منحرفا munhárifan; *bildl.* بالمقلوب bi'l-maqlûb; بالعكس bi'l-'aks; — *Querlinie s. f.* خط معترض chatth mu'táridh.

Quetschen *v. t.* رضّض rádhdhadh, jurádhdhidh; رضرض rádhradh, jurádhridh; *gequetscht werden* ترضّض terádhdhadh; ترضرض terádhradh; — Quetschung *s. f.* رضة rádhdhe.

Quitt *a.* خالص châliß; مغلق mughállaq; *er ist aller Verpflichtung gegen mich quitt und ledig* هو بريء الذمة من حقوقي húa bári ed-dsímme min huqûqi; هو في حل وسعة مني في الدنيا والآخرة húa fî hall wa sá'a míunī fi'd-dúnja wa'l-âchire; *wir sind gegenseitig quitt* ما لاحد منا شي على الاخر mâ li-áhad míunā schê 'ála'l-âchar.

Quitte *s. f.* سفرجل sefárdschel.

Quittiren *v. t. Einem über eine Summe* ابرى ذمته بتحرير وصول ábra (júbrī) dsímmet'hu bi-ta'hrîr wußûl; سلمه من الطلب sállam'hu min eth-thálab.

Quittung *s. f.* ورقة خلاص wáraqet chalâß; تبرية tébrije; غلاق ghaláq; وصول wußûl *pl.* ât: وصل الى الواضع اسمه وختمه في اعلاه من فلان بن فلان مبلغ قدره الف ريال والاسم والختم حجة فيه تحريرا في الخامس من شهر رجب سنة ١٢٨٨ wáßal íla 'l-wâdhi' ísm'hu wa chátm'hu fī a'lâhu min fulân ben fulân méblagh qádar'hu alf rijâl, wa'l-ísm wa'l-chátm húddsche fihu. Tahrîran fi'l-châmis min scha'hr Rédscheb séne 1288 *der durch Namen und Siegel oben Gefertigte hat von N. N. die Summe von 1000 Thlr. empfangen, und Namen und Siegel sind Bürgschaft. Geschrieben am 5. Redscheb 1288.*

Quotient *s. m.* حاصل التقسيم hâßil et-taqsîm.

R

R *achtzehnter Buchstabe des Alphabets* الحرف الثامن عشر من الالف باء el-harf et-tâmin 'áschar min el-élif bâ.

Rabbiner *s. m.* ربانى rabbânij; خاخام chāchâm.

Rabe *s. m.* غراب ghurâb *pl.* غربان ghurbân *u.* اغربة ághribe; قاق qâq *pl.* قيقان qīqân.

Rache *s. f.* ثار çâr; نقمة náqme; انتقام intiqâm.

Rächen *v. t. Rache nehmen* اخذ الثار من احد áchads (jâchuds) eç-çâr min áhad; *Einen* اخذ او خلص له ثاره áchads *od.* chállaß la-hú çâr'hu; — *sich v. r.* انتقم من intáqam (jentáqim) min áhad.

Rackete *s. f.* فشّاكة feschschâke *pl.* ât; صاروخ ßârûch *pl.* صواريخ ßawārîch.

Rad *s. n.* عجل ʻádschal *coll.*, *ein R.* عجلة ʻádschale; دولاب dûlâb *pl.* دواليب dawālîb; *siehe Wasserrad.*

Radieschen *s. n.* فجل fudschl *coll.*, *ein R.* فجلة fúdschle *pl.* فجول fudschûl.

Radiren *v. t. Geschriebenes* قشط qáschath, jáqschith.

Rahm *s. m.* زبدة zíbde, zúbde; قشطة qáschtha; رغوة rághwe; *türk.* قيمق qáimaq.

Rahmen *s. m.* بروار berwâz *pl.* براويز berāwîz.

Rand *s. m.* حافّة hâffe, حافية hâffije *pl.* حوافي hawâfî; حاشية hâschije *pl.* حواشي hawâschî.

Rang *s. m.* مقام maqâm *pl.* ât; مرتبة mártabe *pl.* مراتب merâtib; طبقة thábaqe *pl.* ât.

Ranzen *s. m.* جراب dschirâb *pl.* اجربة édschribe.

Ranzig *a.* زنخ zánich; *r. werden* زنخ zánich, jéznach; zánnach, juzánnich.

Rappe *s. m.* حصان ادهم hißân ád'ham.

Rasch *a. siehe Schnell.*

Rasen *s. m.* خضرة chúdhre.

Rasend *a.* مجنون medschnûn; هايج hâjidsch; — Raserei *s. f.* جنون dschunûn; هيجان hejedschân.

Rasiren *v. t.* حلق hálaq, jáhliq *u.* jáhlaq; زين zájjan, juzájjin; *Maghr.* حفف háffaf, juháffif; — *Rasirt a.* محلوق ma'hlûq; مزيّن muzájjan; *das Rasiren* حلاقة halâqe; تزيين tezjîn; — *Raseur s. m.* حلاق hallâq; مزين muzájjin; *Maghr.* حفاف haffâf; — *Rasirmesser s. n.* محلق míhlaq.

Rast *s. f.* Rasten *v. n. siehe Ruhe, Ruhen.*

Rath *s. m.* شور schaur, schawr, schôr, schûr; شورة scháure, schôre *pl.* اشوار eschwâr; مشورة méschware *pl.* ât; *guter R.* نصيحة naßîhe *pl.* نصايح naßâjih; *um R. fragen* استشار isteschâr, jesteschîr; شاور schâwar, juschâwir; *das um R. fragen* استشار istischâr; مشاورة muschâware; — *Rathgeber* شوار schawwâr; مشير muschîr; — *Rathsversammlung* ديوان dîwân *pl.* دواوين dawāwîn *u.* dawājîn; مجلس médschlis *pl.* مجالس medschâlis; *den R. versammeln* عقد المجلس ʻáqad (jáʻqud) el-médschlis; *die Rathsherrn* اهل الديوان a'hl ed-dîwân, ارباب المجلس arbâb el-médschlis; *er ist königlicher Rath* هو من ارباب ديوان الملك húa min arbâb dîwân el-mélik; — *siehe Berathen, Rathen.*

Rathen *v. t. Einem Rath ertheilen* شار او اشار على احد بشي schâr (jeschûr) *od.* aschâr (juschîr) ʻála áhadin bi-schéjin; *zum Guten* نصح náßah, jénßah; ناصح nâßah, junâßih; *er hat dir einen*

guten R. gegeben شار عليك شور مليح schâr ʿalêk schôr melîḥ; *du hast mir einen schlechten R. gegeben* شرت على شور ردي او باطل schurt ʿalájja schôr rádij *od.* bâthil; *ich habe dir einen R. zu geben* بدى انصحك نصيحة bíddī ánʃahak naʃîḥe.

Räthsel *s. n.* لغز laghz *pl.* الغاز alghâz; *ein R. errathen* فسر اللغز fássar (jufássir) el-laghz; — *räthselhaft a.* معمى muʿámma; ملغز múlghaz.

Rathsherr *s. m.* مشير muschîr; مستشار musteschâr; *siehe Rath.*

Ratte *s. f.* فار fâr *pl.* فيران fîrân (*auch Maus*); *eigentliche R.* جرذ dschúrad *pl.* جرذان dschirdân; جرذون dschirdáun *pl.* جراذين dscherādîn; *Mus jaculus* جربوع dscherbûʿa *pl.* جرابيع dscherâbîʿ.

Raub *s. m.* سلب salb; نهب na'hb; سرقة sárqe, sárîqe; *das Geraubte* سلب sálab *pl.* اسلاب eslâb; نهبة níʾhbe; نهيب nahíb.

Rauben *v. t.* نهب náhab, jénhab; سلب sálab, jéslub; سرق sáraq, jésriq.

Räuber *s. m.* حرامى ḥarâmij *pl.* ijje; *Strafsenräuber* قاطع الطريق qatthâʿ eth-tharîq; *siehe Dieb.*

Raubthier *s. n.* حيوان جارح أو كاسر ḥaiwân dschâriḥ *od.* kâsir; *die Raubthiere* الوحوش الجوارح el-wuḥûsch el-dschawâriḥ; — Raubvogel *s. m.* طير كاسر او جارح thêr kâsir *od.* dschâriḥ; *die Raubvögel* الطيور الكواسر eth-thujûr el-kawâsir.

Rauch *s. m.* دخان duchân *u.* duchchân *pl.* ادخنة ádchine.

Rauchen *v. t. Tabak* شرب دخان schárib (jéschrab) duchân; — *v. n.* دخن dáchchan, judáchchin; *siehe Dampfen;* — *Raucher s. m.* شريب دخان schirrîb duchân; *siehe Pfeife.*

Räuchern *v. t.* بخر báchchar, jubáchchir; — *Räucherwerk s. n.* بخور bachchûr *pl.* بخاخير bachâchîr.

Rauchfang *s. m.* مدخنة médchane *pl.* مداخن medâchin; — *Rauchfangkehrer s. m.* منظف المداخن munáççif el-medâchin.

Rauchfafs *s. n.* مبخرة míbchare *pl.* مباخر mebâchir; مجمرة mídschmare *pl.* مجامر medschâmir.

Räude *s. f. siehe Krätze.*

Rauh *a. zum Anfühlen* خشن cháschin; *Stimme* ابح abáḥḥ; مبحوح meb'ḥûḥ; — *Rauhigkeit s. f.* خشونة chuschûne; بحة báḥḥe.

Raum *s. m.* مسافة mesâfe; مقدار miqdâr; وسع wúsʿa; *leerer R.* فسحة fús'ḥe; *siehe Ort.*

Raupe *s. f.* دود dûd *coll.*, *eine R.* دودة dûde *pl.* ديدان dīdân; *Aeg.* لحس láḥas *pl.* الحاس alḥâs (دود الفراش).

Rausch *s. m.* سكر sukr; سكرة sákre.

Raute *s. f. Pflanze* سداب sedâb; *Figur* معين muʿájjan (شكل).

Rebe *s. f.* دالية dâlije *pl.* دوالى dawâlī; جفنة dschéfne *pl.* جفن dschúfan; عقل العنب ʿaql el-ʿínab; *Rebstock* عريشة ʿarîsche *pl.* عرايش ʿarâjisch.

Rebell *s. m. Rebellion s. f. siehe Empörer, Empörung.*

Rebhuhn *s. n.* حجل hádschal *coll.*, *ein R.* حجلة hádschale; *kleines ägypt.* قطا qáthā.

Recept *s. n.* وصفة wáʃfe.

Rechen *s. m.* مجرفة mídschrafe *pl* مجارف medschârif.

Rechenkunst *s. f.* علم الحساب ʿilm el-hisâb.

Rechenschaft *s. f. über etwas geben* اعطى حساب عن áʿtha (júʿthī) hisâb ʿan.

Rechnen *v. t.* حسب hásab, jáhsab, jáhsub; — *Rechner s. m.* حسيب hasîb.

Rechnung *s. f.* حساب hisâb; — *Note* قايمة الحساب qâjimet el-hisâb; علم الحساب ʿálam el-h.; *mit Einem seine Rechnung ordnen* تحاسب مع tahâsab máʿa; حاسبه hâsab-(juhâsib-)hu; *auf meine R.* على كيسى ʿála kîsī, علىّ ʿalájja; *auf R. setzen* ادخل فى الحساب ádchal fi'l-hisâb; — *die R. schliessen* خلص الحساب chállaʃ (juchálliʃ) el-hisâb; *ich finde meine R. nicht dabei* هذا ما يخلصنى hâdsa mā juchálliʃnī.

Recht *s. n.* حق haqq; *Jedem sein R. thun* اجرى الحق ádschra (júdschrī) el-haqq; *mit Recht oder Unrecht* بالحق او بلا حق bi'l-háqq au bi-lá haqq; *Macht geht vor Recht* حق الاقوى اقوى haqq el-qáuij áqwa; *ich habe Recht* الحق معى el-háqq maʿáī *od.* الحق عندى el-háqq ʿándī *od.* الحق فى يدى el-háqq fi jáddī; *wahrhaftig du hast (redest) Recht* وحياتك الحق فى تمك wa hajâtak el-háqq fi túmmak! *du hast nicht Recht* الحق عليك el-háqq ʿalêk; — *Rechtsanspruch s. m.* حق haqq *pl.* حقوق huqûq; *ich habe ein R. hierauf* لى حق فى ذلك lî háqq fi dsâlik; *Einem seine Rechtsansprüche abtreten* سلم لاحد حقه sállam li-áhad háqq'hu; *das bestehende R.* الشرعية esch-scharʿîjje; — *bürgerliches R.* حقوق الشعب huqûq esch-scháʿab; — *Rechtswissenschaft s. f.* فقه fiq'h.

Recht *a.* (ايمن ájmen *weibl.* يمناء jémnā); *rechte Seite* يمين jemîn, ميمنة májmene, يمن jémen; *rechte Hand* يد اليمين jad el-jemîn; اليد اليمنية el-jád el-jemenîjje; *rechts adv., zur Rechten* يمينا jemînan; على يد اليمين ʿála jad el-jemîn; *gehen Sie rechts!* خذ على يمينك chud ʿála jemînak!

Rechtfertigen *v. t.* برر bárrar, jubárrir; حقق háqqaq; — *sich v. r.* برر نفسه bárrar náfs'hu; بيض وجهه bájjadh (jubájjidh) wádsch'h'hu; — *Rechtferti-*

gung s. f. تعبرية tébrije; تحقيق ta'hqîq.

Rechtmäfsig *a.* شرعي schár'ij; حلال halâl.

Rechtschaffen *a. siehe Brav, Ehrlich.*

Rechtsgelehrsamkeit *s. f.* فقه fiq'h; — *Rechtsgelehrter s. m.* فقيه faqîh *pl.* فقهاء fúqahâ.

Rechtshandel *s. m.* Rechtssache *s. f. siehe Procefs.*

Redacteur *s. m.* منشي múnschī; *Redaction s. f.* انشاء inschâ; *Local* ديوان الانشاء dīwân el-inschâ.

Rede *s. f.* خطبة chúthbe *pl.* خطب chúthab; *die menschliche R.* كلام kalâm.

Reden *v. a. über Etwas* تكلم في tekállam (jetekállam) fī.

Redlich *a. siehe Ehrlich.*

Redner *s. m.* خطيب chathîb *pl.* خطباء chúthabā; — *Rednerbühne s. f.* منبر mémbar *pl.* منابر menâbir.

Redoute *s. f. Fort* حصن hiṣn *pl.* حصون huṣûn.

Regel *s. f.* قاعدة qâ'ide *pl.* قواعد qawâ'id; قانون qānûn *pl.* قوانين qawānîn; ضابطة dhâbithe *pl.* ضوابط dbawâbith; — *siehe Menstruation.*

Regelmäfsig *a.* منظم munáççam; منظوم mançûm; مضبوط madhbûth; — -keit *s. f.* موافقة للقوانين muwâfaqe li'l-qawānîn; نظام niçâm; ضبط dhabth.

Regen *s. m.* مطر máthar *pl.* امطار amthâr; شتي schítij; *Regengufs* زخة مطر záchchet máthar; *dauernd u. reichlich* غيث ghaiç, هطل háthil; *leichter R.* مطيرة muthâire, طل thall; *feiner R.* رشة مطر ráschschet máthar; نفنوف nefnûf; *siehe Regnen.*

Regenbogen *s. m.* قوس قزح qôs qúzah, *vulg.* قوس قدح qôs qádah; *Maghr.* قوس النبي qôs en-nébij.

Regenschirm *s. m.* شمسية schemsîjje *pl.* ât; *Regendach* خيمة للمطر chême li'l-máthar.

Regent *s. m. Stellvertreter* نايب السلطان nâjib es-sulthân.

Regieren *v. t.* حكم على hákam (já'hkum) 'ála; دبر dábbar, judábbir; ساس sás, jesûs; — *grammat.* عمل في 'ámil (já'mal) fī; — *Regierung s. f.* حكم hukm; حكومة hukûme; تدبير tedbîr; *die Regierenden* الحكم el-hukm, الحكام el-hukkâm; *er überliefs ihm die R. seines Landes* جعله لملكه مدبرا و حاكما dschá'al'hu li-múlk'hu mudábbiran wa hâkiman; *er führte die R. selbst* مارس حكم بلاده بنفسه mâras hukm bilâd'hu bi-náfs'hu.

Regiment *s. n. Soldaten* كردوس kurdûs *pl.* كراديس karādîs; جمعة dschém'a; *türk.* الاي alâï; اورطة órtha.

Register *s. n.* دفتر défter *pl.* دفاتر defâtir; *eines Buchs* فهرست fi'hrist; — Registriren *v. t.*

تيد في الدفتر qájjad (juqájjid) fi'd-défter.

Regnen *v. n.* مطر máthar, jémthur *d. i (der Himmel) läfst regnen;* تمطر temáththar; *Maghr.* تصوب taßáwwab; *(der Himmel läfst) stark regnen* هطل háthal, já'hthil, غيث ghájjaç, jugháijiç; *es regnet* تمطر السماء témthur es-sámā, *vulg.* عمال تمطر 'ammâl *(eben jetzt)* témthur, عم تمطر 'amm témthur, *ganz vulg.* يمطر jémthur; يتمطر jetemáththar, عم ينزل مطر 'amm jénzil máthar; *Maghr.* يتصوب jetaßáwwab; *es regnet schwach* المطر نازل شوية شوية el-máthar nâzil schwájje schwájje; *es sieht regnerisch aus* ناوى يمطر nâwī jémthur; *wir werden heute R. haben* يكون لنا اليوم مطر jekûn la-nâ el-jôm máthar.

Reh *s. n.* تيس tejs, tês *pl.* تيوس tujûs.

Reiben *v. t.* دعك dá'ak, jéd'ak; حك hakk, jahúkk; *den Boden* مسح másah, jémsah; *sich die Hände* فرك راحتيه fárak (jéfruk) rāhatéhu; *siehe Bad.*

Reich *s. n.* سلطنة sálthane; مملكة mémleke *pl.* ممالك memâlik; دولة dáula, déwle *pl.* دول dúwal; *die Reichsgrenzen* حدود المملكة hudûd el-mémleke; — *a.* غنى ghánij *pl.* اغنياء ághnijā, *vulg.* ghanijin; غنى ghâni; *türk.* دولتلى déwletli; صاحب مال ßâhib mâl (*pl.* اصحاب aßhâb); كثير المال ketîr el-mâl; *die (Geld-) Reichen* اصحاب دراهم aßhâb derâhim; *sehr reich* وسيع المال wasî' el-mâl, ثرى çárij, ذو مال جذيل dsû mâl dschedsîl; *baumreiche Insel* جزيرة ذات اشجار dschezîre dsât esch-dschâr; *reich an Güte* كثير الاحسان ketîr el-ihsân; *reiche Sprache* لغة واسعة lúghat wâsi'e.

Reichen *v. t. Einem etwas* قدم له شى qáddam (juqáddim) la-hú schê; ناوله الشى nâwal-(junâwil-)hu esch-schê; *reiche mir den Mantel* ناولنى العباء nâwil-nī el-'abâ!

Reichlich *a.* جذيل dschedsîl; كثير ketîr; وافر wâfir; — *adv.* بكثرة bi-kétre.

Reichthum *s. m.* غنى ghána; مال mâl *pl.* اموال amwâl; *grofser* سعة المال sá'at el-mâl, وسع wús'a; ثروة çárwe.

Reif *s. m. weifser* صر ßirr; صرة ßirra; *Maghr.* راوية râwije; — *Ring* طوق thôq *pl.* اطواق athwâq; *Fafsreif* طارة thâre *pl.* thārât.

Reif *a. Frucht* مستوى mustáwij; طايب thâjib; يانع jâni' *pl.* ينع jân'a; ناضج nâdhidsch, نضيج nadhîdsch; *volljährig* كامل السن kâmil es-sinn; — Reife *s. f.* استوا istiwâ; *des Alters* بلاغ السن balâgh es-sinn, كمال السن kemâl es-sinn; *des Geistes* كمال العقل kemâl el-'aql; — *Reifen v. n.* استوى istáwa, jestáwī; طاب thâb, jathîb; نضج ná-

dhadsch, jéndhadsch; ينع jána'; — *v. t. zeitigen* طيب thájjab, juthájjib; نضج nádhdhadsch.

Reihe *s. f.* صف ßaff *pl.* ßufûf; — Reihen *v. t.* صف ßaff, jaßúff; رص raßß, jarúßß; رتب ráttab, juráttib; *Perlen aneinander* نظم لولو náççam (junáççim) lûlū; ضم شيانة لولو dhamm (jadhúmm) schejâiet lûlū.

Reiher *s. m.* دنكلة dánkale, dénkele.

Reim *s. m.* قافية qâfije *pl.* قوافي qawâfī; *in metrischer Prosa* سجع sádsch'a, تسجيع tesdschî'; — Reimen *v. n.* جاء على القافية dschâ (jédschī) 'âla'l-qâfije; — *v. t.* سجع sáddscha', jusáddschi'.

Rein *a.* نظيف naçîf *pl.* نظاف niçâf; نقي náqij (*keusch*); صافي ßâfī; رايق râjiq; صريح ßarîh; خالص châliß; *reines Wasser* ماء رايق mâ râjiq, موية صافية môje ßâfije; *reine Absicht* نية خالصة nîjje châliße; *reines Gold* ذهب خالص او نقي dáhab châliß *od.* náqij; *die Kleider sind rein* الثياب نظاف eç-çijâb niçâf; *seine Hände sind rein* هو نظيف اليدين húa naçîf el-jaddên; *sein Herz ist rein* هو خالص الفواد húa châliß el-fu'âd; *reine Seele* نفس طاهر nafs thâhir; — Reinheit *s. f.* نظافة naçâfe; صفاوة ßafâwe, صفاء ßafâ; طهارة thahâre; نقاوة naqâwe; خلوص chulûß.

Reinigen *v. t.* صفى ßáffa, jußáffī; طهر tháhhar, juthánhhir; *Kleider* نظف náççaf, junáççif; *das Haus* عسف البيت 'ássaf (ju'ássif) el-bêt; — *Reinigung s. f.* تصفية táßfije; تنظيف tançîf; تطهير tath'hîr.

Reinlich *a.* نظيف naçîf *pl.* نظاف niçâf; — *Reinlichkeit s. f.* نظافة naçâfe.

Reis *s. m.* (ارز arz, آرز âruz) رز ruzz; *die Reissorten* ارزاز arzâz; *Reisfeld* زرعة رز zár'at ruzz, مرزة merázze; *Reishändler* رزاز razzâz; — رز مفلفل ruzz mufálfal *Pillav.*

Reise *s. f.* سفر sáfar, séfer *pl.* اسفار esfâr; سفرة séfre *pl.* ât; مسافرة musâfare; رحلة rú'hle, rí'hle; ارتحال irtihâl; *lange* سياحة sijâhe; *glückliche Reise.* طريق السلامة tharîq es-selâme! *Antw.* الله يسلمك allâh jusállimak! — *Tagereise* مرحلة márhale *pl.* مراحل merâhil; مسافة يوم mesâfet jôm; — *Reisebeschreibung s. f.* ذكر سفر dsikr séfer; — *Reisekosten s. pl.* مصروف سكة maßrûf síkke; حق طريق haqq tharîq; — *Reisevorrath s. m.* زوادة zawâde; *Maghr.* عويل 'awîl *u.* عوين 'awîn.

Reisen *v. n.* سافر sâfar, jusâfir (راح râh, jerûh *u.* مشى máscha, jémschī *gehen*): *ich kann jetzt nicht reisen* ما اقدر شي اسافر هلوقت mâ áqdir'sch usâfir halwáqt; *wohin reisen Sie?* الى اين

تروح íla ên terûḥ? *reist man zu Wasser oder zu Land* ينمشى فى البحر والا فى البر jenmáschī fi'l-ba'ḥr wá'llā fi'l-barr? *man reist zu Lande* ينراح فى البرية jenrâḥ fi'l-barrijje; *von Land zu Land reisen* طاف من بلاد الى بلاد thâf (jathûf) min bilâd íla bilâd.

Reisender *s. m.* سافر sâfir *pl.* سفار suffâr; مسافر musâfir *pl.* în; ابن السبيل ibn es-sebîl *pl.* بنى السبيل benî es-sebîl; *Einer der viel reist* رحال raḥḥâl, سفار seffâr *pl.* seffâre.

Reisepaſs *s. m.* پساپورط pasapórt, basabórt; *groſsherlicher* فرمان fermân *pl.* فرامين ferāmin; *von e. Pascha ausgestellt* بيوردى bujurdú, بيورلدى bujuruldú *türk.*; تذكرة المرور tédskeret el-murûr; — *Reisesack s. m.* خرج churdsch.

Reiſsend *a. reiſsendes Thier* ضارى dhárī, *fem.* dhârije *pl.* ضوارى dhawârī, كاسر kâsir *pl.* كواسر kawâsir; *reiſsender Fluſs* سيل sejl *pl.* سيول sujûl.

Reiten *v. n. u. t.* ركب حصان او على حصان rákib (járkab) ḥiṣân od. 'ála ḥiṣân; *auf der Kruppe* ارتدف irtádaf, jartádif; *das Reiten* ركوب الخيل rukûb el-chêl; *reitend* راكب râkib *pl.* ركاب rukkâb.

Reiter *s. m.* فارس fâris *pl.* فوارس fawâris *u.* فرسان fursân; خيال chajjâl *pl.* chajjâle; *Kruppenreiter* رديف redîf *pl.* رداف ridâf; مرتدف murtádif *pl.* în.

Reiterei *s. f.* خيالة chajjâle.

Reitknecht *s. m.* سايس sâjis *pl.* سياس sujjâs; — *Reitkunst s. f.* خيولة chijûle; مخيلة máchjale; — *Reitzeug s. n.* عدة الخيل 'úddet el-chêl; طقم الخيل thaqm el-chêl.

Reiz *s. m. der Schönheit* حسن ḥusn; جاذب القلوب dschâdsib el-qulûb (*pl.* جواذب dschawâdsib); شحطة scháḥthathe; لذة léddse *pl.* لذايذ ledsâjids; — *Reizbar a.* سهل الهياج sáhil el-hejâdsch; — *Reizen v. t.* هيج hájjadsch, juhájjidsch; *den Zorn* اوغر áughar, júghir; *den Appetit* حرك الاشتها ḥárrak el-ischtihâ; — *Reizung s. f. nom. act.* تهييج te'hjîdsch; تحريك ta'ḥrîk.

Relief *s. n.* تجسيم tedschsîm.

Religion *s. f.* دين dîn *pl.* اديان edjân; *religiös a.* دينى dînij; *fromm* دين déjjin; تقى táqij; *Religiosität s. f.* ديانة dijâne; تقوى táqwa; *Religionsfreiheit s. f.* حرية الاديان ḥurrîjjet el-edjân.

Rennen *v. n. siehe Laufen.*

Renner *s. m. Pferd* جواد dschawâd *pl.* جياد dschi'âd.

Rente *s. f.* مدخول medchûl *pl.* medchūlât.

Republik *s. f.* جمهور dschemhûr; مشيخة méschjache; *republikanisch a.* جمهورى dschemhûrij.

Reserve *s. f.* ظهر الجيش dha'br el-dschêsch; *Landwehr* رديف redîf.

Residenz *s. f. des Fürsten* محل اقامة الملك maháll iqâmet el-mélik; پاى تخت pâï tácht.

Rest *s. m.* باقى bâqī *pl.* بواقى bawâqī; بقية baqîjje *pl.* baqâjā; فاضل fâdhil *pl.* فواضل fawâdhil.

Retten *v. t.* خلّص chállaß, juchálliß; نجّى náddscha, junáddschī; *Maghr.* سلّك sállak, jusállik; — Retter *s. m.* مخلّص muchálliß; منجّى munáddschī; — *Rettung s. f.* تخليص tachlîß; خلاص chalâß; نجاة nedschât.

Rettich *s. m.* فجل fudschl, fidschl *coll., ein R.* فجلة fúdschle *pl.* فجول fudschûl; *scharfer* فجل حر fudschl hârr.

Reue *s. f.* ندامة nedâme; ندم nédem; تندم tenáddum; — *Reuen v. n.* ندم nádim, jéndam; تندّم tenáddam, jetenáddam, *persönl. mit* على 'ála *der Sache: die That reut mich (ihn)* اندم (يندم) على الفعل ándam (jéndam) 'ála'l-fi'l.

Revolution *s. f.* انقلاب inqilâb; تقلب taqállub; *astronom.* دوران dawarân.

Revue *s. f. milit.* عرض الجيش 'ardh el-dschêsch.

Rhabarber *s. m.* راوند rāwánd.

Rhetorik *s. f.* علم المعانى والبيان 'ilm el-ma'ânī wa'l-bejân.

Richten *v. t. ein Geschütz etc.* ركب على rákkab (jurákkib) 'ála; — *als Richter* قضى qádha, jáqdhī; حكم بين hákam (jáhkum) bên; — *sich nach etwas v. r.* وافق wâfaq (juwâfiq) *mit Acc.*, اقتدى ب iqtáda (jaqtádī) b'

Richter *s. m.* قاضى qâdhī *pl.* قضاة qudhât; حاكم hâkim *pl.* حكام hukkâm; *Gott* ديان dajjân.

Richtig *a.* مضبوط madhbûth; محكم múhkam; صحيح ßahîh; *r. Mafs* كيل وافى kejl wâfī; *Rechnung* حساب صحيح hisâb ßahîh; *Ausdruck* كلمة مضبوطة kálime madhbûthe; — *Richtigkeit s. f.* ضبط dhabth; احكام ihkâm; تحكيم tahkîm.

Richtung *s. f. siehe Seite.*

Ricinus *s. m.* خروع chárwa'; *Baum* شجر حبة الملوك schádschar hábbet el-mulûk.

Riechen *v. t.* شمّ schamm, jeschúmm u. jeschímm; *der Hund riecht die Dinge aus gröfserer Entfernung als der Mensch* الكلب يشم الاشياء من بعيد اكثر من الانسان el-kélb jeschúmm el-áschjā min ba'îd áktar min el-insân; — *v. n.* فاح او افاح رايحة fâh (jefûh) *od.* afâh (jufîh) râjihe; *er riecht übel* فاح رايحة منتنة fâh râjihe múntine; *er riecht aus dem Munde* بخاره فى تمه buchâr'hu fi túmm'hu; — *Riechfläschchen s. n.* قمقم qúmqum *pl.* قماقم qamâqim.

Riegel *s. m.* درباس derbâs *pl.*

دْرابيس derābîs; غلق ghálaq; *die Thüre verriegeln* دربس الباب dárbas (judárbis) el-bâb.

Riemen *s. m.* سير sejr *pl.* سيور sujûr; شسع schís'a *pl.* اشسع eschsâ' *u.* شسوع schusû'a; حبكة hábke *pl.* حبك húbak; بند bend *pl.* بنود bunûd.

Rind *s. n. siehe Ochse; Rindfleisch siehe Fleisch.*

Rinde *s. f.* قشر qischr *pl.* قشور quschûr.

Ring *s. m.* حلقة hálqa *pl.* حلق hálaq *(Ketten-, Ohrring); Fingerring ohne Stein* محبس máhbas *pl.* محابس mahâbis; *Siegelring* خاتم châtim *pl.* خواتم chawâtim; طابع thâbi' *pl.* طوابع thawâbi'; *der Stein desselben* فص faßß *pl.* فصوص fußûß; *Nasenring* خزام chizâm, خزامة chizâme; *Ohrring* قرط qurth *pl.* قراط qirâth *u.* اقرطة áqrithe; *Fufsring der Frauen* خلخال chalchâl *pl.* خلاخيل chalāchîl; *Halsring* طوق thôq *pl.* اطواق athwâq; — *Ringfinger s. m.* بنصر bínßir *pl.* بناصر benâßir.

Rings *adv. rings um, rings herum* حول haul; داير ما دار dâjir mā dâr.

Rinne *s. f.* مجرى médschra *pl.* مجاري medschârī; ميزاب mīzâb *pl.* ميازيب mejāzîb.

Rinnen *v. n.* سال sâl, jesil.

Rippe *s. f.* ضلع dhíl' *coll., eine R.* ضلعة dhíl'a *pl.* ضلوع dhulû'a, اضلاع adhlâ' *u.* اضلع ádhlu'; *falsche* ضلع كاذب dhíl' kâdsib;

Rippenknorpel *s. m.* شرسوف scharsûf *pl.* شراسيف scherāsîf.

Rifs *s. m.* خرق charq; *siehe Plan.*

Ritt *s. m.* ركوب (الخيل) rukûb (el-chêl).

Ritter *s. m.* امير amîr *pl.* امراء úmarā.

Ritze *s. f.* شقّ schaqq *pl.* شقوق schuqûq; خرمشة chármasche.

Ritzen *v. t.* خرمش chármasch, juchármisch.

Roche *s. m. Fisch* سمك الترس sámak et-túrs.

Röcheln *v. n.* قعقع qá'qa', juqá'qi'; حشرج háschradsch; *das R.* تقعقع taqá'qu'; تحشرج tahásch-rudsch.

Rock *s. m. siehe Kleid.*

Rogen *s. m. siehe Ei.*

Roggen *s. m. siehe Korn.*

Roh *a. Fleisch* نيّ naj, néjji; *Seide* حرير خام harîr châm.

Rohr *s. n. Röhre* قصبة qáßabe, *coll.* قصب qáßab; *Wasserrohr* انبوب ambûb *pl.* انابيب anābîb; — *Pflanze* قصب qáßab; غاب ghâb.

Rolle *s. f.* مبروم mebrûm.

Rollen *v. t. auf eine Stelle* برم báram, jébrum; *auf der Erde hinrollen* دحرج dáhradsch, judáhridsch; *die Augen* دور عينيه dáwwar (judáwwir) 'ainêhu; — *v. n.* تدحرج tedáhradsch, jetedáhradsch.

Rose *s. f.* ورد wárd *coll., eine R.* وردة wárde *pl.* وردات wardât *u.* ورود

wurûd; *incarnat* ورد نصيبى ward naßîbij; *bengalische* ورد جورى dschûrij; *Jerichorose* نسرين nisrîn *od.* كف العذرا kaff el-ʿádrā; *wilde R.* ورد جبلى ward dschébelij; عليق الكلب ʿulláiq el-kélb; *rosenfarb, rosa a.* وردى wárdij; *Rosenwasser s. n.* ماء ورد mâ ward; — *Rosenkranz s. m.* وردية war-dijje; مسبحة mísbaḥe *pl.* مسابح mesâbiḥ.

Rosine *s. f.* زبيب zebîb; *Rosinenwasser (Scherbet)* خشاف chuschâf (خوش اب chósch âb *pers.*).

Rofs *s. n. siehe Pferd.*

Rofshaar *s. n.* وبر الخيل wábar el-chêl; — *Rofshändler s. m.* دلال الخيل dellâl el-chêl; — *Rofsschweif s. m.* ذيل الحصان dsejl, dsêl el-ḥisân; *der türk. Pascha's* طوغ، طوع thauʿ, thaugh *pl.* اطواغ athwâʿ, athwâgh.

Rost *s. m. des Eisens* صدى ßádī; — *Rosten v. n.* صدى ßádia, jáßda.

Rösten *v. t. Fleisch* حمر ḥámmar, juḥámmir; كبب kábbab; *Kaffee* حمص ḥámmaß, juḥámmiß.

Roth *a.* احمر áḥmar, *fem.* حمرا ḥámrā *pl.* حمر ḥumr; *dunkelroth, carmoisin* قرمزى qírmizij, كوازى kawâzij; *hochroth* احمر دودى áḥmar dûdij; — *rothgelb, rothköpfig* اشقر áschqar, *fem.* شقراء scháqrā *pl.* شقر schuqr; *röthlich, fuchsig* اشقرانى aschqarânij.

Rothlauf *s. m.* حمرة ḥúmre; حمو ḥámu; رشكين raschkîn (داء).

Rotz *s. m.* مخاط muchâth; *Pferdekrankheit* ديبة الخيل dîbet el-chêl; سقاوة saqâwe.

Rübe *s. f. weifse* فجل fudschl, fidschl *pl.* fudschûl; لفت lift; سلجم síldschim, sáldscham, schäldscham; *rothe* شوندر schewénder; بنجار bandschâr; سلق silq; *gelbe* جزر dschézer.

Rubin *s. m.* ياقوت احمر jāqût áḥmar; بهرمان be'hremân; لعل láʿal.

Rücken *s. m.* ظهر dha'hr *pl.* ظهور dhuhûr; *des Kameels* غارب ghârib *pl.* غوارب ghawârib, متن metn *pl.* متان mitân; *des Messers* قفاء السكين qafâ es-sikkîn *pl.* اقفية áqfije.

Rücken *v. t.* حرك ḥárrak, juḥárrik.

Rückenmark *s. n.* مخ سلسلة الظهر muchch sílsilet edh-dhá'hr; نخاع nichâʿ, nuchâʿ.

Rückgrat *s. m.* سلسلة الظهر sílsilet edh-dhá'hr.

Rückwärts *adv.* وراء warâ; *nach rückwärts* لوراء li-warâ; *von rückwärts* من وراء min warâ.

Rückzug *s. m.* رجوع rudschûʿa; رجعة rádschʿa.

Ruder *s. n.* مقداف miqdâf *pl.* مقاديف maqādîf; — Rudern *v. t.* قدف qáddaf, juqáddif; — Ruderer *s. m.* قداف qaddâf.

Ruf *s. m. Stimme* دعاء duʿâ *pl.* ادعية ádʿije; صرخة ßárche; زعقة záʿaqe; *Hilferuf* استغاثة istighâçe; *Renommee* صيت ßît;

— Rufen *v. a. Einem* نادە nádah, jéndah, *mit Acc.* صرخ ßárach, jáßruch *u.* عيط ʿájjath, juʿájjith *mit* ل li; *rufe ihn!* انداهو índah'hu; عيط له ʿájjith la-hú; *zu Hilfe rufen* استغاث istaghâç, jestaghîç.

Ruhe *s. f.* راحة râhe; استراحة istirâhe; ارتياح irtijâh; *lafs mich in Ruhe* خلّيني challînī; خلّصني chállißnī! — Ruhen *v. n.* استراح istarâh, jestarih; *ruhend* مستريح mustarih.

Ruhig *a.* هادى hâdī; مرتاح murtâh; *das Meer ist ruhig* البحر راكن el-ba hr râkin.

Ruhm *s. m.* مجد madschd, medschd; عز ʿizz, عزة ʿízze; فخر fachr; — Rühmen *v. t.* عظم ʿáççam, juʿáççim; شكر schákar, jéschkur; — *sich v. r.* افتخر iftáchar; شكر روحه schákar rûh'hu.

Ruhr *s. f. rothe* اسهال الدم ishâl ed-dám; نزيف nezif.

Rühren *v. t. das Herz* حرك القلب hárrak (juhárrik) el-qálb; حنن hánnan; رقق ráqqaq; — *durcheinander* خبص chábbaß; لخبط láchbath, juláchbith. — *Durch etwas gerührt, erweicht werden* تحنن على tahánnan (jetahánnan) ʿála; رق قلبه raqq (jerúqq) qálb'hu; شفق ل schâfaq (jéschfuq) li; Rührend *a.* محنن muhánnin; مرقق muráqqiq; — Rührung *s. f.* تحنن tahánnun; حنية hannîjje; شفقة schâfaqe.

Ruine *s. f.* هدم hedm; خراب charâb *pl.* اخربة áchribe; خربة chírbe *pl.* خرب chírab.

Rumpf *s. m. des Körpers* البدن el-béden.

Rund *a.* مدوّر mudáwwar; مستدير mustedîr; *kugelrund* مطوب muthâwwab; مكبكب mukábkab.

Runzel *s. f.* كرمشة kármasche; غضن ghadhn *pl.* غضون ghudhûn.

Rufs *s. m.* هباب الدخان hebâb ed-duchân; شحار schahhâr, schuhhâr (شحار).

Rüssel *s. m.* خرطوم churthûm *pl.* خراطيم charâthim; برطوم birthûm; birthâm.

Rüsten *v. t.* سلح sállah, jusállih; — *sich v. r.* تسلح tesállah, jetesállah; *siehe Ausrüsten*; — Rüstung *s. f.* عدة حرب ʿúddet harb.

Ruthe *s. f.* قضيب qadhîb *pl.* قضبان qudhbân; *siehe Mafs.*

S

S *neunzehnter Buchstabe des Alphabets* تاسع عشر حرف من الف با tâsiʿ ʿáschar harf min élif-bâ.

Saal *s. m.* قاعة qâʿe *pl.* ât; مقعد máqʿad *pl.* مقاعد maqâʿid; *siehe Haus.*

Saat *s. f.* Saatkorn *s. n.* بذار

bidsâr (*pl. von* بذر bedsr); — *Saatfeld s. n.* مزرعة mézra'e.

Sabbat *s. m.* سبت sabt.

Säbel *s. m.* سيف seif, sejf, sêf *pl.* سيوف sujûf; منصل múnßal *pl.* مناصل menâßil.

Sache *s. f.* شيء schej, schê, schi *pl.* اشياء áschjā; حاجة ḥâdsche (*Geschäft*) *pl.* ḥādschât *u.* حوايج ḥawâjidsch (*Gegenstände*); *Geschäft* امر amr *pl.* امور umûr; *Rechtssache* دعوى, دعوة dá'wa, dá'we.

Sack *s. m.* جراب dschirâb *pl.* اجربة ádschribe; *für Lastthiere* عدل 'idl *u.* عديلة 'adîle *pl.* اعدال a'dâl *u.* عدايل 'adâjil; *für Gerste* زكيبة zekîbe *pl.* زكايب zekâjib; *Getreidesack, 16 Schimbol Syr.* غرارة gharâre *pl.* غراير gharâjir; *grosser für Stroh* خيشة cháische, chêsche *pl.* خيش chújasch; *umzuhängender Futtersack* مخلاية michlâje *pl.* مخالى machâlī; *Reisesack* خرج churdsch *pl.* اخراج achrâdsch, *für Proviant* مزود mizwad *pl.* مزاود mezâwid; *kleiner Sack, Beutel* كيس kîs *pl.* اكياس ekjâs; تليس tellîs *pl.* تلاليس telālîs; *Sack Reis* فرد رز fard ruzz; *Sack Kaffee* طرد بن thard bunn.

Sacrament *s. n.* سرّ sirr *pl.* اسرار esrâr; *Einem das S. ertheilen* منح احدا سرّا mánaḥ (jémnaḥ) áḥadan sírran.

Säckel *s. m. siehe Tasche.*

Säemann *s. m.* زارع zâri'; زرّاع zarrâ'.

Säen *v. t.* بذر bádsar, jébdsur; زرع zára', jézra'.

Safianleder *s. n.* سختيان suchtjân.

Safran *s. m.* زعفران za'frân; *Curcuma* كركم kúrkum.

Saft *s. m.* عصير 'aßîr; عصارة 'aßâre; *Citronensaft* ماء الليمون mâ el-lejmûn; — *Saftig a. Frucht* ثمر كثير الماء çámar ketîr el-mâ; *Fleisch* دسم dásim.

Sagen *v. t.* قال qâl, jaqûl; ذكر dsákar, jédskur: *sage mir* قل لي (قول) qul (*vulg.* qûl) lī! *man sagt* يقولوا jaqûlū *od. Passiv* قيل qil, *Aor.* يقال juqâl; *ich habe sagen hören* سمعت يقولوا samá't jaqúlū, سمعت من يقول samá't men jaqûl; *die Sache verhält sich nicht so, wie Sie gesagt haben* ليس الامر كما ذكرتم láisa el-ámr ka-mâ dsakártum.

Säge *s. f.* منشار minschâr *pl.* مناشير menāschîr; — Sägen *v. t.* نشر náschar, jénschur; — Säger *s. m.* نشار neschschâr *pl.* în; — Sägespäne *s. m. pl.* نشارة nuschâre.

Saite *s. f.* وتر wátar *pl.* اوتار autâr.

Salamander *s. m.* سمندر seméndér.

Salat *s. m.* سلطة sálatha; سلاطة salâtha; *den S. anmachen* تبل السلطة tábbal (jutáhbil) es-sálatha.

Salbe *s. f.* دهون duhûn; مرهم már-

ham *pl.* مراهم merâhim; — Salben *v. t. mit etwas* دهن ب dáhan (jéd'hun) *v.* dáhhan (judáhhin) bi; مسح másah, jémsah; — Salbung *s. f.* تدهين ted'hîn; مسحة máshe.

Salbei *s. m.* قويسة quwáise; مريمية marjamijje; سالبية sālabîjje; ßalwîjje.

Salmiak *s. m.* ملح النشادر (نوشادر) milh en-nuschâdir; — *Salmiakgeist s. m.* روح النشادر rûh en-nuschâdir.

Salpeter *s. m.* ملح البارود milh el-bārûd; بورق bóraq.

Salz *s. n.* ملح milh; *gemeines S.* ملح العادة milh el-ʿâde; م العامة m. el-ʿâmme; *Meersalz* م البحر m. el-bahr; *Steinsalz* م مختوم m. machtûm; م معدني m. máʿdinij; م اندراني m. anderânij; — Saline *s. f.* ملاحة mallâhe; — Salzen *v. t.* ملح mállah, jumállih; *gesalzen werden* تملح temállah, jetemállah; *das Salzen* تمليح temlîh; *gesalzen* مملح mumállah; Salzfaſs *s. n.* مملحة mimlahe *pl.* ممالح memâlih; — Salzig *a.* مالح mâlih; *salzig schmecken (Wasser)* ملح máluh, jémluh; *salziger Geschmack, Salzfleisch, Fisch* ملوحة mulûhe; — Salzsäure *s. f.* حموضة الملح hamûdhet el-milh; — Salzgeist *s. m.* روح الملح rûh el-milh.

Same *s. m.* بزر bizr *pl.* بزور buzûr; *ein Samenkorn* بزرة bízre; — *männlicher* مني ménij; *Samenfluſs s. m.* نزول المني nuzûl el-ménij.

Sammeln *v. t.* جمع dschámaʿ, jédschmaʿ; لم lamm, jelúmm; *Früchte* جنى dschána, jédschnī; اجتنى idschtána, jedschtánī; حصد háßad, jáhßid.

Sammet *s. m.* قطيفة qathîfe; مخمل múchmal.

Sammlung *s. f.* مجموعة medschmûʿe; جملة dschúmle.

Sammt *praep. siehe Mit.*

Sämmtlich *a. siehe Alle; adv.* جميعا dschemîʿan.

Samstag *s. m.* يوم السبت jôm es-sábt.

Sand *s. m.* رمل raml *pl.* رمال rimâl; *mit S. bestreuen* رمل rámmal, jurámmil; — Sandig *a.* رملي rámlij; — *Sandfaſs s. n.* مرملة mírmale; — *Sandküste s. f.* رملية ramlîjje; *Sanduhr s. f.* ساعة رملية sâʿe ramlîjje.

Sanft *a. Charakter* حليم halîm; وديع wadîʿ; *zum Anfühlen* ناعم nâʿim; — *Sanftheit s. f.* نعومة nuʿûme.

Sänfte *s. f. von zwei Lastthieren getragen* تخت روان tacht rawân; *kuppelförmige* قبة qúbbe *pl.* قبب qúbab; *auf dem Kameel* محمل máʿhmal *pl.* محامل mahâmil; هودج háudedsch *pl.* hawâdidsch; *offene* محفة mahâffe.

Sanftmuth *s. f.* وداعة wadâʿe; حلم hilm; — *sanftmüthig a.* حليم halîm; وديع wadîʿ.

Sänger *s. m.* مغني mughánnī *pl.*

ijîn; *in der Kirche* مرتل murát-til, مسبح musábbiḥ; — Sängerin *s. f.* مغنية mughánnije *pl.* ijât.

Saphir *s. m.* ياقوت ازرق jāqût ázraq; صفير ßafîr.

Sardine *s. f.* سردين sardîn *pl.* ât u. سرادين serādîn (سمك).

Sarg *s. m.* تابوت للميت tābût li'l-méjjit *pl.* توابيت tawābît.

Satan *s. m.* شيطان scheithân *pl.* شياطين schejāthîn.

Satt *a.* شعبان scha'bân *pl.* شعابى scha'âba; مشبع muschábba'; *satt werden od. sein* شبع schábi': *er ist und wird nicht satt* ياكل ولا يشبع jâkul wa lâ jéschba'.

Sattel *s. m.* سرج sardsch, serdsch *pl.* سروج surûdsch; *von Holz* سمر sémer; *gepolstert für Esel, Maulthiere* جل dschull u. جلال dschilâl *pl.* ât; بردعة bárda'e *pl.* برادع barâdi'; *für Kameele* رحل ra'ḥl *pl.* رحال riḥâl u. ارحل árḥul; شاغر schâghir *pl.* شواغر schawâghir; *Satteldecke s. f.* حلس ḥils *pl.* حلوس ḥulûs u. احلاس aḥlâs; — *Sattelknopf s. m.* قربوس السرج qarbûs es-sardsch (*pl.* قرابيس qarābîs).

Satteln *v. t.* سرج sáradsch, jésrudsch *od.* sárradsch, jusárridsch; اسرج ásradsch, júsridsch; شد الحصان schadd (jeschídd) el-ḥißân: *sattle mein Pferd!* اسرج او شد حصانى úsrudsch *od.* schidd ḥißânī! حط السرج لحصانى ḥutth es-sárdsch li-ḥißânī!

Sättigen *v. t.* شبّع schábba', juschábbi'; اشبع áschba', júschbi'; — *Sättigung s. f.* شبع schib', scháb'a; *nom. act.* اشباع ischbâ'.

Sattler *s. m.* سرّاج sarrâdsch *pl.* în; سروجى surûdschij *pl.* îjje.

Satz *s. m. grammat.* جملة dschúmle *pl.* جمل dschúmal; قضية qadhîjje *pl.* قضايا qadhâjā; *siehe Bodensatz.*

Sau *s. f. siehe Schwein.*

Sauber *a. siehe Reinlich.*

Sauce *s. f.* مرقة máraqe; *Tunke* تغميصة tághmiße.

Sauer *a.* حامض ḥâmidh; *Maghr.* قارص qâriß; — *Säure s. f.* حموضة ḥamûdhe; حموضية ḥamūdhîjje; — *Säuerlich a.* مّحمّض muḥámmadh; مزّ muzz, مزز máziz; *säuerlicher Geschmack* مزازة mezâze; *sauer schmecken* مزمز mázmaz, jumázmiz; — *Säuern v. t.* حمّض ḥámmadh, juḥámmidh; — *Sauerampher s. m.* حمّيض ḥummáidh; — *Sauerteig s. m.* خمرة chámre, خميرة chamîre.

Saufen *v. t.* شرب schárib, jéschrab; — *Säufer s. m.* شراب scharrâb; شرّيب schirrîb; سكّير sikkîr.

Saugen *v. t.* مصّ maßß, jemúßß; — *Kind* ارتضع irtádha', jartádhi'; — Säugen *v. t.* رضّع ráddha', juráddhi'; ارضع árdha', júrdhi'; — *säugende Frau, Säugamme s. f.* مرضعة múrdhi'e; —

das Säugen ترضيع tardhi', أرضاع irdhâ'; — Säugling *s. m.* رضيع radhi' *pl.* رضايع radhâji' *u.* رضاع ruddhâ'.

Säugethier *s. n.* مرضعة murádhdha'e *pl.* ât.

Säule *s. f.* عامود 'âmûd *pl.* عواميد 'awāmîd; عمود 'amûd *pl.* اعمدة á'mide.

Saum *s. m. genähter* لفق lífq; لفقة láfqe; كفافة kefâfe; *siehe Rand.* — Säumen *v. t.* لفق láfaq, jálfiq; *gesäumt* ملفوق malfûq.

Säure *s. f. siehe Sauer.*

Scepter *s. n.* قضيب ملك qadhîb mélik.

Schaben *v. t.* قشط qáschath, jáqschith; — *Schabeisen s. n.* مقشط míqschath, miqschâth *pl.* مقاشط maqâschith, maqāschîth.

Schach *s. n.* شطرنج schathrándsch; *Sch. spielen* لعب بالشطرنج lá'ab bi'sch-schathrándsch; *Schach und matt!* شاه مات schâh mât!

Schacht *s. m.* لغم lughm *pl.* لغوم lughûm; *im Bergwerk* معدن má'din *pl.* معادن ma'âdin.

Schachtel *s. f.* علبة 'úlbe *pl.* علب 'úlab; حقة ḥúqqe *pl.* حقق ḥúqaq.

Schade *s. m.* ضرر dhárar; مضرة madhárre; اذية adsîjje; خسارة chesâre; *Schade darum!* حيف عليه ḥaif 'alêhu! *Wie Schade um ihn!* يا خسارة jâ chesâre; *sich Schaden thun* انضر indhárr, jendhárr; تأذى ta'áddsa, jeta'áddsa: *er ist gefallen, aber hat sich keinen Schaden gethan* وقع ولكن ما انضر wáqa' wa-lâkin mā indhárr; — *ich habe Schaden (Verlust) gehabt* حصلت لي خسارة ḥáßalet lī chesâre; *siehe Schaden.*

Schädel *s. m.* قحف qi'ḥf *pl.* اقحاف aqḥâf *u.* قحوف quḥûf; جمجمة dschúmdschume *pl.* جماجم dschemâdschim.

Schaden *v. n.* ضر dharr, jadhúrr; اضر adhárr, judhírr; *das wird Ihnen schaden* هذا شي يضر hâdsa schê jadhúrr *od.* يصير منه ضرر jaßîr mínhu dhárar; *es schadet Nichts* ما يضر mâ jadhúrr, ما فيه ضرر mâ fîh dhárar, ما فيه باس mâ fîh bâs; — *Einem durch Uebelwollen schaden* اذاه âdsa-(ju'âdsī-)hu; اذى áddsa, ju'áddsī; *siehe Schade.*

Schädlich *a.* مضر mudhírr; ضار dhârr; موذى mú'dsī, mûdsī.

Schaf *s. n.* غنمة ghánamе; نعجة ná'adsche *pl.* ât *u.* نعاج ni'âdsch; *Schafe und Kameele* الثاغى والراغى çç-çâghī wa'r-râghī *(die Blökenden u. die Schreienden).*

Schäfer *s. m.* راعى غنم râ'ī ghánam *pl.* رعاة ru'ât.

Schaffen *v. t. siehe Erschaffen, Verschaffen.*

Schaft *s. m. der Pflanzen* ساق نبات sâq nebât; *der Flinte* خشب بندقية cháschab ben-

duqḳ̄je; *der Säule* طول العامود thûl el-ʿāmûd.

Schakal *s. m.* ابن اوى ibn âwa; واوى wâwa.

Schale *s. f. z. B. der Nuſs* قشر qischr *pl.* قشور quschûr; *siehe Tasse.*

Schälen *v. t.* قشر qáschschar, juqáschschir.

Schall *s. m.* رنة ránne; رنين ranîn; حس hiss, hass; — Schallen *v. n.* رن rann, jarínn; دق daqq, jedúqq.

Schaltjahr *s. n.* سنة كبيسة séne kebîse; — Schalttag *s. m.* يوم النسى jôm en-nési *pl.* ايام ajjâm.

Scham, Schamhaftigkeit *s. f.* حياء ḥajâ; عفة ʿíffe; — *Schambein s. n.* عظم العانة ʿaçm el-ʿâne; — *Schamhaft a.* مستحى mustaḥájj; — *Schamlos a.* بلا حياء bi-lâ ḥajâ; وقح wáqiḥ; — *Schamtheile s. pl.* عورة ʿáwre.

Schämen, *sich v. r. einer Sache* استحى من istáḥa (jestáḥi) min [استحيى istáḥja jestáḥji]; خجل chádschil, jéchdschal; انخجل inchádschal, jenchádschil; *schämst du dich nicht?* ما تستحى شى mâ testáḥî'sch?

Schande *s. f.* عيب ʿaib, ʿêb; عار ʿâr: *das ist eine Sch. für dich* عيب عليك ʿaib ʿalêk! *Besser das Feuer als die Schande* النار خير من العار en-nâr chêr min el-ʿâr; — *Schändlich a.* فاحش fâḥisch; شى عار schê ʿâr.

Schanze *s. f.* مترسة mítrase *pl.* متارس metâris; متراس mitrâs *pl.* متاريس metārîs; حصن ḥiſsn *pl.* حصون ḥuſsûn.

Schār *s. f.* جماعة dschemâʿe; جوقة dscháuqe, dschôqe *pl.* اجواق edschwâq.

Scharf *a.* حاد ḥâdd; قاطع qâthiʿ; *Schwert* باتر bâtir, بتار bettâr; — *Schärfe s. f.* حد ḥadd; — *Schärfen v. t.* حدد ḥáddad, juḥáddid; سن sánn, jesúnn.

Scharfrichter *s. m. siehe Henker.*

Scharfsinn *s. m.* فطنة fíthne; فطانة fithâne; ذكا العقل dsckâ el-ʿaql; فراسة firâse; — *Scharfsinnig a.* فطن fáthin; فطين fatbîn; ذكى العقل dsekíj el-ʿaql; اهل فراسة a'hl firâse.

Scharlach *s. m.* لون قرمزى lôn qírmizij.

Scharnier *s. n.* مشبك méschbak *pl.* مشابك meschâbik.

Scharte *s. f. einer Klinge* ثلم çalm; ثلمة çúlme; — *Schartig a.* منثلم munçálim.

Schatten *s. m.* ظل çill *pl.* اظلال açlâl *u.* ظلال çilâl; *Sch. geben* ظلل çállal, juçállil; اظل açáll, juçíll; — *Schattig a. Ort* ظليل çalîl; مظل muçáll; *Schatten gebend* مظلل muçállil.

Schatz *s. m.* كنز kenz *pl.* كنوز kunûz; — *Schatzkammer s. f. sammt Inhalt* خزنة cházne; خزينة chazîne *pl.* خزاين chazâjin; خزندار chaznadâr, chazendâr.

Schätzen *v. t. den Preis* ثمّن çámman, juçámmin: سعّر sá''ar, jusá''ir; *siehe Achten;* — *Schätzmeister s. m.* المثمّن el-muçámmin; محدّد الاسعار muháddid el-es'âr; — *Schätzung s. f.* تثمين taçmin; تحديد الاسعار tahdîd el-es'âr.

Schauen *v. t. auf etwas* نظر الى náçar (jánçur) íla; طلّ على thall (jathúll) 'ála; *aus dem Fenster* طلّ من الشبّاك thall min esch-schubbâk; *nach etwas* تطلّع الى tathálla' íla; *siehe Sehen.*

Schauer *s. m.* رعشة rá'asche; قشعريرة quscha'rîre; *Fieber* نفضة núfadha; — *Schauern v. n.* ارتعش irtá'asch, jartá'isch; اقشعرّ iqscha'árr, jaqscha'írr.

Schaufel *s. f.* مجرفة mídschrafe *pl.* مجارف medschârif.

Schaukel *s. f.* مرجوحة mar-dschûhe, ارجوحة ardschûhe; — Schaukeln, *sich v. r.* ارتجح irtádschah; تمرجح temárdschah.

Schaum *s. m.* رغوة rághwe; زبد zébed; *Maghr.* كشكوشة kesch-kûsche; — *Schäumen v. n.* ارغى árgha, júrghî; رغى rágh-gha, jurághghî; ازبد ázbad, júzbid.

Schauspiel *s. n.* فرجة fárdsche; *im Theater* لعب تقليد lé'ab taqlîd; — *Schauspieler s. m.* لعيب الكوميدية la'îb el-kome-dîjje; لعّاب la''âb.

Scheckig *a.* مختلف الالوان much-tálif el-alwân; *Pferd* حصان ابلق hiṣân áblaq, *f.* بلقا bálqâ.

Scheere *siehe Schere.*

Scheffel *s. m.* مكيل míkjal *pl.* مكايل mekâjil; مدّ medd, mudd *pl.* امداد emdâd.

Scheide *s. f.* غمد ghimd *pl.* اغماد aghmâd; بيت beit, bêt *pl.* بيوت bujût; قراب qirâb.

Scheiden *v. t. siehe Auflösen, Trennen;* — *sich, v. r. von der Frau, die Frau entlassen* طلّق thállaq, juthálliq; *geschieden sein (Frau)* طلُق tháluq, játhluq; تطلّق tathállaq; — Scheidung *s. f. von der Frau* طلاق thalâq; *Sch. auf Antrag der Frau* خلعة chúl'aa; — *ich lege mir die (dreifache) Sch. auf! (Betheuerung)* على الطلاق (بتلاتة) 'alájja eth-thalâq (bi-telâte)!

Scheidewand *s. f.* حاجز hâdschiz *pl.* حواجز hawâdschiz.

Scheidewasser *s. n.* الما الغالب el-mâ el-ghâlib.

Scheideweg *s. m.* مفرق الطرق (méfriq) máfraq eth-thurq *pl.* مفارق mefâriq.

Scheidung *s. f. siehe Scheiden.*

Schein *s. m. Licht* ضيا dhijâ; *schwacher* لمعة lám'a; — *siehe Anschein, Bescheinigung.*

Scheinen *v. n. den Anschein haben* بان bân, jebân; *das Gebäude scheint ein Kloster zu sein* البنا يبان دير el-binâ jebân dêr; *die Schachtel scheint von Holz zu sein*

العلبة تبان من خشب el-'úlbe tebân min cháschab; *die Sache schien mir von vorn herein unwahr* من الاول كان يبان لى ان هذا الشى كذب min el-áwwal kân jebân lī ann hâdsa esch-schê kiḍb; — *siehe Leuchten*.

Scheiſsen *v.* خرى chára, jéchra; تغوط tagháwwath, jetagháwwath.

Scheit *s. n.* قرمة qúrme *pl.* قرامى qarâmī; حطبة ḥáthabe.

Scheitel *s. m.* مفرق méfriq, máfraq; يافوخ jāfûch; نافوخ nāfûch; *Scheitelpunkt s. m.* سمت الراس semt er-râs.

Scheitern *v. n. Schiff* حرق ḥárraç, juḥárriç; انكسر inkásar, jenkásir (مركب).

Schelle *s. f.* جرس dscháras; *siehe Glocke, Läuten*.

Schellkraut *s. n.* مرميران marmīrân; ضميران dhamīrân; بقلة الخطاطيف báqlet el-chathāthîf.

Schelten *v. t.* شتم schátam, jéschtum; سب sabb, jesúbb.

Schemel *s. m.* اسكملة éskemle.

Schenkel *s. m.* فخذ fachd *pl.* افخاذ efchâd; ورك wirk *pl.* اوارك aurâk, ewrâk.

Schenken *v. t. Einem etwas* اتحف احدا بشى át'ḥaf (júť'ḥif) áḥadan bi-schê; اهدى á'hda (jú'hdī) esch-schê la-hú; — Schenkung *s. f.* هبة hibe *pl.* ât.

Scherbe *s. f.* قطعة فخارة مكسورة qith'at fachchâre maksûre; شقافة schaqâfe *pl.* شقف schíqaf.

Scherbet *s. m.* شربة schérbe (schárabe) *pl.* ât; شراب scharâb: *Citronen* شراب الليمون scharâb el-leimûn, ليمونانة leimūnâta, līmūnâta; *Zuckerwasser* شربة سكر schérbet súkkar; *aus Veilchenblättern* شراب البنفسج scharâb el-benéfsedsch; *Rosen* جلاب dschullâb; *Rosinen* شراب الزبيب scharâb ez-zebîb, خشاف chuschâf; *Maulbeeren* شراب التوت scharâb et-tût; *Süſsholz* عرق سوس 'erq sûs; *Fruchtkerne* ماء بزورات mâ buzūrât; *Sauerampfer* شراب الحميض scharâb el-ḥummáidh; *Johannisbrot* شراب الخروب scharâb el-charrûb; *Scherbetverkäufer s. m.* شراباتى scharābâtij, scheribâtij.

Schere *s. f.* مقص miqáßß, maqáßß *pl.* ât; مقرض míqradh *u.* مقرط míqrath; مقراض miqrâdh.

Scheren *v. t.* قص qaßß, jaqúßß; جز dschazz, jedscházz.

Scherz *s. m.* تهريج te'hrîdsch; هرج herdsch; مزح maz'ḥ *pl.* مزاح mizâḥ; بسطية basathîjje; *Scherz bei Seite* بلا مزح bi-lâ maz'ḥ; — *Scherzen v. a.* هرج hárradsch, juhárridsch; مزح mázaḥ, jémzaḥ.

Scheu *a. Pferd* جفلان dscheflân; جفيل dschefîl; — *Scheuen v. n.* جفل dscháfal, jédschfil.

Scheuer, Scheune *s. f.* شونة scháune, schône, *vulg.* schûne; — انبار embâr *pl.* انابر anâbir.

Schichte *s. f.* طاق thâq *pl.* ât; طبقة thábaqe *pl.* ât.

Schicken *v. t.* ارسل الى ársal (júrsil) íla; بعث báʿaç, jébʿaç; *nach Einem* بعث خلفه báʿaç chálfhu; — *sich, v. r. in etwas* وافق wâfaq, juwâfiq; — Schicklich *a.* لايق lâjiq; مناسب munâsib.

Schicksal *s. n.* نصيب naßib; قسمة qísme; قضا وقدر qadhâ wa qádr.

Schiedsrichter *s. m.* وكيل عرفي wakîl ʿúrfij; قاضي qâdhī *pl.* قضاة qudhât; *wir wählen dich zum Sch. zwischen uns* نقيمك قاضيا بيننا nuqîmak (اقام) qādhîjjan bên'nā; — *Schiedsrichterspruch s. m.* حكم عرفي hukm ʿúrfij.

Schief *a.* منحرف munhárif; *Beine etc.* اعوج áʿwadsch.

Schiefer *s. m.* حجر مطبق hádschar muthábbaq.

Schielen *v. n. er schielt, ist* schielend *a.* هو احول húa áʼhwal; *sie schielt* هي حولا hîje háulā; *sie schielen* هم حول hum hûl.

Schienbein *s. n.* عظم الساق ʿaçm es-sâq; القصبة الكبرى el-qáßabe el-kúbra.

Schiene *s. f. bei Knochenbrüchen* جبيرة dschebîre; جبارة dschibâre *pl.* dschebâbir. Schienen *v. t.* جبر dschábbar, judschábbir.

Schierling *s. m.* شوكران schūkerân

Schiefsen *v. t.* طلق thálaq, játhluq; اطلق áthlaq, júthliq; ضرب dhárab, jádhrib; *mit der Flinte* ضرب تفنكة dhárab tufénke, قوس قواسة qáwwas (juqáwwis) quwâse; *mit der Kanone* ضرب مدفع dhárab mídfaʿ; *mit Pfeilen* نبل nábal, jénbul.

Schiefspulver *s. n.* بارود bārûd.

Schiefsscharte *s. f.* طاقة او فتحة في الاسوار للمدفع thâqe *od.* fátʼhe fi'l-aswâr li'l-midfaʿ.

Schiff *s. n.* مركب márkeb *pl* مراكب merâkib; سفينة sefîne *pl.* سفاين sefâjin *u.* سفن súfun; *Maghr.* شقف scháqaf *pl.* شقوف schuqûf.

Schiffbar *a. Flufs* نهر حامل المراكب naʼhr hâmil el-merâkib.

Schiffbruch *s. m.* انكسار مركب inkisâr márkeb; غرق ghároq; *Sch. leiden* غرق ghárik, jághraq; انكسر مركبه inkásar (jenkásir) márkebʼhu.

Schiffchen *s. n. der Weber* ماصورة الحياك mâßûret el-hajjâk.

Schiffen *v. n. auf dem Meere* سافر في البحر sâfar (jusâfir) fi'l-baʼhr; قطع البحر qáthaʿ (jáqthaʿ) el-baʼhr; ركب البحر rákib (járkab) el-baʼhr.

Schiffer *s. m.* مراكبي merâkibij *pl.* îjje; نوتي náutij, nûtij *pl.* îjje *u.* نواتي nawâtij; *Botführer* قايقجي qajíqdschi *türk.*; *Aeg.* معداوي maʿdâwij.

Schifffahrt *s. f.* سفر البحور séfer el-buhûr; ركوب البحر rukûb el-baʼhr.

Schiffscapitän *s. m.* ريّس ráĳjis *od.* رئيس rajîs *pl.* رؤساء rú'asā; قبطان مركب qabthân márkeb *pl.* قباطين qabāthîn; — *Schiffshintertheil s. n.* موخر المركب müchar el-márkeb; *Maghr.* قجّ qaddsch; — *Schiffsladung s. f.* وسقة مركب wásqet márkeb; — *Schiffsraum s. m.* خنّ المركب chinn el-márkeb; — *Schiffsvolk s. n.* بحرية ba'ḥrîjje; — *Schiffsvordertheil s. m.* مقدم المركب (múqdim *od.*) máqdam el-márkeb.

Schild *s. m.* ترس turs *pl.* تروس turûs *u.* اتراس etrâs; درقة dáraqe *pl.* درق dáraq *u.* ادراق edrâq.

Schildkröte *s. f.* سلحفا suláhfā, *vulg.* زلحفة zúlḥafe *u.* سلحفة súlḥafe *pl.* سلاحف salâḥif; *und* سحلفة sá'ḥlafe *pl.* سحالف saḥâlif; — *Schale der Sch. od. Schildpatt s. f.* صفيحة السلحفة ßafîḥet es-súlḥafe.

Schilf *s. n.* قصب qáßab.

Schimmel *s. m. siehe Pferd;* — *Pflanze* تصويف taßwîf; — Schimmeln *v. n.* صوف ßáwwaf, jußáwwif.

Schimpf *s. m.* عار 'âr; فضيحة fadhîḥe. — Schimpfen *v. t. siehe Schelten;* — *Schimpflich a.* فاحش fâḥisch; مفضح múfdhiḥ.

Schindel *s. f.* دفّة صغيرة dáffe ßaghîre *pl.* دفوف dufûf.

Schinken *s. m.* فخذة خنزير مملحة fáchdet chinzîr mumállaḥe.

Schirmdach *s. n.* رفرف rafraf; *an einer Boutike* دروند derwénd; *gegen die Sonne, Baldachin* مظلة miçálle.

Schirmen *v. t. siehe Schützen.*

Schlacht *s. f.* وقعة wáqa'a; محاربة muḥârabe; قتال qitâl; مقاتلة muqâtale; كون kaun, kôn *pl.* اكوان akwân; — *Schlachtfeld s. n.* موقعة máuqa'a; — *Schlachtordnung s. f.* مصف maßáff; *die Truppen in Schl. stellen* صف عسكره للقتال ßaff (jaßúff) 'áskar'hu li'l-qitâl.

Schlachten *v. t.* ذبح dsábaḥ, jédsbaḥ; جزر dscházar, jédschzir; — *Schlachthaus s. n.* مجزر médschzir, مجزرة médschzare *pl.* مجازر medschâzir; — *Schlächter s. m.* جزار dschezzâr.

Schlacke *s. f. metallische* رغوة المعادن rághwat el-ma'âdin; توبال tūbâl.

Schlaf *s. m.* نوم naum, nôm, nûm; رقاد ruqâd; رقود ruqûd.

Schlafen *v. n.* نام nâm, jenâm; رقد ráqad, járqud; *wie hast du diese Nacht geschlafen?* كيف نمت في هذه الليلة kêf nimt fi hâdsi el-lêle? *ich schlafe angekleidet auf dem Dache* انا انام في السطوح لابس ána anâm fi's-suthûḥ lâbis; *ich wünsche gut geschlafen zu haben!* سعيد النوم sa'îd en-nôm! *schlafen Sie wohl*

und wachen Sie gesund auf! نامُوا على خير و إصبحوا على خير nâmū ʻála chêr wa aßbihū ʻála chêr; — *schlafen gehen* رقد ráqad; *geh' schlafen!* رح أرقد ruh úrqud! *geht schlafen!* روحوا ناموا rûhū nâmū.

Schläfrig *a.* ناعس nâʻis; نعسان naʻsân; — *Schläfrigkeit s. f.* نعاس nuʻâs.

Schlaff *a.* رخى ráchij; رخوráchu; مرتخى murtáchī; — *Schlaffheit s. f.* رخاوة rachâwe; ارتخاء irtichâ.

Schlaflos *a.* قليل النوم qalîl en-nôm; سهران sa'hrân; — *Schlaflosigkeit s. f.* قلة النوم qíllat en-nôm; سهار suhár; سهاد suhâd; — *Schlafsucht s. f.* سبات subât; — *Schlafsüchtig a.* سباتى subâtij.

Schlag *s. m.* ضربة dhárbe; *heftiger* لطشة láthšche; *in's Gesicht* لطمة láthme; *Faustschlag* لكمة مشط lákmet mischth; *Schläge bekommen* اكل ضرب ákal (jàkul) dharb; *du verdienst eine Tracht Schläge* تستاهل القتلة testá'hil el-qátle; — *Schlagfluſs s. m.* سكتة sékte; همدة hémde; نقطة núqthe; *siehe Apoplexie.*

Schlägel *s. m.* مدق midáqq (*für* mudúqq).

Schlagen *v. t.* ضرب dhárab, jádhrib *u.* jádhrub; *einen Nagel in die Wand* دق مسمار فى الخيط daqq (jedúqq) mismâr fi'l-chêth; *die Trommel* دق الطبل daqq eth-thabl; *eine Brücke* نصب قنطرة náßab (jánßub) qánthare; *die Feinde* كسر الاعداء kásar (jéksir) el-aʻdâ; *die Uhr schlägt* الساعة تدق es-sâʻe tedúqq; *der Puls schlägt* النبض يدق او يضرب en-nábdh jedúqq *od.* jádhrib; — *siehe Prägen*; — *geschlagen werden* انضرب indhárab, jendhárib; اكل ضرب ákal (jâkul) dharb; *vom Feinde* انكسر inkásar, jenkásir, خسر chásir, jéchsar.

Schlagfluſs *s. m. siehe Schlag.*

Schlamm *s. m.* طين thîn; وحل wa'hl.

Schlange *s. f.* حيّة hájje *pl.* hajjât; *groſse* ثعبان tuʻbân *pl.* ثعابين taʻâbîn; *Schlangenhaut* سلخ الحية sileh el-hájje.

Schlank *a. von Wuchs* اهيف á'hjaf, *fem.* هيفاء háifā; رقيق الخصر raqiq el-chaßr; مهفف muháffaf.

Schlau *a.* مكار makkâr; — *Schlauheit s. f.* مكر makr; *schlau sein* مكر mákar, jémkur.

Schlauch *s. m. für Wasser* قربة qírbe *pl.* قرب qírab; *in Flaschenform* مطهرة míth'hare, máth'hare; *groſser* راوية ráwije *pl.* روايا rawâjā; رى rajj, rejj; *für Wein, Oel etc.* ظرف, ضرف tharf, dharf *pl.* ظروف dhurûf; زق ziqq *pl.* ازقاق ezqâq *u.* زقاق ziqâq; *kleiner* زكرة zúkre *pl.* زكر zúkar; — *ein Paar Schläuche* زوج قرب zôdsch qírab; *der*

Schlauch ist zerrissen (geplatzt); kannst du ihn ausbessern القربة تشرقت (تفتقت) تقدر شى ترقعها el-qírbe teschárraqet (tefáttaqet), táqdir'sch turáqqiʿhā? *der Schlauch, der sich nicht bauscht, ist zerrissen* الظرف الذى ما ينتفخ يكون معيوب edh-dhárf, elládsi mā jentáfich, jekûn maʿjûb.

Schlecht *s. m. Sache* ردى rádij *pl.* ارديا árdijā; عاطل ʿâthil; *Waare* دنى dánij; دونى dûnij; *Mensch* شرير scharîr *pl.* اشرار eschrâr; شر scharr; ردى rádij; قبيح qabîḥ *pl.* قباح qibâḥ; خبيث chabîç *pl.* خبثاء chúbaçā; *schlechter Kerl* شرانى scharrânij, رجل سوء râdschol sáu *und* sû; *schlechte Nachricht* خبر سوء chábar sû; *schlechte Handlung* فعل سوء fiʿl sû; *schlechte Sitten* سوء اخلاق sû (*Schlechtigkeit*) achlâq; *schlechter Hund* كلب السوء kelb es-sû; *es geht ihm schlecht* حاله ردى ḥâl'hu rádij; *schlechtes Wetter* هوا ردى háwa rádij; *schlechte Kleider* بدلة ردية bédle radîjje; *schlechte Schrift* خط بشع chatth béschiʿ; — *schlechter comp.* اردى árda, اشر aschárr; اقبح áqbaḥ, ادنى ádna *u. s. w.; du bist noch schlechter als er* انت اشر (او شر) منه énte aschárr (*od.* scharr) minhu; *dieser Mensch ist schlecht, jener schlechter, der da aber der schlechteste von Allen* هذا الرجل ردى وحداك اردى الا هذا اردى الكل hâdsa er-râdschol rádij wa hadsâk árda, íllā hâdsa árda el-kúll; *der Preis des Kaffee's von der besten bis zur schlechtesten Sorte* سعر البن اعلاه الى ادناه siʿr el-búnn aʿlâhu íla adnâhu.

Schlechtigkeit *s. f.* شر scharr; رداوة radâwe; خبث chubç, خباثة chabâçe; قباحة qabâḥe; سوء sau, sû; *siehe* *Schlecht*.

Schleichhandel *s. m. siehe Schmuggel*.

Schleier *s. m. überhaupt* غطا ghithâ *pl.* اغطية ághthije; ستر sitr *pl.* ستور sutûr *u.* استار estâr; ستار sitâr *pl.* ستر sútur; ستارة sithâre; — *Frauenschleier, der nur die Augen frei läſst* برقع búrqaʿ *pl.* براقع barâqiʿ; نقاب niqâb; *der auch die Nase sehen läſst* خمار chimâr; *über den ganzen Körper* ازار izâr *od.* ايزار īzâr *od.* ازر izr *pl.* ازر uzur; طرحة thárḥa; *Gesichtsschleier für Männer* لثام liçâm; منديل mendil.

Schleifen *v. t. Messer* سن sann, jesúnn; حدد ḥáddad, juḥáddid; *geschliffen* مسنون mesnûn; سنين senîn; *eine Festung* هدم hádam, já'hdum; خرب chárab, jéchrib; — *Schleifer s. m.* سنان sennân; — *Schleifstein s. m.* حجرمسن ḥádschar misánn; *zum Streichen* سنبادج sunbâdedsch.

Schleim *s. m.* بلغم bálgham;

verschleimt a. بلغمى bálghamij.

Schleppen *v. t.* سحب sáhab, jéshab; جر dscharr, jedschúrr; *ein Schiff* قطر مركب qáthar (jáqthur) márkeb; *Maghr.* رملكر ramúlkar.

Schleuder *s. f.* مقلاع miqlâ' *pl.* مقاليع maqālî'a; — *Schleudern v. t.* حذف بالمقلاع hádsaf (jáhdsif) bi'l-miqlâ.

Schleuse *s. f.* سد الماء sadd el-mâ *pl.* سدود sudûd.

Schliefsen *v. t. verschliefsen* قفل qáfal, jáqful *u.* qáffal, juqáffil; سكر sákkar, jusákkir; *ohne Schlüssel* غلق ghálaq, jághliq; *geschlossen* مقفول maqfûl; مسكر musákkar; مغلوق maghlûq; *schliefse die Thüre (mit dem Schlüssel)* سكر او اقفل الباب sákkir *od.* úqful el-bâb; *ohne Schl.* اغلق الباب íghliq el-bâb; *die Hand, ein Buch schliefsen* طبق يده thábaq (játhbiq) jád'hu, *die Augen* غمض عينيه ghámmadh (jughámmidh) 'ainêhu; *einen Vertrag* عقد شروط او عهد 'áqad (já'qud) schurûth *od.* 'a'hd; — *geschlossen werden* انقفل inqáfal, jenqáfil; انغلق inghálaq; — *logisch schliefsen, aus etwas auf etwas* استنتج من شى ان istántadsch (jestántidsch) min schéjin ann; استدل بشى على ان istedáll (jestedíll) bischéjin 'ála ann.

Schlimm *a.* ردى rádij *pl.* ارديا árdijā; شرير scharir *pl.* اشرار eschrâr; سوء (sau) sû; نعين la'în; *schlimme Nachricht* خبر سوء chábar sû; *schlimmes Vorzeichen* علامة سوء 'alâmet sû; — *schlimmer Compar.* اردى árda, اشر aschárr; انجس ándschas; العن ál'an; *immer schlimmer* انجس وانجس ándschas wa ándschas, العن والعن ál'an wa ál'an; *und was noch schlimmer ist* والعن من ذلك wa ál'an min dsâlik; *das Allerschlimmste, im schlimmsten Fall* اشر ما فيه aschárr mā fîh, العن ما يكون ál'an mā jekûn.

Schlinge *s. f. zum Fangen* فخ fachch *pl.* فخاخ fichâch; حبالة hibâle; شرك schérek *pl.* schúruk *u.* eschrâk.

Schlitz *s. m.* شق schaqq; — *Schlitzen v. t.* شق schaqq, jeschúqq.

Schlofs *s. n. Verschlufs* قفل qufl *pl.* اقفال aqfâl; سكرة síkre, síkkare *pl.* سكاكر sekâkir; *Maghr.* بويتة buwáite; *eisernes Aeg.* كالون kālûn, كيلون kejlûn *pl.* كوالين kawālin; *hölzernes* ضبة dhábba *pl.* dhibâb *u.* ضبب dhábab; *Riegelschlofs* قفل جرار qufl dscherrâr; *er legte ein Schlofs an seinen Reisesack* ضرب قفل على خرجه dhárab qufl 'ála chúrdsch'hu; — *Burg* قصر qáſr *pl.* قصور quſûr.

Schlosser *s. m.* قفال qaffâl; سككرى sekâkirij.

Schlucht *s. f.* شق فى الارض schaqq fi'l-ârdh; مضيق madhîq; ثغرة çúghra.

Schluchzen *s. n. Aufstoſsen* حزوقة حازوقة ḥazûqe, حزقة ḥázqe; *er schluchzt, hat das Schluchzen* صاير له حزوقة ṣâjir la-hû ḥazûqe; *beim Weinen* شهيق schahîq; — *v. a.* شهق schahaq, jéschhaq.

Schluck *s m.* بلعة bála'e; جرعة dschár'a; *beim Trinken* شربة schárbe; — Schlucken *v. t.* بلع bála', jébla'; ابتلع ibtála', jebtáli'; *das Schlucken* ابتلاع ibtilâ'.

Schlummer *s m. siehe Schlaf.*

Schlund *s. m. Pharynx* حنجرة ḥándschare *pl.* حناجر ḥanâdschir; حنجور ḥundschûr *pl.* حناجير ḥanādschîr; — *Abgrund* بلوع bālû'a *pl.* بواليع bawāli'.

Schlüpfrig *a. der Boden ist schl.* الارض تتزلق el-árdh túzliq (*macht ausgleiten v.* ازلق ázlaq); *schlüpfriger Ort* مزلق mázlaq; زلاقة zallâqe.

Schluſs *s. m. syllog.* (منطقى) قياس qijâs *pl* اقيسة áqjise; نتيجة netîdsche *pl.* نتايج netâjidsch; — *Abschluſs* ختام chitâm; نهاية nihâje.

Schlüssel *s. m.* مفتاح miftâḥ *pl.* مفاتيح mefātîḥ; *eines Landes etc.* اقليد iqlîd.

Schmackhaft *a.* (للذوق) لذيذ ledsîds; *comp.* الذّ aládds.

Schmal *a* ضيق dhájjiq (ضد عريض).

Schmalz *s. n.* دسم dásam, désem; شحم schaḥm; دهن du'hn; — *Schmalzen v. t.* دسم dássam, judássim.

Schmarotzer *s. m.* طفيلى thuféilij *pl.* îjje; سفلاق suflâq *pl.* سفالقة sefâliqe; — *Schmarotzen v. n.* تطفل tatháffal.

Schmecken *v. n. es schmeckt gut* يعجب الذوق jú'dschib ed-dsôq; *es schmeckt mir* يعجبنى ju'dschíbnī, *vulg.* ja'dschébnī; *die Kost schmeckt ihm nicht* ما طلع الطعام على خاطره mâ thála' eth-tha'âm ála châthirhu; *die Küche schmeckt mir nicht* ما جا الطبيخ على خاطرى mā dschâ eth-thabich 'ála châthirī; — *schmecken v. t.* ذاق dsâq, jedsûq.

Schmeichelei *s. f.* تمليق tomlîq; مواجهة muwâdschahe; — Schmeicheln *v. a.* ملق mállaq, jumálliq; تملق temállaq, jetemállaq; — Schmeichler *s. m.* مملق mumálliq; ملاق mallâq.

Schmelzbar *a.* يذوب jedsûb; *leicht schmelzbar* ذواب dsawwâb; — Schmelzbarkeit *s. f.* ذوبان dsawabân; سيحان sajaḥân.

Schmelzen *v. n.* ذاب dsâb, jedsûb; انسبك insábak, jensábik; ساح sâḥ, jesîḥ; — *v. t.* ذوب dsáwwab, judsáwwib; اذاب adsâb, judsîb; *Metall* سبك sábak, jésbuk; *Fette* سيج sájjaḥ, jusájjiḥ; *Butter* سلا sála, jésla; — *schmelzend, zerflieſsend* ذايب dsâjib, سايح sâjiḥ; *geschmolzen* مذاب mudsâb; مسبوك mesbûk, منسبك munsábik; *Butter* سمن مسلى sémen méslij; — *das Schmelzen, Zerflieſsen* ذوب

dsôb, ذوبان dsawabân; انسباك insibâk, سجحان sajahân; *trans.* تذويب tedswîb, اذابة idsâbe, سبك sebk; — Schmelzer *s. m.* سبّاك sebbâk *pl.* în; مذيب mudsîb.

Schmelzhaus *s. n.* Schmelzhütte *s. f.* مسبك mésbak *pl.* مسابك mesâbik; دار السبك dâr es-sébk; — Schmelzofen *s. m.* اتون atûn *pl.* ât.

Schmerz *s. m.* وجع wádscha' *pl.* اوجاع audschâ'; الم álam *pl.* آلام ālâm; توجع tawáddschu', تألم ta'állum; — *Schmerz empfinden* توجع tawáddscha', jetawáddscha', اتجع ittádscha', jettádschi'; — *ertragen* كابد او قاسى الالم kâbad (jukâbid) *od.* qâsa (juqâsī) el-álam.

Schmerzen *v. n. ein Glied* وجع wádschi', *vulg.* wádscha', *Aor.* يجع jádscha', *vulg.* يوجع jûdscha' : *der Kopf schmerzt mich* يوجعنى راسى jūdschá'nī (*od.* jūdschí'ni *IV*) râsī *od.* وجع راسى wádscha' râsī; — *v. t.* وجّع wáddscha', juwáddschi'; اوجع áudscha', jûdschi'.

Schmerzhaft, Schmerzlich *a.* وجيع wadschî', موجع mûdschi'; اليم alîm, مؤلم mú'lim, mûlim.

Schmetterling *s. m.* فرفور furfûr *pl.* فرافير farāfîr; فراش farâsch *coll.*; بشارة beschschâre; *die Raupen verwandeln sich in Puppen und diese wieder in Schmetterlinge* الدود يتغير شرانق ثم يعود فراشا ed-dûd jetaghájjar scharâniq, çómma ja'ûd farâsch[an].

Schmied *s. m.* حدّاد haddâd *pl.* în; *herumziehender* سنكرى sénkerij *pl.* سناكرة senâkire (*Zigeuner, zingaro*); *siehe Hufschmied*; — Schmiede *s. f.* معمل الحداد mí'mal el-haddâd; كور الحداد kûr el-haddâd; — Schmieden *v. t. das Eisen* دق او طرق الحديد daqq (jedúqq) *od.* tháraq (játhruq) el-hadîd.

Schmiere *s. f.* دهن du'hn; — Schmieren *v. t.* دهن dáhan, jéd'hun *u.* dáhhan, judáhhin; — *das* Schmieren دهن da'hn, تدهين ted'hîn.

Schminke *s. f.* دهان dahân; حسن يوسف husn Júsuf; *rothe* حمرة húmra, غازة ghâze; *schwarze für die Augenbraunen* وسمة wésme; *für die Augenränder* سرمة súrme; *weiſse* سفيداب sefîd-âb (*pers.*); *für die Füſse u. Hände* حنا héna; *Schönpflästerchen* خال châl.

Schmuck *s. m.* زينة zîne; *Schmucksache* حلية hílje *pl.* حلى húlij; *eines Gebäudes, der Rede etc.* زواق zawâq; زخرفة záchruf, záchrafe *Aufputz*; — *Frauenschmuck* : قرص qurß *pl.* اقراص aqrâß, *rundes, convexes Schmuckstück, das auf dem Tarbusch getragen wird; von Gold* قرص ذهب qurß dáhab, *mit Diamanten* قرص الماس qurß almâs; — قصة qúßßa *pl.* قصص qúßaß, *Dia-*

mantenband mit Perlen etc., am Kopfschleier getragen, 7—8 Zoll lang; von doppelter Länge عنبة ʿinabe, ʿénabe; — شواطح schawâthiḥ, *Perlenschnüre, in der Mitte durch einen Smaragd zusammengehalten;* — ريشة rîsche *Diamantreis, in Gold od. Silber gefaſst, am Kopfputz;* — هلال hilâl *Halbmond von Diamanten;* — قمرة qámara *(Mond) herzförmige Goldplatten mit edlen Steinen od. Goldstückchen* (برق barq), *die am unteren Rand hängen;* — ساقية sâqije (*Wasserrad*) *rundes, flaches Stück aus Golddrath, mit Perlen od. Edelsteinen in der Mitte und herabhängenden* برق; — مشط muschth, mischth *goldener Kamm;* عقد ʿiqd, ʿaqd *Halsband;* — *Ohrringe* حلق hálaq; *siehe Ring;* — *Armband* سوار siwâr *pl.* اساور asâwir; — *Beinspangen* خلخال chalchâl *pl.* خلاخيل chalâchil.

Schmücken *v. t.* زين zájjan, juzájjin; زان zân, jezîn; زوق záwwaq, juzáwwiq (*Gebäude, Rede*), *ebenso* زخرف záchraf, juzáchrif *aufputzen;* — *geschmückt* مزين muzájjan, مزوق muzáwwaq, مزخرف muzáchraf.

Schmuggeln *v. t.* سرق من ورا الكمرك sáraq (jésruq) min wára ʾl-gümrük; نفذ بضايع من غير كمرك náffads (junáffids) badhâjiʿ min ghêr gümrük; — *Schmuggelwaare s. f.* شي يسق schê jásaq; نفاذ nufâds; بضاعة محرجة bidhâʿe múḥradsche; — *Schmuggler s. m.* سراق sarrâq.

Schmutz *s. m.* وسخ wásach *pl.* اوساخ ausâch; وساخة wisâche; نجاسة nedschâse; — Schmutzig *a.* وسخ wásich; موسخ muwássach; *schm. werden* توسخ tawássach, jetawássach.

Schnabel *s. m. des Vogels* منقار minqâr *pl.* مناقير menāqîr.

Schnake *s. f. Insekt* ناموسة nāmûse; بعوضة baʿûdha.

Schnalle *s. f.* (بزيم bezîm) ابزيم ibzîm, ebzîm *pl.* ابازيم abāzîm; بكلة búkale *pl.* ât; — Schnallen *v. t.* حط ابزيم ḥatth (jaḥútth) ibzîm; شبك الابازيم schábak (jéschbik) el-abāzîm.

Schnarchen *v. a.* شخر scháchchar, juscháchchir; نخر náchar, jénchur; *das Schnarchen* شخير schachîr, نخير nachîr; *Schnarcher* شخير schichchîr, schachchîr.

Schnauze *s. f. des Hundes etc.* بوز الكلب bûz el-kélb; تم tumm; خرطوم churthûm.

Schnäuzen, *sich v. r.* مخط انفه máchath (jémchuth) ánfʾhu; تمخط temáchchath, jetemáchchath.

Schnecke *s. f.* حلزون ḥalazûn; مصقلة míßqale; *ohne Schale* بزاقة bezzâqe; *schneckenförmig gewunden* حلزوني ḥalazûnij.

Schnee *s. m.* ثلج taldsch; — *Schneeflocke s. f.* رقعة ثلج

rúqʿat taldsch *pl.* رقاع riqâʿ; دروان darwân.

Schneide *s. f. der Klinge* حدّ hadd; *zweischneidig* ذو حدين dsû haddên.

Schneiden *v. t.* قطع qátha', jáqtha'; *in Stücke* قطّع qáttha, juqátthiʿ, فصّل fáßßal, jufáßßil; *mit der Scheere* قصّ qaßß, jaqúßß, قصقص qáßqaß, juqáßqiß; *eine Feder* برى قلم bára (jébrī) qálam.

Schneidend *a. scharf* حادّ hâdd; قاطع qâthiʿ.

Schneider *s. m.* خيّاط chajjâth *pl.* în.

Schneien *v. n.* تلج táladsch, jétladsch *u.* jétlidsch; *es schneit* عم تتلج 'amm tétlidsch; نازل تلج nâzil taldsch.

Schnell *a.* عجل 'ádschil; سريع seri'a; — *adv.* بالعجل bi'l-'ádschal; بسرعة bi-súr'a; — Schnelligkeit *s. f.* عجل 'ádschal; سرعة súr'a.

Schnepfe *s. f.* دجاجة قرنبيط dedschâdschet qarnabíth; دجاج الغابة dedschâdsch el-ghâbe; *Becassine* بيكاسون bikasûn.

Schnitt *s. m.* قطع qath'a; شقّ schaqq; *Wunde* جرح dschurh; *der Feder* برية bárje; *eines Kleides* تفصيلة teffile; — Schnitte *s. f.* قطعة qúth'a.

Schnitter *s. m.* حصّاد haßßâd *pl.* în.

Schnitzen *v. t.* فحر fáhar, jéfhar; نقش náqasch, jánqusch.

Schnupfen *s. m.* رشح rasch'h; نزل nizl, نزلة nézle; *den Schn. bekommen* ترشّح teráschschah; *er hat den Schn.* نزل عليه نزل názal (jénzil) 'alêhu nizl.

Schnupfen *v. t. Tabak* نشق náschiq, jénschaq; تنشّق tenáschschaq; شم نشوق schamm (jeschúmm) neschûq; — Schnupfer *s. m.* نشّاق neschschâq.

Schnupftabak *s. m.* نشوق neschûq, nuschûq; عاطوس 'âthûs, عطوس 'uthûs; سعوط sa'ûth, *vulg.* زعوط za'ûth; — *Schnupftabaksdose s. f.* علبة نشوق 'úlbet nuschûq (*pl.* علب 'úlab); — *Schnupftuch s. n.* منديل mendîl *pl.* مناديل menādil; محرمة مخاط máhramet muchâth (*pl.* محارم mahârim).

Schnur *s. f. zum Binden* حبلة héble; دبارة dubâre; *zum Zuziehen der Hosen* دكّة díkke, dúkke (*für* تكّة tíkke); *zum Besatz* قيطان qîthân.

Schnüren *v. t. zusammenbinden* عقد 'áqad, já'qud; ربط بالدبارة rábath (járbuth) bi'd-dubâre.

Schnurrbart *s. m.* شوارب schawârib (*pl. v.* شارب schârib); شنب schéneb *pl.* schenebât *u.* اشناب eschnâb; *Maghr.* شلاغم schelâghim (*sing.* شلغم schúlghum; *wer einen schönen Schn. hat* ابو شنب âbū schéneb, ابو شوارب âbū schawârib.

Scholle *s. f. Erde* مدرة mádare.

Schon *adv.* قد qad, فقد fa-qád, لقد la-qád; *schon längst* سابقا sâbiqan: اطوى اللحف íthwa el-lúhuf! *lege die Tücher zusammen!* قد عملتهم qad amált'hum *ich habe es schon gethan*; قد ارسلت نحوه خادم *ich habe schon einen Diener nach ihm geschickt;* من نزل البحر مرتين فقد كفر men názal el-bahr marratên, faqád káfur *wer nur zwei Mal zur See gewesen ist, der ist auch schon ein Ungläubiger geworden*; — *siehe* *Bereits*.

Schön *a.* حسن hásan *pl.* حسنة hásane *u.* حسناء húsanâ; جميل dschemîl; كويس kuwájjis *pl.* în; مليح melîh *pl.* ملاح milâh; — Schönheit *s. f.* حسن husn; جمال dschemâl; ملاحة melâhe; كويسية kuwájjisîjje; *vollkommene Sch.* بهاء و كمال bahâ wa kemâl; *schönes Mädchen* بنت كويسة bint kuwájjise (*vulg.* kwajjísse), *schöne Frau* امراة ذات بهاء و كمال imrât dsât behâ wa kemâl.

Schonen *v. t. eine Sache* توقى في tawáqqa (jetawáqqa) fī; وقى wáqqa, juwáqqī; ابقى ábqa, júbqī.

Schoos *s. m.* حجر hadschr, hidschr, hudschr *pl.* حجور hudschûr; حضن hidhn *pl.* حضون hudhûn *u.* احضان ahdhân; *des Kleides* ذيل الثوب dsejl, dsêl (*pl.* اذيال edsjâl) eç-çôb; طرف tháraf eç-çôb *pl.* اطراف athrâf.

Schopf *s. m.* شوشة schûsche *pl.* شواشى schawâschī.

Schöpfen *v. t. Wasser* غرف ماء ghâraf (jághruf) mâ; *Athem* استنشق الهوا istánschaq (jestánschik) el-háua; *frische Luft schöpfen* شم الهوا schamm (jeschúmm) el-háua; *schöpfe Muth!* قوى قلبك qáwwī qálbak!

Schöpfer *s. m.* خلاق challâq; خالق châliq; بارى bârī; — Schöpfung *s. f.* خلق chalq; خلقة chílqe; تكوين tekwîn.

Schöpfmaschine *s. f.* Schöpfrad *s. n. um aus Flüssen zu schöpfen, vom Wasser selbst getrieben* ناعورة na'ûre *pl.* نواعير nawā'îr, *von Thieren getrieben* غراف gharrâf *pl.* غراريف ghararîf, *Aeg.* ساقية sâqije *pl.* سواقى sawâqī; — *Brunnenrad* دولاب dūlâb *pl.* دواليب dawālîb, *die Eimer daran* قادوس qādûs *pl.* قواديس qawādîs; — *einfacher Hebebaum zwischen zwei Pflöcken* شاطوف schāthûf.

Schöps *s. m. siehe* *Hammel*.

Schössling *s. m.* فرع fára' *pl.* فروع furû'a; *frischer* فرع جديد fára' dschedîd.

Schote *s. f.* قشر qischr *pl.* قشور quschûr; غمد ghimd, ghamd *pl.* اغماد aghmâd.

Schräge *a. siehe* *Schief*, *Quer*.

Schrank *s. m.* خزانة chizâne *pl.* خزاين chazâjin; *in der Wand* خرستان churistân *pl.* ât.

Schranke *s. f.* حاجز hâdschiz *pl.* حواجز hawâdschiz; محجز míhdschaz *pl.* محاجز mahâdschiz.

Schraube *s. f.* برمة bárme; برّيمة barrîme, *vulg.* بريـنة barrîne; برغى bárghī *pl.* براغى barâghī; لولب láulab, lôleb *pl.* لوالب lawâlib; *mittels Schr. befestigen* ضبط ببرغى dhábath (jádhbith), bi bárghī; — *Schraubenmutter s. f.* خرق البرّيمة charq el-barrîme; انثى البرغى únça el-bárghī.

Schreck, Schrecken *s. m.* هول haul, hôl *pl.* اهوال a'hwâl; وهرة wá'hre; رعب rú'ab; خوف chauf, chôf; — *v. t. siehe Erschrecken.*

Schrecklich *a.* مهول mahûl; مخيف muchîf; مفزع mufázzi'.

Schreiben *v. t.* كتب kátab, jéktub; حرر hárrar, juhárrir; رقم ráqqam, juráqqim; *ein Buch* الف állaf, ju'állif; صنف ßánnaf, jußánnif; — *ich habe dir zwei Briefe geschrieben* كتبت لك مكتوبين katábt lak maktūbên; *an Einen über etwas schreiben* كاتبه فى شى kâtab-(jukâtib-)hu fi schéjin; *schreibe an mich!* اكتب لى úktub li! كاتبنى kâtibnī! — *geschrieben* مكتوب maktûb, mektûb; تحريرا tahrîran; *siehe Datiren;* — *er kann schreiben* يعرف الكتابة já'rif el-kitâbe; *Einer der lesen u. schreiben kann, gebildet* قارى و كاتب qârī wa kâtib.

Schreiber *s. m.* كاتب kâtib *pl.* كتاب kuttâb; *Geheimschreiber* كاتب سر kâtib sirr; — *der Schreiber dieses* كاتبه kátib'hu; *siehe Brief S. 140;* — *Schreibmeister s. m.* خطاط chatthâth *pl.* în; مكتب mukáttib; — *Schreibtisch s. m.* مكتب mékteb, پيشتخته peschtáchte; — *Schreibzeug s. n.* دواة dawât, دواية dawâje.

Schrei *s. m.* صياح ßijâh, صرخة ßárche; — **Schreien** *v. a.* صاح ßâh, jaßîh; صرخ ßárach, jáßruch; زعق zá'aq, jéz'aq.

Schreiner *s. m. siehe Tischler.*

Schreiten *v. a.* فشخ fáschach, jéfschach; اخطوى ichtháwa, jachtháwī; مشى máscha, jémschī; *siehe Schritt.*

Schrift *s. f.* كتابة kitâbe, ketâbe; *Schriftzug* خط chatth *pl.* خطوط chuthûth; *die Schriftarten* انواع الخط anwâ' el-chatth *od.* الاقلام el-aqlâm: نسخى nés'chij *die gewöhnliche Schrift guter Handschriften;* تعليق ta'lîq *d. i. hängende Schr. der Perser,* نستعليق nesta'lîq *pers. Kursivschrift;* شكسته schikesté *pers. gebrochene, kleine Schr., türk.* قيرمه qyrmá; ثلثى çúluçij *Fraktur;* ديوانى dīwânij *Kanzleischrift etc.;* خط معلق chatth mu'állaq *verschlungene Schrift;* — *Schriftstück* كتاب kitâb, كتابة kitâbe; — *die heilige Schrift* الكتاب المقدس el-kitâb el-muqáddas, كتب الله kútub allâh.

Schriftlich *a. u. adv.* بالكتابة bi'l-kitâbe, تحريرا tahrîran.

Schriftsteller *s. m.* مؤلف mu'állif;

مصنف mußánnif; منشى mún-schī *pl.* jîn; *die Schr. pl.* اصحاب التصانيف aßḥâb et-taßānîf; — *Schriftstellerei s. f.* تاليف ta'lîf, تصنيف taßnîf.

Schritt *s. m.* خطوة cháthwe *pl.* خطوات chathwât *u.* خطا chithâ. *Dies Haus hat zwanzig Schritt in der Länge u. neun in der Breite* البيت دا له فى الطول عشرين خطوة وفى العرض تسع خطوات el-bêt da la-hú fi'th-thûl 'aschirin cháthwe wa fi'l-'ardh tísa' chathwât; *siehe Maſs; groſser Schritt* فشخة féschcha, *groſse Schritte machen* فشخ fáschschach, jufáschschich.

Schröpfen *v. t.* شرط schárrath, juschárrith, *das Schröpfen* تشريط teschrîth; *Instrument, Schnäpper* مشراط mischrâth; *Schröpfer s. m.* شراط schar-râth; — *Einschnitte hinter den Ohren machen* شطب schátthab, juschátthib; — *Schröpfkopf s. m.* محجم míhdscham *pl.* محاجم mahâdschim, *das Ansetzen derselben* حجامة hadschâme; *selbe ansetzen* حجم hádscham, jáh-dscham; *der ansetzt* حجام had-dschâm.

Schrot *s. m. zum Schieſsen* خردق chúrduq.

Schuh *s. m.* مركوب markûb *pl.* مراكيب merākîb; *türk.* قوندرة qúndura; *Holzschuhe* قبقاب qab-qâb *pl.* قباقيب qabāqîb; نعل ná'al *pl.* نعال ni'âl *Sandale; siehe Kleid.* — Schuhmacher, Schuster *s. m.* صرماتى ßarmâtij; اسكاف iskâf *pl.* اساكفة asâ-kife; سكاف sakkâf *pl.* în; خفاف chaffâf *pl.* în; صبابطى ßabâbithij; خراز charrâz *pl.* în; *Maghr.* مقفولجى maqfúldschi; *das Handwerk* سكافة sikâfe, اسكافية iskāfîjje. — *Schuhriemen s. m.* بند bend *pl.* بنود bunûd; — *Schuhsohle s. f.* نعل ná'al *pl.* نعال ni'âl *u.* انعال an'âl.

Schuld *s. f. moral.* خطية cháthije, chathîjje *pl.* خطايا chathâjā; *Fehler* ذنب dsamb, dsemb *pl.* ذنوب dsunûb; *es ist nicht meine Sch.* ما لى ذنب mā lî dsamb, ما هو ذنبى mâ húa dsámbī, الذنب ما هو على ed-dsámb mā húa 'alájja; — *Geldschuld* دين dein, dejn, dên *coll., eine Sch.* دينة dêne *pl.* ديون dujûn; *active u. passive Sch.* الديون التى له و عليه ed-dujûn elláti la-hú wa 'alêhu; *meine Schuld an dich* ما لك على (او عندى) mâ lak 'alájja (*od.* 'ándī); *deine Schuld an mich ist nicht sehr groſs* ما لى قيمة كبيرة عليك (او عندك) mâ lī qîme kebîre 'alêk *od.* 'ándak; *er hat viele Schulden* كثر عليه الدين kátur 'alêhu ed-dên; هو متدين húa mutedájjin; *er steckt tief in Schulden* هو غارق فى الدين húa ghâriq fi'd-dên; *er hat mehr Schulden als Haare im Bart* ديونه اكثر من شعر ذقنه

dujûn'hu áktar min schá'ar ḍáqan'hu; *er kommt nicht mehr auf vor Schulden* هو واقع تحت حمل الديون húa wâqi' taḥt ḥaml ed-dujûn; *er hat seine Schulden bezahlt* خلص دينه cháḷlaß dên'hu; وفى ديونه wáfa dujûn'hu.

Schuldenfrei *a.* خالص الديون châliß ed-dujûn.

Schuldforderung *s. f. meine Sch. an* ما لى على احد mā lì 'ála áḥadin; حق ḥaqq; مطلوب mathlûb; *ich habe eine Sch. an dich* لى حق عليك lì ḥaqq 'alêk.

Schuldig *a. moral.* مذنب múdsnib; *in Geldsachen: der Gläubiger wird durch* لى li, *der Schuldner durch* على 'ála *od.* عند 'and (*für* 'índa) *bezeichnet: Hasan ist dem Mahmud 100 P. schuldig* حسن عليه لمحمود مية قرش ḥásan 'alèhu li-maḥmûd mîje qirsch *od.* حسن فى ذمته الى محمود الخ ḥásan fi dsímmet'hu íla maḥmûd *u. s. w.*; *ich bin dieser Frau drei Beutel schuldig* الامرأة دى لها علي ثلاث اكياس el-imrât di la-hâ 'alájja telât ekjâs; *ihr seid uns 1000 Thlr. schuldig* لنا عندكم (او عليكم) الف ريال la-nâ 'ándkum (*od.* 'alêkum) alf rijâl *od.* فى ذمتكم الينا الف ريال fi dsímmet'kum ilênā alf rijâl; *wieviel sind wir euch schuldig?* كم لكم عندنا (او علينا) kâm la-kúm 'ánd'nā (*od.* 'alênā); *ich bin dir keinen Heller schuldig* ما لك شى عندى ولا فضة mâ lak'sch 'ándī wa lâ fádhdha; *gib mir, was du mir schuldig bist* اعطينى الذى لى عندك á'thi'nī elládsī lī 'ándak!

Schuldigkeit *s. f. siehe Pflicht.*

Schuldlos *a.* برى bárij *pl.* ابرياء ábrijā.

Schuldschein *s. m.* سند séned *pl.* اسناد esnâd; تمسك temássuk *pl.* ât; *Muster:* عندى ولازم ذمتى الى ناقل هذه الورقة مبلغ قدره ستماية وستة وستين قرش 'ándī wa lâzim dsímmetī íla nâqil hâdsi el-wáraqe méblagh qádar'hu sittemîje wa sítte wa sittîn qirsch *ich schulde dem Vorzeiger dieses Scheines die Summe von 666 Piastern;* — عندى ولازم ذمتى للاخ العزيز الاكرم الخواجة فلان بن فلان الف قرش اقوم بدفعهم نهار السبت حالا والخط والاسم حجة فيه 'ándī wa lâzim dsimmetī li'l-ách el-'azîz el-ákram el-chawâdsche fulân ben f. alf qirsch, aqûm bi-dáf'ahum nehâr es-sábt ḥâlān; wa'l-cháṭṭh wa'l-ísm ḥúddsche fihu *ich schulde dem theueren u. geehrten Herrn N. N. 1000 Piaster, die ich nächsten Samstag bezahlen werde. Handschrift und Name sind Bürge dessen.*

Schule *s. f.* مدرسة médrese *pl.* مدارس medâris; مكتب mékteb *pl.* مكاتب mekâtib; كتّاب

kuttâb; *Secte*, مذهب médsheb *pl.* مذاهب medsâhib; جماعة dschemâ'e.

Schüler *s. m. Schulknabe* ولد الكتاب wálad el-kuttâb *pl.* اولاد auiâd; ابن المدرسة ibn el-médrese *pl.* بنى المدرسة beni el-m.; — *eines Meisters* تلميذ talmîd (tilmid) *pl.* تلاميذ telāmîd *u.* تلامذة telâmide; — Schülerin *s. f.* بنت الكتاب bint el-kuttâb *pl.* بنات banât.

Schullehrer, Schulmeister *s. m.* معلم المدرسة mu'állim (*pl.* în) el-médrese; *Aeg.* فقهى fiq'hij, fíqij.

Schulter *s. f.* كتف kátif, kitf *pl.* اكتاف ektâf; عاتق 'âtiq *pl.* عواتق 'awâtiq; — *Schulterblatt s. n.* لوح الكتف lôh el-kátif *pl.* الواح alwâh; رفش rafsch; — *Schultergelenk s. n.* منكب ménkib *pl.* مناكب menâkib; — *breitschulterig a.* اكتف áktaf, *fem.* كتفا kétfā *pl.* كتف kutf.

Schuppe *s. f.* قشر السمك qischr es-sámak *pl.* قشور quschûr; فلس السمك fals, fuls, fils es-sámak *pl.* فلوس fulûs; — Schuppig *a.* ابو فلوس âbū fulûs.

Schur *s. f. das Scheeren* قص الشعر qaßß esch-schá'ar, *der Schafe* جزة الغنم dschézzet el-ghánam.

Schüren *v. t. das Feuer* ولع النار wálla' (juwálli') en-nâr; شعل النار schá'al (jésch'al) en-nâr.

Schurke *s. m.* خاسر châsir *pl.* خسر chússar.

Schurz *s. m. Schürze s. f.* فوطة fûtha *pl.* فوط fúwath; محزم míhzam *pl.* محازم mahâzim; وزرة wázre *pl.* wazrât; *Frauenschürze Syr.* اغلوك oglûk *pl.* اغاليك agâlik; — *Schurzfell s. n. der Arbeiter* سختيان suchtijân; *eine Schürze anlegen* تفوط فى محزم tefáwwat fi máhzim.

Schufs *s. m.* طلق thálaq; ضرب dharb; *Flintenschufs* طلق تفنكة thálaq tufénke, قواسة quwâse; *Kanonenschufs* ضربة مدفع dhárbet médfa'; — *Schufsbereich s. m.* ضربة dhárbe.

Schüssel *s. f. flache* صحن ßa'hn *pl.* صحون ßuhûn; طبق thábaq *pl.* اطباق athbâq; تبسى tébsi *pl.* تباسى tebâsi; *tiefe* باطية bâthije *pl.* بواطى bawâthī; *tiefe u. grofse* زبدية zebdîjje *pl.* زبادى zebâdī.

Schuster *s. m. siehe Schuhmacher.*

Schutt *s. m.* ردم radm; *mit Sch. überdeckt* رديم râdîm, مردوم mardûm.

Schütteln *v. t.* خضض chadhdh, jachúdhdh; خضخض chádhdhadh; خضخض chádhchadh, juchádhchidh; *den Kopf* هز راسه hazz (jahízz) râs'hu; *einen Baum, Kleid* نفض náfadh, jénfudh; náffadh, junáffidh; *geschüttelt werden* انخضض inchádhdh, jen-

chádhdh; تخضخض tachádhchadh, jetachádhchadh; تنفض tenáffadh; انتفض intáfadh, jentáfidh.

Schütten *v. t.* سكب sákab, jéskub; صب ßabb, jaßúbb; *aus e. Gefäß in's andere* فرغ fárragh, jufárrigh.

Schutz *s. m.* حماية himâje; محاماة muhāmât; اجارة idschâre; ظهر dha'hr; *Einem Schutz gewähren* اجار (judschîr) áhad..; *Eines Sch. anflehen* استجار به istedschâr (jestedschîr) b'hu; *Schutz suchen* احتمى ihtáma, jahtámī; استظهر istád'har, jestád'hir; *Schutz, der einem Fremden gewährt wird* دخل dachl: *wir bitten um deinen Schutz* احنا في دخلك éhna fi dáchlak *od.* في عرضك fi 'áradhak.

Schützen *v. t.* حمى háma, já'hmī; حامى háma, juhâmī; اجار adschâr, judschîr; شد ظهره schadd (jeschídd) dhá'hrh..; *vor etwas* من, عن min, 'an.

Schützling, Schutzbefohlener *s. m.* حماية himâje *pl.* ât; محمى múhma; دخيل dachîl; *ich bin französischer Sch.* انا حماية فرنسا ána himâjet fránsa.

Schwach *a.* ضعيف dha'îf *pl.* ضعفاء dhú'afā; عاجز 'âdschiz *pl.* عواجز 'awâdschiz; عجيز 'adschîz; عجزان 'adschzân.

Schwäche *s. f.* ضعف dhá'af, dhú'af; عجز 'adschz, 'ádschaz.

Schwächen *v. t.* ضعف dhá''af, judhá''if; اضعف ádh'af, júdh'if; اعجز á'dschaz, jú'dschiz; — Schwächung *s. f.* تضعيف tadh'îf; اضعاف idh'âf.

Schwachheit *s. f. siehe Schwäche.*

Schwager *s. m.* سلف silf *pl.* اسلاف eslâf; صهر ßi'hr *pl.* اصهار aßhâr; عديل 'adil *pl.* عدلاء 'údalā; — Schwägerin *s. f.* سلفة sílfe, عديلة 'adile *pl.* ât; — Schwägerschaft *s. f.* اسلوفة uslûfe; مصاهرة mußâhare.

Schwalbe *s. f.* سنونو sunûnu *pl.* sunûnuwât, sunûnijât; خطاف chutthâf *pl.* خطاطيف chathāthîf; خطيف chutthâif.

Schwamm *s. m. Meerschw.* اسفنج isfúndsch; سفنج seféndsch *coll.*, *ein Sch.* سفنجة seféndsche; — *Erdschw.* فطر futhr, fúthur; — *Schwammig a.* اسفنجي isfúndschij; سفنجي seféndschij.

Schwan *s. m.* اردف árdef *pl.* ارادف arâdif; كيكل kájkal *pl.* كياكل kajâkil; شاهين schāhîn *(auch e. Falke)*; عقعق 'áq'aq *(auch Elster)*; بجع bédscha' *(Pelikan)*.

Schwanger *a.* حبلى húbla *pl.* حبالى habâlā; حاملة hâmile *pl.* ât; *sie war schwanger von ihm* كانت حاملة فيه kânet hâmile fih..; — Schwängern *v. t.* حبل hábbal, juhábbil; — Schwängerung *s. f.* تحبيل tahbîl; — Schwangerschaft *s. f.* حبل hábal, حبال hubâl; *Zeit der Schw.* محبل máhbal.

Schwanz *s. m.* ذنب dsánab, déneb, demb *pl.* اذناب ednâb; ذيل dsejl, dejl, dsêl *pl.* اذيال edsjâl *u.* ذيول dsujûl; *Maghr.* جريمة dscharrîme; زعكة zá'ake; — *Schwanzriemen s. m.* برطيز barthîz *pl.* براطيز barâthîz; ثفر çáfar, tafr *pl.* اثفار açfâr.

Schwären *v. n.* اندمل indámal, jendámil; ادمل iddámal, jeddámil; تقيح taqájjaḥ, jetaqájjaḥ.

Schwarm *s. m. Vögel* سربة súrbe; *Bienen* ثول çaul, çáwal.

Schwarz *a.* اسود áswad, *fem.* سوداء sáudā, sôdā *pl.* سود sûd; ادهم ád'ham, *fem.* دهماء dá'hmā *pl.* دهم du'hm; اكحل ák'ḥal, *fem.* كحلاء káḥlā *pl.* كحل ku'ḥl, kôḥl; — *Schwarzer, Neger* اسود áswad *pl.* سودان sūdân; *schwarzhaarig und von dunklem Teint* اسمر ásmar, *fem.* سمرا sámrā *pl.* سمر sumr; — Schwärzlich *a.* مسود muswádd, اسوداني aswadânij; *schwarz sein od. werden* اسود iswádd, jeswádd; — Schwärzen *v. t.* سود sáwwad, jusáwwid; — Schwärze *s. f.* سواد sawâd.

Schwatzen *v. a.* كثر الغلبة káttar (jukáttir) el-ghálabe; فشر fáschschar, jufáschschir; — Schwätzer *s. m.* فشار feschschâr; كثير الغلبة ketîr el-ghálabe.

Schwefel *s. m.* كبريت kibrît; — Schwefeln *v. t.* كبرت kábrat, jukábrit; *geschwefelt a.* مكبرت mukábrat; *schwefelig a.* كبريتي kibrîtij; *Schwefelholz s. n.* عود كبريت 'aûd kibrît; — *Schwefelsäure s. f.* روح الكبريت rûḥ el-kibrît.

Schweif *s. m. siehe Schwanz.*

Schweigen *v. n.* سكت sákat, jéskut; صمت ßámat, jáßmut; نصت náßat, jánßit, تنصت tenáßßat, jetenáßßat: *schweige!* اسكت úskut! اخرس íchras! خليك ساكت challîk sâkit! — Schweigen *s. n.* سكوت sukût; صمت ßamt, صموت ßumût; نصتة núßta; *Einem Schweigen gebieten, ihn schweigen heißen* سكت sákkat, jusákkit; نصت náßßat, junáßßit, انصت ánßat, júnßit; — *Schweigend a.* ساكت sâkit; ناصت nâßit; — *Schweigsam a.* سكيت sikkît; صميت ßimmît.

Schwein *s. n.* خنزير chinzîr, chanzîr *pl.* خنازير chanāzîr; *Maghr.* حلوف ḥallûf *pl.* حلاليف ḥalālîf; *Milchschwein* خنوص chinnûß *pl.* خنانيص chanānîß; *Schweinefleisch* لحم خنزير la'ḥm chanzîr.

Schweiß *s. m.* عرق 'áraq; *in Schw.* عرقان 'arqân; *ich bin in Schw. gebadet* انا خايض في عرقي ána châjidh fi 'áraqī; *Schweiß treibendes Mittel* دواء معرق dawâ mu'árriq.

Schwelle *s. f.* عتبة 'átabe *pl.* اعتاب a'tâb; طرف الباب tháraf el-bâb.

Schwellen *v. n. siehe Anschwellen.*

Schwer *a. von Gewicht* ثقيل çaqîl *pl.* ثقلاء çúqalā *u.* ثقال çiqâl; *dies ist fünf Pfund schwer* وزنه خمسة ارطال wázn'hu chámset arthâl; — *schwierig* صعب ßá'ab *pl.* صعاب ßi'âb; عسر 'ásir, عسير 'asîr; *schwierig sein* تعسر على ta'ássar (jeta'ássar) 'ála; اشكل áschkal, júschkil; *etwas schw. finden* استصعب istáß'ab, jestáß'ib; *schwer zu verstehen* مستصعب على الفهم mustáß'ab 'ála'l-fa'hm; *schwierige Frage* مسئلة مشكلة més'ale múschkile; *die Beantwortung dieser Frage ist zu schwer für mich* اشكل على حكم هذه المسئلة áschkal 'aláj̄ja hukm hâdsi el-més'ale.

Schwere *s. f.* ثقل çíqal; ثقالة çaqâle.

Schwerkraft *s. f.* الانجذاب الى المركز el-indschidsâb íla'l-márkaz; الميل الى الوسط el-méjl ıla'l-wásath.

Schwermuth *s. f. siehe Melancholie.*

Schwert *s. n.* سيف seif, sejf, sêf *pl.* سيوف sujûf; حسام husâm; *scharfes* بتار bettâr; *zweischneidiges* ذو حدين dsû haddên; *das Schw. ziehen* سحب او جرد السيف sáhab (jéshab) *od.* dschárrad (judschárrid) es-sêf; *einstecken* غمد السيف ghámad (jághmid) es-sêf; — *Schwertfeger s. m.* سيوفي sujûfij *pl.* ijje.

Schwester *s. f.* اخت ucht *pl.* اخوات achawât; *von derselben Mutter* شقيقة schaqîqe; *Milchschwester* اخت من الرضاع ucht min er-ridhâ'.

Schwiegermutter *s. f.* ام الزوج umm ez-zôdsch *od.* ام الزوجة umm ez-zôdsche *pl.* امهات umm'-hât; حماة hamât *pl.* hamawât; — *Schwiegersohn s. m.* زوج البنت zôdsch el-bint; صهر ßi'hr *pl.* اصهار aßhâr; — *Schwiegertochter s. f.* امراة الابن imrât el-íbn; كنة kénne *pl.* كنائن kenâjin; — *Schwiegervater s. m.* ابو الزوج âbu 'z-zôdsch *od.* ابو الامراة âbu'l-imrât; حمو hámu *pl.* احماء ahmâ.

Schwiele *s. f.* دوحاس dūhâs; دمان demân; قشب qáschab; *Schwielig a.* مقشب muqáschschab; متدمن mutedámmin.

Schwierig *a. siehe Schwer.*

Schwierigkeit *s. f.* صعوبة ßu'ûbe; عسر 'usr.

Schwimmen *v. n.* عام 'âm, ja'ûm; سبح sábah, jésbah; *oben auf schw.* فاش fâsch, jefûsch; *kannst du schw.?* تعرف شي تعوم tá'rif'sch ta'ûm? *schwimmend* ناثما nájiman, بالعوم bi'l-'aum; *das Schwimmen* عوم 'aum, 'ôm, سباحة sebâhe; — *Schwimmer s. m.* عوام 'awwâm, سباح sebbâh.

Schwindel *s. m.* دوخة dáuche, dôche; — Schwindeln *v. n.* داخ dâch, jedûch; *es schwindelt mir, ich bin schwindelig* راسي

دايخ râsī dâjich; *es schwindelte mir von der Gewalt des Schlages* انا دخت من شدة الضربة ána ducht min schíddet edh-dhárbe.

Schwindsucht *s. f. siehe Abzehrung.*

Schwinge *s. f. für das Getreide* مذرى midsra *u.* مذراة midsrât *pl.* مذارى medsárī; مرفش mírfasch *pl.* مرافش merâfisch; رفش rafsch; — *siehe Flügel.*

Schwingen *v. t. hin und her* هزهز házhaz, juházhiz; طوح tháwwah, juthâwwih; *die Flügel* رفرف بأجنحته ráfraf (juráfrif) bi-édschnihet'hu; *das Getreide* ذرى dsára, jédsrī *u.* dsárra, judsárrī, *Ort, wo dies geschieht* بيدر béider *pl.* بيادر bejâdir; — *v. n. oscilliren* ارتجح irtádschah, jartádschih; تمرجح temárdschah, jetemárdschah; — *schwingend a.* مرتجح murtádschih; — *sich v. r. hin und her* تهزهز teházhaz; تطوح tatháwwah.

Schwingung *s. f.* هزهزة házhaze; ارتجاح irtidschâh.

Schwitzbad *s. n.* حمام hammâm; *siehe Bad.*

Schwitzen *v. n.* عرق ʿáriq, jáʿraq; *ich schwitze* انا عرقان ána ʿarqân; *das Schwitzen* عرق ʿáraq; تعريق taʿrîq.

Schwören *v. t.* حلف hálaf, jáhlif; اقسم áqsam, júqsim; *bei etwas* ب bi; *bei unserer Freundschaft!* بحق محبتنا bi-háqq muhébbetnā! *Einem etwas* حلف له على شي hálaf la-hú ʿála schê; *sich gegenseitig* تحالف tahâlaf, jetahâlaf; *schwöre einen Eid!* احلف يمين íhlif jemîn! — *Schwur.*

Schwung *s. m.* وثبة wáçbe; ارتقاء irtiqâ; انطلاق inthilâq.

Schwur *s. m.* حلف hálaf; حلفان halfân; قسم qásam *pl.* اقسام aqsâm; *siehe Eid.* — *Gewöhnliche Schwüre: ich beschwöre dich bei Gott!* اقسم عليك بالله úqsim ʿalêk bi'llâhi! بالله عليك bi'llâhi ʿalêk! *Bei Gott!* والله wa'llâhi! *od.* wállāh! والله العظيم wa'llâhi 'l-ʿaçîm! *Beim Propheten!* والنبي wa'n-nébij! *Bei deinem Haupte* وراسك wa-râsak! *Bei deinem Barte* وذقنك wadáq'nak! *Bei meiner Seitenlocke!* وحياة مقصوصى wa-hajât maqβûβī! *Bei der Seligkeit meines Vaters* ورحمة ابى wa ráhmet âbī! *ich lege mir die Scheidung auf (fall's ich lüge)!* وعلى الطلاق wa ʿalájja eth-thaláq!

Sclave *s. m. schwarzer* عبد ʿabd *pl.* عبيد ʿabîd; *weißer* مملوك memlûk *pl.* مماليك memālîk; *kriegsgefangener* اسير asîr *pl.* اسراء úsarā; — Sclavin *s. f.* عبدة ʿábde *pl.* ât; جارية dschârije *pl.* جوارى dschawârī; — Sclavenhändler *s. m.* جلاب dschellâb; — Sclaverei *s. f.* عبودية ʿubūdíjje; رق riqq.

Scorbut *s. m.* اسقوربوط isqorbûth; فساد دم fesâd dam.

Scorpion *s. m.* عقرب ʿáqrab *pl.* عقارب ʿaqârib.

Sechs *num. card.* ستّة sitte, *fem.* ست sitt; — Sechste *num. ord.* سادس sâdis; — Sechstel *s. n.* سدس suds *pl.* أسداس esdâs;

— Sechstens *adv.* سادساً sâdisan; — Sechseck *s. n.* مسدّس الزوايا musáddas ez-zawâjâ.

Sechszehn, *Sechzehn num. card.* ستّة عشر síttet ʿáschar, *vulg.* sittâscher; *fem.* ست عشرة sitt ʿáschra; — Sechzehnte *num. ord.* سادس عشر sâdis ʿáschar.

Sechzig *num. card.* ستّين sittîn; *sechzigjährig* ابن ستّين سنة ibn sittin séne.

Secretär *s. m. Schreiber* كاتب سر kâtib sirr *pl.* كتّاب kuttâb.

Secte *s. f.* طايفة thâjife *pl.* طوايف thawâjif; فرقة fírqe *pl.* فرق fíraq; *ihre Lehre* مذهب méds'-heb *pl.* مذاهب medsâhib.

Secunde *s. f.* ثانية çânije, tánije *pl.* ثواني çawâni.

See *s. m.* بركة bírke *pl.* برك bírak; بحيرة buhâire *pl.* بحاير bahâjir; — *s. f.* بحر ba'hr; *in See gehen* سار في البحر sâr (jesir) fi'l-bahr; *siehe Meer.*

Seefahrer *s. m.* قطّاع بحر qatthâʿ ba'hr; — Seefahrt *s. f.* سفر البحور séfer el-buhûr; ركوب البحر rukûb el-ba'hr; — Seefisch *s. m.* سمك بحري sámak báhrij.

Seele *s. f.* نفس nafs, nefs *pl.* نفوس nufûs *u.* انفس ánfus; ist im *Arab. fem.: die vernünftige S.* النفس العقلية en-náfs el-ʿaqlijje; *Seelenlehre s. f.* معرفة النفس máʿrifet en-náfs; — *Seelenruhe s. f.* طمانينة thumânîne, راحة البال râhet el-bâl; — *Seelenwanderung s. f.* تناسخ tenâsuch.

Seemann *s. m., pl.* Seeleute بحري báhrij *pl.* بحرية bahrijje; نوتي náutij *u.* nútij *pl.* نواتي nawâtî.

Seeraub *s. m.* تقشيط taqschîth; *S. treiben* قشّط qáschschath, juqáschschith; ضرب المراكب dhárab (jádhrib) el-merâkib; — Seeräuber *s. m.* ضراب مراكب dharrâb merâkib *pl.* ضرابة dharrâbe; قشّاط qaschschâth *pl.* qaschschâthe; حرامي البحر harâmij el-bahr *pl.* îjje; زبنطوط zebanthûth, zemanthûth; *Schiff* قرصان qorβân.

Seereise *s. f.* سفر في البحور séfer fi'l-buhûr; — *Seeungeheuer s. n.* حوت hût, غيطس ghéthos (κῆτος).

Segel *s. n.* قلع qilʿa, *vulg.* qálʿa *pl.* قلوع qulûʿa; *die Segel streichen* حلّ او فتح القلوع hall (jahúll) *od.* fátah (jéftah) el-qulûʿa; *einziehen* لمّ القلوع lamm (jelúmm) el-qulûʿa; *das Schiff ist unter Segel gegangen* اقلع المركب áqlaʿ (júqliʿ) el-márkeb; — *Segelstange s. f.* راجع rádschiʿ *pl.* رواجع rawâdschiʿ; سرن sáran *türk.*

Segen *s. m.* Segnung *s. f.* بركة

bárake *pl.* ât; تبرك tebárruk *pl.* ât.

Segnen *v. t. Einen* بارك على bârak (jubârik) ʿála; *Gott segne dich!* الله يبارك فيك allâh jubârik fîk! *gesegnet* مبارك mubârak.

Sehen *v. t.* شاف schâf, jeschûf; رأى rá'a, *Aor.* يرى jára; نظر náçar, jánçur; قشع qáschaʿ, jáqschaʿ; طص thaßß, jathúßß; *mit eigenen Augen* عاين ʿâjan, juʿâjin: *ich habe Sie gestern gesehen* انا شفتك امبارح ána schúftak embâriḥ; *wir haben Sie lange nicht gesehen* ما شفناكم شي من زمان mā schufnâkum'sch min zemân; *ich sehe gar Nichts* ما اشوف شي حاجة mā aschûf'sch ḥâdsche; *der Mann, den du dort siehst* الرجل اللي تشوفه هناك er-râdschol ílli teschûf'hu honâk; *hast du jemals einen solchen Menschen gesehen?* هل رايت مدة عمرك برجل مثل هذا hal ra'áit múddet ʿúmrak bi-râdschol mitl hâdsa? *ich sehe nur Ein Haus* انا ما ارى الا بيت واحد ána mā ára íllā bêt uwâḥid; *du wirst schon sehen* انظر يا ترى jâ tára! *sieh!* انظر únçur! *meine Augen sehen nicht mehr* عيني ما تطص ʿáinī mā tathúßß; *Nichts ist besser als mit eigenen Augen sehen* ليس كالمعاينة láisa ka'l-muʿâjane; *wir freuen uns Sie zu sehen* نتملى برؤياكم netemálla bi-rujâkum; *siehe* Wiedersehen; — *sehen lassen siehe* Zeigen.

Sehne *s. f.* طرف العصب thárаf el-ʿáßab *pl.* اطراف athrâf.

Sehnen, *sich v. r. nach etwas* اشتاق الى ischtâq (jeschtâq) íla; — Sehnsucht *s. f.* اشتياق ischtijâq; شوق schauq, schôq *pl.* اشواق eschwâq.

Sehr *adv.* كثيراً ketîran, *vulg.* كثير ketîr; قوياً qauîjjan, qawîjjan, *vulg.* قوي qáui; جداً dschíddan; بالغاية bi'l-ghâje; *Maghr.* دالزاف, بزاف bizzâf, قبالة qubâle; *der Mann ist sehr reich* الرجل غني كثير er-râdschol ghánij ketîr; *der Weg ist sehr beschwerlich* الدرب صعب قوي ed-dárb ßáʿab qáui; *die Nacht ist sehr angenehm* الليلة لطيفة جداً el-lêle lathife dschíddan; *Maghr. ich bin sehr hungrig* انا جوعان بزاف ána dschūʿân bizzâf; *er ist ein sehr braver Mann* هو رجل مليح قبالة húa râdschol melîḥ qubâle.

Seicht *a. Fluſs* نهر قليل الماء na'hr qalîl el-mâ; ناشف nâschif.

Seide *s. f.* حرير ḥarîr *pl.* حراير ḥarâjir; ابريسم ibrîsem, ابرسيم ibrisîm, abersîm (*pers.* ابريشم abrīschem); *rohe* حرير خام ḥarîr châm; قز qazz *pl.* قزوز quzûz; *Flockseide* كتكت kítkit, kétket; *mit Gold übersponnen* قصب اصفر qáßab áßfar, *mit Silber* قصب ابيض qáßab ábjadh; — Seidenwurm *s. m.* دود القز dûd el-qázz; — Cocon *s. m.* جوز القز dschôz el-qázz;

شرنق schárnaq *pl.* شرانق seberâniq; *Hütte, wo diese abgewickelt werden, Filatur* حلالة halâle; — *Seidenzüchter s. m.* قزاز qazzâz.

Seife *s. f.* صابون ṣâbûn; *ein Stück* صابونة ṣâbûne; لوح صابون lôḥ ṣâbûn; *einseifen* صبن ṣábban, juṣábbin *u.* صوبن ṣáuban, juṣáubin; — *Seifensiederei s. f.* مصبنة máṣbane.

Seihe *s. f.* Seiher *s. m.* مصفاة miṣfât, مصفاية miṣfâje; راووق rā'ûq, rāwûq; — Seihen *v. t.* صفى ṣáffa, juṣáffī; روق ráwwaq, juráwwiq.

Seil *s. n.* حبل ḥebl *pl.* حبال ḥibâl; *dünnes* مرس máras *pl.* امراس emrâs; *aus Palmfasern* حبل ليف ḥebl lif; — Seiler *s. m.* حبال ḥabbâl.

Seiltänzer *s. m.* بهلوان be'hlewân *pl.* بهالوين behālawîn (*pers.* pe'hluwân); جانباز dschambâz *pers.*

Sein *pron. poss.* ه- -hu *Affix: sein Haus* بيته bêt'hu; *sein Vater* ابوه abû'hu; *seine Mutter* امه úmm'hu; — *von Sachen u.* Seinige, *der, die, das* متاعه metâ'hu, *Aeg.* بتاعه betâ'hu, ماله mâl'hu, حقه ḥáqq'hu; *Maghr.* ديالة dijâl'hu; *siehe Dein.*

Sein *v. n.* كان kân, jekûn; *wird als Kopula der Gegenwart meist ausgelassen:* انا مبسوط ána mebsûṭ *ich bin zufrieden,* انت تعبان énte ta'bân *du bist müde,* هو رجل خير húa râdschol chêr *er ist ein braver Mann;* هم ناس ملاح hum nâs milâḥ *sie sind brave Leute;* الورق ابيض el-wáraq ábjaḍh *das Papier ist weiss. Ist das Subjekt e. Hauptwort, so kann die Kopula der Gegenwart durch das Fürwort der III. Pers. ersetzt werden:* النهر هو عريض en-na'hr húa 'arîḍh *der Fluss ist breit;* الام هي مريضة el-úmm hîje marîḍhe *die Mutter ist krank.* — انا كنت حاضر ána kunt ḥâḍhir *ich war anwesend;* كانت امراة صالحة kânet imrât ṣâliḥe *sie war eine gute Frau;* غدا اكون في البيت ghádā akûn fi'l-bêt *morgen werde ich zu Hause sein;* — *es ist vorhanden* فيه fîhu, fîh: *es ist Geld da* فيه فلوس fîh fulûs; *ist Brot da?* فيه شي (فيش) خبز fî'sch chubz? *es ist kein Wasser da* ما فيه شي موية mā fîsch môje.

Seit *adv.* منذ munds, mund, mind; مذ muds, *seit einem Jahr* منذ سنة munds séne, من مدة سنة mim múddet séne; *seit einigen Tagen* منذ ايام معدودة munds ajjâm ma'dûde, من قبل ايام min qabl ajjâm; *seit Kurzem* من مدة قريبة mim múdde qaribe, من قليل min qalîl; *seit vierzehn Tagen hatten wir täglich Regen* كان مطر كل يوم مدة نصف الشهر kân máṭar kull jôm múddet nuṣf esch-scha'hr; — *seit wann?* من متى mim máta? من ايمتى min émte? — Seit-

dem *conj.* منذ ما múnds mā, منذ ان múnds ann; من اليوم الذى min el-jôm elládsī: من الساعة ما min es-sâʿe mā: *seitdem er abgereist ist, habe ich keine Nachricht von ihm* منذ ما سافر ما سمعت شى خبره múnds mā sâfar mā samátʿsch chábar'hu; — Seither *adv.* من بعده min báʿad'hu; من هذاك الزمان min hadsâk ez-zemân: *ich habe ihn seither nicht gesehen* من بعده ما شفته min báʿad'hu mā schúft'hu.

Seite *s. f. des Körpers* جنب dschamb, dschemb *pl.* اجناب edschnâb; جانب dschânib *pl.* جوانب dschawânib; — *örtlich u. figürl.:* ناحية nâḥije *pl.* نواحى nawâḥī; جهة dschíhat *pl.* جهات dschihât; طرف tháraf *pl.* اطراف athrâf; *an meiner Seite* جنبى dschámbī, dschémbī *od.* على جانبى ʿála dschânibī; *rechte Seite* جانب اليمين dschânib el-jemîn, *linke Seite* جانب الشمال dschânib esch-schemâl; *von allen Seiten* من كل جانب min kull dschânib, من كل ناحية min kúll nâḥije, من كل النواحى min kúll en-nawâḥī; *die obere Seite* الجهة العليا el-dschíhat el-ʿúlja, *die untere S.* الجهة السفلى el-dschíhat es-súfla; *auf dieser S.* من هذى الجهة min hâdsi el-dschíhat; *auf der Ost-Seite* من جهة الشرق min dschíhat esch-scharq; *von meiner Seite, meinerseits* من طرفى min thárafī; من جهتى min dschíhatī; *einerseits, anderseits* من ناحية و من ناحية اخرى min nâḥije wa min nâḥije úchra, من وجه ومن وجه اخر min wádsch'h wa min wádsch'h âchar; — صوب ßaub, ßôb: *auf dieser Seite des Flusses* هذا الصوب من النهر hâdsa eß-ßôb min en-náʾhr; *auf jener S.* هذاك الصوب hadsâk eß-ßôb; *nach welcher S. ist er gegangen* الى اى صوب راح íla ê ßôb râḥ? — *bei S. lassen* خلى على ناحية chálla (juchállī) ʿála nâḥije; — *Seite eines Buches* صحيفة ßaḥîfe *pl.* صحايف ßaḥâjif *u.* صحف ßuḥuf; صفحة ßáfaḥe *pl.* صفح ßúfuḥ.

Seitenstechen *s. n.* نخزة náchze, néchse, nághze; ذات الجنب dsât el-dschémb.

Seitwärts *adv.* على شقة ʿála schíqqe.

Selbst, Selber *pron. umschrieben durch die Worte* ذات dsât *Wesen,* نفس nafs, nefs *pl.* انفس ánfus *Seele,* روح rûḥ *Geist,* عين ʿain *Wesen: ich selbst, ich selber* انا ذاتى ána dsâtī *od.* انا بذاتى ána bi-dsâtī, انا بنفسى ána bi-náfsī; *du selbst* انت بذاتك énte bi-dsâtak, انت بنفسك énte bi-náfsak; *ihr selbst* انتم بذاتكم éntum bi-dsât'kum, انتم بانفسكم éntum bi-ánfus'kum *u. s. w.; es war diese Frau selbst* كانت هذه الامراة هى بذاتها kânet hâdsi el-imrât hîje

bi-dsât'hā; *gehe du selbst!* رح انت بذاتك ruh énte bi-dsâtak! *ich habe den Richter selbst (ihn selbst) gehört* سمعت القاضى ذاته او عينه او نفسه samá't el-qâdhī dsât'hu *od.* 'áin'hu *od.* náfs'hu; *er (sie) hat sich selbst getödtet* قتل روحه او حاله qátal rûh'hu *od.* hâl'hu, قتلت روحها او حالها qátalet rûh'hā *od.* hâl'hā; — *siehe Sogar.*

Selbstlaut *s. m. Vocal* حركة hárake *pl.* ât; حرف تحريك harf tahrîk *pl.* حروف hurûf.

Selbstmord *s. m.* قتل نفسه qatl náfs'hu; — Selbstmörder *s. m.* قاتل نفسه qâtil náfs'hu.

Selbstständig *a.* قايم بذاته qâjim bi-dsât'hu; ما هو تحت حكم mā húa taht hukm.

Seelig *a.* طوباني thūbânij; — Seeligkeit *s. f.* طوبى thûba.

Seleri *s. m.* كرفس kérefs, kérfes; *wilder* كرفس برى kérefs bárrij.

Selten *a.* نادر nâdir; قليل الوجود qalîl el-wudschûd; قليل الوقوع qalîl el-wuqû'a; — Seltenheit *s. f.* قلة الوجود qíllat el-wudschûd.

Senden *v. t.* ارسل ársal, júrsil; *siehe Schicken.* — Sendung *s. f.* ارسال irsâl; *eines Bevollmächtigten* رسالة risâle; وكالة wakâle.

Senesblätter *s. n. pl.* سنا مكى séna mákkij.

Senf *s. m.* خردل chárdal; — *Senfkorn s. n.* خردلة chárdale; — *Senfpflaster s. n.* لبخة بخردل lábche bi-chárdal *pl.* لبخ lábach.

Senken *v. t.* نزل názzal, junázzil; هبط hábbath, juhábbith; وطى wáttha, jüwátthī; *die Augen* ارخى عينه árcha (júrchī) 'áinhu; *den Kopf* طاطا راسه thâtha râs'hu.

Senkrecht *a.* قايم qâjim; *senkrechte Linie* عمود 'amûd, خط عمودى chatth 'amûdij; *in s. Richtung* عمودا 'amûdān.

Sensal *s. m.* سمسار simsâr *pl.* سماسير semāsîr *u.* سماسرة semâsire; صمصار ßamßâr; *das Geschäft des S. betreiben* سمسر sámsar, jusámsir.

Sense *s. f.* محشة mihâschsche.

Sentenz *s. f. weise* حكمة híkme *pl.* حكم híkam; قول qaul, qôl *pl.* اقوال aqwâl.

September *s. m.* ايلول ejlûl; *fällt der Jänner auf den Muhárrem, so entspricht dem S. der* رمضان Ramadhân.

Sequester *s. m.* حجر hedschr; يسق jásaq; تيسيق tejsîq; — Sequestriren *v. t.* حجر hádschar, jáhdschar; عمل يسق 'ámal jásaq; — *sequestrirt a.* محجور mahdschûr.

Sergeant *s. m.* اون باشى on baschy *türk.*

Serviette *s. f.* محرمة míhrame *pl.* محارم mahârim; منشف mínschaf *pl.* مناشف menâschif; فوطة fûtha *pl.* فوط fúwath.

Sesam *s. m.* سمسم símsim; *Oel*

سيراج sīrâdsch, *für* شراج schirâdsch *u.* schīrâdsch.

Sessel *s. m.* كرسى kúrsij *pl.* كراسى kcrâsī.

Setzen *v. t. Einen* اجلس ádschlas, júdschlis; *eine Pflanze* غرس gháras, jághris; *über einen Fluſs* عبر او قطع النهر 'ábar (já'bur) *od.* qátha' (jáqtha') en-ná'hr; *setzen wir den Fall, gesetzt den Fall* فرضنا ان farádhnā ann; — *zum Drucke* الف الحروف للطبع állaf (ju'állif) el-ḥurûf li'th-thab'; — *sich v. r.* جلس dschálas, jédschlis; قعد qá'ad, jáq'ud: *setzen Sie sich!* اجلس ídschlis! تفضل اقعد tefáddhal úq'ud!

Seuche *s. f. siehe Epidemie.*

Seufzen *v. a.* تنهد tenáhhad, jetenáhhad; — Seufzer *s. m.* تنهد tenáhhud; *tiefer* صعداء ßú'adā; *einen tiefen S. ausstoſsen* تنفس الصعدا tenáffas eß-ßú'adā.

Shawl *s. m.* شالة schâle *pl.* schālât *u.* شيلان schīlân; *Kaschmirshawl* شال كشميرى schâl kaschmîrij.

Sich *pron. reflex. er hat sich erhenkt* شنق روحه schánaq rûḥhu; *er sprach zu sich* قال لحاله qâl lihâl'hu; *siehe Selbst.*

Sichel *s. f.* منجل míndschal *pl.* مناجل menâdschil; مقصال miqßâl *pl.* مقاصيل maqāßîl.

Sicher *a. vor Gefahr* سليم salîm *pl.* سلما súlamā; *sicherer Ort* موضع امان máudha' amân; *die Wege sind sicher* الطرق امان eth-thúrq amân; — *wahr, siehe Gewiſs.*

Sicherheit *s. f.* امان amân; امن وامان amn wa amân; صون ßaun, ßôn.

Sichtbar *a.* مرأى, مرءى már'ij; يرى júra (*es wird gesehen*); ظاهر çâhir; — النور يجعل الاشيا مرية en-nûr jédsch'al el-áschja mar'ijje *das Licht macht die Dinge sichtbar*; — Sichtbarkeit *s. f.* روية rú'ja rûja; ظهور çuhûr.

Sie *pron. pers. 3 pers. sing. fem.* هى hîje; — *3 pers. pl. m. f.* هم hum; *fem.* هن húnna.

Sieb *s. n.* منخل mínchal, múnchul *pl.* مناخل menâchil; غربال ghirbâl *pl.* غرابيل gharābîl; *für feines Mehl* دقاق daqqâq; — Sieben *v. t.* غربل ghárbal, jughárbil; نخل náchal, jénchul; *gesiebt werden* تغربل taghárbal; *gesiebt* منخول menchûl, مغربل mughárbal.

Sieben *num. card.* سبعة sáb'a, *fem.* سبع sáb'a; — Siebente *num. ord.* سابع sâbi'; — Siebentel *s. n.* سبع sub' *pl.* اسباع esbâ'.

Siebenzehn, Siebzehn *num. card.* سبعة عشر sáb'at 'áschar, *fem.* سبع عشرة sáb'a 'áschra; — Siebzehnte *num. ord.* سابع عشر sâbi' 'áschar.

Siebenzig, Siebzig *num. card.* سبعين sab'aîn.

Sieden *v. n.* غلى ghála, jághlī;

zum S. bringen اغلى ághla, júghlī; — *v. t. Fleisch, Gemüse* سلق sálaq, jésluq; *siedend* فاير fájir; *gesotten werden* انسلق insálaq, jensáliq; *gesotten* مسلوق meslûq; — *das Sieden s. n. intr.* غليان ghalajân; غليبة ghálje; فوران fawarân; *trans.* سلق salq.

Sieg *s. m.* نصر naßr; انتصار intißâr; غلبة ghálabe; فتح fat'h; ظفر çáfar.

Siegel *s. n. der Abdruck* ختم chatm *pl.* ختوم chutûm *u.* اختام achtâm; *Petschaft* خاتم châtim *pl.* خواتم chawâtim; طابع thâbi' *pl.* طوابع thawâbi'; — *Siegelbewahrer s. m.* صاحب الختم ßâhib el-chátm; مهردار mu'hrdâr *pers.*; — *Siegellack s. n.* لك lakk, lukk; لاك lâk; — Siegeln *v. t.* ختم chátam, jéchtum.

Siegen *v. n. über Einen* انتصر على intáßar (jentáßir) 'ála; *siehe Besiegen.*

Sieger *s. m. Siegreich a.* منصور manßûr; مظفر muçáffir; فاتح fâtih; غالب ghâlib; قاهر qâhir.

Signal *s. n.* اشارة ischâre.

Signalement *s. n.* اوصاف außâf; صفة ßífe.

Silber *s. n.* فضة fíddha, *v.* fáddha; *gesponnenes* قصب فضة qáßab fáddha; نقرة núqra; — Silbern *a.* من فضة min fáddha; فضى fíddhij, fáddhij; — *Silberzeug s. n.* الفضيات el-fiddhijât.

Singen *v. a.* غنى ghánna, jughánnī; *in der Kirche* رتل ráttal, juráttil; *von Vögeln* غرد ghárid, jághrad; ghárrad, jughárrid; ناغى nâgha, junâghī.

Singular *s. m.* مفرد múfrad.

Sinken *v. n.* هبط hábith, jáhbath; *den Muth sinken lassen* انكسر قلبه inkásar qálb'hu; *siehe Senken.*

Sinn *s. m. geistig* معقول ma'qûl; *leiblich* حس hiss, hass; حاسة hâsse *pl.* حواس hawâss; *die fünf Sinne* الحواس الخمس el-hawâss el-chams; *der Gesichtssinn* حاسة البصر hâsset el-báßar *u. s. w.* — *Bedeutung* معنى má'na *pl.* معانى ma'ânī; — *was hat das für einen Sinn* اى شى معناه êsch ma'nâhu?

Sinnlich *a.* شهوانى scha'hwânij; متلذذ muteláddsids; — Sinnlichkeit *s. f.* حب الشهوات hibb *od.* hubb esch-scha'hwât.

Sitte *s. f.* عادة 'âde *pl.* عوايد 'awâjid; خصلة cháßle *pl.* خصال chißâl *u.* خصايل chaßâjil (*besonders schlechte*); *moral. die Sitten* اخلاق achlâq (*pl. v.* خلق chulq); سيرة sire *pl.* سير síjar *Wandel*; — *Sittlich a. von guten Sitten* حسن السيرة hásan es-sîre; حميد الاخلاق hamîd el-achlâq; *von schlechten S.* ردى الاخلاق rádij el-achlâq; — *Sittenlehre s. f.* علم الاخلاق 'ilm el-achlâq; *siehe Moral.*

Sittsam *a.* حشمى híschmij; —

Sittsamkeit *s. f.* حشمة híschme; احتشام ihtischâm.

Sitz *s. m.* كرسي kúrsij *pl.* كراسي kerâsī; *mit Teppichen bedeckter* مرتبة mártabe *pl.* مراتب merâtib; *das Sitzen* جلوس dschulûs.

Sitzung *s. f.* مجلس médschlis *pl.* مجالس medschâlis; *die S. aufheben* فض المجلس faddh (jefúddh) el-médschlis; *die S. ist aufgehoben* انفض المجلس infáddh (jenfáddh) el-m., فرغ الديوان fáragh (jéfragh) ed-dīwân.

Skalpel *s. n.* مشراط mischrâth.

Skelet *s. n.* تركيب الاعظام tarkib el-a'çâm.

Sklave *s. m. siehe Sclave.*

Smaragd *s. m.* زمرد zumúrrud.

So *adv.* كذا kadsâ, kádsā, *vulg.* kédde, kídde; هكذا hâkadsā; كذالك kadsâlik; *Syr.* هيك haik, háikī; *Maghr.* مثل دي mitl dí, زي دي zajj di; — *mache es so!* اعمل كذا í'mal kádsā, *vulg.* á'mel kídde! *so ist es besser* احسن هكذا áhsan hâkadsā; — *in gleichem Grade wie* بمقدار bi-miqdâr; قدر qádar *od.* قد qadd *mit Pronom. Affix*; على قدر 'ála qádar: *er ist nicht so grofs wie du* ما هو طويل قدك mâ húa thawîl qáddak *od.* ما هو قدك (او على قدرك او مثلك) في الطول mâ húa qáddak (*od.* 'ála qádarak *od.* mitlak) fi'th-thûl, *ganz vulg.*: ما هوش في الطول كيف انت mâ hu'sch fi'th-thûl kef énte; *das Pferd ist nicht so grofs wie der Elephant* الحصان ما هوش كبير قد الفيل el-hiçân mâ hu'sch kebîr qadd el-fîl; *ich bin nicht so stark wie du* انا ما انيش قوي زياك انت ána mānî'sch qáuij zajjâk énte; — *er ist nicht so reich wie du glaubst* ما هو غني قد ما تظن mâ húa ghánij qadd mā taçúnn; — *wie der Herr, so der Knecht* كما هو السيد كذا هو العبد kamâ húa es-sîd, kádsā húa el-'ábd; — *so wie ich es wünsche* مثل ما اريده mitl mā urîd'hu, كيف نحبه kef nehúbb'-hu; — *wir haben es so gefunden, wie du gesagt hast* وجدنا الامر كما قلت انت wadschádnā el-ámr ka-mâ qult énte; — *so - so* قد - قد qadd - qadd: *so arm ich bin, so reich ist er* قد انا فقير قد هو غني qadd ána faqîr, qadd húa ghánij; — *in so hohem Grade* بهذا المقدار bi-hâdsa 'l-miqdâr, هل قدر hal qádar (*dafs* حتى hátta): *da er so reich ist* ما دام هو غني بهذا المقدار mâ dâm húa ghánij bi-hâdsa 'l-miqdâr; *dieser Stein ist so schwer, dafs du ihn nicht bewegen kannst* الحجرة دي هل قدر ثقيلة حتى ما تقدر شي تحركها el-hádschare di hal qádar çaqîle, hátta mâ táqdir'sch tuhárrik'hā; *er ist so stolz, dafs man nicht mit ihm reden kann* هو رجل متكبر حتى الواحد ما يقدر يتكلم له húa râdschol mutekábbir, hátta el-uwâhid má jáqdir jetekállam la-hú; *die Wogen*

gingen so hoch, und das Schiff wurde so gerüttelt, dafs Nichts an seinem Platze blieb من كثرة تلاطم الامواج واضطراب السفينة تحرك كل شى min kétret telâthum el-emwâdsch wa idhthirâb es-sefîne tahárrak kull schê; — *so kühn ist er!* لما بة من الجراة la-mâ b'hu min el-dschur'ât! — *das deutsche so des Nachsatzes wird nicht übersetzt, kann aber durch* ف fa *gegeben werden*; ان اتاك مرة اخرى فعبس وجهك in atâk márre úchra, fa-'ábbis wádsch'-hak! *wenn er wieder zu dir kommt, so zeige ihm ein unfreundliches Gesicht!*

Sobald als *conj.* اول ما áwwal mā; حينما hîn-mā; حال ما hâl-mā; بمجرد ما bi-mudschárrad mā; ساعة ان sâ'e ann: *sobald er Ihren geehrten Namen hörte, hat er die Audienz genehmigt* اول ما سمع باسمك الحسن قبل ان يواجهك áwwal mā sámi' bi-ísmak el-hásan, qábil ann ju-wâdschibak.

Soda *s. f.* قلى qíla, qáli; ملح قلى mil'h qáli; صونية ßûnije; *Pflanze* اشنان uschnân; *Maghr.* سويد suwáid.

Sodafs *conj. siehe Dafs, So.*

Soeben *adv.* فى الساعة fi's-sâ'e; فى الحال fi'l-hâl; توا táwā; *er ist soeben weggegangen* الساعة راح es-sâ'e râh; خرج من وقته او من ساعته cháradsch min wáqt'hu *od.* min sâ'et'hu.

Sofa *s. n.* صفة ßúffe *pl.* صفف ßúfaf; ديوان dīwân *pl.* دواوين dawāwîn.

Sofern als *conj.* من حيث او بحيث ان min háiç *od.* bi-háiç ann.

Sogar *adv.* حتى و hátta wa: *er liefs Alles niedermetzeln, sogar die Weiber und Kinder* قتلهم قتل عام حتى و النسا و الاولاد qátal'hum qatl 'âmm hátta wa'n-nisâ wa'l aulâd; *seine Schlechtigkeit geht soweit, dafs er sogar seinen Vater geschlagen hat* بلغ شره هذا الحد حتى وضرب ابوه bálagh schárr'hu hâdsa 'l-hadd, hátta wa dhárab abûhu.

Sogleich *adv.* فى الحال fi'l-hâl; حالا hâlan; من ساعته min sâ'et'hu.

Sohle *s. f. des Fufses* بطن الرجل bathn er-rídschl; *des Schuh's* نعل ná'al *pl.* انعال en'âl *u.* نعال ni'âl.

Sohlen *v. t. siehe Besohlen.*

Sohn *s. m.* ابن ibn *pl.* ابناء ebnâ *u.* بنين benîn; ولد wálad *pl.* اولاد aulâd; *natürl. S.* ابن حرام ibn harâm; — *Sohnschaft s. f.* بنوة bunúwwe.

Solange *als conj.* ما دام mā dâm; طول ما thûl mā: *so lange ich lebe* طول ما انا بالحياة thûl mā ána bi'l-hajât *od.* ما دمت بالحياة mā dúmt bi'l-hajât; *so lange du hier bist* ما دام انت هنا mā dâm énte hénne *od.* ما دامك هون mā dâmak hôn; *so lange*

ich lebe, habe ich dergleichen nicht gesehen مدة عمري ما شفت مثل هذا múddet 'úmrī mā schuft mitl hâdsa.

Solcher, *e, es pron.* مثل miçl, mitl; *ein solcher Mann* رجل مثله râdschol mítl'hu *od.* مثل هذا الرجل mitl hâdsa er-râdschol; *eine solche Frau* امراة مثلها imrât mitl'hā *od.* مثل هذه الامراة mitl hâdsi el-imrât; *eine solche Sache* شي مثل هذا schê mitl hâdsa, شي كذا schê kádsā; *eine solche Last* حملة مثل هذه hámle mitl hâdsi; *es war ein solches Gedränge, dafs ich nicht in's Haus kommen konnte* من كثرة ازدحام الناس (او من كثر ما كانوا الناس مزدحمين) ما قدرت ادخل min kéṭret izdihâm en-nâs (*od.* min keṭr mā kânū en-nâs muzdahimîn) mā qadárt ádchul; *er besitzt einen solchen Stolz, dafs etc.* هو متكبر بهذا المقدار ان الخ húa mutekábbir bi-hâdsa el-miqdâr, ann *u. s. w.*

Sold *s. m.* علوفة 'alûfe *pl.* علايف 'alâjif; جامكية dschāmkîjje *pl.* جوامك dschawâmik; نفقة náfaqe.

Soldat *s. m.* عسكر 'áskar *pl.* عساكر 'asâkir; عسكري 'áskerij; جندي dschéndij.

Sollen *v. n. ich soll kommen* بدي اجي bíddī ádschī; *du sollst k.* بدك تجي bíddak tédschī; *er soll k.* بده يجي bídd'hu jédschī *u. s. w.*; *es sollte gekocht sein* كان بده يكون مستوي kân bídd'hu jekûn mustáwij; *du solltest es so machen* الواجب عليك (او الحق عليك) هو ان تعمل هكذا el-wâdschib 'alêk (*od.* el-háqq 'alêk) húa ann tá'mal hâkadsā; — *siehe Müssen.*

Sommer *s. m.* صيف ßaif, ßêf *pl.* اصياف aßjâf; قيظ qaiç *pl.* اقياظ aqjâç; — *sommerlich a.* صيفي ßáifij; *Sommeraufenthalt s. m.* مصيف maßîf; مصطاف mußthâf.

Sonach *conj. siehe Folglich.*

Sonde *s. f. für Wunden* مجس midscháss; مسبار misbâr; ميل mîl; *für Wasser* عساس 'assâs; بوليس bûlîs, بالوصو balûßū; — Sondiren *v. t.* سبر sábar, jésbur; عس 'ass, ja'íss.

Sondern *conj.* لكن lâkin; امّا ámmā.

Sonne *s. f.* شمس schems *fem.*; *pl.* شموس schumûs; *Maghr.* قايلة qâjile; *heute brennt die Sonne heifs* اليوم الشمس حارة el-jôm esch-schéms hârre; — *Sonnenaufgang s. m.* شروق الشمس schurûq esch-schéms; — *Sonnenblume s. f.* دوار الشمس dawwâr esch-schéms; عبد الشمس 'abd esch-schéms (زهرة); — *Sonnendach s. n.* مظلة miçálle *pl.* مظال maçâll; — *Sonnenferne s. f.* اقصى بعد الارض من الشمس áqßa bu'd el-árdh min esch-schéms; — *Sonnenfinsternifs s. f.* كسوف الشمس kusûf esch-schéms;

انكساف الشّ inkisâf esch-sch.; — *Sonnenjahr s. n.* سنة شمسيّة séne schemsîjje; — *Sonnennähe s. f.* اقرب موضع الارض عن الشمس áqrab máudhaʿ el-árdh ʿan esch-schéms; — *Sonnenschirm s. m.* شمسيّة schemsîjje; مظلّة miçálle; — *Sonnenstich s. m.* حمّة الشمس hámmet esch-schems; — *Sonnenuhr s. f.* ساعة شمسيّة sâʿe schemsîjje; — *Sonnenuntergang s. m.* غروب الشمس ghurûb esch-schéms; — *Sonnenwende s. f.* انقلاب الشمس inqilâb esch-schéms; ميل كلّى mejl kúllij; *Sommersonnenwende* انقلاب صيفى inqilâb ṣáifij; *Winters.* انقلاب شتوى inqilâb schitawij.

Sonnen, *sich v. r.* تشمّس teschámmas, jeteschámmas.

Sonntag *s. m.* يوم الاحد jôm el-áḥad; نهار الاحد nehâr el-áḥad; الاحد el-áḥad.

Sonst *adv. ehemals* سابقا sâbiqan; *aufser* غير ghair, ghêr; *was brauchst du sonst noch?* ايش بدّك غيره ésch bíddak ghêr'hu? — *conj. andernfalls* والّا wa-íllā, wá'llā: *schnell! schnell! sonst sind wir verloren!* العجل العجل والّا هلكنا el-ʿádschl, el-ʿádschl! wá'llā haláknā! *bezahle, was du mir schuldig bist! sonst ist das Gericht da* ادفع الّذى لى عندك والّا المحكمة حاضرة ídfaʿ elládsī lī ʿándak, wá'llā el-máḥkeme ḥâdhire.

Sorge *s. f.* همّ hamm *pl.* هموم humûm; انشغال inschighâl; عنى ʿúnā; *siehe Sorgen, Sorgfalt.*

Sorgen *v. n. für Einen* لاحظ احدا lâḥaç (julâḥiç) áḥadan; *für etwas* بالى بشى bâla (jubâlī) bi-schéjin; دار باله على dar (jedûr) bâl'hu ʿála; تقيّد فى taqájjad fî; *sorge dafür!* دُر (او رُدّ) بالك عليه dur (*od.* rudd) bâlak ʿalêhu! تقيّد فيه taqájjad fîhu!

Sorgfalt, Sorgsamkeit *s. f.* اعتناء iʿtinâ; عناية ʿinâje; همّة hímme; اهتمام i'htímâm; *mit äufserster S.* بغاية التدقيق bi-ghâjet et-tadqîq.

Sorgfältig, Sorgsam *a.* معتنى muʿtánī; — *adv.* باعتناء bi-iʿtinâ; *auf das aller Sorgfältigste* بغاية التدقيق والتحقيق bi-ghâjet et-tadqîq wa't-taḥqîq.

Sorglos *a.* متهامل mutehâmil; خلى البال chálij el-bâl; — Sorglosigkeit *s. f.* تهامل tehâmul.

Sorte *s. f.* نوع nauʿ *pl.* انواع anwâʿ; شكل schikl *pl.* اشكال eschkâl.

Soviel *adv.* هذا القدر hâdsa el-qádar, هالقدر halqádar, هلقدّ halqádd; كذا kádsā; *so und so viel* كذا وكذا kádsā wa kádsā; *er hat soviel getrunken, dafs er berauscht wurde* شرب هلقدر انّه سكر schárib halqádar ánn'hu sákir; *soviel Geld* هذا القدر من المصريات hâdsa el-qádar min

el-maßrījjât; *so und so viel Goldstücke* كذا وكذا من الدنانير kádsā wa kádsā min ed-denānîr.

Sowie *adv.* مثل miçl, mitl; كمثل ka-mítl; *conj.* مثل ما mitl mā; كما ka-mâ; *siehe So, Wie.*

Sowohl als auch *conj.* امّا – وامّا ámmā — wa-ámmā; ما بين mā bên (bejn); سوا – او sáwā — au: *sowohl Große als Kleine* ما بين الكبار والصغار mā bên el-kibâr wa'ß-ßighâr; *sowohl die griechischen als die lateinischen Autoren* اصحاب التصانيف اما من اليونانيين واما من اللاطينيين aßhâb et-taßānîf ámmā min el-jūnānījjîn, wa-ámmā min el-lathīnījjîn.

Spalt *s. m.* Spalte *s. f.* شق schaqq, شقة scháqqe *pl.* شقوق schuqûq; فلق falaq *pl.* فلوق fulûq.

Spalten *v. t.* شق schaqq, jeschúqq; فلق fálaq, jéfliq; *Holz sp.* فرع الحطب fára' (jéfra') el-háthab; — *sich v. r.* انشق inscháqq, jenscháqq; تفلق tefállaq.

Spaltung *s. f. figürl.* شقاق schiqâq.

Span *s. m.* شرتة schérte; *die Sägspäne* نشارة nuschâre.

Spanferkel *s. n.* خنّوص chinnûß *pl.* خنانيص chanānîß.

Spange *s. f.* بكلة búkale; ابزيم ibzîm *pl.* ابازيم abäzîm; مشبك míschbak *pl.* مشابك meschábik.

Spängler *s. m.* سنكري sénkerij *pl.* سناكرة senâkire (*Zigeuner*).

Spanne *s. f. zwischen Daume und Kleinfinger* شبر schibr *pl.* اشبار eschbâr; *zwischen Daume und Zeigefinger* فتر fitr.

Spannen *v. t. ein Seil* شدّ schadd, jeschídd; قنب qánnab, juqánnib; *den Bogen* وتر القوس wáttar (juwáttir) el-qôs; *gespannt sein* توتر tawáttar; — Spannung *s. f.* شدّ schadd; تقنيب taqnîb; *des Geistes* حصر فكر háßar fikr.

Sparen *v. t.* وفّر wáffar, juwáffir; اقتصد iqtáßad; *spare die Mühe* وفّر التعب wáffir et-tá'ab; *spare mit der Zeit!* وفّر الزمان واقتصد فيه wáffir ez-zemân wa iqtáßid fihu! — *das Sparen* توفير taufîr.

Spargel *s. m.* هليون haljûn, haljûm.

Sparsam *a.* موفّر muwáffir; *zu sp.* قرط qárith; — Sparsamkeit *s. f.* توفير taufîr; توفرة tawáffure; امساك imsâk.

Spaſs *s. m.* مزح mazh; *siehe Scherz.*

Spät *a.* وخري wáchrij; مؤخر mu'áchchar; متأخر muta'áchchir; متعوق muta'áwwiq; *Liban.* لقيس liqqîs, laqqîs; *es ist spät* الوقت راح el-wáqt râh; فات الوقت fât el-wáqt; مشى الحال máscha el-hâl; *es ist noch nicht spät* ما زال الحال mā zâl el-hâl, ما فات الوقت mā fât el-wáqt; *ich bin spät gekommen* انا جيت متعوق (او لقيس) ána dschît muta'áwwiq (*od.* laqqîs), *od.* تعوقت حتى جيت ta'awwáqt

ḥátta dschît; *du stehst spät auf* تقوم متعوق taqûm muta'áwwiq, *od.* تتعوق حتى تقوم (او بالقيام) teta'áwwaq ḥátta taqûm (*od.* bi'l-qijâm).

Spaten *s. m.* فاس fâs *pl.* fāsât; مر marr.

Spazieren *v. n. spazieren gehen* تنزه tenázzah, jetenázzah; تفسح tefássaḥ, jetefássaḥ; تمشى temáschscha; دار dâr, jedûr; سير sájjar; *Maghr.* حوس ḥáwwas, juḥáwwis; — *Spaziergang s. m.* تنزه tenázzuh; نزهة núz'he; سيران sejerân; *lafs uns einen Sp. machen* رح بنا نتفسح (او نتنزه) ruḥ b'nâ netefássaḥ (*od.* netenázzah); *wir haben einen Sp. gemacht* درنا دورة dúrnā dáwre; *Spazierort, Promenade* منتزه muntázah.

Specht *s. m.* نقار الخشب naqqâr el-cháschab; *Maghr.* هداد hed-dâd (طير).

Specificiren *v. t.* بين bájjan, jubájjin; عين 'ájjan, ju'ájjin; — *Specification s. f.* تبيين tebjîn, تعيين ta'jîn; — *Specifisch a.* خاص châßß; مختص ب muchtâßß bi.

Speck *s. m. des Schweins* شحم الخنزير scha'hm el-chinzîr.

Speculation *s f. kaufmänn.* مضاربة متجر mudhârabe mát'dschar.

Spedition *s. f.* ارسال irsâl, ارسالية irsālijje; — *Spediteur s. m.* مرسل múrsil.

Speer *s. m. siehe Spiefs.*

Speichel *s. m.* ريق rîq; *der Kinder* لعاب lu'âb; *Auswurf* بزاق buzâq; بزقة bázqe; تفل tafl, tufl.

Speicher *s. m.* انبار embâr *pl.* انابر enâbir; مخزن máchzen *pl.* مخازن machâzin; بيت المونة bêt el-mûna; *für Korn* شونة schûne; طبقة الحبوب thábaqet el-ḥubûb; *öffentlicher* هرى húri *pl.* اهراء á'hrā.

Speien *v. a. siehe Spucken.*

Speise *s. f.* اكل akl, âkl; طعام tha'âm *pl.* اطعمة áth'ime *u.* طعامات tha'āmât; قوت qût; غذاء ghidâ *pl.* اغذية ághdije; *gekochte* طبيخ thabîch.

Speisen *v. a.* اكل ákal, jâkul; طعم thá'im, játh'am; — *v. t. Einen* اطعم áth'am, júth'im; — *Speisung s. f.* اطعام ith'âm.

Speiseröhre *s. f.* بلعم búl'um *u.* بلعوم bul'ûm *pl.* بلاعم balâ'im.

Spengler *s. m. siehe Spängler.*

Sperber *s m.* باشق bâschiq *pl.* بواشق bawâschiq; باز bâz *pl.* بازات bāzât; اسبر ísbir, اسپير ispîr.

Sperling *s. m.* عصفور 'aßfûr *pl.* عصافير 'aßāfîr; دورى dûrij; *Maghr.* برطال burthâl.

Sperren *v. t.* سد sadd, jesúdd; تربس tárbas, jutárbis; دربس dárbas; *eine Strafse* سد الزقاق sadd ez-zuqâq; *siehe Schliefsen.*

Spezereien *s. f. pl.* بهارات behārât; عطريات 'ithrijjât.

Sphäre *s. f.* كرة kóra; كرة فلك kórat félek; — *sphärisch a.* كرى kórij.

Spiegel *s. m.* مرآة mir'ât, *vulg.* مراية mirâje *pl.* مراء marâ *u.* مرايا marâjā, *vulg.* مرايات marājât.

Spiel *s. n.* لعب lá'ab, lé'ab; لعبة lé'abe; *um Geld* لعب قمار lé'ab qimâr; *ein Spiel Karten* شدة ورق schíddet wáraq.

Spielen *v. n.* لعب lá'ib, jál'ab; لاعب lâ'ab, julâ'ib; داعب dâ'ab, judâ'ib; *um Geld* لعب القمار lá'ib el-qimâr; *ein Instrument* دق على dáqq (jedúqq) 'ála.

Spieler *s. m.* لعّاب la''âb; لعيب li''îb, la''ib.

Spielzeug *s. n.* لعبة lá'abe, lé'abe.

Spiefs *s. m.* حربة hárbe *pl.* حراب hirâb; *siehe Lanze, Bratspiefs;* — *Spiefsen v. t.* شك بالحربة schakk (jeschúkk) bi'l-hárbe.

Spiefsglas *s. n. siehe Antimon.*

Spinat *s. m.* اسبانج isbânedsch; سبانج sibânedsch.

Spindel *s. f.* مغزل míghzal *pl.* مغازل maghâzil.

Spinne *s. f.* عنكبوت 'ankabût *pl.* عناكب 'anâkib *u.* عناكبيت 'anākebît; غزالة ghazzâle; *grofse, giftige* رتيلاء rutéilā *pl.* ruteilawât; — *Spinnwebe s. f.* نسج (او عش) العنكبوت nes'dsch (*od.* 'uschsch) el-'ankabût *pl.* نساج nisâdsch *u.* عشاش 'ischâsch.

Spinnen *v. t.* غزل gházal, jághzil; *gesponnen a.* مغزول maghzûl; *gesponnene Baumwolle* غزل قطن ghazl qóthon; *Seide* غزل حرير ghazl harîr.

Spinner *s. m.* غزال ghazzâl *pl.* în; *Spinnerin s. f.* غزالة ghazzâle *pl.* ât; — *Spinnerei s. f.* مغزل mághzal.

Spinnrad *s. n.* دولاب للغزل dūlâb li'l-ghazl; — *Spinnrocken s. m.* ركة rúkke.

Spion *s. m.* جاسوس dschāsûs *pl.* جواسيس dschawāsîs; جساس dschessâs; — *Spionage s. f.* تجسيس tedschsîs; اجتساس idschtisâs; — *Spioniren v. a.* تجسس tedschássas, jetedschássas.

Spirale *s. f. Linie* خط ملتف chatth multáff; — *Spiralfeder s. f.* لولب láulab *pl.* لوالب lawâlib; لولب ملتف láulab multáff; — *Spiralig a.* ملتف multáff; لولبي láulabij; ملولب muláulab.

Spiritus *s. m.* روح العرقي rûh el-'áraqij.

Spital *s. n. siehe Hospital.*

Spitz, Spitzig *a.* مسنون mesnûn; سنين senîn; ماضى mádhī; مروس muráwwas; راسه مسنون râs'hu mesnûn.

Spitze *s. f.* سن sinn *pl.* اسنان esnân; *der Lanze* سنان رمح sinân rumh *pl.* اسنة esínne; *der Nadel* راس الابرة râs el-íbre *pl.* رووس ru'ûs; — *geklöppelte Spitzen* تخريمة tachrîme *pl.* tachrīmât *u.* تخاريم tachārîm.

Spitzen *v. t. die Spitze schärfen* سن راسه sann (jesúnn) râs'hu; حدد háddad, juháddid.

Spitzmaus *s. f.* فارة السمّ fâret es-sámm.

Splitter *s. m. Holz* شرتة schérte; قطعة خشب qíthʿat cháschab; *Stein* نحاتة nuhâte.

Sporn *s. m.* مهمز mi'hmaz *u.* مهماز mi'hmâz *pl.* مهاميز mehâmiz; شوكة scháuke, schôke *coll.* شوك schôk; *Maghr.* شبير schabîr; — **Spornen** *v. t. ein Pferd* همز الحصان hámmaz (juhámmiz) el-hiṣân; نغش بالشوك nághasch (jánghasch) bi'sch-schôk.

Spott *s. m.* **Spötterei** *s. f.* هزوء húzu, huzw; هزا huzâ; استهزاء isti'hzâ; سخر sáchar; — **Spotten** *v. a. über Einen* استهزا ب istá'hza (jestá'hzī) bi; سخر ب sáchir (jés'char) bi; — **Spötter** *s. m.* كثير الهزوء ketir el-húzu; مسخراتي mes'charâtij; — *Spöttisch a.* مستهزى mustá'hzī.

Sprache *s. f. die menschliche Rede* كلام kalám, kelâm; نطق nuthq (*Logische Rede*); *eines Volkes* لسان lisan *pl.* السن álsun *u.* السنة álsine; لغة lóghat *pl.* لغات lughât; *die deutsche Spr.* اللسان النمساوى el-lisân en-nimsâwij, اللغة النمساوية el-lóghat en-nimsāwijje; *siehe Arabisch.* — *Sprachkunde s. f.* علم اللغة ʿilm el-lóghat; معرفة اللغات máʿrifet el-loghât; — *Sprachlehre s. f. siehe Grammatik.*

Sprechen *v. a.* (*logisch reden* نطق náthaq, jánthiq); تكلم tekállam, jetekállam; حكى háka, jáhkī; *Syr.* لقش láqasch, jálqusch; *mit Einem über Etwas* كلم احدا فى شى kállam (jukállim) áhadan fī schê, تكلم او تحدث معه عن شى tekállam *od.* tahâddaç máʿahu ʿan schê: *ich habe mit dem Minister von Ihnen gesprochen* كلمت الوزير فيك kallámt el-wezir fik; *deutsch sprechen* تكلم نمساوى او بالنمساوى tekállam nimsâwij *od.* bi'n-nimsâwij, حكى بالنمساوى háka bi'n-nimsâwij; *sprechen Sie arabisch?* تتكلم بالعربى tetekállam bi'l-ʿárabij? *leise mit Einem sprechen* وشوش احدا wáschwasch (juwáschwisch) áhadan, توشوش معه tawáschwasch máʿa'hu; *sprich laut!* تكلم بالعالى tekállam bi'l-âlī! *leise* بالواطى bi'l-wâthī.

Sprengen *v. t. in die Luft* طير او اطار فى الهوا thajjar (juthájjir) *od.* athâr (juthîr) fi'l-háuā; — *besprengen* رش raschsch, jerúschsch; — *Sprengwedel s. m.* مرشة miráschsche.

Sprichwort *s. n.* مثل máçal, mésel *pl.* امثال emçâl; *zum Spr. werden* ضرب به الامثال dhúrib b'hu el-emçâl; — *Spichwörtlich a.* امثالى emçâlij.

Springbrunnen *s. m.* فسقية fisqîjje *pl.* فساقى fesâqī; شادروان schādirwân.

Springen *v. a.* نط natth, jenútth; وثب wáçab, *Aor.* يثب jáçib;

قفز qáfaz, jáqfiz; *in die Luft* ثار في الهوا thâr (jathîr) fi'l-háua.

Springfeder *s. f.* لولب láulab *pl.* لوالب lawâlib.

Spritze *s. f. kleine* محقنة míhqane; ترمبة turúmbe, thulúmbe.

Spritzen *v. a.* بخ bachch, jebúchch.

Sprosse *s. m.* Spröſsling *s. m. von Pflanzen* فرع far'a *pl.* فروع furû'; خلفة chílfe *pl.* اخلاف achlâf; فرخ farch *pl.* فروخ furûch; — *einer Leiter* درجة dáradsche; — Sprossen *v. n.* فرع فروع fárra' (jufárri') furû'; خلف خلوف chállaf chulûf; فرخ فروخ fárrach furûch.

Spruch *s. m.* قول qaul, qôl *pl.* اقوال aqwâl; حكمة híkme *pl.* حكم híkam.

Sprüchwort *s. n. siehe Sprichwort.*

Sprung *s. m.* نطة nátthe; قفزة qáfze *u.* قمزة qámze; *vom Zerspringen* شقة scháqqe.

Spucken *v. a.* بزق bázaq, jébzuq (*od.* بصق *u.* بسق); تفل táfal, jétful; تف taff, jetúff; — *Spucknapf s. m.* مبزقة míbzaqe; تفلدان tafeldân; متفة mitáffe.

Spülen *v. t. siehe Ausspülen.*

Spur *s. f.* اثر áçar *pl.* اثار āçâr; *Eines Spur verfolgen:* Spüren *v. a.* تبع اثره tába' (jétba') áçar'hu, تبعه على الاثار tába'hu 'ála'l-āçâr.

Staar *s. m. Vogel* زرزور zerzûr *pl.* زرازير zerāzîr; زرنور zernûr; *der Augen: weiſser Fleck* بياضة في العين bajâdhe fi'l-'ain; *grauer* ريشة rîsche; *schwarzer* غشاوة ghaschâwe.

Staat *s. m. polit.* دولة dáule, dáwle *pl.* دول dúwal; *Staatsregierung* الحكم el-húkm; *Staatsgesetze* قواعد الحكم qawâ'id el-húkm; *Staatsrath* ارباب الديوان arbâb ed-dīwân.

Stab *s. m. siehe Stock; militär.* اركان الحرب arkân el-harb.

Stachel *s. m. von Eisen* منخز mínchaz *pl.* مناخز menâchiz; منخاس minchâs *pl.* مناخيس menāchîs; ناخوزة nāchûze *pl.* نواخيز nawāchîz; *Ochsenstachel* مساس البقر messâs el-báqar; *der Biene* عقص 'aqß; شوكة schôke; — Stachelig *a.* ذو شوك dsû schôk; — Stacheln *v. t.* نخز náchaz, jénchaz; نخس náchas.

Stachelschwein *s. n.* قنفذة qúnfude *pl.* قنافذ qanâfid; نيس nîs; *Maghr.* ضربان dhurbân.

Stadt *s. f.* مدينة medîne *pl.* مدن múdun *u.* مداين medâjin; بلد bálad, béled *pl.* بلاد bilâd *u.* بلدان buldân; *die beiden heiligen Städte Mekka und Medina* الحرمين el-haraméjn; *siehe Hauptstadt;* — Städtchen *s. n.* بليدة buléide; قرية qárje *pl.* قرى qíra; — *Städter s. m.* اهل البلد a'hl el-béled; — *Städtisch a.* متمدن mutemád-

din; — *Stadtmauer s. f.* سور sûr *pl.* اسوار eswâr.

Stahl *s. m.* صلب ṣulb; فولاد fūlâd, بولاد būlâd; — Stählen *v. t. das Eisen* طعم الحديد بالبولاد thá''am (juthá''im) el-ḥadîd bi'l-būlâd; — Stählern *a.* من بولاد min būlâd.

Stall *s. m.* اصطبل iṣthábl; اخور achôr; — *Stallknecht s. m.* سايس sâjis *pl.* سياس sujjâs; — *Stallmeister s. m.* امير اخور amîr achôr, *vulg.* imrachôr.

Stamm *s. m. des Baumes, Ursprung* اصل aṣl *pl.* اصول uṣûl; ساق شجر sâq schádschar *pl.* سيقان sīqân; بدن الشجرة béden esch-schádschare *pl.* ابدان ebdân; *Volksstamm* عشيرة 'aschîre *pl.* عشاير 'aschâjir; شعب schi'b, schá'ab; قبيلة qabîle *pl.* قبايل qabâjil; سبط sibth *pl.* اسباط esbâth; *Maghr.* عرش 'arsch *pl.* اعراش a'rásch.

Stammbaum *s. m.* نسب násab, néseb *pl.* انساب ensâb.

Stammeln *v. a.* لكن lákin, jálkan; تمتم támtam, jutámtim; *das Stammeln* لكونة lukûne; — *Stammelnd a. Stammler s. m.* الكن álkan, *fem.* لكنا láknā *pl.* لكن lukn.

Stammvater *s. m.* اصل aṣl.

Stämpel *s. m.* دمغة dámgha; علامة 'alâme; — Stämpeln *v. t.* دمغ dámmagh, judámmigh; Gestämpelt *a.* مختوم بالدمغة machtûm bi'd-dámgha.

Stampfe *s. f.* مدقة midáqqe; — Stampfen *v. t. im Mörser* دق daqq, jedúqq; سحق sáḥaq, jésḥaq; *ganz zerstampfen* هرس háras, já'hrus *u.* hárras, juhárris.

Stand *s. m. Ort* موضع máudha' *pl.* مواضع mawâdhi'; *Zustand* حال ḥâl, ḥâle; *Rang* مقام maqâm; مرتبة mártabe.

Standhaft *a.* مداوم mudâwim; مستمر mustemírr; — Standhaftigkeit *s. f.* مداومة mudâwame; عزم 'azm; استمرار istimrâr.

Stange *s. f.* عصاية طويلة 'aṣâje thawîle; شوحية schūḥîjje *pl.* شواحي schawâḥī.

Stängel *s. m.* ساق نبات sâq nebât *pl.* سيقان sīqân; شتلة schétle.

Staniol *s. m.* صفيحة قزدير ṣafîḥet qazdîr.

Stark *a.* قوي qáuij; شديد schedîd; *stärker* اقوى áqwa, اشد aschádd; *das Recht des Stärkeren siegt* حق القوى اقوى ḥaqq el-qáuij áqwa; *grofs u. stark gewachsen* عفي 'áfij, متعافي muta'âfī; *starker Wind* ريح شديد rîḥ schedîd; *Tabak* تتن سرت او حامي tútun sert *od.* ḥâmī; *Stoff* قماش تخين qumâsch tachîn; *dauerhaft* جامد dschâmid, ماكن mâkin.

Stärke *s. f.* قوة qúwwe; قدرة qúdre; شدة schidde; *einer Festung* مناعة الحصن menâ'et el-ḥiṣn; *überlegene St.* قوة قاهرة

qúwwe qâhire; — *aus Stärkmehl* نشاء neschâ (نشاستج).

Stärken *v. t.* قوّى qáwwa, juqáwwī; شدّد scháddad, juscháddid; — Stärkend *a.* مقوّى muqáwwī; مشدّد muscháddid; — Stärkung *s. f.* تقوية táqwije; تشديد teschdîd.

Stärkemehl *s. n.* نشاء neschâ.

Starr *a. Glied* خدر chádir; خدران chadrân; *starr vor Kälte* متخشّب من البرد mutacháschschib min el-bard; — Starren *v. n. starr sein* تخدّر tacháddar, jetacháddar; اختدر ichtádar, jachtádir; — Starrheit *s. f.* خدر chádar; خمود chumûd.

Starrkrampf *s. m.* Starrsucht *s. f.* نقطة núqtha.

Statik *s. f.* علم موازنة الاجسام 'ilm muwâzanet el-edschsâm.

Station *s, f.* محطّ mahátth, محطّة mihátthe; حطّة hátthe; مرحل márhal *pl.* مراحل merâhil; *Relais* مربط márbath *pl.* مرابط merâbith.

Statistik *s. f. polit.* علم اعتبار البلاد 'ilm i'tibâr el-bilâd.

Statt *s. f.* محلّ mahâll; موضع máudha'; *Statt finden* حصل háßal, jáhßal; حدث hádiç, jáhdaç; *von Statten gehen siehe Gelingen;* — *praep. siehe Anstatt.*

Stätte *s. f.* مكان mekân; موضع máudha'; مطرح máthrah.

Statthalter *s. m.* والى wâlī *pl.* ولاة wulât; حاكم hâkim *pl.* حكّام hukkâm; باشا bâschā *pl.* باشوات bāschawât; *kleiner* قايم مقام qâjim maqâm; — Statthalterschaft *s. f.* ولاية wilâje; ايالة ijâle.

Statue *s. f. siehe Bildsäule.*

Statur *s. f.* قامة qâme; صورة ßûra.

Staub *s. m.* تراب turâb; غبرة ghábare; غبار ghubâr; عفرة 'úfre; *Staub machen* غبّر ghábbar, jughábbir; *mach uns keinen Staub!* لا تغبّر علينا lâ tughábbir 'alênā!

Staubfäden *s. m. pl.* طرح ذكر النبات tharh dsákar en-nebât.

Staubig *a.* مغبّر mughábbir; ملآن تراب mel'ân turâb.

Staude *s. f.* شجرة صغيرة schádschare ßaghîre; schudschéire.

Staunen *v. n.* استعجب istá'dschab, jestá'dschib; تعجّب ta'áddschab, jeta'áddschab; اندهش indáhasch, jendáhisch; *das Staunen* تعجّب ta'áddschub; دهشة dáhasche; حيرة hîre.

Stechapfel *s. m.* جوز ماثل dschôz mâçil; طاطلة thâthale.

Stechen *v. t.* نخز náchaz, jénchaz; شكّ schakk, jeschúkk; غزّ ghazz, jaghízz; *mit der Lanze* طعن thá'an, játh'an; *Nadel* غرز gháraz, jághriz; *ein Dorn hat mich gestochen* شكّتنى شوكة schákket'nī schôke; *eine Biene* نخزتنى نحلة náchazet'nī ná'hle; *Skorpion* لدغ ládagh, jáldagh; *stechender Schmerz* وجع ناخز wádscha' nâchiz; — *sich stechen v. r.* انشكّ inschákk, jenschákk; —

in Kupfer stechen نقش náqasch, jánqusch.

Stechfliege *s. f.* ناموسة nāmûse.

Stecken *s. m. siehe Stock.*

Stecken *v. t. in die Erde* ركز في الارض rákaz (járkiz) fi'l-árdh; *in die Tasche* ادخل في الجيب ádschal (júdchil) fi'l-dschêb, حط في جيبة hatth (jahútth) fi dschêb'-hu; *den Schlüssel in's Schloſs* ركب المفتاح في القفل rákkab (jurákkib) el-miftâh fi'l-qúfl; *stecken bleiben, im Koth* طمس او تطمس في الطين thámas (játhmus) *od.* tathámmas fi'th-thîn, تغرز في الوحل tagharraz fi'l-wa'hl; *in der Rede* توقف tawáqqaf, jetawáqqaf, انقطع عن الكلام inqátha' (janqáthi') 'an el-kalâm.

Stecknadel *s. f.* دبوس debbûs *pl.* دبابيس debābîs.

Steg *s. m.* سبيل sebîl; *über Wasser* قنطرة qánthare.

Stegreif *s. m. aus dem St.* ارتجالا irtidschâlan; بديها bedîhan, على البديهة 'ála'l-bedîhe; *aus dem St. sprechen, dichten, improvisiren* ارتجل irtádschal, jartádschil; *Stegreifdichter* مرتجل murtádschil; *Improvisation* ارتجال irtidschâl; بداهة bedâhe.

Stehen *v. n. aufrecht st.* وقف wáqaf, *Aor.* يقف jáqif; قام qâm (jaqûm) wâqif; *das Stehen* وقفة wáqfe; *stehend a.* واقف wâqif *pl.* وقوف wuqûf; *stehen bleiben* وقف wáqaf, jáqif; wáqqaf, juwáqqif; توقف tawáqqaf: *bleibe stehen!* قف qif! وقف wáqqif! وقف عندك wáqqif 'ándak! *ihr steht alle unter meinem Befehl* كلكم تحت حكمي kúll'kum taht húkmî; *es steht nicht bei mir* ما في يدي mâ fi jáddî; *wie steht's?* كيف الحال kêf el-hâl? *wie steht's mit Ihrer Angelegenheit?* كيف شغلك kêf schúghlak? *das steht Ihnen gut* هذا يليق لك hâdsa jálbaq lak; *dies Kleid steht Ihnen nicht* ما تجي عليك هذه البدلة mâ têdschî 'alêk hâdsi el-bédle.

Stehlen *v. t.* سرق sáraq, jésriq; نشل náschal, jénschil.

Steif *a.* جامد dschâmid; يابس jâbis; موتر muwáttar; — Steifheit *s. f.* توتير tautîr; يبس jubs; جمود dschumûd.

Steigbügel *s. m.* ركاب rikâb *pl.* rikābât *u.* ركب rúkub; زنكية zenkîjje, زنكاوة zenkâwe *pl.* زنكاوات zenkāwât.

Steigen *v. n. in die Höhe* ارتفع irtáfa', jartáfi'; علا 'álā, já'lî *u.* já'lū; تصاعد taßâ'ad, jetaßâ'ad; طلع thála', játhla': *das Wasser ist gestiegen* نما او علا الماء námā (jénmū) *od.* 'álā el-mâ; *steige auf den Baum!* اطلع الى الشجرة íthla' íla'sch-schádschare; *auf's Pferd* ركب على الحصان rákib (járkab) 'ála'l-hißân; *auf den Berg* طلع الجبل thála' el-dschébel, صعد على الجبل ßá'ad (jáß'ad) 'ála'l-dschébel; *steige auf*

die Leiter! اطلع السلم íthla' es-síllim! اصعد في السلم ịβ'ad fi's-síllim; *der Preis des Tuches ist gestiegen* غلى سعر الجوخ ghála (jághlī) si'r el-dschûch *od.* ازداد سعره izdâd (jezdâd) si'r'hu; *der Kaffee ist auf 30 Piaster gestiegen* بلغ ثمن البن ثلاثين قرش bálagh (jéblugh) çáman el-búnn telātîn qirsch *od.* ارتفع سعر البن الى ثلاثين قرش irtáfa' si'r el-búnn íla telātîn qirsch; — *das Steigen des Wassers* نمو numúww; علو 'ulúww, 'úluw; *des Preises* ازدياد izdijâd.

Steigern *v. t. den Preis der Waaren* زود سعر البضاعة záwwad (juzáwwid) si'r el-bidhâ'c; غلى ghálla, jughállī; — Steigerung *s. f.* تزويد tezwîd; تغلية tágh-lije; *stufenweise St.* تدريج tedrîdsch; مدارجة mudâradsche.

Steil *a.* واقف wâqif; شامخ schâmich (جبل); — Steilheit *s. f.* وقوف الجبل wuqûf el-dschébel.

Stein *s. m.* حجر ḥádschar *coll.*, *ein St.* حجرة ḥádschare *pl.* احجار aḥdschâr, حجارة ḥadschâre *u.* حجار ḥidschâr; *Steinbau* قبو qábu, qabw; *ist dies Gebäude von Stein od. von Holz?* هذه العمارة قبو والا خشب hâdsi el-'imâre qábu wá'llā cháschab? — *edle Steine* حجار كريمة ḥidschâr karîme; *Steine behauen* نحت احجار náḥat (jénḥat) aḥdschâr; *behauener St.* حجر منحوت او نحيت ḥádschar menḥût *od.* naḥît; *Steinplatte* بلاطة balâthe *coll.* بلاط balâth; *Chausseesteine, Makadam* حجرية ḥadscharîjje; *Blasenstein* حصا ḥáβā, *ein Bl.* حصاة ḥaβât; *St. im Brettspiel* فلس طاولة fils thâwola *pl.* فلوس fulûs; *Fruchtstein* نواية nawâje *coll.* نوى náwa; *Stein des Anstoſses* حجر العثرة ḥádschar el-'áçre; *zu Stein werden, versteinern* حجر ḥádschar, juḥáddschir *u.* تحجر taḥádschar; — *Steinern a.* من حجر min ḥádschar.

Steinbock *s. m. im Thierkreis* برج الجدي burdsch el-dschédi.

Steinbruch *s. m.* محجر má'ḥdschar *pl.* محاجر maḥâdschir; معدن حجر má'din ḥádschar *pl.* معادن ma'âdin.

Steineiche *s. f.* سنديان sindijân; سندياد sindijâd.

Steinhauer, Steinmetz *s. m.* حجار ḥaddschâr *pl.* în; نحات naḥḥât *pl.* în; — *Steinmeiſsel s. m.* منحت mínḥat *pl.* مناحت menâḥit.

Steinigen *v. t.* رجم rádscham, járdschum; *gesteinigt* رجيم radschîm, مرجوم mardschûm; *Satan* شيطان الرجيم schejthân er-radschîm; — Steinigung *s. f.* رجم radschm.

Steinkohle *s. f.* فحم ارضى fa'ḥm árdhij; — *Steinkohlengrube s. f.* معدن فحم ارضى má'din fa'ḥm árdhij *pl.* معادن ma'âdin.

Steinöl *s. n.* نفط nafth.

Steinpflaster *s. n.* بلاط balâth.

Steinsalz *s. n.* ملح معدني milh má'dinij; ملح مختوم milh machtûm.

Steinschnitt *s. m.* شق لاستخراج الحصاة schaqq li-istichrâdsch el-haßât.

Steis *s. m. siehe Hintere.*

Stelle *s. f. Ort* موضع máudha' *pl.* مواضع mawâdhi'; محل maháll; *an Deiner Stelle* في موضعك fi máudha'ak; *wenn du an meiner Stelle wärest* لو كنت في موضعي lau kunt fi máudha'ī; *auf der Stelle, sogleich* حالا hâlan, في ساعة الحال fi sâ'et el-hâl, من وقته min wáqt'hu; — *siehe Amt.*

Stellen *v. t.* حط hatth, jahútth; جعل dschá'al, jédsch'al; وضع wádha', *Aor.* يضع jádha'; *in Ordnung* رتب ráttab, juráttib, ركن rákkan, jurákkin; *stelle den Stuhl an seinen Platz* حط الكرسي في مكانه hutth el-kúrsij fi mekân'hu! *stelle Alles an seinen Ort!* رتب او ركن كل شي في موضعه ráttib *od.* rákkin kull schê fi máudha'hu! *stelle es wieder auf seinen Platz* رده الى موضعه rúdd'hu íla máudha'hu; *in Reihe stellen* صف ßaff, jaßúff; *Teller und Gläser* رص الصحون والاقداح raßß (jcrúßß) eß-ßuhûn wa'l-aqdâh; — *v. r. sich stellen als ob* عمل روحه او حاله 'ámal rûh'hu *od.* hâl'hu, صير روحه كانه ßájjar (jußájjir) rûhhu ka'ánn'hu; *du hast dich gestellt, als ob du uns nicht sähest* عملت روحك ما انتاشي شايفنا 'amált rûhak mā 'ntâsch schâjif'nā; *er stellt sich taub* عمل اطرش 'ámal áthrasch; *du stellst dich dumm* تعمل حالك غشيم tá'mal hâlak ghaschîm *od.* تغشم حالك tugháschschim hâlak.

Stellung *s. f. Ort* مقام maqâm; موضع máudha'; *einer Armee* محطة mahátthe; مركز márkaz *pl.* مراكز merâkiz; *des Körpers* حالة hâle, هيئة hîjje (hí'je), قعدة qá'ade.

Stellvertreter *s. m.* نايب nâjib *pl.* نواب nuwwâb; خليفة chalîfe *pl.* خلفاء chúlafā; *bevollmächtigter* وكيل wakîl *pl.* وكلاء wúkalā.

Stelze *s. f.* عكازة 'ukkâze *pl.* عكاكيز 'akākîz.

Stempel *s. m. siehe Stämpel.*

Stengel *s. m. siehe Stängel.*

Sterben *v. n.* مات mât, jemût; توفي tuwúffija (*Pass. V*); قضى نحبه qádha (jáqdhī) ná'hb'hu; *an der Schwindsucht st.* مات من داء السل mât min dâ es-síll; *er ist im Sterben* هو في حال الموت húa fi hâl el-máut.

Sterblich *a.* فاني fânī; *alle Menschen sind st.* كل نفس ذايقة الموت kull náfs dsâjiqet el-máut.

Stern *s. m.* نجم nedschm *coll., ein St.* نجمة nédschme, *vulg.* nídschme *pl.* نجوم nudschûm; كوكب káukab *pl.* كواكب kawâkib; — *Ordensstern* نيشان, نشان

nīschân; — *Sternbild s. n.* صورة نجوم ßûrat nudschûm *pl.* صور ßúwar; *des Thierkreises* برج burdsch *pl.* بروج burûdsch; — *Sternschnuppe s. f.* شهاب schihâb *pl.* شهب schúhub; خرعة نجم chúr'at nedschm; — *Gestirnt a.* متنجم mutenád-dschim; — *die Sterne beobachten* رصد الكواكب ráßad (járßud) el-kawâkib; *die Beobachtung* رصد raßd; *Beobachtungsinstrument* آلة رصدية âle raßdîjje *pl.* ālât raß-dîjje; *Sternwarte s. f. Observatorium* مرصد الكواكب márßad el-kawâkib, بيت الرصد bêt er-raßd; — *Sterndeutung, Sternkunde siehe Astrologie, Astronomie.*

Stets *adv.* دايما dâjiman; *siehe Immer.*

Steuer *s. f.* ميري mîrij; مال الميري mâl el-mîrij: تكليف teklîf *pl.* تكاليف tekālîf; مكس maks *pl.* مكوس mukûs; رسم resm *pl.* رسوم rusûm; *Einkommens- u. Vermögenssteuer* فرضة fárdhe, fírdhe, *vulg.* فردة fírde *pl.* فرايض farâjidh; *Haus- u. Grundsteuer* حكر hukr; — *Kopfsteuer der Ungläubigen* جزية dschízje *pl.* جزى dschíza *(die Steuerquittung trägt die Aufschrift* جز الراس dschezz er-râs *d. i. [Loskauf vom] Abschneiden des Kopfes)*, خراج charâdsch. جوالة dschawâle; *Steuern auflegen* القى او رمى تكاليف على الناس álqa (júlqī) *od.* ráma (jármī) tekālîf 'ála'n-nâs; *mit Steuern überhäufen* جار عليهم او وغلهم بالفرايض dschâr (jedschúr) 'alêhum *od.* wághghal-(juwághghil-)hum bi'l-farâjidh. — *Steuereinnehmer s. m.* جابي dschâbī; ماكس mâ-kis; — *Steuererhebung s. f.* تمكيس temkîs.

Steuer *s. n.* Steuerruder *s. n.* دفة المركب déffet el-márkeb *pl.* دفوف dufûf; يد الدفة jad ed-déffe; دمان demân, دومان dūmân; — *Steuermann s. m.* مدبر المركب mudábbir el-márkeb; مستعمل المركب mustá'-mil el-márkeb; بلوطا bilôtha; — Steuern *v. t. ein Schiff* دبر المركب dábbar (judábbir) el-márkeb.

Stich *s. m. der Lanze* طعنة thá'ane; ضربة dhárbe; شكة schékke *(auch Dorn)*; *Insekt* نخزة náchze, نخسة náchse; *Skorpion* لدغة ládgha; *Seitenstechen* نخزة náchze, شكة schékke; — *siehe Kupferstich.*

Sticken *v. t.* طرز thárraz, juthárriz; *mit Gold gestickt* مطرز بالذهب muthárraz bi'd-dáhab, مشغل بالقصب mucshághghal bi'l-qâßab; — Sticker *s. m.* طراز tharrâz, مطرز muthárriz; — Stickerei *s. f.* طرازة thirâze, تطريز tathrîz.

Stiefel *s. m.* جزمة dschízme *pl.* جزمات dschizmât *u.* جزم dschí-zam; جزمة tschízme; زربول zerbûl *pl.* زرابيل zerābîl.

Stiege *s. f.* سلم súllam, súllum, síllim *pl.* سلالم selâlim; درج dáradsch.

Stieglitz *s m.* (طير) زقيقية zuqaiqîjje; *siehe Distelfink.*

Stiel *s. m. einer Pflanze* ساق نبات sâq nebât *pl.* سيقان sīqân; شتلة schétle; *eines Blattes. einer Frucht* راس râs *pl.* رؤوس ru'ûs; *eines Instruments* يد jad, *vulg.* ايد îd; قبضة qábdhe; *eines Messers* نصاب السكينة nißâb es-sikkîne; مسكة múske.

Stier *s. m.* ثور taur, tôr *pl.* ثيران tīrân *u.* اثوار atwâr.

Stiften *v. t.* اسّس ássas, ju'ássis; *ein frommes Legat* أوقف áuqaf, jûqif; *gestiftet* موقوف mauqûf; — Stiftung *s. f. fromme* وقف waqf *pl.* أوقاف auqâf, *vulg.* وقوف wuqûf; — Stifter *s. m.* الواقف el-wâqif.

Still *a. schweigend* سكوت sekût; — *Stille s. f.* سكوت sukût; *siehe Ruhe, Schweigen.*

Stillen *v. t. den Schmerz* نيم الوجع nájjam (junájjim) el-wádscha'; سكن sákkan, jusákkin; هدى hádda, juháddī; *das Blut* قطع الدم qátha' (jáqtha') ed-dám, حجز سيلان الدم hádschaz (jáhdschuz) sejelân ed-dám; *den Durst* دفع العطش dáfa' (jédfa') el-'áthesch, بل الريق ball (jebúll) er-rîq; *ein Kind* ارضع الولد árdha' (júrdhi') el-wálad; — Stillung *s. f. des Blutes* تقطيع الدم taqthî' ed-dám.

Stillschweigen *v. n. u. s. n. siehe Schweigen.*

Stillstand *s. m.* انقطاع inqithâ'; توقيف tauqîf; توقف tawáqquf.

Stimme *s. f.* صوت ßaut, ßôt *pl.* اصوات aßwât; حس hass, hiss; *mit lauter St.* باعلى صوته bi-á'la ßôt'hu; *Sentenz* راي râï *pl.* ارا árā.

Stimmen *v. t. ein Instrument* عدل الالة 'áddal (ju'áddil) el-âle; *Saiten* شد الاوتار schadd (jeschídd) el-autâr; صلح ßállah, jußállih; — *für Einen votiren* اعطا احدا صوته á'tha (jú'thī) áhadan ßôt'hu; — *v. n. zusammenstimmen* اتفق ittáfaq, jettáfiq; *das Instrument stimmt* الالة معدلة او مصلحة el-âle mu'áddale *od.* mußállahe; — Stimmung *s. f. musikal.* اتفاق الاصوات ittifâq el-aßwât; *nom. act.* تعديل ta'dîl, تصليح taßlîh; — *des Gemüths* كيف kejf, kêf; خاطر châthir.

Stinken *v. n.* انتن ántan, júntin; نتن náttan, junáttin; — *Stinkend a.* منتن múntin.

Stinkthier *s. n.* قرقدون منتن qarqadûn múntin.

Stirne *s. f.* جبين dschebîn *pl.* اجبن ádschbun *u.* اجبنة ádschbine; جبهة dschéb'he *pl.* ât; صلعة ßúl'a.

Stock *s. m. zur Stütze* عصاء 'áßā; *ein St.* عصاة 'aßât, عصاية 'aßâje *pl.* عصي 'úßij; *Knüttel* نبوت nebbût *pl.* نبابيت nebābît; زقلة záqle; *zum Treiben* مسوقة

míswaqe; *im Stabspiel* جريد dscherîd; *Stockschläge s. m. pl. erhalten* اكل ضرب ákal (jâkul) dharb, اكل قتلة ákal qátle: *er hat hundert Stockschläge erhalten* اكل مية عصا ákal mîje ʿáβā; *die Bastonade* علقة ʿálqa (ʿúlqa) *pl.* علق ʿálaq (ʿúlaq); *die B. erhalten* اكل علقة ákal ʿálqa; — *Stockwerk s. n.* طبقة thábaqe *pl.* طبقات thabaqât; دور daur, dôr *pl.* ادوار edwâr.

Stocken *v. n. Wasser, Geschäfte* توقف tawáqqaf, jetawáqqaf; *in der Rede* انقطع عن الكلام inqátha' (jenqáthi') ʿan el-kalâm; — Stockung *s. f.* توقف tawáqquf, وقوف wuqûf, وقف حال waqf ḥâl; *es ist eine Stockung in den Handelsgeschäften eingetreten* صاير وقف حال على المتجر βâjir waqf ḥâl ʿála'l-mát'dschar.

Stockschläge *u.* Stockwerk *siehe Stock.*

Stockzahn *s. m.* ضرس dhirs *pl.* اضراس adhrâs *u.* ضروس dhurûs.

Stoff *s. m. Materie* مادة mâdde *pl.* مواد mawâdd; *Zeug* قماش qumâsch *pl.* اقمشة áqmische; *fester Stoff* قماش تخين qumâsch tachîn.

Stolpern *s. n.* عثر ʿáçar, jáʿçur; تعثور taʿáçwar, jetaʿáçwar.

Stolz *s. m.* كبريا kíbrijā; كبر kubr; نفخة náfche; شمخة schámche, تشامخ teschâmuch; *edler St.* عزة النفس ʿízzet en-náfs; *Eines Stolz brechen* كسر نفسه kásar (jéksir) náfs'hu; — *adj.* متكبر mutekábbir, نافخ nâfich; مفتخر muftáchir; شامخ schâmich.

Stopfen *v. t. verstopfen* سدّ sadd, jesúdd; *eine Pfeife* ملى او عبى القصبة málla (jumállī) *od.* ʿábba (juʿábbī) el-qáβabe; *den Leib* قبض qábbadh, juqábbidh; *Strümpfe etc.* رفا ráfa, járfī, رقع ráqqaʿ, juráqqiʿ; *Stopfnadel s. f.* مسلة misálle *pl.* مسال mesâll.

Stöpsel *s. m.* سدادة sidâde *pl.* سدايد sedâjid.

Storax *s. m.* ميعة máiʿe, mîʿa; اصطرك iβthórak.

Storch *s. m.* لقلق láqlaq *pl.* لقالق laqâliq; كركي kúrkij *pl.* كراكي karâkij; بولوجة bū-lûdscha, *Maghr.* بلارج bellâridsch (πελαργός); ابو سعد âbū sáʿad.

Stören *v. t. Eines Ruhe* كدر على káddar (jukáddir) ʿála; شوش على scháwwasch ʿála; *Einen in der Arbeit* منع احدا عن اشغاله mánaʿ (jémnaʿ) áḥad$_{an}$ ʿan eschghâl'hu, ثقل عليه çáqqal (juçáqqil) ʿalêhu; *die Ordnung* لخبط láchbath, juláchbith; *die öffentliche Ruhe* قلق الناس qállaq (juqálliq) en-nâs; — Störung *s. f.* تكدير tekdîr, تشويش teschwîsch; ثقلة çíqle; لخبطة láchbathe.

Stofs *s. m.* لطمة láthme; صدمة βádme; *gegenseitiger* اصطدام iβthidâm; *mit den Hörnern* نطحة náth'ḥa; *mit der Lanze* طعنة

thá'ane, ضربة dhárbe; — Stoſsen *v. t.* لطم látham, jálthum; صدم ßádam, jáßdum; *sich gegenseitig* اصطدم ißthádam, jaßthádim; *mit den Hörnern* نطح náthah, jánthah, *sich unter einander* تناطح tenâthah; *gestoſsen* نطيح nathîh, منطوح manthûh; *zu Pulver stoſsen* دق daqq, jedúqq; سحق sáhaq, jéshaq; *vom Throne st.* نزل عن كرسي الملك názzal (junázzil) 'an kúrsij el-múlk; *auf Einen st.* صادف ßâdaf, jußâdif, *feindlich* حمل او هجم على hámal (jáhmil) *od.* hádscham (já'hdschum) 'ála; — *sich stoſsen v. r. siehe Anstoſs, Anstoſsen.*

Stöſsel *s. m.* مدقة midáqqe; يد الهاون jad el-hâwan.

Stöſsig *a. Stier* نطّاح natthâh.

Stottern *v. n.* تمتم támtam, jutámtim; بلضم báldham, jubáldhim; *das Stottern* تمتمة timtâme; *Stotterer* متمتم mutámtim, مبلضم mubáldhim.

Strafbar *a.* مستحق القصاص mustahíqq el-qißâß.

Strafe *s. f.* قصاص qißâß, مقاصصة muqâßaße; عقوبة 'uqûbe, عقاب 'iqâb; جزاء dschezâ; *er wird schon seine St. erhalten* يلاقي جزاه julâqî dschezâhu; — Strafen *v. t. Einen wofür* قاصص احدا على شي qâßaß (juqâßiß) áhadan 'ála schéjin; عاقب 'âqab, ju'âqib; *mit dem Tode* قاصص بالموت qâßaß bi'l-máut; *um Geld* جرم dschâram, jédschrum; حط عليه جريمة hatth (jahútth) 'alêhu dscherîme.

Sträflich *a. siehe Strafbar.*

Straff *a.* موتر muwáttar; مقنب muqánnab.

Straflos *a.* غير معاقب ghêr mu'âqab; بلا قصاص bi-lâ qißâß; — *Straflosigkeit s. f.* عدم القصاص 'ádam el-qißâß.

Strahl *s. m.* شعاع schu'â' *pl.* اشعة aschí''e *u.* شعع schú'u'; — Strahlen *v. n.* شعشع schá'scha', juschá'schi'; اضاء adhâ, judhî; — Strahlend *a.* مشعشع muschá'schi'; مضيء mudhî; — Strahlung *s. f.* تشعشع teschá'schu'; — Strahlenbrechung *s. f. siehe Brechen, Brechung.*

Strand *s. m. des Meeres* ساحل البحر sâhil el-bahr *pl.* سواحل sawâhil; شاطي البحر schâthî el-bahr *pl.* شواطي schawâthî; — *Strandbewohner s. m.* سواحلي sawâhilij.

Stranden *v. n. Schiff* لطم المركب في ساحل البحر látham (jálthum) el-márkeb fi sâhil el-bahr; حرث hárraç, juhárriç; *Maghr.* شحط scháhath, jéschhath; — Strandung *s. f.* تحريث المركب في ساحل البحر tahriç el-márkeb fi sâhil el-bahr.

Strang *s. m.* حبل habl, hebl *pl.* حبال hibâl.

Stranguliren *v. t.* خنق chánaq, jéchniq.

Strafse *s. f. der Stadt* حارة hâre *pl.* hārât; سكة síkke *pl.* سكك síkak; زقاق zuqâq *pl.* zuqāqât *u.* ازقة azíqqe; *enge* زنقة zánqa *pl.* زنق zúnuq *u.* زناق zinâq, عطفة ʿáthfe; — *Strafse überhaupt* طريق tharîq *pl.* طرق thurq; *Heerstrafse* شارع عام schâriʿ ʿâmm *pl.* شوارع schawâriʿ; درب سلطاني darb sulthânij; جسر dschisr *pl.* جسور dschusûr; — *siehe Meerenge.*

Strafsenraub *s. m.* قطع الطرق qáthʿa eth-thúrq; — Strafsenräuber *s. m.* قطاع طريق qatthâʿ tharîq; حرامي harâmij.

Sträuben *s. n.* معارضة muʿâradhe; مخالفة muchâlafe; — *sich v. r.* عارض ʿâradh, juʿâridh; اعترض iʿtáradh, jaʿtáridh; خالف châlaf, juchâlif; — *Haare* انفش infáschsch, jenfáschsch.

Strauch *s. m.* شجيرة schudscháire

Straucheln *v. n.* عثر ʿáçar, jáʿçur; تعثور taʿáçwar, jetaʿáçwar.

Straufs *s. m. Blumen* باقة زهر bâqe záhar; مربط زهر mírbath *od.* rábthe zaʾhr; *Vogel* نعام naʿâm *coll.*, *ein Str.* نعامة naʿâme *pl.* نعايم naʿâjim; *Straufsenfedern* ريش النعام rîsch en-naʿâm.

Streben *s. n.* سعي sáʿi, جهد dscheʾhd; *hohes* همة عالية hímme ʿālijje; — *v. n. nach etwas* نافس في nâfas (junâfis) fī; قصد qáßad, jáqßud.

Strebepfeiler *s. m.* كبش kebsch *pl.* اكباش ekbâsch; عامود ʿāmûd *pl.* عوامد ʿawāmid.

Strebsam *a.* صاحب همة ßâhib hímme; مجتهد mudschtáhid.

Streckbar *s.* يتطرق jethatharraq; لين lájjin; -keit *s. f.* لينة lajâne; امتداد imtidâd.

Strecke *s. f.* مسافة mesâfe; مسيرة mesîre.

Strecken *v. t.* مد madd, jemúdd; *man mufs sich nach der Decke strecken* على قدر لحافك مد رجليك ʿála qádar lihâfak mudd ridschléjk!

Streich *s. m. Schlag* ضربة dhárbe; *schlauer, geschickter Streich* لعب láʿab, léʿab; ملعوب malʿûb *pl.* ملاعيب melāʿîb; حيلة hîle; *Einem einen Str. spielen* لعب عليه ملعوب láʿab (jálʿab) ʿalêhu malʿûb; نصب عليه حيلة náßab (jánßub) ʿalêhu hîle.

Streichen *v. a. über etwas hin* دعك dáʿak, jédʿak; حك hakk, jahákk; *die Segel* لم القلوع lamm (jelúmm) el-qulûʿa; *die Flagge* نزل البنديرة názzal (junázzil) el-bandèra; — *Streichstein s. m.* محك mahákk.

Streif, Streifen *s. m. Leinwand* (قماش) عصابة ʿaßâbe *pl.* عصايب ʿaßâjib *u.* عصب ʿúßab; رباطة ribâthe *pl.* ribāthât; — *Linie* خط chatth *pl.* خطوط chuthûth; قلم qálam *pl.* اقلام aqlâm; — Streifen *v. t. einen Stoff* خطط chátthath, juchátthith; قلم qállam, juqállim; سطر sátthar, jusátthir; *gestreifter Stoff*

قماش مخطط او مقلم qumâsch muchátthat *od.* muqállam; *grün und roth gestreifte Leinwand* خام مقلم اخضر واحمر châm muqállam áchdhar wa áhmar; *gestreifter Seidenstoff* الاجة alâdsche; — *an etwas vorüber streifen* هفّ haff, jehíff; مسّ mass, jemúss.

Streifzug *s. m. feindseliger* غازية ghâzije; غزوة gházwe; غارة ghâre; *einen St. unternehmen* غزا gháza, jághzu, غار ghâr, jaghâr *u.* اغار aghâr, jughîr *mit* على 'âla.

Streit *s. m.* منازعة munâza'e; مخانقة muchânaqe; خناق chinâq; تخانق tachânuq; شكل schukl; *mit Einem Str. suchen* طلب شكل من thálab (játhlub) schukl min; *thätlicher* مقاتلة muqâtale; *gelehrter* مجادلة mudschâdale; مباحثة mubâhaçe; *rechtlicher* مخاصمة muchâßame; *Procefs* دعوة dá'wa.

Streitbar *a.* مقاتل muqâtil.

Streiten *v. a. mit Einem* تخانق مع tachânaq (jetachânaq) má'a; خانق احدا chânaq (juchâniq) áhad; نازع في شي nâza (junâzi') fi schê; تقاتل مع taqâtal má'a; — تخاصم مع tachâßam má'a; — جادل dschâdal, judschâdil; باحث عن bâhaç (jubâhiç) 'an; *siehe Streit.*

Streitfrage *s. f.* مجادلة mudschâdale; مباحثة mubâhaçe; مسئلة más'ale.

Streitig *a. Sache* منازع فيه munâza' fihu; *Frage* مجادل فيه mudschâdal fíhu; مباحث عنه mubâhaç 'án'hu; *Einem etwas streitig machen* خاصم احدا على شي châßam (juchâßim) áhad_{an} 'âla schéjin; نافسه على nâfas-(junâfis-)hu 'âla; سابقه على sâbaq-(jusâbiq-)hu 'âla; *sich gegenseitig* تنافس او تسابق على tenâfas (jetenâfas) *od.* tesâbaq 'âla.

Streitigkeit *s. f. siehe Streit.*

Streitsache *s. f.* دعوة dá'wa; *siehe Streit, Procefs.*

Streng *a.* صعب ßá'ab; شديد schedíd; قاصي qâßî; صارم ßârim; *strenges Gesicht* وجه عابس wadsch'h 'âbis; *streng gegen sich selbst* صارم على حاله ßârim 'âla hâl'hu; — Strenge *s. f.* صعوبة ßu'ûbe; شدة schídde; قصاوة qaßâwe; صرامة ßarâme; *unmenschliche* فظاظة façâçe; *mit Strenge, streng adv.* بصرامة bi-ßarâme; جدا dschíddan; *mit der gröfsten Str.* باشد صرامة bi-aschádd ßarâme; *Einen mit Str. behandeln* جافى احدا dschâfa (judschâfî) áhad_{an}.

Streu *s. f.* قشّ qaschsch; زبلة zíble.

Streubüchse, Streusandbüchse *s. f.* مرملة mírmale; رملية ramlijje.

Streuen *v. t. ausstreuen* نثر náçar, jánçur; نشر náschar, jénschur; *Blumen auf den Weg* نثر ازهار على الطريق náçar ezhâr 'âla'th-

tharîq; *Sand auf etwas* رمل rámmal, jurámmil; *Einem Sand in die Augen* عمّى ʿámma, juʿámmī; اعمى áʿma, júʿmī.

Streusand *s. m.* رمل raml; *siehe Streubüchse.*

Strich *s. m. Linie* خطّ chatth *pl.* خطوط chuthûth; سطر sathr *pl.* سطور suthûr; *gegen den Strich der Haare* عكس الشعر ʿaks esch-scháʿar, على القايم ʿálaʾl-qâjim; *Landstrich* ناحية nâhije *pl.* نواحى nawâhī; *Erdstrich, Himmelsstrich* قطر quthr *pl.* اقطار aqthâr.

Strick *s. m.* حبل hebl *pl.* حبال hibâl; مرسة márase *pl.* امراس emrâs.

Stricken *v. t.* جدل dschádal, jédschdil; *gestrickt sein* انجدل indschádal, jendschádil; *gestrickt* منجدل mundschádil; — Stricker *s. m.* جدّال dscheddâl; — Strickerei *s. f.* جدل dschedl; — Stricknadel *s. f.* مسلّة mesálle *pl.* مسالّ mesâll.

Strickleiter *s. f.* سلّم تسليق síllim (súllam) teslîq.

Striegel *s. m.* جبرة dschábare; محسّة mihásse; قشق qáschaq; — Striegeln *v. t. ein Pferd* جبر الحصان dschábar (jédschbur) el-hißân; قشّق qáschschaq, juqáschschiq.

Strieme *s. f.* دشّة déschsche; خبطة chábthe.

Stroh *s. n.* قشّ qaschsch *pl.* قشوش quschûsch; تبن tibn; *ein Strohhalm s. m.* تبنة tíbne, قشّة qáschsche; *ein Strohbund s. m.* حزمة تبن hízmet tibn; — *Strohhütte s. f.* خصّ chußß *pl.* اخصاص achßâß; كوخ kôch *pl.* كيخان kīchân; — *Strohsack s. m.* طراحة تبن tharâhet tibn.

Strom *s. m.* سيل sejl *pl.* سيول sujûl; *siehe Fluſs.*

Strömen *v. n.* سال sâl, jesil; جرى dschára, jédschrī; — Strömung *s. f.* جريان الماء dscherajân el-mâ; سيلان sejelân.

Strophe *s. f.* دور الشعر daur esch-schiʿr *pl.* ادوار edwâr.

Strudel *s. m.* دوّار الماء dawwâr el-mâ.

Strumpf *s. m.* جورب dscháurab *pl.* جوارب dschawârib; جرابة dscherâbe *pl.* ât; *ein Paar Strümpfe* جوز جرابات dschôz (زوج zôdsch) dscherābât.

Stube *s. f.* اوضة ôdha *pl.* اوضات ōdhât; حجرة húdschre *pl.* حجر húdschar; — Stübchen *s. n.* حجيرة hudscháire; مخدع máchdaʿ.

Stuc, Stuk *s. m.* خافقى châfiqij.

Stück *s. n.* قطعة qíthʿa, qúthʿa *pl.* قطع qíthaʿ u. qúthaʿ; كسرة kísre *pl.* كسر kísar; شقفة scháqfe *pl.* شقف schúqaf; *ein St. Brot* قطعة خبز qíthʿat chubz, كسرة عيش kísret ʿêsch; *in Stücke zerschneiden* قطّع qáttha', juqátthiʿ.

Student *s. m.* تلميذ tilmîd, talmîd *pl.* تلاميذ talâmide; مطالع muthâli' *pl.* în.

Studieren *v. t.* درس dáras, jédrus; طالع على thâla' (juthâli') 'âla; — Studium *s. n. pl.* Studien مطالعة muthâla'e.

Stufe *s. f.* درجة dáradsche, déredsche *pl.* درج dáradsch; *der Leiter* سلمة súllume, síllime; — *Stufenfolge s. f.* تدريج tedrîdsch; — *stufenweise adv.* بتدريج bi-tedrîdsch.

Stuhl *s. m.* كرسى kúrsij *pl.* كراسى karâsî; سرير serîr *pl.* اسرة asírre; — *Stuhlgang s. m.* استفراغ البطن istifrâgh el-báthn; مجلس médschlis; *St. haben* مشى بطنه máscha (jémschî) báthn'hu; *Einem St. verschaffen* مشى بطنه máschscha (jumáschschî) báthn'hu; اجرى الطبيعة ádschra (júdschri) eth-thabî'e; — *Stuhlzwang s. m.* حزقة házqe.

Stumm *a.* اخرس áchras, *fem.* خرسا chársā *pl.* خرس churs; *stumm sein* خرس cháris, jéchras; — Stummheit *s. f.* خرس cháras.

Stumpf *a. Säbel* سيف مغلّظ الحد sejf mughállaç el-hadd; *stumpfer Geist* عقل ملطوس 'aql malthûs; *Winkel* زاوية منفرجة záwije munfáridsche; *stumpfnäsig* مبطط الانف mubátthath el-ánf; افطس áfthas; *stumpfschwänzig* قصير الذيل qaßîr ed-dséjl.

Stumpfsinn *s. m.* بلادة beláde; تخانة عقل tachânet 'aql; — stumpfsinnig *a.* بليد belîd; مجذوب medschdûb.

Stumpfwinkelig *a.* منفرج الزوايا munfáridsch ez-zawâjā.

Stunde *s. f.* ساعة sâ'e *pl.* ساعات sā'ât; *halbe Stunde* نصف ساعة nißf *od.* nußf (nußß) sâ'e; *Viertelstunde* ربع ساعة rub' sâ'e; *drei Viertelstunden* ثلاث ارباع ساعة telât arbâ' sâ'e; *eine volle Stunde* ساعة كاملة sâ'e kâmile; *anderthalb Stunden* ساعة ونصف sâ'e wa nußf; *zwei Stunden* ساعتين sā'atên; *drei Stunden* ثلاث ساعات telât sa'ât; *alle zwei, drei Stunden* كل ساعتين ثلاث kull sā'atên telât; *von Stunde zu Stunde* من ساعة لساعة min sâ'e li-sâ'e.

Sturm *s. m.* ريح شديد rîh schedîd; ريح عاصف rîh 'âßif; عاصفة 'âßife *pl.* عواصف 'awâßif; زوبعة záuba'a *pl.* زوابع zawâbi'; *Maghr.* براشكة burrâschake (bourrasque); *auf eine Festung* هجوم hudschûm.

Stürmen *v. n. es stürmt* صاير ريح عاصف ßâjir rîh 'âßif; — *v. t. eine Festung* هاجم على hádscham (já'hdschum) 'âla.

Sturz *s. m.* وقعة wáqa'e; سقوط suqûth; سقطة sáqtha.

Stürzen *v. n. fallen* وقع wáqa', *Aor.* يقع jáqa'; سقط sáqath, jésquth; — *v. t.* وقّع wáqqa', juwáqqi'; اوقع áuqa', jûqi'; سقّط sáqqath, jusáqqith; —

sich v. r. auf Einen انطبق على inthábaq (jenthábiq) ʻála; رمى نفسه على ráma (jármī) náfs'hu ʻála; انحذف على inhádsaf (jenhádsif) ʻála; *in das Wasser* غطس في الماء gháthas (jághthis) fi'l-mâ; *in die Vergnügungen* انهمك في اللذات inhámak (jenhámik) fi'l-leddsât; *er stürzte sich vom Dache herab* رمى نفسه من السطوح ráma náfs'hu min es-suthûh.

Stute *s. f.* فرس fáras; *siehe Pferd.*

Stütze *s. f.* سند séned; استناد istinâd; *Rückhalt* ظهر dha'hr: *er hat keine Stütze* ما له ظهر mâ la-hú dha'hr; *er hat eine starke Stütze* هو مشدود الظهر húa meschdûd ed-dhá'hr; — *Stützpunkt s. m. mechan.* مركز márkaz *pl.* مراكز merâkiz.

Stutzen *v. t. kürzen* قرطم qártham, juqárthim; *Schwanz und Ohren* قصر ذيل واذان qáßßar (juqáßßir) dséjl wa ādân; — *v. n. Pferd* جفل dscháfal, jédschfil.

Stützen *v. t. Einen* سند او ساند احدا sánnad, jusánnid *od.* sânad (jusânid) áhadan; *fig.* شد ظهره schadd (jeschúdd) dhá'hr'hu; — *sich v. r. auf etwas* استند او انسند على istánad (jestánid) *od.* insánad (jensánid) ʻála; *fig.* اتكى على ittáka (jettákī) ʻála.

Stutzer *s. m.* غندر ghándar; غندور ghundûr; — *stutzerhaft a.* متغندر mutaghándir.

Stutzig *a. Pferd* جفيل dschefîl; جفلان dscheflân.

Styl *s. m.* كلام kalâm; قلم qálam; عبارة ʻibâre; *in der Poesie* نظم naçm; *eleganter* كلام فصيح kalâm faßîh; *Eleganz des Styls* فصاحة الكلام faßâhat el-kalâm; *sein Styl ist beredt* قلم عبارته بليغ qálam ʻibâret'hu balîgh; *affectirter Styl* تصنع الكلام taßánnuʻ el-kalâm.

Subject *s. n. im Satz* مسند اليه músnad ilêhu (iléjhi) [*Attribut* مسند músnad]; مبتدا mubtáde; *logischer Gegenstand* محمول عليه mahmûl ʻalêhu; موضوع maudhûʻa.

Sublimat *s. n. Quecksilber-* زيبق مصعد zéibaq *od.* zîbaq mußáʻʻad; سليماني suleimânij; — Sublimiren *v. t.* صعد ßáʻʻad, jußáʻʻid.

Substanz *s. f. metaphys.* عين ʻain *pl.* عيون ʻujûn; ذات dsât *pl.* ذوات dsawât; *Hauptbestandtheil* زبد zébed.

Subtrahiren *v. t. Arithmet.* خصم (حسم) cháßam, jéchßim; سقط sáqath, jésquth; اسقط ásqath, júsqith; — Subtraction *s. f.* سقط saqth, اسقاط isqâth; خصم chaßm, حسم hasm.

Suchen *v. t. etwas* فتّش على fáttasch (jufáttisch) ʻála; طلب thálab, játhlub; *umhergehend* دار او دور على dâr (jedûr) *od.* dáwwar (judáwwir) ʻála; *Einen suchen lassen* بعث خلفه او نحوه báʻaç (jébʻaç) chálf'hu *od.* náhw'hu; *es sucht dich Jemand* واحد طالبك uwâhid thâlibak;

seinen Vortheil طلب رزقه thálab rízq'hu. — *Das Suchen* تفتيش teftîsch.

Sucht *s. f. siehe Krankheit, Leidenschaft; fallende Sucht siehe Epilepsie.*

Süd, Süden *s. m.* جنوب dschenûb, dschunûb; قبلة qíble; — südlich *a. u.* Südwind *s. m.* جنوبى dschenûbij; قبلى qíblij; — Südost *s. m.* جنوب وشرق dschenûb wa schárq; *Wind* قبلى شرقى qíblij schárqij; — شلوق schalûq *Scirocco;* Südwest *s. m.* جنوب وغرب dschenûb wa ghárb; *Wind* قبلى غربى qíblij ghárbij; لباج lebâdsch, لبش lébesch (libeccio).

Südpol *s. m.* القطب الجنوبى el-qúthb el-dschenûbij.

Südwind *s. m. siehe Süd.*

Sühne *s. f.* كفارة keffâre; استغفار istighfâr; — Sühnen *v. t.* استغفر من istághfar (jestághfir) min; كفر عن káffar (jukáffir) 'an.

Sultan *s. m.* سلطان sulthân *pl.* سلاطين salâthîn.

Summe *s. f. Ergebniſs* جملة dschúmle; حاصل الجمع hâßil el-dschem'; — *Gelds.* مبلغ méblagh; *in Summa* والحاصل wa'l-hâßil.

Summen *v. a. von Insekten* زن zánn, jezínn; وزوز wázwaz, juwázwiz.

Summiren *v. t. siehe Addiren.*

Sumpf *s. m.* سبخة sébche; مسبخة mésbache; بطيحة bathîhe *pl.* بطايح bathâjih; مستنقع ماء mustánqa' mâ; — sumpfig *a.* سبخى sébchij.

Sünde *s. f.* خطيئة cháthije, chathîjje *pl.* خطايا chathâjā; وزر wizr *pl.* اوزار auzâr; ذنب dsanb, dsemb *pl.* ذنوب dsunûb; زلة zálle *pl.* zallât; *Todsünde* خطية مميتة chátije muméjjite; *eine S. begehen* ارتكب خطية irtákab (jartákib) cháthije; *S. gegen Gott* عصيان الله 'ißjân allâh.

Sünder *s. m.* خاطى châthī *pl.* خطاة chuthât; — Sünderin *s. f.* خاطية châthije *pl.* خواطى chawâthī.

Sündfluth, Sintfluth *s. f.* طوفان thūfân.

Sündhaft, Sündig *a.* مخطى múchthij, مذنب múdsnib.

Sündigen *v. a.* اخطى áchtha, júchthī; زل zall, jezíll.

Sündlich *a.* ذنبى dsémbij.

Suppe *s. f.* شربة schórba; تسقية tésqije; *dicke Brots.* فتة fétte, fútte.

Supplik *s. f.* عرض حال 'ardh hâl; *siehe Bittschrift.*

Süſs *a.* حلو húlu, hélu, *fem.* حلوة hélwe; *gezuckert* سكرى súkkarij; *süſses Wasser* موية حلوة môje héluwe, ما فرات mâ furât; ما عذب mâ 'ádsib; — Süſsigkeit *s. f.* حلاوة halâwe; *Süſsigkeiten* حلاويات halāwijât; — Süſslich *a.* مايل الى الحلاوة mâjil íla'l-halâwe; *fade* دلع dáli'.

Süſsholz *s. n.* سوس sûs; عرق سوس 'irq sûs; *so heiſst auch ein*

Aufguſs, der als Getränk verkauft wird; der Händler damit عرقسوسي irq sûsij, erqsûsij *od.* سواسي sawwâsij; *dicker Saft* رب السوس rubb es-sûs.

Sykomore *s. f.* جميز dschummáiz.

Sylbe *s. f.* جزء كلمة dschuz kálime *pl.* اجزاء edschzâ; — *Sylbenmaſs s. n. poet.* وزن wazn; ميزان الشعر mîzân esch-schi'r.

Symbol *s. n.* اشارة ischâre; رمز ramz; — symbolisch *a.* رمزي rámzij; للاشارة li'l-ischâre.

Symmetrie *s. f.* هندام hendâm; حسن ترتيب husn tartib; — symmetrisch *a.* مهندم muhándam.

Sympathie *s. f. gegenseitige* موافقة الطباع muwâfaqat eth-thibâ'; *für Jemanden* ميل طبيعي اليه mejl thabî'ij ilêhu.

Symptom *s. n. einer Krankheit* دليل علة dalîl 'ílle; دلايل dalâjil; اشارة ischâre.

Synagoge *s. f.* جامع اليهود dschâmi' el-jehûd *pl.* جوامع dschawâmi'; بيعة bíj'a, bi'a *pl.* بيع bíja'.

Synonym *a.* متفق في المعنى muttáfiq fi'l-má'na; مترادف المعنى muterâdif el-má'na.

Syntax *s. f.* تركيب الكلام tarkîb el-kalâm.

Syphilis *s. f.* داء فرنجي dâ firéndschij; *siehe Lustseuche*

Syrup *s. m.* شراب scharâb *pl.* اشربة áschribe; رب rubb; عسل اسود 'ásal áswad.

System *s. n.* مذهب médsheb *pl.* مذاهب medsâhib; قياس qijâs; — systematisch *a.* قياسي qijâsij.

T

Tabak *s. m. Pflanze* حشيشة الدخان haschîschet ed-duchân; *Rauchtabak* دخان duchân *u.* duchchân *pl.* ادخنة édchine, تتن tútun *türk.*; *persischer* تنباك túmbak; *schwerer, starker T.* تتن ثقيل او سرت او حامي tútun çaqîl *od.* sert *od.* hâmî; — *zum Schnupfen* نشوق nuschûq, برنوطي burnûthij; عطوس 'uthûs, عاطوس 'âthûs, سعوط su'ûth; *eine Prise* شمة عطوس schémmet 'uthûs; — *Tabaksdose s. f.* علبة نشوق 'úlbet nuschûq *pl.* علب 'úlab; — *Tabakshändler s. m.* تتنجي tutúndschi *pl.* îjje; دخاخني duchâchinij; تنباكجي tumbákdschi; — *siehe Pfeife, Rauchen.*

Tabelle *s. f.* قايمة qâjime.

Tadel *s. m.* لوم laum, lôm; مذمة medsémme; ذمة dsémme, démme; — Tadeln *v. t.* لام lâm, jelûm; ذم dsámm, jedsúmm; *Einen weshalb* عيب على احد بشي

ʿájjab (juʿájjib) ʿála áhadin bi-schéjin.

Tafel *s. f. Platte* لوح lauh, lôh *pl.* الواح alwâh; *siehe Tisch.*

Täfeln *v. t. mit Holz* خشب cháschschab, jucháschschib; *mit Marmor* رخم ráchcham, juráchchim.

Taffet *s. m.* حبرة híbare, hábare; صندل ßándal (قماش).

Tag *s. m. im Gegensatz zur Nacht* نهار nehâr *pl.* نهر núhur *u.* نهارات neharât; ضوء dhû; *es wird bald Tag* الضوء قريب edh-dhû qarîb; *es ist Tag* طلع الضوء thála edh-dhû, اصبح الصباح áßbah eß-ßabâh; *es ist schon heller Tag* صارت الدنيا ضحوة ßâret ed-dúnja dhá'hwe; *Tag und Nacht* النهار والليل en-nehâr wa'l-lêl; *bei Tage* نهارا nehâran, بالنهار bi'n-nehâr; *den ganzen Tag* طول النهار thûl en-nehâr; اليوم كله el-jôm kúll'hu; — *Tag und Nacht* يوم jaum, jôm *pl.* ايام ajjâm; *in (nach) zwei Tagen* بعد يومين báʿad jōmên; *dieser Tage* بهذا القرب bi-hâdsa el-qurb; *eines Tages* ذات يوم من الايام dsât jôm min el-ajjâm; *alle Tage* كل يوم kull jôm, يوميا jōmîjjan; *Tag für Tag* من يوم الى يوم min jôm íla jôm, يوما فيوما jáuman fa-jáuman; يوم عن يوم jôm ʿan jôm; — *guten Tag!* نهاركم سعيد nehârkum saʿîd! اوقاتكم مباركة وحميدة auqât'kum mubârake wa hamîde! اسعد الله اوقاتكم ásʿad allâh auqât'kum! — *Eintheilung des Tages* تقسيم النهار taqsîm en-nehâr: قبل الشمس qabl esch-schéms *vor Sonnenaufgang:* طلوع الشمس thulûʿ esch-schéms *Sonnenaufgang;* بعد الشمس báʿad esch-schéms *nach Sonnenaufgang;* صباح ßabâh *od.* بكرة búkra *Morgen, bis zehn Uhr;* نصف ظهر nißf dhu'hr *die Mitte des Vormittags;* ضحوة dháhwe *von zehn bis zwölf Uhr;* قبل الظهر qabl edh-dhu'hr *vor Mittag;* ظهر dhu'hr *Mittag;* بعد الظهر báʿad edh-dhu'hr *nach Mittag;* بين الصلاتين bejn eß-ßalātéjn *od.* بين الظهرين bejn edh-dhu'hréjn *von Mittag bis vier (im Winter 3 Uhr);* قبل العصر qabl el-ʿaßr *vor vier Uhr;* العصر el-ʿaßr *Vesper, vier Uhr (im Winter drei Uhr);* بعد العصر báʿad el-ʿaßr *nach vier Uhr;* عشية ʿaschîjje *von vier Uhr bis Abend;* قرب المغرب qurb el-mágbreb *kurz vor Sonnenuntergang;* مغرب mághreb, mághrib *Sonnenuntergang.*

Tagen *v. n. es tagt* طلع الضوء thálaʿ (játhlaʿ) edh-dhû; *siehe Tag.*

Tagelohn *s. m.* كرا نهار kírā nehâr; اجرة يومية údschre jōmijje; — Tagelöhner *s. m.* فاعل fâʿil *pl.* فعلة fáʿale; — Tagereise *s. f.* مرحلة márhale *pl.* مراحل merâhil; مسافة يوم mesâfet jôm; — Tagewerk *s. n.* شغل نهار schughl nehâr, يومية jōmîjje.

Täglich *a.* يومى jáumij, jômij; — *adv.* يوميا jōmîjjan.

Takelwerk *s. n. des Schiffes* حبل hebl; حبال المركب hibâl el-márkeb.

Takt *s. m. Musik* (المسوزيقة) ايقاع īqâʿ; وزن wazn.

Talg *s. m.* شحم scha'hm.

Tamarinthe *s. f. Frucht* تمر هندى támr híndij; *Hidschaz* حمر hómar; *Aeg.* عرديب ʿurdájb; *Baum* شجر العرديب schádschar el-ʿurdájb.

Tamariske *s. f.* طرفا thárfā, طرفة thárfe; اثل açl, atl.

Tambour *s. m.* طبال thabbâl *pl.* în; *Tambourin s. n. siehe Musik.*

Tangente *s. f.* خط مماس chatth mumâss.

Tanne *s. f.* تنوب tennûb; شوح schûh; شجر الراتينج schádschar er-rātînedsch.

Tanz *s. m.* رقص raqß *pl.* رقوص ruqûß; حنجلة handschale; — Tanzen *v. n.* رقص ráqaß, járquß; تحنجل tahándschal, jetahándschal; *Maghr.* شطح schátbah, jéschthah; — Tänzer *s. m.* رقاص raqqâß *pl.* în; راقوص râqûß; *Seiltänzer* بهلوان ba'hluwân *pl.* بهالوين bahālawîn; — Tänzerin *s. f. Aeg.* غازية ghâzije *pl.* غوازى ghawâzī, *Künstlerin* عالمة ʿâlime *pl.* عوالم ʿawâlim.

Tapete *s. f.* طنفسة thínfise *pl.* طنافس thanâfis; فرش farsch; — *Tapezieren v. t.* فرش fárasch, jéfrusch; — *Tapezierer s. m.* فراش farrâsch.

Tapfer *a.* شجاع schudschâʿ, شجيع schedschîʿ *pl.* شجعان schudschʿân; ذو باس dsû bâs; *ein Tapferer* بطل báthal, رجال raddschâl; *tapfere That* سطوة sáthwe *pl.* ât; — Tapferkeit *s. f.* شجاعة schedschâʿe; بطولة buthûle.

Tarantel *s. f. Spinne* رتيلاء rutéilā *pl.* awât; كرتيلا kurtéila.

Tarif *s. m.* تعريف taʿrîf, تعرفة táʿrife; *Preistarif* بيان الاسعار bejân el-esʿâr.

Tasche *s. f.* جيب dschejb, dschêb *pl.* جيوب dschujûb; جيبة dschêbe *pl.* جيب dschíjab; *Reisetasche* خرج churdsch; *Jagdtasche etc.* خريطة charîthe.

Taschenspieler *s. m.* مزعبر muzáʿbir; — -spielerei *s. f.* زعبرة záʿbare.

Taschentuch *s. n.* محرمة máhrame *pl.* محارم mahârim; منديل mendîl *pl.* مناديل menādîl.

Tasse *s. f.* فنجان findschân, *vulg.* fildschân *pl.* فناجين fenādschîn; *Untertasse* ظرف çarf.

Taste *s. f. des Claviers* دستان destân *pl.* دساتين desātîn; ملمسة málmase *pl.* ملامس melâmis.

Tasten *v. a.* لمس lámas, jálmus; جس dschass, jedschúss; — Tastsinn *s. m.* حاسة اللمس hâsset el-láms.

Tätowiren *v. t.* دق daqq, jedúqq: *Ruf der Zigeunerinnen in Kairo*

وِنطاهر ندق nedúqq wa nuthâhir *wir tätowiren u. beschneiden.*

Tatze *s. f.* (الاسد) يد jad, jedd, *Dual* يدين jaddéjn, jaddên.

Tau *s. n.* حبل hebl *pl.* حبال hibâl; كومنة kômana, ghômane.

Taub *a. ohne Gehör* اطرش áthrasch, *fem.* طرشا thárschā *pl.* طرش thursch; اصم aßámm, *fem.* صما ßámmā *pl.* صم ßumm; — Taubheit *s. f.* طرش thárasch, طرشة thúrsche; صمم ßámam.

Taube *s. f.* حمام hamâm *coll.*; *eine T.* حمامة hamâme *pl.* حمايم hamâjim; يمامة jemâme; *Täubchen* زغلول zaghlûl *pl.* زغاليل zaghālil; *Ringeltaube* حمام مطوق hamâm mutháwwaq; — *Taubenschlag s. m.* برج حمام burdsch hamâm *pl.* بروج burûdsch.

Tauchen *v. n.* غطس ghâthas, jághthis; غاص ghâß, jaghûß; — *v. t. Einen untertauchen* غطس ghátthas, jughátthis; — Taucher *s. m.* غطاس ghatthâs; غواص ghawwâß.

Taufe *s. f.* معمودية maʿmūdijje; عماد ʿimâd, ʿimâde; تنصير tanßir; صبغة ßíbʿgha; غطاس ghithâs; — Taufen *v. t.* عمد ʿámmad, juʿámmid; نصر náßßar, junáßßir; غطس ghátthas, jughátthis; *getauft werden* تعمد taʿámmad, jetaʿámmad; اعتمد iʿtámad, jaʿtámid; — *getauft a.* معمود maʿmûd, معمد muʿámmad; منصر munáßßar; — *Täufer s. m. St. Johannes* معمدان muʿmidân, -dânij, maʿmūdânij; — *Taufbeckens. n.* جرن المعمودية dschurn el-maʿmūdijje; — *Taufzeuge s. m. Pathe* شبين schebîn, اشبين ischbin *pl.* اشابين eschābîn; عراب ʿarrâb; — -zeugin *s. f.* شبينة schebîne, عرابة ʿarrâbe; *als solche stehen* وقف له شبين wáqaf (jáqif) la-hú schebîn; عمده ʿámmad-(juʿámmid-)hu; *man sagt den Aeltern u. Pathen nach der Taufe* الله يجعلها مباركة allâh jédschʿal'hā mubârake! *Antw.* الله يبارك فيك allâh jubârik fîk!

Taugen *v. n. wozu* نفع ل náfaʿ li; *es taugt Nichts* ما ينفع mâ jénfaʿ, ما هو مليح mâ húa melîh.

Taugenichts *s. m.* فلاتي falâtij; معكوس maʿkûs *pl.* معاكيس maʿākîs.

Tausch *s. m.* مداكشة mudâkasche; مبادلة mubâdele; دكيش dekîsch; مقايضة muqâjadhe, مقاوضة muqâwadhe; *einen Tausch machen,* Tauschen *v. t. mit Einem* داكش dâkasch, judâkisch; قايض qâjadh *od.* qâwadh, juqâwidh; بادل bâdal, jubâdil; *unter einander* تقايض taqâjadh *od.* taqâwadh; *willst du mit mir tauschen?* تبادلني tubâdilnī? تقاوضني tuqâwidhnī? *siehe Eintauschen.*

Tausend *num. card.* الف alf *pl.* الاف ālâf *u.* الوف ulûf, *davon pl.* الافات ālāfât; *1000 Piaster* الف قرش alf qirsch; *5000 Gold-*

stücke خمسة الاف ذهب chámset ālâf dáhab; *er besitzt Tausende* هو صاحب الافات húa ßâḥib ālāfât.

Taxe *s. f.* طقس thaqs; *Steuertaxe* فردة (فرضة) firde; *siehe Steuer; Preistaxe* تسعيرة tes'îre, *Preis* سعر si'r; — Taxiren *v. t. Waaren* سعر sá''ar, jusá''ir; حدد الاسعار ḥáddad (juḥáddid) el-es'âr.

Teich *s. m.* غدير ghadîr *pl.* غدران ghudrân *u.* غدر ghúdur; بركة bírke *pl.* برك bírak; *stehendes Wasser* منقع ماء mánqa' *od.* múnqa' mâ, مستنقع mustánqa'.

Teig *s. m.* عجين 'adschîn *pl.* عجن 'údschun; *gesäuerter* خميرة chamîre; — Teigig *a.* عجينى 'adschînij.

Telegraph *s. m.* آلة اشارة âlet ischâre; — *Draht* سلك الاشارة silk el-ischâre.

Teleskop *s. n.* نظارة naççâre.

Teller *s. m.* صحن ßa'ḥn *pl.* صحون ßuḥûn; ستية sittîje, sittâje; *klein* صينى ßînij *pl.* صوانى ßawânī; *breiter, tiefer* زبدية zebdîjje *pl.* زبادى zebâdī; *grofs, flach* طبق thábaq *pl.* اطباق athbâq.

Tempel *s. m.* هيكل hájkal *pl.* هياكل hajâkil.

Temperament *s. n.* مزاج mizâdsch *pl.* امزجة émzidsche; طبع thab', *vulg.* thíb' *pl.* طباع thibâ'.

Temperatur *s. f.* كيفية الهوا kejfîjjet el-háua; طقس thaqs, نوء nau.

Tenne *s. f.* بيدر béidar *pl.* بيادر bejâdir; جرن dschurn *pl.* اجران edschrân.

Teppich *s. m. grofser* بساط bisâth *pl.* بسط búsuth; بساطة bisâthe *pl.* bisāthât; طنفسة thínfise, thúnfuse *pl.* طنافس thanâfis; — فرش farsch *pl.* فروش furûsch; اكليم iklîm *pl.* اكاليم akālîm; *Maghr.* زربية zerbîjje *pl.* زرابى zerâbī *(kleiner)*; *Gebetsteppich* سجادة seddschâde *pl.* seddschādât; *mit Teppichen belegen* فرش fárasch, jéfrusch.

Terebinthe *s. f.* بطم buthm, *vulg.* bathm.

Termin *s. m.* ميعاد mī'âd; وقت waqt; *der T. ist verfallen* حضر الميعاد ḥádhir el-mī'âd; *drei Monate T.* بوعدة ثلاثة اشهر bi-wá'ade telâtet áschhur *od.* لانقضاء ثلاثة اشهر من التاريخ li-inqidhâ telâtet áschhur min et-tārîch.

Terpentin *s. m.* صمغ البطم ßamgh el-búthm (bathm); ترمنتين termentîn.

Terrasse *s. f.* سطح sath'ḥ *pl.* سطوح suthûḥ.

Testament *s. n.* وصية waßîjje *pl.* وصايا waßâjā; *sein T. machen* وصى wáßßa, juwáßßī; اوصى áußa, jûßī; — *das Alte T.* العهد العتيق el-'a'hd el-'atîq; *das Neue T.* العهد الجديد el-'a'hd el-dschedîd.

Testator *s. m.* موصّي muwáßßī; — Testiren *v. t.* وصّى wáßßa, juwáßßī.

Teufel *s. m.* شيطان scheithân *pl.* شياطين schejāthîn; ابليس iblîs *pl.* ابالیس abālîs; عفريت ʻifrît *pl.* ʻafārit; *siehe Geist; hole dich der T.!* يخطفك الشيطان jáchthifak esch-scheithân! *geh' zum Teufel* انقلع من هون inqáliʻ min hôn! رح لجهنم ruḥ li-dschehénnem! — Teuflisch *a.* شيطانى scheithânij.

Teufelsdreck *s. m. siehe Assa foetida.*

Text *s. m.* متن metn; *Koran* نصّ naßß; *der Predigt* عبارة ʻibâre.

Thal *s. n. Flufsthal* وادى wâdī *pl.* اودية áudije; — وهدة wá'hde *pl.* وهاد wihâd; شعبة schúʻbe; *Thalschlucht* ثغرة çúghra *pl.* ثغر çúghar.

Thaler *s. m.* ريال rijâl *pl.* ريالات rijālât; *Maria Theresienthaler* ابو نسر âbu nesr; *Sovereign* ابو البنت âbu'l-bínt; *siehe Münze.*

That *s. f.* فعل fiʻl *pl.* افعال efʻâl; فعلة fáʻale *pl.* faʻalât; عمل ʻaml *pl.* اعمال aʻmâl; عملة ʻámle *pl.* عمايل ʻamâjil *u.* ʻamlât; *gute That* عمل صالح ʻaml ßâliḥ, *schlechte* عمل ردى ʻaml rádij; *tapfere* سطوة sáthwe; *in der That* حقا ḥáqqan; *wenn er ein braver Mann ist, und er ist es in der That* ان كان رجل صالح والحال هو كذا in kân râdschol ßâliḥ wa'l-ḥâl húa kádsā.

Thäter *s. m.* فاعل fâʻil; عامل ʻâmil; *der Schuldige* مذنب múdsnib.

Thätig *a.* فاعل fâʻil; فعّال faʻʻâl; شغال schagghâl; *rührig* حرك ḥárik; نشط nâschith; — Thätigkeit *s. f.* قوة فاعلية qúwwe fāʻilîjje; حركة ḥárake; نشاط neschâth.

Thatsache *s. f.* وقيعة waqîʻe *pl.* وقايع waqâjiʻ.

Thau *s. m.* ندى néda; طل thall; — thauen *v. n.* ندى nádda, junáddī: *es (der Himmel) thaut* (السما) تندى tunáddī; — *siehe Aufthauen;* — Thauwetter *s. n.* ذوبان الجليد dsawabân el-dschelîd; سياح الثلج sejâḥ *od.* sejāḥân et-táldsch.

Theater *s. n.* ملعب málʻab *pl.* ملاعب melâʻib; بيت الكومدية bejt el-kōmedîjje; طياترو thijâtro.

Thee *s. m.* شاى schâï; چاى tschâï; — *Theebüchse s. f.* علبة الشاى ʻúlbet esch-schâï; — *Theekanne s. f.* ابريق الشاى ibrîq esch-schâï.

Theer *s. m.* قطران qithrân, quthrân; زفت zift; — Theeren *v. t.* قطرن qáthran, juqáthrin.

Theil *s. m.* جزء, جزو dschuz' *pl.* اجزاء edschzâ; قسم qism *pl.* اقسام aqsâm; *der erste Theil* الجزء الاول el-dschúz' el-áwwal; *Abschnitt eines Buchs* فصل faßl, باب bâb; — جانب dschânib: *er hat einen Theil bezahlt* وفى جانب wáfa dschânib; *einen Theil gegen Baar, einen Theil*

auf Credit جانب نقد جانب لوعده dschânib naqd, dschânib li-wáʻad'hu; — *Antheil* حصة ḥíßßa *pl.* حصص híßaß; *Theil an etwas haben* اشترك في شى ischtárak (jeschtárik) fi schê; *zu Theil werden* صح له ßaḥḥ (jaßíḥḥ) la-hú; — *zum Theil* جانب منه dschânib mínhu; بعضه báʻadh'hu.

Theilbar *a.* ينقسم jenqásim; — Theilbarkeit *s. f.* انقسام inqisâm.

Theilen *v. t.* قسم qásam, jáqsum; qássam, juqássim; *etwas in vier Theile theilen* قسم الشى (الى) اربعة اقسام qásam esch-schê árbaʻat aqsâm *od.* íla arb. aqs.: *Tag und Nacht werden in 24 Stunden getheilt* اليوم والليلة مقسومان ٢٤ ساعة el-jôm wa'l-lêle maqsūmân (éjn) árbaʻa wa ʻaschirîn sâʻe; *das Jahr wird in 12 Monate getheilt* تنقسم السنة الى ١٢ شهر tenqásim es-séne íla etnâscher scha'hr; *ich theile meine Habe zwischen mir und dir* اقسم مالى بينى وبينك áqsum mâlī bênī wa bênak; *sie haben sich in mein Gut getheilt* تقاسموا مالى taqâsamū mâlī.

Theilhaber, Theilnehmer *s. m.* شريك scharîk *pl.* شركاء schúrakā; مشارك muteschârik *pl.* în; — *Theilhaberschaft s. f.* اشتراك ischtirâk; مشاركة muschârake; شركة schírke.

Theils *adv. zum Theil* بعض báʻadh: *die Schiffleute sind zum Theil Deutsche* بعض البحرية نمساوية báʻadh el-baḥrîjje nimsāwîjje; *die Passagiere sind theils Kaufleute, theils Pilger* المسافرين بعضهم تجار وبعضهم زوار el-musāfirîn báʻadh'hum tuddschâr wa báʻadh'-hum zuwwâr.

Theilung *s. f. trans.* تقسيم taqsîm; — *pass.* انقسام inqisâm.

Theilweise *adv.* جانب منه dschânib mínhu; بعضه báʻadh'hu.

Theologe *s. m. muslim.* فقيه faqîh *pl.* فقهاء fúqahā; عليم ʻalîm *pl.* علماء ʻúlamā; — Theologie *s. f. (u. Rechtsgelehrsamkeit)* فقه fiq'h; *metaphys.* علم اللاهوت ʻilm el-lāhût; — *theologisch a.* لاهوتى lāhûtij.

Theoretisch *a.* نظرى náçarij (ضد عملى); علمى ʻílmij; — Theorie *s. f. Praxis und Th.* العمل والعلم el-ʻaml wa'l-ʻílm.

Theriak *s. m.* ترياق tirjâq; *Gegengift* ترياق فاروق tirjâq fārûq.

Thermometer *s. n.* ميزان الطقس mīzân eth-tháqs; ميزان الهوا mīzân el-háua; م الحر والبرد m. el-ḥarr wa'l-bárd.

Theuer *a. im Preis* غالى ghâlī; *das Brot ist theuer* الخبز غالى el-chúbz ghâlī; *ich habe es theuer gekauft* اشتريته غالى ischtarêt'hu ghâlī, *die Waare ist nicht theuer* البضاعة ما هى شى غالية el-bidhâʻe mâ hī'sch ghâlije; *verkaufe uns nicht zu theuer* لا تغليه علينا lā tughallîhu ʻalênā; *ich finde es theuer*

استغليته istaghlêt'hu; *theurer werden siehe Aufschlagen, Steigern;* — *geliebt* عزيز 'azîz *pl.* عزاء 'úzazā *und* اعزة a'ízze; *er ist mir sehr theuer* هو عزيز عندى húa 'azîz 'ándī; *mein theurer Freund!* يا اخى العزيز jâ áchī el-'azîz.

Theuerung *s. f.* غلاء ghalâ.

Thier *s. n.* حيوان haiwân *pl.* haiwānât; *vierfüſsiges od. kriechendes* دابة dâbbe *pl.* دواب dawâbb; دباب debbâb *pl.* ât; *unvernünftiges* بهيم bahîm *pl.* بهايم behâjim; *wildes* وحش wáhisch *pl.* وحوش wuhûsch; *reiſsendes* وحش كاسر wáhisch kâsir *pl.* وحوش كواسر wuhûsch kawâsir; — *Thierchen s. n.* حويين huwwáin *pl.* ât; — *thierisch a.* حيوانى haiwânij; *bestialisch* مثل البهايم mitl el-behâjim; — *Thierheit s. f.* حيوانية haiwānîjje.

Thierarzt *s. m.* بيطار baithâr *pl.* بياطرة bajâthire.

Thierkreis *s. m.* فلك البروج félek el-burûdsch; منطقة البروج mínthaqet el-burûdsch.

Thon *s. m.* Thonerde *s. f.* تراب الفخار turâb el-fachchâr; *Aeg.* طفل thâfal; *gelber* تراب اصفر turâb áßfar; *weiſser* لبن مريم lában márjam.

Thor *s. n.* باب bâb *pl.* ابواب abwâb *u.* بيبان bîbân; *groſses* بوابة bawwâbe; — *s. m.* احمق áhmaq; جاهل dschâhil *pl.* جهلاء dschúhala.

Thorflügel *s. m.* درفة باب 'dárfet bâb *pl.* darfât *u.* درف dúruf; ضلفة باب dhílfet bâb *pl.* ضلف dhílaf.

Thorheit *s. f.* قلة عقل qíllet 'aql; رعونة ru'ûne; حماقة hamâqe.

Thöricht *a.* احمق áhmaq; جاهل dschâhil.

Thräne *s. f.* دمعة dám'a *pl.* دموع dumû'a *u.* ادمع ádmu'; — *Thränendrüse s. f.* لوزة مئقية lôze maiqîjje; — *Thränenfistel s. f.* ناسور (ناصور) فى ماق العين nāsûr fi ma'âq- el-'ain.

Thron *s. m.* كرسى الملك kúrsij el-múlk *pl.* كراسى karâsī; سرير الملك serîr el-múlk *pl.* اسرة asírre; تخت tacht *pl* تخوت tuchût; — *Thronbesteigung s. f.* الجلوس el-dschulûs; تولية táulije; — *Thronfolge s. f.* توالى tawâlī; — *Thronfolger s. m.* خليفة الكرسى chalîfet el-kúrsij.

Thun *v. t.* عمل 'ámal (*für* 'ámil), já'mal; فعل fá'al, jéf'al: *ich habe gethan, was ich konnte* عملت على قدرى 'amált 'ála qádrī; *was thust du?* تعمل اى tá'mal ê? ايش بتفعل êsch bítfa'al (bi-téf'al)? *was soll ich damit thun?* ايش اعمل فيه êsch á'mal fíhu? *was ist da zu thun?* ايش بدنا نعمل êsch bídd'nā ná'mal? ايش يكون العمل êsch jekûn el-'aml? *was wirst du thun?* ايش رايح تعمل êsch râjih tá'mal? *ich habe damit Nichts zu thun* ما لى حاجة فيه

mâ lī hâdsche fîhu; *ich habe mit dir Nichts zu thun* ما لي شغل معك mâ lī schughl máʿak; *du kannst, darfst das nicht thun* ما فيك تعمل هذا mā fîk táʿmal hâdsa; *er hat viel zu thun* هو مشغول كثير húa meschghûl ketîr; *ich habe dringend zu thun* علي او عندي شغل شاغل ʿalájja *od.* ʿándī schughl schâghil; *er thut Nichts als schlafen* دايم ينام لم يزل ينام dâjim jenâm, lam jezál jenâm; — *Schaden thun siehe Schade; thun als ob siehe Stellen, sich v. r.*

Thunfisch *s. m.* تن tenn, ténne (سمك)

Thüre *s. f.* باب bâb *pl.* ابواب abwâb *u.* بيبان bībân; *öffne (schliefse) die Thüre!* افتح (اقفل) الباب iftaḥ (úqful) el-bâb! — *Thürangel s. f.* جارور الباب dschārûr el-bâb; رزة rázze *pl.* رزز rúzaz; — *Thürflügel s. m.* درفة باب dárfet bâb *pl.* darfât *u.* درب dúruf; *Thüre mit zwei Flügeln* باب من درفتين bâb min darfetên; — *Thürhüter, Thürsteher s. m.* بواب bawwâb, *(Kämmerer)* حاجب ḥâdschib *pl.* حجاب ḥuddschâb; *ich war mehrere Male an Ihrer Thüre, aber die Thürhüter haben mich zurückgewiesen* وصل الحقير غير مرة الى الباب فمنعه عن الوصول اليكم الحجاب wáßal el-ḥaqîr ghêr márre íla'l-bâb, famánaʿhu ʿan el-wußûl iléjkum el-ḥuddschâb; — *Thürklinke s. f.* سقاطة الباب saqqâthet el-bâb; — *Thürklopfer, Thürring s. m.* مدق الباب midáqq (mudúqq) el-bâb.

Thurm *s. m.* برج burdsch *pl.* ابراج ebrâdsch; *Glockenthurm* برج النواقيس burdsch en-nawāqîs; صومعة ßáumaʿa *pl.* صوامع ßawâmiʿ; *Minaret* مأذنة máʾdsene *pl.* مآذن maʾâdsin, mawâdsin, mīʾâdsin; منارة menâre *pl.* منآير menâjir, مناور menâwir; — *im Schach* رخ ruchch.

Thürmer *s. m. der Moscheen* مؤذن muʾéddsin.

Thymian *s. m.* سعتر sáʿtar; صعتر ßáʿtar; زعتر záʿtar; حاشا ḥâschā.

Tief *a.* عميق ʿamîq; غريق gharîq; *fig.* غويص ghawîß; *tiefer Flufs* نهر عميق na'hr ʿamîq; *zwei Fufs tief* عمقه قدمين ʿúmqʾhu qadamên; *tiefe Stimme* صوت واطي ßôt wâthī; — Tiefe *s. f.* عمق ʿumq; *fig.* غوص ghauß.

Tiger *s. m.* نمر nimr *coll.; ein T.* نمرة nímre *pl.* نمورة numûre, نمور numûr.

Tilgen *v. t. eine Schuld* طفى الدين tháfa (játhfī) ed-dên; — Tilgung *s. f. trans.* اطفا ithfâ, *pass.* انطفا inthifâ.

Tinte *s. f.* حبر ḥibr, ḥebr; مداد midâd; — *Tintenfafs s. n.* دواة dawât, دواية dawâje; محبرة máḥbare, miḥbare *pl.* maḥâbir.

Tisch *s. m.* طاولة thâwola *pl.* ât;

zum Speisen سفرة súfra *pl.* سفر súfar; مايدة mâjide *pl.* موايد mawâjid; *grofse Platte mit Speisen* سماط simâth *pl.* سمط súmuth; *unser Essen ist auf dem Tisch* غذانا على المايدة ghidânā ʿála'l-mâjide; *setzen wir uns zu Tisch* نجلس (او نقعد) على السفرة nédschlis *od.* náqʿud ʿála's-súfra!

Tischler *s. m.* نجار neddschâr *pl.* în; — *Tischlerarbeit s. f.* نجارة nidschâre; — *Tischlerei s. f.* كار النجارة kâr en-nidschâre.

Tischtuch *s. n.* بيز السفرة bîz es-súfra; مفرش mífrasch.

Titel *s. m. Aufschrift* عنوان ʿunwân, اسم ism; *Würde* لقب láqab.

Tochter *s. f.* بنت bint *pl.* بنات banât; *jungfräuliche* عاتق ʿâtiq *pl.* عواتق ʿawâtiq.

Tod *s. m.* موت maut, môt, mût; ممات memât; وفاة wafât, توفي tawáffī; حتف hatf, *eines natürlichen Todes sterben* مات حتف انفه mat hatf ánfʿhu; *gewaltsamer T.* موت عسف maut ʿasf; *schrecklicher T.* موت شنيع maut schenîʿa; *Einen zum Tod verurtheilen* حكم عليه بالموت hákam (jáhkum) ʿalêhu bi'l-maut; — *Todesangst s. f. Todeskampf s. m.* نزاع الموت nizâʿ el-maut; منازعة munâzaʿe; سكرات الموت sakarât el-máut; — *Todesstrafe s. f.* قصاص بالموت qiβâβ bi'l-máut; *bei Todesstrafe* بوبال الراس bi-wabâl er-râs; *Todesurtheil s. n.* حكم بالموت hukm bi'l-máut; — *Todfeind s. m.* عدو ازرق ʿadúww ázraq.

Tödtlich *a.* قاتل qâtil.

Todt *a.* ميت méjjit *pl.* اموات amwât *u.* موتى máutā.

Tödten *v. t.* قتل qátal, jáqtul; موت máwwat, jumáwwit; *sich selbst tödten* قتل حاله او نفسه qátal hâl'hu *od.* náfs'hu.

Todtengräber *s. m.* حفار haffâr *pl.* în; تربي túrabij.

Todtschlag *s. m. siehe Mord.*

Toilette *s. f. Requisiten* الات الغندرة ālât el-ghándare.

Toll *a.* مجنون medschnûn.

Tollapfel *s. m.* بادنجان bādindschân.

Tollheit *s. f. siehe Narrheit, Raserei.*

Tollkirsche *s. f.* حشيشة الحمرة haschîschet el-húmra.

Tollkraut *s. n.* بنج beng, bendsch; سيكران sīkerân.

Tollkühn *a.* متهجم mutehád-dschim; فاجر fâdschir; — Tollkühnheit *s. f.* تهجم tehád-dschum.

Tombak *s. m.* تنباك tumbâk.

Ton *s. m.* حس hass, hiss; صوت βaut, βôt *pl.* اصوات aβwât; رنة rínne; *der gute Ton* كسم الناس kesm en-nâs.

Tönen *v. n.* رن ran, jerínn; طن

thann, jathínn; — *tönend a.* رنان rannân.

Tonleiter *s. f.* دايرة الموسيقة dâjiret el-mūsîqa.

Tonne *s. f.* برميل barmîl *pl.* براميل barāmîl; *grofse* دن denn *pl.* دنان dinân; *siehe Fafs.*

Tonsur *s. f.* حلاقة شماس halâqet schemmâs; رسمة résme.

Topas *s. m.* ياقوت اصفر jāqût áßfar.

Topf *s. m. zum Kochen* قدر qidr *coll.*, *ein T.* قدرة qídre *pl.* قدور qudûr; حلة húlle *pl.* حلل húlal; *kleiner* تنجرة téndschere; طنجرة thándschare *pl.* طناجر thanâdschir; *Henkeltopf* نعارة na'âre; *kupferner* سطل sáthal; *irdener für Wasser* برادة barrâde; قلة qúlle *pl.* قلل qúlal; *Blumentopf* قصرية زهر qaßarîjjet za'hr; *Nachttopf* مستعملة mustá'male; قصرية qaßarîjje; مبولة míbwale.

Töpfer *s. m.* فخاري fachchârij; فاخوري fâchûrij; فخراني facharânij; *Töpferarbeit s. f. Töpfererde s. f.* فخار fachchâr.

Topographie *s. f.* بيان بلاد bejân bilâd.

Tornister *s. m.* جراب dschirâb *pl.* اجربة édschribe.

Trab *s. m.* خبب chábab; خجاجة chadschâdsche; لنك lenk; لكلك láklak; *Maghr.* تهركل tehárkul; — Traben *v. n.* خج chaddsch, jachúddsch; خب chabb, jachúbb; لكلك láklak, juláklik; *Maghr.* هركل hárkal, juhárkil.

Tracht *s. f. Holz* حملة حطب hámlet háthab; *Schläge* ضرب عصا dharb 'áßā; *Kleidung* لبس libs; كسم kesm; *die modernste Tracht* كسم اليوم kesm el-jôm.

Trachten *v. n.* قصد qáßad, jáqßid; تقصد taqáßßad, jetaqáßßad; *nach etwas* هم او عمل همة في شي hamm (jehúmm) *od.* 'ámal (já'mal) hímme fi schê; نافس في nâfas (junâfis) fi.

Trächtig *a. Weibchen* حاملة hâmile *pl.* ât; حبلى húbla *pl.* حبالى habâla; *Stute* فرس معشرة fáras mu'áschschire.

Tractat *s. m.* رسالة risâle *pl.* رسايل resâjil; كتاب kitâb.

Tractiren *v. t. bewirthen* ضيف dhájjaf, judhájjif; وجب wáddschab, juwáddschib.

Tradition *s. f.* حديث hadîç; نقل naql; *die Traditionen des Propheten* احاديث النبوية ahādîç en-nebawîjje.

Tragbar *a. leicht t.* خفيف الحمل chafîf el-háml.

Tragbahre *s. f.* نعش ná'asch *pl.* نعوش nu'ûsch; نقالة naqqâle; عتلة 'átale.

Träge *a.* كسلان keslân *pl.* كسلى késla *u.* كسالى kesâla; متوانى mutawânī; عديم الحركة 'adîm el-hárake; *Maghr.* عجزان 'adschzân.

Tragen *v. t.* حمل hámal, jáhmil; شال schâl, jeschil; *auf dem*

Rücken شقل على ظهره scháqal (jéschqul) 'ála dhá'hr'hu; *von einem Ort zum andern* نقل náqal, jánqul; *die Waffen* حمل سلاح hámal siláh; *Frucht* اثمر áçmar, júçmir, جاب اثمار dschâb (jedschîb) açmâr; *den Kopf hoch tragen* رفع راسه ráfa' (járfa') rás'hu; *ein Kleid* لبس lábas, jálbis; *siehe Eintragen.*

Träger *s. m.* حمال hammâl *pl.* în; شيال schajjâl; عتال 'attâl.

Trägheit *s. f.* كسل késel; توانى tawânī; *physik.* عدم الحركة 'ádam el-hárake.

Trank *s. m.* شراب scharâb; مشروب meschrûb.

Tränke *s. f.* مسقاة misqât; حوض haudh, hôdh *pl.* حيضان hīdhán *u.* احواض ahwâdh; منهل ménhal *pl.* مناهل menâhil; *Weg, der zur T. führt* مورد máurid, máwrid *pl.* موارد mawârid.

Tränken *v. t. Vieh* اسقى البهايم ásqa (júsqī) el-behâjim; سقى sáqa, jésqī; انهل ánhal, júnhil; اعل a'áll, ju'íll; *mit Oel etc.* بل ball, jebúll, *pass.* انبل inbáll, jenbáll.

Transport *s. m.* نقل naql; شيل schejl, schêl; — Transportiren *v. t.* نقل náqal, jánqul; شال schál, jeschil; — Transporteur *s. m. mathem.* منقلة minqale.

Trappe *s. f. Vogel* حبارى hubâra *pl.* حباريات hubārijât; حبرى húbri (طير).

Trassiren *v. t. einen Wechsel auf Einen* سحب بوليصة على sáhab (jéshab) bōlīṣa 'ála.

Tratte *s. f. siehe Wechsel.*

Traube *s. f. die Beeren* عنب 'ínab, *vulg.* 'énab *pl.* اعناب a'nâb; *mit Kamm* عنقود 'anqûd *pl.* عناقيد 'anāqîd; عنقود عنب 'anqûd 'énab; *getrocknete* زبيب zebib.

Trauen *v. n. Einem* آمن احداً âman (ju'âmin) áhadan; استامنه istá'man-(jestá'min-)hu; وثق به wâçaq b'hu, *Aor.* يثق jáçiq; ركن له rákan (járkun) la-hú; *Einem nicht tr.* استحرس منه istáhras (jestáhris) mín'hu; استخون istáchwan, jestáchwin; *ich traue ihm nicht* ما استامنه mā astá'min'hu, ما انيش امين من طرفه mā anîsch amîn min tháraf'hu; *man darf Niemanden trauen* لا تظن فى الناس الا سوءا lā taçúnn fi 'n-nás íllā sû'an! — *v. t.* زوج záwwadsch, juzáwwidsch; كلل kállal, jukállil.

Trauer *s. f.* حزن házan, huzn; *um Todte* حزن على ميت házan 'ála méjjit; *Trauerfeierlichkeit* عزاء 'azâ; *er trägt Trauer (-Kleider) um ihn* لبس السواد عليه lábas (jálbis) es-suwâd 'alêhu.

Trauern *v. n.* حزن házin, jáhzan; انغم inghámm, jenghámm; انكسر خاطره او قلبه inkásar châtir'hu *od.* qálb'hu; *um einen Todten* حزن على ميت házin 'ála méjjit; *trauernd* حزنان haznân, محزون mahzûn.

Traufen, Träufeln *v. n.* قطر qáthar, jáqthur; نقط náqqath, junáqqith.

Traum *s. m.* حلم hulm *pl.* احلام ahlâm *u.* حلومات hulūmât; منام menâm *pl.* menāmât; *Traumgesicht* رويه rú'ja, rûja; *Träume* اضغاث احلام adhghâç ahlâm; — *Traumdeuter s. m.* مفسر الاحلام mufássir el-ahlâm; — *Traumdeutung s. f.* تفسير او تعبير الاحلام tefsìr *od.* ta'bîr el-ahlâm; — Träumen *v. n.* حلم hálam, jáhlam; راى منام rá'a menâm (*Aor.* يرى jára); *ich habe im Traum meinen Vater gesehen* رايت ابوى فى المنام ra'áit abûja fi'l-menâm; *ich habe von dir geträumt* شفتك فى المنام schúftak fi'l-menâm; — *Träumer s. m.* مهووس ma'hwûs; خرفان charfân; — *Träumerei s. f.* هوس haus, haws, héwes; تخريف tachrîf; *in Träumerei versunken* غارق فى بحر الافكار ghâriq fi bahr el-efkâr.

Traurig *a. Person* حزين hazîn; مغتم mughtámm; مسودن musáudan; *Sache* مكدر mukáddir; مغم mughímm; — Traurigkeit *s. f.* حزن házan; غم ghamm; كابة ká'be, kâbe; كرب karb.

Trauung *s. f.* زيجة zîdsche; تكليل teklîl.

Treffen *v. t.* اصاب aßâb, jußîb; *das Ziel treffen* اصاب العلامة aßâb el-'alâme, *nicht treffen* اخطا áchta, júchtī; *ein Unglück hat mich getroffen* اصابتنى مصيبة aßâbet'nī mußîbe; *eine Wahl treffen* اختار ichtâr, jachtâr; *siehe Antreffen.*

Treffen *s. n. siehe Gefecht, Schlacht.*

Trefflich *a. siehe Vortrefflich.*

Treiben *v. t. Lastthiere* ساق sâq, jesûq; *getrieben werden* انساق insâq, jensâq; *der Wind treibt die Windmühlen und die Schiffe* الريح يدبر طاحونة الهوا ويسوق المراكب er-rîh judábbir thāhûnet el-háua wa jesûq el-merâkib; *das Wild* ردد الوحوش على الصياد ráddad (juráddid) el-wuhûsch 'ála'ß-ßajâd; *ein Geschäft* عمل كار 'ámal (já'mal) kâr; استعمل مهنة istá'mal (jestá'mil) mí'hne; *was treibst du?* تعمل اى tá'mal ê? *den Schweifs treiben* عرق 'árraq, ju'árriq; *den Harn treiben* ادر البول adárr (judírr) el-bôl; *der Boden treibt* نبت nábat, jenbut; انبت ánbat, júnbit; *Pflanzen treiben* نبت nábbat, junábbit; *er treibt es zu weit* زاد وكثر zâd wa káttar, *Aor.* يزيد ويكثر jezîd wa jukáttir; *er treibt den Geiz so weit, dafs* بلغ به البخل الى هذا الحد ان bálagh b'hu el-búchl íla hâdsa el-hádd ann.

Treiber *s. m* سوّاق sawwâq *pl.* în; — *Treibstecken s. m.* مسوقة míswaqe *pl.* مساوق mesâwiq; *siehe Führer.*

Trennen *v. t.* فرق fáraq, jéfruq; فصل fáßal, jéfßil; *er hat sie ge-*

trennt فرق بينهم fáraq bên'hum; *eine Naht* فتق fátaq, jéftuq; — *sich trennen v. r. Personen* تفارق tefâraq, jetefâraq; تفرق tefárraq, jetefárraq; *er hat sich von uns getrennt* اعتزل عنا i'tázal (ja'tázil) 'ánnā *od.* انفصل عنا infáßal (jenfáßil) 'ánnā; *die Versammlung trennte sich* انفض المجلس infáddh (jenfáddh) el-médschlis.

Trennung *s. f.* افتراق iftirâq; فراق firáq; انفصال infißâl; اعتزال i'tizâl; *trans.* فصل faßl.

Trense *s. f.* قنطرمة qanthárme.

Trepan *s. m. Chirurg.* مثقب míçqab *pl.* مثاقب maçâqib; — Trepaniren *v. t. den Schädel* ثقب القحف çáqab (jáçqub) el-qihf.

Treppe *s. f.* درج dáradsch, déredsch *pl.* ادراج edrâdsch; درجة dúrdsche *pl.* درج dúradsch; سلم súllam, súllum, sillim *pl.* سلالم selâlim.

Tresse *s. f.* انديشة endîsche; *goldene* انديشة صفراء endîsche ßáfrā.

Treten *v. a. auf etwas* داس dâs, jedûs; دعس dá'as, jéd'as *u.* dá''as, judá''is; دعوس dá'was, judá'wis; *getreten werden* تدعس tedá''as, jetedá''as, اندعس indá'as, jendá'is; *näher treten* اقترب من iqtárab (jaqtárib) min; *er trat in's Zimmer* دخل الى الاوضة dáchal (jédchul) íla'l-ôdha; *er trat aus dem Zelte* خرج من الخيمة cháradsch (jéchrudsch) min el-chême; *zu einer Partei treten* تعصب مع ta'áßßab (jeta'áßßab) má'a; طلع من عرضه thála' (játhla') min 'úrudh'hu; *(Ochsen) treten das Korn* درس القمح dáras (jédrus) el-qamh.

Treu *a.* امين amîn *pl.* امناء úmanā; صادق ßâdiq; صديق ßiddîq; صاحب وفاء ßâhib wafâ; *treuer Freund* صديق ßadîq *pl.* اصدقاء áßdiqā; محب مخلص muhíbb múchliß; — *adv.* بوفاء bi-wafâ; بامانة bi-amâne; *treu dienen* خدم خدامة صادقة chádam chidâme ßâdiqe.

Treue *s. f.* صدق ßidq; امانة amâne; وفاء wafâ, *vulg.* wáfā; *in der Freundschaft* قرار في المحبة qarâr fi'l-mahábbe; *im Worthalten* رباط في العهد ribâth fi'l-'á'hd; *Treue bewahren* حفظ حقه háfiç (jáhfaç) háqq'hu.

Treulos *a.* خاين châjin; خوان chawwân; غادر ghâdir; غدار ghaddâr; — Treulosigkeit *s. f.* خيانة chijâne; غدر ghadhr.

Tribunal *s. n.* محكمة máhkame.

Tribut *s. m.* جزية dschízje *pl.* جزى dschíza; خراج charâdsch; *Tribut, den die Beduinen den Dörfern für Nichtbelästigung derselben abnehmen* خوة chúwwe (*ein solches Dorf* اخت ucht); — *Maghr.* غرامة gharâme.

Trichter *s. m.* قمع qim', qíma' *pl.* قموع qumû'a.

Trieb *s. m. natürlicher* ميل طبيعي meil thabî'ī; *T. Kameele, Maul-*

thiere قطار qithâr *pl.* qithārát *u.* قطر qúthur; *der Pflanzen* طرح tharh; فرع far' *pl.* فروع furū' a.

Triebfeder *s. f.* لولب láulab *pl.* لوالب lawâlib, *figürl.* باعث bâ'iç, داعي dâ'ī; محرك muhárrik.

Triebkraft *s. f.* القوة الباعثة el-qúwwe el-bâ'içe; قوة محركة qúwwe muhárrike.

Triebrad *s. n.* عجل محرك الآلة ádschal muhárrik el-âle.

Triefäugig *a.* أعمص á'maß, *fem.* عمصاء 'ámßā *pl.* عمص 'umß; *das Austriefende* عماص 'umâß.

Triefen *v. n.* قطر qáthar, jáqthur; نقط náqqat, junáqqith.

Triftig *a. triftiger Beweis* برهان قطع burhân qâthi'; *triftige Antwort* جواب صايب dschawâb ßâjib.

Trigonometrie *s. f.* مساحة المثلثات mesâhet el-muçállaçât.

Trinkbar *a.* ينشرب jenschárib.

Trinken *v. t.* شرب schárib, jéschrab; *in vollen Zügen* جرع dschára', jédschra' *und* تجرع tedschárra', jetedschárra', *ohne abzusetzen* عب 'abb, ja'úbb *u.* غب ghabb, jaghúbb; *zu trinken geben* سقى sáqa, jésqī *u.* اسقى ásqa, júsqī; *zu trinken verlangen* استسقى istásqa, jestásqī; *Einem zu trinken geben lassen* سقى sáqqa, jusáqqī; *trinken Sie Wein?* تشرب شي نبيذ téschrab'sch nebîd? *trinken Sie eine Tasse Kaffee!* اشرب فنجان قهوة íschrab findschân qá'hwe! *gib uns zu trinken!* اعطنا لكي نشرب á'thi'nā li-kéjj néschrab! اعطنا ما نشربه á'thi'nā mā néschrab'hu! اسقني ásqinī (*vulg.* اسقيني asqînī)! *gebt uns ein Glas Wasser zu trinken!* اسقونا كباية موية asqûnā kubbâjet môje! *wir haben zu trinken verlangt* استسقينا istasqáinā; *laſs ihm zu trinken geben!* سقيه saqqîhu! — *Dem Trinkenden sagt man:* هنيا hannîjan! *od.* هناك الله hannâk allâh! *Wohl bekomm's!* — *Antw.* الله يهنيك allâh juhannîk! — *od.* صحة ßáhhe (ßíhhatan)! *zur Gesundheit!* — *Antw.* على قلبك 'ála qálbak! — *auf Eines Gesundheit trinken,* شرب بسر فلان schárib bi-sirr fulân: *ich trinke auf Ihre Gesundheit* محبتك انا اشرب بسرك muhébbetak (*für* mahábbetak)! ána áschrab bi-sirrak!

Trinker *s. m. starker* شراب scharrâb; شريب schirrîb.

Trinkgefäſs *s. n.* كاس kâs; قلة qúlle.

Trinkgeld *s. n.* بخشيش bach'schîsch *pl.* بخاشيش bachāschîsch; حق haqq; *wir geben dir dreiſsig Piaster, mit Einschluſs des Trinkgeldes* نعطيك ثلاثين قرش والبخشيش منه وفيه nu'thîk telātîn qirsch, wa'l-bach'schîsch mín'hu wa fîhu.

Tripper *s. m.* سيلان فرنجي sejelân firéndschij; زنقة zánqe.

Tritt *s. m. Spur des Fusses* اثر الرجل áçar er-ridschl *pl.* اثار الرجلين āçâr er-ridschléjn; *Fusstritt* رفسة rátse; *Einem einen T. geben* رفسه ráfas-(járfus-)hu.

Trocken *a.* يابس jâbis; ناشف nâschif; *Rede etc.* بارد bârid; *Aeg.* قاصح qâßih; *das Trockene, die Erde* اليبس el-jébs; — Trockenheit *s. f.* يبس jubs, يبوسة jubûse, نشاف nischâf; نشوفية nuschûfijje; *Aeg.* قصاحة qaßâhe.

Trocknen *v. t.* نشّف náschschaf, junáschschif; يبّس jábbas; — *v. n.* نشف náschif, jénschaf; تيبّس tejábbas; *das Trocknen* تنشيف tenschif, تيبيس tejbîs; *getrocknet* متيبّس mutejábbis.

Troddel *s. f. von Garn* شرّابة scharrâbe *pl.* شراريب scharârîb.

Trödler *s. m.* عتقي 'útaqij *pl.* 'utaqijje.

Trog *s. m. am Brunnen* جرن dschurn *pl.* جرون dschurûn *u.* اجران edschrân; *zum Füttern* مدود mídwad *pl.* مداود medâwid; معلف mí'laf, má'lef *pl.* معالف ma'âlif; *der Maurer etc.* قصعة البنّايين qáß'at el-bannājin *pl.* قصع qíßa'.

Trommel *s. f.* طبل thabl *pl.* طبول thubûl; — Trommeln *v. a.* دقّ الطبل daqq (jedúqq) eth-thábl; نقّر náqqar, junáqqir; — Trommler *s. m.* طبّال thabbâl *pl.* în.

Trompete *s. f.* نفير nefir *pl.* انفار enfâr; بوق bûq *pl.* būqât *u.* ابواق ebwâq; — Trompeten *v. a.* ضرب البوق dhárab (jádhrib) el-bûq; بوّق báwwaq, jubáwwiq; — Trompeter *s. m.* بوّاق bawwâq *pl.* în; ضرّاب البوق dharrâb el-bûq *pl.* dharrābîn.

Tropfen, Tröpfeln *v. n.* قطر qáthar, jáqthur; نقّط náqqath, junáqqith; *Blut tropft von seiner Hand* يده تنقّط دم jád'hu tunáqqith dam.

Tropfen *s. m.* قطرة qúthre, qáthre; دمعة dám'a; *kleinste Quantität* نطفة núthfe *pl.* نطف núthaf. نقطة núqtha *pl.* نقط núqath;

tropfenweise قطرةً qúthratan, قطرة بقطرة qúthre bi-qúthre.

Tross *s. m.* خدم وحشم chádam wa hácham; سربة súrbe; كبشة kébsche.

Trost *s. m.* تسلية téslije; تعزية tá'zije; تسلّي tesállī; جبران الخاطر dscheberân el-châthir; — Tröster *s. m.* مسلّي musállī; معزّي mu'ázzī; *der Tröster der Betrübten* جابر القلوب المنكسرة dschâbir el-qulûb el-munkásire, مفرّج الكربات mufárridsch el-karbât; — Trösten *v. t.* سلّى sálla, jusállī; عزّى 'ázza, ju'ázzī; جبر قلبه dschábar (jédschbur) qálb'hu; — Tröstlich *a.* يسلّي jusállī; يعزّي ju'ázzī; — Trostlos *a.* لا يتسلّى lā jetesálla; مكسور الخاطر maksûr el-châthir; — Tröstung *s. f.* تسلية téslije.

Trotz *s. m.* جهرمة dschá'hrame; عناد 'inâd; اكادة ikâde; — *praep.* مع má'a; *trotz dem schlechten Wetter* مع ان الهوا ردى má'a ann el-háua rádij; ولو ان الخ wa láu ann *etc.* — **Trotzen** *v. n. Einem* تجهرم على tedschá'hram (jetedschá'hram) 'ála; *Trotz bieten : der Gefahr* لا هاب الخطر lā hâb (jehâb) el-cháthar; ما اهابه الخطر mā ahâb'hu (juhîb'hu) el-cháthar; *dem Schicksal* عارك الدهر في الشدايد 'ârak (ju'ârik) ed-da'hr fi'sch-schedâjid.

Trotzdem *adv.* مع ذلك má'a dsâlik.

Trotzen *v. n. siehe Trotz.*

Trotzig *a.* متجهرم mutedschá'hrim; عنيد 'anîd.

Trüb, Trübe *a. Wasser* عكر 'ákir; معكر mu'ákkar; معوكر mu'áukar; معتكر mu'tákir; *Himmel* مغيم mughájjam; *Stimmung* مكدر mukáddar; عبس 'ábis; *trüb sein (Wasser)* عكر 'ákir, já'kar; تعكر ta'ákkar, jeta'ákkar; تعوكر ta'áukar, jeta'áukar; اعتكر i'tákar, ja'tákir; — **Trüben** *v. t. das Wasser* عكر 'ákkar, ju'ákkir, عوكر 'áukar, ju'áukir; *das Glück* كدر عيشه káddar (jukáddir) 'êsch'hu.

Trübsal *s. f.* شقا scháqā; شدايد الدهر schedâjid ed-dá'hr; كابة kâbe.

Trübsinn *s. m.* سودا sáudā; — **trübsinnig** *a.* سوداوى saudâwij.

Trüffel *s. f.* كمء kam', kem' *pl.* اكمؤ ákmū; كماء kúmā, kíma; *reich an Trüffeln sein (Boden)* اكماء ákmā, júkmī,

Trugschluſs *s. m.* قياس كاذب qijâs kâdsib.

Truhe *s. f.* صندوق ßandûq *pl.* صناديق ßanādîq.

Trümmer *s. m. pl. Ruinen* هدم hedm; خراب charâb *pl.* اخربة áchribe; *in Trümmern liegend (Gebäude)* مهدوم ma'hdûm, منهدم munhádim; *T. eines Hauses* خراب بيت charâb bêt, ردم بيت radm bêt; *Ueberbleibsel* بقايا baqâjā, بواقي bawâqī.

Trunk *s. m.* شرب schirb, schurb; شربة schérbe; مشروب meschrûb; *gib mir einen Trunk Wasser!* اسقني موية ásqinī (*v.* اسقيني asqînī) môje! — *Uebermäſsiger Genuſs der Spirituosen* سكر sukr, سكرة sákre; *dem Trunk ergeben* شريب schirrîb, سكير sikkîr.

Trunken *a.* سكران sakrân *pl.* سكارى sakâra; — **Trunkenheit** *s. f.* سكر sukr, سكرة sákre; — **Trunkenbold** *s. m.* شراب scharrâb, شريب schirrîb; سكير sikkîr.

Trupp *s. m.* جوقة dscháuqa, dschôqe *pl.* اجواق edschwâq; جماعة dschemâ'e; سربة súrbe; *truppweise* اجواقا edschwâqan.

Truppe *s. f. u. pl. Truppen* جيش dscheisch, dschêsch *pl.* جيوش dschujûsch; جند dschund, dschend *pl.* جنود dschunûd; عسكر 'áskar *pl.* عساكر 'asâkir.

Truthahn *s. m.* ديك هندي dîk híndij.

Tuch *s. n.* جوخ dschûch *pl.* اجواخ edschwâch; *Maghr.* ملف milf, mulf; *Tuchhändler s. m.* بياع الجوخ bajjâʿ el-dschûch; — *Tuchmacher, Tuchfabrikant s. m.* جوخي dschûchij *pl.* dschūchîjje; قماش qammâsch; — *Tuchfabrik s. f.* معمل الجوخ miʿmal (máʿmal) el-dschûch; — *Haben Sie schwarzes, breites, feines englisches Tuch?* اعندك جوخ انكليزي اسود عريض جيد a-ʿándak dschûch inkelîzij áswad, ʿarîdh, dschéjjid? *Dies Tuch ist fein im Faden, aber ich fürchte, es läfst die Farbe* هذا الجوخ جيد النسج ولكني اخاف من فسخ لونه hâdsa el-dschûch dschéjjid en-nesʾdsch, wa lākínnī achâf min fasʾch lônʾhu.

Tüchtig *a.* شاطر schâthir; كافي kâfī; — Tüchtigkeit *s. f.* صلاحية ßalāḥîjje; كفاية kifâje; شطارة schathâre.

Tücke *s. f.* خباثة chabâçe, خبث chubç; دناسة denâse; لعنة láʿane; — Tückisch *a.* خبيث chabîç *pl.* خبثاء chúbaçā; لعين laʿîn *pl.* لعناء lúʿanā.

Tugend *s. f.* فضيلة fadhîle *pl.* فضايل fadhâjil; *besondere Eigenschaft* خاصية chāßßijje *pl.* خصايص chaßâjiß; — Tugendhaft *a.* صالح ßâliḥ *pl.* صلحاء ßúlaḥā *u.* ßâliḥîn; ذو فضيلة dsû fadhîle; *Frau* امراة حرة imrât ḥúrra; *Wandel* حسن السيرة ḥusn es-sîre.

Tulpe *s. f.* سنبل súmbul; خزام chazâm.

Tumult *s. m.* رجة ráddsche; ارتجاج irtidschâdsch.

Tünche *s. f.* تلييس teljîs; — Tünchen *v. t.* ليس lájjas, juléjjis.

Tunke *s. f.* مرقة máraqe; — Tunken *v. t.* غمس ghámas, jághmis; *Brot in die Brühe* غمس خبزة في المرقة ghámas chúbze fiʾl-máraqe.

Turban *s. m.* عمامة ʿamâme *pl.* عمايم ʿamâjim; عمة ʿámme; لفة láffe, leffe *pl.* laffât; *genäht in Hutform* قاووق qāʾûq, qawúq, *Musselin-Shawl um denselben* شاشة schâsche, شاشية schāschîjje; *Tuch um den T.* عصاب ʿißâb; — *Maghr.* رزة rázze; شدة schédde; *nach hinten herabfallender Zipfel* عقبة ʿáqabe, *auf die Schultern* عذبة ʿadabe; *den Turban aufsetzen* لبس عمامته lábas (jálbis) ʿamâmetʾhu; تعمم taʿámmam, jetaʿámmam; لف لفته laff (jelúff) láffetʾhu.

Türkis *s. m.* فيروزة fîrûze; فيروزج fīrûzedsch.

Turteltaube *s. f.* يمامة jemâme; قمري qúmri *pl.* قماري qumârī; ترغلة tárghale, dárghale.

Tüte *s. f.* قرقة ورق qúrqet wáraq; قرطاس qirthâs, qarthâs.

Tyrann *s. m.* ظالم çâlim *pl.* ظلام çullâm; جبار dschebbâr *pl.*

جبابرة dschebâbire; — Tyrannei *s. f.* ظلم çulm; — Tyrannisch *a.* ظلم çálim; — Tyrannisiren *v. t.* ظلم çálam, jáçlim; تظلم taçállam, jetaçállam.

U.

U *einundzwanzigster Buchstabe des Alphabets* الحرف الحادى والعشرين من الالف باء el-hárf el-hâdī wa'l-'aschrîn min el-élif-bâ.

Uebel *s. n. u. adj.* شر scharr *pl.* شرور schurûr; داهية dâhije *pl.* دواهى dawâhī; *die Uebel des Lebens* شرور هذه الحياة schurûr hâdsi el-hajât; *etwas übel aufnehmen* اخذ الشى على وجه السوء áchads esch-schê 'ála wádsch'h es-sû; *du hast übel gethan* صارت منك عيبة ßârat mínnak 'áibe.

Uebelkeit *s. f.* وجع القلب wádscha' el-qálb; دود القلب dûd el-qálb; دوخة dáuche, dôche; *ich habe U., es ist mir übel* وجعني قلبى wádscha'nī qálbī (*Aor.* يوجع jûdscha'); لعبت نفسى lá'abet náfsī (*Aor.* يلعب jál'ab).

Uebelthäter *s. m.* شرير scharîr *pl.* اشرار eschrâr.

Uebelwollend *a.* ردى النية rádij en-nîjje; طالب شر thâlib scharr.

Ueben *v. t. Einen in etwas* علم 'állam, ju'állim; درب على dárrab (judárrib) 'ála; *Soldaten* روض ráwwadh, juráwwidh; *eine Kunst* مارس صنعة mâras (jumâris) ßanâ'e; عمل كار 'ámal (já'mal kâr; — *sich v. r.* تعلم ta'állam; تدرب tedárrab.

Ueber *praep. örtl.* فوق fauq, fôq; على 'ála: *über dem Dach* فوق السطوح fôq es-suthûh; *über Erwarten* فوق الامل fôq el-áml; *über die menschliche Kraft hinaus* فوق حد البشر fôq hadd el-báschar; — *jenseits: über dem Fluss* هذاك الصوب من النهر hadsâk eß-ßôb min en-na'hr; *über dem Meere* ورا البحر wárā 'l-bahr; *über den Fluss gehen* عبر او قطع النهر 'ábar (já'bur) *od.* qátha' (jáqtha') en-na'hr; *über Land und Meer* برا وبحرا bárran wa báhran, بالبر والبحر bi'l-bárr wa'l-bahr; *er ist über Wien gekommen* عدى على او فات من وينة 'ádda (ju'áddī) 'ála *od.* fât (jefût) min wijâna; *Nichts geht über ihn* ما فيه احسن منه mā fih áhsan mínhu; *über zwei Stunden* اكثر عن ساعتين áktar 'an sā'atên; *über etwas reden* تكلم عن شى tekállam 'an schéjin, كلم فى شى kállam fī schéjin.

Ueberall *adv.* فى كل موضع fi kúll máudha'; فى اى موضع كان fi ê (ájji) máudha' kân.

Ueberarbeiten *v. t. etwas* صلّح ßállah, jußállih; عاد على 'âd (ja'ûd) 'âla.

Ueberaus *adv.* للغاية li'l-ghâje; بالزواد bi'z-zawád; بالزيادة bi'z-zijâde.

Ueberbein *s. n.* غدّة ghúdde *pl.* غدد ghúdad; قوبة qáwabe *pl.* قوابى qawâbî; كتيلة kutéile

Ueberbieten *v. t.* (سعر البضاعة) زاد على zâd (jezîd) 'âla; زوّد záwwad, juzáwwid.

Ueberbleiben *v. n. siehe Uebrig.*

Ueberbleibsel *s. n.* باقى bâqî *pl.* بواقى bawâqî; بقيّة baqîjje *pl.* بقايا baqâjā.

Ueberbringen *v. t.* جاب dschâb, jedschîb; ردّ radd, jerúdd; سلّم sállam, jusállim; — Ueberbringer *s. m.* حامل hâmil; *der U. des Briefes ist bezahlt* حامل الاحرف خالص الاجرة hâmil el-áhruf châliß el-údschre.

Ueberbürden *v. t. Einen* ثقّل حمل عليه çáqqal (juçáqqil) el-háml 'alêhu; حمّله حمل زايد hámmal-(juhámmil-)hu haml zâjid; *mit Steuern* كثّر عليهم التكاليف káttar (jukáttir) 'alêhum et-tekâlîf; *siehe Ueberhäufen.*

Ueberdem, Ueberdies *adv.* زيادة على ذلك zijâde 'âla dsâlik; غير ذلك ghêr dsâlik.

Ueberdrufs *s. m.* قرف qáraf; سدم sédem; شبع schába'; — Ueberdrüssig *a.* متقرّف mutaqárrif; مستقرف mustáqrif; زعلان za'lân; شعبان scha'abân; *einer Sache ü. sein* تقرّف من taqárraf (jetaqárraf) min; استقرف istáqraf, jestáqrif.

Uebereilen, *sich v. r.* استعجل istá'dschal, jestá'dschil; — Uebereilung *s. f.* استعجال isti'dschâl, عجلة 'ádschale; *Uebereilung bringt Reue* العجلة ندامة el-'ádschale nedâme.

Uebereinkommen *v. n. mit Einem über etwas* اتّفق معه على ittáfaq (jettáfiq) má'a-hu 'âla; تشارط teschârath, jeteschârath; تعاهد ta'âhad, jeta'âhad; *wie wir übereingekommen sind* كما تشارطنا ka-mâ teschâráthnā, كما صار الشرط بيننا ka-mâ ßâr esch-schárth bên-nā (béjnanā); — Uebereinkommen *s. n.* Uebereinkunft *s. f.* اتّفاق ittifâq: *so lautet unser Uebereinkommen* على ذلك تمّ الاتّفاق 'âla dsâlik tamm el-ittifâq.

Uebereinstimmen *v. n. mit Einem in etwas* اتّفق معه على ittáfaq (jettáfiq) má'a-hu 'âla; اتّحد مع ittáhad (jettáhid) má'a; *sie stimmen nicht überein* اختلفوا ichtálafū; — Uebereinstimmend *a.* متّفق muttáfiq; متّحد muttáhid; موافق muwâfiq; — — Uebereinstimmung *s. f.* اتّفاق ittifâq; اتّحاد ittihâd; موافقة muwâfaqe.

Ueberfahren *v. a. über den Fluſs* عبر او قطع النهر (فى مركب) 'âbar (já'bur) *od.* qátha' (jáqtha')

en-na'hr (fi márkeb); — *v. t.* عبر 'ábbar, ju'ábbir; قطع qáttha', juqátthi'; *fahre mich über (den Fluſs)!* قطعني النهر qátthi'nī en-na'hr! — Ueberfahrt *s. f.* قطع النهر qáth'a en-na'hr; عبور 'ubûr; *Ort* معبر má'bar *pl.* معابر ma'âbir; مقطع máqtha'.

Ueberfall *s. m.* كبسة kébse; هجوم hudschûm (على); — Ueberfallen *v. t. Einen* كبس عليه kábas (jékbis) 'alêhu; هجم عليه hádscham (já'h-dschum) 'alêhu; *überfallen werden* انكبس inkábas, jenkábis.

Ueberfließen *v. n. Gefäſs* طفح tháfah, játhfah; فاض fâdh, jefîdh; *vom siedenden Wasser* فار fâr, jefûr; *bis zum Ueberflieſsen voll sein* استفاض istefâdh, jestefîdh.

Ueberfluſs *s. m. Fülle* كثرة kétre, زيادة zijâde; فيض faidh, رخص rachß; رخا rácha; وفر wafr, وفور wufûr; *der Ernte* خصب chaßb, غلة ghálle; *Ueberfluſs haben* خصب cháßib, jéchßab; عنده كثير 'ând'hu ketîr; *in U. vorhanden sein* كثر kátur, jéktur; فاض fâdh, jefîdh; وفر wáfar, *Aor.* يفر jáfir; *dies Land hat Ueberfluſs an allen Dingen* هذه البلد فيها الرخا في كل شي hâdsi el-béled fîhā er-ráchā fi kull schê; *ihr lebt im Ueberfluſs* عندكم البركة 'ánd'kum el-bárake.

Ueberflüssig *a. in Fülle vorhanden* كثير ketîr; فايض fâjidh; *unnütz* زايد zâjid; *das Ueberflüssige* الفاضل عن الحاجة el-fâdhil 'an el-hâdsche.

Ueberfuhr *s. f. Ort* معبر má'bar; *siehe Ueberfahrt.*

Ueberführen *v. t. Einen einer Schuld* اثبت او ثبت عليه áçbat (júçbit) *od.* çábbat (juçábbit) 'alêhu; *über einen Fluſs siehe Ueberfahren.*

Uebergabe *s. f. einer Sache* تسليم teslîm; *eines Platzes* تسليم محل teslîm mahâll.

Uebergang *s. m. von einer Sache zur andern* عبور 'ubûr; انتقال intiqâl; *über den Fluſs* قطع النهر qáth'a en-na'hr.

Uebergeben *v. t. Einem etwas* سلّم له الشي sállam (jusállim) la-hú esch-schê; *kaufen Sie mir eine Uhr und übergeben Sie dieselbe unserem Freunde N. N.* خذوا لنا ساعة وسلموها بيد محبنا فلان chúdsū la-ná sâ'e wa sallimûhā bi-jád muhíbbnā fulân; — *einen Platz* سلم محل sállam mahâll; — *sich v. r. siehe Erbrechen.*

Uebergehen *v. a. von einem Gegenstand od. Ort zum andern* عبر او انتقل من - الى 'ábar (já'bur) *od.* intáqal (jentáqil) min — íla; *über den Fluſs siehe Uebersetzen; Flüssigkeit siehe Ueberflieſsen; die Augen gehen ihm über* دمعت عينه dáma'et (tédma') 'ain'hu, ذرفت عيونه بدمع dsárafet (tédsrif) 'ujûn'hu bi-dám'a; *zum Feinde siehe*

Ueberlaufen; — *v. t. Etwas mit Stillschweigen* سكت عن sákat (jéskut) ʿan; فات عن fât (jefût) ʿan.

Uebergewicht *s. n.* وزن زايد wazn zâjid; رجحانة rudschhâne; *U. haben* رجح rádschah, járdschah; *Einem U. geben* ارجح له árdschah (júrdschih) la-hú: — *figürl.* غلبة ghálabe, تغلب tagbállub; *das Uebergewicht über Einen haben* غلب ghálab-hu (jághlib).

Ueberhäufen *v. t. Einen mit Wohlthaten* غمر احدا بالاحسان ghámmar (jughámmir) áhadan bi'l-ihsân; اغدف او اجزل عليه بالنعم ághdaf (júghdif) *od.* ádschzal (júdschzil) ʿalêhu bi'n-niʿam; *mit Geschäften* كثر عليه الاشغال káttar (jukáttir) ʿalêhu el-eschghâl; *mit Geschäften überhäuft* غارق فى بحر الاشغال ghâriq fi bahr el-eschghâl; *siehe Ueberbürden.*

Ueberhaupt *adv.* عموما ʿumûman; بالجملة bi'l-dschúmle; فى الاكثر fi'l-áktar; على الغالب ʿála'l-ghâlib.

Ueberladen *v. t. siehe Ueberbürden.*

Ueberlassen *v. t. Einem etwas* تنزل او تخلى له عن شى tenâzal (jetenâzal) *od.* tachálla (jetachálla) la-hú ʿan schéjin; ترك tárak, jétruk.

Ueberlaufen *v. a. zum Feind* هرب الى العدو hárab (jáhrub) íla'l-ʿadúww; *Gefäfs siehe Ueberfliefsen;* — *Ueberläufer s. m.* خاين châjin.

Ueberleben *v. t. Einen* عاش بعد موت اخر ʿâsch (jaʿîsch) báʿad maut âchar; بقى báqa, jébqa; *die Ueberlebenden* الباقيين el-bâqijîn.

Ueberlegen *v. t. etwas* تفكر او تامل فى شى tefákkar (jetefákkar) *od.* ta'ámmal fi schéjin.

Ueberlegen *adj. Einem an Wissen* اكثر منه علما áktar mín'hu ʿílman; *an Zahl* اكثر منهم عددا áktar mínhum ʿádadan; *an Stärke* اقوى منه áqwa mínhu; غالب عليه ghâlib ʿalêhu; *überlegener Verstand* عقل رفيع ʿaql refîʿ; — Ueberlegenheit *s. f.* تقدم taqáddum; تغلب taghállub; فضل fadhl.

Ueberlegung *s. f.* تفكر tefákkur, تامل ta'ámmul (فى شى); *siehe Absicht.*

Ueberlesen *v. t.* قرأ qára, jáqra; *wiederholt* عاد قرى ʿâd qára, *Aor.* يعود يقرا jaʿûd jáqra; *oberflächlich* ظل فى كتابة thall (jathíll) fi kitábe; تفرج على tefárradsch (jetefárradsch) ʿála.

Ueberliefern *v. t. Einem etwas* سلم له الشى sállam (jusállim) la-hú esch-schê; *den Flammen* ضرب النار فى dhárab (jádhrib) en-nâr fi; *durch Tradition* نقل náqal, jánqul; روى ráwa, járwī; — Ueberlieferung *s. f.* تسليم teslîm; *historische* رواية riwâje;

نقل naql; *prophet.* حديث ḥadîç *pl.* احاديث aḥādîç.

Ueberlisten *v. t.* غش ghaschsch, jaghúschsch; غلب ghálab, jághlib; غبن ghában, jághbin.

Uebermacht *s. f.* قوة قاهرة qúwwe qâhire; غلبة ghálabe; تغلب taghállub.

Uebermannen *v. t. Einen* غلب ghálab (jághlib); *siehe Besiegen.*

Uebermaſs *s. n.* افراط ifrâth; زودة záude; *Uebermäſsig adj.* مفرط múfrith; زايد zâjid; خارج عن الحد châridsch ʿan el-ḥádd; *adv. im Uebermaſs* بالزود bi z-záud, للغاية li'l-ghâje.

Uebermenschlich *a.* فوق حد البشر fôq ḥadd el-báschar.

Uebermorgen *adv.* بعد بكرة báʿad búkra; بعد غدا báʿad ghádā (ghádan); *Maghr.* بعد غدوة báʿad ghádwe.

Uebermuth *s. m.* تكبر tekábbur; كبريا kíbrijā; تجبر tedschábbur; — Uebermüthig *a.* متكبر mutekábbir, متجبر mutedschábbir; *übermüthig sein* تكبر tekábbar, jetekábbar; تجبر tedschábbar.

Uebernachten *v. n.* بات bât, jebât; بيت bájjat, jubájjit; *wo werden wir übernachten?* فين نبات fên nebât?

Uebernahme *s. f. einer Sache* قبول qabûl; تناول tenâwul; *eines Besitzes* تمكن من شي temákkun min schéjiu; *von Geld* قبض qabdh.

Uebernatürlich *a.* فوق الطبيعة fôq eth-thabîʿe.

Uebernehmen *v. t. eine Sache* قبل qábil, jáqbal; تناول tenâwal, jetenâwal; *in seinen Besitz* تمكن من temákkan (jetemákkan) min; *die Besorgung eines Geschäftes* توكل بشي tawákkal (jetawákkal) bi-schê; تولى الامر tawálla (jetawálla) el-áinr; *Geld* قبض qábadh, jáqbidh: *es gehen an Sie mit Gelegenheit des Kapitäns N. N. 1000 Thaler ab; übernehmen Sie dieselben von ihm und geben Sie ihm den Frachtlohn!* الصادر اليكم صحبة الناخوذة فلان الف ريال اقبضوها منه وسلموا له النول eß-ßâdir iléjkum ßúḥbat en-nāchôda fulân alf rijâl, iqbidhûhā mínhu wa sállimū la-hú en-nául!

Ueberraschen *v. t. Einen (feindlich)* كبس على kábas (jékbis) ʿála; *in Erstaunen setzen* ادهش ád'hasch, júd'hisch; حير ḥájjar, juḥájjir; *überraschend a.* مدهش múd'hisch; محير muḥájjir; *überrascht a.* مدهوش med'hûsch; داهش dáhisch; حيران ḥairân; *überrascht sein* اندهش indáhasch, jendáhisch, تحير taḥájjar, jetaḥájjar; — *Ueberraschung s. f. intr.* حيرة ḥîra, تحير taḥájjur; دهشة dáhasche, اندهاش indihâsch; *trans.* تحيير taḥjîr; تدهيش ted'hîsch; — *siehe Ueberfall.*

Ueberreden *v. t. Einen wozu* ارضى احدا ب árdha (júrdhī) áhadₐₙ bi (*dafs* بان) bi'áun); حمله على hámal-(jáhmil-)hu 'ála; — Ueberredung *s. f* ارضاء irdhâ.

Ueberreichen *v. t. Einem etwas* ناول احدا الشى nâwal (junâwil) áhadₐₙ esch-schê; عرض ل 'árradh (ju'árridh) li; *eine Bittschrift* اعرض á'radh, jú'ridh; — Ueberreichung *s. f.* مناولة munâwale, تعريض ta'rîdh; *einer Bittschrift* اعراض i'râdh.

Ueberrest *s. m.* باق bâqī *pl.* بواق bawâqī; فاضل fâdhil *pl.* فواضل fawâdhil; *einer Malzeit* حتات hutât.

Ueberrock *s. m.* فوقانية fōqānijje (ثوب); *siehe Kleid.*

Ueberrumpeln *v. t.* كبس على kábas (jékbis) 'ála.

Ueberschicken *v. t. siehe Uebersenden.*

Ueberschiffen *v. t. den Flufs* عبر او قطع النهر فى مركب 'ábar (já'bur) *od.* qátha' (jáqtha') en-na'hr fi márkeb; *das Meer* ركب البحر rákib (járkab) el-báhr; — *Einen über den Flufs* عبره او قطعه النهر 'ábbar-(ju'ábbir-)hu *od.* qáttha-(juqátthi'-)hu en-ná'hr; — *Ueberschiffung s. f. des Flusses* قطع النهر qáth'a en-na'hr; *der Passagiere* تقطيع tuqthī'.

Ueberschreiten *v. t. das Mafs* تعدى او تجاوز الحد ta'ádda (jeta'ádda) *od.* tedschâwaz (jetedschâwaz) el-hádd; *Flüsse, Gebirge* قطع qátha', jáqtha'; عبر 'ábar, já'bur.

Ueberschrift *s. f.* عنوان 'unwân.

Ueberschuh *s. m.* بابوج bābûdsch *pl.* بوابيج bawābidsch.

Ueberschufs *s. m.* زايد zâjid; زود zaud, zôd; فاضل fâdhil; *Gewinnst* مكسب عارضى máksib 'âridhij.

Ueberschütten *v. t. mit Wasser* سكب او صب موية على sákab (jéskub) *od.* ſabb (jaſúbb) môje 'ála; *siehe Ueberhäufen.*

Ueberschwemmen *v. t. das Meer, der Flufs überschwemmt das Land* غطى البحر الارض gháttha (jughátthī) el-bahr el-árdh; غرق النهر الاراضى ghárraq (jughárriq) en-na'hr el-arâdhī; *von Regenmassen* غم ghamm, jaghúmm; غمر ghámar, jághmur; ghámmar, jughámmir; — Ueberschwemmung *s. f.* فيض الماء faidh el-mâ; فيضان faidhân; غمر ghamr *pl.* غمار ghimâr *u.* غمور ghumûr; *des Landes* غرق الاراضى gharq el-arâdhī.

Uebersehen *v. t. überblicken* طل فى thall (jathíll) fī; نظر الى náçar (jánçur) íla; *unbeachtet lassen* غفل عن gháfal (jághful) 'an; فات عن fât (jefût) 'an.

Uebersenden *v. t. Einem etwas* ارسل اليه او له ársal (júrsil) ilêhu *od.* la-hú; *wir übersenden Ihnen mit dem Schiffe des N. zwanzig Säcke reinen Kaffee*

ارسلنا اليكم فى المركب الفلانى عشرين فرقا من البن الصافى arsálnā ilêkum fi'l-márkeb el-fulânij 'aschrîn farq min el-búnn eß-ßâfī.

Uebersetzen *v. t.* ترجم tárdscham, jutárdschim; نقل náqal, jánqul; استخرج istáchradsch, jestáchridsch; *ich habe diesen Brief aus dem Persischen in's Arabische übersetzt* ترجمت هذا المكتوب من الفارسى للعربى tardschámt hâdsa el-maktûb min el-fârsij li'l-'árabij *od.* نقلته او استخرجته من الفارسى الى العربى naqált'hu *od.* istachrádscht'-hu min el-fârsij íla'l-'árabij; *übersetze dies Blatt Wort für Wort* ترجم الورقة دى كلمة بكلمة tárdschim el-wáraqe di kálime bi-kálime! *in's Türkische übersetzt* مترجم او مفسر بالتركى mutárdscham *od.* mufássar bi't-túrkij; — *einen Fluſs siehe Ueberfahren, Ueberschreiten.*

Uebersetzer *s. m.* مترجم mutárdschim; مفسر mufássir *pl.* în; Uebersetzung *s. f.* ترجمة tárdschame *pl.* تراجم tarâdschim; *die U., das Uebersetzen aus dem Englischen in's Französische* النقل او الاستخراج من الانكليزى الى الفرنساوى en-náql *od.* el-istichrâdsch min el-inkelîzij íla'l-(*od.* li'l-) frānsâwij.

Uebersicht *s. f. über etwas* نظر الى شى náçar íla schê; كشف على keschf 'ála.

Ueberspringen *v. t. etwas* نط على natth (jenútth) 'ála; *auslassen* فات fât, jefût.

Ueberstehen *v. t.* صبر على ßábar (jáßbur) 'ála; ظفر على çáfar (jáçfir) 'ála.

Uebersteigen *v. t. den Berg* قطع الجبل qátha' (jáqtha') el-dschébel; عدا 'áda, já'dū; *Hindernisse* نفذ náfads, jénfids; *die Geduld* غلب الصبر ghálab (jághlib) eß-ßabr; *den Preis* زاد على السعر zâd (jezîd) 'ála's-si'r; *das Maſs, die Gränzen* جاوز الحد dschâwaz (judschâwiz) el-hádd; خارج عن القياس châradsch (juchâridsch) 'an el-qijâs.

Ueberströmen *v. n. siehe Ueberflieſsen.*

Uebertragen *v. t. von einem Ort zum andern* نقل من موضع الى موضع اخر náqal (jánqul) min máudha' íla máudha' âchar; *aus dem Journal in's Hauptbuch* نقل من الدفتر الصغير الى الحاوى الكبير náqal min ed-défter eß-ßaghîr íla'l-hâwī el-kebîr; — *übersetzen* ترجم tárdscham, jutárdschim; — *Einem ein Geschäft* وصى احدا على شى wáßßa wáßßa (juwáßßī) áhadan 'ála schéjin; — Uebertrag *s. m.* نقل naql; — Uebertragung *s. f.* نقل naql; *Uebersetzung* ترجمة tárdschame.

Uebertreffen *v. t. Einen worin* فاق بشى على احد fâq (jefûq) bi-schê 'ála áhad; غلب ghálab, jághlib.

Uebertreiben *v. t. etwas* بالغ في bâlagh (jubâligh) fi; كبّر kábbar, jukábbir; — *ein Pferd* اتعب او اهلك الحصان át'ab (jút'ib) *od.* á'hlak (jú'hlik) el-ḥiβân; — Uebertreibung *s. f.* مبالغة mubâlaghe; تكبير tekbîr; افراط ifrâth; *in übertriebener Weise* بافراط bi-ifrâth.

Uebertreten *v. t. die Gesetze* تعدّى الشرايع ta'ádda (jeta'ádda) esch-scharâji'; خالف châlaf, juchâlif; — *v. n. zu einer Partei* انضمّ الى جماعة indhámm (jendhámm) íla dschemâ'e; *von einer Religion zur andern* نفى دين ودخل الى دين اخر náfa (jénfi) dîn wa dáchal (jédchul) íla dîn âchar; *der Fluſs tritt über* فاض النهر fâdh (jefidh) en-ná'hr, طاف thâf, jathûf.

Uebertreter *s. m. der Gesetze* متعدّى الشرايع muta'áddī esch-scharâji'; مخالف muchâlif.

Uebertretung *s. f. der Gesetze* تعدّى الشرايع ta'áddī esch-scharâji'; مخالفة muchâlafe.

Uebertritt *s. m. zu einer Partei* انضمام الى جماعة indhimâm íla dschemâ'e; *zu einer Religion* دخول الى دين duchûl íla dîn.

Uebervortheilen *v. t.* غشّ ghaschsch, jaghúschsch; خدع cháda', jéchda'; غلب ghálab (jághlib); *Maghr.* زبلح záblaḥ, juzáblih; *du hast dich übervortheilen lassen* غلبوك ghalabûk.

Ueberwachen *v. t. Einen* راقب râqab, jurâqib; حرس ḥáras, jáḥris; *etwas* وعى على wá'a (jû'a) 'ála.

Ueberwältigen *v. t. Einen* غلب ghálab, jághlib; قهر qáhar, jáq'har.

Ueberwinden *v. t. Einen* غلب ghálab, jághlib; ظفر على çáfar (jáçfir) 'ála; *sich selbst* غصب نفسه gháβab (jághβib) náfs'hu, — Ueberwinder *s. m.* غالب ghâlib; قاهر qâhir; — Ueberwindung *s. f. des Gegners* غلب ghalb, ghálabe; قهر qa'hr; *Selbstüberwindung* غصب نفسه ghaβb náfs'hu.

Ueberwintern *v. n.* شتّى schátta, juscháttī.

Ueberzählig *a.* زايد عن العدّية zâjid 'an el-'addîjje.

Ueberzahn *s. m.* سنّ زايد sinn zâjid.

Ueberzeugen *v. t. Einen wovon* حقّق له الشى ḥáqqaq (juḥáqqiq) la-hú esch-schê; اثبت الشى عنده áçbat (júçbit) esch-schê 'ánd'hu; اوهمه الشى áuham-(jûhim-)hu esch-schê; قطع بعقله qátha' (jáqtha') bi-'áql'hu; *mit genügenden Beweisen* اقنعه بالدلايل áqna'-(júqni'-)hu bi'd-dalâjil; *ich bin vollkommen überzeugt, daſs* عندى محقّق ومأكّد أن 'ándī muḥáqqaq wa mu'ákkad ann; — Ueberzeugend *a.* مقنع múqni'; ملزم múlzim; قطع qâthi'; *überzeu-*

gender Beweis برهان قاطع burhân qâthi'; *überzeugende Kraft* اقناع iqnâ'; الزام ilzâm; — Ueberzeugung *s. f.* تصديق taßdîq; تحقيق tahqîq; تأكيد ta'kid; علم اليقين 'ilm el-jaqín.

Ueberzîehen *v. t.* غطى gháttha, jughátthī; كسى kása, jéksī; لحف láhaf, jálhaf; *der Himmel überzieht sich* تغيمت الدنيا tagháijamet ed-dúnja; — *Ueberzogen a. mit Tuch* متلحف mutalábhaf; ملتحف multáhif; — Ueberzug *s. m. des Bettes* لحاف lihâf *pl.* لحف lúhuf; ملحفة málhafe *pl.* ملاحف malâhif; *Wachstuch etc.* غلاف ghilâf *pl.* غلف ghúluf; غمد ghimd *pl.* اغماد aghmâd; بيت bejt, bêt.

Ueberquer, Ueberzwerg *adv.* منحرفا munhárifan; معترضا mu'táridhan; بالعكس bi'l-'áks.

Ueblich *a.* معتاد mu'tâd; سائر sâjir; *Münze* دراهم معامل بها derâhim mu'âmal bi-hâ, معاملة mu'âmale; *Wort* كلمة مستعملة او دارجة kálime mustá'mile *od.* dáridsche; *es ist so Landes üblich* هى عادة البلد hije 'âdet el-béled; *wie es üblich ist* حسب العادة hasb el-'âde; مثل الناس mitl en-nâs.

Uebrig *a.* باقى bâqī; فاضل fâdhil; *übrig sein od. bleiben* بقى báqa, jébqa; فضل fádhil, jéfdhal; تبقى tebáqqa, jetebáqqa; *übrig lassen* بقى báqqa, jubáqqī; فضل fáddhal, jufáddhil; *das Uebriggelassene* فضلة fádhle; فضالة fadhâle: *ich will nicht, was du übrig gelassen hast* ما ارضى بفضلتك mā árdha bi-fádhletak.

Uebrigens *adv.* وغير ذلك wa ghêr dsâlik.

Uebung *s. f.* ادمان idmân; رياضة rijâdhe; *Praxis* ممارسة mumârase; عمل 'aml; خبرة chíbre, chúbre; *er hat viele Uebung in Geschäften* هو خبير فى الامور húa chabîr fi'l-'umûr.

Ueppig *a.* شهوانى scha'hwânij; زهى záhijj; — Ueppigkeit *s. f.* شهوانة schá'hwane; زهو záhu, za'hw.

Ufer *s. n. des Flusses* شط النهر schatth en-na'hr *pl.* شطوط schuthûth; حافة النهر hâffet en-na'hr; حفة háffe; *steiles* كتف kátif, kitf; *am andern U. des Flusses* على قاطع النهر 'ála qâthi' en-na'hr, هذاك الصوب من النهر hadsâk eß-ßôb min en-na'hr; *zerrissenes, abgespültes U.* جرف dschurf *pl.* اجراف edschrâf; *des Meeres* ساحل البحر sâhil el-bahr *pl.* سواحل sawâhil; شاطى البحر schâthī el-bahr *pl.* شواطى schawâthī; بر barr; *ich gehe zum Meeresufer, um einen Freund zu begrüfsen, der mit dem Schiffe ankommt* اذهب الى طرف الساحل لملاقاة بعض الاخوان الواصل فى المركب ádshab íla tháraf es-sâhil li-mulāqât bá'adh el-echwân el-wâßil fi'l-márkeb.

Uhr *s. f.* ساعة sâ'a, sâ'e *pl.* sā'ât; *goldene* ساعة ذهب sâ'et ḏáhab; *Schlaguhr* ضرابة dharrâbe; *Repetiruhr* دقاقة daqqâqe; *Pendeluhr* ساعة بشتخة (بيشتخة) sâ'et beschtáchte; *kaufen Sie mir eine Uhr, aber keine übertragene, von starkem Mechanismus, Schlaguhr oder nicht, von Gold oder Silber* خذوا لنا ساعة ولا يتية محكمة التركيب ضرابة او غير ضرابة ذهبية او فضية chúdsū la-nâ sâ'e, wa lâ jettîjje, múḥkamet et-tarkîb, dharrâbe au ghêr dharrâbe, ḏáhabîjje au faddhije (fiddhîjje); *meine Uhr geht gut* ساعتى تمشى مليح sâ'atī témschī meliḥ, ساعتى تشتغل طيب sâ'atī teschtághil thájjib; *sie geht nicht, steht* ما تمشى شى mâ temschī'sch, ما تشتغل شى mâ teschtághil'sch; *meine U. geht vor* ساعتى مسبقة sâ'atī músbiqe; *bleibt zurück* س مقصرة s. múqßire; *die Uhr schlägt* تدق الساعة tedúqq es-sâ'e; *gut regulirte, genau gehende U.* س مضبوطة sâ'e madhbûthe; *verdorbene* س منتزعة s. muntázi'e; *die U. stellen* عير الساعة 'ájjar (ju'ájjir) es-sâ'e; *aufziehen* دور الساعة dáwwar es-sâ'e; — *Theile der Uhr: Gehäuse* ظرف çarf; *Zifferblatt* وجه wadsch'h; *Zeiger* عقرب 'áqrab *pl.* عقارب aqârib, *Stundenzeiger* عقرب الساعات 'áqrab es-sā'ât, *Minutenzeiger* عقرب الدقايق 'áqrab ed-daqâjiq; *Feder* زنبرك zémberek, zúmbrak; *Räder* دولاب dūlâb *pl.* دواليب dawālib; *Kette* جنزير dschenzîr (زنجير zindschîr); *Regulator* رقاص raqqâß; — *wieviel Uhr ist es?* كم الساعة kâm es-sâ'e? الساعة كم او فى كم es-sâ'e kâm? *od.* fi kâm? ايش وقت الدنيا êsch waqt ed-dúnja? *drei Uhr* ثلاث ساعات telât sā'ât *od.* الساعة فى ثلاثة es-sâ'e fi telâte; *halb vier Uhr* اربعة ونصف árba'e wa núßf; *ein Viertel auf sechs Uhr* خمسة وربع chámse wa rub'; *drei Viertel auf neun Uhr* تسعة الا ربع tís'a íllā rub'; *soeben hat es acht Uhr geschlagen* توا دقت الساعة الثمانية táwā dáqqat es-sâ'e et-temânije; — **Uhrmacher** *s. m.* ساعاتى sa'âtij *pl.* ساعاتية sā'ātîjje: *was ist mit der Uhr, dafs sie nicht schlägt? vielleicht ist sie verdorben oder voll Staub, oder vielleicht ist die Schnur zerrissen: wir müssen sie zum Uhrmacher schicken, damit er sie reparire, sonst wird sie noch mehr verdorben* ما لها الساعة انها لا تدق ربما تكون انتزعت او تكون ملانة من الغبار او ربما يكون الحبل تقطع لازم نبعتها الى الساعاتى لكى يصلحها والا تنتزع بالزيادة mâ la-hâ es-sâ'e, ánn'hā lâ tedúqq? rúbbamā jekûn intáza'et au tekûn mel'âno min el-ghubâr, au rúbbamā jekûn el-ḥebl taqáttha'; lâzim néb'aç'hā

íla's-saʿâtij li-kéj juβállih̦'hā, wá'llā tentázi' bi'z-zijâde.

Uhu *s. m.* بوم bûm *coll.*, *ein U.* بومة bûme.

Ulme *s. f.* دردار dardâr; شجرة البق schádscharet el-báqq; بوقيصة būqîβā.

Ultramarin *s. m. Farbe* لون لازورد lôn lāzwárd.

Um *praep.* حول h̦aul; *(rund) um herum* داير dâjir; داير ما دار dâjir mā dâr, دار ما دار dâr mā dâr; على الداير ʿála'd-dâjir; *die Sonne dreht sich scheinbar um die Erde* الشمس فى ظاهر انها تدور حول الارض esch-schéms fi çâhir ánn'hā tedûr h̦aul el-árdh; *um ihn* حوله h̦ául'hu, حواليه h̦awālehu; *alle Leute versammelten sich um sie* كل الناس اجتمعت حولها kull en-nâs idschtámaʿet h̦ául'hā; *sind Mauern um den Flecken?* فيه شى اسوار داير القرية fi'sch eswâr dâjir el-qârje? *es sieht aus wie eine kleine Festung; es fehlt nur der Graben rings herum* تبان مثل قلعة صغيرة بقى ناقص الخندق داير ما يدور tebân mitl qálaʿe βaghîre; báqa nâqiβ el-chándaq dâjir mā jedûr; — *von der Zeit:* عند ʿand, نحو nah̦w: *um die Abendzeit* عند المسا ʿand el-mésa; — *vom Preis und Mafs* ب bi, b': *ich habe es um zwei Piaster gekauft* اشتريته بقرشين ischtarêt'hu bi-qirschên; *Hasan ist um drei Zoll gröfser als ich* حسن اطول منى بثلاثة قراريط h̦ásan áthwal mínnī bi-telâte qarārith; — *Einen um etwas bitten* طلب شى منه thálab schê mín'hu; *um etwas fragen* سأل عن شى sá'al ʿan schê; *Einen um seinen Namen fragen* استسمى احدا istásma (jestásmī) áh̦ad$_{an}$; *um Einen schicken* ارسل نحوه ársal (júrsil) náh̦w'hu; — *conj. um zu* ل li, l'; لكى li-kéj; لاجل ان li-ádschl ann; حتى h̦átta *abgek.* تا tâ; *Maghr.* باش bâsch; *bleibe da, um mir Gesellschaft zu leisten* ابقى لتشاركنى íbqa li-tuschârik'nī! *ich habe Wasser gewärmt, um dir zu trinken zu geben* سخنت موية لاسقيك sach-chánt môje li-asqîq; *ich bin an's Ufer gegangen, um ihn zu treffen* ذهبت الى طرف الساحل لملاقاته dsahábt íla tháraf es-sâh̦il li mulāqât'hu; *um dieser Sache auf den Grund zu kommen* لكى نقف على صحة هذه الدعوى li-kéj náqif ʿála βáh̦h̦et hâdsi ed-dáʿwa; *um dir meine Meinung zu sagen* لكى اقول لك رايى li-kéj aqûl lak râjī; *es ist ein Eimer daran befestigt, um das Wasser heraufzuziehen* متعلق فيه السطل لكى يسحبوا الماء mutaʿálliq fîhu es-sáthal li-kéj jés'h̦abū el-mâ; *lafst uns gehen, um es zu sehen* نذهب حتى (تا) نشوف néds'hab h̦átta (*od.* tâ) neschûf; *ich komme, um dir zu sagen* جيت حتى اقول لك dschît h̦átta aqûl lak; *ich trinke, um mich abzukühlen* نشرب

نشرب باش نتبرد néschrab basch netebárrad; *auch durch den blofsen Aorist (bei gleichem Subjekt): die Leute kamen, um die Kameele zu suchen* قام الناس يطلبوا الجمال qâm en-nâs játhlubū el-dschimâl; *die Weber kamen, um Flachs zu kaufen* جاء الحياك يشتروا الغزل dschâ el-ḥajjâk jéschtarū el-gházl; *ich werde sogleich schicken, um das Goldstück wechseln zu lassen* ابعث اصرف الدينار حالا áb'aç ußárrif ed-dīnâr ḥâlan; *verschaffe uns ein Boot, um über den Flufs zu setzen* هات لنا قفة نعبر بها النهر hât la-nâ qúffe, ná'bur bi-hâ en-ná'hr; — *um nicht* لئلا li'állā, كيلا kéj-lā; — *um meinetwillen* كرما لخاطري kúrman li-châthirī; كرما لي kúrman lî; من شاني min schânī.

Umackern *v. t. das Feld* عزق الارض 'ázaq (já'ziq) el-árdh; عمر الارض 'ámar (já'mur) el-árdh.

Umändern *v. t.* غير ghájjar, jughájjir; حول ḥáwwal, juḥáwwil; قلب qálab, jáqlib; — Umänderung *s. f.* تغيير taghjír; تحويل taḥwîl; *intrans.* تغير taghájjur; انقلاب inqilâb.

Umarbeiten *v. t. etwas* عاد على 'âd (ja'ûd) 'ála; *ein Werk* عاد نظم 'âd náççam, ja'ûd junáççim.

Umarmen *v. t.* احتضن iḥtádhan, jaḥtádhin; عانق 'ânaq, ju'âniq; ضم الى صدره dhamm (jadhúmm) íla ßádr'hu: *er ging ihm entgegen, umarmte ihn, drückte ihn an seine Brust und hiefs ihn niedersitzen* التقاه وعانقه وضمه واجلسه iltaqâ'hu wa 'ânaq'hu wa dhámm'hu wa ádschlas'hu; — Umarmung *s. f.* احتضان iḥtidhân; حضن ḥadhn; معانقة mu'ânaqe.

Umbinden *v. t. ein Tuch um den Kopf* عصب راسه بعصابة 'áßßab (ju'áßßib) râs'hu bi 'aßâbe; *einen Strick um die Hüften* شد وسطه بحبلة schadd (jeschúdd) wásth'hu bi-ḥéble; *siehe* Umgürten.

Umbringen *v. t.* قتل qátal, jáqtul; *siehe* Tödten.

Umdrehen *v. t. ein Rad etc.* ادار adâr, judîr; دور dáwwar, judáwwir; — *sich v. r.* دار dâr, jedûr; اندار indâr, jendâr; *sich nach Einem umdrehen* التفت الى iltáfat (jaltáfit) íla; — Umdrehung *s. f. trans.* تدوير tedwîr; *intr.* دور daur, dawr, dôr; دوران dawarân; *die Sonne macht in jedem Jahr eine volle Umdrehung um den Himmel* تدور الشمس في كل سنة حول السماء دورة كاملة tedûr esch-schéms fi kull séne ḥaul es-sámā dáwro kâmile.

Umfallen *v. n.* وقع على قفاه wáqa' (*Aor.* يقع jáqa') 'ála qafâhu; انقلب inqálab, jenqálib.

Umfang *s. m.* دايرة dâjire; استدارة istidâre.

Umfärben *v. t.* صبغ ثاني ßábagh (jáßbugh) ṯânī.

Umfassen *v. t. Einen* احتضن iḥtádhan, jaḥtádhin; عانق 'ânaq, ju'âniq; *umgeben* احاط ب aḥâth

(juhîth) bi; *in sich begreifen* وسع wása', *Aor.* يسع jésa'; احتوى على ihtáwa (jahtáwī) 'ála; اشتمل على ischtámal (jeschtámil) 'ála; — Umfassung *s. f. Linie, Graben* حوط hauth, hawth, hôth; *trans.* احاطة ihâthe.

Umformen *v. t.* قلب qálab, jáqlib; غيّر ghájjar, jughájjir.

Umgang *s. m. mit Menschen* مصاحبة mußâhabe; معاشرة mu'âschare; مشاكلة muschâkale; مخالطة muchâlathe; اختلاط مع ischtilâth má'a; *U. mit Jemanden haben* عاشر احدا 'âschar (ju'âschir) áhad; شاكله schâkal-(juschâkil-)hu; *er hat keinen U. mit ihnen* ما يخالطهم mâ juchâlith'hum; *siehe Umzug;* — *Umgänglich a.* انيس anîs; — *Umgänglichkeit s. f.* انسية unsíjje.

Umgében *v. t.* احاط ب ahâth (juhîth) bi; احتاط ب ihtâth (jahtâth) bi; كنف kánnaf, jukánnif; لف laff, jelúff; *umgebend a.* محيط ب muhîth bi; *die Luft, welche die Erde umgibt, wird die Atmosphäre genannt* الهوا المحيط بالارض يسمى الكرة الزمهريرية el-háua el-muhîth bi'l-árdh jusámma el-kóra ez-zambarīrîjje; *der die Erde umgebende Ocean* البحر المحيط el-bahr el-muhîth; *ein Graben umgibt die Festung* داير القلعة خندق dâjir el-qála'a chándaq; — *etwas womit umgeben* حوط ب háwwath (juháwwith) bi; *mit einem Zaun* زرب zárrab; — *umgeben a.* محوط muháwwath; *umzäunt* مزرب muzárrab.

Umgebung *s. f. eines Ortes* حوالى hawâla; اطرات athrât; اطراف واكناف athrâf wa cknâf; جوار dschawâr; *Personen* حواشى hawâschī (*pl. v.* حاشية hâschije); *seine U.* الذين حواليه elladsîn hawālêhu.

Umgéhen *v. t. einen Ort* دار حول dâr (jedûr) haul; عوج 'áwwadsch, ju'áwwidsch; *wir müssen diesen Grenzstein umgehen* بدنا نعوج هذه الحجرة bídd'nā nu'áwwidsch hâdsi el-hádschare; *Gefahr, Unangenehmes etc.* اجتنب idschtánab, jedschtánib; زاغ عن zâgh (jezîgh u. jezûgh) 'an; حاول hâwal, juhâwil; *die Gesetze* ابطل الشرايع ábthal (júbthil) escharâji'; — úmgehen *v. n. mit Jemanden* عاشر احدا 'âschar (ju'âschir) áhadan; شاكله schâkal-(juschâkil-)hu; خالطه châlath-(juchâlith-)hu; اختلط معه ichtálath (jachtálith) má'a'hu: *wir gehen mit ihnen nicht um* ما نخالطهم mâ nuchâlith'hum.

Umgießen *v. t. umschmelzen* سبك ثانى sábak (jésbuk) tânī.

Umgraben *v. t. die Erde* نكش الارض nákasch (jénkusch) el-árdh; قلب qállab, juqállib; حفر háfar, jáhfir.

Umgürten *v. t. Einem das Schwert* قلده بالسيف qállad-(juqállid-)hu bi's-sêf; *sich das Schwert* تقلد بالسيف taqállad (jeta-

qállad) bi's-sêf; *sich den Gürtel* تزنر tezánnar, jetezánnar.

Umhacken *v. t. die Erde* عزق الارض 'ázaq (já'ziq) el-árdh; فتح الارض بالمر fátaḥ (jéftah) el-árdh bi'l-márr; *siehe Umhauen.*

Umhalsen *v. t.* عانق 'ânaq, ju-'âniq; احتضن iḥtádhan, jaḥ-tádhin.

Umhängen *v. t. (sich) ein Tuch* تغطى بازار tagháttha (jeta-gháttha) bi-izâr; *einen Schleier* تبرقع tebárqa', jetebárqa'.

Umhauen *v. t. einen Baum* قطع الشجرة qátha' (jáqtha') esch-schádschare; رمى الى الارض ráma (jármī) íla'l-árdh.

Umher *adv. rings umher* حول haul; داير ما دار dâjir mā dâr; في الاطراف fi'l-athrâf.

Umhergehen *v. a.* طاف thâf, jathûf; عاد فات 'âd fât, ja'ûd jefût.

Umhersehen *v. a.* ادار عينيه adâr (judîr) 'ainêhu; نقل نظره من شى الى شى náqal (jánqul) náçar'hu min schê íla schê.

Umhertragen *v. t.* دار يحمل dâr (jedûr) jaḥmil; *zum Verkauf* دار يبيع dâr jebî'.

Umherreisen, Umherwandern, Umherziehen *v. n.* طاف من بلاد الى بلاد thâf (jathûf) min bilâd íla bilâd; *als Vagabund* دار هامل dâr (jedûr) hâmil.

Umhin *adv. nicht umhin können, etwas (Unangenehmes) zu thun* ما تخلص من mâ tachállaß (jetachállaß) min; ما اختفى عن mâ ichtáfa (jachtáfī) 'an.

Umkehr *s. f.* عودة 'áude; رجوع rudschû'; — Umkehren *v. n.* عاد راجع 'âd (ja'ûd) râdschi'; — *v. t. auch: etwas in anderem Sinn nehmen* قلب qálab, jáqlib; *umgekehrt a.* مقلوب maqlûb; *adv.* بالمقلوب bi'l-maqlûb.

Umkleiden, *sich v. r.* غيّر ثيابه ghájjar (jughájjir) çijâb'hu.

Umkommen *v. n.* مات mât, jemût; هلك hálak, já'hlik.

Umkreis *s. m.* دايرة dâjire; استدارة istidâre; *im U.* حواليه ḥawālêhu; *siehe Um.*

Umlagern *v. t. einen Platz* حاصر ḥâßar, juḥâßir; — Umlagerung *s. f.* محاصرة muḥâßare.

Umlauf *s. m.* سيران sejerân; جريان dscharajân; dawarân.

Umlaufen *v. n.* سار sâr, jesîr; جرى dschára, jédschrī; دار dâr, jedûr.

Umreifsen *v. t.* هدم hádam, já'hdim; رمى الى الارض ráma (jármī) íla'l-árdh.

Umringen *v. t.* احاط ب aḥâth bi; *einen Platz* حصر ḥâßar, ju-ḥâßir.

Umrifs *s m.* دايرة dâjire; تدوير tedwîr.

Umschauen, *sich v. r. siehe Umsehen.*

Umschlag *s. m. Enveloppe* ملف miláff; ملفف milfâf; لفافة lafâfe; مغلف míghlaf, mughállaf; *in einem U.* ملفوف malfûf; ملفف

muláffaf; مغلف mughállaf; *einen U. um etwas machen* غلف الشى ghállaf (jughállif) esch-schê; لفف láffaf, juláffif; — *Kataplasm* لبخة lábche, لزقة lázqa; *warmer* تهبيل ta'hbîl; *einen warmen U. auflegen* هبل hábbal, juhábbil; — *am Kleid* ثنية çánje; حافية hāffîjje; — *des Glücks* انقلاب الدهر inqilâb ed-da'hr; قلب qalb, qulb.

Umschlagen *v. n. Schiff, Schicksal* انقلب inqálab, jenqálib; تحول taháwwal, jetaháwwal; — *v. t. den Aermel* شمر اكمامه schámmar (juschámmir) ekmâm'hu; ثنى çána, jáçnī; *siehe Umschlag.*

Umschliefsen *v. t. siehe Einschliefsen, Umfassen.*

Umschmelzen *v. t.* عاد سبك 'âd sábak, ja'ûd jésbuk; سبك ثانى sábak tânī.

Umschreiben *v. t. mit Worten* دار فى الكلام dâr (jedûr) fi'l-kalâm; — Umschreibung *s. f.* دورة فى الكلام dáure fi'l-kalâm.

Umschrift *s. f. einer Münze* دايرة معاملة dâjiret mu'âmale.

Umschütten *v. t.* كبّ kabb, jekúbb; صب ßabb, jaßúbb; *aus einem Gefäfs in's andere* سكب sákab, jéskub; فرغ fárragh, jufárrigh.

Umschweif *s. m.* لفّ laff; *ohne U.* من غير لف min ghér laff.

Umsegeln *v. t. ein Kap* عدّى 'ádda, ju'áddī; عوج 'áwwadsch, ju'áwwidsch.

Umsehen, *sich v. r.* القى النظر حول نفسه álqa (júlqī) en-náçar haul náfs'hu.

Umsicht *s. f.* حرس hars; احتراس ihtirâs; احتراز ihtirâz; — Umsichtig *a.* محترز muhtáriz; حريس harîs.

Umsinken *v. n. siehe Umfallen.*

Umsonst *adv. ohne Entgeld* من غير اجرة min ghêr údschre; بلاشى bilâ'sch; مجانا medschâ-nan; جابا dschâban; *nutzlos* من غير نفع min ghêr naf'; باطلا bâthilan; سدا súdā; *seine Mühe war umsonst* تعبه راح سدا tá'ab'hu râh súdā.

Umstand *s. m.* حال hâl, حالة hâle *pl.* احوال ahwâl *u.* حالات hālât; *Beschaffenheit der Umstände* كيفية الاحوال kejfijjet el-ahwâl; *besonderer U.* خاصية chāßßijje *pl.* خواص chawâßß; *Zeitumstände* وقت waqt; *den Umständen gemäfs* حسب الحال hasb el-hâl, حسب الوقت hasb el-wáqt; *wir richten uns nach den Zeitumständen* نوافق حال الزمان nuwâfiq hâl ez-zemân; *ich kenne die näheren Umstände nicht, wie die Sache verlaufen ist* ما اعرف شى الاحوال كيف جرى الامر mâ á'rif'sch el-ahwâl, kêf dschâra el-ámr; *unter diesen Umständen* والحالة هذه wa'l-hâle hâdsi, على هذا التقدير 'âla hâdsa et-taqdîr, ان كان الحال كذا in kân el-hâl kádsa (kídde

vulg.); *die Früchte waren vier, fünf Tausend werth, aber unter diesen Umständen nahm er auch die zweitausend an* الثمرة تساوى اربع خمس الاف ولكن هذه حالته فاخذ الالفين eç-çámire tusâwī arba' chams alâf, wa lâkin hâdsi hâlethu fa-áchads el-alfên.

Umstofsen *v. t.* رمى الى الارض ráma (jármī) íla'l-árdh; قلب qálab, jáqlib; *ein Gesetz etc.* ابطل ábthal, júbthil; بطل bátthal, jubátthil.

Umsturz *s. m.* انقلاب inqilâb; *allgemeiner* خراب charâb; — Umstürzen *v. t.* قلب qálab, jáqlib; رمى الى الارض ráma (jármī) íla'l-árdh; خرب chárab, jéchrub; — *v. n. siehe Umfallen.*

Umtausch *s. m.* مبادلة mubâdale; مقايضة muqâjadhe, muqâwadhe; مداكشة mudâkasche; — Umtauschen *v. t. eine Sache gegen die andere* بدل شيا بشى bádal (jébdil) schéjan bi-schéjin.

Umwallung *s. f.* خندق chándaq *pl.* خنادق chanâdiq (*Graben*); متاريس metārîs (*Schanzen pl. v.* متراس mitrâs).

Umwälzung *s. f.* انقلاب inqilâb; تقلب taqállub; *allgemeine* خراب الدنيا charâb ed-dúnja.

Umwechseln *v. t.* عمل بالدور 'ámal (já'mal) bi'd-dáur; تعاقب ta'âqab, jeta'âqab; — *umwechselnd a.* بالدور bi'd-dáur, bi'd-dôr; بالمعاقبة bi'l-mu'âqabe; *siehe Wechseln.*

Umweg *s. m.* لفة láffe; دورة dáure, dôre; عوجة 'áwadsche, 'íwadsche; *wir haben einen grofsen U. gemacht* لفينا لفة كبيرة laffênā láffe kebîre; درنا دورة كبيرة dúrnā dáure kebîre.

Umwenden *v. n. siehe Umkehren;* — *v. t.* قلب qálab, jáqlib.

Umwerfen *v. t.* رمى الى الارض ráma (jármī) íla'l-árdh; قلب qálab, jáqlib; — *den Mantel* لبس lábas, jálbis; تغطى ب taghátta (jetaghátta) bi.

Umwölkt *a.* مغيم mugháijjam.

Umzäunen *v. t.* سيج sájjadsch, jusájjidsch; *umzäunt a.* مسيج musájjadsch; *umzäunt sein* تسيج tesájjadsch; — Umzäunung *s. f.* سياج sijâdsch *pl.* sijādschât; *für Vieh* زريبة zarîbe *pl.* زرايب zarâjib.

Umzingeln *v. t.* احاط ب ahâth (juhîth) bi; احتاط ب ihtâth (jahtâth) bi.

Umzug *s. m. Procession* دوران dawarân; زفة záffe; *um die Ka'aba* طواف thawâf; *christl.* زياح zijâh *pl.* ât.

Unabänderlich *a. adv.* لا ينقض lâ júnqadh; لا يتغير lâ jetaghájjar.

Unabhängig *a.* قايم بذاته qâjim bi-dsât'hu; مستقل mustaqíll; خالص châliß; — Unabhängigkeit *s. f.* حرية hurrijje.

Unablässig *a. adv.* بلا فتور bi-lâ futûr; بلا انقطاع bi-lâ inqithâ'.

Unächt *a. nachgemacht* مصنّع mußánnaʿ; كذّاب keddâb; *Geld* دراهم زغل derâhim zághl; قلب *pers., türk.* قلپ qalp, qalb.

Unachtsam *a.* غير منتبه ghêr muntábih; غافل ghâfil; — Unachtsamkeit *s. f.* عدم الانتباه ʿádam el-intibâh.

Unähnlich *a.* غير مشابه ghêr muschâbih; مختلف muchtálif; — Unähnlichkeit *s. f.* قلّة مشابهة qíllat muschâbahe; اختلاف ichtilâf.

Unangenehm *a.* غير مقبول ghêr maqbûl; مقروه maqrûh.

Unart *s. f.* قلّة ادب qíllat ádab; قلّة واجب qíllat wâdschib; خصلة cháßle *pl.* خصال chißâl *u.* خصايل chaßâjil; — Unartig *a.* قليل ادب qalîl ádab.

Unaufhörlich *a. adv.* بلا فتور bi-lâ fütûr; بلا انقطاع bi-lâ inqithâʿ.

Unauflöslich *a.* لا ينحلّ lâ jenháll; لا ينفصل lâ jenfáßil.

Unaufmerksam *a. siehe Unachtsam.*

Unausbleiblich *a. adv.* من كلّ بدّ min kull búdd; من اللازم min el-lâzim.

Unausführbar *a.* لا يُعْمَل lâ júʿmal; لا يصير lâ jaßîr; غير ممكن ghêr múmkin.

Unausgesetzt *a. adv.* بلا انقطاع bi-lâ inqithâʿ.

Unbändig *a.* لا ينطبع lâ jenthábiʿ; غير منضبط ghér mundhábith; *Pferd* شموس schemûs, شامس schâmis *pl.* شمس schúmus.

Unbarmherzig *a.* ما له رحمة mâ la-hú ráhme; قاسى qâsī; — *adv.* من غير رحمة min ghêr ráhme; — Unbarmherzigkeit *s. f.* قساوة qasâwe.

Unbärtig *a.* امرد ámrad *pl.* مرد murd *u.* مردان murdân; *unbärtig sein* مرد márid, jémrad; — Unbärtigkeit *s. f.* مرادة merâde.

Unbebaut *a. Land* ارض بايرة ardh bâjire; بور bûr; بورة bûre.

Unbedeckt *a.* مكشوف mekschûf.

Unbedeutend *a.* ما له معنى mâ la-hú máʿna; — شى جزءى schê dschúzʿij; شى قليل schê qalîl; ما هو شى mâ húa schê.

Unbedingt *a.* مطلق múthlaq; — *adv.* مطلقا múthlaqan; بالاطلاق bi'l-ithlâq.

Unbegreiflich *a.* لا ينفهم la jenfáhim; لا يتصوّر lâ jetaßáwwar.

Unbegrenzt *a.* غير محدّد ghêr muháddad; ما له حدّ mâ la-hú hadd.

Unbekannt *a.* مجهول medsch'hûl; غير معروف ghêr maʿrûf.

Unbekümmert *a.* خلى البال chálij el-bâl; متهامل mutehâmil.

Unbequem *a.* متعب mútʿib, تعب táʿab; ثقيل çaqîl; *Haus* دار ما فيها راحة dâr mā fîhā râhe.

Unbeschadet *praep. meiner Rechte* بسلامة حقوقى bi-selâmet huqûqī, من غير مضرّة لحقوقى min ghêr madhárre li-huqûqī; *unbeschadet*

des Respects vor der Gesellschaft حاشا حرمة السامعين hâschâ húrmet es-sāmiʿîn.

Unbeschädigt *a.* سالم sâlim; من غير خسارة min ghêr chesâre.

Unbeschäftigt *a.* بطّال batthâl; عطّال ʿatthâl.

Unbescheiden *a.* غير متّضع ghêr muttádhiʿ; سفيه sefîh; فضولى fudhûlij; — Unbescheidenheit *s. f.* قلة اتضاع qíllat ittidhâʿ; سفاهة sefâhe; فضول fudhûl.

Unbescholten *a.* ما عليه عتاب mâ ʿalêhu ʿitâb; حرّ hurr *pl.* احرار aʾhrâr; ابن حرّة ibn húrre.

Unbeschränkt *a.* غير محدّد ghêr muháddad.

Unbeschreiblich *a.* لا يوصف lâ jûßaf; لا يمكن وصفه lâ júmkin wáßfʾhu.

Unbesonnen *a.* طايش thâjisch; مطيور mathjûr; — Unbesonnenheit *s. f.* طيشة thijâsche.

Unbestand *s. m.* Unbeständigkeit *s. f.* قلة ثبات qíllat tebât; قلة قرار qíllat qarâr; — Unbeständig *a.* قليل ثبات qalîl tebât; قلّاب qallâb.

Unbestechlich *a. Richter* لا ياكل برطيل lâ jâkul birthîl; لا يقبل الرشوة lâ jáqbal er-ráschwe; صالح ßâlih; — Unbestechlichkeit *s. f.* عدم قبول البرطيل ʿádam qabûl el-birthîl; صلاح ßalâh.

Unbestimmt *a.* غير محدود ghêr mahdûd; مبهم múbʾham; قليل الضبط qalîl edh-dhábth.

Unbestritten *a.* غير منازع فيه ghêr munâzaʿ fîhu.

Unbeweglich *a.* عديم الحركة ʿadîm el-hárake; ساكن sâkin.

Unbewohnt *a.* غير مسكون ghêr meskûn.

Unbewufst *adv.* من غير معرفة min ghêr máʿrife; بلا شعور bi-lâ schuʿûr.

Unbrauchbar *a.* غير نافع ghêr nâfiʿ; لا يستعمل lâ justáʿmal.

Und *conj.* و wa, we.

Undankbar *a.* ناكر المعروف nâkir el-maʿrûf; ناكر الاحسان nâkir el-ihsân; — Undankbarkeit *s. f.* نكران الاحسان او المعروف nukrân el-ihsân *od.* el-maʿrûf.

Undeutlich *a.* غير صريح ghêr ßarîh; غير باين ghêr bâjin; — *adv.* من غير بيان min ghêr bejân.

Unduldsam *a.* قليل الاحتمال qalîl el-ihtimâl.

Undurchdringlich *a.* لا ينفذ فيه lâ júnfads fîhu; لا يدخل فيه lâ júdchal fîhu.

Undurchsichtig *a.* غير شفّاف ghêr scheffâf; غليظ ghalîç; مظلم múçlim; — Undurchsichtigkeit *s. f.* غلاظة ghilâçe; ظلمة çúlme.

Uneben *a. Boden* غير مستوى ghêr mustáwij; غير سوى ghêr sáwij (ارض).

Unehelich *a. Kind* ابن حرام ibn harâm.

Unehre *s. f.* عار ʿâr; شين schejn; هتيكة hetîke.

Unehrlich *a.* قليل الامانة qalil el-amâne.

Uneigennützig *a.* عديم الغرض ʻadîm el-ghâradh; — Uneigennützigkeit *s. f.* عدم الغرض ʻádam el-ghâradh.

Uneinig, Uneins *a.* بينهم الفتنة bên'hum el-fítne; متشاقق muteschâqiq; متنافر mutenâfir; — Uneinigkeit *s. f.* فتنة fitne; شقاق schiqâq; منافرة munâfare; خلف chilf, chulf.

Unempfindlich *a.* عديم الحس ʻadîm el-hâss; — Unempfindlichkeit *s. f.* عدم الحاسية ʻádam el-hassîjje.

Unendlich *a.* ما له نهاية mâ la-hú nihâje; لا يحد ولا يحصى lâ juhádd wa lâ júhßa (*wörtl.: wird nicht begränzt und nicht gezählt*); *unendliche Zahl* عدة لا تحصى ʻídde lâ túhßa; — Unendlichkeit *s. f.* عدم التحديد ʻádam et-tahdîd; خلود chulûd.

Unentbehrlich *a.* ضروري dhurûrij; لازم lâzim; ما من كل بد mâ min kull búdd; — Unentbehrlichkeit *s. f.* ضرورة dharûre; لزوم luzûm.

Unentgeltlich *a.* بلا اجرة bi-lâ údschre; مجان meddschân.

Unenthaltsam *a.* منهمك munhámik; — Unenthaltsamkeit *s. f.* (في اللذات) انهماك inhimâk.

Unentschieden *a.* *Sache* واقف wâqif; *Procefs* دعوى غير مفصل dáʻwa ghêr mufáßßal; *Frage* مسالة غير مقطوعة más'ale ghêr maqthúʻa; *siehe Unentschlossen.*

Unentschlossen *a.* غير عازم ghêr ʻâzim; حيران hairân; متحير mutahájjir; متردد في امره muteráddid fi ámr'hu; *in einer Sache unentschlossen sein* تحير او تردد في امره tahájjar (jetahájjar) *od.* teráddad (jeteráddad) fi ámr'hu; — Unentschlossenheit *s. f.* حيرة háire; تردد teráddud; قلة العزم qíllat el-ʻazm.

Unerbittlich *a.* لا يلين lâ jelîn; *adv.* من غير رحمة min ghêr ráhme.

Unerfahren *a.* قليل الخبرة qalîl el-chúbre; غشيم ghaschîm *pl.* غشماء ghúschamâ; — Unerfahrenheit *s. f.* قلة خبرة qíllat chúbre; غشومية ghaschûmîjje.

Unerforschlich *a.* Unergründlich *a.* لا يدركه الفهم lâ jédrik'hu el-fa'hm; لا يدرك lâ júdrak; لا يفحص lâ júfhaß.

Unerhört *a.* ما سمع احد بمثله mâ sámaʻ áhad bi-mítl'hu; *Bitte* غير مستجاب ghêr mustedschâb.

Unerklärlich *a.* لا يشرح lâ júschrah; لا يتفسر lâ jetefássar.

Unerlaubt *a.* حرام harâm; محرم máhram; ممنوع memnûʻa.

Unermefslich *a.* بلا قياس bi-lâ qijâs; ما له حد mâ la-hú hadd.

Unermüdlich *a.* لا يكل ولا يمل lâ jekíll wa lâ jemúll; لا يتعب lâ jétʻab; — *adv.* من غير كلال min ghêr kelâl.

Unersättlich *a.* لا يشبع lâ jéschba'; لا يقنع lâ jáqna'.

Unerschaffen *a.* غير مخلوق ghêr machlûq.

Unerschöpflich *a.* لا يفرغ lâ jéfragh; *Vorräthe, Geld* لا ينفد lâ jénfad; *Schatz* كنز لا يفنى keuz lâ jéfna.

Unerschrocken *a.* لا يخاف lâ jachâf; بطش báthisch, bâthisch; ذو بطش dsû bathsch; — *adv.* ببطش bi-báthsch; بلا خوف bi-lâ chôf; — Unerschrockenheit *s. f.* بطش bathsch; عدم الخوف 'ádam el chôf.

Unerschütterlich *a.* لا يتزعزع lâ jetezá'za'; ثابت çâbit, tâbit.

Unersetzlich *a.* *Verlust* خسارة لا تتعوض chesâre lâ teta'áwwadh.

Unerträglich *a.* لا يحتمل lâ jahtámil; لا ينطاق lâ jenthâq; *unerträgliche Kälte* برد لا يطاق bard lâ juthâq; *Person* لا ينهضم lâ jenhádhim.

Unerwartet *a.* غير معهود ghêr ma'hûd; ما كان في حساب mâ kân fî hisâb.

Unerweislich *a.* لا يثبت lâ júçbat.

Unfähig *a.* *zu etwas* غير كفو ل ghêr kafw li; غير مستاهل ghêr mustá'hil; عاجز عن 'âdschiz 'an; *er ist unfähig dazu* ما فيه كفاية لهذا mâ fîhu kifâje li-hâdsa; ما هو اهل لهذا الامر mâ húa a'hl li-hâdsa el-ámr; لا يطلع من يده lâ játhla' min jád'hu; —

Unfähigkeit *s. f.* عدم كفاية 'ádam kifâje.

Unfall *s. m.* مصيبة maßîbe *pl.* مصايب maßâjib; حادث hâdiç; حوادث hawâdiç; عرض 'áradh *pl.* اعراض a'râdh.

Unfolgsam *a.* غير طايع ghêr thâji'; عاصي 'âßî.

Unfruchtbar *a.* غير مثمر ghêr múçmir; قليل الاثمار qalil el-içmâr; عاقر 'âqir *pl.* عواقر 'awâqir; *Weib* عاقرة 'âqirc; عقيمة 'aqîme *pl.* عقام 'uqâm; *unfruchtbar sein* عقم 'áqum, já'qum; 'áqim, já'qam; *unfruchtbares (trockenes) Jahr* عام قاحط 'âm qâhith; — Unfruchtbarkeit *s. f.* قلة ثمرة qíllat çámire; عقمة 'úqme; عقرة 'úqre, عقارة 'aqâre; *Trockenheit* قحط qahth.

Ungeachtet *praep.* *ungeachtet dessen* مع ذلك má'a dsâlik; *ungeachtet dieser Hindernisse* مع وجود تلك الموانع má'a wudschûd tílka'l-mawâni'; — *Conj.* *ungeachtet dafs er* مع انه má'a ánn'hu.

Ungebräuchlich *a.* غير معتاد ghêr mu'tâd; غير مستعمل ghêr mustá'mal.

Ungebühr *s. f.* عيب 'aib; قلة حشمة qíllat híschme; — Ungebührlich *a.* فاحش fâhisch.

Ungeduld *s. f.* قلة صبر qíllat ßabr; — Ungeduldig *a.* قليل الصبر qalil eß-ßábr.

Ungefähr *adv.* *von Zahlen* تقريباً taqrîban; نحو na'hw; — *s. n.* مصادفة mußâdafe; *von Ungefähr*

عرضيا ʿaradhîjjan, عرضا ʿáradhan; بالصدفة bi'ß-ßádfe.

Ungeheuer *s. n.* وحش wáhisch; — *a.* للغاية li'l-ghâje; زايد zâjid.

Ungehorsam *adj.* غير طايع ghêr thâjiʿ; غير مطيع ghêr muthîʿ; مخالف muchâlif; عاصى ʿâßî; *gegen Aeltern* عقوق ʿaqûq, عاق ʿâqq; *Einem ungehorsam sein* عصى على ʿáßa (jáʿßî) ʿála; خالفه châlaf-(juchâlif-)hu; *seinen Aeltern* عق والديه ʿaqq (jaʿúqq) wālidêhu; — *s. m.* عدم طاعة ʿádam thâʿe; عصيان ʿißjân; مخالفة muchâlafe; عقوق ʿuqûq.

Ungekocht *a.* نىء naj, نىّ najj, nejj, ناى nâji.

Ungemein *a.* للغاية li'l-ghâje; خارج عن العادة châridsch ʿan el-ʿâde.

Ungemischt *a.* صريح ßarîh, صالح ßâlih; غير مختلط ghêr muchtálith.

Ungenannt *a.* مجهول الاسم medsch'hûl el-ísm; كاتم اسمه kâtim ísm'hu.

Ungeniefsbar *a.* لا يتّاكل lâ jettákil.

Ungenügsam *a.* لا يقنع lâ jáqnaʿ; لا يشبع lâ jéschbaʿ.

Ungerade *a. Zahl* فرد fard; مفرد múfrad; *Gerade oder Ungerade* جوز والا فرد dschauz wá'llā fard.

Ungerecht *a.* ظالم çâlim; غير عادل ghêr ʿâdil; قليل الانصاف qalîl el-inßâf; — Ungerechtigkeit *s. f.* ظلم çulm; مظلمة máçlame; قلة انصاف qíllat inßâf.

Ungern *adv.* من غير خاطر min ghêr châthir; كرها kárhan; *ob nun gern oder ungern* طوعا او كرها thâuʿan au kárhan; بالطيب او بالغصب bi'th-thájjib au bi'l-gháßb.

Ungesäuert *a. Brot* خبز فطير chubz fathîr.

Ungeschicklichkeit *s. f.* غشومية ghaschūmîjje; — Ungeschickt *a.* غشيم ghaschîm *pl.* ghúschamā.

Ungesetzlich *a.* ضد الشرعية dhidd (dhudd) esch-scharʿîjje; *adv.* مضادا للشرع mudhâdadan li'sch-scharʿ; بخلاف الشرع والقانون bi-chilâf esch-scharʿ wa'l-qānûn.

Ungestraft *adv.* بلا قصاص bi-lâ qißâß; بالساهل bi's-sâhil.

Ungesund *a. Klima* هوا مغيار háua mighjâr; *Speise* وخم wáchim, وخيم wachîm; *schädlich* مضر mudhírr; *siehe Krank.*

Ungewifs *a.* غير مثبوت ghêr maçbût; تحت الشك taht esch-schákk; باطل bâthil; — Ungewifsheit *s. f.* عدم اليقين ʿádam el-jaqîn; عدم تحقيق ʿádam tahqîq.

Ungewitter *s. n.* زوبعة záubaʿa; فرتنة fírtine.

Ungewöhnlich *a.* خارج عن العادة châridsch ʿan el-ʿâdhe; غير معتاد ghêr muʿtâd; — Ungewohnt *a.* غير معتاد ghêr muʿtâd.

Ungeziefer *s. n.* قمل qaml; قمّل qúmmal; (وقس) واغش wâghisch.

Ungezogen *a.* من غير واجب min ghêr wâdschib; قليل ادب qalil ádab.

Unglaube *s. m.* كفر kufr; — Ungläubig *a.* كفر kâfir, *die Ungläubigen* الكفار el-kuffâr, الكافرين el-kāfirîn; *der nicht leicht glaubt* قليل التصديق qalîl et-taßdîq.

Unglaublich *a.* لا يتصدّق lâ jetaßáddaq.

Ungleich *a.* غير متساوى ghêr mutesâwī; مختلف muchtálif; — Ungleichheit *s. f.* عدم مساواة 'ádam musāwât; اختلاف ichtiláf; —Ungleichartig *a.* مختلف الطباع muchtálif eth-thibâ'; — Ungleichmäfsig *a.* عديم التناسب 'adîm et-tenâsub.

Ungleichseitig *a. Dreieck* مثلّث مختلف الاضلاع mutállat muchtálif el-adhlâ'.

Unglück *s. n.* سوء بخت sû bacht; سوء الحظ sû el-háçç; نحس na'ḥs; عدم بخت 'ádam bacht; *zu meinem Unglück bin ich ihm begegnet* من سوء بختي التقيت معه min sû báchtī iltaqêt má'ahu; *Glück und Unglück* بخت ابيض وبخت اسود bacht ábjadh wa bacht áswad; *im Glück und im Unglück* فى الشدة وفى الرخاء fi'sch-schídde wa fi'r-ráchā; *Unglück bringt oft Glück* المصايب مفاتيح الرزق el-maßâjib mefâtiḥ er-rizq; *in's Unglück stürzen* وقع فى الضيق wáqa' fi'dh-dhîq; *er ist unter einem Unglücksstern geboren* طالعه نحس thâli'hu náḥis; *Unglückstag* يوم نحس jôm na'ḥs; *o du Unglücks-Alte!* يا عجوزة النحس jâ 'adschûzet en-na'ḥs! — *ein* Unglücksfall *s. m.* داهية dâhije *pl.* دواهى dawâhī; مصيبة mußibe *pl.* مصايب maßâjib; بلية belîjje *pl.* بلايا belâjā; شدة schídde (شديدة) *pl.* شدايد schedâjid; *ein Unglück hat uns betroffen* اصابتنا مصيبة aßâbet'nā mußîbe; مصيبة و وقعنا فيها mußibe wa waqá'nā fihā; — *zu allem Unglück* من سوء بخت min sû bacht; بسوء الحظ bi-sû el-háçç; بنحس bi-ná'ḥs.

Unglücklich *a. der wenig Glück hat* قليل البخت qalîl el-bácht; ما له نصيب mâ la-hú naßîb; *elend* شقى scháqij *pl.* اشقياء áschqijā; مسكين miskîn *pl.* مساكين mesākîn; *unglückliche Lage* حال سوء ḥâl sû; *du hast eine unglückliche Hand* يدك نحسة jáddak náḥise; *Unglück verheifsend* منحوس menḥûs, مشئوم mesch'ûm, *vulg.* مشوم mejschûm; — *unglücklich der, welcher* ويل لمن wajl li-mén! *o ich Unglücklicher!* يا ويلى jâ wáilī! يا الويل لى jā el-wáil lī! ويحا لى wáiḥan lī! — *unglücklicher Weise* بوجه سوء bi-wádsch'h sû.

Unglücksfall *s. m. siehe* Unglück.

Ungnade *s. f.* غضب ghádhab;

قلة قبول qíllat qabûl; *in die Ungnade (des Königs) fallen* سقط من نظر الملك sáqath (jésquth) min náçar el-mélik; نزل من عين الملك názal (jénzil) min 'ain el-mélik.

Ungültig, Ungiltig *a.* باطل bâthil; لا يعمل به lâ jú'mal b'hu; غير معمول به ghêr ma'-mûl b'hu; — Ungültigkeit *s. f.* بطالة bathâle; بطلان buthlân; — *für ungültig erklären* ابطل ábthal, júbthil; نسخ násach, jénsach; افسد áfsad, júfsid.

Ungunst *s. f.* قلّة قبول qíllat qabûl; — Ungünstig *a.* مخالف muchâlif; *Person* غضبان ghadh-bân.

Unheil *s. n.* بليّة belíjje *pl.* بلايا be-lâjā; نحس na'hs; مصيبة muβibe.

Unheilbar *a. Krankheit* مرض ما له دوا máradh mâ la-hú dáwā; داء عضال dâ 'udhâl (*u.* 'adhdhâl).

Unhöflich *a.* قليل ادب qalîl ádab; قليل الانسة qalîl el-únse; خشن cháschin; *Sache* غير واجب ghêr wâdschib; — Unhöflichkeit *s. f.* قلة ادب qíllat ádab; قلة انسة qíllat únse; خشونة chuschûne.

Uniform *s. f.* طقم thaqm; طقم thâqim *pl.* طقوم thuqûm.

Union *s. f.* اتّحاد ittihâd.

Universität *s. f.* مدرسة كبيرة médrese kebîre; دار العلم dâr el-'ilm; دار الفنون dâr el-funûn.

Unkenntniſs *s. f.* قلة معرفة qíllat má'rife; جهل dscha'hl; جاهلية dschāhilîjje.

Unkeusch *a. Person* فاسق fâsiq; عاهر âhir; *Rede* دنس dánis; — Unkeuschheit *s. f.* عهر 'i'hr, 'a'hr, عهارة 'ahâre; فسق وفساد fisq wa fesâd.

Unklug *a.* قليل العقل qalîl el-'aql; قليل الاحتياط qalîl el-ihtijâth; — Unklugheit *s. f.* قلة العقل qíllat el-'aql; ترك الاحتياط tark el-ihtijâth.

Unkörperlich *a.* لا جسم له lâ dschism la-hú; — Unkörperlichkeit *s. f.* روحانية rūhānîjje.

Unkosten *s. pl.* المصروف el-maβrûf *pl.* مصاريف maβārîf; كلفة kúlfe *pl.* كلف kúlaf; *auf meine Unkosten* المصروف على كيسي el-maβrûf 'ála kîsī; *in die Unkosten verurtheilt* مساجل عليه خرج المحكمة musáddschal 'alêhu chardsch el-máhkeme.

Unkraut *s. n.* زوان ziwân; زيوان zīwân; شيلم schéjlem; scháulam; schâlem.

Unlängst *adv.* ليس له زمان láisa la-hú zemân; من مدة قريبة mim múdde qarîbe.

Unläugbar *a.* باين bâjin; ظاهر çâhir; لا ينكر lâ júnkar.

Unleserlich *a.* لا ينقرى lâ jenqárī.

Unmäſsig *a.* مفرط múfrith; *im Essen* نهم náhim, نهيم nehîm; *in Vergnügungen* منهمك في اللذات munhámik fi'l-leddsât; *fleischlich* شبق schábiq; — Unmäſsigkeit *s. f.* افراط ifrâth; نهم náham; عدم عفف 'ádam 'afâf; انهماك inhimâk.

Unmenschlich *a.* ما له انسانية mâ la-hú insānîjje; ما له رحمة mâ la-hú ráhme.

Unmittelbar *adj. u. adv.* من غير واسطة min ghêr wâsithe.

Unmöglich *a.* غير ممكن ghêr múmkin; لا يستطاع lâ jestathâ'; محال muhâl; *das ist unmöglich* ما يصير mâ jaßir; ما يمكن mâ júmkin; *es ist mir unmöglich, dies zu thun* ما يمكنني شي اعمل هذا mâ jumkínnī'sch á'mal hâdsa; — Unmöglichkeit *s. f.* عدم الامكان 'ádam el-imkân; شي محال schê muhâl.

Unmoralisch *a. siehe Unsittlich.*

Unmündig *a.* قاصر qâßir *pl.* قصر qúßßar; — Unmündigkeit *s. f.* قصر الاولاد qíßar el-aulâd.

Unnatürlich *a.* ضد الطبع dhídd (dhudd) eth-thab'a.

Unnöthig *a.* ما هو لازم mâ húa lâzim; غير ضروري ghêr dhurûrij.

Unnütz *a.* غير نافع ghêr náfi'; بلا فايدة bi-lâ fâjide; سدا súdā: *meine Bemühungen waren unnütz* تعبي راح سدا tá'abī râh súdā.

Unordentlich *a.* غير منتظم ghêr muntáçim; من غير نظام min ghêr niçâm; بعدم ترتيب bi-'ádam tartib; — Unordnung *s. f.* عدم النظام 'ádam en-niçâm; عدم الترتيب 'ádam et-tartib; *Drunter und drüber* انقلاب النظام inqilâb en-niçâm; لخبطة láchbathe.

Unparteiisch, Unparteilich *a.* غير مغرض ghêr múghridh; عديم الغرض او الغرضية 'adîm el-gháradh *od.* el-gharadhijje; *adv.* من غير غرض min ghêr gháradh; — Unparteilichkeit *s. f.* عدم الغرض او الغرضية 'ádam el-gháradh *od.* el-gharadhîjje; عدم التعصب مع 'ádam et-ta'áßßub má'a.

Unpäfslich *a.* مشوّش muschâwwasch; *Aeg.* عيان 'ajjân; — Unpäfslichkeit *s. f.* تشويش teschwîsch.

Unproportionirt *a.* عديم التناسب 'adîm et-tenâsub; غير متناسب ghêr mutenâsib; عديم الهندام 'adîm el-hendâm.

Unrath *s. m.* نجاسة nedschâse; زبالة zebâle; *Kehricht* كناسة kenâse.

Unrecht *s. n.* عيب 'aib, 'êb; خطاء cháthā; *du hast Unrecht* العيب عندك el-'aib 'ándak, الحق عليك el-háqq 'alêk; *ich habe Unrecht gehabt* صار منى خطا ßâr mínnī cháthā; *durch Mifsbrauch der Gewalt* ظلم çulm; مظلمة máçlame; *Schädigung* ضرر dhárar, مضرة madhárre; *Einem U. thun* ظلم çálam, jáçlim; ضر dharr, jadhúrr, اذى âdsa, ju'âdsī; *ich habe dir nicht U. gethan* ما ظلمتك mâ çalámtak; *dem U. geschehen ist* مضرور madhûr; مظلوم maçlûm; *Einem U. geben* حكم عليه hákam (jáhkum) 'alêhu; — *mit U.* من غير حق min ghêr haqq; في الباطل fi'l-bâthil; ظلما çúl-

man; — *adj.* ظلم çulm; كاذب kâdsib; باطل bâthil.

Unrechtmäfsig *a.* غير شرعي ghêr schár'ij; ضد الشرعية dhidd (dhudd) esch-schar'ijje; — *adv.* مضاددا للشرع mudhâdadan li'sch-schar'.

Unredlich *a.* قليل الامانة qalîl el-amâne; بلا استقامة bi-lâ istiqâme; ما له عدالة mâ la-hû 'adâle.

Unregelmäfsig *a.* ضد القانون dhídd (dhudd) el-qānûn; غير مضبوط ghêr madhbûth; غير منظوم ghêr mançûm; *unregelmäfsiges Zeitwort* فعل ناقص fi'l nâqiß; — Unregelmäfsigkeit *s. f.* عدم نظام 'ádam niçâm; قلة ضبط qillat dhabth.

Unreif *a. Frucht* غير مستوي ghêr mustáwij; *noch grün* فج feddsch; *sauer* مز muzz, مزز máziz; *Dattel* رامخ râmich; *Feige* عجر 'ádschir.

Unrein *a.* نجس nédschis; دنس dénis; درن dárin; وسخ wásich; *gemischt* مخلوط machlûth; غير خالص ghêr châliß; — Unreinigkeit *s. f.* نجاسة nedschâse; درن dáran; وسخ wásach.

Unreinlich *a.* وسخ wásich; نجس nédschis; *Kleider* درن dárin; — Unreinlichkeit *s. f.* وسخ wásach; وساخة wasâche; نجاسة nedschâse.

Unrichtig *a.* مغلط mughállath; غير مضبوط ghêr madhbûth; كاذب kâdsib; باطل báthil.

Unruhe *s. f.* حركة hárake; تحرك tahárruk; قلق qálaq; قلقلة qálqale; اضطراب idhthirâb; *des Geistes* بلبلة bálbale *pl.* بلابل balâbil; تشويش الخاطر teschwîsch el-châthir; طيش العقل thajsch el-'aql; *Unruhe der Luft* اضطراب الهوا idhthirâb el-háua; نوء nau; *der Wellen* تلاطم الامواج telâthum el-emwâdsch; *politische U.* فتنة fítne *pl.* فتن fítan, فساد fesâd; *Unruhstifter* مفسد múfsid; ضراب فتن dharrâb fítan; فتان fettân.

Unruhig *adj. körperlich* حرك hárik; متحرك mutahárrik; محركش muhárkisch; *Luft* مضطرب mudhtharib; *Meer* متلاطم بالامواج mutelâthim bi'l-emwâdsch; *geistig* مضطرب الخاطر mudhthárib el-châthir; قلقان qalqân; مشغول الفكر meschghûl el-fíkr; *unruhig sein* قلق qáliq, jáqlaq; تقلق taqállaq, jetaqállaq; طاش عقله thâsch (jathîsch) 'áql'hu; *er hat eine unruhige Nacht gehabt* قلق في الليل qáliq fi'l-lêl.

Uns *pron. I pers. plur. Dat.* لنا la-nâ: *bring uns Wasser* جيب لنا موية dschîb la-nâ môje; *er hat uns geschrieben* كتب لنا kátab la-nâ; — *Accus. Suffix* ـنا -nā: *er hat uns geschlagen* ضربنا dhárab-nā (dharábnā *heifst: wir haben geschlagen*); — *bleiben Sie bei uns und leisten Sie uns Gesellschaft* ابقى عندنا لتشاركنا íbqa 'ánd'nā li-tuschârik'nā; *gib es uns* اعطينا اياه á'thi'nā ijjâhu.

Unschädlich *a.* غير مضر ghêr mudhírr; ما فيه باس mâ fîhu bâs.

Unschicklich *a.* غير لايق ghêr lâjiq; غير مناسب ghêr munâsib.

Unschlitt *s. n.* شحم لعمل الشمع schahm li-ʿáml esch-schámaʿ.

Unschmackhaft *a.* ما له طعم mā la-hú tháʿam *od.* thúʿame.

Unschuld *s. f.* عصمة ʿiβme; نقا الضمير naqâ edh-dhamîr; سلامة قلب salâmet qalb; برارة barâre; *Unschuldserklärung vor Gericht* تبرية tébrije; — Unschuldig *a.* سليم القلب salîm el-qálb; برى bárij *pl.* ابرياء ébrijā; بار bârr *pl.* ابرار ebrâr.

Unselbstständig *a.* غير قايم بذاته ghêr qâjim bi-dsât'hu; تحت حكم غيره taht hukm ghêr'hu.

Unser *pron. poss.* نا *Aff.* ابونا abû-nā *unser Vater*, كتابنا kitâb'nā *unser Buch*; — *nur von Sachen* متاعنا metâʿnā, *Aeg.* بتاعنا betâʿnā; حقنا háqq-nā; مالنا mâl-nā; *Alger.* ديالنا dijâl-nā; *siehe Dein.*

Unserthalben, Unsertwegen *adv.* من شان خاطرنا min schân châthir-nā; كرما لنا kúrman la-nâ.

Unsicher *a. gefährlich* ما فيه امان mâ fîhu amân; غير سليم ghêr salim; مخيف muchif; *ungewiſs* غير مثبوت ghêr maçbût; تحت الشك taht esch-schákk; — Unsicherheit *s. f.* قلة امان qillat amân; خوف chauf, chôf; عدم اليقين ʿádam el-jaqîn; *man kann in diesem Lande nicht sicher reisen* في هذه البلاد ما ينقدر ينمشى بالامان fī hâdsi el-bilâd mā jenqâdir jenmáschī bi'l-amân; *man reist da immer in Unsicherheit* دايما ينمشى فيها بالخوف dâjiman jenmáschī fîhā bi'l-chôf.

Unsichtbar *a.* لا يرى lâ júra; غايب عن الابصار ghâjib ʿan el-abβâr; — Unsichtbarkeit *s. f.* غياب عن الابصار ghijâb ʿan el-abβâr.

Unsinn *s. m.* كلام من غير معنى kalâm min ghêr máʿna; — Unsinnig *a.* من غير معنى min ghêr máʿna; ضد العقل dhidd (dhudd) el-ʿaql; *Person* مجنون medschnûn.

Unsittlich *a.* فاسد fâsid; ردى الاخلاق rádij el-achlâq; — Unsittlichkeit *s. f.* فساد fesâd; رداوة الاخلاق radâwet el-achlâq.

Unsrig *a.* متاعنا metâʿnā, *Aeg.* بتاعنا betâʿnā; *die Unsrigen* اقاربنا aqârib-nā; جماعتنا dschemâʿet-nā.

Unsterblich *a.* لا يموت lâ jemût; دايم dâjim; مخلد muchállad; *sein Name ist unsterblich* اسمه مخلد الذكر ísm'hu muchállad ed-dsíkr; *sich unsterblich machen* خلد ذكره chállad (juchállid) dsíkr'hu; — Unsterblichkeit *s. f. der Seele* دوام النفس dawâm en-náfs; خلد chuld, خلود chulûd; *des Namens* تخليد الذكر tachlid ed-dsíkr.

Unstreitig *adj.* غير منازع فيه

ghêr munâza' fîhu; غير منكور ghêr menkûr.

Untadelhaft, Untadelig *a.* ما عليه عتاب mâ 'alêhu 'itâb; لا يعاب lâ ju'âb.

Untauglich *a. zu etwas* ما فيه كفاية لشى mâ fîhu kifâje li-schéjin; ما هو اهل لذلك mā húa a'hl li-dsâlik; غير نافع ghêr nâfi'.

Unten *adv.* تحت taḥt; *er wohnt unten* هو ساكن تحت húa sâkin taḥt; *von oben nach unten* من فوق الى تحت min fôq íla taḥt (*od.* لتحت li-taḥt), من فوق الى اسفل min fôq íla ásfal; *weiter unten* اسفل منه ásfal mínhu, اوطى منه áutha mínhu.

Unter *praep.* تحت taḥt (tá'ḥta); دون dûn; *unter der Erde* تحت الارض taḥt el-árdh; *unter dem Sultan Bajazid* فى ايام السلطان بيزيد fi ajjâm es-sulthân Bāja-zîd; *unter deiner Würde* دون مقامك dûn maqâmak; *er steht im Rang unter dem Minister* هو دون الوزير فى المقام húa dûn el-wezîr fi'l-maqâm; *tief unter ihm* ادنى منه ádna mín'hu; *ich kann es nicht unter vier Thalern verkaufen* ما يمكننى بيعه باقل من اربع ريالات mâ jumkínnī béi'hu bi-aqáll min árba' rijālât; *unter der Bedingung dafs* بشرط ان bi-schárth ann; — *zwischen* بين bejn, bên: *unter uns gesagt* اقول لك بينى وبينك aqûl lak béjnī (bênī) wa béjnak; من min: *unter den Thieren gibt es solche, welche im Wasser schwimmen* ومن الحيوانات من يسبح فى الماء wa min el-haiwānât men jésbaḥ fi'l-mâ.

Untere, *der, die, das adj. u. s. n.* تحتانى taḥtânij; اسفل ásfal, *fem.* سفلى súfla: *das untere Zimmer* الاوضة التحتانية el-ôdha et-taḥtanîjje; *in der unteren Hälfte des Leibes liegen die Eingeweide* فى الجهة السفلى من البدن فيها الامعاء fi'l-dschíbat es-súfla min el-béden fîhā el-em'â.

Unterbefehlshaber *s. m.* نايب الامير nâjib el-amîr; نايب القايد nâjib el-qâjid *pl.* نواب nuwwâb.

Unterbrechen *v. t.* بطّل bátthal, jubátthil; قطع qátha', jáqtha'; — Unterbrechung *s. f.* مقاطعة muqâtha'e; انقطاع inqithâ; تبطيل tebthîl.

Unterdefs, Unterdessen *adv.* فى اثناء ذلك fi áçnā dsâlik; بينما هو كذلك bên'mā húa ka-dsâlik.

Unterdrücken *v. t. Personen* ظلم çálam, jáçlim; *Sachen* ابطل ábthal (júbthil); اخفى áchfa, júchfī; — Unterdrücker *s. m.* ظالم çâlim; — Unterdrückung *s. f.* ظلم çulm; مظلمة máçlame *pl.* مظالم maçâlim.

Untergang *s. m. Ruin* خراب charâb; هلاك halâk; بيد bejd; زوال zawâl; انحطاط inḥithâth; *durch Erdbeben* خسوف chusûf; *der Sonne* غروب الشمس ghurûb esch-schéms.

Untergeben *a. einem Andern* تحت حكم غيره taht hukm ghêr'hu.

Untergehen *v. n. zu Grunde gehen* هلك hálik, já'hlak; باد bâd, jebîd; تلف tálif, jétlaf; *Schiff* غرق المركب ghárik (jághraq) el-márkeb; *Sonne* غرب ghárub, jághrub; *durch Erdbeben* خسف chásaf, jéchsif.

Untergeordnet *a.* تحت حكم غيره taht hukm ghêr'hu; دون غيره في المقام dûn ghêr'hu fi'l-maqâm.

Untergraben *v. t. eine Mauer* فحت تحت حايط fáhat (jéfhat) taht hâjith.

Unterhalb *praep.* اوطى من áutha min; اسفل من ásfal min; من تحت min taht; *er hat seinen Laden wenige Thüren unterhalb des meinigen* دكانه اسفل من دكاني بابواب قليلة dukkân'hu ásfal min dukkânī bi'abwâb qalile.

Unterhalt *s. m.* عيشة 'áische, 'êsche; معاش ma'âsch; معيشة ma'ische *pl.* معايش ma'âjisch; *Kosten* كلفة kúlfe; نفقة náfaqe; *sie verlangen von mir Unterhalt und Kleidung* يريدوا مني النفقة والكسوة juridū minnī en-náfaqe wa'l-kiswe.

Unterhalten *v. t. nähren* كلف kállaf, jukállif; قام بمعاشه qâm (jaqûm) bi-ma'âsch'hu; قدم له النفقة qáddam (juqáddim) la-hú en-náfaqe; *mit Einem Freundschaft unterhalten* راعى خاطره râ'a (jurâ'ī) châthir'hu; *Einen (angenehm) unterhalten* سلى sálla, jusállī; آنس ânas, ju'ânis: *der Wirth sagt dem Gast* انستنا ānástnā (*du hast uns gut unterhalten*), *Antw.* الله يانسك allâh ju'ânisak! — *sich mit etwas (angenehm) unterhalten* تسلى في شي tesálla (jetesálla) fi schéj...; انبسط inbásath, jenbásith; تنزه tenázzah, jetenázzah; تكيف tekájjaf, jetekájjaf; تبحبح tebáhbah, jetebáhbah; تفرج tefárradsch, jetefárradsch; استانس istá'nas, jestá'nis; *ich unterhalte mich mit Lesen* اتسلى في القراية atesálla fi'l-qirâje, اقرا من شان ان اتسلى áqra min schân ann atesálla; *wir haben uns sehr gut bei ihm unterhalten* تكيفنا عنده كثير tekajjáfnā 'ánd'hu ketîr; *haben Sie sich unterhalten?* انبسطتوا inbasáthtū? *Antw.:* كنا مشتهيك kúnnā muschtahik, *od.* اشتهيناك ischtahainâk (*ja, aber*) *wir haben Sie vermifst;* — *sich mit Einem im Gespräch unterhalten* تحدث او تكلم او تحاكى مع tahádday (jetahâddaç) *od.* tekállam *od.* tahâka (jetahâka) má'a; — Unterhaltung *s. f.* استئناس istīnâs; تسلية téslije, تسلاية teslâje, تسلي tesállī; تنزيه tenzih, تنزه tenázzuh, نزهة núz'he; بحبحة báhbahe; كيفية kejfijje: *wir haben immer grofse Sehnsucht nach der*

Unterhaltung mit Ihnen نحن دايما في غايت الشوق الى الاستئناس بك náhnu dâjiman fi ghâjet esch-schôq íla'l-isti'nâs bak; *veranstalten wir heute eine Unterhaltung, eine Lustpartie im Grünen und auf dem Wasser* نعمل اليوم فرجة ونتنزه والنزهة بالخضرة والماء ná'mal el-jôm fárdsche wa netenázzah, wa'n-núz'he bi'l-chúdhra wa'l-mâ; — *Gespräch* محادثة muhâdaçe, محاكاة muhākât; مذاكرة mudsâkare; منادمة munâdame; *die U. drehte sich um* وقعت المذاكرة على wáqa'at el-mudsâkare 'âla; *die U. auf etwas bringen* فتح السيرة على fátah (jéftah) es-sîre 'âla.

Unterhandeln *v. a. über eine Sache* دبر الامر dábbar (judábbir) el-ámr; — Unterhandlung *s. f. über etwas* تدبير الامر tedbîr el-ámr; تدبيرة tédbire; — Unterhändler *s. m.* مدبر mudábbir; *Vermittler* متوسط mutawássith.

Unterhosen *s. f. pl.* ميزر méjzar *pl.* ميازر mejâzir; *syr.* لباس libâs.

Unterjochen *v. t.* قهر qáhar, jáq'har; اطاع athâ', juthî'; — Unterjochung *s. f.* قهر qa'hr; اطاعة ithâ'e.

Unterirdisch *a.* تحت الارض taht el-árdh.

Unterkiefer *s. m.* فك اسفل fakk ásfal.

Unterlassen *v. t.* ترك tárak, jétruk; فات fât, jefût; *vernachlässigen* اهمل á'hmal, jú'hmil.

Unterleib *s. m.* مائنة má'ane, mâne.

Unterliegen *v. n.* انغلب inghálab (jenghálib); *der Last* وقع تحت حمل wáqa' (jáqa' يقع) taht haml.

Unterlieutenant *s. m.* نايب تحتاني nâjib tahtânij; نايب الخليفة nâjib el-chalîfe (*pl.* نواب nuwwâb); ملازم ثاني mulâzim tânī.

Unternehmen *v. t. etwas* قصد qáßad, jáqßid; اهتم ب i'htámm, (ja'htámm) bi; *auf Bestellung* تعاطى ta'âtha, jeta'âtha; باشر bâschar, jubâschir; — Unternehmer *s. m.* متعاطى muta'âthī, مباشر mubâschir; — Unternehmung *s. f. Plan* مقصد máqßad *pl.* مقاصد maqâßid; — تعاطى ta'âthī, مباشرة mubâschare.

Unterofficier *s. m.* نايب الرئيس nâjib er-rajîs *pl.* نواب الروساء nuwwâb er-rú'asā.

Unterordnen *v. t. Einen einem Andern* جعل احدا تحت حكم dschá'al (jédsch'al) áhad taht hukm; جعله تبعا ل dschá'al'hu táb'an li; — Unterordnung *s. f.* كون الاحد تحت حكم غيره kaun el-áhad taht hukm ghêr'hu; تبعية taba'ijje; طاعة thâ'e.

Unterpfand *s. n.* رهن ra'hn; *siehe Pfand.*

Unterreden, *sich v. r. mit Einem* حادث احدا hâdaç (juhâdiç)

áḥadₐₙ; خطبه châthab-(juchâthib-)hu; *mit Einem über etwas* تكلم معه في او عن شي tekállam (jetekállam) máʿa'hu fi *od.* ʿan schê; كلمه عن kállam-(jukállim-)hu 'an; حكى له عن háka (jáḥkī) la-hú ʿan; — Unterredung *s. f.* محادثة muḥâdaçe; كلام kalâm; محاكاة muḥākât; مذاكرة mudsâkare.

Unterricht *s. m.* تعليم taʿlîm; — Unterrichten *v. t. Einen in etwas* علم احدا شيا ʿállam (juʿállim) áḥadₐₙ schéjₐₙ; *er unterrichtet mich im Deutschen* يعلمني النمساوي juʿállim'nī en-nimsâwij.

Unterscheiden *v. t.* ميز من máj-jaz (jumájjiz) min; فرز fáraz, jéfriz; فرق بين fáraq (jéfruq) bên; — *sich v. r.* تميز temájjaz, jetemájjaz; تباين tebájan, jetebâjan; اختلف ichtálaf, jachtálif; تفاوت tefâwat, jetefâwat; — Unterscheidung *s. f.* تمييز temjîz; فرز farz; افراز ifrâz.

Unterschied *s. m.* فرق farq; اختلاف ichtilâf; تفاوت tefâwut; *welch ein U. zwischen ihnen* هيهات بين هذا وبين هذاك háihāt bên hâdsa wa bên hādsák! *ohne U.* من غير فرق min ghêr farq.

Unterschlagen *v. t. Gelder* سرق دراهم sáraq (jésriq) derâhim.

Unterschleif *s. m.* سرقة sáriqe; غش ghisebsch.

Unterschreiben *v. a. seinen Namen* وضع او حرر اسمه في ذيل الكتاب wádhaʿ (*Aor.* يضع jádhaʿ) *od.* ḥárrar (juḥárrir) ísm'hu fi dsejl el-kitâb; علم على ʿállam (juʿállim) ʿála; وقع على wáqqaʿ (juwáqqiʿ) ʿála; *amtlich* أمضى ámdha, júmdhī; *der weiter oben (am Kopfe des Schriftstücks) Gefertigte* الواضع اسمه وختمه في اعلاه el-wâdhiʿ ism'hu wa chátm'hu fi aʿlâhu.

Unterschrift *s. f.* علامة ʿalâme; توقيع tauqîʿa; امضاء imdhâ; *Unterschrift und Siegel sind Bürgschaft dafür* والاسم والختم حجة فيه wa'l-ísm wa'l-chátm ḥúddsche fîhu; *Unterschrift der Zeugen* اسماء شهود الحال esmâ schuhûd el-ḥâl.

Untersinken *v. n. im Wasser* غرق ghάriq, jághraq; تغرق tagharraq, jetagharraq; غطس gháthas, jághthis.

Unterstreichen *v. t. ein Wort* خط تحت كلمة chatth (jachútth) taḥt kálime.

Unterstützen *v. t. durch Stützen* سند ب sánnad (jusánnid) bi; *bild.* ساعد sâʿad, jusâʿid; اعان aʿân, juʿin; ايد ájjad, ju'ájjid; شد ظهره schadd (jeschúdd) dhá'hr'hu (*den Rücken stärken*); *er wird unterstützt* هو مشدود الظهر húa meschdûd edh-dhá'hr; ظهره مشدود dhá'hr'hu meschdûd; — Unterstützung *s. f. Stütze* سند séned *pl.* سناد sinâd; *Hilfe* مساعدة musâʿade; تاييد te'jîd; *er hat keine U.* هو مقطوع

الظهر húa maqthûʿ edh-dha'hr, ظهره مقطوع dhá'hr'hu maqthûʿa.

Untersuchen *v. t. eine Sache* فحص fáḥaß, jéfḥaß; بحث عن báḥaç (jébḥaç) ʿan; *genau* تفحّص tefáḥḥaß, jetefáḥḥaß; دقق على dáqqaq (judáqqiq) ʿála; *eine Processache* فحص عن كيفية الدعوى fáḥaß ʿan keifíjjet ed-dáʿwa; — Untersuchung *s. f.* فحص fa'ḥß, تفحّص tefáḥḥuß; بحث baḥç; تدقيق على شي tedqîq ʿála schéji; استقصاء istiqßâ.

Untertasse *s. f.* ظرف çarf *pl.* ظروف çurûf (فنجان).

Untertauchen *v. n. in Wasser* غطس في الماء gháthas (jághthis) fi'l-mâ; تغطّس taghátthas, jetaghátthas; غاص ghâß, jaghâß; — *v. t.* غطّس ghátthas, jughátthis; — *das Untertauchen s. n.* غطس ghaths; تغطّس taghátthus; غوص ghauß; غياصة ghijâße; — *trans.* تغطيس taghthîs.

Unterthan *s. m.* رعيّة raʿîjje *pl.* رعايا riʿâjā; تابع tâbiʿ *pl.* تبع tábaʿ, tábaʿe; *die Unterthanen, Volk* الرعايا er-riʿâjā, *vulg.* er-râjā; الشعب esch-scháʿab; *der Fürst und seine Unterthanen* الملك ورعيّته el-mélik wa raʿîjjet'hu.

Unterthänig *a. im Benehmen* خاضع châdhiʿ; متواضع mutawâdhiʿ; مطيع muthîʿ; — Unterthänigkeit *s. f.* خضوع chudhûʿa; تواضع tawâdhuʿ; اطاعة ithâʿe; *Unterthanenverhältnifs* الكون تحت حكم el-kaun taḥt ḥukm.

Untertheil *s. n.* الجهة السفلى el-dschíhat es-súfla; التحتاني et-taḥtânij.

Unterwärts *adv.* اوطى من áutha min; من تحت min taḥt.

Unterwegs *adv.* في الطريق fi'th-tharîq; بينما هو ماشي bên-mā húa mâschī.

Unterweisen *v. t. Einen worin* علّمه الشي ʿállam-(juʿállim-)hu esch-schê; — Unterweisung *s. f.* تعليم taʿlîm.

Unterwerfen *v. t.* قهر qáhar, jáq'har; اطاع احدا athâ (juthîʿ) áḥadan; ادخل الى طاعته ádchal (júdchil) íla thâʿet'hu; جعل تحت طاعته dscháʿal (jédschʿal) taḥt thâʿet'hu; — *sich v. r.* انقاد ل inqâd (jenqâd) li; خضع ل chádhaʿ (jéchdhaʿ) li; اطاع ل athâ (juthîʿ) li; *der Sklave ist seinem Herrn unterworfen* العبد قياده في يد سيده el-ʿabd qijâd'hu fi jad séjjid'hu; — Unterwerfung *s. f. trans.* قهر qa'hr; ادخال الى طاعته idchâl íla thâʿet'hu; — *intrans.* اطاعة ithâʿe, خضوع chudhûʿa.

Unterwürfig *a.* مطيع muthîʿa; خاضع châdhiʿ; متواضع mutawâdhiʿ; — Unterwürfigkeit *s. f.* اطاعة ithâʿe; خضوع chudhûʿa; تواضع tawâdhuʿ; *sie bezeugten ihm ihre U.* تضرّعوا بين يديه tadhárraʿū bên jaddêhu.

Unterzeichnen *v. t.* قيّد اسمه في ذيل الكتب qájjad (juqájjid) ísm'hu fi dséjl el-kitâb; وضع اسمه ادناه wádha' (*Aor.* يضع jádha') ísm'hu adnâ'hu; *der Unterzeichnete* الواضع اسمه ادناه el-wâdhi' ísm'hu adnâhu; انا الممضي اسمي ادناه ána el-múmdhi ísmī adnâhu; *nach orientalischer Sitte: der oben Gefertigte:* الواضع اسمه وختمه في اعلاه el-wâdhi' ísm'hu wa chátm'hu fi a'lâhu; *amtlich mit Siegel* امضى ámdha, júmdhī: *wenn der Kadhi den Akt unterzeichnet hat* ان امضى القاضى الحجّة in ámdha el-qâdhī el-húddsche; — Unterzeichnung *s. f.* تقييد الاسم في ذيل الكتب taqjîd el-ísm fi dsejl el-kitâb; امضاء imdhâ, *türk.* imzâ.

Unthätig *a.* بطّال batthâl; — Unthätigkeit *s. f.* بطالة bathâle, عدم الشغل 'ádam esch-schúghl.

Untheilbar *a.* لا ينقسم lâ jenqásim; — Untheilbarkeit *s. f.* عدم الانقسام 'ádam el-inqisâm.

Unthunlich *a.* لا يمكن عمله lâ júmkin 'áml'hu; لا يصير lâ jaßir.

Untiefe *s. f. im Meer* موضع من البحر غير عميق máudha' min el-bahr ghêr 'amîq; *Maghr.* قصاير qaßâjir.

Untreu *a.* عديم الوفا 'adîm el-wafâ; خاين châjin *pl.* خوان chuwwân *u.* خين chújjan; — Untreue *s. f.* عدم الوفا 'ádam el-wafâ; خيانة chijâne.

Untüchtig *a. siehe Unfähig.*

Unüberlegt *a. adv.* بغير تفكر bighêr tefákkur; من غير تمييز min ghêr temjîz; *er hat unüberlegt gesprochen* فتر في كلامه fátar (jéftur) fi kalâm'hu; — Unüberlegtheit *s. f.* قلة تمييز qíllat temjîz; *es war eine U. von mir* صار مني فترة ßâr mínnī fétre.

Unübersteiglich *a. Hinderniſs* مانع لا يغلب mâni' lâ júghlab; *Gebirg* جبل لا يقطع dschébel lâ júqtha'.

Unübertrefflich *a.* فايق fâjiq; ما فيه شي احسن منه mâ fi'sch áhsan mínhu.

Unüberwindlich *a.* لا يقهر lâ júq'har; لا يغلب lâ júghlab.

Unumgänglich *a. adv. durchaus nöthig* من كل بد min kull budd; حتما hátman; لا جرم lâ dschâram; — *Mensch* رجل لا يتعاشر râdschol lâ jeta'âschar.

Unumschränkt *a.* غير محدد ghêr muháddad; مطلق múthlaq; *Gebieter* حاكم مطلق hâkim múthlaq.

Unumstöſslich *a.* لا ينكر lâ júnkar; لا يمكن ابطاله lâ júmkin ibthâl'hu.

Ununterbrochen *a.* دايم dâjim; بلا انقطاع bi-lâ inqithâ; بلا فتور bi-lâ futûr.

Unveränderlich *a.* لا يتغير lâ jetagháijar; — Unveränder-

lichkeit *s. f.* عدم التغير ʻádam et-taghájjur.

Unverbesserlich *a.* لا ينعدل lâ jenʻádil; لا يقبل الاصلاح lâ jáqbal el-iβlâh.

Unverdaulich *a.* لا ينهضم lâ jenhádhim; عسر الهضم ʻásir el-hádhm; *unverdauliche Speisen* متخمة métchame; — Unverdaulichkeit *s. f. Zustand des Magens* تخمة túchme; بشمة bésheme; *an U. leiden* تخم táchim, jétcham.

Unvergleichlich *a.* ما له مثيل mâ la-hú meçîl; فريد farîd.

Unverheirathet *a.* عازب ʻâzib *pl.* عزاب ʻuzzâb; *siehe Cälibatär.*

Unverhofft *a.* غير منتظر ghêr muntáçar; *adv.* ضد العشم dhidd (dhudd) el-ʻáscham.

Unverletzlich *a.* لا ينقض lâ júnqadh; لا يحل نقضه lâ jahâll náqdh'hu; حرم háram, محرم على muhárram ʻála.

Unvermeidlich *a.* لا مفر منه lâ mifárr mínhu; لا بد منه lâ budd mínhu.

Unvermögen *s. n.* عجز ʻadschz, ʻádschaz, *männliches* انحلال inhilâl; سقط sáqath; — Unvermögend *a.* عاجز ʻâdschiz; *Mann* رجل مرخى râdschol múrcha.

Unvermuthet *a.* غير منظون ghêr manҫûn; ما كان في حساب mâ kân fi hisâb; — *adv.* على غفلة ʻála gháfle; من غير ظن min ghêr çann; بغتة bághtatan.

Unvernünftig *a. Mensch* قليل العقل qalîl el-ʻaql; *Sache* مخالف للعقل muchâlif li'l-ʻaql.

Unverschämt *a.* وقح wáqih *pl.* وقاح wiqâh; سفيه sefîh *pl.* سفهاء súfahā; قليل حيا qalîl hájā; — Unverschämtheit *s. f.* وقاحة waqâhe; سفاهة sefâhe; فنجرة féndschere; قلة حيا qíllat hájā; *gegen Einen unverschämt sein* سفه معه sáffah (jusáffih) máʻahu.

Unversehens *adv. siehe* *Unvermuthet.*

Unversehrt *a.* سالم غانم sâlim ghânim; صحيح βahîh.

Unversöhnlich *a.* لا يقبل المصالحة lâ jáqbal el-mauβâlahe; لا يتصالح ابدا lâ jetaβâlah ábadan; *unversöhnliche Feindschaft* عداوة دايمة ʻadâwe dâjime; غضب لا يهدا وغل لا يشفى ghádhab lâ jú'hda wa ghill lâ júschfa.

Unverständig *a.* قليل العقل qalîl el-ʻaql; قليل الاحتياط qalil el-ihtijâth.

Unverträglich *a. Sache* غير موافق ghêr muwâfiq; لا يتفق مع lâ jettáfiq máʻa; — Unverträglichkeit *s. f.* عدم اتفاق ʻádam ittifâq.

Unverzagt *a.* ذو بطش dsû bathsch; بطش báthisch; جسور dschesûr; — Unverzagtheit *s. f.* بطش bathsch, báthsche; جسارة dschesâre.

Unverzeihlich *a.* لا يغفر lâ júghfar.

Unverzüglich *a.* في الحال fi'l-ḥâl; حالا ḥâlan.

Unvollkommen *a.* ناقص nâqiß; معيوب ma'jûb; فيه عيب fîhu 'aib; — Unvollkommenheit *s. f.* نقص naqß; نقيصة naqîße; عيب 'aib.

Unvollständig *a.* غير تام ghêr tâmm; غير كامل ghêr kâmil; ناقص nâqiß; — Unvollständigkeit *s. f.* عدم تمام 'ádam temâm; عدم كمال 'ádam kemâl; منقصة mánqaße; نقيصة naqîße.

Unvorsätzlich *a.* بلا قصد bi-lâ qaßd; غير ارادى ghêr irâdij; — *adv.* من غير ارادة min ghêr irâde.

Unvorsichtig *a.* من غير تمييز min ghêr temjîz; خفيف العقل chafîf el-'aql; *unvorsichtig reden* فتر في كلامه fátar (jéftur) fi kalâm'hu; — Unvorsichtigkeit *s. f.* قلة تمييز qíllat temjîz; فترة fétre; سهوة sá'hwe; *er hat eine U. begangen* صار منه فترة ßâr minhu fétre; *aus U.* سهوا sá'hwan.

Unvortheilhaft *a.* مخسّر muchássir; لا يستفاد منه lâ justefâd mínhu; يحصل منه ضرر jáḥßal minhu dhárar.

Unwahr *a.* كاذب kâdsib, kâdib; باطل bâthil; — Unwahrheit *s. f.* كذبة kidbe; منافقة munâfaqe.

Unwahrscheinlich *a.* غير مشبه للحق ghêr múschbih li'l-háqq; — Unwahrscheinlichkeit *s. f.* قلة مشابهة للحق qíllat muschâbahet el-ḥáqq.

Unwegsam *a.* *Land* بلاد لا ينمشى فيها bilâd lâ jenmáschī fihā; *Strafse* طريق غير سالك tharîq ghêr sâlik.

Unweit *a.* غير بعيد ghêr ba'îd.

Unwichtig *a.* غير مهم ghêr muhímm; شى جزءى schê dschúz'ij.

Unwiderleglich *a.* لا ينكر lâ júnkar; لا يرد عليه lâ juráďd 'alêhu.

Unwiderruflich *a.* لا يتراجع lâ jeterâdscha'; لا يرد lâ juráďd.

Unwiderstehlich *a.* لا يتقاوم lâ jetaqâwam; قاهر qâhir.

Unwille *s. m.* غضب ghádhab; — Unwillig *a.* غضبان ghadhbân.

Unwillkürlich *a.* غير ارادى ghêr irâdij; بغير مراد bi-ghêr murâd; *adv.* من غير ارادة min ghêr irâde.

Unwissend *a.* جاهل dschâhil *pl.* جهال dschuhhâl *u.* جهلاء dschúhalā; ابو الجهل ābu'l dschá'hl; — Unwissenheit *s. f.* جهل dscha'hl; جاهلية dschāhilijje; عدم معرفة 'ádam má'rife.

Unwürdig *a.* غير اهل ghêr a'hl; غير مستاهل ghêr mustá'hil; غير مستحق ghêr mustaḥíqq.

Unzählbar, Unzählig *a.* لا يعدّ lâ ju'ádd; لا يحصى lâ júḥßa.

Unze *s. f.* *Gewicht* وقية waqîjje *od.* اوقية oqijje *pl.* اواق awâq.

Unzeit *s. f. zur U.* فى غير وقته fi ghêr wáqt'hu.

Unzertrennlich *a.* لا ينفرق lâ jenfáriq; لا ينحل lâ jenhåll.

Unziemlich *a. siehe Ungeziemend.*

Unzucht *s. f.* عهارة 'abâre; فسق وفساد fisq wa fesâd; — Unzüchtig *a.* عاهر 'âhir; فاسق fâsiq; فاحش fâhisch.

Unzufrieden *a. mit etwas* غير مبسوط من ghêr mebsûth min; غير راضى ب ghêr râdhī bi; مكسور الخاطر maksûr el-châthir; — Unzufriedenheit *s. f.* عدم الرضاء 'ádam er-ridhâ; كسر الخاطر kesr el-châthir.

Unzugänglich *a.* لا يمكن الوصول اليه lâ júmkin el-wußûl ilêhu; *Ort* موضع منيع máudha menî'a.

Unzulässig *a.* ممنوع memnû'a; حرام harâm.

Unzureichend *a.* غير كافى ghêr kâfī.

Unzuverlässig *a.* قليل الامانة qalil el-amâne.

Unzusammenhängend *a.* غير مطابق ghêr muthâbaq; غير ملاصق ببعضه ghêr mulâßiq bi-bá'adh'hu.

Unzweifelhaft *a.* ما فيه شك mâ fîhu schákk; اكيد akîd; لا محالة lâ mahâle.

Urältern, Urahnen *s. pl.* سلف sálaf, sélef *pl.* اسلاف eslâf; الاوايل el-awâjil.

Uranfang *s. m.* اصل aßl *pl.* اصول ußûl; مبدا mébdā; *im U.* قبل الاجيال qabl el-edschjâl.

Urbar *a. Boden* ارض تُحْرث ardh túhraç; *urbar machen* عزق الارض 'ázaq (já'ziq) el-árdh.

Urgroſsmutter *s. f.* امّ الجدّة umm el-dschádde; — Urgroſsvater *s. m.* ابو الجد âbu'l-dschadd.

Urgrund *s. m.* العلة المبدية el-'ílle el-mebdîjje; *siehe Urquell.*

Urheber *s. m.* الباعث el-bâ'iç; الصانع eß-ßâni'; مبدع múbdi'.

Urin *s. m. siehe Harn.*

Urkunde *s. f.* حجّة húddsche *pl.* حجج húdschadsch; ورق wáraq *pl.* اوراق aurâq.

Urlaub *s. m.* اجازة للرواح idschâze li'r-rawâh; *U. nehmen* ودّع wádda', juwáddi'.

Urne *s. f.* قارورة qārûre (اناء).

Urquell *s. m.* ينبوع jenbû'a *pl.* ينابيع jenābî'a; منبع mémba' *pl.* منابع menâbi', *Gott ist der Urquell aller Dinge* الله هو العلة الاولى وعلة العلل allâh húa el-'ílle el-ûlā wa 'íllet el-'ílal.

Ursache *s. f.* علّة 'ílle *pl.* علل 'ílal; سبب sábab, sébeb *pl.* اسباب esbâb; *die erste Ursache* العلة الاولى el-'ílle el-ûla; العلة المبدية el-'ílle el-mebdîjje; *was ist die Ursache davon?* ايش كان سبب هذا êsch kân sábab hâdsa? *aus welcher Ursache?* من اى سبب min ê sábab? *od.* (لاى) li-ê (li-ájji) sábab? *ich habe es nicht ohne Ursache gethan* ما عملته بلا سبب mâ 'amált'hu

bi-lâ sábab; — Ursächlich *a.* سببى sábabij, sébebij.

Ursprung *s. m.* اصل aßl·*pl.* اصول ußûl; *bis zum U. hinaufgehen* عاد الى الاصل ʿâd (jaʿûd) íla'l-áßl; — Ursprünglich *a.* اصلى áßlij; اولى áwwalij; بديع bedîʿa; — *adv.* اوليا awwalîjjan, اصليا aßlîjjan.

Urstoff *s. m.* الهيولى el-hajûla; *Element* عنصر ʿúnßur *pl.* عناصر ʿanâßir.

Urtheil *s. n. des Richters* حكم hukm *pl.* احكام ahkâm; قضاء qádhā *pl.* اقضية áqdbije; *Meinung* راى râï *pl.* اراء ārā; *ein Urtheil fällen od.* : — Urtheilen *v. a. als Richter* قضى qádha, jáqdhī; حكم فيه hákam (jähkum) fîhu *od.* بينهم bênhum (*zu Gunsten* ل li, *zu Ungunsten* على ʿála); *in einer Processsache* فصل الدعوى fáßal (jéfßil) ed-dáʿwa; — *seine Meinung aussprechen* ظن çann, jaçúnn; راى ráʾa, *Aor.* يرى jára; *gut (oder schlecht) über Einen urtheilen* ظن الخير (او السوء) فيه çann el-chêr (*od* es-sû) fihu; *richten* دان dân, jedîn: *wie du über Andere urtheilst, so urtheilt man auch über dich* كما تدين تدان ka-mâ tedîn, tudân; — Urtheilskraft *s. f.* تمييز temjîz; عقل ʿaql.

Urzeit *s. f.* اصل الزمان aßl ez-zemân.

Uso *s. m. dreifsigtägiger* وعدة ثلاثين يوم wáʿadet telātîn jôm.

V

Vacanz *s. f.* بطالة bathâle; فراغ farâgh.

Vampyr *s. m.* مصاصة maßßâße (وطواط).

Vasall *s. m.* تابع tâbiʿ *pl.* اتباع etbâʿ.

Vase *s. f.* اناء inâ *pl.* اوانى awânī.

Vater *s. m.* اب ab, âb; *vor Affixen und Genitiven* ابو ábū, ébū, *vulg.* âbū *pl.* اباء âbâ, *vulg.* ابهات āb'hât; *mein Vater* ابوى abûja, *dein V.* ابوك abúk, *fem.* ابوكى abûkī *u. s. w.*: ابو محمد âbū muhámmad *Vater des Muhammed*, ابو القاسم âbu'l-qásim *Vater des Kasim*; هو ابو الفقراء والمساكين húa âbu'l-fúqarā wa'l-mesākîn *er ist ein Vater der Armen und Bedrängten; dagegen alleinstehend*: ما له اب mâ la-hú âb *er hat keinen Vater mehr*; هو مثل اب húa mitl âb *er ist wie ein Vater*; — والد wâlid: كان لى والد تاجر kân lī wâlid tâdschir *mein Vater war ein Kaufmann*; — *unsere Väter* اباءنا ābâ'nā, *die Väter der Kirche* اباء الكنيسة ābâ' el-kenîse.

Vaterland *s. n.* ارض ميلاد ardh milâd; مولد máulad; وطن

wáthan *pl.* اوطان authân; — *Vaterlandsliebe s. f.* حب الوطن hibb el-wáthan.

Väterlich *a.* ابوي ábawij; والدي wâlidij.

Vaterschaft *s. f.* ابوّة ubúwwe; ابوية abawijje.

Vegetabil *s. n.* نبات nebât *pl.* نباتات nebātât; — Vegetabilisch *a.* نباتي nebâtij.

Veilchen *s. n.* بنفسج benéfsedsch.

Vene *s. f.* عرق ʿirq *pl.* عروق ʿurûq.

Ventil *s. n. einer Maschine* لولب láulab *pl.* لوالب lawâlib; — Ventilator *s. m. im Kamin* بادهنج bād'héndsch *pers.*

Verabreden *v. t. etwas mit Einem* ربط (او دبر) الامر معه rábath (járbuth) *od.* dábbar (judábbir) el-ámr máʿahu; — Verabredung *s. f.* تداول tedâwul; اتفاق ittifâq.

Verabscheuen *v. t.* كره kárih, jékrah; بغض bághadh, jébghudh; — Verabscheuungswürdig *a.* شنيع scheníʿa; يكره júkrah.

Verabschieden *v. t. Einen* اذن له بالانصراف ádsan (já'dsun) la-hú bi'l-inßirâf; اصرف áßraf, júßrif; *einen Diener* دشر الخدمتكار dáschschar (judáschschir) el-chidmetkâr; *einen Beamten* عزل ʿázzal, juʿázzil; — *sich v. r.* ودع wáddaʿ, juwáddiʿ; تعزل taʿázzal, jetaʿázzal; اعتزل iʿtázal, jaʿtázil.

Verachten *v. t.* احتقر ihtáqar, jahtáqir; حقر háqqar, juháqqir; استحقر istáhqar, jestáhqir; اهان ahán, juhîn; *verachtet a.* محقر muháqqar, محتقر muhtáqar; — *Verächtlich a.* حقير haqîr; دني dánij; رذيل redsîl; — Verachtung *s. f.* احتقار ihtiqâr; هوان hawân.

Veränderlich *a.* قلاب qallâb; يتقلب jetaqállab; قليل ثبات qalîl tebât; متغير mutagháijir; — Veränderlichkeit *s. f.* تقلب taqállub; قلة ثبات qíllat tebât.

Verändern *v. t.* غير ghájjar, jughájjir: *die Hitze verändert die Beschaffenheit des Wassers* الحرارة تغير صورة الماء el-harâre tughájjir ßûrat el-mâ; — *sich v. r.* تغير tagháijar, jetagháijar; — Veränderung *s. f. trans.* تغيير taghjîr; *intr.* تغير tagháijur; *das Gold verändert sich nicht an der Luft, und wenn es sich verändert, so ist die Veränderung nur unbedeutend* الذهب لا يتغير بالهوا واذا تغير يكون تغيره قليل ed-dáhab lâ jetagháijar bi'l-háua, wa-ídsa tagháijar, jekûn tagháijur'hu qalîl; — Verändert *a.* مغير mughájjar; متغير mutagháijir; *dein Gesicht ist ganz verändert, was ist dir?* ايش لك انت متغير وجهك êsch lak? énte mutagháijir wádsch'hak.

Verantworten, *sich über etwas* بيض وجهه bájjadh (jubájjidh) wádschh'hu; قرر نفسه qárrar

násf'hu; — Verantwortlich *a.* مطالب ب muthâlab bi; *du bist verantwortlich* المطلوب منك el-mathlûb mínnak, انت المطالب به énte el-muthâlab b'hu; — Verantwortlichkeit *s. f* مطالبة muthâlabe.

Verarmen *v. n.* افتقر iftáqar, jeftáqir; — Verarmung *s f.* افتقار iftiqâr.

Vérband *s. m.* ضماد dhimâd, dhimâde; عصابة ʻaßâbe; رباط ribâth *pl.* ربط rúbuth; حفاظ hufâç *pl.* hufâçât; *einen Verband anlegen* ضمد dhámad, jádhmud; dhámmad, judhámmid; عصب ʻáßßab, juʻáßßib.

Verbannen *v. t.* طرد thárad, játhrad; نفى náfa, jénfī; سركل sárkal, jusárkil; — Verbannt *a.* مطرود mathrûd; طريد tharîd; منفى ménfij, مسركل musárkal; *verbannt sein* انتفى intáfa, jentáfī; تسركل tesárkal, jetesárkal; — Verbannung *s. f.* طرد thárad; نفى néfi; انتفاء intifâ; *Ort der Verbannung* منفى ménfa *pl.* منافى menâfī.

Verbergen *v. t.* خفى cháfa, jéchfī; اخفى áchfa, júchfī; ستر sátar, jéstur; كتم kátam, jéktum; خبا chába, jéchba; — *sich v. r.* تخفى tacháffa, jetacháffa; اختفى ichtáfa, jachtáfī; تخبى tachábba; — Verborgen *a.* خفى cháfij; مخبوء machbû; مخبى muchábba; مكتوم mektûm; *verborgen sein* خفى cháfa, jéchfa; تخبى tachábba; انكتم inkátam, jenkátim; *Nichts ist ihm verborgen* لا يخفى عنه شى lâ jéchfa ʻán'hu schê; *verbirg dein Gold, deine Schritte und deine Meinung* استر ذهبك وذهابك ومذهبك ústur dáhabak wa dsahâbak wa médshabak!

Verbessern *v. t.* صلّح ßállah, jußállih; اصلح áßlah, júßlih; صحّح ßáhhah, jußáhhih; اعدل áʻdal, júʻdil; — Verbesserung *s. f.* تصليح taßlîh; اصلاح ißlâh; تصحيح taßhîh.

Verbeugen, *sich v. r.* انحنى inhána, jenhánī; — Verbeugung *s. f.* انحناء inhinâ; خضوع chudhûʻa; *sich vor Einem verbeugen, ihm eine Verbeugung machen* خضع له chádhaʻ (jéchdhaʻ) la-hú; ضرب له تمنى dhárab (jádhrib) la-hú temánnī.

Verbieten *v. t.* حرّم على hárram (juhárrim) ʻála; منع احدًا عن شى mánaʻ (jémnaʻ), áhadan ʻan schéjin; نهى عن náha (jénhī) ʻan; *den Eintritt verbieten* حجر على موضع hádschar (jáhdschar) ʻála máudha; *siehe Verboten.*

Verbinden *v. t. mehrere Dinge unter einander* جمع بين dscháma' (jédschmaʻ) bên; وصل شيًا بشى wáßßal (juwáßßil) schéjan bi-schéjin; زوج záwwadsch, juzáwwidsch; *eine Wunde* شق على الجرح schaqq (jeschúqq) ʻála'l-dscharh; ضمد dhámad, jádhmud; dhámmad, judhámmid; عصب ʻáßßab, juʻáßßib; *sich*

Einen (durch Gefälligkeit) verbinden عمل معه معروف ʻámal máʻa'hu máʻrûf : *Sie werden mich sehr verbinden* تصيرني ممنون tuẞájjirnī memnûn; — *sich v. r. unter einander* اجتمع مع idschtámaʻ (jedschtámiʻ) máʻa; اتصل ببعضه ittáẞal (jettáẞil) bibáʻadh'hu; تزوج tezáwwadsch, jetezáwwadsch; *zu Geschäften* تشارك teschârak, jeteschârak; اشترك ischtárak, jeschtárik; *sich mit Einem geschäftlich verbinden* شاركه schârak-(juschârik-)hu; — *chemisch verbinden* اتحد ittáhad, jettáhid; اختلط ichtálath, jachtálith: *die Metalle finden sich meist mit anderen Körpern verbunden, und sie werden von diesen Körpern durch Vermittelung der Chemie geschieden* المعادن في الغالب تكون مختلطة باجساد اخرى وقد تستخلص من هذه الاجساد بمباشرة صناعة الكيميا el-maʻâdin fi'l-ghâlib tekûn muchtálithe biedschsâd úchra, wa-qád testáchliẞ min hâdsi el-edschsâd bi-mubâscharet ẞanâʻet el-kīmija.

Verbindlich *a. Pflicht* لازم lâzim; فرضي fárdhij; *verbindlicher Mensch* صاحب معروف ẞâhib maʻrûf; *auf verbindliche Weise* بمعروف bi-maʻrûf; *sich wozu verbindlich machen* التزم بالشرط ان iltázam (jaltázim) bi'sch-schárth ann; — Verbindlichkeit *s. f.* منية mínnije; منة mínne *pl.* منن mínan; ممنونية memnūnîjje; *siehe Verbunden, Verpflichtung.*

Verbindung *s. f.* اجتماع idschtimâʻ; مجمع médschmaʻ; ازدواج izdiwâdsch; اتصال ittiẞâl; ارتباط irtibâth; اقتران iqtirân; علاقة ʻalâqe; *Geschäftsverbindung* شركة schírke, اشتراك ischtirâk, تشارك teschâruk; *chemische* اتحاد ittihâd; اختلاط ichtilâth; *Umgang* معاشرة muʻâschare; مخالطة muchâlathe; *von Worten* رباط الكلام ribâth el-kalâm.

Verbindungswort *s. n. Conjunction* حرف العطف harf el-ʻáthf *pl.* حروف hurûf.

Verblenden *v. t.* عمّى القلب (juʻámmī) el-qálb; عمى البصر ʻámma el-baẞr; اخذ العقل áchads (jâchuds) el-ʻáql; غرّ gharr, jaghúrr; — Verblendet *a.* معمى القلب muʻámma el-qálb; ماخوذ العقل māchûds el-ʻáql; — *adv.* على العميانى ʻála'l-ʻamjânī; مثل الاعمى mitl el-áʻma; — Verblendung *s. f.* عمى, عماء ʻamâ; عماء القلب ʻamâ el-qálb.

Verbluten, *sich v. r.* نزف núzif, júnzaf; — Verblutung *s. f.* نزف nuzf; نزيف nezîf.

Verborgen *a. siehe Verbergen;* — Verborgenheit *s. f.* اختباء ichtibâ; تخبى tachábbī; *in V., im Verborgenen* بالخباء bi'l-chíbā!

Verbot *s. n.* منع manʻa; نهى néhi; تحريج tahrîdsch; حرم hirm; — Verboten *a.* ممنوع mem-

nû'a; حرام ḥarâm (*Gegensatz* حلال ḥalâl); *verbotene Sache* حرم ḥáram *pl.* أحرام aḥrâm; *ist der Wein erlaubt oder verboten* الخمر حلال ام حرام el-chámr ḥalâl am ḥarâm? *Alles Verbotene schmeckt süfs* كل ممنوع متبوع kull memnû'a metbû'a.

Verbrannt *a.* محروق maḥrûq; *im Gesicht von der Sonne* محروق وجهه من الشمس maḥrûq wádschh'hu min esch-schéms; *von Speisen* شايط schâjith.

Verbrauch *s. m. an Lebensmitteln* اهلاك i'hlâk; قطع qáth'a; اكل âkl; — Verbrauchen *v. t. Lebensmittel* اكل ákal, jâkul; اهلك á'hlak, jú'hlik, قطع qátha', jáqtha'.

Verbrechen *s. n.* جرم dschurm *pl.* جروم dschurûm; اثم içm, iṭm *pl.* اثام āçâm, āṭâm; ذنب dsamb, dsemb *pl.* ذنوب dsunûb; *ein V. begehen od. etwas* verbrechen *v. t.* ارتكب جرما irtákab (jartákib) dschurm; جرم dscháram, jédschrim; اجرم ádschram, júdschrim; اثم áṭam, já'ṭum; — Verbrecher *s. m.* مذنب múdsnib, múdnib; مجرم múdschrim.

Verbreiten *v. t.* نشر náschar, jénschur; *ein Gerücht* اشاع او اذاع خبرا aschâ' (juschî') *od.* adsâ' (judsî') chábar; *einen Geruch* فاح برايحة fâḥ (jefûḥ) bi-râjiḥe; — *sich v. r.* انتشر intáschar, jentáschir; شاع schâ', jeschî'; *es hat sich das Gerücht verbreitet, dafs* شاع الخبر بان schâ' el-chábar bi-'ánn, *sein Ruhm ist weit verbreitet* انتشر ذكره intáschar dsíkr'hu; — Verbreitung *s. f.* اشاعة ischâ'e; اذاعة idsâ'e; انتشار intischár.

Verbrennbar *a.* يوقد jûqad; وقود wuqûd; يحترق jaḥtáriq.

Verbrennen *v. t. etwas* حرق ḥáraq, jáḥruq *u.* jáḥriq; ḥárraq, juḥárriq; احرق áḥraq, júḥriq; *von der Sonne* شوب scháwwab, juscháwwib; *Speisen* شيط schájjath, juschájjith; — *v. n.* انحرق inḥáraq, jenḥáriq; احترق iḥtáraq, jaḥtáriq; اشتعل ischtá'al, jeschtá'il; *von Speisen* شاط schâth, jeschîth; — *sich v. r.* احترق iḥtáraq; — *das Verbrennen s. n.* احتراق iḥtirâq; انحراق inḥirâq; *trans.* تحريق taḥrîq; احراق iḥrâq.

Verbunden *a. unter sich* متصل ببعضه muttáßil bi-bá'adh'hu; مجتمع mudschtámi'; *durch Freundschaft* متحد muttáḥid; *durch Gefälligkeit* ممنون memnûn; *ich werde Ihnen dafür sehr verbunden sein* اكون لك ممنون بذلك akûn lak memnûn bi-dsâlik; *siehe Verpflichtet.*

Verbünden, *sich v. r. unter einander* تعاهد ta'âhad; اتفق ittáfaq, jettáfiq; تحالف taḥâlaf, jetaḥâlaf; — Verbündet *a.* متعاهد muta'âhid; متفق muttáfiq; حليف ḥalîf *pl.* حلفاء

ḥúlafā; متحالف mutaḥâlif; *verbündete Völker* شعوب متحالفة schuʿûb mutaḥâlife.

Verbürgen, *sich v. r. für Einen* تكفّل ب tekáffal (jetekáffal) bi; *siehe Bürgschaft.*

Verdacht *s. m.* تهمة tú'hme; شبهة schúb'he; شكّ schakk; *Einen im V. haben* تهمه او اتّهمه ب táham-(jét'hum-)hu *od.* át'ham-(jút'him-)hu bi schéj..; توهّم. فيه ان tawáhham (jetawáhham) fîhu ann; استخون istáchwan, jestáchwin; *habt ihr mich in einem V.?* تستخونوني testachwinûnī? — Verdächtig *a.* ذو شبهة dsû schúb'he; مشكوك فيه meschkûk fîhu; مظنون maçnûn.

Verdammen *v. t.* نفى náfa, jénfī; انكر ánkar, júnkir; *zur Hölle* ادخل الجهنم ádchal (júdchil) el-dschehénnem; لعن láʿan, jálʿan; — *Verdammt a. zur Hölle* من اهل الجهنم min a'hl el-dschehénnem; هالك hâlik; ملعون malʿûn; — Verdammniſs *s. f. ewige* الهلاك الابدي el-halâk el-ábadij.

Verdampfen *v. n.* تصعّد بخارًا taṣáʿʿad (jetaṣáʿʿad) bucháran; — Verdampfung *s. f.* تصعّد taṣáʿʿud.

Verdanken *v. t. das habe ich dir zu verdanken* كان واجب لك عليّ kân wâdschib lak ʿalájja.

Verdauen *v. t. Speisen* هضم hádham, já'hdhim; *schnell, gut verdauen* hádhdham, juhádhdhim; *verdaut* مهضوم ma'hdhûm; *verdaut werden* انهضم inhádham, jenhádhim; — Verdauung *s. f.* هضم hadhm; انهضام inhidhâm; — Verdaulich *a.* ينهضم jenhádhim, منهضم munhádhim; *leicht verdaulich* سريع الانهضام seriʿ el-inhidhâm; *schwer verdaulich* بطيء الانهضام báṭhij el-inhidhâm, ثقيل على المعدة çaqil ʿála'l-míʿade; — Verdauungskraft *s. f.* قوة هاضمة qúwwe hâdhime; *die Verdauung fördernd* مهضم mú'hdhim; هضوم hadhûm, هضام hadhdhâm.

Verdeck *s. n.* سطح المركب saṭh'h el-márkeb *pl.* سطوح suṭhûḥ; فوقاني المركب fōqânij el-márkeb; بنط bonṭh (pont); *Maghr.* كوبرتة kobérta, coverta; *Zwischendeck* انبر ámbar *pl.* انابر enâbir; *Dreidecker* مركب ذو ثلاثة انابر márkeb dsû telâtet enâbir.

Verdecken *v. t.* غطّى gháṭhṭha, jugháṭhṭhī; ستر sátar, jéstur; اخفى áchfa, júchfī.

Verderb *s. m.* Verderben *s. n.* هلاك halâk; هلكة hálake; تهلكة té'hlike; تلف tálaf, تلاف telâf; انفساد infisâd; خراب charâb; — Verderben *v. n. (ich verderbe, du verdirbst; verdarb, verdorben)* تلف tálif, jétlaf; انفسد infásad, jenfásid; خسر chásir, jéchsar; *Wasser, Fleisch*

نشح náschih, jénschah; خم chamm, jachúmm *u.* jachímm; انتزع intáza', jentázi'; *Fleisch* تعفن ta'áffan, jeta'áffan; *Früchte* احترا i'htára, ja'htárī; *Eier* مذر mádsir, jémdsar; *Maschinerie, Uhr* تلخبط teláchbath, jeteláchbath; تخربط tachárbath; انتزع intáza'; *Luft* انفسد infásad; *Stoff* تلف tálif; *Geschäftsmann, Kinder* خسر chásir; — *v. t.* (*ich verderbe, du verderbst etwas*) افسد áfsad; júfsid; اتلف átlaf, jútlif; نزع náza', jénza'; انشح ánschah, júnschih; *Fleisch* عفن 'áffan, ju'áffin.

Verderber *s. m.* مفسد múfsid *pl.* mufsidîn.

Verderblich *a. trans.* متلف mútlif; مهلك mú'hlik; مضر mudhírr; — *leicht verderblich, Sache* فنى fânī; قابل الانفساد qâbil el-infisâd.

Verderbnifs, Verderbtheit *s. f.* فساد fesâd, انفساد infisâd.

Verdichten *v. t.* تخن táchchan, jutáchchin; كثف káççaf, jukáççif; — Verdichtung *s. f.* تتخين tetchîn; تكثيف tekçîf; — Verdichtet *a.* متخن mutáchchan; مكثف mukáççâf.

Verdienen *v. t. Geld* كسب kásab, jéksib, اكتسب iktásab, jektásib; ربح rábih, járbah; *sein Brot verdienen* كسب العيش kásab el-'êscu; *wir haben heute Nichts verdient* ما كسبنا شى اليوم má kasábnā'sch el-jôm; *ich verdiene dabei Nichts* هذا ما يخلصنى hâsa mâ juchállíß'nī; *zu verdienen suchen* استكسب istáksab, jestáksib; *Belohnung* استحق istaháqq, jestahíqq; *Strafe* استوجب istáudschab, jestáudschib; *Beides* استاهل istá'hal, jestá'hil; *sein Verbrechen verdient den Tod* ذنبه يستوجب القتل dsámb'hu jestáudschib el-qátl; *du verdienst Prügel* تستاهل القتلة testá'hil el-qátle; *er verdient es* هو مستحقه húa mustahíqq'hu, مستاهل mustá'hil; — *die ewige Seligkeit verdienen* ربح الاجر والثواب rábih el-ádschr wa'ç-çawâb.

Verdienst *s. m.* كسب kasb, kesb; مكسب máksib; اكتساب iktisâb; ربح rib'h; رزق rizq; *Brotverdienst* كسب عيش kasb 'êsch; *Art des Verdienstes* باب الرزق bâb er-rizq; *er lebt vom Handel* التجارة باب رزقه ettidschâre bâb rízq'hu; *der Mensch verdient nur, was Gott ihm zutreibt* ما يسوق ربنا الى العبد فهو رزقه mâ jesûq rabbúnnā íla'l-'ábd, fa-húa rízq'hu; *er lebt vom Verdienst seiner Hände* تقوت بشغل يديه taqáwwat (jetaqáwwat) bi-schúghl jaddêhu; — *s. n. Belohnung* استيجاب istīdschâb; استحقاق istihqâq; *Mann von Verdienst* رجل فاضل rádschol fádhil; — Verdienstlich *a.* استحقاقى istihqâqij; *vor Gott* ثوابى çawâbij.

Verdingen, *sich v. r. bei Einem*

آجر نفسه من فلان âdschar (jûdschir) náfs'hu min fulân: *um Lohn zum Kleidernähen* باجرة على ان يخيط له الثياب biúdschre 'ála ann juchájjith la-hú eç-çijâb; *die N. N. hat sich dem N. N. auf ein Jahr verdungen, um ihm sein Kind zu warten und zu säugen* اجرت فلانة نفسها من فلان سنة لحضانة ولده الرضيع وارضاعه âdscharet fulâne náfs'hā min fulân séne li-ḥadhânet wálad'hu er-radhî'a wa irdhâ'hu.

Verdolmetschen *v. t.* ترجم tárdscham, jutárdschim; *siehe Uebersetzen.*

Verdoppeln *v. t.* ضاعف dhâ'af, judhâ'if; ضعف dhá''af, judhá''if; اضعف ádh'af, júdh'if; حط الطاق طاقين ḥatth (jaḥútth) eth-thâq thāqên; *das verdoppelte seinen Schmerz* زاده غما على غم zâd-(jezîd-)hu ghámman 'ála ghámmin; — Verdoppelung *s. f.* تضعيف tadh'if; اضعاف idh'âf; مضاعفة mudhâ'afe.

Verdorben *a.* فاسد fâsid; منتزع muntázi'; *Wasser* موية منتزعة, موية منشحة môje menzû'e, môje múnschahe; *Fleisch* لحم معفن la'ḥm mu'áffan; لحم منشح la'ḥm múnschaḥ; *Früchte, Fleisch, Wasser* مهري mú'hra, مهتري mu'htárij; *Eier* مذر mádsir; *Uhr, Maschine* منزوع menzû'; مخربط muchárbath; *Kind* ولد خاسر wálad châsir.

Verdorren *v. n.* جف dschaff, jedschiff; تجفف tedscháffaf, jetedscháffaf; نشف náschif, jénschaf; — Verdorrt *a.* جفيف dschefif; ناشف nâschif; يابس jâbis.

Verdrängen *v. t.* اخرج من موضعه áchradsch (júchridsch) min máudha'hu; طرد thárad, játhrad.

Verdrehen *v. t. Worte* قلب qálab, jáqlib; *die Augen* دور عينيه dáwwar (judáwwir) 'ainêhu; *sich den Arm verdrehen* التوى ذراعه iltáwa (jaltáwī) ḍirâ'hu; خدل chádal, jéchdal; — Verdrehung *s. f.* قلب qalb, qulb; — التوا iltiwâ; انعواج in'iwâdsch.

Verdreifachen *v. t.* ثلث tállaṭ, jutálliṭ; صير ثلاثة اضعاف ßájjar (jußájjir) ṭelâṭet adh'âf; — Verdreifachung *s. f.* تثليث taṭlîṭ.

Verdriefsen *v. t. es verdriefst mich* يصعب على jáß'ub 'alájja; يعز على ja'ízz 'alájja; Verdrossen, Verdriefslich *a.* حسير ḥasîr; محسور على ma'ḥsûr 'ála; زعلان za'alân.

Verdrufs *s. m.* حسرة ḥásre; زعل zá'al; غم ghamm; — *Verdrufs haben* حسر ḥásir, jáḥsar; اغتم ightámm, jaghtámm; *siehe Verdriefsen;* — *Einem Verdrufs machen* غمه ghámm-(jaghúmm-)hu; عز على 'azz (ja'ízz) 'ála.

Verdunkeln *v. t.* اظلم áçlam, júçlim; حجب ḥádschab, jáḥ-

dschib; عتّم ʻáttam, juʻáttim; *Wolken verdunkelten die Sonne* الغيم حجب نور الشمس el-ghêm ḥádschab nûr esch-schéms: سحابة حجبت الشمس عن النظر sahâbe ḥádschabet esch-schéms ʻan en-náçar; — *sich v. r.* عتم ʻátam, jáʻtim; — Verdunkelung *s. f.* تعتيم taʻtîm.

Verdünnen *v. t. Flüssigkeiten* حلّ او اجرى المواىع ḥall (jaḥúll) *od.* ádschra (júdschrī) el-mawâjiʻ; *eine Säule* قلل ثخن العامود qállal (juqállil) ṭachn el-ʻāmûd; رقق ráqqaq, juráqqiq.

Verdunsten *v. n.* تصعّد بخارًا taßáʻʻad (jetaßáʻʻad) buchâran; — Verdunstung *s. f.* تصعد taßáʻʻud.

Verdursten *v. n.* هلك من شدة العطش hálik (jáʼhlak) min schíddet el-ʻáthesch.

Veredeln *v. t.* شرّف schárraf, juschárrif; صلح ßállaḥ, jußálliḥ; اعدل áʻdal, júʻdil.

Verehelichen, *sich v. r. siehe Heirathen.*

Verehren *v. t. Gott* عبد الله ʻábad (jáʻbud) allâh; *mit Niederwerfung* سجد ل sádschad (jésdschud) li; *Menschen* هاب hâb, jehâb; احترم iḥtáram, jaḥtárim; اكرم ákram, júkrim; *Einem etwas* اتحفه بشى átʼhaf-(jútʼhif-)hu bi-schéjin; — Verehrer *s. m. Gottes* عابد ʻâbid *pl.* عباد ʻubbâd; — Verehrung *s. f.* عبادة ʻibâde; هيبة héjbe; احترام iḥtirâm; اكرام ikrâm; — Verehrungswürdig *a.* مكرّم mukárram; مبجل mubáddschal.

Vereiden *v. t. Einen* حلّف احدا ḥállaf (juḥállif) áḥadan.

Verein *s. m.* اتّحاد ittiḥâd; وفق wafq; الفة úlfe; عصبة ʻáßbe.

Vereinbar, Vereinbarlich *a. mit etwas* موافق ل muwâfiq li; يتفق مع jettáfiq máʻa; — Vereinbaren *v. t. zwei Dinge unter sich* وفّق wáffaq, juwáffiq; وفق بين wáffaq bejn; — *etwas mit einer Person* اتفق معه على شى ittáfaq (jettáfiq) máʻahu ʻála schéjin, — *sich v. r. unter einander* توافق tawâfaq, jetawâfaq; — Vereinbarung *s. f. intr.* اتفاق ittifâq; توافق tawâfuq; موافقة muwâfaqe; *trans.* توفيق taufîq; *siehe Vergleich.*

Vereinen *v. t. siehe Vereinigen.*

Vereinfachen *v. t.* اوجز áudschaz, jûdschiz; *erleichtern* سهل sáhhal, jusáhhil; — Vereinfachung *s. f.* ايجاز īdschâz.

Vereinigen *v. t.* جمع dschámaʻ, jédschmaʻ; جمع بين dschámaʻ bên; *Frieden stiften* وفق wáffaq, juwáffiq; اصلح الحال بينهم áßlaḥ el-ḥâl bênʼhum; *siehe Verbinden;* — *sich v. r.* اجتمع idschtámaʻ, jedschtámiʻ; اتفق ittáfaq, jettáfiq; اتحد ittáḥad, jettáḥid; — Vereinigung *s. f.*

اجتماع idschtimâʿ; اتّفاق ittifâq; اتّحاد ittiḥâd.

Vereint *a.* مجتمع mudschtámiʿ; متّحد muttáḥid.

Vereinzeln *v. t.* افرد áfrad, júfrid; — Vereinzelt *a.* فرد fard; منفرد munfárid; مفرد múfrad; *adv.* منفردًا munfáridan; — Vereinzelung *s. f.* انفراد in-firâd; *trans.* افراد ifrâd.

Vereiteln *v. t.* عطّل ʿátthal, juʿát-thil; ابطل ábthal, júbthil; عكس ʿákas, jáʿkis; — Vereitelung *s. f.* تعطيل taʿthîl; ابطال ibthâl.

Verengern *v. t.* ضيّق dhájjaq, judhájjiq; — *sich v. r.* ضاق dhâq, jadhîq; تضيّق tadhájjaq, jetadhájjaq; — Verengerung *s. f.* تضيّق tadhájjuq; *trans.* تضييق tadhjîq.

Vererben *v. t. auf Einen* ورّث احدا wárraç (juwárriç) áḥadan.

Verfahren *v. n.* عمل ʿámal, jáʿmal; مشى máscha, jémschî; سلك sálak, jésluk; *du bist klug verfahren* عملت مثل رجل عاقل ʿamált miṯl râdschol ʿâqil; *er verfährt freundlich gegen mich* يسلك معى سلوك الحب jésluk maʿâï sulûk el-ḥubb; — *das* Verfahren *s. n.* عمل ʿaml; مشوة méschwe; سلوك sulûk; *bei einer Operation etc.* طريقة tharîqe; تدبير tedbîr.

Verfall *s. m.* انحطاط inḥithâth; هبوط hubûth; زوال zawâl; انهدام inhidâm; خراب charâb; — Verfallen *v. n.* مال الى الزوال mâl (jemîl) íla'z-zawâl; انحطّ inḥátth, jenḥátth; هبط hábath, já'hbuth; *der Termin ist verfallen* حضر الميعاد ḥádhir el-mîʿâd; *der Wechsel ist verfallen* حضر ميعاد البوليصة ḥádhir mîʿâd el-bolîße, حكم ḥákam, jáḥkum; — Verfallzeit *s. f.* ميعاد mîʿâd; وعدة wáʿade; *auf drei Monate Verfallzeit* بوعدة ثلاثة اشهر bi-wáʿadet ṯelâṯet áschhur.

Verfälschen *v. t. siehe Fälschen.*

Verfassen *v. t. ein Buch* ألّف állaf, ju'állif; صنّف ßánnaf, ju-ßánnif; — Verfasser *s. m.* مألّف mu'állif *pl.* în; مصنّف mußánnif *pl.* în.

Verfassung *s. f. eines Staates* قوانين المملكة qawânîn el-mém-leke; قاعدة الشرايع qâʿidet esch scharâjiʿ; النظامات en-niçâ-mât; — *Verfassungsmäfsig a.* موافق لقوانين المملكة muwâfiq li-qawânîn el-mémleke; — *Ver-fassungswidrig a.* ضدّ لق الم dhidd (dhudd) li-q. el-m.

Verfaulen *v. n.* تعفّن taʿáffan, jetaʿáffan; انعفن inʿáfan, jenʿáfin; — Verfault *a.* معفّن muʿáffan.

Verfehlen *v. t. seinen Zweck* خاب عن المقصود châb (jachîb) ʿan el-maqßûd; خاب امله châb áml'hu; فاته غرضه fât-(jefût-)hu gháradh'hu; *die Gelegenheit* فاتته الفرصة fâtet'hu el-fúrßa; *den*

Weg ضل عن الطريق dhall (jadhíll) 'an eth-tharîq.

Verfeinern *v. t.* كرر kárrar, jukárrir; دقق dáqqaq, judáqqiq; *städtisch verfeinert* متمدن mutemáddin; — Verfeinerung *s. f.* تكرير tekrîr; تدقيق tedqîq; *Sitten* الاداب الحضرية el-ādâb el-hadhirijje; تمدن temáddun.

Verfertigen *v. t.* عمل 'ámal ('ámil), já'mal; صنع ßána', jáßna'; اصطنع ißthána', jaßtháni'; — Verfertiger *s. m.* صانع ßâni'; مصطنع mußtháni'; — Verfertigung *s. f.* عمل 'aml; صنع ßán'a; اصطناع ißthinâ'.

Verfinstern *v. t. ein Gestirn* كسف kásaf, jéksif; — *sich v. r. Sonne* انكسف inkásaf, jenkásif; *der Mond verfinstert sich* خسف القمر chásaf (jéchsif) el-qámar; *siehe Verdunkeln*; — Verfinsterung *s. f. der Gestirne* انكساف inkisâf; *der Sonne* كسوف الشمس kusûf esch-schéms; *des Mondes* خسوف القمر chusûf el-qámar.

Verfliefsen *v. n. Zeit* مضى mádha, jémdhī; برح bárih, jébrah.

Verflossen *a. siehe Vergangen.*

Verfluchen *v. t.* لعن lá'an, jál'an; لاعن lâ'an, julâ'in; دعى على dá'a (jéd'ī) 'ála; — Verflucht *a.* ملعون mal'ûn *pl.* ملاعين melā'în; لعين la'în; — Verfluchung *s. f.* لعنة lá'ane.

Verflüchtigen *v. t.* صعّد ßá''ad, jußá''id; — *sich v. r.* تصعد taßá''ad, jetaßá''ad (بخارا).

Verflufs *s. m. der Zeit* مسافة زمان mesâfet zemân; مضى الزمان mádhi ez-zemân; ممر memárr.

Verfolgen *v. t.* تبع tába', jétba'; استلحق istálhaq, jestálhiq; لاحق lâhaq, julâhiq; طرد thárad, játhrad; *auf der Ferse* تعقب ta'áqqab, jeta'áqqab; — Verfolgung *s. f.* مطاردة muthârade; ملاحقة mulâhaqe; تعقب ta'áqqub.

Verfügen *v. a. über Etwas frei verfügen* تصرف في شي taßárraf (jetaßárraf) fi schê; — Verfügung *s. f. freie* تصرف taßárruf.

Verführen *v. t.* خدع cháda', jéchda'; غر gharr, jaghúrr; غوى gháwwa, jugháwwī; اغوى ághwa, júghwī; *ein Mädchen* هتك بنت hátak (já'htik) bint; — Verführer *s. m.* خدّاع chaddâ' *pl.* în; غاوى ghâwī; مغوى múghwī; — Verführung *s. f.* خديعة chadî'e; اغوا ighwâ; غواية ghawâje.

Vergangen *a.* ماضى mâdhī; *die vergangene Woche* الجمعة الماضية el-dschúm'a el-mâdhije; *vergangenes Jahr* العام الماضى el-'âm el-mâdhī, العام الاول el-'âm el-áwwal; *was vergangen ist, ist vergangen* ما مضى مضى mā mádha mádha; الذى صار صار elládsī ßâr ßâr; *vergangene Dinge* شى و مضى شى صار sché ßâr,

sché wa mádha: — Vergangenheit *s. f.* الزمان الماضى ez-zemân el-mâdhī.

Vergänglich *a.* وقتى wáqtij; فايت fâjit; زايل zâjil; فانى fânī; — Vergänglichkeit *s. f.* عدم الدوام 'ádam ed-dawâm; زوال zawâl; فنى, فناء fenâ, ténâ.

Vergeben, Vergebung *siehe Verzeihen, Verzeihung.*

Vergeblich *a.* غير نافع ghêr nâfi'; بلا فايدة bi-lâ fâjide; *seine Mühe war vergeblich* تعبه راح سدا tá'ab'hu râḥ súdā; — *adv.* Vergebens *adv.* باطلا bâthilan.

Vergehen *v. n. die Zeit vergeht* مضى الزمان mádha (jémdhī) ez-zemân; مر marr, jemúrr; *aufhören* زال zâl, jezûl: *die Schönheit vergeht* الجمال يزول el-dschemâl jezûl; *Farbe* انفسخ لونه infásach (jenfásich) lôn'hu; — *sterben* انضنى indhána, jendhánī; هلك hálik, já'hlak; — *sich v. r. einen Fehler begehen* نقص او قصر فى واجباته náqqaß (junáqqiß) *od.* qáßßar (juqáßßir) fi wādschibât'hu; *sich gegen Einen vergehen* قصر فى حقه qáßßar fi ḥáqq'hu; *im Weg* ضيع الدرب dhájja' (judhájji') ed-dárb, ضل عن الطريق dhall (jadhíll) 'an eth-tharîq.

Vergehen *s. n.* Vergehung *s. f.* ذنب dsamb, dsemb, demb *pl.* ذنوب dsunûb, dunûb; خطية cháthije, chathîjje *pl.* خطايا chathâjā; قصور qußûr; عيب 'aib, 'êb.

Vergelten *v. t. Einem etwas womit* جازى احدا على شى ب dschâza (judschâzī) áḥadan 'ála schéjin bi; *Einem Gutes mit Gutem* كافى احدا بالخير kâfa (jukâfī) áḥadan bi'l-chêr; *Böses mit Bösem* قاص qâßß, juqâßß; *Einem Gleiches mit Gleichem* كافاه على ما صنع kāfâ'hu 'ála mā ßána'; *vergelt's Gott!* الاجر عند الله el-ádschr 'and allâh; العوض عند الله el-'íwadh 'and allâh; — Vergeltung *s. f.* مكافاة mukāfât; مجازاة mudschāzât; *im Bösen* قصاص qißâß.

Vergessen *v. t.* نسى násia, jénsa: *ich habe deinen Namen vergessen* انا نسيت اسمك الجميل ána nesît ísmak el-dschemîl; *vergifs meinen Namen nicht!* لا تنساش اسمى lâ tensâ'sch ísmī; *wir haben vergessen euch zu sagen* نسينا نقول لكم nesînā naqûl la-kúm; *ich hatte es ganz vergessen* راح او شرد الشى من بالى râḥ (jerûḥ) *od.* schárad (jéschrud) esch-schê min bâlī; *seiner Pflicht vergessen* نقص فى الواجب náqqaß (junáqqiß) fi'l-wâdschib; — *partic.* منسى ménsij; — Vergessenheit *s. f.* نسيان nisjân; نسوة néswe; — Vergefslich *a.* نسيان nesjân; نسى nésij; نساءى nessâjij.

Vergiefsen *v. t. Blut* سفك الدماء sáfak (jésfik) ed-dimâ; اراق الدماء arâq (juṛîq) od-dimâ; *Thränen* اجرى دموع ádschra (judschrī) dumû'; *Wasser* سكب

صب ماء sákab (jéskub) mâ; صب ßabb, jaßúbb; *wer Blut vergiefst* سفاك seffâk, سفوك sefûk; — Vergossen *a. Blut* سفيك sefîk; مسفوك mesfûk; *Wasser* مسكوب meskûb; مصبوب maßbûb; — Vergiefsung *s. f. des Blutes* سفك الدماء sefk ed-dimâ; *Wassers etc.* سكب sakb, صب ßabb.

Vergiften *v. t.* سمّ samm, jesúmm; سمم sámmam, jusámmim; *durch ein Getränk* سقى سم sáqa (jésqī) samm; — Vergiftung *s. f.* سم samm; تسميم tesmîm; — Vergiftet *a.* مسموم mesmûm; مسمم musámmam; *giftig* مسم musímm.

Vergittern *v. t. mit Eisenstangen* سد بشبكة حديد sadd (jesúdd) bi-schébeket ḥadîd.

Vergleich *s. m.* Vergleichung *s. f.* تشبيه teschbîh; مشابهة muschâbahe; تمثيل temçîl; مقابلة muqâbale; معادلة mu'â-dale; مقايسة muqâjase; *im V. zu od. mit* بالنسبة الى bi'n-nísbe íla; *vergleichsweise* بالمقايسة bi'l-muqâjase; *Ausgleich* صلح ßulḥ; مصالحة mußâlahe; طريق السهولة thariq es-suhûle; *einen V. vorschlagen, anbahnen* جاب سيرة الصلح dschâb (jedschîb) sîret eß-ßúlḥ; فتح باب المصالحة fátaḥ (jéftaḥ) bâb el-mußâlahe; *der beste Vertrag ist der Vergleich* الصلح خير الامور eß-ßúlḥ chêr el-umûr; *der, welcher die Forderung hat, heifst* المصالح el-mußâliḥ; *die Gegenpartei* المصالح له el-mußâlaḥ la-hú; *der Gegenstand des Streits* مصالح عنه mu-ßâlaḥ 'án'hu; *der Vergleichstifter* المصلح (بينهم) el-múßliḥ (béju'hum); — Vergleichbar *a.* مشابه muschâbih; شبيه schebîh; *mit etwas* يتشبه ب je-teschábbah bi; — Vergleichen *v. t. zwei Dinge unter sich* قابل الشى على الشى qâbal (juqâbil) esch-schê 'ála'sch-schê; قارن الشى بالشى qâran (juqârin) esch-schê bi'sch-schê; عادل بين 'âdal (ju'âdil) bên; قرن بين qáran (jáqrun) bên; *Copie mit dem Original* قابل الصورة على اصلها qâbal eß-ßûra 'ála áßl'hā; *Etwas womit* شبه الشى ب schábbah (juschábbih) esch-schê bi; *er vergleicht ihn mit einem Löwen* شبهه بالاسد schábbah'hu bi'l-ásad; *er ist mit Nichts zu vergleichen* ما له مثيل mâ la-hú meçîl, ما له شبيه mâ la-hú schebîh; — *sich mit Einem (ausgleichen)* تصالح مع taßâlaḥ (jeta-ßâlaḥ) ma'a; اصطلح مع ißthálaḥ (jaßtháliḥ) má'a.

Vergnügen *v. t.* سلّى sálla, jusállī; شرح الخاطر schárah (jéschrah) el-châthir; — *sich v. r.* انشرح inschárah, jenschárih; انبسط inbásath, jenbásith; تبحبح te-báhbah, jetebáhbah; تفرج tefárradsch, jetefárradsch.

Vergnügen *s. n.* انبساط inbisâth;

انشراح inschirâḥ; كيفية kejfîjje; حظ ḥaçç, محظوظية maḥçûçîjje; سرور surûr; بحبحة báḥbaḥe; تفرج tefárrudsch; نزهة núz'he; *das macht mir großes Vergnügen* انبسط كتير من هذا anbásith ketîr min hâdsa; *sein Besuch hat mir das größte Vergnügen gemacht* حصل عندي من زيارته غاية المحظوظية háßal 'ándī min zijâret'hu ghâjet el-maḥçûçîjje; *um Ihnen ein Vergnügen zu machen* اكراما لخاطركم ikrâman li-châthirkum; كرما لك kúrman lak; *mit Vergnügen (werde ich den Auftrag ausführen)* على الراس والعين 'ála'r-râs wa'l-'ain; *machen wir uns heute ein Vergnügen im Grünen oder auf dem Nil!* نتنزه النهاردا والنزهة بالخضرة او على بحر النيل المبارك netenázzah en-nehâr-da, wa'n-núz'he bi'l-chúdhra au 'ála baḥr en-nîl el-mubârak.

Vergnügt *a.* مبسوط mebsûth; بحبوح baḥbûḥ; *vergnügtes Gesicht* وجه بشوش wadsch'h beschûsch.

Vergolden *v. t.* طلى بالذهب thála (játhlī) bi'd-dáhab; لطخ بالذهب láthach (jálthuch) bi'd-dáhab; ذهب dáhhab, judáhhib; — Vergolder *s. m.* طلاء thállā; مذهب mudáhhib; — Vergoldet *a.* مطلى بالذهب múthlij bi'd-dáhab; مذهب mudáhhab; — Vergoldung *s. f.* طلى thâli, طلية thálje.

Vergraben *v. t.* دفن dáfan, jédfin; طمر thámar, játhmir; — *a.* دفين defîn; مطمور mathmûr; *unter Schutt, Trümmern* رديم radîm; مردوم mardûm.

Vergrößern *v. t.* كبّر kábbar, jukábbir; عظم 'áççam, ju'áççim; *nach der Weite* وسع wássa', juwássi'; *die Zahl, Masse* زاد على zâd (jezîd) 'ála; — Vergrößerung *s. f.* تكبير tekbîr; تعظيم ta'çîm; توسيع tausî'; اتساع ittisâ'; ازدياد izdijâd; *das Mikroskop zeigt die Dinge in fünfhundertfacher Vergrößerung* آلة المقروسقوب تري المقدار اعظم مما هو عليه بقدر خمسماية مرة âlet el-miqrosqôb túrī el-miqdâr á'çam mímmā húa 'alêhu bi-qádar chumsmije márre.

Vergüten *v. t. Einem einen Schaden* عوّض عليه الخسارة 'áwwadh (ju'áwwidh) 'alêhu el-chesâre; — Vergütung *s. f.* عوض 'íwadh; تعويض الخسارة ta'wîdh el-chesâre.

Verhaften *v. t. Einen* قبض على qábadh (jáqbidh) 'ála; مسك másak, jémsik; — Verhaftung *s. f.* مسك mesk, مسكة méske.

Verhalten *v. t.* تمسّك من temássak (jetemássak) min; حبس ḥábas, jáḥbis: *ich kann das Lachen nicht verhalten* ما اقدر اتمسك من الضحك mâ áqdir attemássak min edh-dha'ḥk *od.* ما اقدر امسك ضحكي mâ áqdir ámsik dhá'ḥkī; *den Athem od. die Thränen* حبس نفسه او دموعه

ḥábas néfes'hu *od.* dumû'hu ; *den Harn* حبس البول ḥábas el-bôl; — *sich v. r. persönl.* سلك سلوكا sálak, jésluk; *wie verhält sich die Sache?* كيف الحال kêf el-ḥâl? *siehe Verhältniſs;* — Verhalten *s. n.* سلوك sulûk; سيرة sîre; *gutes V.* سيرة حسنة sîre ḥásane, معاملة مليحة mu'âmale meliḥe; *schlechtes V.* سيرة رديئة sîre radîjje; — Verhaltung *s. f. des Urins* احتباس البول iḥtibâs el-bôl; عسر البول 'usr el-bôl.

Verhältniſs *s. n.* تناسب tenâsub; نسبة nésebe, nísbe; *im V. zu* بالنسبة الى غيره bi'n-nísbe íla ghêr-hu (gháiri-hi); بالقياس الى bi'l-qijâs íla; على قدر 'ála qádar; *arithmetische Proportion* معادلة mu'âdale : *zwei verhält sich (od. steht in demselben V.) zu vier, wie drei zu sechs* اثنين بالنسبة لاربعة مثل ثلاثة بالنسبة لستة etnên bi'n-nísbe li-árba'e mitl telâte bi'n-nísbe li-sítte; *das Geschenk ist unbedeutend im Verhältniſs zu seinem Reichthum* الهدية قليلة بالنسبة الى ماله el-hedîjje qalîle bi'n-nísbe íla mâl'hu; — *richtiges Verhältniſs der Theile* مناسبة munâsabe; مطابقة mutbâbaqe; *im richtigen V. stehend* مناسب munâsib, مطابق muthâbiq; *die Körperverhältnisse eines Elephanten* تقاطيع الفيل taqathî' el-fil; — *V. zu Personen, Parteien* علاقة ب 'alâqe bi; تعلق ب ta'álluq bi.

Verhandeln *v. t. eine Sache od. über eine S.* دبر الامر dábbar (judábbir) el-ámr; — Verhandlung *s. f.* تدبير امر tedbîr amr; *wichtige Verhandlungen* تدبيرة امور عظيمة tédbiret umûr 'açîme; *zum Frieden* مصلحة máßlaḥe *pl.* مصالح maßâliḥ.

Verhängen *v. t. verdecken* ستر sátar, jéstur; غطى gháttha, jughátthī; *dem Pferde die Zügel* رخى للفرس rácha (járchī) li'l-fáras; *Gott verhängt über die Menschen Glück oder Unglück* قدر الله للعبد او عليه (شيا) qáddar (juqáddir) allâh li'l-'abd au 'alêhu.

Verhängniſs *s. n.* قسمة qísme; نصيب naßîb; المقدر el-muqáddar; ما كتب على الجبين mâ kútib 'ála'l-dschebîn; *es war mein V.* كان مقدر على kân muqáddar 'alájja.

Verharren *v. n. siehe Ausharren.*

Verhärten *v. t.* يبّس jábbas, jujábbis; نشف náschschaf, junáschschif; دمن dámman, judámmin; — *v. n. u. sich v. r.* تيبس tejábbas, jetejábbas; تدمن tedámman, jetedámman; *sein Leib ist verhärtet* بطنه يابس او منقبض báthn'hu jâbis *od.* munqábidh; — Verhärtung *s. f.* تيبس tejábbus; تدمن tedámmun; *Schwiele* دمان demân; *des Leibes* يبس البطن jubs el-báthn; انقباض البطن inqibâdh el-báthn.

Verhaſst *a.* مكروه makrûh; كريه karih; ممقوت memqût.

Verhau *s. m.* سد مضيق باشجار مقطوعة sadd madhîq bi-asch-dschâr maqthû'e; ردم radm.

Verheeren *v. t. ein Land* خرب بلاد chárab (jéchrib *u.* jéchrub) bilâd; — Verheerung *s. f.* خراب charâb.

Verhehlen, Verheimlichen *v. t. Einem etwas* كتم عن احد kátam (jéktum) 'an áhadin; اخفى عن áchfa (júchfī) 'an; خبى chábba, juchábbī; — Verheimlichung *s. f.* تخبية téchbije; اخفاء ichfâ.

Verheirathen *v. t.* زوّج záwwadsch, juzáwwidsch, *vulg.* جوز dscháwwaz; *er wird seine Tochter mit dem Sohne meines Oheims verheirathen* يزوج بنته مع ابن عمى juzáwwidsch bínt'hu má'a ibn 'ámmī; — *sich v. r.* تزوج tezáwwadsch, jetezáwwadsch; *vulg.* تجوز tedscháwwaz; — Verheirathet *a.* متزوج mutezáwwidsch, *vulg.* متجوز mutedscháwwiz; — Verheirathung *s. f. trans.* تزويج tezwîdsch; *intr.* تزوج tezáwwudsch.

Verhindern *v. t. Einen an etwas* منع عن mána' (jémna') 'an; عاق او عوق عن 'âq (ja'ûq) *od.* 'áwwaq (ju'áwwiq) 'an; حاش عن hâsch (jahûsch) 'an; — Verhinderung *s. f.* عايق 'âjiq *pl.* عوايق 'awâjiq; مانع mâni' *pl.* موانع mawâni': *ich weiſs nicht, was ihn verhindert hat zu kommen* لا ادرى ما الذى عاقه عن المجى lâ ádrī mâ elládsī 'âq'hu 'an el-médschi, *vulg.* اى شى منعه ان يجى ê'sch mána'hu anu jédschī; *möge Nichts Sie verhindern zu kommen* لا يحصل لكم عايق عن المجى lâ jáhßal la-kúm 'âjiq 'an el-médschi.

Verhöhnen *v. t. Einen* ضحك على dhá̇hak (jádh'hak) 'ála; اضحك على idhdhá̇hak (jadhdhá̇hik) 'ála; استهزى ب istá'hza (jestá'hzī) bi; سخر ب sáchir (jés'char) bi; — Verhöhnung *s. f.* استهزا isti'hzâ; هزو húzu; سخر sáchar.

Verhör *s. n. eines Angeklagten* سوالات القاضى وجوابات المتهوم suwālât el-qâdhī wa dschawābât el-met'hûm; — Verhören *v. t. den Angeklagten* سال المتهوم عن sá'al (jés'al) el-met'hûm 'an.

Verhüllen *v. t.* ستر sátar, jéstur; غطى gháttha, jugháttbī; — *sich v. r.* تستر tesáttar, jetesáttar; تغطى tagháttha, jetagháttha; *vom Himmel* تغيم tagháijam, jetagháijam; *siehe Verschleiern*; — Verhüllung *s. f.* تستر tesáttur; تغطى taghátthī.

Verhungern *v. n.* هلك من الجوع hálik (já'hlak) min el-dschû'a; خفت من الجوع cháfat (jéchfut) min el-dschû'a.

Verhüten *v. t.* ابعد áb'ad, júb'id; حوّل háwwal, juháwwil; صرف ßáraf, jáßrif; *das verhüte Gott!* الله بعيد عنا ba'îd 'ánnā! لا

يقدر allâh lâ juqáddir! استغفر الله astághfir allâh! *verhüte Gott, dafs ihm etwas zustofse* صانه الله وحفظه من كل سوء βân'hu allâh wa ḥáfiç'hu min kull sû.

Verjagen *v. t.* طرد thárad, játhrad; اخرج áchradsch, júchridsch.

Verjähren *v. n.* فات ميعاده fât (jefût) mî'âd'hu; بطل بمرور الزمان báthal (jébthul) bi-murûr ez-zemân.

Verirren, *sich v. r.* تاه عن الطريق tâ'h (jetû'h) 'an eth-tharîq; ضل dhall, jadhíll; ضيع الدرب dhájja' (judhájji') ed-dárb; — Verirrt *a.* ضال dhâll; — Verirrung *s. f.* ضلال dhalâl; توهان tauhân.

Verkauf *s. m.* بيع bei', bê'; *dies Pferd steht zum V.* الحصان دا للبيع el-hiβân da li'l-bei'; *zum V. ausstellen* عرض للبيع 'áradh (já'rudh) li'l-bei'.

Verkaufen *v. t.* باع bâ', jebî'; *Einem etwas* باعه او باع له الشي bâ'hu *od.* bâ' la-hú esch-sché; *verkauft werden* انباع inbâ', jenbâ'; *wie theuer verkaufen Sie die Elle?* بكم تبيع الذراع bi-kâm tebî' ed-dirâ? *ich kann sie nicht unter vier Piastern verkaufen* لا يمكني بيعه (او ابيعه) باقل من اربعة قروش lâ jumkínnî bei'hu (*od.* abî'hu) bi-aqáll min árba' qurûsch; *wie theuer werden bei euch mittlere Pferde verkauft?* بكم ينباع عندكم الحصان الوسطى bi-kâm jenbâ' 'ánd'kum el-hiβân el-wásthij? *der Tischler hat Tische und Stühle zu verkaufen* النجار عنده موايد وكراسي للبيع en-ned-dschâr 'ánd'hu mawâjid wa karâ-sij li'l-bei'; — سام sâm, jesûm: *wie theuer hat er dir die Uhr verkauft?* بكم سامك الساعة دي bi-kâm sâmak es-sâ'e di? *er hat sie dir theuer verkauft* سامك سوم sâmak saum (sôm).

Verkäufer *s. m.* بياع bajjâ'; بايع bâji'.

Verkäuflich *a.* للبيع li'l-bei'; مبتاع mubtâ'; يباع jubâ'.

Verkehr *s. m.* *kaufmännischer* متجر mét'dschar; تجارة tidschâre; بيع وشراء bei' wa schirâ'; اخذ وعطاء achds wa 'athâ; *geselliger* معاشرة mu'âschare; مصاحبة muβâḥabe; *siehe Umgang.*

Verkehrt *adv.* بالعكس bi'l-'aks; بالمقلوب bi'l-maqlûb.

Verklagen *v. t.* *Einen* تهم احدا بشي táham (jét'hum) áḥad^{an} bi-schéj^{in}; اشتكى عليه ب isch-táka (jeschtákî) 'alêhu bi.

Verkleiden, *sich v. r.* *als Kaufmann* لبس زي التجار lábas (jálbis) zajj et-tuddschâr; تنكر بزي التجار tenákkar (jetenák-kar) bi-záij et-t.; — Verkleidung *s. f.* تنكر tenákkur; تنكير tenkîr; تخفية téchfije.

Verkleinern *v. t.* صغر βághghar, juβághghir; — Verkleinerung *s. f.* تصغير taβghîr.

Verknöchern *v. n.* صار عظما βâr (jaβir) 'áçm^{an}.

Verknüpfen *v. t.* عقد ʻáqad, jáʻqid *u.* jáʻqud; *verknüpft sein* انعقد inʻáqad, jenʻáqid; اعتقد iʻtáqad, jaʻtáqid; — Verknüpfung *s. f.* عقد ʻaqd; انعقاد inʻiqâd; اعتقاد iʻtiqâd.

Verkörpern *v. t.* جسم dschássam, judschássim; — Verkörperung *s. f.* تجسيم tedschsîm.

Verkrüppeln *v. n.* عجز ʻádschiz, jáʻdschaz; تسقط tesáqqath, jetesáqqath; — Verkrüppelt *a.* كسيح kesîḥ; *Fuſs* رجل مقصوعة ridschl meſsûʻe; *Hand* يد مكتوعة jad mektûʻe; *Mensch* مسخوط mes'chûth.

Verkündigen *v. t. Einem etwas* اخبر او خبر احدا بشى ách-bar (júchbir) *od.* chábbar (ju-chábbir) áḥadun bi-schéjin; *Angenehmes* بشر بشى báschschar (jubáschschir) bi-schéjin; — Verkündigung *s. f. Mariä s. f.* عيد البشارة aʻîd el-beschâre.

Verkürzen *v. t.* قصر qáſsar, ju-qáſsir; — *sich v. r.* قصر qáſsur, jáqſsur; — Verkürzung *s. f.* تقصير taqſsîr; اقتصار iqtiſsâr.

Verlangen *v. t.* طلب thálab, játhlub; اشتهى ischtáha, jesch-táhî; *nach etwas* رغب فى rághib (járghab) fî; اشتاق الى ischtâq (jeschtâq) íla; — *das* Verlangen *s. n.* مطلوب mathlûb; مراد murâd; رغبة rághbe; اشتهاء ischtihâ; شوق schauq, schôq *pl.* اشواق eschwâq: *wir haben groſses Verlangen nach Ihnen gehabt* اشتهيناكم ischtahainâkum *od.* اشتقنا اليكم ischtáqnâ ilê-kum! *Antw.* وانا بالاكثر wa ána bi'l-áktar.

Verlängern *v. t.* طول tháwwal, jutháwwil; اطال athâl, juthîl; — Verlängerung *s. f.* تطويل tathwîl; اطالة ithâle; *einer Frist* مهلة múʻhle.

Verlassen *v. t.* ترك tárak, jétruk; تخلى عن tachálla (jetachálla) ʻan; هجر hádschar, já'hdschur; هاجر hâdschar, juhâdschir; فارق fâraq, jufâriq; *Haus und Hof verlassen* هجر الاهل والاوطان hádschar el-a'hl wa'l-authân; — *verlassen a.* متروك metrûk; *Haus* مهجور me'hdschûr; — *Verlassen sein* انترك intárak, jen-tárik; استخلى istáchla, jestáchlî; *Haus* انهجر inhádschar, jen-hádschir; — *sich v. r. auf Einen* اعتمد على iʻtámad (jaʻtámid) ʻála; اتكل على ittákal (jettákil) ʻála; — Verlassenheit *s. f.* انتراك intirâk; ترك tark; انهجار inhidschâr.

Verlassenschaft *s. f.* *siehe Erbschaft.*

Verlauf *s. m. der Zeit* مسافة زمان mesâfet zemân; *nach Verlauf* بعد مدة báʻad múdde; — Verlaufen *v. n.* جرى dschára, jédschrî; *ich weiſs nicht, wie die Sache verlaufen ist, od. ich kenne nicht den Verlauf der Sache* ما ادرى كيف جرى الامر mâ ádrî kêf dschára el-ámr.

Verläugnen *v. t.* نكر nákir, jénkar; انكر ánkar, júnkir; جحد dscháḥad, jédschʼḥad; — Verläugnung *s. f.* انكار inkâr.

Verlegen *a. in Verlegenheit* حيران ḥairân; متحيّر mutaḥájjir; مشوش البال muscháwwasch el-bâl; — Verlegenheit *s. f.* حيرة ḥîra; تشويش البال teschwîsch el-bâl; بلشة bálasche: *ich bin in einer grofsen V.* امر صعب برميني في الحيرة ámr ßáʻab jármînî fiʼl-ḥîra; في بلشة وانبلشت فيها hîje bálasche wa inbaláscht fîhā.

Verletzen *v. t.* جرح dschárah, jédschrah; *schädigen* ضر dhárr, jadhúrr; *Eines Ehre* ثلم صيته çálam (jáçlim) ßitʼhu; *einen Vertrag* خان او نقض العهد chân (jachûn) *od.* náqadh (jánqudh) el-ʻáhad; *die Gesetze* تعدى الشرايع taʻádda (jetaʻádda) esch-scheráji'; *ein Gebiet* داس ارضا dâs (jedûs) árdhan: *unser Gebiet ist verletzt worden* اندا‌ست ارضنا indâset árdhnā; — Verletzung *s. f.* جرح dscharh; مضرّة madhárre; تعدّى taʻáddī.

Verleumden *v. t.* نمّ على namm (jenúmm) ʻála; افترا على او ب iftára (jeftarī) ʻála *od.* bi; قذف في حقه qádsaf (jáqdsif) fi ḥáqqʼhu; *Einen bei einem Andern* وشى به الى فلان wáscha (*Aor.* يشى) jáschī bʼhu íla fulân; — Verleumder *s. m.* نمام nemmâm; مفترى muftárī; واشى wâschī *pl.* وشاة wuschât; — Verleumdung *s. f.* نميمة nemîme; افترا iftirâ; قذف qadsf, qadf; وشاية wischâje.

Verlieben, *sich v. r.* عشق ب ʻáschiq, jáʻschaq bi; تعشق taʻáschschaq; *leidenschaftlich* انشغف ب inschághaf (jenschághif) bi; — Verliebt *a.* عاشق ʻâschiq *pl.* عشاق ʻuschschâq; مشغوف meschghûf; *er ist sterblich in sie verliebt* هو قتيل هواها húa qatîl hawâhā.

Verlieren *v. t.* ضيّع dhájjaʻ, judhájjiʻ; *Geld, Processe, Schlachten* خسر chásir, jéchsar: *ich habe meine Börse verloren* ضيعت كيسى dhajjáʻt kîsī; *wir haben an dieser Waare verloren* خسرنا في هذه البضاعة chasírnā fi hâdsi el-bidhâʻe; *er hat die Eltern verloren* فقد او عدم اهله fáqad (jéfqid) *od.* ʻádim (jáʻdam) áʼhlʼhu; *er hat den Muth verloren* انكسر قلبه inkásar qálbʼhu; *den Kopf verlieren* ضيع العقل dhájjaʻ el-ʻaql; *aus dem Gesicht verlieren* غاب الشى عن بصره ghâb (jaghîb) esch-schê ʻan báßarʼhu.

Verloben *v. t. seine Tochter mit Einem* خطب بنته ل cháṭhab (jéchṭhub) *od.* cháṭṭhab (juchâṭṭhib) bíntʼhu li; — *sich v. r. mit einem Mädchen* خطب البنت cháṭhab el-bint; — Verlöbnifs *s. n.* Verlobung *s. f.* خطبة chúṭhbe; — Verlobt *a.* خطيب chiṭṭhib, chaṭhîb; مخطوب ل machṭhûb li.

Verloren *a.* ضايع dhâji'; مفقود mefqûd; *der verlorne Sohn* الابن الضال el-íbn edh-dhâll.

Verlöschen *v. n.* انطفى inthâfa, jenthâfī.

Verlust *s. m.* خسارة chesâre *pl.* خساير chesâjir; فقد faqd; عدم 'ádam; *Gewinn und V.* الخسارة والمكسب el-chesâre wa'l-máksib; *wir haben V. gehabt* حصلت لنا خسارة háßalet la-nâ chesâre.

Vermachen *v. t. Einem etwas durch Testament* وصى لاحد بشى wáßßa (juwáßßī) li-áhadin bi-schéjin; خلف بوصية chállaf (juchállif) bi-waßijje; — Vermächtnifs *s. n.* وصية waßijje; خلف موصى chálaf muwáßßa; *frommes V.* وقف waqf *pl.* اوقاف auqâf.

Vermählen *v. t. siehe* Verheirathen.

Vermehren *v. t.* كثر káttar, jukáttir; زود záwwad, juzáwwid; ضاعف dhâ'af, judhâ'if; — *sich v. r.* زاد zâd, jezîd; ازداد izdâd, jezdâd; تكاثر tekâçar, jetekâçar; نما náma, jénmū *u.* jénmī; — Vermehrung *s. f.* ازدياد izdijâd; تكثير tekçîr, tektîr; تكاثر tekâçur; نمو númu.

Vermeiden *v. t.* اجتنب idschtánab, jedschtánib; تجنب tedscháunab, jetedschánnab; حذر من hádsir (jáhdsar) min; تحرس من tahárras min.

Vermengen *v. t. siehe* Vermischen.

Vermessen *v. t. Felder* قاس qâs, jaqîs; مسح másah, jémsah; — Vermessung *s. f.* قياس qijâs; مساحة mesâhe; *siehe* Feldmesser.

Vermiethen *v. t.* كرى kára, jékrī; اكرى ákra, júkrī; آجر âdschar, jûdschir; *er hat mir sein Haus vermiethet* اجرني او اكراني داره âdschar-nī *od.* ákra-nī dâr'hu; — Vermiether *s. m.* مكرى múkrī; موجر mú'dschir, mûdschir; *von Eseln, Kameelen* مكاري mukârī.

Vermindern *v. t.* قلل qállal, juqállil; نقص náqqaß, junáqqiß; — *sich v. r.* قل qall, jaqíll; نقص náqaß, jánquß; انتقص intáqaß, jentáqiß; — Verminderung *s. f.* تقليل taqlîl; تنقيص tanqîß; تنقص tenáqquß.

Vermischen *v. t.* خلط chálath, jéchluth; *vermischt werden oder: sich vermischen v. r.* اختلط ب او مع ichtálath (jachtálith) bi *od.* má'a; — Vermischt *a.* مختلط muchtálith: *Metalle, die mit andern Körpern vermischt sind* معادن مختلطة باجساد اخرى ma'âdin muchtálithe bi-edschsâd úchra; — Vermischung *s. f.* خلط chilth, chalth; اختلاط ichtilâth.

Vermitteln *v. a. zwischen Parteien* توسط بين tawássath (jetawássath) bên; تواسط tawâsath, jetawâsath; دخل بين dáchal

(jédchul) bên; *eine Sache* دبّر الأمر dábbar (judábbir) el-ámr; باشر bâschar, jubâschir; — Vermittelst *praep.* بواسطة bi-wâsithe; ب bi, b'; من min: *dies wird vermittelst des Probirsteins erkannt* يعلم من المحك jú'lam min el-mahákk; — Vermittler *s. m.* متوسّط mutawássith; متواسط mutawâsith; مدبّر mudábbir; مباشر mubâschir; — Vermittelung *s. f.* مواساطة muwâsathe; وساطة wisâthe; مباشرة mubâschare; *durch V.* بواسطة bi-wâsithe; على يد 'ála jad; صحبة ẞúhba: *durch V. des Kapitäns N. N.* صحبة الناخوذة فلان ẞúhbat en-nachôda fulân.

Vermodern *v. n. siehe Verwesen.*

Vermöge *praep.* بموجب bimûdschib.

Vermögen *v. t.* قدر qádar, jáqdir: *er vermag viel* له قدرة la-hú qúdre; — *Nichts* لا يقدر على شي lâ jáqdir 'ála schê; *ich vermag Nichts über ihn* ما اقدر عليه mâ áqdir 'aléhu; *du vermagst viel beim Minister* كلامك مسموع ومقبول عند الوزير kalâmak mesmû'a wa maqbûl 'and el-wezîr.

Vermögen *s. n.* مال mâl *pl.* اموال amwâl; *siehe Reichthum.*

Vermuthen *v. t.* ظنّ çann, jaçúnn; خمّن chámman, juchámmin; — Vermuthung *s. f.* ظن çann *pl.* ظنون çunûn; تخمين tachmin.

Vernachlässigen *v. t. ein Geschäft* غفل عن gháfal (jághful) 'an; تغافل taghâfal, jetaghâfal; تهامل tchâmal, jetchâmal; — Vernachlässigung *s. f.* تغفل taghâful; تهامل tehâmul; *siehe Nachlässigkeit.*

Vernarben *v. n. Wunde* ختم الجرح chátam (jéchtum *od.* jéchtim) el-dscharh; انقطب inqáthab, jenqáthib.

Vernehmen *v. t. siehe Hören, Erfahren.*

Verneinen *v. t.* نكر nákir, jénkar; نفى náfa, jénfī; جاوب بكلمة لا dschâwab (judschâwib) bi-kálimet lâ; Verneinend *a.* انكارى inkârij; نافى nâfī, Verneint *a.* منفى ménfij; Verneinung *s. f.* انكار inkâr; نفى néfi; Verneinungspartikel *s. f.* حرف نفى harf néfi; كلمة لا kálimet lâ.

Vernichten *v. t.* محق máhaq, jémhaq; máhhaq, jumáhhiq; دمّر dámmar, judámmir; اباد abâd, jubîd; — Vernichtung *s. f.* محق ma'hq, محاق muhâq; تدمير tedmîr; ابادة ibâde.

Vernunft *s. f.* عقل 'aql; — Vernünftig *a. Wesen* عاقل 'âqil; ناطق nâthiq; *es ist vernünftig* حقّ ان haqq ann; معقول ان ma'qûl ann; — Vernunftwidrig *a.* مخالف للعقل muchâlif li'l-'aql.

Veröffentlichen *v. t.* اعلن á'lan, jú'lin; اشهر áschhar, júschhir; *siehe Verbreiten.*

Verordnen *v. t. befehlen* امر بشى

ámar (já'mur *od.* jâmur) bi-schéjin; *vom Arzte* وصف الحكيم wáßaf (*Aor.* يصف jáßif) el-hakîm wáßfe; — Verordnung *s. f.* امر amr *pl.* اوامر awâmir.

Verpachten *v. t.* آجر âdschar, jûdschir; *Zölle, Grundstücke* ضمن dhámman, judhámmin; *der Verpächter s. m.* مضمن mudhámmin; *der Pächter* ضامن dhâmin; *verpachtet sein* تضمن tadhámman; انضمن indháman, jendhámin; — Verpachtung *s. f.* تضمين tadhmîn; *siehe Pachten.*

Verpacken *v. t. siehe Einpacken.*

Verpesten *v. t. die Luft* انتن او افسد الهوا ántan (júntin) *od.* áfsad (júfsid) el-háua.

Verpfänden *v. t. Etwas bei Einem* رهن الشى عند ráhan (járhun, járhin) esch-schê 'and; راهن râhan, jurâhin; ضمن dhámman, judhámmin; *verpfändet sein* ارتهن irtáhan, jartáhin.

Verpflegen *v. t. eine Armee* جاب ذخيرة الى جيش dschâb (jedschîb) dsachîre íla dschejsch; قدم له المونة qáddam (juqáddim) la-hú el-mûne; مون máwwan, jumáwwin; *Maghr.* عول 'áwwal, ju'áwwil; *siehe Pflegen;* — Verpflegung *s. f. einer Armee* تقديم الذخيرة taqdîm ed-dsachîrė; تقديم المونة taqdîm el-mûne; تموين temwîn; تعويل ta'wîl; *siehe Pflege.*

Verpflichten, *sich v. r. wozu* الزم نفسه بان álzam (júlzim) náfs'hu bi'ánn; التزم بالشرط ان iltázam (jaltázim) bi'sch-schárth ann; — Verpflichtung *s. f. das sich selbst Verpflichten* التزام iltizâm; — *Pflicht* واجب wâdschib; *V. der Dankbarkeit* منة mínne *pl.* منن mínan; منية minnîjje; ممنونية memnûnîjje; — Verpflichtet *a.* ممنون memnûn; *ich bin Ihnen zu Dank verflichtet* انا ممنون افضالكم ána memnûn afdhâlkum; *meine Verpflichtungen gegen Sie* منيتك على mennîjjetak alájja, افضالك على afdhâlak 'alájja : *ich will Niemanden verpflichtet sein* ما احمل منية mâ áhmil mennîjje.

Verproviantiren *v. t. siehe Verpflegen.*

Verpuppen, *sich v. r.* شرنق schárnaq, juschárniq; — Verpuppt *a.* مشرنق muschárnaq; *siehe Schmetterling.*

Verrammeln *v. t. den Weg* سدّ الطريق sadd (jesúdd) eth-tharîq; *ein Thor* دربس الباب dárbas (judárbis) el-bâb.

Verrath *s. m.* Verrätherei *s. f.* خيانة chijâne; خون chaun, chôn, cháwan; غدر ghadr; *Einen des Verraths beschuldigen* خون cháwwan, juchâwwin; *im Verdacht des Verraths haben* استخون istáchwan, jestáchwin; — Verrathen *v. t.* خان chân, jachûn; غدر ghádar, jághdir *u.* jághdar; *verrathen werden* انغدر inghádar, jenghádir; — Verräther *s. m.*

خاين châjin *pl.* خوّان chuwwân; خوّان chawwân; غدّار ghaddâr: *dies beweist, dafs du ein Verräther bist* هذا يدلّ على خيانتك او على انّك خاين hâdsa jedúll 'âla chijânetak *od.* 'âla ánnak châjin; *wenn du uns verräthst, so schneiden wir dir den Kopf ab* ان كان تغدرنا نقطع راسك in kân tághdirnā, náqtha' râsak.

Verreisen *v. n.* سافر sâfar, jusâfir.

Verrenken *v. t. einen Knochen* فكّ fakk, jefúkk; خلع chálla', juchálli'; خلوع chálwa', juchálwi'; *der Knochen ist verrenkt* انفكّ العظم infákk (jenfákk) el-'áçm *od.* تخلّع tachálla', jetachálla' *od.* تخلوع tachálwa'; — Verrenkt *a.* مخلّع muchálla'; مخلوع machlû'a; — Verrenkung *s. f.* تخليع العظم tachlí' el-'áçm; انفكاك infikâk.

Verrichten *v.* عمل 'ámal ('ámil) já'mal; *ein Geschäft verrichten* عمل قضيّة 'ámal qadhîjje; قضى qádha (jáqdhī) schughl.

Verriegeln *v. t. die Thüre* دربس الباب dárbas (judárbis) el-bâb.

Verrückt *a.* مجنون medschnûn

Vers *s. m.* بيت شعر bejt schi'r *pl.* ابيات شعر ebjât schi'r; — Verslehre *s. f.* علم العروض 'ilm el-'arûdh; — Versmafs *s. n.* وزن wazn *pl.* اوزان auzân; — Versfufs *s. m.* تفعيل tef'îl *pl.* تفاعيل tefâ'il; *Grundbestandtheile des Metrums* جزء dschuz *pl.* اجزاء edschzâ: *aus 2 Konsonanten bestehend* (*wie* قد qad) سبب sábab *pl.* اسباب esbâb *d. i. Strick; aus 3 Kons.* (*wie* لقد la-qad) وتد wátad *pl.* اوتاد autâd *d. i. Pflock; aus 4 Kons.* (*wie* ولقد wa-la-qad) فاصلة صغرى fâßile ßúghra; *aus 5 Kons.* (*wie* وضربت wa-dharábt) فاصلة كبرى fâßile kúbra.

Versagen *v. t. siehe Verweigern.*

Versammeln *v. t.* جمع dschâma', jédschma'; — *sich v. r.* اجتمع idschtáma', jedschtámi'; — Versammlung *s. f.* جماعة dschemâ'e; جمعيّة dschem'îjje; اجتماع idschtimâ'; مجمع médschma' *pl.* مجامع medschâmi'; مجلس médschlis *pl.* مجالس medschâlis; *eine V. berufen* عقد مجلس 'áqad (já'qud) médschlis.

Versäumen *v. t.* فات fât, jefût; توانى عن tawâna (jetawâna) 'an; *die Gelegenheit versäumen* فات الفرصة fât el-fúrßa; فاتته الفرصة fâtet'hu el-fúrßa; *versäume die Gelegenheit nicht* لا تخلّى الفرصة تفوت lâ tuchállī el-fúrßa tefût; — Versäumnifs *s. f.* توانى tawânī; تهامل tehâmul.

Verschaffen *v. t.* جاب dschâb, jedschîb; جلب dschálab, jédschlub; *Maghr.* صاب ßâb, jaßîb; *du mufst uns zwanzig Kameele verschaffen* يلزم تجيب لنا عشرين جمل jálzam tedschîb la-nâ 'aschrîn dschémel; *verschaffe uns drei junge Hühner*

صيب لنا ثلاثة فراريج ßîb lanâ telâte ferārîdsch.

Verschanzen *v. t.* حصّن háßßan, juháßßin; عمل متارس حول ʻámal metâris haul; — *sich v. r.* تحصّن taháßßan, jetaháßßan; — Verschanzt *a.* محصّن muháßßan; — Verschanzung *s. f.* متراس mitrâs *pl.* متاريس metārîs; حصن hißn *pl.* حصون hußûn; تحصّن taháßßun; *trans.* تحصين tahßîn; *siehe Schanze.*

Verscheiden *v. n. siehe Sterben.*

Verschieben *v. t. auf später* اخّر áchchar, ju'áchchir; حذف الى غير وقت hádsaf (jáhdsif) íla ghêr waqt; حاذف hâdsaf, juhâdsif; *verschieben wir die Sache auf ein ander Mal* نترك الامر الى غير يوم nétruk el-ámr íla ghêr jôm.

Verschieden *a.* مختلف muchtálif; متغاير mutaghâjir; متباين mutebâjin; بينهم فرق bên'hum farq; — Verschiedenheit *s. f.* اختلاف ichtilâf; فرق farq.

Verschimmeln *v. n.* عطن ʻáthin, já'than; صوّف ßáwwaf, jußáwwif; — Verschimmelt *a.* عطن ʻáthin; معطّن muʻátthan; مصوّف mußáwwif.

Verschlag *s. m.* حاجز hâdschiz *pl.* حواجز hawâdschiz.

Verschlechtern, Verschlimmern *v. t.* صيّر اردى ßájjar (jußájjir) árda; عطّل ʻátthal, juʻátthil; عكّس ʻákkas, juʻákkis; خسّر chássar, juchássir; — *sich v. r.* صار اردى من الاول ßâr (jaßîr) árda min el-áwwal; *sein Zustand hat sich verschlimmert* اشتدّ مرضه ischtádd (jeschtádd) máradh'hu.

Verschleiern *v. t* ستر sátar, jéstur; برقع bárqaʻ, jubárqiʻ; — *sich v. r.* تبرقع tebárqaʻ, jetebárqaʻ; تازّر te'ázzar, jete'ázzar; تغطّى tagháttha.

Verschliefsen *v. t. siehe Schliefsen.*

Verschlimmern *v. t. siehe Verschlechtern.*

Verschlingen *v. t.* ابتلع ibtálaʻ, jebtáliʻ; بلع bálaʻ, jéblaʻ; اكل ákal, já'kul *od.* jâkul; *reifsendes Thier* افترس iftáras, jeftáris.

Verschlossen *a.* مقفول maqfûl; مسكّر musákkar; مغلوق maghlûq; *verriegelt* مدربس mudárbas; *verbarrikadirt* مسدود mesdûd.

Verschlucken *v. t.* بلع bálaʻ, jéblaʻ; ابتلع ibtálaʻ, jebtáliʻ.

Verschmachten *v. n. vor Durst* هلك من شدّة العطش hálik (já'hlak) min schíddet el-ʻáthesch.

Verschmitzt *a.* مكّار makkâr.

Verschneiden *v. t. ein Pferd* خصى cháßa, jáchßî; — Verschnitten *a.* مخصى máchßij; *siehe Castriren, Eunuch.*

Verschönern *v. t.* حسّن hássan, juhássin; جمّل dschámmal; زيّن zájjan, juzájjin; — Verschönerung *s. f.* تحسين tahsîn;

تجميل tedschmîl; تزيين tezjîn.

Verschreiben *v. t. der Arzt verschreibt ein Recept* وصف الحكيم وصفة wáßaf (jáßif) el-hakîm wáßfe.

Verschuldet *a.* مديون medjûn; *siehe Schuld.*

Verschütten *v. t. siehe Ausschütten.*

Verschweigen *v. t. etwas* سكت عن sákat (jéskut) ʻan; كتم kátam, jéktum.

Verschwenden *v. t. sein Vermögen* اتلف او بذر ماله átlaf (jútlif) *od.* báddsar (jubáddsir) mâl'hu; اسرف في ماله ásraf (júsrif) fi mâl'hu; — Verschwender *a.* مبذر ماله mubáddsir mâl'hu; مسرف músrif; — Verschwendung *s. f.* تبذيل المال tebdsîl el-mâl; اسراف في المال isrâf fi'l-mâl.

Verschwiegen *a.* كتوم السر ketûm es-sírr; — Verschwiegenheit *s. f.* كتمان السر kitmân es-sírr.

Verschwinden *v. n. aus dem Gesicht* غاب عن الابصار ghâb (jaghîb) ʻan el-abßâr; اختفى ichtáfa, jachtáfī.

Versehen *v. t. ein Geschäft* قضى شغل qádha (jáqdhī) schughl; *einen Sterbenden (ihm die letzte Oelung geben)* مسح المسحة الاخيرة másah (jémsah) el-más'he el-achîre; قرب المريض qárrab (juqárrib) el-marîdh; *Einen mit dem Nöthigen versehen* قدم له اللوازم qáddam (juqáddim) la-hú el-lawâzim; جهز ب dscháhhaz (judscháhhiz) bi; — *v. r. sich mit etwas* تجهز ب tedscháhhaz (jetedscháhhaz) bi; *mit Lebensmitteln* تزود tezáwwad; — *adj.* مجهز ب mudscháhhaz bi.

Versehen *s. n. Fehler* غلط ghálath; سهو sá'hw, sáhu; *aus V.* سهوا sá'hwan.

Versenken *v. t.* غرق ghárraq, jughárriq; — Versenkung *s. f.* تغريق taghrîq.

Versichern *v. t. Einen einer Sache* اكد الشي عنده ákkad (ju'ákkid) esch-schê ʻánd'hu; — *seien Sie versichert, daſs* يكون عندك ماكد وتحقق ان jekûn ʻándak mu'ákkad wa muhaqqaq ann; — *etwas gegen Schaden versichern* سوكر sáukar, jusáukir; ضمن الخسارة dhámman (judhámmin) el-chesâre; — Versichert *a. assekurirt* مسوكر musáukar; — Versicherung *s. f. der Wahrheit* تاكيد ta'kîd; تحقيق tahqîq; *Assekuranz* سوكرة sáukire; سيكورتة sikurtá; سيكورنسة sikuránsa; تضمين الخسارة tadhmîn el-chesâre; — *Versicherungsprämie s. f.* ضمانة dhamâne.

Versiegeln *v. t. siehe Siegeln.*

Versiegen *v. n. Quelle* نشف náschif, jénschaf; تجفف tedscháffaf, jetedscháffaf; — Versiegt *a.* ناشف nâschif; جفيف dschefîf.

Versinken *v. t. siehe Untersinken.*
Versöhnen *v. t. siehe Aussöhnen.*
Versorgen *v. t. siehe Versehen.*

Verspäten, *sich v. r.* تأخّر ta'áchchar, jeta'áchchar; تعوّق ta'áwwaq; أبطى ábtha, júbthī; *siehe Spät;* — Verspätung *s. f.* تأخير ta'chîr; عاقة 'âqe.

Verspielen *v. t.* خسر في اللعب chásir (jéchsar) fi'l-lé'ab.

Verspotten *v. t. siehe Verhöhnen.*

Versprechen *v. t. Einem etwas* وعد احدا بشى wá'ad (*Aor.* يعد já'id, *vulg.* يوعد jû'ad) áhadan bi-schéjin; أوعد áu'ad, jû'id; عاهده على 'âhad-(ju'âhid-)hu 'ála; *er hat uns versprochen zu kommen* أوعدنا انه يجى áu'ad'nā ánn'hu jédschī; — *s. n.* وعد wá'ad; وعدة wá'ade; موعود mau'ûd *pl.* مواعيد mawā'îd: *sein Versprechen halten* كمّل وعده kámmal (jukámmil) wá'ad'hu; قام بوعده qâm (jaqûm) bi-wá'ad'hu; وفى وعده wáfa (*Aor.* يوفى jûfī) wá'ad'hu; *halte dein V.* كمّل وعدك kámmil wá'adak! قوم بوعدك qûm bi-wá'adak! *das V. des Redlichen ist eine Schuldverpflichtung* الوعد عند الحرّ دين el-wá'ad 'and el-húrr dejn.

Verstand *s. m.* عقل 'aql; معقول ma'qûl; رشد ruschd; صواب ßawâb; *den V. verlieren* ضيّع المعقول dhájja' (judhájji') el-ma'qûl; غاب عن الرشد ghâb (jaghîb) 'an er-rúschd; فقد الصواب او الرشد fáqad (jéfqid) eß-ßawâb *od.* er-rúschd; *er nimmt keinen V. an* لا يقبل الحقّ lâ jáqbal el-háqq; *wieder zu V. kommen* فاق على عقله fâq (jefîq) ála 'áql'hu; *Schärfe des Verstandes* ذكاء العقل dsekâ el-'aql; فراسة firâse; فطنة fíthne, fithâne.

Verständig *a.* عاقل 'âqil *pl.* عقلاء 'úqalā *u.* عقّال 'uqqâl; راشد râschid; صاحب رشد وصواب ßâhib ruschd wa ßawâb; فهيم fahîm.

Verständlich *a.* ينفهم jenfáhim; مفهوم mefhûm; *adv.* صريحا ßarîhan; واضحا wâdhihan.

Verstärken *v. t.* قوّى qáwwa, juqáwwī; شدّد scháddad, juscháddid; *durch Truppen* أمدّ amádd, jumídd; — *sich v. r.* تقوّى taqáwwa, jetaqáwwa; — Verstärkung *s. f.* تقوية táqwije; تشديد teschdîd; امداد imdâd; مدد méded.

Verstauchen, *sich v. r. den Arm* التوى ذراعه iltáwa (jaltáwī) dirâ'hu; خدل ذراعه chádal (jéchdal) dirâ'hu.

Versteck *s. n.* مخبى máchba *pl.* مخابى machâbī; — Verstecken *siehe Verbergen.*

Verstehen *v. t.* فهم fáhim, jéfham; فطن ب fáthin (jéfthan) bi; ادرك ádrak, júdrik: *hast du mich verstanden?* فهمتني شي fahímtanî'sch? *ich weiſs nicht, ob du mich verstehst oder nicht* ما انيش عارف ان كنت فاهم والا لا mâ

anîsch ʿârif in kunt fâhim wá'llā lâ; *er versteht nicht, was Sie ihm sagen* ما يفهم شى اللى تقول له mā jéfham'sch íllī taqûl la-hú; *ich verstehe gar Nichts* ما انيش فاهم حاجة mâ anisch fâhim hâdsche; *sprich langsam, damit ich besser verstehe* تكلم على مهل من شان ان افهم احسن tekállam ʿála ma'hl min schân ann áfham áhsan; *sie verstehen den Sinn nicht* لا يدركوا فحواه ولا يفهموا معناه lâ júdrikū fa'hwâhu wa lâ jéfhamū maʿnâ'hu; *eine Sache, Geschäft gut verstehen* عرف الشى جيد المعرفة ʿáraf (jáʿrif) esch-schê dschéjjid el-máʿrife.

Versteigern *v. t.* باع بالمزاد bâʿ (jebîʿ) bi'l-mezâd; حرج hárradsch, juhárridsch; — **Versteigerung** *s. f.* بيعة بالمزاد béiʿe bi'l-mezâd; تحريج tahrîdsch.

Versteinern *v. n.* صار حجر ßâr (jaßîr) hádschar; — **Versteinerung** *s. f.* تحجير tahdschîr; انقلاب الشى حجرا inqilâb esch-schê hádscharan.

Verstellen, *sich v. r.* اخفى ما فى ضميره áchfa (júchfī) mâ fi dhamîr'hu; اختدع ichtádaʿ, jachtádiʿ; دلس dállas, judállis; دالس dálas, judâlis; *siehe Stellen*; — **Verstellung** *s. f.* مدالسة mudâlase; تدليس tedlis; مخادعة muchâdaʿe; اخفا ما فى الضمير ichfâ mā fi'dh-dhamir.

Verstimmt *a.* (آلة) غير معدّل ghêr muʿáddal; غير مطابق ghêr muthâbaq.

Verstopfen *v. t. eine Oeffnung* سدّ sadd, jesúdd; *den Leib* قبّض او يبس البطن qábbadh (juqábbidh) *od.* jábbas (jujábbis) el-bathn; — *sich v. r.* انسدّ insádd, jensádd; تعبّى taʿábba, jetaʿábba; — **Verstopft** *a.* مسدود mesdûd; *ich bin verstopft und habe seit drei Tagen keine Oeffnung gehabt* انا مقبوض (او مكتوم او متيبس) ولى ثلاثة ايام انى ما تمشيت ána maqbûdh (*od.* mcktûm *od.* mutejábbis) wa lî telâtet ajjâm ánnī mâ temaschschêt; — **Verstopfung** *s. f.* سدّ sedd, سدّة sédde; انقباض او يبس البطن inqibâdh *od.* júbs el-báthn.

Verstorben *a.* متوفّى mutawáffa; متنيّح mutinájjih; *nur von Muslims* مرحوم marhûm; *mein verstorbener Vater, mein Vater selig* المرحوم ابى el-marhûm âbī.

Verstoſsen *v. t.* طرد thárad, játhrad; *die Frau* طلّق thálaq, játhluq; *siehe Scheiden.*

Verstümmeln *v. t.* جدع dschádaʿ, jédschdaʿ; عوّر ʿáwwar, juʿáwwir; — **Verstümmelt** *a.* اجدع ádschdaʿ; معوّر muʿáwwar; — **Verstümmelung** *s. f.* جدع dschédʿa; تعوير taʿwîr.

Versuch *s. m.* تجربة tédschribe *pl.* تجارب tedschârib; تجريب tedschrib *pl.* ât; — **Versuchen** *v. t.* جرّب dschárrab, judschárrib;

اجتهد في idschtáhad (jeǵschtáhid) fi.

Versüfsen *v. t.* احلى áḥla, júḥlī; *figürl.* نعم ná''am, juná''im.

Vertauschen *v. t. siehe Austauschen, Tauschen.*

Vertheidigen *v. t.* دافع عن dâfa' (judâfi') 'an; نصر náʃar, jánʃur; شد ظهره schadd (jeschúdd) dhá'hr'hu; *einen Platz* حمى háma, jáḥmī; حامى عن ḥâma, (juḥâmī) 'an; حافظ ḥâfaç, juḥâfiç; — Vertheidiger *s. m.* محامى muḥâmī; محافظ muḥâfiç, مدافع mudâfi'; — Vertheidigung *s. f.* مدافعة mudâfa'e; محاماة muḥâmaje; حماية ḥimâje; محافظة muḥâfaçe.

Vertheilen *v. t. unter mehrere* قسم على او بين qásam (jáqsim) 'ála *od.* bejn; فرق على fárraq (jufárriq) 'ála; — Vertheilung *s. f.* تفرقة téfriqe; تقسيم taqsîm.

Vertheuern *v. t. siehe Steigern.*

Vertiefen *v. t.* حفر ḥáfar, jáḥfir; عمق 'ámmaq, ju'ámmiq; جور dscháwwar, judscháwwir; جوف dscháwwaf, judscháwwif; — Vertiefung *s. f.* تعميق ta'mîq; جورة dschûra; جوف dschauf; — Vertieft *a.* مجور mudscháwwar; مجوف mudscháwwaf.

Vertilgen *v. t. siehe Vernichten.*

Vertrag *s. m.* عهد 'a'hd, 'áhad *pl.* عهود 'uhûd; شروط schurûth (*pl. v.* شرط scharth); اتفاق ittifâq; *Schriftstück* شرط نامه scharth nâme; *Ehevertrag* عقد النكاح 'aqd en-nikâḥ, *das Schriftstück* كتاب النكاح kitâb en-nikâḥ; *einen V. schliefsen* عقد شروط او عهد 'áqad (já'qud) schurûth *od.* 'áhad; *löslicher Vertrag* عقد جايز 'aqd dschâjiz; *zwingender V.* عقد لازم 'aqd lâzim; *gütlicher V.* مصالحة muʃâlaḥe; *siehe Vergleich;* — Vertragsmäfsig *a.* بموجب الشروط bi-mûdschib esch-schurûth; حسب الاتفاق ḥasb el-ittifâq; — Vertragswidrig *a.* ضد الاتفاق dhidd el-ittifâq; بخلاف الشروط bi-chilâf esch-schurûth.

Vertrauen *v. n. siehe Trauen;* — *s. n.* اعتماد i'timâd; ثقة çíqa; *Einem sein V. schenken* اعتمد على صدقه i'támad (ja'támid) 'ála ʃídq'hu; — *Vertrauenswürdig a.* امين amîn *pl.* امناء úmanā; صاحب امانة ʃâḥib amâne; اهل ثقة a'hl çíqa; — Vertrauensmann *s. m.* معتمد عليه mu'támad 'alêhu.

Vertraulichkeit *s. f.* دالّة dâlle; دلال dalâl; انسة únse; موانسة mu'ânase.

Vertreiben *v. t.* طرد thárad, játhrad; نفى náfa, jénfī; *das Fieber* دفع الحمى dáfa' (jédfa') el-ḥúmma; *ein Geschwür* ازال الورم azâl (juzîl) el-wáram; *die lange Weile* طرد الزعل thárad ez-zá'al.

Vertreten *v. t. Einen d. i. seine Stelle* قام مقامه qâm (jaqûm)

maqâm'hu; نائبه náb-(jenûb-)hu; — Vertreter *s. m. siehe Stellvertreter.*

Vertrieb *s. m. der Waaren* بيع البضايع bei' el-badhâji'; رواج rawâdsch; نفق náfaq.

Vertrocknen *v. n.* نشف náschif, jénschaf; تيبس tejábbas, jetejábbas.

Verübeln *v. t. verübeln Sie mir Nichts* لا تواخذنا lâ tuwâchidsnā.

Verunreinigen *v. t.* وسخ wássach, juwássich; لوث láwwaç, juláwwiç; نجس náddschas, junáddschis; — Verunreinigung *a.* توسيخ tausich; تلويث talwîç; تنجيس tendschîs.

Verursachen *v. t.* سبب sábbab, jusábbib; علل 'állal, ju'állil.

Verurtheilen *v. t. Einen* حكم على hákam (jáhkum) 'ála; سجل sáddschal, jusáddschil; *die Richter haben ihn zum Tode verurtheilt* حكموا عليه القضاة بالموت hákamū 'aléhu el-qudhât bi'l-maut; — Verurtheilung *s. f.* حكم (على) hukm ('ála); حكومة hukûme.

Vervielfältigen *v. t.* كثر káççar, káttar (jukáttir); ضاعف dhâ'af, judhâ'if; — Vervielfältigung *s. f.* تكثير tektîr; مضاعفة mudhâ'afe.

Vervollkommnen *v. t.* كمل kámmal, jukámmil; اصلح áßlah, júßlih; — Vervollkommnung *s. f.* تكميل tekmîl; اصلاح ißlâh.

Verwalten *v. t.* دبر dábbar, judábbir; — Verwalter *s. m.* مدبر mudábbir; وكيل wakîl; خولي cháulij; خايل châjil; — Verwaltung *s. f.* تدبير tedbîr; *die öffentliche V.* تدبير امور الدولة tedbîr umûr ed-dáule.

Verwandeln *v. t.* قلب qálab, jáqlib; احال ahâl, juhîl; *Wein in Wasser verwandeln* قلب الماء خمرا qálab el-mâ chámran; *er verwandelte den Stein in Brot* احال الحجر الى خبز ahâl el-hádschar íla chubz; — *sich v. r.* انقلب inqálab, jenqálib; استحال istahâl, jestahîl; تحول الى taháwwal (jetaháwwal) íla: *der Stein verwandelte sich in Gold* انقلب الحجر ذهبا inqálab (jenqálib) el-hádschar dáhaban; — Verwandlung *s. f.* انقلاب inqilâb; تقلب taqállub; تحويل tahwîl.

Verwandt *a.* قريب qarîb *pl.* اقارب aqârib, قرايب qarâjib *u.* اقرباء áqribā; نسيب nesîb *pl.* نسايب nesâjib; *mit Einem verwandt sein* قرب له qárib (jáqrab) la-hú; قاربه qârab-(juqârib-)hu; — Verwandtschaft *s. f.* قرابة qarâbe; نسابة nesâbe; *Blutsverwandtschaft* نسب néseb; *V. durch dieselbe Amme (Milchverwandtschaft)* رضاعة ridhâ'e; *Schwägerschaft* مصاهرة mußâhare.

Verwechseln *v. t.* خلط chálath, jéchluth; *verwechsle nicht das*

Kind mit dem Vater لا تخلط الولد بالاب lâ téchluth el-wálad bi'l-âb.

Verweigern *v. t. Einem etwas* عز الشى عنه azz (ja'ízz) esch-schê 'án'hu; رده خايب rádd-(jerúdd)hu châjib; — *er hat die Annahme des Geschenks verweigert* ابى ان يقبل الهدية ába (já'ba) ann jáqbal el-hedíjje.

Verwelken *v. n. siehe Welken.*

Verwenden *v. t. sein Geld auf Etwas* صرف ماله فى ßáraf (jáßrif) mâl'hu fi.

Verwerfen *v. t.* رفض ráfadh, járfidh; *eine Ansicht* نفى راى náfa (jénfī) raï.

Verwesen *v. n. faulen* تعفن ta'áffan, jeta'áffan; انعفن in'áfan, jen'áfin; — Verwesung *s. f.* تعفن ta'áffun; عفونة 'ufûne.

Verwirren *v. t.* شبك schábbak, juschábbik; لخبط láchbath, juláchbith; خبص chábaß, jéchbiß; — Verwirrung *s. f.* لخبطة láchbathe; خبصة chábße; — Verwirrt *a.* ملخبط muláchbath; بغير ترتيب bi-ghêr tartib; *Rede* كلام مندار kalâm mundâr; *beschämt* خجلان chadschlân.

Verwischen *v. t.* محا máha, jémhī u. jémhū; لطس láthas, jálthis; — Verwischt *a.* ممحى mémhij, ممحو mémhuw.

Verwitwet *a.* ارمل ármal *pl.* ارامل arâmil.

Verwunden *v. t.* جرح dschárah, jédschrah; *verwundet werden* انجرح indschárah, jendschárih; *siehe Wunde.*

Verwundern *v. t.* ادهش ád'hasch, júd'hisch; اذهل ád'hal, júd'hil; عجب 'áddschab, ju'áddschib; حير hájjar, juhájjir; — *sich v. r.* تعجب من ta'áddschab (jeta'áddschab) min; استعجب istá'dschab, jestá'dschib; اندهش indáhasch, jendáhisch; — Verwundert *a.* مدهوش med'hûsch; حيران hairân; متعجب muta'áddschib; — Verwunderung *s. f.* تعجب ta'áddschub; دهشة dá'hsche; حيرة hira.

Verwüsten *v. t.* خرب chárab, jéchrib u. jéchrub; — Verwüstung *s. f.* خراب charâb.

Verzagen *v. n.* انكسر قلبه inkäsar (jenkásir) qálb'hu; فتر fátar, jéftur; بردت همته báradet (tébrud) hímmet'hu

Verzehren *v. t.* اكل ákal, já'kul, *vulg.* jâkul; *siehe Verbrauchen.*

Verzeichniſs *s. n.* علم بيان 'ilm bejân; تعيين ta'jîn; *von Büchern* فهرس fi'hris u. فهرست fi'hrist *pl.* فهارس fehâris.

Verzeihen *v. t. Einem etwas* غفر له gháfar (jághfir) la-hú; سمح له ب sámah (jésmah) la-hú bi; سامحه ب sâmah-(jusâmih-)hu bi; عفا عن 'áfa (já'fū) 'an; *verzeihe mir* اغفر لى íghfir lī; اسمح لى ísmah lī, سامحنى sâmih'nī; *verzeihen Sie, daſs ich Sie be-*

lästigt habe سامحونى بتصديع الخاطر sāmiḥûnī bi-taßdî' el-châthir; — Verzeihung *s. f.* مغفرة mághfire; سماح semâḥ; عفو 'áfu, 'afw; *um V. bitten* استغفر istághfar, jestághfir; *Gott verzeihe meine Sünden* استغفر الله astághfir allâh — Verzeihlich *a.* محل العفو maḥáll el-'áfw; — Verziehen *a.* مغفور maghfûr.

Verzicht *s. m.* ترك tark; فوات fawât; *auf Etwas V. leisten od.* Verzichten *v. n.* ترك tárak, jétruk; فات fât, jefût.

Verzieren *v. t.* زين záįjan, juzáįjin; زخرف záchraf, juzáchrif; تحف táḥḥaf, jutáḥḥif; — Verzierung *s. f.* تزيين tezjîn; زينة zîne; زخرفة záchrafe; تتحيف tet'ḥîf.

Verzinsen *v. t.* عطى بالفايدة 'átha (já'thī) bi'l-fâjide; *siehe Zins.*

Verzögern *v. t.* اخر áchchar, ju'áchchir; عوق 'áwwaq, ju'áwwiq; اعاق a'âq, ju'îq; — Verzögerung *s. f.* تاخير ta'chîr; عاقة 'âqe.

Verzweifeln *v. n. an etwas* قطع الامل من qátha' (jáqtha') el-ámal min; قطع العشم او الرجا qátha' el-'áscham *od.* er-redschâ; ايس من âjas (ju'âjis) min; — Verzweiflung *s. f.* ايس ijâs; *zur V. bringen* ايس ájjas, ju'ájjis; رمى للاياس ráma (jármī) li'l-ijâs; — Verzweifelt *a. verzweifelnd* ايس âjis; *an dem man verzweifelt* مايوس عنه ma'jûs 'án'hu; مقطوع الرجا maqthû' er-redschâ.

Vesicator *s. n.* حراقة ḥarrâqe.

Veterinär *s. m.* بيطار baithâr *pl.* بياطرة bajâthire; — Veterinärkunde *s. f.* علم الطب البيطرى 'ilm eth-thíbb el-báitharij.

Vetter *s. m.* ابن عم ibn 'amm *pl.* بنى عم benî 'amm; *weibl. Seits* ابن خالة ibn châle.

Vice-Admiral *s. m.* نايب امير البحر nâjib amir el-baḥr *pl.* نواب nuwwâb; — Vice-Consul وكيل القنصل wakîl el-qónßul; — Vicekönig *s. m.* نايب الملك nâjib el-mélik; نايب السلطان nâjib es-sulthân.

Vieh *s. n.* بهيمة behîme *pl.* بهايم behâjim; طرش tharsch *pl.* طروش thurûsch; ماشى mâschī *Rind,* ماشية mâschije *Kuh pl.* المواشى el-mawâschī *(die Schreitenden); Schafe und Rinder* الغنم والبقر el-ghánam wa'l-báqar; الثاغى والراغى et-tâghī wa'r-râghī *die Schafe und Kameele (die Blökenden und die Schreienden):* الخف والظلف el-chúff wa'dh-dhilf *Kameele und anderes Vieh (die Klauen und die Hufe); Lastvieh* دابة dâbbe *pl.* دواب dawâbb; *ein Stück Vieh* راس بقر râs báqar *pl.* رووس ru'ûs; — Vieharzt *s. m. siehe Veterinär;* — Viehseuche *s. f.* جايحة البهايم dschâjiḥet el-behâjim; فصل

البهايم faßl el-behâjim; كبة kúbbe; — Viehzucht *s. f.* تربية المواشى tárbijet el-mawâschī.

Viel *adj. num.* كثير keçîr, ketîr: *viele Leute* ناس كثير nâs ketîr; كثير ناس ketîr nâs, كثيرين من الناس ketirîn min en-nâs; *viel Geld* فلوس كثير fulûs ketîr; *viel besser* احسن بكثير áhsan bi-ketîr.

Vieleck *s. n. reguläres* شكل منتظم schikl (schakl) muntáçim; *vieleckig* كثير الاضلاع ketîr el-adhlâ'.

Vielfuſs *s. m. Insekt* ابو اربعين âbū arba'în: ابو ماية âbū mîje.

Vielleicht *adv.* ربما rúbbamā; لعل la'áll, *mit Affixen* لعلك la'állak *vielleicht dafs du;* بلكه bélki; يمكن júmkin; *vielleicht kommt er* يمكن انه يجى júmkin ánn'hu jédschī, بلكه يجى bélki jédschī.

Vielmehr *adv. im Nachsatz, nicht zu übersetzen: anstatt mir zu danken, hat er mir vielmehr Grobheiten gesagt* فضلا ان يستكثر بخيرى صار يسبنى fádhlan ann jestáktir bi-cháirī ßâr jesúbb'nī.

Vier *num.* اربعة árba'e, *fem.* اربع árba'.

Viereck *s. n.* مربع murábba'; — Viereckig *a.* ذو اربع زوايا dsû árba' zawâjā.

Vierfach *a.* اربعة اضعاف árba'et adh'âf.

Vierfüſsig *a.* ذو اربع قوايم dsû árba' qawâjim.

Vierseitig *a.* ذو اربعة اضلاع dsû árba'et adhlâ'.

Vierte *num. ord.* رابع râbi'.

Viertel *s. n.* ربع rub' *pl.* ارباع arbâ'; — *Viertelstunde s. f.* ربع ساعة rúb' sâ'e; *siehe Uhr.*

Viertens *adv.* رابعًا râbi'an.

Vierzehn *num.* اربعة عشر árba'et 'áschar.

Vierzig *num.* اربعين arba'în.

Violett *a.* بنفسجى benéfsedschij.

Violine *s. f. siehe Geige, Musik.*

Viper *s. f.* افعى áf'a *pl.* افاعى afâ'ī; افعى الترياق áf'a et-tirjâq.

Visier *s. n. am Helm* غما gbimâ; *siehe Flinte.*

Vitriol *s. m.* زاج zâdsch, *vulg.* جاز dschâz; *weiſser* زاج ابيض zâdsch ábjadh; *grüner* زاج اخضر zâdsch áchdhar; ز قبرسى z. qíbrisij; قلقند qalqánd, قلقديس qalqadîs; توتيا هندية او رومانية tūtîja hindîjje *od.* rumānîjje.

Vlieſs *s. n.* جزة dschézze *pl.* dschezzât *u.* جزز dschízaz.

Vocal *s. m.* حركة hárake *pl.* harakât; حرف تحريك harf tahrîk *pl.* حروف hurûf; *langer* حرف مد harf medd; — *Vocalisiren v. t.* شكل schákal, jéschkul.

Vogel *s. m.* طير thair, thêr *pl.* طيور thujûr; *kleiner* عصفور 'aßfûr *pl.* عصافير 'aßâfîr; — *Vogelbeere s. f.* عبيرا 'ubéjra; — *Vogelhaus s. n.* برج طيور burdsch thujûr *pl.* بروج burûdsch.

Volk *s. n.* شعب schi'b, schá'ab; خلق chalq; امة úmme *pl.* امم

ómam; قوم qaum *pl.* اقوام aqwâm; *Nation* ملة mílle *pl.* ملل mílal; طايفة thâjife *pl.* طوايف thawâjif; *Bevölkerung des Landes* اهل البلاد a'hl el-bilâd; *Hoch und Niedrig* الخواص والعوام el-chawâßß wa'l-'awâmm; الخاص والعام el-châßß wa'l-'âmm; *gemeines Volk* اسافل asâfil; — Völkerrecht *s. n.* حقوق واجبة على الطوايف بين بعضها ḥuqûq wâdschibe 'âla'th-thawâjif bejn bá'adh'hā; — Volkreich *a.* عامر بالشعب 'âmir bi'sch-schá'ab; *Stadt* معمور ma'mûr; — Volksmäfsig *a.* *Rede* كلام العوام kalâm el-'awâmm; — Volksmenge *s. f.* عدة اهل 'íddet a'hl; سكان sukkân; — Volkssitte *s. f.* عادة البلد 'âdet el-béled.

Voll *a.* ملآن mel'ân, مليان meljân; مملو memlúw; *gefüllt* معبى mu'ábba; *übervoll* فايض fâjidh; *volle Gewalt* كمال السلطان kemâl es-sulthân; رخصة كلية rúchßa kullijje; *eine Hand voll* ملو اليد mélu el-jád; *einen Teller voll* ملو الصحن mélu eß-ßá'hn; *mit vollen Händen geben* اعطى بالكمش 'átha bi'l-kémsch.

Vollblütig *a.* ملآن mel'ân; — Vollblütigkeit *s. f.* امتلاء imtilâ.

Vollenden *v. t.* تمم támmam, jutámmim; كمل kámmal, jukámmil; خلص chállaß; فرغ من fáragh (jéfragh) min; — Vollendung *s. f.* تمام temâm, اتمام itmâm; تكميل tekmîl; كمالة kemâle; خلاص chalâß; فراغ farâgh.

Volljährig *a. siehe Mündig.*

Völlig *a.* كامل kâmil; تام tâmm; — *adv.* بالكلية bi'l-kullîjje; بالكمال والتمام bi'l-kemâl wa't-temâm.

Vollkommen *a.* كامل kâmil; تام tâmm; تمام temâm; — Vollkommenheit *a.* الكمال والتمام el-kemâl wa't-temâm; فضيلة fadhîle *pl.* فضايل fadhâjil.

Vollmacht *s. f.* رخصة كلية rúchßa kullijje; تفويض مطلق tefwîdh múthlaq; *mit V. ausgestattet* مطلق الارادة في múthlaq el-irâde fi.

Vollmond *s. m.* بدر bedr *pl.* بدور budûr.

Vollständig *a.* كامل kâmil; تام tâmm; — Vollständigkeit *s. f.* كمال kemâl; صحة ßáḥḥe.

Vollstrecken *v. t. einen Befehl* انفذ الامر ánfads (júnfids) el-ámr; امضى ámdha, júmdhī; — Vollstrecker *s. m.* منفذ الامر múnfids el-ámr; *Testamentsvollstrecker* وكيل على وصية wakîl 'ála waßîjje; — Vollstreckung *s. f.* نفاذ الامر nefâds el-ámr; امضا الامر imdhâ el-ámr; تكميل tekmîl.

Vollziehen *v. t. Vollstrecken.*

Von *praep.* من min, من عند min 'and; ب bi, b'; عن 'an: *von Anfang an* من الاول min

el-áwwal; *von hier* من هنا min hóna (hénne); *ich habe Briefe von Jerusalem erhalten von N. N.* جاءتني مكاتيب من القدس وكانت من طرف فلان dschâ'etnī mekātîb min el-quds, wa kânet min tháraf fulân; *von N. N. (dem Schreiber) an N. N.* من الفقير الحقير الى جناب فلان min el-faqîr el-ḥaqîr íla dschenâb fulân; *ihre Ankunft von Mekka* قدومكم من مكة qudûmkum min mákka; *von Wien nach Berlin* من ويانة الى برلين min wijâna íla berlîn; *von hinten* من خلف min chalf, *von vorn* من قدام min quddâm; *von allen Seiten* من جميع الجهات min dschemî' el-dschihât; *er liebt ihn von ganzem Herzen* يحبه من كل قلبه jaḥúbb'hu min kull qálb'hu; — *ich habe ein Ehrenkleid von ihm erhalten* اخذت منه خلعة achádst mínhu chála'e; *er nahm von ihm die Truppen* اخذ من عنده العساكر áchads min 'ánd'hu el-'asâkir; *ich komme von Soliman her* انا خارج من عند سليمان ána chârídsch min 'and Sulejmân; — *ich erwarte von euch* ارجو منكم árdschū mínkum; *ich habe es von ihm verlangt* طلبته منه thalábt'hu mínhu; — *eine Anzahl von Schiffen* جملة مراكب dschúmlet merâkib; *ein Mann von der Besatzung* رجل من الخفراء raaschol min el-chúfarā; *zwei von seinen Freunden* اثنين من اصحابه etnên min aßhâb'hu; *viele von seinen Soldaten* كثير من عساكره ketîr min 'asâkir'hu; *Einige von uns, von euch* بعضنا bá'adhnā, بعضكم bá'adhkum; *Einige von ihnen gingen in die Weinkeller* ومنهم من ذهب الى مطامير النبيذ wa mínhum men dsáhab íla mathāmîr en-nebîd; *einer von den Königen* ملك من الملوك mélik min el-mulûk; *theilt uns genau mit, was ihr von Neuigkeiten gehört habt* حققوا لنا ما سمعتوا من الاخبار ḥáqqiqū la-nâ mā samá'tū min el-achbâr; *wir haben nur wenig davon getrunken* شربنا منه قليلا scharíbnā mínhu qalîlan; — *von ihm geschrieben* مكتوب بيده maktûb bi-jád'hu; *du wirst von unserem Vater mehr geliebt als ich* انت محبوب بابونا اكثر مني énte maḥbûb bi-abûnā áktar mínnī; *es ist nicht schön von euch* لا يحسن منكم lâ jáḥsun mínkum; — *eine Thüre von Holz* باب خشب او من خشب bâb cháschab *od.* min cháschab; — *es befreit von allem Unglück* ينجي من جميع الشدايد júndschī min dschemî' esch-schedâjid; *er hat ihn vom Kommen abgehalten* منعه او عاقه عن المجي mána'hu *od.* 'âq'hu 'an el-médschi; *sie haben ihn von seinem Platze weggedrängt* زحزحوه عن مكانه zaḥzaḥûhu 'an makân'hu; *von Paris abwesend* غايب عن باريس ghâjib 'an Pārîs; *weit*

von der Stadt بعيد عن المدينة ba'id 'an el-medîne; *ich habe von Ihnen (über Sie) gehört* سمعت عنكم samá't 'án'kum; *schön von Gesicht* حسن الوجه hásan el-wádschh.

Vor *praep. Ort* قدّام quddam; امام amâm; *er stand vor mir* كان واقف قدامي kân wâqif quddâmî; *er ging vor ihnen her* مشى او سار قدامهم máscha (jémschî) *od.* sâr (jesîr) quddâm-hum; *vis à vis* تجاه tudschâh; قصاد quβâd; قبال qubâl; *vor der Kirche* تجاه الكنيسة tudschâh el-kenise; *vor der Thüre* على الباب 'ála'l-bâb; *vor der Stadt* خارج المدينة chârídsch el-medine; — *Zeit* قبل qabl, من قبل min qabl: *vor ihm* قبله qábl'hu *od.* من قبله min qábl'hu; *die vor uns lebten* الذين من قبلنا elladsîn min qábl'nā; *vor Allem* قبل كل شى qabl kull schê; *vor Alters* في قديم الزمان fi qadim ez-zemân; *drei Stunden vor der Mahlzeit* قبل الغدا بثلاث ساعات qabl el-ghidā bi-telât sā'ât; *vor deiner Ankunft* قبل ما جيت qabl mā dschît; *etwas vor einem Andern thun, ihm zuvorkommen* سبق احدا في شى sábaq (jésbuq) áhadan fi schéjin.

Voran *adv. Ruhe* قدّام quddâm; *Bewegung* لقدّام li-quddâm; الى قدام íla quddâm; *voran gehen* تقدم taqáddam, jetaqáddam; *Einem in etwas vorangehen* سبق احدا في شى sábaq (jésbuq) áhadan fi schéjin.

Voraus *adv.* لقدّام li-quddâm; *siehe Vor.*

Vorausbezahlen *v. t.* دفع سلف dáfa' (jédfa') sálaf; *ich habe schon vorausbezahlt* انا متقدم في الدفع ána mutaqáddim fi'd-déf'a; — Vorausbezahlung *s. f.* سلف sálaf, sélef; دفع مقدم dáf'a muqáddim; — Vorausgeben *v. t.* اعطى سلف á'tha (jú'thī, *vulg.* já'thī) sálaf; *ich habe ihm 100 P. vorausgegeben* اعطيته مائة قرش سلف a'thêt'hu mîjet qirsch sálaf; — Vorausgehen *v. n.* مشى او سار قدام máscha (jémschī) *od.* sâr (jesîr) quddâm; — Vorausnehmen *v. t.* سبق sábaq, jésbuq; — Voraussetzen *v. t. dafs* فرض ان fáradh (jéfradh) ann; قدر qáddar, juqáddir; عمل قياس 'ámal qijâs; — Voraussetzung *s. f.* قياس qijâs *pl.* ât; تقدير taqdîr *pl.* ât; فرض fardh; *unter dieser V.* وعلى هذا القياس wa 'ála hâdsa el-qijâs; — Voraussicht *s. f.* حساب العواقب hisâb el-'awâqib; محاسبة muhâsabe.

Vorbedacht *s. m.* تقصّد taqáβ-βud; نية nijje; *mit V.* قصدا qáβdan; عمدا 'ámdan.

Vorbehalt *s. m.* ابقا ibqâ; — Vorbehalten *v. t.* ابقى ábqa (júbqī); *ich behalte mir vor, dies seiner Zeit zu thun* ابقي اعمل هذا في وقته ومحله ubqī (*vulg.*

(ábqa) á'mal hâdsa fi wáqt'hu wa maḥáll'hu.

Vorbei *adv. siehe Vorüber.*

Vorbemeldet, Vorbesagt *a.* مذكور اعلاه medskûr a'lâhu; الموصى اليه el-mûma ilêhu; المشار اليه el-muschâr ilêhu.

Vorbereiten *v. t.* أعد a'ádd, ju'ídd; هيا hájjā, juhájjī; جهز dscháhhaz (judscháhhiz); *wozu* ل li; — *sich* تهيا tehájja, jetehájjā; استعد ista'ádd, jesta'ídd; تجهز tedscháhhaz; — Vorbereitung *s. f.* استعداد isti'dâd; تجهيز tedsch'hîz.

Vorbeugen *v. a. einer Sache* استدرك istádrak, jestádrik; *dem Unheil* صرف عنه المصيبة ßáraf (jáßrif) 'ánhu el-maßîbe.

Vorder *a.* قدامى quddâmī; *der vordere Theil* الوجه القدامى el-wadsch'h el-quddâmī; *der vordere Theil des Hauses* وجه البيت wadsch'h el-bêt; مقابل البيت muqâbil el-bêt; *der Vorderste* المقدم el-muqáddim; الاول el-áwwal; — Vorderarm *s. m.* الزند الاسفل ez-zend el-ásfal; — Vorderfuſs *s. m. der Thiere* يد حيوان jad ḥaiwân, *Dual* يدين jaddên; — Vorderseite *s. f.* وجه wadschh.

Vorfahren *s. pl. siehe Ahnen.*

Vorfall *s. m.* عارض 'âridh *pl.* عوارض 'awâridh; حادث ḥâdiç *pl.* حوادث ḥawâdiç.

Vorgeben *v. t. siehe Vorwenden.*

Vorgebirge *s. n.* (جبل) راس râs.

Vorgesetzte *s. m.* رئيس rajîs (rájjis, rais, reis) *pl.* رؤساء rú'asā; كبير kebîr *pl.* كبار kibâr.

Vorgestern *adv.* اول المبارح áwwal embârih (*für* البارحة el-bârihe); اول امس áwwal ems.

Vorhanden *a.* موجود maudschûd; *vorhanden sein* وجد wúdschid, *Aor.* يوجد jûdschad; *vulg.* فيه fîhu, fîh; *ist Wasser vorhanden?* فيه شى موية fîh'sch môje? *es ist Geld genug vorhanden* فيه فلوس بالكفاية fîh fulûs bi'l-kifâje.

Vorhang *s. m.* ستارة sitâre *pl.* ستاير setâjir *u.* ستر sútur? ستر sitr *pl.* ستور sutûr; برداية burdâje *pl.* ât; *den V. aufziehen* جر الستارة dscharr (jedschúrr) es-sitâre; سحب البردايات sáḥab (jéshab) el-burdājât; *Bettvorhang* ناموسية nāmūsîjje; *Alkoven* باشخانة bāsch'chāné.

Vorhaus *s. n.* دهليز di'hlîz, de'h-lîz; *siehe Haus.*

Vorhaut *s. f.* قلفة qúlfe, *vulg.* غلفة ghúlfe; غرلة ghúrle; *mit V. (unbeschnitten)* اقلف áqlaf *pl.* قلف qulf; اغرل ághral *pl.* غرل ghurl.

Vorher *adv.* من قبل min qábl, قبله qábl'hu; مقدما muqáddiman; اولا áwwalan; سابقا sâbiqan; *lange vorher* قبله بزمان qábl'hu bi-zemân.

Vorherbestimmung *s. f.* القضا والقدر el-qádhā wa'l-qádr; المقدر el-muqáddar.

Vorhergehend *a.* سابق sâbiq; سالف sâlif; متقدم mutaqáddim.

Vorhersagen *v. t.* انبا بشى ánba (júnbī) bi-schéjⁱⁿ; انذر ب ándsar (júndsir) bi; *die kommenden Dinge* خبر الناس بالاشيا الاتية chábbar (juchábbir) en-nâs bi'l-áschja el-âtije.

Vorig *a.* سابق sâbiq; متقدم mutaqáddim; *vorigen Monat* الشهر الماضى esch-scha'hr el-mâdhī; *voriges Jahr* السنة الماضية es-séne el-mâdhije; عام الاول 'âm el-áwwal.

Vorkaufsrecht *s. n. Näherrecht* شفعه schúf'e.

Vorkommen *v. n. existiren* وجد wúdschid, *Aor.* يوجد jûdschad; انوجد inwádschad; *es kommt mir vor als ob* يظهر لى ان jáç'har lī ann; يبان لى jebân lī.

Vorladen *v. t. vor Gericht* طلب قدام القاضى thálab (játhlub) quddâm el-qâdhī.

Vorlassen *v. t. Einen* اذن له بالدخول ádsan-(já'dsan) la-hú bi'd-duchûl; قبل qábil, jáqbal; *die Thürsteher des Veziers haben mich nicht vorgelassen* منعى الحجاب عن الوصول الى الوزير mána'nī el-huddschâb 'an el-wußûl íla'l-wezîr.

Vorlegen *v. t.* عرض له او عليه 'áradh (já'rudh) la-hú *od.* 'alêhu; *bei Tisch* قدم طعام ل qáddam (juqáddim) tha'âm li; *ein Schloſs* ضرب قفل على dhárab (jádhrib) qufl 'ála.

Vorlesen *v. t. Einem ein Buch* قرا عليه الكتاب qára (jáqra) 'alêhu el-kitâb; — Vorlesung *s. f.* تقرية táqrije; تدريس tedrîs.

Vorletzt *a.* ما قبل الاخر mā qabl el-âchir.

Vormals *adv.* سابقا sâbiqan; فى قديم الزمان fi qadîm ez-zemân.

Vormittag *s. m.* ضحوة dháhwe; قبل الظهر qabl edh-dhú'hr; *siehe Tag.*

Vormund *s. m.* وكيل القصر او القاصرين wakîl el-qúßßar *od.* el-qāßirîn *pl.* وكلاء wúkalā (*natürlicher Vormund* ولى wálij; *durch Testament gesetzt* وصى wáßij; *durch die Obrigkeit verordnet* قيم qájjim); — Vormundschaft *s. f.* وكالة القاصرين wakâlet el-qāßirîn; كفالة kefâle; *die V. über Einen führen* قام بكفالته qâm (jaqûm) bi-kefâlet'-hu; كفله káffal-(jukáffil-)hu.

Vorn *adv.* قدام quddâm; *nach vorn* الى قدام íla quddâm; *von vorn* من قدام min quddâm.

Vornehm *a.* شريف scherîf *pl.* اشراف eschrâf; من الاشراف min el-eschrâf; من الاكابر min el-akâbir; *Vornehm und Gering* الخواص والعوام el-chawâßß wa'l-'awâmm, الخاص والعام el-châßß wa'l-'âmm.

Vornehmen *v. t. eine Arbeit* شرع فى شغل schára' (jéschra') fi

schúghl; — *sich v. r. etwas* قصد qáßad, jáqßid; هم ب او على شى hamm (jehúmm) bi *od.* 'ála schéj^{in}.

Vornehmlich *adv.* بالاخص bi'l-acháßß; خصوصا chußûßan.

Vorposten *s. m.* راس المحلة râs el-maḥálle; مقدمة muqáddime; عساسين 'assāsîn.

Vorrath *s. m.* مؤنة, مؤونة mûne, mu'ûne; زاد zâd, زوادة zawâde; قومانية qūmānijje; كمانية kum-mānîjje; *Maghr.* عوين 'awîn, عويل 'awîl; *Wintervorrath* مونة الشتا mûnet esch-schita; *Munitionsvorrath* مونة الطراد mûnet eth-thirâd; *Vorrathskammer* بيت المونة bêt el-mûne; *öffentliches Vorrathshaus* شونة schûne.

Vorrecht *s. n.* مزيّة mezîjje *pl.* مزايا mezâjā.

Vorrede *s. f.* مقدّمة muqáddime; فاتحة fātiḥe *pl.* فواتح fawâtiḥ.

Vorrücken *v. a.* تقدّم taqáddam, jetaqáddam; — Vorrückung *s. f.* تقدّم taqáddum.

Vorsaal *s. m.* دهليز di'hlîz, de'hlîz; *siehe Haus.*

Vorsatz *s. m.* نية nîjje; قصد qaßd; *den festen V. fassen* عمل قصد حقيقى 'ámal qaßd ḥaqî-qij; — Vorsätzlich *adv.* قصدا qáßdan; عمدا 'ámdan.

Vorschein *s. m. zum V. kommen* بان bân, jebân; ظهر çáhir, jáç'-har; *zum V. bringen* اظهر áç'har, júç'hir.

Vorschiefsen *v. t. Einem Geld* اعطاه سلفا á'thā-(jú'thī-)hu sálaf$_{an}$; — Vorschufs *s. m.* سلف sálaf, sélef.

Vorschlag *s. m.* عرضة 'úrdhe; *Einem einen V. machen, oder ihm etwas* Vorschlagen *v. t.* عرض عليه الشى 'áradh (já'rudh) 'alêhu esch-schê.

Vorschreiben *v. t. Einem etwas* امره ب شى ámar-(já'mur-)hu bi schéj^{in}; حتم على ḥátam (jáḥtim) 'alêhu; *Relig.* فرض على fáradh (jéfridh) 'ála; *vorgeschrieben* مفروض mefrûdh; — Vorschrift *s. f.* امر amr *pl.* اوامر awâmir; *relig.* فرض fardh *pl.* فروض furûdh; فريضة farîdhe *pl.* farâjidh.

Vorsehen, *sich v. r.* حذر ḥádsir, jáḥdsar; استحرس istáḥras, jestáḥris; *sieh dich vor, dafs er nicht dein Geheimnifs verrathe* الحذر الحذر من ان يفشى سرك el-ḥádsar! el-ḥádsar! min ann júf-schī sírrak! *vorgesehen!* احذر íḥdsar! حذار ḥadsâr! حذرا ḥidrā! اصحا íßḥā! اوعى û'a! بالك bâlak!

Vorsehung *s. f.* الحكمة الالهية el-ḥúkme el-ilāhîjje.

Vorsicht *s. f.* حساب العواقب ḥisâb el 'awâqib; احتراس iḥti-râs; حذر ḥidsr, ḥidr *u.* ḥádsar; Vorsichtig *a.* حريص ḥarîs; حذر ḥádsir; حسيب ḥasîb; محترز muḥtáriz.

Vorsitz *s. m.* رياسة المجلس rijâset el-médschlis; الجلوس فى صدر المجلس el-dschulûs fi ßadr

el-médschlis; *den V. führen* تولّى المجلس tawálla (jetawálla) el-médschlis; *siehe Präsident.*

Vorstadt *s. f.* ضاحية برانية المدينة dháhije barrānijjet el-medine *pl.* ضواحي dhawáhī; حارة برانية hâre barrānijje *pl.* hārát.

Vorstand *s. m. siehe Vorsteher.*

Vorstehen *v. n. einer Anstalt* دبّر dábbar, judábbir; أرشد árschad, júrschid; قام ب qâm (jaqûm) bi.

Vorsteher *s. m.* مدبّر mudábbir *pl.* în; مرشد múrschid; *einer Moschee* متولّى الجامع mutawállī el-dschâmi'.

Vorstellen *v. t. Einen einem Andern* قدّم ل qáddam (juqáddim) li; — *sich v. r. in Visite* حضر قدّام hádhir (jáhdhar) quddám; تمثّل بين يديه temáççal bên jaddêhu; — *durch Imagination* تصوّر taßáwwar, jetaßáwwar; تخايل في عقله tachâjal (jetachâjal) fi 'áql'hu; — Vorstellung *s. f. geistige* تصوّر taßáwwur; تخيّل tacháijul; tachâjul.

Vortheil *s. m.* فايدة fâjide *pl.* فوايد fawâjid; منفعة ménfa'e *pl.* منافع menâfi'; *V. aus etwas ziehen* انتفع من intáfa' (jentáfi') min; استفاد من istefád (jestefíd) min; *ich finde dabei meinen V. nicht* هذا ما يخلّصني hâdsā mā juchállíß'nī; *Jeder kennt seinen V.* كل واحد يعرف خلاصه kull uwâhid já'rif chaláß'hu; — Vortheilhaft *a.* نافع nâfi'; مفيد mufíd; *dies ist für mich vortheilhafter* هذا انفع لي hâdsa ánfa' lī.

Vortrag *s. m.* بيان bejân; تقرير taqrîr; نقل naql.

Vortrefflich *a.* عظيم 'açím; جيّد dschéjjid; فايق fâjiq; — Vortrefflichkeit *s. f.* فضل fadhl *pl.* افضال efdhál; جودة dschúde.

Vorüber *adv. was vorüber ist, ist vorüber* ما مضى مضى mā mádhā mádhā; شي صار schê ßâr; — Vorübergehen *v. n.* جاز dschâz, jedschâz; فات fât, jefût; *Zeit* مضى mádha, jémdhī; عبر 'ábar, já'bur; *an Einem* مرّ ب او على marr (jemúrr) bi *od.* 'ála; — Vorüberlassen *v. t.* فوّت fáwwat, jufáwwit; *lafs mich vorüber!* فوّتني fáwwit'nī! خلّيني افوت challînī afût.

Vorurtheil *s. n.* وهم wa'hm *pl.* اوهام auhâm.

Vorwand *s. m.* حجّة húddsche *pl.* حجج húdschadsch; علّة 'ílle *pl.* علل 'ílal; *schlechter V.* حجّة باطلة او باردة húddsche bâthile *od.* bâride; — Vorwenden *v. t. zum V. nehmen* احتجّ في فعله على ان ihtáddsch (jahtáddsch) fi fi'l'hu 'ála ánn.

Vorwärts *adv.* الى قدّام íla quddâm.

Vorwerfen *v. t. vor Einen hinwerfen* القى بين يديه álqa

(júlqī) bên jaddêhu; *ihm einen Vorwurf machen* عيّر احدا بشى ʻájjar (juʻájjir) áḥadan bi-schéjin; عتب عليه ب ʻátab (jáʻtib) ʻalêhu bi; وبّخه wábbach-(juwáb-bich-)hu; — Vorwurf *s. m.* عتاب ʻitâb; معاتبة muʻâtabe; توبيخ taubîch.

Vorziehen *v. t. Eins dem Andern vorziehen* فضّل على غيره fáddhal (jufáddhil) ʻála ghêr'hu (gháiri-hi); رجّح على ráddschah (juráddschih) ʻála; اختار على او دون غيره ichtâr (jachtâr) ʻála *od.* dûn ghêr'hu; *in der Frühe ziehe ich den Kaffee dem Thee vor* القهوة فى الصباح اشهى الى (او احسن عندى) من الشاى el-qá'hwe fi'ß-ßabâh áschha ilájja (*od.* áhsan ʻándī) min esch-schâï; *der Tod (das Feuer) ist der Schande vorzuziehen* النار ولا العار en-nâr wa lâ el-ʻâr; — Vorzug *s. m.* تفضيل tefdhîl; اختيار ichtijâr (*vor einem Andern* على غيره ʻála ghêr'hu); — Vorzüglich *a. siehe Vortrefflich.*

Votiren *v. a.* Votum *s. n. siehe Stimme, Stimmen.*

Vulkan *s. m.* جبل نار dschébel nâr *pl.* جبال نار dschibâl nâr.

W

W *zweiundzwanzigster Buchstabe des Alphabets* الحرف الثانى والعشرين من الالف باء el-hárf et-tânī wa'l ʻaschrîn min el-élif bâ.

Waage *s. f. siehe Wage.*

Waare *s. f.* بضاعة bidhâʻe, bedhâʻe *pl.* بضائع badhâjiʻ; تجارة tidschâre; متجر mét'dschar; سلعة sílʻa *pl.* سلع sílaʻ; سبب sábab, sébeb *pl.* اسباب esbâb; *Krämer- od. kurze Waare* خردة chúrde *u.* خرضة chúrdha; *currente W.* تجارة نافقة tidschâre nâfiqe; *die schlecht abgeht* تجارة كاسدة tidschâre kâside; *Waarenmagazin, Lager* مخزن máchzen *pl.* مخازن machâzin: حاصل hâßil *pl.* حواصل hawâßil.

Wabe *s. f. Honig* شهد عسل scha'hd ʻásal *pl.* شهاد schihâd.

Wach *a.* فايق fâjiq; نبيه nebîh; *wach werden siehe Aufwachen.*

Wache *s. f. milit.* حرس hars, háras; غفر gháfar (*statt* خفر cháfar); *Ein Mann als W., Schildwache* حارس hâris *pl.* حراس hurrás *u.* حرسة hárase; غافر gháfir *u.* غفير ghafîr *pl.* غفراء ghúfarā (*statt* خفير chafîr *pl.* خفراء chúfarā); غفرجى ghafár-dschi *pl.* -dschijje; عساس ʻassás *pl.* ʻassāsîn; ناطور (ناظور) nāthûr; *die Wache beziehen* تولى الحرس tawálla (jetewálla) el-hárs; *auf Wache stellen* نطر nátthar (junátthir); *Patrouille* طوف thauf,

thôf; عسس 'ásas; *türk. Wachposten* قره قول qara qol.

Wachen *v. n. nicht schlafen* سهر sáhir, jés'har; *bei Einem w.* سهر جنبه sáhir dschámb'hu; *über Einen w.* حرس ḥáras, jáḥris *u.* jáḥras وعى على wá'a ála (*Aor.* يعى já'ī, *vulg.* يوعى jû'a).

Wachholder *s. m. Strauch* شجر العرعر schádschar el-'ár'ar; كوكلان kūkelân, *vulg.* كولان kūlân; *Beere* حب العرعر ḥabb el-'ár'ar.

Wachs *s. n.* شمع schám'a; *gelbes* شمع عسلى schám'a 'ásalij; *weifses* شمع كافورى schám'a kāfûrij.

Wachsam *a.* نبيه nebîh; منتبه muntábih; حريس ḥarîs; محترس muḥtáris; واعى wâ'ī; — Wachsamkeit *s. f.* نباهة nébâhe; انتباه intibâh; احتراس iḥtirás.

Wachsen *v. n.* كبر kábir, jékbar; طال thâl, jathûl; نشا náschā, jénschā; انتشا intáschā, jentáschī; نمى náma, jénmū *od.* jénmī; *zunehmen* ازداد izdâd, jezdâd; *Pflanze* نبت nábat, jénbut.

Wachskerze *s. f.* شمع schám'a, schám'e *pl.* شموع schumû'a; فند شمع find schám'a' *pl.* فنود funûd; — Wachsleinwand *s. f.* Wachstuch *s. n.* قماش مشمع qumâsch muschámma'; — Wachszieher *s. m.* شماع schammâ' *pl.* în.

Wachsthum *s. n.* نمو númuw; انتشا intischâ; ازدياد izdijâd; *der Pflanzen* تنبيت tenbît.

Wachtel *s. f.* سمان summân, سمن súmmun *coll.; eine W.* سمانة summâne, سمنة súmmune *pl.* سمامن semâmin; سلوى sálwa, selwâje *pl.* سلاوى selâwī; دج duddsch; نفج néfedsch; فرة fírre.

Wächter *s. m.* حارس ḥâris *pl.* حراس ḥurrâs; *eines Wartthurms* مراقب murâqib; *siehe Wache.*

Wackeln *v. n.* تزعزع tezá'za', jetezá'za'; تلخلخ teláchlach (tachálchal); ارتج irtáddsch, jertáddsch; — Wackelig *a.* متزعزع mutezá'zi'; متلخلخ muteláchlich.

Wade *s. f.* لحم الساق laḥm es-sâq; سمانة الرجل semânet er-rídschl.

Waffe *s. f.* سلاح silâḥ *pl.* اسلحة ásliḥe; *die Waffen* آلة حربية âle ḥarbîjje; عدة الحرب 'úddet el-ḥárb.

Waffenschmied *s. m.* صناع اسلحة ßannâ' ásliḥe *pl.* ßannâ'e *u.* ßanuā'în; سلاح sallâḥ *pl.* în; غندقجى ghandáqdschi; شقمقجى schaqmáqdschi *pl.* îjje.

Waffenstillstand *s. m.* مهادنة muhâdane; متاركة mutârake; رفع السلاح ráf'a es-silâḥ.

Waffnen *v. t.* سلح sállaḥ, jusálliḥ; لبسه عدة حربية lábbas- (julábbis-)hu 'údde ḥarbîjje; — *sich v. r.* تسلح tesállaḥ, jetesállaḥ; *mit der Lanze* اعتقل

برمح i'táqal bi-rúmḥ; *siehe Umgürten.*

Wage *s. f.* ميزان mīzân *pl.* موازين mawāzîn *u.* mīzānât; *grofse* قبانة qabbâne; — *Wagebalken s. m.* قبة الميزان qúbbet el-mīzân; — *Wagebrett s. n. Wagschale s. f.* كفة ميزان kíffet mīzân *pl.* كفاف kifāf *u.* كفف kúfaf; — *Wagmeister s. m. auf den Märkten* قبان qabbân; مقبن muqábbin.

Wagen *v. t. etwas* خاطر ب châthar (juchâthir) bi; عرض للخطر 'áradh (já'rudh) li'l-cháthar; *sein Leben* خاطر بنفسه châthar bináfs'hu.

Wagen *s. m.* عربة 'árabe *pl.* 'arabât; عربية 'arabîjje; عربانة 'arabâne *pl.* ât; عجلة 'ádschale; *Maghr.* كريطة karrîtha.

Wägen *v. t.* وزن wázan, *Aor.* يزن jázin, *vulg.* يوزن jûzin, *Imper.* زن zin; *auf der grofsen (röm.) Wage* قبن qábban, juqábbin.

Wagerecht *a.* افقي úfqij; بسيط besîth.

Wagner *pl.* نجار العربانات neddschâr el-'arabānât *pl.* neddschārîn.

Wagschale *s. f. siehe Wage.*

Wahl *s. f. zwischen zwei Dingen* خيرة بين شيئين chîre bejn schej'éjn; اختيار ichtijâr; نقاوة naqâwe; تنقية tánqije; *Einem die Wahl lassen* خيره chájjar- (juchájjir-)hu; *du hast die Wahl* انت بالمختار énte bi'l-muchtâr; *W. zu einem Amte* انتخاب intichâb.

Wählen *v. t.* اختار ichtâr, jachtâr; نقى náqqa, junáqqī; *zu Aemtern* انتخب intáchab, jentáchib; *auserwählen* اصطفى iṣṭháfa; *wir wählen dich zu unserem Anführer* انتخبناك مقدم علينا intachábnāk muqáddim 'alênā.

Wahnsinn *s. m.* جنون dschunûn; هذيان hedsejân; — Wahnsinnig *a.* مجنون medschnûn; ملطوش malthúsch.

Wahr *a.* صحيح ṣaḥîḥ; حقيق ḥaqîq; حقيقي ḥaqîqij; حق ḥaqq; *das ist wahr!* هذا حق hâdsa ḥaqq! صحيح ṣaḥîḥ!

Währen *v. n.* دام dâm, jedûm.

Während *praep.* في مدة fi múdde; بطول bi-thûl; — *conj.* بينما béjn-mā, bênmā; و wa; *siehe Als, Indem.*

Wahrhaft, Wahrhaftig *a.* صديق ṣiddîq, ṣaddîq; صدوق ṣadûq; — Wahrhaftigkeit *s. f.* صداقة ṣadâqe.

Wahrheit *s. f.* حق ḥaqq; حقيقة ḥaqîqe; *die reine W.* عين الحق 'ain el-ḥáqq, الحق بعينه el-ḥáqq bi-'áin'hu; *erzähle mir die Sache ganz der Wahrheit gemäfs* احكي لي الخبر على عين الحق íḥkī lī el-chábar 'ála 'ain el-ḥáqq.

Wahrnehmbar, Wahrnehmlich *a.* يلمح júlmaḥ; يرى júra.

Wahrnehmen *v. t. geistig* اشتلق على ischtálaq (jeschtáliq) 'ála; شعر ب schá'ar (jésch'ur) bi;

durch die Sinne حس بشى ḥass (jaḥiss) bi-schéjin; احس aḥáss, juḥiss; *siehe Sehen*; — Wahrnehmung *s. f.* اشتلاق ischtilâq; شعور schuʻûr; — حس ḥass, ḥiss.

Wahrsagen *v. t.* فتح الفال fátaḥ (jéftaḥ) el-fâl (fa'l); عرف الغيب ʻárraf (juʻárrif) el-ghaib; — Wahrsager *s. m.* فتح الفال fâtiḥ el-fâl; عراف ʻarrâf *pl.* ʻarrâfe; رمال rammâl.

Wahrscheinlich *a.* مشابه للحق muschâbih li'l-ḥáqq; قريب للعقل qarib li'l-ʻaql; — *adv.* على التخمين ʻála't-tachmîn; — Wahrscheinlichkeit *s. f.* مشابهة الحق muschâbahet el-háqq; قرب للعقل qurb li'l-ʻaql; احتمال iḥtimâl.

Waise *s. f.* يتيم jetîm *pl.* يتامى jetâma *u.* ايتام ejtâm.

Wald *s. m.* غاب ghâb, غابة ghâbe *pl.* غابات ghābât; حرش ḥirsch *pl.* احراش aḥrâsch.

Wal, Walfisch *s. m.* حوت يونس ḥût Jûnis *pl.* حيتان ḥîtân; *Stern* قيطس qêthus, غيطس ghêthus (κῆτος); — Walrath *s. m.* منى الحوت méni el-ḥût.

Walken *v. t.* قصر qáßar, jáqßur; خبط chábbath, juchábbith; — Walker *s. m.* قصار qaßßâr; — Walkmühle *s. f.* مقصرة máqßare.

Wall *s. m.* متراس mitrâs *pl.* متاريس metâris; سور sûr *pl.* اسوار eswâr; جسر dschisr *pl.* جسور dschusûr.

Wallach *s. m.* حصان مخصى ḥißân máchßij; *siehe Pferd.*

Wallfahrer *s. m.* زاير zâjir *pl.* زوار zuwwâr; *nach Mekka* حاج ḥâddsch *pl.* حجاج ḥuddschâdsch; *nach Jerusalem* مقدسى máqdasij *pl.* مقادسة maqâdise; — Wallfahrt *s. f.* زيارة zijâre; *nach Mekka* حج ḥaddsch; — Wallfahrtsort *s. m.* مزار mezâr; مشهد mésch'hed; — Wallfahrten *v. a.* زار zâr, jezûr; *nach Mekka* حج ḥaddsch, jaḥúddsch; *nach Jerusalem* تقدس taqáddas, jetaqáddas.

Wallung *s. f. des Blutes* غليان الدم ghalajân ed-dam.

Walze *s. f.* مندرونة menderûne.

Wälzen *v. t.* دحرج dáḥradsch, judáḥridsch; — *sich v. r.* تدحرج tedáḥradsch, jetedáḥradsch.

Wamms *s. n.* جبة dschúbbe; *Kleid.*

Wand *s. f.* حيط ḥaith, ḥîth *u.* حايط ḥâjith *pl.* حيطان ḥîthân.

Wandel *s. m. Betragen* سلوك sulûk; سيرة sîre; — Wandeln *v. n.* سلك sálak, jésluk.

Wanderer *s. m.* ابن السبيل ibn es-sebîl; مسافر musâfir *pl.* in; سفرى séferij *pl.* سفار suffâr; — Wandern *v. n. siehe Reisen.*

Wange *s. f.* خد chadd *pl.* خدود chudûd.

Wankelmuth *s. m.* قلة ثبات qíllat tebât; تقلب الراى taqállub er-râï; خلخلة láchlache (*für* خلخلة); — Wankelmüthig *a.*

قليل الثبات qalil et-tebât; مخلخل muchálchil.

Wanken *v. n.* تلخلخ teláchlach, *od.* techálchal; ارتج irtáddsch, jartáddsch; قلق qáliq, jáqlaq.

Wann *adv.* متى máta; اى متى ê (ájju) máta, *vulg.* émta, émte; *Maghr* وقت ايش waqt êsch; *wann kommt er von der Jagd zurück?* اى متى يرجع من الصيد émte járdscha' min eß-ßaid? *seit wann?* من اى متى min émte? *bis wann?* الى اى متى íla émte? — *conj.* متى máta; لمّا lámma; عند ما ('índa-mā) 'ánd-mā; حين ḥîn *od.* حين ما ḥîn mā: *wann du zu deinem Bruder gehst, sage es mir* متى تروح لعند اخوك خبرني máta terûḥ li-'ánd achûk chábbir'nī; *wann du abreisest, werde ich dir das Geld geben* لما تسافر اعطيك الفلوس lámmā tusâfir a'thīk el-fulûs; *sie werden beim Spiele sein, wann du zu ihnen kommst* يكونوا لاعبين عند ما تزورهم jekûnū lā'ibîn 'and mā tezûr'hum; *wann es sieben Uhr schlägt* حين تدق الساعة سبعة ḥîn tedúqq es-sâ'e sáb'a; *wir pflegen uns zu Tische zu setzen, wann die Mittagsglocke schlägt* عادتنا حين ما يدق الظهر نجلس على السفرة 'âdet'nā ḥîn mā jedúqq edh-dhú'hr, nédschlis 'ála's-súfra.

Wanne *s. f.* خابية châbije *pl.* خوابى chawâbī.

Wanst *s. m.* كرش kirsch.

Wanze *s. f.* بق baqq; بق منتن baqq múntin; فسفسة fésfese *u.* فسفاس fisfâs *pl.* فسافس fesâfis.

Wappen *s. n.* علايم النسب 'alâjim en-néseb.

Warm *a.* سخن sochn; فاتر fâtir; دفى défi, دافى dâfi; *siehe Heiſs*; — **Wärme** *s. f.* دفء dif', دفاء défā; *siehe Hitze*.

Wärmen *v. t. Wasser, das Bett* سخن sáchchan, jusáchchin; *sich die Hände, Füſse* دفى يديه او رجليه dáffa (judáffi) jaddêhu *od.* ridschlêhu; — *sich v. r. am Feuer* تدفى عند النار tedáffa (jetedáffa) 'and en-nâr; — **Wärmpfanne** *s. f.* منقل نار mínqal, *vulg.* mánqal nâr.

Warnen *v. t. Einen vor etwas* انذر أحدا ب ándsar (júndsir) áḥad bi; حذره من ḥáddsar-(juḥáddsir-)hu min; — **Warnung** *s. f.* انذار indsâr; تحذير taḥdsîr.

Warte *s. f. Wartthurm* مرقب márqab *pl.* مراقب marâqib; *der Wächter* مراقب murâqib.

Warten *v. n. auf Einen* استنى istánna (*für* استأنى istá'na), *Aor.* jestánna *u.* jestánnī; انتظر intáçar, jentáçir; استنظر istánçar, jestánçir; صبر ل ßábar (jáßbur) li: *warte auf mich* اصبر لى úßbur lī! استنانى istannánī! *ich will hier auf dich warten* انا صابر لك هون ána ßâbir lak hôn, انا نظرك ána nâçirak; *auf was wartest du?* ما انتظارك mâ

intiçârak? *ich stehe hier und warte, bis mein Bruder kommt* انا واقف استنى حتى يجى اخوى ána wâqif astánnī ḥátta jédschī achûja; *lafs mich nicht lange warten!* لا تخلينى استنك زمان lâ tuchallînī astannâk zemân; *du hast mich lange warten lassen* خليتنى استنظرك كتير challêt'nī astánçirak ketîr; — *siehe Pflegen.*

Wärter *s. m. bei Kranken* رجل يحرس المريض râdschol jáḥras el-marîdh; مدارى mudârī; — Wartung *s. f.* مداراة mudārât.

Warum *adv.* لاى, ليه (لــاىّ li-ájji) lê, lêh; لاى شى ليش (li-ájji schéjin) lêsch; لاى سبب li-ê sábab; علـيـش ʿála êsch, ʿalêsch; *warum das?* لما ذا li-má dsā? *warum habt ihr nicht geschrieben?* ليه ما كتبتوش lê mā katábtū'sch? *warum schweigst du?* ايش بك ساكت ésch bak sâkit?

Warze *s. f.* ثولولة çu'lûle, tūlûle; ثالولة tālûle; ثاليل tālîl; *der Brust* حلمة البز ḥálamet el-bízz.

Was *pron. interrog.* أيّ شىء (ájju *Accus.* ájja schejʾan), *vulg.* اى شى ê schê, ê schi; ايش ejsch, êsch; *Maghr.* اش asch, esch; اى *od.* ايه ê; *was sagst du?* ايش تقول êsch taqûl? تقول اى taqûl ê? *Was ist das?* ايش هذا الشى êsch hâdsa esch-schê? *was sind das für Worte?* ايش هذا الكلام êsch hâdsa el-kalâm? — *ich weifs nicht, was er treibt* ما اعرف ايش يعمل mâ áʿrif êsch jáʿmal; *was auch immer* ايش ما صار êsch mā ṣâr; *was es auch immer sei* ايش ما كان يكون ésch mā kân jekûn, مهما كان máh'mā kân; — *pron. relat.* ما mâ, الذى ellâdsī, *vulg.* اللى íllī (*mit dem Suff.* ه hu *am transitiven Zeitwort*) : *was du sagst, ist wahr* الذى قلته صحيح elládsī qúlt'hu ṣaḥîḥ; *was ich dir geschrieben habe* اللى انا كتبته لك íllī ána katábt'hu lak; *wir bezahlen, was ihr verlangt* ندفع ما تطلبوه nédfaʿ mā tathlubûhu; — *Alles was den Menschen nützt* جميع ما ينفع للناس dschemîʿ mā jénfaʿ li'n-nâs; *das Vorzüglichste was es gibt* أعظم ما يكون áʿçam mā jekûn; *nach dem was die Leute sagen* على ما يقولوا ʿála mā jaqûlū; *siehe Welcher;* — *was für Einer* اى, ايه ê; اينا ênā : *was für ein Buch willst du?* اى كتاب (اينا كتاب) تريده ê kitâb (*od.* ênā kitâb) turîd'hu? *was für Wetter haben wir?* كيف الطقس kêf eth-tháqs?

Waschbecken *s. n.* مغسل mághsal *pl.* مغاسل maghâsil; طشت thescht, thischt *pl.* طشوت thuschût; *türk.* لكن léjen; *bringe mir das Waschbecken und den Krug* قدم لى الطشت والابريق qáddim lī eth-thischt wa'l-ibrîq!

Wäsche *s. f.* غسيل ghasil; *Kleider* ثياب الغسيل çijâb el-ghasîl; *weiſse W.* قماش بياض qumâsch bejâdh; *was aus der W. kommt* غسلين ghislin.

Waschen *v. t.* غسل ghásal, jághsil; ghással, jughássil; شطف scháthaf, jéschthuf; *Maghr.* سيق sájjaq, jusájjiq; شلل schállal, juschállil; *mit aromatischen Decocten* نطل nátthal, junátthil; — *gewaschen* مغسول maghsûl; *gewaschen werden* انغسل inghásal, jenghásil; — *sich v. r.* تغسل taghással, jetaghással; اغتسل ightásal, jaghtásil; *vor dem Gebet* توضى tawádhdha, jetawádhdha; *mit Erde, Sand* تيمم tejámmam, jetejámmam; — *das Waschen* غسل ghasl, ghusl; *der Wäsche* تغسيل taghsîl; *der Todten* غسل الميت ghusl el-méjjit; *vor dem Gebet* وضوء wadhû, wádhū; *mit Sand* تيمم tejámmum; *wasche das Pferd, Bursche!* يا سايس اغسل الحصان jâ sâjis íghsil el-hiβân! *wasche mir die Füſse!* نطل رجلي náththil ridschlêjja!

Wäscher *s. m.* غسال ghassâl *pl.* în; — Wäscherin *s. f.* غسالة ghassâle.

Waschplatz *s. m.* مغسلة mághsale; — Waschwasser *s. n. schmutziges* غسالة ghusâle.

Wasser *s. n.* ماء mâ *pl.* مياه mijâh; *vulg.* موية môje, mûje, مية mójje, *reines Quellwasser* ماء القراح mâ el-qarâh; *reines W.* موية صافية môje βâfije; ماء رايق mâ râjiq; *flieſsendes W.* ماء زلال má zulâl; *trübes W.* موية عكرة او كدرة môje 'ákire *od.* kédire; *kaltes W.* م باردة môje bâridhe; *warmes* م سخنة او فاترة môje súchne *od.* fátire; *süſses W.* م عذبة môje 'ádibe; م حلوة m. héluwe; *natürliches W.* م خام môje châm; *destillirtes* م مستخرجة m. mustáchradsche; *gib mir ein wenig W.!* اعطيني شوية ماء á'thinī schwájje mâ! *ist W. in der Nähe?* فيه شي ماء قريب لهنا fî'sch mâ qarîb li-hénne? *werft keinen Schmutz in's W., sonst können die nicht trinken, welche nach uns kommen!* ما ترموشي وسخ في الما والا الي يجوا من ورانا ما يقدروشي يشربوا má tármū'sch wásach fi'l-mâ, wa'llā íllī jédschū min waránā mā jáqdirū'sch jéschrabū.

Wasserbehälter *s. m.* حوض haudh, hôdh *pl.* احواض ahwâdh *u.* حياض hijâdh; بركة bírke *pl.* برك bírak; — Wasserdicht *a.* لا يقطع (او لا ينفذ) فيه الماء lâ jáqtha' (*od.* lâ jénfuds) fihe el-mâ; — Wasserfall *s. m.* انحدار الماء inhidâr el-mâ; مخر الماء machárr el-mâ; *des Nil* جندل dschéndal *pl.* جنادل dschenâdil, *vulg.* شلال schellâl *pl.* ât.

Wässerig *a.* مايي májij, *vulg.* ماوي mâwij.

Wasserleitung *s. f.* مجرى الماء médschra el-mâ *pl.* مجاري medschârī; سلك sélek; قناة qanât, قناية qanâje *pl.* قناء qiná *u.* قنوات qanāwât; *Maghr.* قوادس qawâdis, كنادس kenâdis.

Wässern *v. t. den Wein* مزج النبيذ بالماء mázadsch (jémzudsch) en-nebîd bi'l-mâ.

Wasserrad *s. n.* ناعورة nā'ûre *pl.* نواعير nawā'ir; غراف gharrâf *pl.* غراريف gharārîf; دولاب dūlâb *pl.* دواليب dawālib; *Maghr.* سانية sânije; — Wasserscheu *s. f.* كلب kéleb; — *adj.* كلبان kelbân; — Wassersucht *s. f.* استسقا istisqâ; حبن ḥában; — Wassersüchtig *a.* مستسقى mustásqī; حبين ḥabin; — Wasserträger *s. m.* سقاء sáqqā; *Ruf desselben:* يا عوض الله já 'áwwadh allâh! *o möge Gott mir Ersatz geben!*

Watte *s. f.* حشوة قطن ḥáschwet qóthon; — Wattiren *v. t.* حشى قطن ḥáscha (jáḥschī) qóthon; بطن بقطن bátthan (jubátthin) bi-qóthon.

Weben *v. t.* حيك ḥájjak, juḥájjik; نسج násadsch, jénsudsch; *gewebt* محيك muḥájjak; منسوج mensûdsch.

Weber *s. m.* حياك ḥajjâk *pl.* ín; حايك ḥâjik; نساج nessâdsch; *Leinwandweber* قزاز qazzâz; — Weberei *s. f.* حياكة ḥajâke; نول naul; — Weberschiff *s. n.* ماصورة الحياك māßûret el-ḥajjâk; — Weberspule *s. f.* مسداة misdât; — Weberstuhl *s. m.* منسج mínsadsch *pl.* مناسج menâsidsch; نول naul.

Wechsel *s. m. Geldbrief* بوليصة bōlißa, *vulg.* بولصة búlßa *pl.* بواليص bawālîß; حوالة ḥawâle; سفتجة séftedsche *pl.* سفاتج sefâtidsch; *einen W. auf Einen ziehen* سحب بوليصة على sáḥab (jésḥab) bolißa 'ála; *er hat mir durch Wechsel auf N. N. 1000 Thlr. angewiesen* حول لى على فلان الف ريال ḥáwwal (juḥáwwil) lī 'ála fulân alf rijâl; *sich gegen Geld einen Wechsel geben lassen* سفتج sáftadsch, jusáftidsch; *siehe Anweisen, Anweisung, Abwechslung.*

Wechseln *v. t.* غير ghájjar, jughájjir; بدل bádal, jébdul; *die Kleider* غير ثيابه ghájjar çijâb'hu; *Geld* صرف ßáraf, jáßrif; *können Sie mir eine Dublone wechseln:* اتقدر تصرف لى دبلون a-táqdir táßrif lī dublûn? *ich kann nicht, aber wenn Sie kein anderes Geld haben, werde ich sogleich schicken und sie wechseln lassen* لا اقدر ولكن ان لم يكن عندك دراهم غيره ابعث اصرفه حالا lâ áqdir, wa lâkin in lam jekún 'ándak derâhim ghêr'hu, áb'aç ußárrif'hu ḥálan; *sich Gold in kleine Münze wechseln lassen* اخذ صرافة الذهب مصاري áchads (jáchuds) ßarâfet ed-dáhab maßârī; — *v. n.* *siehe Abwechseln.*

Wechselnd *a.* متغير mutagháijir; قلاب qall‹ıb; — Wechselweise *adv.* بالدور bi'd-daur, bi'd-dáwr; بالمعاقبة bi'l-mu'âqabe.

Wechsler *s. m.* صراف ẞarrâf *pl.* în; صيرفي ẞáirafij *pl.* صيارفة ẞajârife *u.* ẞajârif.

Wecken *v. t. Einen aus dem Schlafe* فيق fájjaq, jufájjiq; نبه nábbah, junábbih; ايقظ âiqaç, *Aor.* يوقظ jûqiç; — Wecker *s. m.* منبه munábbih.

Weder – noch *conj.* لا – ولا lâ – wa-lâ: *ich mag weder diesen noch jenen* لا احب هذا ولا ذاك lâ ahúbb hâdsa wa-lâ hādsâk.

Weg *s. m.* طريق thariq *pl.* طرق thurq, طريقة tharîqe *pl.* طرقات thurqât; درب darb *pl.* دروب durûb; ثنية çanîjje, tanîjje *pl.* ثنايا tenâjā; *schmaler* سبيل sebil *pl.* سبل súbul; *gebahnter* سكة síkke *pl.* سكك sikak; *der gerade Weg* الطريق المستقيمة eth-tharìq el-mustaqîme, درب قوام darb qawâm; *der kürzeste Weg* درب قاطع darb, qâthi', الدرب الاقصر ed-dárb el-áqẞar; *Umweg* لفة láffe; *wieviel Stunden Wegs?* مسيرة كم ساعة mesîret kâm sâ'e? *ein Weg von zwei Tagen* مسيرة يومين mesîret jōmên; *sich auf den Weg machen* اخذ دربه وراح áchads dárb'hu wa râḥ; نهض náhadh, jénhadh; *nach dem Wege fragen* سال عن الطريق sá'al (jés'al) 'an eth-tharîq; *Einen auf den rechten Weg bringen* دل على الطريق dall (jedúll) 'ála'th-tharîq; *den Weg verlieren* ضيع الدرب dhájja' (judhájji') ed-dárb; *ist dies der Weg nach Tripolis?* هذا هو شي طريق طرابلوس hâdsa hu'sch tharîq tharābulûs? *wohin führt dieser Weg?* الى اين ياخذ هذا الدرب íla ên jâchud hâdsa ed-dárb? لاين تهدي هذه السكة li-ên tá'hdī hâdsi es-síkke? *zeige uns gefälligst den Weg nach der Stadt* روينا من فضلك درب المدينة rawwi'nā min fádhlak darb el-medîne! *ist dieser Weg sicher?* فيه شي خوف في هذا الدرب fî'sch chôf fi hâdsa ed-dárb? *dieser Weg ist gesperrt, abgeschnitten* الطريق مسدود او مقطوع eth-tharîq mesdûd *od.* maqthû'a; *die Wege sind sicher* الطرق امان eth-thurq amân; — Weggeld *s. n.* مكس meks.

Wegen *praep.* بسبب bi-sábab; لاجل li-ádschl; من شان min schân; *deinetwegen* من شانك min schânak; *deines Vortheils wegen* لاجل خيرك li-ádschl chêrak; *des Regens wegen* بسبب المطر bi-sábab el-máthar.

Weggehen *v. n.* راح râḥ, jerûḥ; ذهب dsáhab, jédshab.

Wegjagen *v. t.* طرد thárad, játhrud.

Wegnehmen *v. t.* اخذ áchads, já'chuds *od.* jâchuds; شال schâl, jeschil.

Wegweiser *s. m.* دليل dalil *pl.*

ادلاء adíllā; مرشد múrschid *pl.* în.

Wegwerfen *v. t.* القى álqa, júlqī; رمى ráma, jármī; اخرج áchradsch, júchridsch.

Weh, Wehe *adv. wehe thun* وجع wádschiʿ, *Aor.* يجع jádscha, *vulg.* يوجع jûdschaʿ; اوجع áudschaʿ, jûdschiʿ: *der Kopf thut mir weh* يوجعني راسي jūdschá'nī râsī; — *interj. Wehe!* اه âh! ويح waih! *Wehe mir!* ويلى wáilī! الويل لى el-wáil lī! ويحى wáihī! — Wehen *s. f. in Kindesnöthen* مخاض michâdh, machâdh; طلق thalq; *in den Wehen liegen* مخض máchadh, jémchadh; تمخض temáchchadh, jetemáchchadh; طلق thúliq (*pass.*), júthlaq.

Wehen *v. n. Wind* هبّ habb, jehúbb; *Maghr.* نسف násaf, jénsif; *das Wehen des Windes* هبوب الريح hubûb er-rih.

Wehren, *sich v. r.* دافع عن نفسه dâfaʿ (judâfiʿ) ʿan náfs'hu.

Weib *s. n.* امراة imrât; *altes* عجوزة ʿadschûz, ʿadschûze *pl.* عجايز ʿadschâjiz; *s. Frau;* — Weibchen *s. n.* انثى únça *pl.* اناثى anâça *u.* اناث inâç; انثاية unçâje; —

Weiblich *a.* مؤنث mu'ánnaç.

Weich *a.* ليّن lájjin; رخو ráchu; ناعم nâʿim; طرى thárij; — Weichheit *s. f.* رخاوة richâwe; نعومة nuʿûme; طراوة tharâwe.

Weiche *s. f. Weichtheile* حالب hâlib *pl.* حوالب hawâlib; خنّ الورك chunn el-wírk.

Weichen *v. t. siehe Aufweichen.*

Weichen *v. n. zurückweichen* رجع لوراء rádschaʿ (járdschaʿ) li-wárā; انجر الى وراء indschárr (jendschárr) íla wárā; *nachgeben* طاوع من thâwaʿ (juthâwiʿ) min.

Weichlich *a.* مدلّل mudállal; مخنث muchánnaç; خنثى chúnça.

Weide *s. f. Futter* قوت qût; اكلة ákle; *Ort* مرعى márʿa *pl.* مراعى marâʿī; — *Baum, Salix* شجر الصفصاف schádschar eß-ßafßâf; *Trauerweide* صفصاف مستحى ßafßâf mustáhijj; *wohlriechende* خلاف, حلاف chalâf, halâf.

Weiden *v. n.* رعى الحشيش ráʿa (járʿa) el-haschîsch; ارتعى irtáʿa; jartáʿī; — *v. t.* رعى الغنم ráʿa el-ghánam; ارعى árʿa, júrʿī; *das Weiden* رعاية riʿâje; رعية ríʿaje.

Weigern, *sich v. r.* ابى ába, já'ba; *er hat sich geweigert, zu kommen* ابى ان يجى ába ann jédschī; — Weigerung *s. f.* اباء ibâ; مابات mābât.

Weihe *s. m. Vogel* باشق bâschiq *pl.* بواشق bawâschiq; شوحة schûhe; *siehe Falke;* — *s. f. Weihung der Priester* رسامة resâme; رسم resm; *pass.* ارتسام irtisâm; — Weihen *v. t.* رسم rásam, jársum; *geweiht werden* ارتسم irtásam, jartásim.

Weiher *s. m. siehe Teich.*

Weihkessel *s. m.* جرن الماء

المقدس dschurn el-mâ el-muqáddas.

Weihnachten *s. pl.* عيد ميلاد المسيح ʿaid mīlâd el-mesîḥ.

Weihrauch *s. m.* بخور bachûr *u.* bachchûr *pl.* بخاخير bachāchîr; لبان libân, *vulg.* كندر kúndur, كنك kúnnuk, قنق qúnnuq; — **Weihrauchfaſs** *s. n.* مبخرة míbchare *pl.* مباخر mebâchir; شورية schūríjje.

Weihwasser *s. n.* الماء المقدس el-mâ el-muqáddas; — **Weihwedel** *s. m.* مرشة miráschsche.

Weil *conj.* لأن li-ánn *mit Aff.* لأنك li-ánnak *weil du*, لأنه li-ánn'hu *weil er;* كون أن kaun ann; بحيث أن bi-ḥêç (ḥaiç) ann; من حيث أن min ḥêç ann; بسبب أن bi-sábab ann, *vulg.* لأجل ما li-ádschl mā; على شان ما ʿála schân mā; ليش أن lêsch ann; *Maghr.* علاش, عليش ʿalâsch, ʿalêsch; — *Begründende Hauptsätze (deutsch mit denn) unterscheiden sich im Arab. nicht von den begründenden Nebensätzen (mit weil, da): ich trinke den Wein gemischt, weil mir der lautere schadet (od. denn der lautere schadet mir):* اشرب النبيذ مخلوط بالماء لأن الخالص يضرني áschrab en-nebîd machlûth bi'l-mâ, li-ánn el-châliß jadhúrr-nī; *mir ist das Weintrinken (Kaffeetrinken) verboten, weil er mich nicht schlafen läſst* انا امتنعت من شرب النبيذ (من شرب القهوة) لأنه ما يخليني انام (لأنها ما تخليني انام) ána imtanáʿt min schurb en-nebîd (min schurb el-qá'hwe), li-ánn'hu mā juchallînī anâm (li-ánn'hā mā tuchallînī anâm); *die Aepfel haben keinen Geschmack, weil man sie nicht reif, sondern unreif abpflückt* التفاح ما له طعمة لأنهم ما يقطفوه مستوي لكن فج et-tuffâḥ mâ la-hú thúʿame, li-ánn'hum mā jaqthifûhu mustáwij lâkin feddsch; *du muſst dich dem Gebrauche fügen, weil du genöthigt bist im Lande zu bleiben* يلزم توافق العادة لأنك بدك تستقيم في هذه البلد jálzam tuwâfiq el-ʿâde, li-ánnak bíddak testaqîm fi hâdsi el-béled; *er kommt nicht, weil er krank ist* ما يجي شي بسبب انه مريض mā jédschī'sch bi-sábab ánn'hu marîdh.

Weile *s. f.* مدة múdde; مسافة زمان mesâfet zemân.

Wein *s. m.* خمر chamr, نبيذ nebîd; شراب scharâb; مدام mudâm; *alter Wein* نبيذ عتيق nebîd ʿatîq; *junger* ن حديث او جديد n. ḥadîç *od.* dschedîd; *trüber* ن غليظ او كدر n. ghalîç *od.* kédir; *klarer* ن صافي n. ßâfij; *süſser* ن حلو n. ḥélu, *sauerer* ن حامض n. ḥâmidh, *säuerlicher* ن مز n. muzz, *herber* ن قابض n. qâbidh, *bitterer* ن مر n. murr; *aromatischer* ن عطر nebîd ʿithr;

ungemischter, lauterer صرف n. ṣirf, خالص n. châliṣ; *gemischter* نبيد ممزوج او مخلوط بالماء nebîd memzûdsch *od.* machlûṭ bi'l-mâ; *leichter* خفيف n. chafîf; *schwerer* ثقيل n. ṯaqîl; *weifser* ابيض n. ábjadh; *gelber* اصفر n. áṣfar *(syrischer Goldwein); rother* احمر n. áḥmar; *Wein, der an der Sonne gegohren hat* نبيد مشمس nebîd muschámmas, *am Feuer* مطبوخ n. maṭbûch, *in grofsen Töpfen in der Erde vergraben* مدفون n. nebîd medfûn *(Berggren).*

Weinbau *s. m.* زراعة الكرم zerâ'et el-kérm; — Weinbauer *s. m.* كرام karrâm *pl.* în; زارع الكرم zâri' el-kerm; — Weinbeere *s. f.* عنب 'inab, 'énab *pl.* اعناب a'nâb; — Weinberg, Weingarten *s. m.* كرم kerm *pl.* كروم kurûm.

Weinen *v. n.* بكى báka, jébki; دمعت عينه dáma'et (tédma') 'áin'hu; *über etwas weinen* بكى على báka 'ála.

Weingeist *s. m.* روح العرق rûḥ el-'áraqij; — Weinhändler *s. m.* خمار chammâr; بياع نبيد bajjâ' nebîd; — Weinrebe *s. f.* Weinstock *s. m. siehe Rebe;* — Weintraube *s. f. siehe Traube.*

Weise *s. f. Art u. Weise* شكل schekl, schikl *pl.* اشكال eschkâl; وجه wadsch'h, wedsch'h *pl.* وجوه wudschûh; نوع nau' *pl.* انواع enwâ'; زى zajj, zejj; *nach orientalischer Weise* على زى الشرقيين 'ála zajj esch-scharqijîn; *auf jede Weise* بوجه ما كان bi-wádsch'h mā kân, كيف ما كان kêf mā kân; *auf übertriebene Weise* بنوع خارج عن القياس bi-nau' châridsch 'an el-qijâs.

Weise *a. u. s. m.* عاقل 'âqil *pl.* عقلاء 'úqalā *u.* عقال 'uqqâl; *gelehrt* حكيم ḥakîm *pl.* حكماء ḥúkamā.

Weisen *v. t. siehe Zeigen.*

Weisheit *s. f.* حكمة ḥíkme.

Weifs *a.* ابيض ábjadh, *fem.* بيضاء báidhâ, bêdhā *pl.* بيض bîdh; *pers.* سفيد sefîd; *die weifse Farbe* بياض bejâdh; *das Weifse im Auge* بياض العين bejâdh el-'áin; *weifse Haare* شيب schejb; *weifslich* متبيض mutebájjidh; *weifs schimmernd* اشهب áschhab, *fem.* شهبا schá'hbā *pl.* شهب schu'hb.

Weissagen *v. t.* تنبا tenábba, jetenábba; — Weissagung *s. f.* تنبية ténbije; *siehe Wahrsagen.*

Weifsbrot *s. n. feines* خبز رقيق chubz raqîq.

Weifsgerber *s. m.* دباغ جلد الغنم debbâgh dschild el-ghánam.

Weit *a. entfernt* بعيد ba'îd; *der Weinberg ist weit von der Stadt* الكرم بعيد عن المدينة el-kerm ba'îd 'an el-medîne; *weit von einander* الواحد بعيد عن الاخر el-uwâḥid ba'îd 'an el-

âchar; *weit gefehlt!* بعيد عن الحساب baʿîd ʿan el-ḥisâb *od.* الفرق بعيد el-fárq baʿîd; *von Weitem* من بعيد min baʿîd; *wie weit ist es von hier?* مقدار ايش بعيد من هنا miqdâr êsch baʿîd min hénne? *wie weit haben wir von hier nach Jerusalem?* مسيرة القدس قد ايش من هون mesîret el-qúds qadd êsch min hôn? ايش قد من هون الى القدس êsch qadd min hôn íla'l-qúds? *nicht weit* غير بعيد ghêr baʿîd; — *umfassend* واسع wâsiʿ; متسع muttásiʿ; *weite Aermel* اكمام واسعة ekmâm wâsiʿe; — *bei Weitem* بكثير bi-ketîr: *bei Weitem weniger* اقل بكثير aqáll bi-ketîr.

Weite *s. f. Umfang* وسع wúsʿa; سعة sáʿa; *Entfernung* بعد buʿd.

Weitläufig *adv.* بإطالة bi-ithâle; طويلا thawîlan; — Weitläufigkeit *s. f.* اطالة ithâle; طول الكلام thûl el-kalâm.

Weizen *s. m.* حنطة ḥintha; قمح qamḥ; *Weizengraupen* برغل búrghul.

Welcher, welche, welches *pron. relat.* الذى elládsī, *fem.* التى ellátī *pl.* الذين elladsin; *vulg. masc., fem. u. neutr., Sing. u. Plur.* اللى íllī; *neutr.* ما mâ; *der Elephant, welcher gröſser als das Pferd ist* الفيل الذى هو اكبر من الفرس el-fîl elládsī húa ákbar min el-fáras; *wie heiſst das Dorf, welches uns zunächst liegt?* ايش اسم القرية التى هى الاكثر قريبة لهنا êsch ism el-qárje, ellátī hîje el-áktar qarîbe li-hénne? *der Mann, welcher hier war* الرجل اللى كان حاضر er-râdschol íllī kân ḥâdhir; *das Mädchen, welches hier war* البنت اللى كانت حاضرة el-bint íllī kânet ḥâdhire; *die Leute, welche hier waren* الناس اللى كانوا حاضرين en-nâs íllī kânū ḥādhirîn; *die Waise, deren Mutter gestorben ist* اليتيم اللى قد ماتت امها el-jetîm íllī qad mâtet úmm'hā; *das Mädchen, deren Bruder gestorben ist* البنت اللى قد مات اخوها el-bínt íllī qad mât achûhā; *das Kind, dessen Vater sie getödtet haben* الولد اللى قتلوا ابوه el-wálad íllī qátalū abûhu; *der Kaufmann, welchem wir geschrieben haben* التاجر اللى كتبنا له مكتوب et-tâdschir íllī katábnā la-hú maktûb; *die Briefe, die wir geschrieben haben* المكاتيب اللى كتبناها el-mekātîb íllī katabnâhā; *das Haus, in welchem er wohnt* البيت اللى يسكن فيه el-bêt íllī jéskun fîhu; *die Leute, mit welchen wir Geschäfte haben* الناس اللى لنا شغل معهم en-nâs íllī la-nâ schughl máʿahum; *Jeder, der einen langen Bart hat* كل من له لحية طويلة kull men la-hú líhje thawîle; *es gibt unter den Thieren auch solche, welche keine Lunge haben* ومن الحيوانات ما ليس له رية wa min el-ḥaiwānât mā láisa la-hú rîje; *das Vor-*

züglichste was es gibt اعظم ما يكون á'çam mā jekûn; *der Betrag dessen, was im Beutel ist* مقدار ما فى الكيس miqdâr mā fi'l-kîs; *was ich dir geschrieben habe* اللى انا كتبته لك íllī ána katábt'hu lak. — *Drückt der Relativsatz eine bleibende Eigenschaft* (صفة ßífe) *aus, so bleibt im Arab. das Relativum aus: ein Fisch, dessen Farbe wie die des Goldes ist* سمك لونه كلون الذهب sámak lôn'hu ka lôn ed-dáhab; *Kennst du Jemand, der das machen kann?* تعرف احد يقدر يعمل هذا tá'rif áhad, jáqdir já'mal hâdsa? *Sterne, welche Schweife haben* كواكب لها اذناب kawâkib la-hâ ednâb; — *pron. interrog.* أىّ ájju, *vulg.* اى ejj, ê, اينا ênā: *welcher Mann?* اى رجل ê râdschol? *welches Pferd wollen Sie?* اينا فرس تريدها ênā fáras turíd'hā? *welcher davon ist der Beste?* ايهم احسن éjj'hum (ájjuhum) áhsan? اينا هو الاحسن ênā húa el-áhsan?

Welk *a.* ذبلان deblân; ذابل dâbil; نلشف nâschif; يابس jâbis; — Welken *v. n.* ذبل dábal, jédbul; نشف náschif, jénschaf.

Welle *s. f.* موج maudsch, môdsch *pl.* امواج emwâdsch.

Welt *s. f.* دنيا dúnjā; عالم âlem; *am Ende der Welt* فى اخر الدنيا fi âchir ed-dúnjā; *O Herr der Welten!* يا رب العالمين jâ rabb el-'ālemîn! — Weltlich *a.* دنيوى, دنياوى dunjâwij, dúnjawij; — Weltgegenden *s. f. pl. die vier* الخوافق el-chawâfiq; اربعة اقطار الدنيا árba'et aqthâr ed-dúnjā; *die beiden W. (Ost u. West)* الخافقان el-chāfiqân; — Welttheil *s. m.* قسم الدنيا qism ed-dúnjā: *die fünf Welttheile* خمسة اقسام الدنيا chámset aqsâm ed-dúnjā.

Wem, Wen *siehe Wer.*

Wendekreis *s. m.* دايرة الانقلاب dâjiret el-inqilâb; مدار medâr; *des Krebses* مدار السرطان medâr es-sarathân; *des Steinbocks* مدار الجدى medâr el-dschédij.

Wenden *v. t.* ادار adâr, judîr; لفت láfat, jálfit; قلب qállab, juqállib; *ein Schiff* حول المركب háwwal (juháwwil) el-márkeb; *sein Pferd* لوى عنان فرسه láwa (jálwī) 'inân fáras'hu; *Einem den Rücken* اعطاه ظهره a'thâ'hu dhá'hr'hu; — *sich v. r.* دار dâr, jedûr; اندار indâr, jendâr; تلفت teláffat, jeteláffat; مال mâl, jemîl: *wende dich rechts* مل الى اليمين mil íla'l-jemîn; *sich rechts und links wenden* تلفت يمين وشمال teláffat jemîn wa schemâl; — Wendung *s. f.* دورة daure, dáwre, dôre; تحويل tahwil; لفتة láfte; التفات iltifât; *des Kopfes* تلفيت taläfît; *zur Seite* ميل mejl; *sehen wir, welche Wendung die Sache nimmt* نشوف

كيف يتحول الامر neschûf kêf jetaḥáwwal el-ámr.

Wenig *a.* شُوَيَّة schuwájje, شوى schuwáj; قليل qalil; *ein wenig Butter* شويّة زبدة schuwájje zúbde; *wenige Menschen* قليل من الناس qalîl min en-nâs *ich habe wenig Geld bei mir* معى قليل من الفلوس او فلوس قليل ma'áï qalîl min el-fulûs *od.* fulûs qalil; *ein Weniges* شى قليل schê qalîl; *wenig fehlte, so hätte er mich umgebracht* لو لا قليل كان قتلنى láu-lā qalîl kân qátal'nī; *warte ein wenig!* اصبر شوية úßbur schuwájje! استنى قليل istánna qalil! — **Wenigstens** *adv. zum Mindesten* اقل ما يكون aqáll mā jekûn; اقل ما هناك aqáll mā honâk; *du brauchst wenigstens 100 Thaler* يلزمك اقل ما يكون الف ريال jálzamak aqáll mā jekûn alf rijâl.

Wenn *conj. mit dem Indikativ* ان in, ان كانْ in kân; اذا idsā; *nach* ان *u.* اذا *steht statt des Praesens das Praeteritum — aber nicht nach* ان لم in lám wenn nicht — : ان شا الله كل حاجة تصير in schā'llâh, kull ḥâdsche taßîr *wenn Gott will, geschieht Alles;* ان كان مريض in kân marîdh *wenn er krank ist;* ان كنت طالع برا البس طيب in kunt thâliʿ bárrā, ílbis thájjib *wenn du ausgehst, so kleide dich gut an;* ان كان ما صح لى غيره آخذ هذا in kân mā ßaḥḥ lī ghêr'hu, âchuds hâdsa *wenn mir kein anderer paſst, so nehme ich diesen;* ان كذبوا الا ان يخافوا من اليمين in kádsabū, íllā ann jachâfū min el-jemîn *wenn sie auch lügen, so fürchten sie doch wenigstens den Eid;* ان لم يرجع ماتت لا محالة in lám járdschaʿ, mâtet lâ maḥâle *wenn er nicht wiederkommt, so stirbt sie ohne Zweifel;* ان لم اهرب حبسونى in lám á'hrub ḥabasûnī *wenn ich nicht fliehe, so sperren sie mich ein;* — اذا كان الهوا ردى idsā kân el-háua rádij *wenn das Wetter schlecht ist;* — *wenn du ihm nur ein Wort sagst, so thut er es* اذا كلمته ولو كلمة يعمل ذلك idsā kallámt'hu wa láu kálime, jáʿmal dsâlik; — ان كان *mit Aor.:* ان كان تجى انت واحدك هو يغار in kân tédschī énte uwâḥiuak, húa jaghâr *wenn du allein kommst, so verirrt er sich;* ان كان بالحقيقة يصير مثل ما تقول in kân bi'l-ḥaqîqe jaßîr mitl mā taqûl *wenn es in Wahrheit so ist, wie du sagst;* ان كان ما تامن in kân mā tá'min *wenn du nicht traust;* — *mit Praeteritum:* ان كان ضربوك in kân dharabûk *wenn sie dich geschlagen haben.* — *In gewählterer Rede wird der Nachsatz durch* ف fa, fe *und eingeleitet: wenn du kommst, so schlieſse die Thüre!* اذا جيت فاغلق الباب idsā dschît, fa íghliq el-bâb; *wenn du willst, so führe ich dich*

zu einem Eselvermiether ان شيت فانا ادلك على مكاري in schit, fa-ána adúllak ʿála mukârī; *siehe So;* — *vulg.* لما lámmā, متى máta, *siehe Wann; wenn dein Rock alt wird, so kaufe dir einen andern* لما يعتق ثوبك اشترى لك غيره lámmā jáʿtaq çôbak ischtárī lak ghêr'hu; *wenn sie wissen, dafs Einer Geld hat, so lassen sie ihn sein Gut nicht geniefsen* متى عرفوا ان واحد صاحب مال ما يخلوه ياكل رزقه máta ʿárafū ann uwáḥid ßâḥib mâl, mā juchallûhu jâkul rízq'hu; — *Wenn mit dem Conjunctiv:* لو lau: *wenn ich es hätte, so würde ich es euch nicht verweigern* لو كان عندى ما كنت اعزه عنكم lau kân ʿándī mā kunt aʿízz'hu ʿánkum; *er könnte mir diesen Gefallen thun, wenn er wollte* هو يقدر على ذلك المعروف لو شاء húa jáqdir ʿála dsâlik el-maʿrûf, lau schâ; *wenn ich es gewufst hätte, wäre ich nicht gekommen* لو كنت اعلم ما كنت شي جيت lau kunt áʿlam, ma kunt'sch dschît; *es wäre besser, wenn du es nicht so gemacht hättest* احسن لو كان ما عملت شي هكذا áḥsan lau kân mā ʿamált'sch hâkadsā; — *wenn doch! o wenn doch!* يا ليت jā láita! يا ريت jā ráit! يا ريت كانت تنكسر رجلى وما كنت اروح الى هونيك jā ráit kânet tenkásir rídschlī wa mā kunt arûḥ íla honîk! *o wenn ich doch lieber einen Fufs gebrochen hätte und wäre nicht hierher gekommen!* — *Mit Suff.:* يا ريتنى كنت اعرف jā ráitanī kunt áʿrif *o wenn ich doch wüfste!*

Wer *pron. relat.* من man, men; الذى elládsī, *vulg.* اللى íllī; *Wer sich geduldet, der erreicht (seinen Zweck)* من صبر نال men ßábar nâl; *wer seinem Bruder eine Grube gräbt, fällt selber hinein* من فحت بير لاخيه وقع فيه men fáchat bîr li-achîhi (*vulg.* achûhu) wáqaʿ fîhi; *wessen Zunge süfs ist, der hat viele Brüder* من عذب لسانه كثر اخوانه men ʿádsub lisân'hu, káçur echwân'hu; *ein Mann ist, wer ein treffendes Urtheil hat* الرجل من له راى صايب er-râdschol men la-hú râï ßâjib; *wer tödtet, der stirbt am Galgen* اللى يقتل يموت مشنوقا íllī jáqtul jemût meschnûqan; — *neutr.* Was: ما mâ, اللى íllī; *siehe Welcher;* — Wer? *pron. interrog.* من man, men, *vulg.* min *u.* مين mên, min, *u.* منو menû (*für* من هو men húa); *wer ist dort?* مين هناك mîn (mên) honâk? *wer ist dieser Mann?* من هو الرجل mîn húa er-râdschol? *wer ist diese Dame?* من هى الست mîn híje es-sitt? *wer ist dieser?* منو هذا menû hâdsa? *wen hast du gesehen?* شفت مين schuft mîn? *wessen Haus ist dies? od. wem gehört dies Haus?* لمين البيت دا li-mên el bêt da?

Maghr. دى مين البيت di-mên el-bêt?

Werden *v. n. u. Hilfszeitwort* صار ßâr, jaßîr; *schliefslich werden (als letztes Ergebnifs)* رجع rádscha', járdscha'; طلع thála', játhla'; بقى báqa, jébqā: *was ist aus ihm geworden?* ايش صار فيه أو منه ésch ßâr fihu *od.* minhu? *er war arm und ist reich geworden* بعد ما كان فقير صار غنى bá'ad mā kân faqîr, ßâr ghánij; *wir sind jetzt deine Gäste geworden* قد صرنا اضيافك qad ßirnā adhjâfak; *es wird Friede zwischen ihnen werden* يصير الصلح بينهم jaßîr eß-ßúlh bên'hum; *wir werden reich werden* نصير اصحاب دراهم naßîr aßhâb derâhim; *er ist der grausamste aller Menschen geworden* رجع اقصى من كل الناس rádscha' áqßa min kull en-nâs; *manchmal wird der Schüler gelehrter als der Meister* يطلع بعض الاوقات التلميذ اعلم من معلمه játhla' bá'adh el-auqât et-talmîd á'lam min mu'állim'hu; *er ist durch seine Krankheit schwach geworden* بقى ضعيف بعد المرض báqa dha'îf bá'ad el-máradh; — *Christ werden* تنصر tenáßßar, jetenáßßar.

Werfen *v. t.* رمى ráma, jármī, *Imp.* ارمى írmi, *vulg.* írmī *pl.* ارموا írmū; *zu Boden werfen* القى او رمى الى الارض álqa (júlqī, *od.* ráma íla'l-ardh. لقح láqah, jálqah; *weithin schleudern* حذف hádsaf, jáhdsif; رشق ráschaq, járschuq; *wegwerfen* شلح schálah, jéschlah; طرح thárah, játhrah *u.* thárrah, juthárrih: *wirf (werfet) keinen Sand in's Wasser!* لا ترمى شى (لا ترموا شى) الرمل فى الماء lā tármī'sch (lâ tármū'sch) er-ráml fi'l-mâ! *thue Gutes und wirf's in's Meer!* اعمل خير وارميه فى البحر á'mel (i'mal) chêr wa-írmi'-hu fi'l-bahr! *er warf das Gefäfs zu Boden* القى الاناء من يده álqa el-inâ min jád'hu; *seine Augen auf etwas werfen* القى نظره على álqa náçar'hu 'ála; — *sich v. r. auf Einen* هجم على hádscham (já'hdschum) 'ála; وثب wáçab, jáçib; انحذف inhádsaf, jenhádsif; *sich Einem zu Füfsen werfen* ارتمى على رجليه irtáma (jartámī) 'ála ridschlêhu, ترامى على اقدامه terâma (jeterâma) 'ála aqdâm'hu.

Werft *s. f.* ترسخانة ters'chânc, *vulg.* ترسانة tersâne; ورشة wárschet merâkib. مراكب

Werg *s. n.* مشاق muschâq; قنب qánab; *zum Calfatern* مشاق القلفطة muschâq el-qálfathe.

Werk *s. n. Arbeit, That* عمل 'aml *pl.* اعمال a'mâl; شغل schughl *pl.* اشغال eschghâl; فعل fi'l *pl.* افعال ef'âl; *gutes Werk* فعل صالح fi'l ßâlih, ثواب çawâb; — *eines Schriftstellers* تصنيف taßnîf *pl.* تصانيف taßânîf, تاليف ta'lîf *pl.* ât; *Werke eines Dichters* ديوان شاعر dîwân schâ'ir.

Werkstatt *s. f.* معمل má'mal,

míʻmal *pl.* معامل maʻâmil; (كارخانه kār-chāné *pers., vulg.*:) كرخانة kerchâne; ورشة wárscbe *beim Bau.*

Werktag *s. m.* نهار شغل nehâr schughl.

Werkzeug *s. n.* آلة âle *pl.* الات ālât; *das gesammte W. eines Handwerkers* عدّة ʻúdde; *figürl.* واسطة wâsithe.

Wermuth *s. m.* ابسنتين absintîn, afsintin; دقن الشيخ dáqan esch-schêch; مامِيتا ma'mîta; صبر ʃábir, ʃabr.

Werth *s. m.* ثمن çáman, táman; قيمة qîme; قدر qádar; مقدار miqdâr; حقّ ḥaqq: *jede Sache hat ihren Werth* كل شى بجرز ثمن kull schê jáḥraz çáman; *gib mir den Werth der Waare in Baarem* اعطينى حقّ البضاعة بالنقد áʻthinī ḥaqq el-bidhâʻe bi'n-náqd; *dies hat keinen Werth, ist* Werthlos *a.* هذا ما له قدر وما قيمة hâdsa mâ la-hú qádar wa mâ qîme; *siehe Preis.*

Wesen *v. n. Seiendes* كاين kâjin *pl.* كاينات kājinât; موجود maudschûd *pl.* موجودات maudschūdât; *das Wesen einer Sache* ذات الشى dsât esch-schê; ماهية māhîjje.

Wesentlich *a.* ذاتى dsâtij; مقوم muqáwwim; اصلى áʃlij; ضرورى dhurûrij; *sage mir das Wesentlichste davon* احكى الزبد íḥkī ez-zóbed.

Weshalb, Weswegen *adv. siehe Warum.*

Wespe *s. f.* زنبور zumbûr *pl.* زنابير zenābîr, *vulg.* دبور dubbûr; زنبوط zumbûth; — Wespennest *s. n.* بيت الزنابير bêt ez-zenābîr.

West, Westen *s. m.* غرب gharb; مغرب mághreb, mághrib; — Westlich *a.* غربى ghárbij; — Westwind *s. m.* (ريح) الغربى el-ghárbij.

Wette *s. f.* رهان rihân; تراهن terâhun; — Wetten *v. a. mit Einem* تراهن معه terâhan (jeterâhan) máʻa'hu; راهنه râhan-(jurâhin-)hu; تشارط مع teschârath máʻa; *Maghr.* تخاطر tachâthar; *wettest du mit mir?* تتراهن معى teterâhen maʻáï! *um was wetten wir?* على ايش نتراهن ʻála èsch neterâhan? *ich wette das Doppelte gegen dich* اتراهن معك قدّه وطريقين aterâhan máʻak qádd'hu wa tharīqên; *ich habe 1000 P. gegen 100 gewettet* تراهنت معه من الف قرش الى مية terāhánt máʻa'hu min alf qirsch íla mîje.

Wetteifer *s. m.* غيرة ghaíre; مغايرة mughâjare; *gegenseitiger* تغاير taghâjur; — Wetteifern *v. n. mit Einem* غايره ghâjar-(jughâjir-)hu; *unter einander* تغاير taghâjar, jetaghâjur; *sie wetteifern in Anstrengung* اجتهدوا مغايرة فى بعضهم jedschtâhidū mughâjaret fi báʻdh'hum.

Wetter *s. n.* هواء hawâ, *vulg.* háwā,

háua; طقس thaqs; وقت waqt; *Maghr.* حال hâl; *wie ist das Wetter?* الهوا ازى el-háua azájj? كيف الطقس kêf eth-tháqs? كيف الوقت kêf el-wáqt? *es ist schönes Wetter* الهوا لطيف el-háua lathîf; الطقس كويس eth-tháqs kuwájjis; الحال مليح el-hâl melîh; *es ist heiteres W.* الدنيا صحو ed-dúnja ßahw, الطقس صاحى eth-tháqs ßâhî; *das W. klärt sich auf* الدنيا صحت ed-dúnja ßáhat; *es ist schlechtes W.* الهوا ردى el-háua rádij, الحال فاسد el-hâl fâsid, الدنيا صعبة ed-dúnja ßá'abe; *trübes W.* طقس مغيم thaqs mugháijam, دنيا مغيمة dúnja mugháijame; *das W. ist kalt* الهوا بارد el-háua bârid, الدنيا برد ed-dúnja bárd.

Wettrennen *s. n.* سباق (الخيل) sibâq (el-chêl); مسابقة musâbaqe; *das Wettpfand* سبقة súbqe, sábaq *pl.* سباق sibâq.

Wetzstein *s. m. siehe* Schleifstein.

Wichse *s. f.* بوية bôja, bûja *türk.*

Wichtig *a.* مهم muhímm; ثقيل çaqîl; عظيم 'açîm; *wichtige Sache* شى مهم schê muhímm; امر ثقيل amr çaqîl; *wichtige Geschäfte* مهمات muhimmât; — Wichtigkeit *s. f.* ثقل çiql, عظم 'uçm.

Wicke *s. f.* جلبان dschulbân; قرفال qurfâl; *schwarze* كرسنة kursénne; كشنى kúschna.

Wickeln *v. t.* لفلف láflaf, juláflif; برم bárram, jubárrim; فتل fáttal, jufáttil.

Widder *s. m.* كبش kebsch *pl.* كباش kibâsch *u.* اكباش ekbâsch.

Wider *praep. siehe* Gegen.

Widerlegen *v. t. Einen* نقض كلامه náqadh (jánqudh) kalâm'hu; ابطل قوله ábthal (júbthil) qôl'hu; غلطه فى كلامه ghállath-(jughállith-)hu fi kalâm'hu.

Widerlich *a.* مقرف múqrif; ممقوت memqût; كريه karîh.

Widernatürlich *a.* ضد الطبيعة dhidd (*v.* dhudd) eth-thabî'e.

Widerruf *s. m.* الرجوع فى الكلام er-rudschû' fi'l-kalâm; — Widerrufen *v. t.* رجع فى كلامه او من كلامه rádscha' (járdscha') fi kalâm'hu *od.* min kalâm'hu.

Widersacher *s. m. siehe* Gegner.

Widersetzen, *sich v. n. Einem* ضادد احدا dhâdad (judhâdid) áhadan; عارض 'âradh, ju'âridh; خالف châlaf, juchâlif; طلع له من خلاف thála' (játhla') la-hú min chilâf.

Widersprechen *v. a. Einem* ضادد احدا فى الكلام dhâdad (judhâdid) áhad fi'l-kalâm; ناقضه فى الكلام nâqadh-(junâqidh-)hu fi'l-kalâm; — *sich v. r.* ضادد بعضه dhâdad bá'adh'hu; خالف بعضه châlaf bá'adh'hu; — Widersprechend *a.* متضادد mutedhâdid; متناقض mutenâqidh; *beide Sätze widersprechen sich* القول الاول يبطل الاخر el-qaul

el-áwwal júbthil el-âchar; — Widerspruch *s. m.* مضادّة mudhâdade في الكلام fi'l-kalâm; مناقضة munâqadhe; مخالفة muchâlafe.

Widerstand *s. m.* مدافعة mudâfa'e; مقاومة muqâwame; صبر على βábr 'âla; — Widerstehen *v. n.* دافع عن نفسه dâfa' (judâfi') 'an náfs'hu; مانع mâna' (jumâni') 'an náfs'hu; *Einem* قاومه qâwam-(juqâwim-)hu; صبر على βábar (jáβbur) 'âla.

Widerwille *s. m.* كراهة karâhe; *mit Widerwillen od. Widerwillig adv.* كرها kár'han.

Wie *adv. der Vergleichung* كَ ka, ke *Praefix;* مثل miçl, mitl *od. Aeg.* زى zaj, zájj *mit Affixen; vulg.* كيف kêf; *Maghr.* بحال bi-hâl; *weifs wie der Schnee* ابيض كالثلج ábjadh ka't-táldsch; *der Unwissende ist wie der Blinde* الجاهل مثل الاعمى el-dschâhil mitl el-á'ma; *ein Mann wie du* رجل مثلك râdschol mitlak; *du bist nicht so gelehrt wie er* ما انتاش مثله في العلم mā entâ'sch mítl'hu fi'l-'ilm; *sie sind Alle Einer wie der Andere* كلهم مثل بعضهم kúll'hum mitl bá'adh'hum; *du bist wie ich* انت زيى énte zájjī, انت بحالى énte bi-hâlī; *ich bin nicht so stark wie du* ما انيش قوى زياك انت mâ anîsch qánij zajjâk énte; *in ganz Aegypten findest du keinen zweiten Mann wie ihn* لو درت ديار مصر كلها لا تلاقى زيه lau durt dijâr maβr kúll'hâ, lā tulâqī zájj'hu; *es ist Eins wie das Andere* هذا يكون كيف ذلك hâdsa jekûn kêf dsâlik; — *bei folgendem Zeitwort:* كما ka-mâ, كأنّ ka-ánn, مثل ما mítl mā, زى ما zájj mā: *wie man sagt* كما يقال ka-mâ juqâl, مثل ما يقولوا mitl mā jaqûlū; *wie ich bin, so bleibe ich* كاني كنت اكون ka'ánnī kunt akûn; *er ist, wie wenn er verrückt wäre* هو كانه بلا عقل húa ka'ánnahu bilâ 'aql; *wie der Herr, so der Diener* كما هو السيد كذا هو العبد ka-mâ húa es-sîd, kádsā húa el-'abd; *siehe So;* — *Gute wie Schlechte* ما بين طيب وردى mā bejn thájjib wa rádij; *Grofs wie Klein* ما بين كبار وصغار mā bejn kibâr wa βighâr; — *wie sehr! wie (gut) wir uns unterhalten haben!* يا ما انبسطنا jâ-mā inbasáthnā! *wie schnell er schreibt!* ما اسرع خطه mâ ásra' cháttli'hu! *wie er sich beeilt!* ايش قد يستعجل êsch qadd jestá'dschil! — *Wie? Fragewort:* كيف kejf, kêf; *Aeg.* ازى azájj; ازاى azâj; *Maghr.* (كيف شى) كيفاش kêfasch; *vulg. syr.* شلون schelôn? (اى شى لونه é'sch lôn'hu *was ist seine Farbe?*): *wie ist das Wetter?* الهوا ازى el-háua azájj? كيف الطقس kêf eth-tháqs? *wie befinden Sie sich?* ازاى حالك azâj hâlak? ازايك

azâjak? كيفكك كيف kêf kêfak? *Wie geht's?* ازاى الاحوال azâj el-ahwâl? *wie hat er das gemacht?* كيف صنع ذلك kêf ßánaʿ dsâlik? *ich weiſs nicht, wie die Sache gegangen ist* لا ادرى كيف جرى الامر lā ádrī, kêf dschára el-ámr; *ich will Ihnen sagen, wie es zugegangen ist* اقول لك كيف صار aqûl lak kêf ßâr; — *wie lang? wie alt? wie schwer ist er? wird übersetzt: welcher Betrag* (ايش قدر êsch qádar? قد ايش qadd êsch?) *ist seine Länge, sein Alter, seine Schwere?*: قد ايش طوله qadd êsch thûl'hu? ايش قدر عمره êsch qádar ʿúmr'hu? قد ايش وزنه qadd êsch wázn'hu? — *wenn du wüſstest, wie sehr ich den Geiz verabscheue!* لو تعرف قد ايش اكره البخل lau tiʿrif qadd êsch ákrah el-búchl! — *Wie lange?* الى متى íla máta? الى ايمتى íla émta? — *Wie oft?* كم مرة kâm márre?

Wiedehopf *s. m.* هدهد húd'hud; ابو الربيع âbu 'r-rabîʿ; *Maghr.* طير ابابيل thêr abābîl.

Wieder *adv.* من جديد min dschedîd; ثانى مرة tânī márre; *etwas wieder thun* عاد فعل ʿâd fáʿal, jaʿûd jéfʿal; — Wiederbringen *v. t.* رجع الى ráddschaʿ (juráddschiʿ) íla; عاد اخذ الشى الى ʿâd áchads (jaʿûd jâchuds) esch-schê íla; — Wiedergeboren *a.* مجدد mudscháddad; — Wiedergeburt *s. f.* تجديد tedschdîd; — Wiederherstellen *v. t.* اعاد الى ما كان aʿâd (juʿid) íla mā kân; *siehe Heilen*; — Wiederhergestellt *a. geheilt* مستعدل مزاجه mustáʿdal mizâdsch'hu, مطيب muthájjab; *er ist nocht nicht ganz wiederhergestellt* ما روق من مرضه mā ráwwaq min máradh'-hu; الى الان ما راق مزاجه íla 'l-ân mā râq mizâdsch'hu; — Wiederholen *v. t.* كرر kárrar, jukárrir; اعاد aʿâd, juʿîd; — Wiederholt *a.* مكرر mukárrar; معاد munʿâd; — Wiederholung *s. f.* تكرار tekrâr; اعادة iʿâde; — Wiederkäuen *v. a.* اجتر idschtárr, jedschtárr; نشور náschwar, junáschwir; *das Wiederkäuen* اجترار idschtirâr; — Wiederkäuer *s. m.* حيوان مجتر haiwân mudschtárr; — Wiederkehr *s. f. siehe Rückkehr*; — Wiedersehen *v. t.* عاد شاف ʿâd schâf, jaʿûd jeschûf; *ich habe ihn nicht wiedergesehen* ما عدت شفته mā ʿúdt schúft'hu; *ich hoffe Sie wiederzusehen* ان شاء الله نبقى نتواجه in schā'llâh nébqa netewâdschah *od.* نشوف وجهك فى خير ان شاء الله neschûf wádsch'hak fi chêr, in schā'llâh, *od.* الله يروينا وجهكم بخير allâh jurawwînā wádsch'h'kum bi-chêr.

Wiederum *adv. siehe Wieder.*

Wiege *s. f.* مهد ma'hd *pl.* مهود muhûd; *Hängematte* مرجيحة

mardschîhe; — Wiegen *v. t.* حزحز házhaz, juházhiz; مرجح márdschah, jumárdschih.

Wiegen *v. n.* وزن wázan, *Aor.* يزن jázin, *vulg.* يوزن jûzin; *der Flachs wiegt fünf Pfund* وزن (او ثقل) الغزل خمسة ارطال wazn (*od.* çiql) el-ghazl chámset arthâl.

Wiehern *v. a.* صهل ßáhal, jáßhal; حمحم hámham, juhámhim; *sich gegenseitig anwiehern* تصاهل taßâhal; *das Wiehern, Gewieher* صهيل الحصان ßahîl el-hißân; صهال ßuhâl; حمحمة hámhame.

Wiese *s. f.* مرج mardsch *pl.* مروج murûdsch.

Wiesel *s. n.* نمس nims *pl.* نموس numûs; ابن عرس ibn 'irs; عرسة 'írse; قرقدان qarqadân *pl.* قراقدين qarāqadîn.

Wieviel? *adv.* كم kâm; قدر ايش qádar ésch, ايش قد êsch qadd; *Maghr.* ايش حال êsch hâl; *wieviel sind Euer?* كم واحد انتم kâm uwâhid éntum? *wieviel hast du dafür gegeben?* كم وفيت ثمنه kâm wafét çáman'-hu? *wieviel Uhr ist es?* الساعة كم es-sâ'e kâm? *in wieviel Tagen?* في كم يوم fi kâm jôm? (*nach* كم kâm *steht die Einzahl des Subst.*); -- wieviele! *Ausruf* يا ما jâ mâ! كم وكم kâm wa kâm: *wieviele sind gestorben aus Mangel an Pflege!* يا ما في القبور من قلة المداراة jâ mâ fi'l-qubûr min qíllat el-mudârât! *wieviele Gefahren haben wir überstanden!* كم وكم من الاخطار خضناها! kâm wa kâm min el-achthâr chudhnâhā!

Wiewohl *conj. siehe Obgleich.*

Wild *a.* وحشي wáhschij; موحش muwáhhasch; *die Wilden* الهمل المتوحشين al-húmmal el-mutawáhhischin; *Thier, Pflanze* برّي bárrij; — *s. n.* وحش wa'hsch *pl.* وحوش wuhûsch; Wildpret *s. n.* صيدة ßáide, ßéde; — Wildnifs *s. f.* برية barrîjje *pl.* براري barârî; *siehe Wüste*; — Wildschwein *s. n.* خنزير بري chinzîr bárrij; حلوف hal-lûf *pl.* حلاليف halālîf.

Wille *s. m.* ارادة irâde; مراد murâd; مشية meschijje; *freier W.* ارادة مطلقة irâde múthlaqe, اختيار كلي ichtijâr kúllij; *guter W.* ارادة خير irâdet chêr; *böser W.* سوء نية sû nîjje; *aus freiem Willen, gutwillig* بطيبة خاطره bi-thîbet châthir'hu, من طيبه min thîb'hu, طوعا tháu'an; *wider Willen* بالغصب bi'l-gháßb, غصبا عنه gháßban 'án'hu.

Willfahren *v. n. Einem in etwas* طاوع احدا على شي thâwa' (juthâwi') áhad.. 'âla schéj..; سمح له ب sámah (jésmah) la-hú bi; راعى خاطره râ a (jurâ'î) châthir'-hu; — Willfährig *a.* مطاوع muthâwi'; — Willfährigkeit *s. f.* مطاوعة muthâwa'e.

Willkommen *s. m.* حسن الملاقاة husn el-mulāqât, ترحيب tarhîb; — *adj. Einem* مقبول عند maq-bûl 'and; *willkommener Gast*

ضيف عزيز او مرغوب dhêf ʻazìz *od.* marghûb. — *Man sagt zum Willkommen :* اهلا وسهلا á'hlan wa sá'hlan! (*Familiarität und Bequemlichkeit! d. i. thue, als ob du hier zu Hause seist*); *od.* اهلا بك á'hlan bak (bi-ka)! *Antw.* بكم bi-kúm! *od.* فيكم fìkum! — مرحبا márhaban! مرحبا بك márhaban bak! الف مرحبا alf márhaban! *Antw.* مرحبا بكم márhaban bi-kúm! *od.* مرحبتين marhabetên! — حلت البركة بقدومك hállet el-bárake bi-qudûmak! *od.* زارتنا البركة zâret'nā el-bárake! *Antw.* الله يبارك فيك allâh jubârik fìk! — السلامة es-salâme! *Antw.* الله يسلمك allâh jusállimak!

Willkür *s. f.* اختيار ichtijâr; تصريف taßrîf; تصرف taßárruf; *Macht* يد قوية jad qawìjje; *es steht in seiner W.* الامر في يده el-ámr fi jád'hu; *wir stehen in seiner W.* احنا تحت يده éhnā taht jád'hu; — **Willkürlich** *a.* اختيارى ichtijârij.

Wimper *s. f. siehe Augenwimper.*

Wind *s. m.* ريح rîh *pl.* رياح rijâh, ارواح arwâh *u.* اريـاح arjâh; اضطراب الهوا idhthirâb el-háua; *Lüftchen* هوا háwā, háua *pl.* اهوية á'hwije; *günstiger W.* ريح طيب rîh thájjib; ريح مواتى rîh muwâtij (mu'âtij); *widriger* ر مضادد r. mudhâdid; *heftiger* ر عاصف r. ʻâßif, ر ماكن r. mâkin; ر شديد r. schedîd; نوء nau *pl.* انوا enwâ; *der heiße, giftige Wind aus Arabien* سموم samûm; *der fünfzigtägige Wind in Aeg. vor der Nilüberschwemmung (Ende April bis Mitte Juni)* خمسين chamsîn; *es erhebt sich W.* ثار الهوا çâr (jaçûr) el-háua; *wir haben heftigen W. gehabt* حكمنا ريح عاصف hákam'nā rîh ʻâßif; *der W. hat sich gelegt* غلن الريح ghálan (jághlun) errîh; *glaubst du, daß unsere Fahrt stürmisch sein wird?* اتظن سفرنا يكون في نوء a-taçúnn séfer'nā jekûn fi nau? *die Zeit der Winde ist vorüber, und hoffentlich werden wir ruhiges Wetter haben* اوان النوء فات فان شاء الله يكون لنا طقس موات awân en-náu fât, fa-in schā'llâh jekûn la-nâ thaqs mawwât; — *siehe Sturm, Nord, Ost u. s. w.*

Winde *s. f.* ملوة, ملوى mílwa; *Garnwinde* محلة الغزل mihállet el-ghazl; *Blume* (زهرة) لفافة leffâfe; لفلافة laflâfe; غيارة ghajjâre.

Windel *s. f.* قماط qimâth *pl.* قمط qúmuth *u.* qimāthât; لفافة lefâfe *pl.* لفايف lefâjif; *ein Kind in Windeln wickeln* قمط qámath, jáqmuth *u.* qámmath, juqámmith.

Winden *v. t.* لفلف láflaf, juláflif; برم bárram, jubárrim; *Garn* حل الغزل hall (jahúll) el-ghazl; كوف káwwaf, jukáwwif; *in die Höhe* رفع ráfa, járfaʻ; — *sich v. r.* التف iltáff, jaltáff; تلوى teláwwa, jeteláwwa.

Windhund *s. m.* كلب سلوقى kelb salûqij; سلاقى sulâqij.

Windig *a.* ذو ريح dsû rîḥ, *fem.* ذات ريح dsât rîḥ; كثير الرياح ketîr er-rijâḥ.

Windstille *s. f.* غلينة ghalline (γαλήνη); هدو الريح húdu er-rîḥ; — *Windstill a.* هادى hâdī (ريح).

Windung *s. f.* تلوى taláwwī; التوا iltiwâ; *gewunden* متلوى mutaláwwī; ملتوى multáwī.

Wink *s. m.* اشارة ischâre; ومأ wám', wáma; *mit dem Auge* غمزة ghámze; — Winken *v. a. Einem* اومى اليه áuma (jûmī) ilêhu; *mit der Hand* اشار اليه بيده aschâr (juschîr) ilêhu bi'l-jád; *mit den Augen* غمزه بالعين ghámmaz-(jughámmiz-)hu bi'l-ʿáin.

Winkel *s. m.* زاوية zâwije *pl.* زوايا zawâjā; *rechter W.* زاوية قايمة zâwije qâjime; *spitzer* ز حادة z. ḥâdde; *stumpfer* ز منفرجة z. munfáridsche; *Ecke* قرنة qúrne *pl.* قرانى qarânī; ركن rukn *pl.* اركان arkân; *die Flinte steht im Winkel* البندقية فى الركن el-benduqîjje fi'r-rúkn; — Winkelig *a.* ذو زوايا dsû zawâjā; — Winkelmaſs *s. n.* مسطرة místhare; زاوية zâwije; — Winkelmesser *s. m.* منقلة mínqale.

Winter *s. m.* شتا schíta; — Winterlich *a.* شتوى schítawij.

Winzer *s. m.* زارع الكرم zâriʿ el-kérm; كرام karrâm.

Wipfel *s. m. eines Baumes* شوشة شجرة schûschet schádschare *pl.* شواشى schawâschī; راس râs *pl.* رؤوس ru'ûs.

Wir *pron. pers.* نحن náḥnu, na'ḥn, *vulg.* احنا éḥnā.

Wirbel *s. m. des Kopfes* يافوخ jāfûch; *im Wasser* دوار الماء dawwâr el-mâ, غوار ghawwâr; — Wirbelbein *s. n.* فقرة fáqre, fíqre *pl.* فقر fíqar, فقار fiqâr *u.* فقرات faqrât; خرزة cháraze; *die Rückenwirbel* فقرات الظهر faqrât edh-dháʿhr; خرز الظهر cháraz edh-dháʿhr; — *Wirbelsäule s. f.* سلسلة الظهر sílsilet edh-dháʿhr; — *Wirbelwind s. m.* زوبعة záubaʿe.

Wirken *v. t.* فعل fáʿal, jéfʿal; اشتغل ischtághal, jeschtághil; *auf Einen* عمل فيه ʿámal fîhu.

Wirklich *a.* حقيقى ḥaqîqij; *existirend* موجود maudschûd; — Wirklichkeit *s. f.* حقيقة ḥaqîqe; وجود wudschûd.

Wirksam *a.* فعّال faʿʿâl; — Wirksamkeit *s. f.* فاعلية fāʿilijje.

Wirkung *s. f.* فعل fiʿl, faʿal; مفعول mefʿûl *pl.* مفاعيل mefāʿîl; *keine W. ohne Ursache* لا فعل من غير سبب lâ faʿal min ghêr sábab.

Wirth *s. m. nicht Gast* مضيف mudhif, mudhájjif; صاحب الدار ṣâḥib ed-dâr; *einer Herberge* خانجى chândschi *pl.* ijje; صاحب خان ṣâḥib chân; صاحب مضيفة ṣâḥib mádhjafe;

منزلجى menzíldschi; فنادقى fenâdiqij; *Weinwirth* خمار chammâr; ميخانجى mejchânedschi.

Wirthschaft *s. f. häusliche* تدبير المنزل tedbîr el-ménzil; *Landw.* تدبير الفلاحة tedbîr el-felâhe.

Wirthshaus *s. n.* دار الضيافة dâr edh-dhijâfe; مضيف madhîf; *Weinhaus* خمارة chammâre *pl.* خمامير chamâmîr; ميخانة mejchâne; فندق fúnduq *pl.* فنادق fenâdiq; *siehe Gasthof.*

Wischen *v. t. siehe Abwischen.*

Wismuth *s. n. Metall* مرقشيثة القصدير marqaschíthet el-qaßdîr.

Wifsbegierde *s. f.* حب العلم hubb el-'ilm; حب التصنط hubb et-taßánnuth; رغبة rághbe; — Wifsbegierdig *a.* راغب râghib.

Wissen *v. t.* عرف 'áraf, já'rif; علم 'álim, já'lam; درى dára, jádrī; *weifst du, wo er wohnt?* تعرفشى فين هو ساكن tá'rif'sch fên húa sâkin? *ich weifs es nicht* ما انيش عارف mā anîsch 'ârif, لا ادرى lâ ádrī; *du weifst, dafs* معلومك ان ma'lûmak ann; *wenn ich nur wüfste, ob* يا ريتنى كنت اعرف ان ja ráitanī kunt á'rif in; *das ist Alles, was ich über die Sache weifs* هذا اخر علمى بالامر hâdsa âchir 'ílmī bi'l-ámr; — *das Wissen s. n.* علم 'ilm; *mit meinem Wissen* بعلمى bi-'ílmī; *ohne mein W.* من غير معرفتى min ghêr má'rifetī.

Wissenschaft *s. f.* علم 'ilm *pl.* علوم 'ulûm; فن fenn *pl.* فنون funûn; *die Zweige der W.* فنون العلوم funûn el-'ulûm; — Wissenschaftlich *a.* علمى 'ílmij.

Wittern *v. t. siehe Riechen.*

Witterung *s. f. siehe Wetter.*

Witthum *s. n.* ارث الامراة لزوجها irç el-imrât li-záudsch'hā; صداق ßadâq.

Witwe *s. f.* ارملة ármale; Witwer *s. m.* ارمل ármal *pl.* ارامل arâmil.

Witz *s. m. Witzwort* ملحة múlha *pl.* ملح múlah; هزل hezl.

Wo *adv. relat. der Ort, wo du wohnst* المحل اللى انت ساكن فيه el-mahâll, íllī énte sâkin fîhu; — *Fragewort* اين (áina) ejn, ên; فى od. فين fejn, fên? *wo wohnst du?* فين انت ساكن fên énte sâkin? *wo bist du?* فينك fênak? اين انت ên énte?

Woche *s. f.* جمعة dschúm'a *pl.* جمع dschúma'; اسبوع usbû'a *pl.* اسابيع asābî'; *letzte W.* الجمعة الماضية el-dschúm'a el-mâdhije; *nächste W.* الجمعة الاتية el-dschúm'a el-âtije; *die Wochentage* ايام الجمعة ajjâm el-dschúm'a.

Sonntag	الاحد	el-áhad
Montag	الاثنين	el-etnên
Dienstag	الثلاثة	et-telâte
Mittwoch	الاربعة	el-árba'e
Donnerstag	الخميس	el-chamîs
Freitag	الجمعة	el-dschúm'a
Samstag	السبت	es-sábt

Wochen *s. f. pl. siehe Kindbett;* — Wöchnerin *s. f. siehe Kindbetterin.*

Wodurch *adv. durch welches Mittel?* باى واسطة bi-ê wâsithe?

Woge *s. f.* موج maudsch, môdsch *pl.* امواج emwâdsch; *das Gewoge des Meeres* تلاطم الامواج telâthum el-emwâdsch; — Wogend *a.* متلاطم بالامواج mutelâthim bi'l-emwâdsch.

Woher *adv.* من اين min ên? *woher kommt ihr?* من اين تجوا min ên tédschû? من اين الطريق min ên eth-tharîq; — *der Ort, woher ich komme* الموضع اللى انا جاى منه el-máudha' íllî ána dschâî minhu.

Wohin *adv.* الى اين íla ên? لاين li-ên, *vulg.* لوين 'lawên, فين fên? *wohin gehst du?* الى اين رايح انت íla ên râjih énte? *vulg.* رايح فين انت râjih fên énte? *wohin führt dieser Weg?* الى اين يأخذ هذا الدرب íla ên jâchud hâdsa ed-dárb?

Wohl *adv. sehr wohl!* قوى مليح qáuij melîh; حسنا húsnan; *schlafen Sie wohl!* نـاموا على خير nâmû 'ála chêr! *befinden Sie sich wohl?* انتم مبسوطين او مرتاحين éntum mebsûthîn? od. murtâhîn? *Gott Lob, ganz wohl* الحمد لله بخير وعافية el-hámd li'llâh, bi-chêr wa 'âfije; — *wohl bekomm's! (beim Trinken)* هنيا لك hanijjan lak! *Antw.* هناك الله hannâk allâh *od.* الله يهنيك allâh juhannik! — *zu Einem, der aus dem Bade kommt:* نعيما na'îman! *Antw.* الله ينعم عليك allâh jún'im 'alêk! — *das* Wohl *s. n.* خير chair, chêr; سلامة salâme; *das öffentliche Wohl* منفعة الشعب ménfa'et esch-schá'ab; *dies geschieht zu eurem Wohl* هذا من شان خيركم hâdsa min schân chêr'-kum; — Wohlbefinden *s. n. körperliches* عافية 'âfije; راحة râhe; هنا hánâ; — Wohlfahrt *s. f.* خير chêr; سعادة sa'âde.

Wohlfeil *a.* رخيص rachîß; — Wohlfeilheit *s. f.* رخص ruchß.

Wohlgeboren *a. an Se. Wohlgeboren den Herrn N. N.* الى جناب حضرة السيد فلان íla dschenâb hádhret es-sîd fulân.

Wohlgeruch *s. m.* رايحة râjihe *pl.* روايح rawâjih; *Parfüm* طيب thîb *pl.* اطياب athjâb; عطر 'ithr, 'uthr.

Wohlklang, Wohllaut *s. m.* عذوبة نغم 'adsûbet nágham; الحان alhân; *wohlklingende Stimme* صوت شجى ßôt schédschij.

Wohlsein *s. n. siehe Wohl.*

Wohlthat *s. f.* خير chêr; عرف 'urf; معروف ma'rûf; احسان ihsân; جميل dschemîl; نعمة ni'ame *pl.* نعم ni'am; — Wohlthäter *s. m.* Wohlthätig *a.* فاعل الخير fâ'il el-chêr; محسن الى múhsin íla; منعم على mún'im 'ála; ولى النعم wálij en-ní'am; — Wohlthätigkeit *s. f.* فعل الخير fi'l el-chêr; جود dschûd; احسان ihsân.

Wohlwollen *s. n.* حسن اللفتة husn el-láfte; — Wohlwollend *a.* خير chájjir.

Wohnen *v. n.* سكن sákan, jéskun; *wo wohnt er?* فين هو ساكن fên húa sâkin? *er wohnt auf dem Lande* يسكن فى الضيعة jéskun fi'dh-dhêʿa; — Wohnort, Wohnsitz *s. m.*, Wohnstätte *s. f.* Wohnung *s. f.* مسكن mésken *pl.* مساكن mesâkin; محل اقامة mahâll iqâme.

Wölben *v. t.* قبى qába, jáqbī; عمل قبة ʿámal (jáʿmal) qúbbe; — Wölbung *s. f.* قبة qúbbe *pl.* قبب qúbab; قوصرة qáuſare.

Wolf *s. m.* ذيب dib *pl.* ذياب dijâb; *f.* ذيبة dîbe; سرحان sirhân; — Wolfsmilch *s. f.* *Pflanze, Esula* شبرم schébrem.

Wolke *s. f.* سحابة sahâbe, *coll.* سحاب sahâb; غمامة ghamâme, *coll.* غمام ghamâm; ضبابة dhabâbe; *Wolken verdunkeln die Sonne* الغيم حجب نور الشمس el-ghêm hádschab nûr esch-schéms; — Wolkenbruch *s. m.* زخة مطر záchchet máthar.

Wolle *s. f.* صوف ſûf *pl.* اصواف aſwâf.

Wollen *v. t.* اراد arâd, jurîd, *vulg.* راد râd, jerîd; شاء schâ, jeschâ: *was willst du?* ايش تريد êsch turîd? ايش بدك êsch bíddak? *welches Buch wollen Sie?* اينا كتاب تريده ênā kitâb turîd'hu? *ich will den Kranken besuchen gehen* اريد اروح ازور المريض urîd arûh azûr el-marîdh; *wenn du willst* اذا اردت او ردت ídsa arádt *od.* radt; ان شيت in schît; *so Gott will* ان شاء الله in schā'llâh; *verlange was du willst* اطلب ما شيت úthlub mā schît; *wie du willst* على كيفك ʿála kêfak, على خاطرك ʿála châthirak; — *begehren* اشتهى ischtáha, jeschtáhī. *Man sagt einem Bettler etc.: Was willst du?* انت عايز اى énte ʿâjiz ê? *od.* عاوز اى انت ʿâwiz ê énte? *Antw.* انا عايزك طيب يا خواجة ána ʿâjizak thájjib, jā chawâdsche *ich wünsche dich gesund, o Herr!*

Wollhändler *s. m.* بياع صوف bajjâʿ ſûf; — Wollig *a.* عليه صوف ʿalêhu ſûf; — Wollicht *a.* كثير الصوف ketír eſ-ſûf.

Wollust *s. f.* لذة léddse *pl.* لذات leddsât; تلذذ teláddsuds; شهونة schá'hwane; — Wollüstig *a.* متلذذ muteláddsids; متنعم mutenáʿʿim; شهوانى scha'hwânij.

Womit *adv.* باى واسطة bi-ê wâsithe? باى شى bi-êsch?

Woraus *adv.* من اى شى (min ájji schéjⁱⁿ) min êsch?

Wort *s. n.* كلمة kálime, *vulg.* kílme *pl.* كلمات kalimât *u.* كلم kálim; لفظة láfçe *pl.* الفاظ alfâç; *Ausspruch* قول qaul, qôl *pl.* اقوال aqwâl; *leere Worte* كلام فراغ kalâm farâgh; *das Wort Nein* كلمة لا kálimet lâ; *Wort für Wort, Wörtlich adv.* كلمة بكلمة kálime bi-kálime; *das Wort verlangen* طلب الاذن للتكلم

طلب الاذن للتكلم thálab el-ídsn li't-tekállum; *auf mein Wort!* في ذمتي fi dsímmetī; *siehe Versprechen.*

Wörterbuch *s. n.* قاموس اللغة qāmûs el-lóghat *pl.* قواميس qawāmîs; كتاب لغة kitâb lóghat.

Wortspiel *s. n.* نقط naqth *pl.* انقاط anqâth; نكتة núkte.

Wovon *adv.* من اي min ê? *relativ* اللي ـ منه ílli — mínhu.

Wozu *adv.* لاى شي li-êsch?

Wucher *s. m.* ربا ribâ, rubâ; مرابات murābât; مرابحة murâbahe; — Wuchern *v. a.* رابى râba, jurâbī; — Wucherer *s. m.* مرابى murâbī; مرابح murâbih.

Wuchs *s. m.* ازدياد izdijâd; *Figur* قامة qâme; طول thûl.

Wühlen *v. a.* نبش nábasch, jénbusch; *in der Erde* حفر háfar, jáhfir.

Wund *a.* مجروح medschrûh; منقحط munqáhith; *Lastthier* معقور ma'qûr; معقر mu'áqqar; عقير 'aqîr; *wund machen* عقر 'áqqar, ju'áqqir: *der Rücken des Pferdes ist wund vom Sattel* ظهر الفرس معقر dha'hr el-fáras mu'áqqar; عقر السرج ظهر الفرس 'áqqar es-sárdsch dha'hr el-fáras.

Wundarzt *s. m.* جرّاح dscharrâh *u.* جرائحي dscharâjihij *pl.* íjje; — *Wundarzneikunst s. f.* علم الجراحة 'ilm el-dschirâhe.

Wunde *s. f.* جرح dscharh *pl.* جروح dschurûh, dschurūhât *u.* اجراح edschrâh; *leichte W.* جرح لطيف او سالم dscharh lathîf *od.* sâlim; *schwere* ج بالغ dsch. bâligh; *er hat einige Wunden erhalten* انجرح بعض الجروحات indscháraḣ bá'adh el-dschurūhât.

Wunder *s. n.* معجزة mú'dschize *pl.* ât; اية âje *pl.* ājât; عجيبة 'adschîbe *pl.* عجايب 'adschâjib; اعجوبة a'dschûbe *pl.* اعاجيب a'ādschîb; — Wunderbar *a.* عجيب 'adschîb.

Wundern, *sich v. r. siehe Verwundern.*

Wunsch *s. m.* منية múnje *pl.* منى múna; تمنى temánnī; مرام merâm; مطلوب mathlûb; مراد murâd; — *nach Wunsch* على المراد 'ála'l-murâd; — Wünschen *v. t.* تمنى temánna, jetemánna; اشتهى ischtáha, jeschtáhī; طلب thálab, játhlub: *du hast nicht die Eigenschaften, die er wünscht* ليس فيك ما تمناه láisa fîk mā temannâhu; *ich wünsche, dass Sie mir die Ehre ihres Besuches schenken* المامول من افضالكم ان تشرفوا محلنا el-ma'mûl min afdhâlkum ann tuschárrifū maháll'nā; *das Gewünschte werde ich Ihnen zuschicken* فالمطلوب نرسله اليكم fa'l-mathlûb núrsil'hu ilêkum; *Einem guten Morgen wünschen* صبحه ṣábbah-(juṣábbih-)hu; *ein glückliches Fest wünschen* عايد عليه 'âjad (ju'âjid) 'alêhu.

Würde *s. f.* هيبة héjbe; وقار waqâr; *Stellung* قيمة qîme; عظمة ʻúçme; *siehe Amt, Rang.*

Würdig *a. einer Sache* مستحق mustahíqq; مستاهل mustá'hil; *würdiger Mann* رجل فاضل râdschol fâdhil.

Wurf *s. m.* رمية rámje; حذفة hádsfe; *Steinwurf* رمية حجر rámjet hádschar.

Würfel *s. m. Cubus* كعب káʻab *pl.* كعاب kiʻâb *u.* كعوب kuʻûb; *zum Spielen* زاقة zâqe; — Würfelförmig *a.* مكعب mukáʻʻab.

Wurfspiefs *s. m.* حربة hárbe.

Wurm *s. m.* دود dûd *coll., ein W.* دودة dûde *pl.* ديدان dīdân; سوس sûs *coll., ein W.* سوسة sûse; *in Kleidern, Büchern* عث ʻuçç, عثة ʻúççe; *von Würmern zernagt* مسوس musáwwas, معثث muʻáççaç; *Regenwurm* علق الجنابن ʻálaq el-dschenâjin; خراطين charāthîn; *Kind, das Würmer hat* ولد مدود wálad mudáwwad; *Wurmmittel* دواء نافع للدود dawâ nâfiʻ li'd-dûd.

Wurst *s. f.* منبار membâr; سجق súdschuq; شلشيش schelschîsch.

Würze *s. f.* تتبيل tetbîl; توبل táubal, تابل tâbil *pl.* توابل tawâbil; حباق híjâq; *siehe Gewürz*; — Würzen *v. t.* تبل tábbal, jutábbil; توبل táubal, jutáubil; حيق hájjaq, juhájjiq.

Wurzel *s. f.* عرق ʻirq *pl.* عروق ʻurûq; جذر *vulg.* جدر dschidr, dschedr *pl.* جذور dschudûr, *vulg.* شرش schursch, schirsch; *Ursprung* اصل aßl *pl.* اصول ußûl; *Quadrat- u. Cubikwurzel* جذر dschidr.

Wüst *a.* قفر qafr; وعر wáʻir; مدشر mudáschschar; *Stadt* مدينة خاربة medîne châribe.

Wüste *s. f.* برية barrîjje *pl.* برارى barârī; بادية bâdije *pl.* بوادى bawâdī; قفر qafr *pl.* قفار qifâr; قفرة qáfre; *die afrikanische W.* صحرا ßáhrā *pl.* صحارى ßahâra; *zwischen Aegypten u. Syrien* برية التيه barrîjjet et-tî'h; *die syrische* برية الشام barrîjjet esch-schâm, الشامية esch-schāmîjje; *W. von Bagdad* جول tschôl, tschol *türk.*, *vulg.* شول schôl; *die nord- u. ostarab. Wüstengürtel* نفود nufûd; *die südarabische W.* دهنا dá'hnā.

Wuth *s. f.* غضبة ghádabe; سعرنة sáʻrane; هيجان hejedschân; *Hundswuth* كلب kéleb; — Wüthend *a.* غضبان ghadhbân; سعران saʻrân; هايج hâjidsch; *Hund* كلبان kelbân.

X

Xanthium *s. n. Pflanze* بادنجان ترياقي bādindschân tirjâqij.

Xylograph *s. m.* نقاش في الخشب naqqâsch fi'l-cháschab.

Y

Ysop *s. m. Pflanze* زوفا يابس záufā jâbis.

Z

Z *der fünfundzwanzigste Buchstabe des Alphabets* الحرف الخامس والعشرين من حروف الف باء el-harf el-châmis wa'l-'aschrìn min hurûf élif-bâ.

Zacken *s. m.* سن sinn, *ein Z.* سنة sínne *pl.* اسنان esnân; — Zackig *a.* مسنن musánnan; مضرس mudhárras.

Zäh *adj.* ماكن mâkin; عاسى 'âsī; جلدى dschíldij; *Flüssigkeit* لزج lázidsch.

Zahl *s. f.* عدد 'ádad *pl.* اعداد a'dâd; عدة 'idde; *die Bewohnerzahl Aegyptens* عدد اهل بر مصر 'ádad a'hl barr maßr; *Schriftzeichen* رقم raqm *pl.* ارقام arqâm; *die arabischen (indischen) Zahlzeichen* رقم هندى raqm híndij.

Zahlbar *a.* يدفع jádfa'; يندفع jendáfi'.

Zahlen *v. t. siehe* *Bezahlen.*

Zählen *v. t.* عد 'add, ja'ídd; حصى háßa, jáhßī; حسب hásab, jáhsab; *das Zählen* عد 'add, تعديد ta'dìd; حساب hisâb.

Zähler *s. m. Arithm.* بسط basth.

Zahllos *a.* لا يعد ولا يحصى lâ ju'ádd wa lâ júhßa.

Zahlreich *a.* عديد 'adîd; كثير ketir.

Zahlung *s. f.* دفع dáf'a, déf'a; *der Schulden* ايفاء او قضاء الديون īfâ *od.* qadhâ ed-dujûn; — Zahlungsfrist *s. f.* -termin *s. m.* ميعاد mi'âd, اجل ádschal; — Zahlungsfähig *a.* قادر على الوفاء qâdir 'ála'l-wafâ; -keit *s. f.* مقدرة máqdare; — Zahlungsunfähig *a.* مفلس múflis; معسر mú'sir; *siehe* *Bankerott.*

Zahlwort *s. n.* عدد 'ádad *pl.* اعداد a'dâd.

Zahm *a. Thier* انيس anîs; مؤلف mu'állaf, muwállaf; مانوس ma'nûs; مطبع muthábba'; جوى dscháwwij; *zahmer Hase, Kaninchen* ارنب جوى árnab dscháwwij; *zahm werden* تانس ta'ánnas, jeta'ánnas; الف álif, já'laf; تالف ta'állaf, jeta'állaf; تولف tawállaf; — Zähmbar *a.* يطبع juthábba'; — Zähmen *v. t. Thiere* طبع thábba', juthábbi'; انس ánnas, ju'ánnis; ولف wállaf, juwállif; — Zahm-

heit *s. f.* تألّف ta'álluf; تأنّس ta'ánnus; — Zähmung *s. f.* تطبيع tathbî'; تأليف ta'lîf; تأنيس ta'nîs.

Zahn *s. m.* سنّ sínn *coll.*, *am Z.* سنّة sínne *pl.* اسنان esnân; *Vorderzähne* اسنان الاحرار esnân el-aḥrâr; *Milch- u. Vorderzähne* ثنيّة çanîjje *pl.* ثنايا çanâjā, ثغر çaghr, taghr *pl.* ثغور çughûr; — *Reißzähne der Raubthiere* ناب nâb *u.* نيب nejb *pl.* انياب enjâb; *Backenzähne* ضرس dhirs *pl.* ضروس dhurûs *u.* اضراس adhrâs; *Weisheitszahn* ضرس الحلم dhirs el-ḥílm; *die Zähne wechseln (Kind)* فرم اسنانه fáram (jéfrum) *u.* fárram (jufárrim) esnân'hu; *die Zähne fallen aus, um neuen Platz zu machen* افرم áfram, júfrim; *der Zahnwechsel* افرام ifrâm; *wackeliger Zahn* سنّة تتخلخل او تتحرك sínne tetachálchal *od.* tetaḥárrak; *fauler, cariöser Z.* سنّة رميمة sinne ramîme; *stumpfer Z. (von sauren Früchten)* ضرسان s. dharsân; *einen Z. ausziehen* قلع سنّ qála' (jáqla') sinn; *die Zähne weisen (Hund)* كشر عن اسنانه káschschar (jukáschschir) 'an esnân'hu; *mit den Zähnen knirschen* قرقط او صرّ باسنانه qárqath (juqárqith) *od.* ßarr (jaßúrr) bi-esnân'hu.

Zahnarzt *s. m.* جرايحي الاسنان dscharâjiḥij 'l esnân; — Zahnbürste *s. f.* فرشة او برشيمة للاسنان fúrsche *od.* barschîme li'l-esnân; *bei den Muslims ungebräuchlich, wegen der Schweinsborsten;* — Zahnen *v. n. Kind* طلع اسنان الطفل thála' (játhla') esnân eth-thifl; *das Zahnen* طلوع الاسنان thulû' el-esnân; — Zahnfäule *s. f.* رمّ الاسنان ramm el-esnân; — Zahnfistel *s. f.* ناسور في لحم الاسنان nāsûr fi la'ḥm el-esnân; — Zahnfleisch *s. n.* لثة الاسنان liçat el-esnân *pl.* لثات liçât *u.* لثى liçā; لحم الاسنان la'ḥm el-esnân; — Zähneknirschen *s. n.* قرقطة او صرير الاسنان qárqathet *od.* ßarîr el-esnân; — Zahnlücke *s. f.* شرم الاسنان scharm el-esnân *pl.* شروم schurûm; — Zahnlückig *a.* اشرم áschram, *fem.* شرماء schármā *pl.* شرم schurm; — Zahnpulver *s. n.* سفوف للاسنان sefûf li'l-esnân; — Zahnschmerz *s. m.* Zahnweh *s. n.* وجع الاسنان wádscha' el-esnân; *ich habe Z.* توجعني اسناني tudschá'nī esnânī; — Zahnstocher *s. m.* مسواك miswâk *pl.* مساويك mesāwîk; خلال challâl *pl.* challālât; *die Unreinigkeit* خلالة chulâle; *sich die Zähne mit dem Z. reinigen* ساك sâk, jesûk, استاك istâk, jestâk; *das Reinigen* سواك sawâk, استياك istijâk. *Muslim. Vorschrift: der Gebrauch des Zahnstochers ist jederzeit zu empfehlen, namentlich aber in drei Fällen: beim Aufwachen*

vom Schlaf, wenn man sich zum Gebete schickt, und wenn sich der (Geschmack im) Mund verändert السواك مستحب في كل حال وهو في ثلاثة مواضع اشد استحبابا عند الاستيقاظ من النوم وعند القيام الى الصلوة وعند تغير الفم es-sawâk mustaḥább fi kull ḥâl, wa húa fi telâte mawâḍhiʿ aschádd istiḥbâbᵃⁿ: ʿand el-istīqâç min en-náum, wa ʿand el-qijâm íla'ß-ßalât, wa ʿand tagháijur el-fúmm.

Zähre *s. f. siehe Thräne.*

Zange *s. f.* كمّاشة kemmâsche; كلّابة kallâbe *pl.* ât *u.* كلاليب kelālîb; كلبتين kelbetên; مقراص miqrâß; *Maghr.* لقاط laqqâth; *kleine* مزردة mízrade, mizradijje; *zum Ausrupfen der Haare* ملقاط milqâth.

Zank *s. m.* Zänkerei *s. f.* مخانقة muchânaqe; مشاكلة muschâkale; شكل schukl; — Zanken *v. t.* خانق chânaq, juchâniq; زجر zádschar, jézdschur; بهدل bá'hdal, jubá'hdil; — Zänker *s. m.* Zänkisch *a.* مخانق muchâniq; شكلي schúklij.

Zapfen *s. m. des Fasses* سدادة بخش البرميل sidâdet buchsch el-barmîl.

Zappeln *v. a. mit den Füßen* هزّ ركبه hazz (jehízz) rúkab'hu; دبك dábbak, judábbik.

Zart *a.* نحيف naḥif; رقيق raqîq; طري thárij; ناعم nâʿim; لين láijin; — Zartheit *s. f.* طراوة tharâwe; ليانة lijâne.

Zärtlich *a.* حنون ḥanûn; رقيق القلب raqîq el-qálb; — *adv.* بحنّة bi-ḥánne; — Zärtlichkeit *s. f.* حنّة ḥánne; حنّية ḥannîjje; حنان ḥanân; رقّة القلب ríqqet el-qálb.

Zauber *s. m.* Zauberei, Zauberkunst *s. f.* سحر si'ḥr; — *erlaubte* سحر حلال si'ḥr ḥalâl; *teuflische* سحر شيطاني si'ḥr schejthânij; — Zauberer *s. m.* ساحر sâḥir *pl.* سحراء súḥarā; سحّار saḥḥâr; فتّان fettân; — Zaubern *v. a.* سحر sáḥar, jés'ḥar; *Einem durch Zauber schaden* رقي ráqa, járqī; *verzaubert* مسحور mesḥûr; منسحر munsáḥir; مرصود marßûd.

Zaudern *v. n siehe Zögern, Verspäten.*

Zaum *s. m.* لجام lidschâm *pl.* lidschāmât, لجم lúdschum *u.* الجمة áldschime; *Maghr.* صريمة ßarîme; — Zäumen *v. t.* لجّم láddscham, juláddschim; الجم áldscham, júldschim; *zäume mein Pferd!* لجّم حصاني láddschim ḥißânī! حطّ اللجام لحصاني ḥutth el-lidschâm li-ḥißânī.

Zaun *s. m. siehe Hecke, Einzäunung.*

Zebra *s. m.* الحمار الوحش el-ḥimâr el-wáḥisch.

Zehe *s. f.* اصبع الرجل áßbaʿ er-rídschl; *eine Z.* اصبعة áßbaʿe *pl.* اصابع aßâbiʿ *u.* ʿaßabiʿ;

grofse Z. ابهام الرجل ibhâm er-ridschl *pl.* اباهم abâhim, *vulg.* باهم الرجل bâhim er-ridschl *pl.* بواهم bawâhim.

Zehn *num. card.* عشرة ʻáschare, ʻáschre, *fem.* عشر ʻáschar, ʻaschr; — Zehneck *s. n.* معشر الاضلاع muʻáschschar el-adhlâʻ; — *zehneckig a.* ذو عشر زوايا dsû ʻáschar zawâjā; — Zehnte *num. ord.* عاشر ʻâschir; — Zehntel *s. n.* عشر ʻuschr *pl.* اعشار aʻschâr; — Zehntens *adv.* عاشرا ʻâschiran.

Zehnt, Zehent *s. m. Abgabe* عشر ʻuschr *pl.* عشور ʻuschûr.

Zeichen *s. n. Marke* علامة ʻalâme *pl.* ʻalāmât *u.* علايم ʻalâjim; نشان nischân; *Spur* اثر áçar *pl.* اثار āçâr; *Wink, Signal* اشارة ischâre; *siehe Wink.*

Zeichenkunst *s. f.* صناعة الرسم ßanâʻet er-résm; تصوير taßwîr.

Zeichnen *v. t.* رسم rásam, jársum; صور ßáwwar, jußáwwir; *siehe Bezeichnen;* — Zeichner *s. m.* راسم râsim; مصور mußáwwir; Zeichnung *s. f.* رسم resm; تصوير taßwîr.

Zeigefinger *s. m.* (اصبعة) سبابة sebbâbe; الشاهد esch-schâhid.

Zeigen *v. t.* ارى ára, *Aor.* يرى júrī, *Imp.* أرِ; *vulg.* ارى árī (*von* رأى ráʼa *sehen, IV: sehen lassen*), *vulg.* اروى árwa, júrwī *od.* اورى áura, *Aor.* يورى jûrī; روى ráwwa, juráwwī *u.* ورى wárra, juwárrī; دل على dall (jedúll) ʻála; *er nahm das Buch heraus und zeigte es mir* اخرج الكتاب واراني‌ه áchradsch el-kitâb wa áraʼnîʼhu (*für* اراني اياه áraʼnī ijjâhu); *zeige mir das Beste, was du hast!* ارني احسن ما عندك árinī áhsan mā ʻándak! *zeigen Sie uns gefälligst eine hellere Farbe!* من فضلك ارينا لون ازهى min fádhlak áriʼnā lôn ázha! *das Mikroskop zeigt uns die Dinge gröfser als sie sind* آلة المقروسقوب ترينا المقدار اعظم مما هو عليه âlet el-miqrosqôb túrīʼnā el-miqdâr áʻçam mímmā húa ʻalêhu; — *zeige mir den Weg!* وريني الطريق warrînī eth-tharîq! اوريني السكة aurîʼnī es-síkke! رويني الدرب rawwîʼnī ed-dárb! دلني على الدرب dúllʼnī ʻálaʼd-dárb! — بين bájjan, jubájjin; اظهر áçʼhar, júçʼhir: *er hat Muth gezeigt* بين شجاعته bájjan schudschâʻetʼhu; *er zeigte Freude* اظهر السرور áçʼhar es-surûr.

Zeiger *s. m. der Uhr* عقرب ʻáqrab *pl.* عقارب aqârib; *siehe Uhr; der Sonnenuhr* ميل ساعة شمسية mîl sâʻe schemsîjje.

Zeile *s. f.* سطر sathr *pl.* سطور suthûr *u.* اسطر ásthur.

Zeit *s. f.* زمان zemân *pl.* ازمنة ézmine; زمن záman *pl.* ازمان ezmân; وقت waqt *pl.* اوقات auqât; حين hîn *pl.* احيان ahjân; — *Zeitalter s. n. Epoche*

جبل dschejl, dschêl *pl.* اجبال edschjâl; دهر da'hr *pl.* دهور duhûr; عصر 'aßr *pl.* اعصار a'ßâr *u.* عصور 'ußûr: *Jahreszeit* اوان awân; *eine Weile* مدّة múdde; *Zeit und Ewigkeit* الزمان والابدية ez-zemân wa'l-ebedîjje; *in alten Zeiten* قديما qadîman, فى قديم الزمان [وسالف العصر والاوان] fi qadîm ez-zemán [wa sâlif el-'aßr wa'l-awân]; *vor alter Zeit* قبل الاجيال qabl el-edschjâl; *zur Zeit Abrahams* فى ايام ابراهيم fi ajjâm ibrāhîm; *zur Zeit des Chalifen Harun* على زمان الخليفة هارون الرشيد 'ála zemân el-chalife Hārûn er-raschîd; *zur Zeit des Mittelalters* فى الاجيال المتوسطة fi'l-edschjâl el-mutawássithe; *in unserer Z.* فى ايامنا هذه fi ajjâm'nā hâdsi; *schwere Zeiten* ايام شدة ajjâm schídde, اوقات الشدة auqât esch-schídde; *man muſs sich in die Zeit(umstände) fügen* يلزم نوافق حال الزمان jálzam nuwâfiq ḥal ez-zemân; — *zu welcher Zeit?* فى اى وقت fi ê waqt? *in kurzer Z.* فى مدة يسيرة fi múdde jesîre; عن قريب 'an qarib; *seit kurzer Z.* من مدة قريبة mim múdde qarîbe; *es ist lange Zeit her* من زمان min zemân; *mit der Zeit* على طول الزمان 'ála thûl ez-zemân; على جرى الزمان 'ála dschári ez-zemân; *zu gleicher Zeit* سوا sáwā, جملة dschúmletan; *von Zeit zu Zeit* اوقات اوقات auqât auqât;

die Zeit ist gekommen حل الوقت ḥáll el-wáqt, حان الحين ḥân el-ḥîn; *es ist Zeit zum Frühstück* حان الفطور ḥân el-fathûr; *es ist Zeit zum Aufbruch* حل وقت الرواح ḥall wáqt er-rawâḥ; *Zeit der Ernte* وقت الحصاد waqt el-ḥißâd; *die Zeit der Winde ist vorüber* اوان النوء فات awân en-nau fât; *der Herbst ist die Zeit des Obstes* الخريف اوان الفواكه el-charîf awân el-fawâkih; *Alles hat seine Zeit* كل شى له وقت kull schê la-hú waqt; *zu rechter Zeit und am rechten Ort* فى وقته ومحله fi wáqt'hu wa maḥáll'hu; *er hat seine Schuld zur bestimmten Zeit bezahlt* دفع ما عليه فى الوقت المعهود dáfa' mā 'alêhu fi'l-wáqt el-ma'hûd; — *freie Zeit* فضاوة fadhâwe; *hast du Zeit?* عندك شى وقت 'ándak'sch waqt? *ich habe keine Zeit* ما عندى شى وقت mā 'ándī'sch waqt; *wenn ich noch Zeit habe* ان كان عندى مهلة in kân 'ándī mú'hle; *ich habe noch nicht die Z. gehabt zu essen* لسا ما حلنى اكل líssa mā ḥáll'nī âkul; *die Zeit zu etwas haben* لحق على láḥiq (jálḥaq) 'ála: *ich werde nicht mehr die Z. haben es zu thun* ما الحق اعمله mā álḥaq á'mal'hu; *wir haben Zeit dazu* لاحقين عليه lāḥiqîn 'alêhu; *Zeitfristung* مهلة mú'hle: *Einem Zeit geben* اعطاه مهلة á'tha-(jú'thī-)hu mú'hle, امهله ámhal-(júmhil-)hu.

Zeitdauer *s. f.* مدّة múdde; *lange* دوام dawâm.

Zeitgenosse *s. m.* معاصر mu'âßir *pl.* în; *die Zeitgenossen* اهل الزمان a'hl ez-zemân

Zeitig *a. reif* مستوى mustáwij; *rechtzeitig* فى الوقت المعلوم او المعهود fi'l-wáqt el-ma'lûm *od.* el-ma'hûd; *siehe Frühe.*

Zeitlose *s. f. Colchicum* خانق الكلب chàniq el-kelb; قاتل الكلب kâtil el-kélb (نباتة).

Zeitmesser *s. m. Chronometer* مقياس الزمان miqjâs ez-zemân.

Zeitpunkt *s. m.* اجل ádschal *pl.* اجال ādschâl; وقت waqt; *einen Z. bestimmen* اجّل áddschal, ju'áddschil, *bestimmter Z.* وقت موجّل waqt mu'áddschal; *siehe Termin.*

Zeitraum *s. m.* مسافة زمان mesâfet zemân; مدّة múdde.

Zeitrechnung *s. f.* تأريخ ta'rîch *pl.* تواريخ tawārîch; *die christliche Z.* تاريخ المسيحى ta'rîch el-mesîhij; *die muhammedanische Z.* تاريخ الهجرية ta'rîch el-hidschrîjje; *Wissenschaft* علم التواريخ 'ilm et-tawārîch.

Zeitung *s. f.* ورقة خبرية wáraqe chabarîjje; اخبار يومية achbâr jōmîjje; غزتة, غازيتة, كازيتة ghazêta; ژورنال journâl; — Journalist *s. m.* كاتب اخبار يومية kâtib achbâr jōmîjje; غزتهجى ghazetádschi *pl.* îjje.

Zeitwort *s. n.* فعل fi'l *pl.* افعال ef'âl.

Zelle *s. f. der Mönche* قلاية qillâje *od.* قلية qillîjje *pl.* قلالى qalâlī; خلوة chálwe; *der Bienen* جنح dschun'h *pl.* اجناح edschnâh.

Zelt *s. n.* خيمة cháime, chême *pl.* chēmât; خيام chijâm *u.* خيم chújam, chíjam; بيت bejt, bêt *pl.* بيوت bujût; خباء chibâ, chíbā *pl.* اخبية áchbije; *Maghr.* قيطون, كيتون qīthûn, gītûn; *grosses* وطاق wathâq *pl.* ât; *Festzelt, Z. des Anführers* صوان ßuwân, صيوان ßīwân *u.* صيان ßajân *pl.* اصونة áßwine; *Z. von Rasen und Baumzweigen* عرزال 'irzâl *pl.* عرازيل 'arāzîl; *kleines, gegen die Tageshitze, Laubhütte* مظلّة miçálle *pl.* ât *u.* مظال maçâll; *Beduinenzelt aus Ziegenhaartuch* بيت الشعر bêt esch-schá'ar; *Zeltlager der Beduinen* نزل العرب nezl el-'árab; — *Bestandtheile des Zeltes: Mittelpflock, Baum* عماد 'imâd, دريك derîk; *Pflöcke* وتد wátad *pl.* اوتاد autâd; *Stricke* طنب thúnub, thánab *pl.* اطناب athnâb *od.* سبب sébeb *pl.* اسباب esbâb; — *ein Zelt aufschlagen* خيم chájjam, jucháجjim; اخام achâm, juchîm; وطق wátthaq, juwátthiq; *Zelten v. n., in Z. wohnen* تخيم tachájjam, jetachájjam; — *Zeltbewohner s. m.* خيام chajjâm *pl.* în.

Zentner *s. m.* قنطار qanthâr *pl.* قناطير qanāthir; *siehe Gewicht.*

Zephyr *s. m. angenehmer Wind*

نسيم nesim *pl.* نسام nisâm; صباء (ريح riḥ) ṣábā *pl.* اصبا áṣbā.

Zepter *s. n. siehe Scepter.*

Zerbrechen *v. t.* كسر kásar, jéksir; *in viele Stücke* كسّر kássar, jukássir; هشم háscham, já'hschim; هشّم háschscham, juhásch-schim; *Trockenes mit Krachen* حطم háṭham, jáḥṭhim; *in grofse Stücke* رض raddh, jarúddh; *Nüsse, Kerne* رضح rádhaḥ, járdhaḥ; — *v. n.* انكسر inkásar, jenkásir; تهشّم teháschscham, jetchásch-scham; تحطّم taḥáttham; انحطم inḥátham; ترضّض tarádhdhadh; — Zerbrechlich *a.* ينكسر jenkásir; منكسر munkásir; هشيم haschîm; *leicht z.* سريع الانكسار serî' el-inkisâr; سريع العطب serî' el-'athb; — Zerbrochen *a.* مكسور maksûr, مكسّر mukássar; مهشّم muhásch-scham; مرضّض murádhdhad, مرضوض mardhûdh. — *Zerbricht etwas, so sagt man* انكسر الشرّ inkásar esch-scharr *(zerbrochen ist das Uebel! d. i. möge dadurch ein Uebel abgewendet werden!), od.* فدوة fidwe! *(d. i. Sühnung!).*

Zergliedern *v. t. seciren* شرّح schárraḥ, juschárriḥ; *logisch* فصّل fáṣṣal, jufáṣṣil; — Zergliederung *s. f. anatom.* تشريح teschrîḥ; *grammat.* اعراب الكلمات i'râb el-kalimât; *log.* تفصيل tefṣîl.

Zerlegen *v. t. eine Maschine* فكّ تركيب الالة fakk (jefúkk) tarkîb el-âle; *auflösen* حلّ ḥall, jaḥúll; *siehe Zergliedern, Zerschneiden;* — Zerlegung *s. f. trans.* فكّ fakk; حلّ ḥall; *pass.* انفكاك infikâk; انحلال inḥilâl.

Zerlumpt *a.* مخرّق muchárqan; مخلّقن muchálqan; مشرمط muschármath.

Zermalmen *v. t.* سحق sáḥaq, jésḥaq; هرس háras, já'hrus; hárras, juhárris; — Zermalmt *a.* مهرّس muhárras; منسحق munsáḥiq; *zermalmt werden* تهرّس tehárras; انسحق insáḥaq; — Zermalmung *s. f.* سحق sa'ḥq; هرس hars.

Zerplatzen *v. n. siehe Zerspringen.*

Zerquetschen *v. t.* دهك dáhak, jéd'hak; رضرض rádhradh, jurádhridh.

Zerreifsen *v. t. Kleider etc.* خرق cháraq, jéchriq *u.* jéchruq; chárraq, juchárriq; مزّق mázzaq, jumázziq; شرط schárath, jéschruth; شرمط schármath, juschármith; *in zwei Theile* شقّ scháqq, jeschúqq; *Maghr.* شرّق schárraq, juschárriq; *von wilden Thieren* نهش náhasch, jénhasch, افترس iftáras, jeftáris; — *v. n. das Kleid zerreifst* تخرّق tachárraq; انخرق incháraq, jencháriq; تمزّق temázzaq; انمزق inmázaq; *Sack* انشرط inschárath; — *das Zerreifsen s. n. trans.* تمزيق temzîq; تخريق tachrîq; — Zerrissen *a.* مخرّق muchár-

raq; ممزق mumázzaq; مشرمط muschármath.

Zerschlagen *v. t. siehe Zerbrechen.*

Zersetzen, *sich v. n. chemisch* انحل inhâll, jenhâll; *sich auflösen* نفكّ infákk; *Blut* انفسخ infásach, jenfásich; — Zersetzung *s. f.* حال hâll; انحلال inhilâl; انفكاك infikâk; *des Blutes* انفساخ او فساد الدم infisâch *od.* fesâd ed-dam.

Zerspringen *v. n.* تفزّر tefázzar; انفزر infázar, jenfázir; انشق inscháqq, jenscháqq; فقع fáqaʿ, jéfqaʿ; انبعج inbáʿadsch.

Zerstören *v. t.* خرب chárab, jéchrib *u.* jéchrub; chárrab, juchárrib; هدم hádam, já'hdum *u.* já'hdim; — Zerstörung *s. f.* خراب charâb; انهدام inhidâm; *trans.* تخريب tachrîb; هدم hadm, hedm; اتلاف itlâf.

Zerstofsen *v. t. im Mörser* دق daqq, jedúqq; *siehe Zermalmen.*

Zerstreuen *v. t.* شتّت scháttat, juscháttit; بدد báddad; فرق fárraq; — نثر náçar, jénçur; بذر báddsar, jubáddsir; ذرى dsára, jédsrī; — Zerstreuung *s. f. intrans.* شت schett *pl.* اشتات eschtât; تشتت teschát-tut; تفرق tefárruq; *trans.* تشتيت teschtît; تفريق tefrîq; *des Geistes* شتات العقل schetât el-ʿáql; تشتيت الافكار teschtît el-efkâr; سروح العقل surûh el-ʿáql; سهو sáhu, sa'hw; — Zerstreut *a.* شتيت schetît; مشتت muscháttat; مفرق mufárraq; *Mensch* ساهي sâhī; مغفل mugháffal.

Zerstückeln, Zerstücken *v. t.* قطع qattha', juqátthiʿ; — Zerstückelung *s. f.* تقطيع taqthîʿa.

Zertheilen *v. t. siehe Vertheilen.*

Zertrümmern *v. t. siehe Zerbrechen, Zerstören.*

Zettel *s. m.* تذكرة tédskire *pl.* تذاكر tedsâkir; ورقة wáraqe; *Briefchen* رقعة rúqʿa *pl.* رقاع riqâʿ.

Zeug *s. n.* قماش qumâsch *pl.* اقمشة áqmische; *siehe Stoff, Tuch.*

Zeuge *s. m.* شاهد schâhid *pl.* شهود schuhûd; *Augenzeuge* شاهد اصل schâhid aßl; *Z. vom Hörensagen* شاهد فرع schâhid farʿa; *die Zeugen* شهود الحال schuhûd el-hâl; -*in Gegenwart der unterschriebenen Zeugen* بحضور الشهود المذكورة اسماءهم فيه bi-hudhûr esch-schuhûd el-medskûre esmâ'hum fîhu; *Einen zum Zeugen nehmen* اشهد احدا او استشهده على áschhad (júschhid) áhadan *od.* istáschhad-(jestáschhid-)hu ʿála; — Zeugenaussage *s. f.* اقرار الشهود iqrâr esch-schuhûd; — Zeugenschaft *s. f.* Zeugnifs *s. n.* شهادة schehâde *pl.* schehādât; *zur Z. über* شهادةً على schehâdetan ʿála; *Z. ablegen oder* — Zeugen *v. a. für Einen* شهد له schéhid

(jéschhad) la-hú; *gegen* عليه ʿalêhu; *Zeuge dessen ist N. N.* شهد بذلك فلان scháhid bi-dsâlik fulân; *Zeugen dessen sind die Unterschriebenen* وبذلك شهدت الشهود الواضعين اسماءهم فيه wa-bi-dsâlik schá-hidet esch-schuhûd el-wādhiʿîn esmâ'hum fîhu; *dem Kläger der Zeugenbeweis und dem (läugnenden) Beklagten der Eid* الثبوت للمدعى واليمين على من انكر eç-çubût li'l-muddáʿī, wa'l-jemin ʿála men ánkar; *hast du Zeugen, die deine Worte bestätigen?* فيه عندك شهود يثبتوا اقوالك fîh ʿándak schuhûd, juçábbitū aqwâlak? *ich habe Zeugen, aber ich kann sie im Augenblick nicht stellen? lafs den Mann schwören, dafs er das Geld nicht erhalten hat, und die Vergeltung ist bei Gott!* عندى شهود لكن هلق ما يمكنى احضرهم خلى الرجل يحلف ان المصريات ما وصلت له والعوض عند الله ʿándī schuhûd, lâkin hállaq mā jum-kínnī uhâddhir'hum; chállī er-râdschol jáhlif ánn el-maßrijjât mā wáßalet la-hú, wa'l-ʿáwadh ʿand allâh! — *v. t. siehe Erzeugen.*

Zeughaus *s. n. siehe Arsenal.*

Zeugung *s. f.* توليد taulid; تناسل tenâsul; — Zeugungstheile *s. m. pl.* اعضاء التناسل aʿdhâ et-tenâsul; — Zeugungskraft *s. f.* قوة مولدة qúwwe muwállide.

Ziege *s. f.* معز máʿaz, méʿaz *coll.;* *eine Z.* معزة méʿaze *pl.* معزاء míʿzā; عنز ʿanz *coll.;* عنزة ʿánze *pl.* ât *u.* عناز ʿinâz; — Ziegenbock *s. m.* ماعز mâʿiz *pl.* مواعز mawâʿiz; تيس tejs, tês *pl.* تيوس tujûs; *junger* جدى dschédij *pl.* جديان dschidjân; — Ziegenfleisch *s. n.* لحم معزة la'hm méʿaze, ماعز mâʿiz; — Ziegenhirt *s. m.* معاز maʿʿâz.

Ziegel *s. m.* طوب thûb, thôb *coll.;* *ein Z.* طوبة thûbe; قرميد qir-mîd, qarmîd *pl.* قراميد qarāmîd; *siehe Backstein;* — Ziegelmacher *s m.* طواب thawwâb.

Ziehen *v. t. Etwas gegen sich hin ziehen* جذب dschádsab, jédsch-dsub *od.* jédschdsib; اجتذب idschtádsab, jedschtádsib; *anziehen, schleppen* جر dscharr, jedschúrr; سحب sáhab, jéshab; *gezogen werden* انجذب indschá-dsab, jendschádsib; انجر indschárr, jendschárr; انسحب insáhab; — *ziehe den Vorhang weg!* جر الستارة dschurr es-sitâre! *zieht Wasser aus dem Brunnen!* اسحبوا موية من البير ís'habū môjo min el-bîr; *den Eimer aus dem Brunnen ziehen* طلع او طيلع الدلو من البير thálla' *od.* tháila' (jutháiliʿ) ed-délw min el-bîr; *einen Wechsel ziehen* سحب بوليصة sáhab boliße; *in die Länge ziehen* طول tháwwal, ju-tháwwil; *Pflanzen ziehen* ربى rábba, jurábbī, خدم chádam; jéchdum; — *siehe Erziehen.*

Ziel *s. n.* هدف hádaf, hédef *pl.* اهداف a'hdâf; مستهدف mustá'hdaf; نشان nischân; *als Z. dienen* استهدف istá'hdaf, jestá'hdif; *das Z. treffen* اصاب النشان aßâb (jußîb) en-nischân; *siehe Zweck*; — Zielen *v. a. auf etwas* حرر على ḥárrar (juḥárrir) ʿála.

Ziemen *v. n. siehe Geziemen.*

Ziemlich *a. siehe Geziemend*; — *adv.* على قده ʿála qádd'hu.

Zierath *s. m.* Zierde *s. f.* زينة zîne; — Zieren *v. t.* زين zájjan, juzájjin; *siehe Schmuck, Schmücken, Verzieren.*

Zierlich *a.* ظريف çarîf; جميل dschemîl.

Ziffer *s. f.* رقم ráqam *pl.* ارقام arqâm; Zifferblatt *s. n. der Uhr* وجه الساعة wadschh es-sâʿe.

Zigeuner *s. m.* جنكان dschingân; *Aeg.* غجر ghágar *coll.*, *ein Z.* غجرى ghágarij; زنكرى zénkerij *pl.* زناكرة zenâkire (zingaro, *als Blechschmied*); — *Syr.* نور náwar *coll.*, *ein Z.* نورى náwarij; قرباط qurbât *coll.*, *ein Z.* قرباطى qurbâtij.

Zimmer *s. n.* اوضة ôdha *pl.* ōdhât *u.* اوض úwadh; بيت bejt, bêt *pl.* بيوت bujût; مقصورة maqßûre; *kleines* حجرة ḥúdschre *pl.* حجر ḥúdschar.

Zimmermann *s. m.* نجار neddschâr *pl.* în; *Maghr.* مشترداش meschterdâsch; — Zimmern *v. t.* نجر naddschar, junáddschir.

Zimmet, Zimmt *s. m.* قرفة (سيلانية) qirfe (sejlānîjje); دار صينى dâr-ßînij.

Zink *s. n.* خارصينى châr-ßînij; توتيا معدنية tūtîja maʿdinîjje; توتية tūtijje.

Zinn *s. n.* قصدير qaßdîr; قزدير qazdîr; — Zinnern *a.* من قصدير min qaßdîr; *verzinnen* بيض بالقصدير bájjadh (jubájjidh) bi'l-qaßdîr; قصدر qáßdar, juqáßdir; *verzinnt* مبيض بالقصدير mubájjadh bi'l-qaßdîr; *Verzinnung* تبييض بالق teb-jîdh bi'l-qaßdîr.

Zinnober *s. m.* زنجفر zúndschufr, سنجفر súndschufr.

Zins *s. m. für geliehenes Geld* فايدة fâjide *pl.* فوايد fawâjid; مرابحة murâbaḥe; ربا ribâ; *auf Zinsen leihen* اعطى بالربا او بالفايدة á'tha (jú'thī, *vulg.* já'thī) bi'r-ribâ *od.* bi'l-fâjide; *sein Geld auf Z. anlegen* حط مصرياته بالفايدة ḥatth (jaḥútth) maßrijjât'hu bi'l-fâjide; *Geld auf Z. entlehnen* تدين بالمرابحة tedájjan bi'l-murâbaḥe; *er hat mir tausend Goldstücke zu zwanzig Procent geliehen* اعطنى بالرباء الف ذهب عشرين بالماية á'thanī bi'r-ribâ alf dáhab, ʿaschrîn bi'l-mîje; *Miethzins* اجرة كرا údschret kirâ; *siehe Tribut.*

Zirkel *s. m.* بيكار bejkâr (*für* بركار berkâr) *pl.* بياكر bejâkir *u.* بواكر bawâkir; *Maghr.* دابد dâbid; *mit dem Z. messen* قاس

بالبيكار qâs (jaqîs) bi'l-bejkâr; بيكر báikar, jubáikir; بوكر báukar, jubáukir; *siehe Kreis.*

Zittern *v. n.* رجف rádschaf, járdschuf; ارتجف irtádschaf, jartádschif; رعش rá'isch, jár'asch, ارتعش irtá'asch, jartá'isch; *vor Furcht* ارتجف من الخوف irtádschaf min el-chôf; *vor Freude* اهتز من السرور i'htázz (ja'htázz) min es-surûr; *von Unbelebtem* ارتج irtáddsch, jartáddsch; ترجرج terádschradsch, jeterádschradsch; *Erde* زلزل zálzal, juzálzil; *siehe Beben*; — *das* Zittern *s. n.* رجفة rádschfe, ارتجاف irtidschâf; رعشة rá'asche, ارتعاش irti'âsch; ارتجاج irtidschâdsch; زلزلة zílzile; — Zitternd *a.* راجف râdschif, رجفان redschfân, مرتجف murtádschif; مرعوش mar'ûsch, مرتعش murtá'isch.

Zobel *s. m.* سمور semmûr.

Zofe *s. f.* جارية dschârije *pl.* جواري dschawârî.

Zögern *v. n.* تعوق ta'áwwaq, jeta'áwwaq; — Zögerung *s. f.* عاقة 'âqe; تعوق ta'áwwuq; تأخير ta'chîr.

Zögling *s. m.* تلميذ tilmîd, talmîd *pl.* تلامذة telâmide *u.* تلاميذ telâmîd.

Zoll *s. m. Mafs* قيراط qîrâth *pl.* قراريط qarârîth; *siehe Mafs*; — *Zolltaxe* مكس maks, meks *pl.* مكوس mukûs; كمرك gümrük, gúmruk *pl.* كمارك gemârik *türk.*, *auch* جمرك dschumruk; عوايد الكمرك 'awâjid el-gümrük; معلوم الديوان ma'lûm ed-dîwân; *Eingangszoll* امدية âmedîjje; *Ausgangszoll* رفتية reftîjje; — Zollbedienter *s. m.* خدام الكمرك chaddâm el-gümrük; — Zollhaus *s. n.* بيت الكمرك bêt el-gümrük; كمرکخانه gümrükchâne; — Zöllner *s. m.* ناظور او صاحب الكمرك nâthûr *od.* ṣâhib el-gümrük; امين الكمرك amîn el-gümrük *pl.* امناء úmanâ; كمرکجي gümrükdschi *pl.* îjje; معلم الديوان mu'állim ed-dîwân.

Zone *s. f.* منطقة mínthaqe *pl.* مناطق menâthiq; قطر quthr *pl.* اقطار aqthâr; *die kalte Z.* منطقة باردة او مبرودة mínthaqe bâride *od.* mebrûde; *gemäfsigte* م معتدلة m. mu'tádile; *heifse* م حارة او محروقة m. hârre *od.* mahrûqe.

Zopf *s. m.* ضفيرة dhafîre *pl.* ضفاير dhafâjir; جديلة dschedîle *pl.* جدايل dschedâjil.

Zorn *s. m.* غضب ghádhab; غيظ ghaiç, ghaidh, ghêdh; اغتياظ ightijâç; خلق chulq; *heftiger* حنق hánaq, *vulg.* حمق hámaq; *er war rasend vor Zorn* طار عقله من الغضب thâr (jathîr) 'áql'hu min el-ghádhab; *des Zornes Anfang ist Wahnsinn, und sein Ende ist Reue* اول الغضب جنون واخره ندم áwwal el-ghádhab dschunûn wa âchir'hu nédem; — Zornig *a.*

غضبان ghadhbân; غضاب ghad-dhâb; *zornig werden, in Zorn gerathen od.* Zürnen *v. n.* غضب ghádhib, jághdhab; اغتاظ igh-tâç, ightâdh, *Aor.* jaghtâdh; طلع tháĺa' (játhla') chúlq'hu; *Einen zum Zorn reizen* اغضبه ághdhab-(júghdhib-)hu; هيج غضبه hájjadsch (juhájjidsch) ghádhab'hu; أغاظه aghâdh-(jughidh-)hu; *den Zorn besänftigen* سكن او ركن او هدا الغضب sákkan (jusákkin) *od.* rákkan *od.* hádda (juháddī) el-ghádhab; *den Z. unterdrücken* أطفي الغضب áthfa (júthfī) el-ghádhab.

Zote *s. f.* كلام فاحش kalâm fâhisch; فاحشة fâhische *pl.* فواحش fawâhisch; كلام زفر kalâm zífir.

Zottig *a.* أزبّ azább, *fem.* زبّا zábbā *pl.* زب zubb; مشعر músch'ar; اشعر ásch'ar.

Zu *praep. auf die Frage Wohin?* الى íla, ل li; *von Land zu Land* من بلاد الى بلاد min bilâd íla bilâd; *komme zu mir her!* تعال الى عندى او الى صوبى او لعندى ta'âl íla 'ándī *od.* íla ßōbī *od.* li-'ándī! *tritt zu mir herein!* ادخل عندى او الى عندى údchul 'ándī *od.* íla 'ándī! *das Wasser stieg bis zum ersten Stock der Häuser* وصل الماء الى اول طبقة البيوت wáßal el-mâ íla áwwal thábaqet el-bujût; — *auf die Frage Wozu?* ل li, l': *zum Zeugen nehmen* طلب للشهادة tháìab li'sch-schehâde; *zu welchem Zweck* لاى سبب li-ê sábab? *er thut es zu seinem Vergnügen* يعمله للانبساط já'mal'hu li'l-inbisâth; *zum Verkauf, zu verkaufen* للبيع li'l-bei'; — *auf die Frage Wo? Wann?* فى fî, fi: *er wohnt zu Wien* هو ساكن فى وينة húa sâkin fi wijâna; *zu Hause* فى البيت fi'l-bêt; *zu Fufs* رايح على رجليه râjih 'ála ridschlêhu; *zu Pferd* راكب على حصان râkib 'ála hißân; *zu rechter Zeit* فى وقته fi wáqt'hu; — *vom Preis* ب bi, b': *zu welchem Preis?* بكم bi-kâm? *zum billigsten Preis* بارخص ثمن bi-árchaß çáman; *die Elle zu 20 Piastern* بعشرين قرش الذراع bi-'aschrîn qirsch ed-dirâ'; — *adv. zu sehr* بزيادة bi-zijâde, بالزود bi'z-záud, zôd: *der Brunnen ist zu tief* البير عميق بزيادة el-bîr 'amîq bi-zijâde; *du bist zu grofsmüthig, als dafs du meine Bitte abschlagen könntest* انت اكرم من ان تردني خايبا énte ákram min ann terúdd'nī châjiban; *dies ist zu schwer für mich* ذا صعب على da ßá'ab 'alájja; *die Stiefel sind zu eng für meinen Fufs* الجزمة ضيقة على رجلى el-dschízme dhájjiqe 'ála ridschlêjja.

Zubereiten *v. t.* هيا hájja, jubájjī; جهز dschábhaz, judschábhiz; عدل 'áddal, ju'áddil; حضر hádhdhar; *Speisen* طبخ thábach,

játhbuch; — Zubereitung s. f. تجهيز tedsch'hiz; تحضير tahdhîr.

Zubinden v. t. عقد ʿáqad, jáʿqid u. jáʿqud; einen Sack صر ßarr, jaßárr.

Züchtigen v. t. siehe Strafen.

Zucken v. n. رجف rádschaf, járdschuf; die Achseln رفع اكتافه ráfaʿ (járfaʿ) ektâf'hu.

Zucker s. m. سكر súkkar; Kandiszucker سكر نبات súkkar nebât, قند نبات qand nebât; raffinirter سكر مكرر súkkar mukárrar; gestofsener سكر حش او ناعم súkkar haschsch od. nâʿim; mit Z. bestreuen رش عليه سكر raschsch (jerúschsch) ʿalêhu súkkar; ein Hut Zucker قالب سكر qâlib súkkar pl. قوالب qawâlib; — Zuckerbäcker s. m. siehe Conditor; — Zuckern v. t. حلى بالسكر hálla (juhálli) bi's-súkkar; — Zuckerrohr s. n. قصب مص qáßab maßß; — Zuckersiederei s. f. Fabrik معمل سكر míʿmal (für máʿmal) súkkar.

Zudecken v. t. siehe Bedecken.

Zudem adv. siehe Aufserdem.

Zuerst adv. اولا áwwalan.

Zufall s. m. صدفة ßádfe, ßúdfe; — Zufällig adv. بصدفة bißádfe.

Zuflucht s. f. التجاء iltidschâ; seine Zuflucht zu Jemand nehmen التجى الى iltádscha (jeltádschî) ila; Zufluchtsort ملتجا máldschā; مأوى máʾwā pl. مآوى maʾâwī; دار الحماء dâr el-himâ.

Zufolge praep. بموجب bi-mûdschib; حسب hasb; den Befehlen zufolge بموجب الاوامر bi-mûdschib el-awâmir; seiner Meinung zufolge على تخمينه ʿála tachmîn'hu.

Zufrieden a. mit etwas مبسوط من mebsûth min; راضى ب او من râdhī bi od. min; ich bin mit dir zufrieden انا مبسوط منك ána mebsûth mínnak, انا رضيان عليك ána radhjân ʿalêk; — siehe Genügsam; — zufrieden sein انبسط من inbásath (jenbásith) min; رضى ب او من rádhia (járdha) bi od. min, mit Personen على ʿála; — Zufriedenheit s. f. انبساط inbisâth; رضاء ridhâ; siehe Genügsamkeit.

Zufrieren v. n. siehe Gefrieren.

Zug s. m. der Feder خط القلم chatth el-qálam pl. خطوط chuthûth; eines Gewehrlaufs تخطيط tachthîth; Expedition (milit.) تجريدة tedschrîde; غازية ghâzije; Zug Kameele etc. قطار qithâr pl. qitharât u. قطر qúthur; Züge des Gesichts تقاطيع الوجه taqâthîʿ el-wádsch'h; in den letzten Zügen فى سكرات الموت fi sakarât el-maut; فى حال المنازعة fi hâl el-munâzaʿe.

Zugang s. m. منفذ ménfads pl. منافذ menâfids; مدخل médchal pl. مداخل medâchil.

Zugbrücke *s. f.* قنطرة ترتفع وتنوطى qántharc tartáfi' wa tetawáttha.

Zugeben *v. t. siehe Zugestehen.*

Zugegen *a.* حاضر hâdhir.

Zugehör *s. n.* متعلقة muta'álliqe *pl.* ât; تابعة tâbi'e *pl.* توابع tawâbi'; — Zugehören *v. n. siehe Angehören;* — Zugehörig *a. einer Person gehörig* تبع tába', tab'a; متاع metâ'; *mir zugehörig* تبعى táb'aî, متاعى metâ'î; *siehe Angehören; zu einer Sache* متعلق ب muta'álliq bi; تابع tâbi'.

Zügel *s. m. des Pferdes* عنان 'inân *pl.* عنن 'únan *u.* اعنة a'inne; سرع súr'a *pl.* اسراع esrâ'; دزكين dezgîn; رسن résen *pl.* ارسان arsân; *die Z. anziehen* شد للحصان schadd (jeschúdd) li'l-ḥiβân, قصر او لم الدزكين qáβßar (juqáββir) *od.* lamm (jelúmm) ed-dezgîn; *nachlassen* رخى للحصان rácha (járchî) li'l-ḥiβân, رخى الدزكين rácha ed-dezgîn; *die Z. wenden* الوى العنان álwa (júlwî) el-'inân; *im Z. halten* حفظ سرع الحصان ḥáfiç (jáḥfaç) súr'a'l-ḥiβân.

Zugleich *adv.* جملة dschúmletan; سوا sáwā.

Zuhören *v. n. Einem* تنصت ل tenáββat (jetenáββat) li; نصت ل náβat (jánβit) li; استمع ل istáma' (jestámi') li; — Zuhörer *s. m.* سامع sâmi' *pl.* sāmi'în; مستمع mustámi' *pl.* în.

Zuknöpfen *v. t.* شد الازرار schadd (jeschúdd) el-ezrâr; زرر zárrar, juzárrir.

Zukunft *s. f.* الزمان الآتى ez-zemân el-âtî; الزمان المستقبل ez-zemân el-mustáqbil; *in Z.* فى المستقبل fi'l-mustáqbil; من هلق ورايح (هذا الوقت) min hállaq (wa râjiḥ; فى ما بعد fi mā bá'ad; — Zukünftig *a.* مستقبل mustáqbil; آتى âtî.

Zuletzt *adv.* فى الآخر fi'l-âchir; اخيرا achîran; النهاية en-nihâje.

Zumachen *v. t. siehe Schliefsen.*

Zunahme *s. f.* ازدياد izdijâd; نمو numúww, númuw.

Zuname *s. m.* كنية kúnje, kínje; لقب láqab *pl.* القاب alqâb.

Zünden *v. n. u. t. siehe Brennen, Anzünden.*

Zunder *s. m.* صوفان βûfân, βufâne; قو qau; تخاخ techâch; شعل schu'l.

Zünder *s. m. einer Bombe* ولاع النار wallâ' en-nâr; — Zündholz *s. n.* عود كبريت a'ûd kibrît; كبريت kibrît, kibrite *pl.* ât; وقيد waqîd, waqîde *pl.* ât; نفط nafth; — Zündloch *s. n.* فالية fâlije *pl.* فوالى fawâlî; — Zündpfanne *s. f.* جرن البندقية dschurn el-benduqijje *pl.* اجران edschrân; بيت الذخيرة bêt ed-dsachîre; *siehe Flinte.*

Zunehmen *v. n.* ازداد izdâd, jezdâd; نما náma, jénmū *u.* jénmî.

Zuneigung *s. f.* ميل الى mejl íla; انعطاف in'ithâf.

Zunft *s. f.* جماعة dschemâ'e; حرفة hirfe *pl.* حرف híraf, *vulg.* húraf; صنف ßanf *pl.* اصناف aßnâf; *Zunft der Handwerker* اهل الحرف a'hl el-húraf; *der Kaufleute* طايفة التجار thâjifet et-tuddschâr.

Zunge *s. f.* لسان lisân *pl.* السنة álsine *u.* السن álsun; *löse Z.* لسان سوء lisân sû; *geläufige Z.* ل طالق l. tháliq; *Sprüchw.*: ذلاقة اللسان راس المال dsalâqet el-lisân râs el-mâl *Sanftheit der Zunge ist ein Kapital;* سلامة الانسان في حبس اللسان selâmet el-insân fi habs el-lisân *das Heil des Menschen liegt in Gefangenhaltung der Zunge;* عثرة القدم اسلم من عثرة اللسان 'áçret el-qádam áslam min 'áçret el-lisân *besser mit dem Fuſs anstoſsen als mit der Zunge; Zunge der Wage* لسان الميزان lisân el-mīzân; — Zungenband *s. n.* شعب اللسن schí'b el-lisân.

Zürnen *v. n. siehe Zorn.*

Zurück *adv.* الى وراء íla wárā; الورا li-wárā; — Zurückbehalten *v. t. bei sich* ابقى عنده ábqa (júbqī) 'ánd'hu; حاش hásch, jahûsch; مسك másak, jémsik; — Zurückbleiben *v. n.* بقى او ظل ورا báqa (jébqa) *od.* tall (jatáll) wára; تاخر ta'áchchar; — Zurückfordern *v. t. Gegebenes* رجع في ما اعطاه rádscha' (járdscha') fi mā a'thâhu; استرجع istárdscha', jestárdschi'; — Zurückgeben *v. t.* رد radd, jerúdd; رجع ráddscha', juráddschi'; — Zurückgehen *v. a.* عاد راجع 'âd (ja'ûd) râdschi'; — Zurückkehren, Zurückkommen *v. n.* رجع الى rádscha' (járdscha') íla; عاد الى 'âd (ja'ûd) íla; — Zurückkehr, Zurückkunft *s. f.* رجوع rudschû'a; — Zurücklassen *v. t.* خلى وراه chálla (juchállī) warâhu; ترك tárak, jétruk; — Zurücknehmen *v. t.* عاد اخذ 'âd áchads (ja'ûd jâchuds); *sein Wort* شال يده schâl (jeschîl) jád'hu; — Zurückrufen *v. t.* استعاد ista'âd (jesta'îd); امره بالرجوع ámar (já'mur-)hu bi'r-rudschû'a; — Zurücktreten, Zurückweichen *v. a.* رجع لوراء rádscha' (járdscha') li-wárā; انجر الى ورا indschárr (jendschárr) íla wárā; — Zurückziehen, *sich v. r. von einer Sache* رفع يده من دعوة ráfa' (járfa') jád'hu min dá'wa; تجنب tedschánnab, jetedschánnab.

Zuruf *s. m.* ندا nidâ; *siehe Ruf.*

Zusammen *adv.* معا má'an; سوا sáwā; جملة dschúmlet.; *gehen wir zusammen* نروح سوا nerûh sáwā; — Zusammenfügen *v. t.* وصل wáßßal, juwáßßil; قرن qaran, jáqrin; — Zusammenhang *s. m.* اتصال ittißâl; مقارنة muqârane; اقتران iqtirân; ارتباط irtibâth; اتحاد ittihâd; *Cohäsion* التصاق iltißâq; — Zusammenhängend *a.* متصل

muttáßil; ملتصق multáßiq; — Zusammenkommen v. n. اجتمع idschtáma', jedschtámi'; Zusammenkunft s. f. اجتماع idschtimâ'; شمل ب scheml bi: *möge mich Gott bald mit Ihnen zusammenkommen lassen* جمع الله الشمل بكم عن قريب dschámaʻ allâh esch-schéml bi-kúm 'an qarîb! — Zusammensetzen v. t. ركب rákkab, jurákkib; — Zusammengesetzt a. مركب من murákkab min; — Zusammensetzung s. f. تركيب tarkîb; — Zusammenstofs s. m. اصطدام ißthidâm; تصادم taßâdum; تلاطم telâthum; — Zusammenstofsen v. n. تصادم taßâdam, jeteßâdam; تلاطم telâtham, jetelâtham; — Zusammentreffen s. n. التقى مع iltáqa (jeltáqī) má'a; *das Z.* التقاء iltiqâ; ملاقات mulāqât; *Ort des Z's.* ملتقى multáqa; ملقى múlqa; — Zusammenzählen v. t. *siehe Addiren;* — Zusammenziehen, *sich* v. r. تكتع tekátta', jetekátta'; تقبض taqábbadh; تقلص taqállaß; *krampfhaft* تشنج teschánnadsch; *das Z.* تكتع tekáttu'; تقلص taqálluß; تقبض taqábbudh; تشنج teschánnudsch; — Zusammenziehend a. *Arznei* دوا قابض dáwā qâbidh.

Zusatz s. m. اضافة الى idhâfe íla; *Supplement* كمالة kemâle; ذيل dsejl.

Zuschauen v. n. نظر الى nâçar (jánçur) íla; تفرج على tefárradsch (jetefárradsch) 'ála; — Zuschauer s. m. ناظر nâçir pl. نظار nuççâr; متفرج mutefárridsch.

Zuschliefsen v. t. *siehe Schliefsen.*

Zustand s. m. حال hâl pl. احوال ahwâl; حالة hâle; شان schân.

Zustofsen v. n. *es ist ihm ein Unfall zugestofsen* حدث له عارض háduç (jáhduç) la-hú 'âridh; حكمه عارض hákam-(jáhkum-)hu 'âridh; اصابته مصيبة aßâbet'hu mußîbe.

Zutritt s. m. *zu Jemanden* دخول الى duchûl íla; وصول الى wußûl íla.

Zuverlässig a. *siehe Sicher.*

Zuversicht s. f. اتكال ittikâl; توكل tawákkul.

Zuvor adv. من قبل min qabl; قبله qábl'hu; *Einem in etwas zuvor kommen* سبقه فى شى sábaq-(jésbuq-)hu fi schéjin.

Zuweilen adv. بعض اوقات bá'adh auqât; بعض مرار bá'adh mirâr.

Zuwider adv. ضد dhidd, *vulg.* dhudd; خلاف chilâf; عكس 'aks; *siehe Gegen.*

Zwang s. m. الزام ilzâm; غصب ghaßb; اغتصاب i'tißâb; اجبار idschbâr; قهر qa'hr; — Zwangsweise adv. بالغصب bi'l-ghaßb; بالقهر bi'l-qa'hr.

Zwanzig num. card. عشرين 'ischrîn, *vulg.* 'aschrîn, 'aschirîn.

Zwar adv. *er ist zwar ein braver Mann, aber ein armer Teufel* صحيح انه رجل صالح ولكنه مسكين ßahîh ánn'hu râdschel ßâlih, wa lākínnahu miskîn.

Zweck *s. m. siehe Absicht.*

Zwei *num. card.* اثنين iϛnéjn, *v.* etnên, *fem.* اثنتين etnetên *od.* ثنتين ṭintên; *bei den Substantiven durch den Dual ausgedrückt*: *zwei Piaster* قرشين qirschéjn, qirschén; *zwei Städte* مدينتين medînetên; — *ihr zwei* اثنينكم etnên'kum; *wir zwei* اثنيننا etnên'nā; — *zwei Mal* مرتين marratên; *zwei Mal so grofs* قده بطريقين qá'ld'hu bitharîqên; *zwei Mal so viel* قدره مرتين qá'dar'hu marratên; *zu zweien* اثنين اثنين etnên etnén.

Zweideutig *a. doppelsinnig* ذو معنين dsû ma'anên; *undeutlich* ملتبس المعنى multábis elmá'nā; معمى mu'ámmā; — *Mensch* مشبوه meschbûh.

Zweifach *a.* مضاعف mudhâ'af; مزوج múzwadsch, *vulg.* مجوز mudschwaz.

Zweifel *s. m.* شك schakk *pl.* شكوك schukûk; شبهة schúb'he; ريب raib; ريبة rîbe *pl.* ريب ríjab; — Zweifelhaft *a.* تحت الشك taht esch-schákk; مشكوك meschkûk; مشبه muschábbah; — Zweifellos *a. u. adv. u. ohne Zweifel* ما فيه شك mâ fîh schakk; بلا شك bi-lâ schakk; لا محالة lâ mahâle; — Zweifeln *v. a. an Etwas* شك في schakk (jeschúkk) fi; ارتاب في irtâb (jartâb) fi; — Zweifler *s. m.* من اهل الشكوك min a'hl esch-schukûk.

Zweig *s. m.* غصن ghußn *coll., ein Z.* غصنة ghúßne *pl.* اغصان aghßân; فرع fár'a *pl.* فروع furû'a *pl.* شعانين scha'ânîn; عيد الشعانين a'îd esch-scha'ânîn *Zweig- d. i. Palmsonntag; Palmzweig* جريدة dscheride *pl.* جرايد dscherâjid.

Zweikampf *s. m.* مبارزة mubârazc; حديا hudéjjā; *siehe Duell.*

Zweimal *adv.* مرتين marratên.

Zweischneidig *a.* ذو حدين dsû haddên.

Zweiseitig *a.* ذو وجهين dsû wadsch'hên.

Zweite *num. ord.* ثاني ϛânî, ṭânî; Zweitens *adv.* ثانيا ṭânijan.

Zwerch *adv.* بالعكس bi'l-'áks; معوجا mu'áwwadschan.

Zwerchfell *s. n.* حجاب حاجز hidschâb hâdschiz.

Zwerg *s. m.* رجيل rudscháil.

Zwetsche *s. f. siehe Pflaume.*

Zwicken *v. t.* قرص qáraß, jáqruß.

Zwieback *s. m.* بقسماط baqsumâth; *Maghr.* بجماط budschmâth, بشماط beschmâth.

Zwiebel *s. f.* بصل báßal *coll., eine Z.* بصلة báßale.

Zwietracht *s. f.* شقاق schiqâq; فتنة fitne.

Zwilling *s. m.* توءم táu'am, *fem.* توءمة táu'ame *pl.* توايم tawâjim; توم tûm *pl.* اتوام atwâm.

Zwingen *v. t. Einen wozu* الزمه ب álzam-(júlzim-)hu bî schéjin; غصب على gháßab (jághßib) 'âla; اكره على ákrah (júkrih)

'ála; أجبر ádschbar, júdschbir; ألجا إلى áldschā (júldschī) íla; قهر qáhar, jáq'har; *man hat mich dazu gezwungen* غصبوني على ذلك ghaßabûnī 'ála dsâlik; *die Noth hat ihn dazu gezwungen* الزمته العازة álzamet'hu el-'âze; *gezwungen werden* التزم iltázam, jeltázim; انجبر indschábar, jendschábir; *gezwungen a.* مغصوب maghßûb; مغتصب mughtáßab; مجبور medschbûr; *adv.* بالغصب bi'l-gháßb; غصبا gháßban; *freiwillig oder gezwungen* بالطيب او بالغصب bi'th-thájjib au bi'l-gháßb; طوعا او كرها tháu'an au kárhan; جبرا او قهرا dschébran au qá'hran.

Zwirn *s. m.* خيط chaith, chêth.

Zwischen *praep.* بين bejn, bên; ما بين mā bên; *zwischen mir und dir* بيني وبينك béjnī wa béjnak; *es ist ein Unterschied zwischen ihnen* بينهم فرق bên'-hum farq; *zwischen Himmel und Erde* بين الارض والسموات bên el-árdh wa's-samawât.

Zwischenmauer, Zwischenwand *s. f.* حاجز hâdschiz *pl.* حواجز hawâdschiz; — Zwischenraum *s. m.* خلل chálal; ما بين mâ béjn; — Zwischenzeit *s. f.* مدة múdde.

Zwist *s. m. siehe Zwietracht.*

Zwitschern *v. a.* غرد ghárrad, jughárrid; ناغى nâgha, junâghī.

Zwitter *s. m. Hermaphrodit* خنثى chúnça *pl.* خناثى chanâçī; ذكر وانثى معا dsákar wa únça má'an.

Zwölf *num. card.* اثنى عشر étna 'áschar, *vulg.* etnâscher, etnâsch, *fem.* اثنتا عشرة étnatā 'áschra; — Zwölfte *num. ord.* ثاني عشر tânī 'áschar, *fem.* ثانية عشرة tânijet 'áschra.

Geographische Namen.

Abessynien الحبش el-ḥábesch; بلاد الحبش bilâd el-ḥábesch; — Abessynier حبشى ḥábeschij *pl.* îjje; *pl.* حبش ḥábesch, ḥábesche, حبشان ḥubschân *u.* احابش aḥâbisch.

Acre, St. Jean d', عكّة, عكّا 'ákkā.

Aden عدن 'adn, 'áden.

Aegypten مصر miſsr, maſsr; بر مصر barr maſsr; الديار المصرية ed-dijâr el-maſsrijje; *Oberägypten* اقليم الصعيد iqlîm eſs-ſsa'îd; *Mittelägypten* الاقليم الوسطانى el-iqlîm el-wasthânij; *Unterägypten* الاقليم البحرى el-iqlîm el-báḥrij; البحرية el-baḥrîjje; الريف er-rîf; — Aegyptier مصرى miſsrij, máſsrij *pl.* maſsrijjîn, مصارى maſsârī *u. vulg.* مصاروى maſsâr'wī *u.* مصاروة maſsâriwe.

Aethiopien *siehe* *Abessynien*, *Nubien*.

Afrika بلاد الغرب bilâd el-gharb; المغرب el-mághreb; افريقية afrīqîjje; — Afrikaner افريقى afrîqij; مغربى mághrebij *pl.* مغاربة maghâribe.

Albanien بلاد ارنوط bilâd arnáuth; — Albanier ارنوط arnáuth.

Aleppo حلب ḥálab; حلب الشهبا ḥálab esch-schá'hbā.

Alexandrette اسكندرون iskenderûn.

Alexandrien اسكندرية iskenderîjje; — Alexandriner اسكندرانى iskenderânij.

Algier الجزاير el-dschezâjir; — Algierer جزايرى dschezâjirij; جزايرلى dschezâjirli.

Amerika بلاد الامريك bilâd el-amirik; الدنيا الجديدة ed-dúnjā el-dschedîde; *türk.* يكى دنيا jéñi dünjā; — Amerikaner امريكانى amirikânij.

Anatolien اناطولية anathōlijje.

Antiochien انطاكية anthakîjje.

Arabien بلاد العرب bilâd el-ʿárab; جزيرة العرب dschezîret el-ʿárab; عربستان ʿarabistân; *Westküste: steiniges A.* الحجاز el-hidschâz; *Gebiet von Mekka* حدود الحرم hudûd el-háram; *glückliches A.* يمن jémen; *der Küstenstrich* تهامة tihâma; — *Südküste* حضرموت hadhramáut, hadhramût; — *Ostküste: Oman* عمان ʿomân; *A'hsa* الاحصى el-áhßa *od.* حصى háßa, *auch* حصر háßar; — *das Innere: die syrische Wüste* برية الشام barrîjjet esch-schâm, *mit dem* وادى سرحان wâdī sirhân, *das südlich zur Oase* الجوف el-dscháuf *führt; dann die Sandpässe der* نفود nufûd; *dann das Gebiet von* شمر schámmar, schomr, *mit der Stadt* حايل hâjil; *dann* قاسم qâsim *mit* عنيزة ʿOnáiza; *dann wieder* نفود nufûd; *dann das Hochland* نجد nédsched, nedschd, *mit den Städten* درعية deraʿijje *u.* الرياض er-rijâdh; *südl. davon die grofse Wüste* دحنا dáʿhnā; — *siehe im Text: Araber, Arabisch.*

Armenien بلاد الارمن bilâd el-ármen; ارمنية armenijje.

Asien آسيا āsijā; بلاد الشرق bilâd esch-schárq.

Athen اثينا مدينة medînet atinā.

Atlas جبل درن dschébel déren.

Babylon بابل bâbil; — Babylonien عراق عربى ʿirâq ʿárabij.

Bagdad بغداد baghdâd.

Balbek بعلبك baʿlbék.

Barka برقة bárqa.

Bassora بصرة báßra.

Beirut بيروت bejrût.

Belgien بلجقا béldschiqā.

Berlin برلين berlîn.

Betlehem بيت لحم bêt laʾhm.

Bona بونة bûna.

Bosnien بلاد البسناق bilâd el-bosnâq.

Budgia بوجية bûdschija.

Bulgarien بلاد البلغار bilâd el-bulghâr.

Cäsarea قيصرية qaißarîjje.

Ceuta سبتة sébta.

China بلاد الصين bilâd eß-ßîn; — Chinese صينى ßînij.

Chios جزيرة ساقز dschezîret sâqiz.

Circassien بلاد الچركس bilâd el-tschérkes; — Circassier چركس tschérkes *pl.* چراكسة tscherâkise; شركس schérkes.

Constantine قسطنطينة qosthanthine; عنبة ʿánnabe.

Constantinopel قسطنطينية qosthanthinîjje; استانبول istambûl, اسلامبول islambûl.

Corfu جزيرة كورفوز dschezîret kórfuz (*türk.* kjörféz); قورفو qórfu, qórfa.

Cypern جزيرة كبرس dschezîret kíbris, kúbrus.

Damaskus شام schâm; شام شريف schâm-i scherîf; دمشق dimíschq; — Damascener شامى schâmij; دمشقى dimíschqij.

Damiette دمياط damjâth, dimjâth; ثغر دمياط çaghr dimjâth.

Dardanellen بوغاز الحصار boghâz el-hißâr.

Darfur دار فور dār fûr.
Deutschland بلاد نمسا bilâd nímsa; — Deutscher نمساوى nimsâwij pl. nimsāwijje.
Donau نهر طونة na'hr thûna.
Druse درزى dúrzij; دروزى durûzij.
Edessa الرها er-ruhâ.
Elephantine جزيرة اسوان dschezîret aswân.
Emesa حمص homß, hemß.
England بلاد الانكليز bilâd el-inkelîz; انكلترة inkiltérra; انكليزى inkelîzij; die Engländer الانكليز el-inkelîz (ingelîz; انكريس inkerîs, ingerîs).
Ephesus اياصولق ajaßūlúq türk.
Eriwan روان rewân.
Euböa اغريبوز eghriböz.
Euphrat الفرات el-furât.
Europa اوروبا aurôbā, ewrôbā; بلاد الافرنج bilâd el-afrándsch; فرنجستان frandschistân, frendschistân; Europäer فرنجى firéndschij pl. افرنج afrándsch.
Fajum الفيوم el-fajûm.
Fez فاس fās; فس fes.
Fezzan فزان fezân; افزان efzân.
Frankreich فرانسا, فرنسا frânsa; — Franzose فرنساوى fransâwij pl. ijje; فرنسيس fransis.

Gaza غزة gházza; Adj. غزاوى ghazzâwij.

Genua جنوة dschénuwa; — Genuese جنويزى dschenuwizij

Georgien كرجستان gurdschistân; — Georgier كرجى gúrdschij.
Grieche رومى rûmij pl. روم rûm; alter G. يونانى jūnânij; von griech. Religion ملكى mélikij; — Griechenland بلاد الروم bilâd er-rûm; رومية rūmîjje.
Halikarnaſs بودرون budrûn.
Hama حامة hâma.
Holland بلاد الفلمنك bilâd el-filemḗnk; — Holländer فلمنك filemḗnk.
Indien بلاد الهند bilâd el-hínd; سند وهند sind wa hind; هندستان hindustân; — Inder هندى híndij pl. هنود hunûd.
Isfahan اسفهان isfahân.
Italien بلاد ايطاليا bilâd ithâlijā; — Italiener ايطاليانى ithālijânij; طليانى thaljânij.
Jaffa يافا jâfā.
Jericho اريحا arîhā, ريحا rîhā.
Jerusalem القدس el-qúds; القدس الشريف el-qúds eschscherîf; بيت المقدس bêt el-muqáddas; Mann aus J. قدسى qúdsij, qúdusij.
Jordan نهر الاردن na'hr el-árden.
Kairo مصر القاهرة maßr el-qâhira; القاهرة el-qâhira; مصر العتيقة maßr el-ʿatîqe; مصر فسطاط maßr fosthâth; — Adj. مصرى máßrij; قاهرانى qāhirânij.
Kandia, Kreta جزيرة قندية dschezîret qándija; كريد kirîd; جريت dscherît.
Karmel جبل كرمل dschébel kármel.

Kaukasus جبل قاف dschébel qâf; قاف قاز qâf qâz.

Kopte قبطى qíbthij, qúbthij *pl.* قبط qubth *u.* قباطى qabâthij *u.* اقباط aqbâth.

Kossair قصير qoßßáir.

Krim جزيرة قريم dschezîret qirîm.

Kurde كرد kurd *pl.* اكراد ekrâd; — Kurdistan كردستان kurdistân; بلاد الاكراد bilâd el-ekrâd.

Leipzig ليپسقا lipísqā.

Libanon جبل لبنان dschébel libnân.

London مدينة لوندرة medînet lóndra.

Marokko الغرب الجوانى el-ghárb el-dschawwânij (dschuwânij); المغرب الاقصى el-mághreb el-áqßa; *Stadt* مراكش merâkesch.

Medina مدينة النبى medînet en-nébij; مدينة المنصورة او المنورة medîne el-manßûre *od.* el-munáwware; يثرب játrib.

Mekka مكة المشرفة mákka el-muschárrafe; المكة el-mákka; — *Adj.* مكاوى makkâwij; *Mekka und Medina* الحرمين el-haraméjn.

Meer: Mittelmeer البحر الوسطانى او المتوسط el-bahr el-wasthânij *od.* el-mutawássith; بحر الروم bahr er-rûm; Schwarzes M. بحر بنطس bahr bónthus, قره دكيز qara deñíz; Kaspisches M. بحر الخزار bahr el-chazâr; Rothes M. بحر قلزوم bahr qolzûm *od.* qelzûm, بحر سويس bahr suwáis; Adriatisches M. جون البندقية dschûn el-benediqîjje.

Mesopotamien ديار بكر dijâr bekr; بلاد بين النهرين bilâd bejn en-na'hréjn; الجزيرة el-dschezîre.

Mokka المخا el-móchā.

Moldau بغدان boghdân.

Morea جزيرة مورة dschezîret môra.

Nazareth نصرة náßret.

Nicaea ازنيك iznîk.

Nicomedia ازنكميد iznikmîd *u.* ازميد izmîd.

Nil بحر النيل bahr en-nîl.

Nubien بلاد النوبا bilâd en-nûbā; صعيد النوبية ßa'îd en-nūbîjje.

Oestreich اوستريا áustrijā; مملكة بچ mémleket betsch; — Oestreicher اوستريانى austrijâ-nij; بچلى bétschli.

Ofen (*u.* Pesth) بودون būdûn.

Palästina بلاد الفلسطين bilâd el-filisthîn.

Palmyra تدمر tádmor.

Paris باريس, باريز bārîs.

Persien بلاد الفارس bilâd el-fâris; ديار العجم dijâr el-'ádschem; عجمستان 'adschemistân; ايران īrân; — Perser فارسى fârsij; عجمى 'ádschemij.

Polen بلاد اللة bilâd el-le'h; — Pole لهى léhij.

Portugal برتوغال bortughâl, bortughân.

Preufsen مملكة بروسيا mémleket burûsijā; — Preufse بروسيانى burūsijânij.

Rom رومية الكبرى rūmîjje el-kúbra.

Rufsland بلاد مسقوب bilâd mosqûb (mósqov); روسيا rûsijā; — Russe مسقوبى mosqûbij, mósqowij; روس rûs.

Salonich سلانيك selānîk.

Schweden مملكة الاسوج mémleket el-áswadsch; — Schwede اسوجى áswadschij.

Serbien ولاية الصرب wilâjet eß-ßérb.

Sidon صيدا ßáidā.

Sinai جبل سينا dschébel sinā.

Smyrna ازمير izmîr.

Spanien اندلس ándalus; اسبانيا isbânijā; — Spanier اندلسى andalúsij.

Suez سويس suwáis.

Syrien الشام esch-schâm; بر الشام barr esch-schâm; صوريا ßûrija.

Tanger طانجة thândscha.

Tartarei بلاد التتر bilâd et-tátar; — Tartare تتر tátar.

Teherân طهران the'hrân.

Tigris نهر الدجلة na'hr eddídschle.

Tripolis *in Syrien* طرابلوس tharābulûs; *in Afrika* طرابلوس الغرب tharābulûs el-ghárb.

Tunis تونس tûnes.

Türkei بلاد الترك bilâd et-turk; مملكة الاتراك mémleket el-etrâk; الدولة العثمانية ed-dáule el-'osmānîjje; — Türke تركى túrkij *pl.* اتراك etrâk; ابن ترك ibn túrk.

Tyrus صور ßûr.

Ungarn بلاد المجار bilâd el-madschâr; — Ungar مجار madschâr.

Venedig مدينة البندقية medînet el-benediqijje (benduqîjje).

Walachei بلاد الافلاق bilâd el-aflâk.

Wien ويانة wijâna, wijâne; بج betsch.

Verbesserungen.

S. 12, Col. I, 6 v. u. *lies* اختيار.
„ 18, „ II, 6 v. o. *l.* nesr, *vulg.* nisr.
„ 19, „ II, 14 v. o. *l.* qilj *u.* qíla, *vulg.* qáli.
„ 21, „ II, 12 ff. v. u. *l.* كَاَنّه.
„ 27, „ II, 9 v. u. *nach* : kull schê *setze zu : Gott ist der Anfang und das Ende aller Dinge.*
„ 36, „ I, 4 v. u. *statt* áwla *lies* úla.
„ 42, „ II, 18 v. u. *l.* máksib.
„ 61, „ I, 9 v. u. *l.* dhá'hrak.
„ 64, „ I, 1 v. u. *l.* íbqa.
„ 66, „ I, 12 v. u. *st.* fátin *l.* fitan.
„ 68, „ I, 9 v. u. *l.* tawânī.
„ 69, „ II, 10 v. u. *l.* kúrman lak.
„ 75, „ I, 4 v. u. *l.* تسـاوى tesâwa.
„ 76, „ I, 11 v. u. *l.* ßá'ab.
„ 85, „ II, 7 v. u. *l.* برّا bárran, *vulg.* bárrā, bárra.

S. 89, Col. I, 7 v. u. *l.* 'ála dhá'hr.
„ 94, „ I, 5. 6 v. o. *l.* الارجل el-árdschul (ارجال *ist syr. vulg.*).
„ 104, „ II, 12 v. o. *l.* astághfir.
„ 105, „ II, 1 v. u. *l.* kúnje, kínje.
„ 106, „ I, 15 v. o. *l.* dhimn.
„ 109, „ II, 4 v. u. *l.* tukállif.
„ 120, „ II, 17 v. o. *l.* tharrâhe.
„ 125, „ I, 7. 8 v. o. *l.* مجازى medschâzij.
„ 134, „ I, 13. 14 v. o. *l.* حصان hißân.
„ 145, „ II, 10 v. o. *l.* máthba'e.
„ 146, „ II, 12 v. o. *l.* mál'ab.
„ 150, „ I, 5 v. u. *l.* ßamgh.
„ 156, „ II, 6 v. o. *l.* bi'dh-dhidd (*vulg.* dhudd).
„ 161, „ II, 18. 19 *l.* كرمان لك kúrman lak.
„ 171, „ II, 12 v. u. *l.* dscháuhar.
„ 173, „ I, 14 u. 9 v. u. *l.* ghâire, ghêre.

S. 195, Col. I, 2 *u.* 4 v. o. *l.* ghálle.

„ 206, „ I, 11 v. u. *l.* fúsʼḥa; II, 19 v. o. *l.* çabât, ṭebât.

„ 209, „ I, 20 v. o. *st.* áschine *l.* úschne, *vulg.* öschne.

„ 210, „ II, 13 v. u. *l.* quwâse.

„ 236, „ I, 5. 6 v. u. *l.* بنى آدم benî âdam.

„ 247, „ I, 8 v. u. *l.* karb.

„ 248, „ I, 16 v. o. *l.* múske.

„ 263, „ II, 19 v. o. *l.* delf *pl.* اضلاف.

„ 273, „ I, 15 v. o. *l.* mídfaʿ, *vulg.* médfaʿ.

„ 287, „ II, 5 v. o. *l.* quthr.

„ 321, „ II, 3 v. u. st. *kauft* l. *verkauft.*

„ 328, „ II, 17. 18 v. o. *st.* بالغضب *l.* بالغصب bi'l-ghaßb.

„ 329, „ II, 1 v. o. *l.* wáḥi.

S. 334, Col. II, 17 v. o. *l.* استرهن istárhan, jestárhin.

„ 336, „ I, 2. 3 v. o. *l.* مخصى máchßij.

„ 345, „ II, 8 v. u. *l.* زيبق zéjbaq, zîbaq, *vulg.* زواق zawâq.

„ 353, „ II, 14 v. o. *st.* لذايذ *l.* لذات leddsât.

„ 367, „ I, 2 *u.* 3 v. u. *l.* فى الحيط fi'l-ḥêth.

„ 371, „ II, 14 v. u. *l.* ḥénnā.

„ 434, „ I, 17 v. u. *l.* ruchß.

„ 440, „ I, 11 v. u. *l.* mustáʿmale.

„ 446, „ II, 13 v. o. *l.* meddschânan.

„ 448, „ I, 15 v. o. *l.* مكروه makrûh.

„ 451, „ II, 3 v. o. *l.* mußîbe.

„ 470, „ I, 2 v. u. *l.* minnîjje.

„ 488, „ II, 13 v. o. *l.* minnîjje.

„ 529, „ II, 1 v. u. *l.* ß. madhîfe.

Druck von Wilhelm Keller in Giefsen.

